

॥ श्रीरामायम् ॥

॥ श्री म द्वा ल्मी कि रा मा य ण म् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

Subrahmanya Vadhyar & Sons

BOOKSELLERS & PUBLISHERS

KALPATRI PALGHAT

॥ श्रीरामजयम् ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

धर्मालयसंस्करणम् ।

The Dharmalaya Edition.

Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

By

The Late Rao Sahib P. S. KRISHNASWAMI IYER,
Dharmalaya, Mylapore.

Published with the aid of

Sri. M. N. RAMASWAMI IYER,
Banker, Palghat.

BY

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,
BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,
KALPATHI—PALGHAT

PRINTED AT
THE SCHOLAR PRESS,
PALGHAT

॥ श्रीः ॥
॥ विषयानुक्रमिका ॥

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
71.	अतिकायवधः	115	1
72.	रावणोद्वेगः	20	24
73.	ब्रह्मास्त्रवन्धः	74	28
74.	ब्रह्मास्त्रवन्धविमुक्तिः	80	44
75.	रात्रौ लङ्कादाहः	73	62
76.	कुम्भादिवधः	98	76
77.	निकुम्भवधः	25	95
78.	मकराक्षनिर्गमः	21	100
79.	मकराक्षवधः	43	104
80.	इन्द्रजित्निर्गमः	44	113
81.	मायासीतावधः	38	121
82.	इन्द्रजिता निकुम्भलायां होमारम्भः	29	129
83.	मायासीतावधमूर्च्छितरामस्तान्धनम्	44	135
84.	इन्द्रजिद्वधोपायदर्शनम्	23	145
85.	इन्द्रजिद्वधाय लक्ष्मणनिर्गमनम्	39	150
86.	इन्द्रजियुद्धारंभः	36	157
87.	इन्द्रजिद्विभीषणसंवादः	35	164
88.	इन्द्रजिलक्ष्मणयुद्धम्	41	172
89.	इन्द्रजिलक्ष्मणयोः सुमहान् संप्रहारः	44	180
90.	इन्द्रजितो रथभङ्गः	56	189
		तयोर्विशतितमेऽङ्के गीताः श्लोकाः	978
91.	इन्द्रजिद्वधः	101	199
92.	लक्ष्मणश्लाघनम्	32	219
93.	रावणविलापः	70	225
94.	मूलबलयुद्धम्	39	239
95.	राक्षसीनां प्रलापः	44	247
96.	रावणनिर्याणम्	52	255
97.	विरूपाक्षवधः	35	265
98.	महोदरवधः	46	272
99.	महापार्श्ववधः	26	281
100.	रामरावणयुद्धारंभः	50	286

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
101.	शक्त्या लक्ष्मणस्य पतनम्	65	296
102.	लक्ष्मणसञ्जीवनम्	54	309
103.	इन्द्ररथमारुह्य संग्रामः	36	319
104.	रावणशूलोद्धरणम्	37	326
105.	युद्धाद्रावणरथापवाहनम्	33	332
106.	रावणरथप्रत्यानयनम्	29	339
107.	आदित्यहृदयोपदेशः	32	344
108.	रावणदुर्निमित्तानि	39	352
109.	रामरावणयोः समसमरः	31	359
110.	रावणशिरश्छेदः	40	365
111.	रावणवधः	34	373
चतुर्विंशतितमेऽङ्के गीताः श्लोकाः 925			
112.	विभीषणविलापः	26	381
113.	रावणान्तःपुरस्त्रीविलापः	28	387
114.	मण्डोदरीविलापः रावणसंस्कारश्च	127	393
115.	विभीषणामिषेकः	25	418
116.	हनुमत्सीतासंवादः	56	423
117.	सीतानयनम्	37	433
118.	श्रीरामपरुषोक्तिः	26	441
119.	सीताग्निप्रवेशः	35	447
120.	श्रीरामस्तवः	36	454
121.	सीतास्वीकारः	23	463
122.	दशरथानुशासनम्	37	467
123.	वानरोज्जीवनम्	25	475
124.	श्रीरामस्य विभीषणसत्कारः	29	479
125.	वानरसेनासंमाननम्	28	485
126.	सीतायै तत्तद्देशप्रदर्शनम्	58	491
127.	भरद्वाजाश्रमप्राप्तिः	24	503
128.	भरतं प्रति हनुमत्प्रेषणम्	46	508
129.	हनुमता श्रीरामवृत्तान्तनिवेदनम्	57	517
130.	श्रीरामभरतसमागमः	62	528
131.	श्रीरामपट्टाभिषेकः	121	542

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रस्वामिने नमः ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

युद्धकाण्डम्

द्वितीयखण्डः ॥

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे द्वात्रिंशति दिनेषु गीते श्रीमद्रामायणे त्रयोविंशतितमेऽङ्के युद्धकाण्डे एकसप्ततितमसर्गमारभ्य नवतितमसर्गपर्यन्तं (17917—18894 श्लोकाः) गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 978]

ஆதிலில் குசன் ஸவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸந்திதியில் அச்வமேதயாகசாலையில் முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்துமூன்றாவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 11-வது ஸர்க்கம் முதல் 90-வது ஸர்க்கம் வரை (17917—18894) காணம் செய்யப்பட்டது. அன்று காணம் செய்யப்பட்ட சுலோகசங்கியை 978]

एकसप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் ॥ 97 ॥

अतिकायवधः—அதிகாயனின் வதம்.

स्वबलं व्यथितं दृष्ट्वा तुमुलं रोमहर्षणम् । भ्रातृश्च निहतान्दृष्ट्वा शक्रतुल्यपराक्रमान् ॥
पितृव्यौ चापि संदृश्य समरे संनिपृदितौ । युद्धोन्मत्तं च मत्तं च भ्रातरौ राक्षसवर्षभौ ॥
चुकोप च महातेजा ब्रह्मदत्तवरो युधि । अतिकायोऽद्रिसङ्काशो देवदानवदर्पहा ॥ ३ ॥

யுதி	போரில்	சக்துல்யபராக்ரமான்	இந்திரனுக்குச்சமான ஆற்றல்கொண்ட
மஹாதேஜா:	மஹாபிரதாபசாலியும்	ஆதூன்	சகோதரர்களை
அதிரஸ்காச:	மலையைமிகர் த்தவனும்	நிஹதான்	கொல்லப்பட்டவர்க
தேவதானவர்ப்பா	{ தேவர்களுடையவும் அசுரர்களுடையவும் செருக்கைக்குலைத்த வனும்	தூஷா ச	கண்டும் [ளாக
மஹாததவர: ச	பிரம்மதேவரிடமி ருந்து வரம்பெற்றவ	ஆதரோ	சகோதரர்களும்
அதிகாய:	அதிகாயன் [னுமாயிய	ராக்ஸஸ்சனோ அபி	ராஜநோத்தமர்களு மாயிய
ரோமஹர்ஷண்	மயிர்க்கூச்செறியும்	பிதூவ்யோ	சிறிய தக்தைகளான
துமுல்	மிக அதிகமான [பய	யுதோ-மத்த ச	யுத்தோன்மத்தனை
ஸ்வல்	தனது சேனையை	மத்த ச	மத்தனையும் [யும்
வ்யதிர	கலங்கியதாய்	சமரே	போரில்
தூஷா	கண்டும்	சநிபூதிரோ	கொல்லப்பட்டவர்
		சந்தூஷ ச	கண்டும் [களாய்
		சுகோப	சினம் மிகுந்தான்.

स भास्करसहस्रस्य सङ्घातमिव भास्वरम् । रथमास्थाय शक्रारिभिर्दुद्राव वानरान् ॥४॥

शक्रारिः	இந்திரசத்ருவான	भास्वरं	மிக ஒளிகொண்ட
सः	அவன்	रथं	ரதத்தில்
भास्करसहस्रस्य	அநேகம் சூரியர்களின்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
सङ्घातं	சமூகம்	वानरान्	வானரர்களை
इव	போல்	अभिदुद्राव	எதிர்த்தோடினான்.

स विस्फार्य महचापं किरीटी मृष्टकुण्डलः । नाम विश्रावयामास ननाद च महास्वनम् ॥

किरीटी	மகுடம் புனைந்தவனுள்	विस्फार्य	நானேற்றி ஒலியிட்டு,
मृष्टकुण्डलः	ஜவலிக்கும் குண்டலங் களை யுடையவனுமான	नाम	பெயரை
सः	அவன்	विश्रावयामास	கூலி அறிவித்தான்.
महचापं	பெரும் வில்லை	महास्वनं च	பேரொலிகொண்டும்
		ननाद	கர்ஜித்தான்.

तेन सिंहप्रणादेन नामविश्रावणेन च । ज्याशब्देन च भीमेन त्रासयामास वानरान् ॥६॥

तेन	அந்த	भीमेन	பயங்கரமான
सिंहप्रणादेन	சிங்கநாதம்கொண்டும்	ज्याशब्देन च	நரனொலியாலும்
नामविश्रावणेन च	பெயரைச்சொல்லிக் கத்துவதாலும்	वानरान्	வானரர்களை
		त्रासयामास	பயமுறச்செய்தான்.

ते दृष्ट्वा देहमाहात्म्यं कुम्भकर्णोऽयमुत्थितः । भयातां वानराः सर्वे संश्रयन्ते परस्परम् ॥

ते	அந்த	अयं	இதோ
वानराः	வானரர்கள்	उत्थितः	எழுந்துவிட்டான் "
सर्वे	எல்லோரும்		என்று
देहमाहात्म्यं	உடலின் பேருருவத் தை	भयातां:	தினிலுற்றவர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து	परस्परं	ஒருவனையொருவன்
कुम्भकर्णः	"கும்பகர்ணன்	संश्रयन्ते	பிணைந்துகொண் டார்கள்.

ते तस्य रूपमालोक्य यथा विष्णोस्त्रिविक्रमे । भयाद्वा नरयूथास्ते विद्रवन्ति ततस्ततः ॥

ते	அந்த	रूपं	உருவத்தை
वा नरयूथाः	வானரகணங்கள்	आलोक्य	பார்த்து,
विविक्रमे	திரிவிக்கரமாவதாரத் தில்	ते	அவர்கள்
विष्णोः	விஷ்ணுவின்னுடையது	भयान्	பயத்தால்
यथा	போன்ற	ततः ततः	ஒவ்வொரிடத்திற்கு
तस्य	அவனது	विद्रवन्ति	முடினார்கள்.

तैऽतिकायं समासाद्य वानरा मूढचेतसः । शरण्यं शरणं जग्मुर्लक्ष्मणाग्रजमाहवे ॥ ९ ॥

தே வானரா:	அந்த வானார்கள்	आहवे	போரில்,
अतिकायं	அதிகாயனை	शरण्यं	சரணமடைய வல்
समासाद्य	நினைத்து		லவராகிய
मूढचेतसः	உள்ளம் கலங்கியவர்	लक्ष्मणाग्रजं	ஸ்ரீராமரிடம்
	களாய்	शरणं जग्मुः	சரண் புகுந்தார்கள்.

ततोऽतिकायं काकुत्स्थो रथस्थं पर्वतोपमम् । ददर्श धन्विनं दूराद्गर्जन्तं कालमेघवत् ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	कालमेघवत्	காலமேகம்போல்
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	गर्जन्तं	கர்ஜித்துக்கொண்
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனும்		டிருப்பவனுமான
पर्वतोपमं	பர்வதத்தை நிகர்த்	अतिकायं	அதிகாயனை
	தவனும்	दूराद्	தூரத்தில்
धन्विनं	விண்ணுடனிருப்	ददर्श	பார்த்தார்.
	பவனும்		

स तं दृष्ट्वा महात्मानं राघवस्तु विसिम्भिये । वानरान् सान्त्वयित्वाऽथ विभीषणमुवाच ह ॥

सः	அந்த	अथ	அப்பொழுது
राघवः तु	ஸ்ரீராமரும்	वानरान्	வானர்களை
महात्मानं	பெருமூடலுற்ற	सान्त्वयित्वा	தேற்றரவுபடுத்தி
तं	அவனை	विभीषणं	விபிஷணரைப்
दृष्ट्वा	பார்த்து		பார்த்து
विसिम्भिये	ஆச்சரியம்	उवाच ह	பின்வருமாறு
	கொண்டார்.		கேட்டார்.

कोऽसौ पर्वतसङ्काशो धनुष्मान् हरिलोचनः । युक्ते ह्यसहस्रेण विशाले खन्दने स्थितः ॥

पर्वतसङ्काशः	“மலைக்கொப்பானவ	युक्ते	பூட்டப்பட்ட
	னும்	विशाले	விசாலமான
धनुष्मान्	விற்றிடித்தவனும்	खन्दने	ரதத்தில்
हरिलोचनः	பிங்களிறக்கண்	स्थितः	இருப்பவனுமாகிய
	ணனும்	असौ	இவன்
ह्यसहस्रेण	பல குதிரைகளால்	कः	யார்?

य एष निशितैः शूलैः सुतीक्ष्णैः प्रासतोमरैः । अर्चिष्मद्भिर्वृतो भाति भूतैरिव महेश्वरः ॥

यः	“எந்த, அந்த	प्रासतोमरैः	சட்டிகளாலும் தேர
एषः	இவன்		மரங்களாலும்
अर्चिष्मद्भिः	ஜ்வாலையினாலுடன்கூடிய	वृतः	குழப்பட்டவனும்
	வைகளால்	भूतैः	பிரமதகணங்களால்
निशितैः	கூரிய	महेश्वरः	ருத்திரன்
शूलैः	குளாய்தங்களாலும்	इव	எவ்விதமோ அவ்வித
सुतीक्ष्णैः	நிகப்பாயக்கரமான	भाति	விளங்குகிறான். [மே

कालजिह्वाप्रकाशाभिर्य एषोऽतिविराजते । आहृतो रथशक्तीभिर्वियुद्भिरिव तोयदः ॥१४॥

यः	“எந்த, அந்த	तोयः	மேகம்
एषः	இவன்	वियुद्भिः	மின்னல்களால்
कालजिह्वा-}	மிருத்யுவின் காலி	इव	எவ்வண்ணமோ
प्रकाशाभिः }	னது ஒளிகொண்ட		அவ்வண்ணமே
रथशक्तीभिः	ரதசக்திகளால்	अतिविराजते	மிக விளங்குகிறான்.
आहृतः	சூழப்பட்டவனாக		

धनूंषि चास्य सज्यानि हेमपृष्ठानि सर्वशः । शोभयन्ति रथश्रेष्ठं शक्रचाप इवाम्बरम् ॥१५॥

अस्य	“இவனது	शक्रचापः	இந்திரதனுசு
सज्यानि	காணேற்றப்பட்டவைகளும்	अम्बरं	வானத்தை
हेमपृष्ठानि च	பொற்புறம்கொண்ட	इव	எவ்விதமோ அவ்வித
	வைகளுமான	सर्वशः	எக்கும் [மே
धनूंषि	விர்கள்	शोभयन्ति	அழகுறச்
रथश्रेष्ठं	சிறந்த ரதத்தை		செய்கின்றன.

क एष रक्षःशार्दूलो रणभूमिं विराजयन् । अभ्येति रथिनां श्रेष्ठो रथेनादित्यतेजसा ॥

रणभूमिं	“போர்க்களத்தை	अभ्येति	எதிர்த்துவருகிறான்.
विराजयन्	விளங்கச்செய்து	रक्षःशार्दूलः	ராக்ஷஸப்புலையும்
	கொண்டு	रथिनां	தேராளிகளில்
आदित्यतेजसा	சூரியனொளிகொண்ட	श्रेष्ठः	உத்தமனுமாகிய
रथेन	ரதத்துடன்	एषः	இவன்
		कः	யாவன் ?

ध्वजशृङ्गप्रतिष्ठेन राहुणाऽभिविराजते । सूर्यरश्मिनिभैर्वाणैर्दिशो दश विराजयन् ॥ १७ ॥

सूर्यरश्मिभैः	“சூரியன் சுடர்களை	विराजयन्	விளங்கச்செய்யும்
	நிகர்த்த		இவன்
वाणैः	பாணங்களால்	ध्वजशृङ्गप्रतिष्ठेन	கொடியின் சிகரத்தி
दश	பத்து		லிருக்கும்
दिशः	திக்குகளையும்	राहुणा	ராகுவினால்
		अभिविराजते	பிரகாசிக்கிறான்.

त्रिणतं मेघनिर्द्वादं हेमपृष्ठमलंकृतम् । शतक्रतुधनुःप्रख्यं धनुश्चास्य विराजते ॥ १८ ॥

अस्य	“இவனது	हेमपृष्ठं	பொற்புறமுற்றும்
धनुः च	வில்லும்	अलंकृतं	அலங்கரிக்கப்பெற்றும்
त्रिणतं	மூவ்விடங்களில்	शतधनुःप्रख्यं	இந்திரதனுவைச நிகர்த்த
	வளைந்ததும்		ததுமாய்
मेघनिर्द्वादं	மேகவொளிகொண்டும்	विराजते	விளங்குகிறது.

सध्वजः सपताकश्च सानुकर्पो महारथः । चतुःसादिसमायुक्तो मेघस्तनितनिखनः ॥१९॥

महारथः च	"சிறந்த தேரும்	सानुकர்ப்:	துகத்துடன் கூடியது;
सध्वजः	கொடி கட்டப்பெற்	चतुःसादिसमायुक्तः	நான்குசாரதிகளுடன்
	றது;		கூடியது;
सपताकः	நிசான்கள் கட்டப்	मेघस्तनितनिखनः	மேகவொரையை நிகர்
	பெற்றது;		ந்த ஒலியுடையது.

विंशतिर्दश चाष्टौ च तूष्णोऽस्य रथमास्थिताः । कार्मुकानि च भीमानि ज्याश्च काञ्चनपिङ्गलाः॥

अष्टौ	"எட்டும்	काञ्चनपिङ्गलाः	பொன்னிறமும்
दश	பத்தும		பிங்கள நிறமுமான
विंशतिः च	இருபதுமான	ज्याः च	நான்களும்
तूष्णः च	அம்புராத்தூணிக	अस्य	இவனுடைய
भीमानि	பயங்கரமான [ளும்	रथं	ரதத்தில்
कार्मुकानि च	விந்தளும்	आस्थिताः	இருக்கின்றன.

द्वौ च खड्गौ रथगतौ पार्श्वस्थौ पार्श्वशोभितौ । चतुर्हस्तत्सरयुतौ व्यक्तहस्तदशायतौ ॥२१॥

पार्श्वशोभितौ	"இருபுறங்களை	व्यक्तहस्तदशायतौ	பத்துமுழும் நீண்
	அழகுபடுத்துவதாய்		டவைகளுமான
पार्श्वस्थौ	பக்கங்களிலிருப்	द्वौ	இரண்டு
	பவைகளும்	खड्गौ च	கத்திகளும்
चतुर्हस्तत्सरयुतौ	நான்குமுழப்பிடி	रथगतौ	ரதத்திலிருக்கின்றன.
	கொண்டவைகளும்		

रक्तकण्ठगुणो धीरो महापर्वतसन्निभः । कालः कालमहावक्रो मेघस्थ इव भास्करः ॥२२॥
काञ्चनाङ्गदनद्वाभ्यां भुजाभ्यामेष शोभते । शृङ्गाभ्यामिव तुङ्गाभ्यां हिमवान् पर्वतोत्तमः॥

रक्तकण्ठगुणः	"செவ்விய மலை	इव	போன்றிருப்பவனு
	அணிந்தவனும்	एषः	இவன் [பான
धीरः	கம்பீரனும்	काञ्चनाङ्गदनद्वाभ्यां	பொந்தோள்வளை
महापर्वतसन्निभः	பெரும் மலைக்கொப்		கன் புனைந்த
	பானவனும்	भुजाभ्यां	கைகளால்,
कालः	"கரியவனும்	पर्वतोत्तमः	உத்தமபர்வதமாகிய
कालमहावक्रः	{ மிருக்யுவினதுபோ	हिमवान्	இமவான்
	ன்ற பெரும் வாயு	तुङ्गाभ्यां	உன்னதமான
	டையவனும்	शृङ्गाभ्यां	இரு சிகரங்களால்
मेघस्थः	மேகத்தின் நடுவிலி	इव	எவ்வண்ணமோ
	ருக்கும்		அவ்வண்ணமே
भास्करः	சூரியன்	शोभते	பிரகாசிக்கின்றான்.

कुण्डलाभ्यां तु यस्यैतद्वाति वक्त्रं शुभेक्षणम् । पुनर्वस्वन्तरगतं पूर्णं विम्बमिवैन्दवम् ॥

யசு	"எந்த அவனது	புனர்வஸ்வந்தரகத்	புனர்வஸ்வந்தரகத் திர
एतन्	இந்த		ங்களின் நடுவிலிருக்
शुभेक्षणं	அழகிய கண்களுற்ற	ऐन्दवं	சந்திரனது [கும்
वक्त्रं तु	முகமும்	पूर्णं	பூர்ண
कुण्डलाभ्यां	இரு குண்டலங்களால்	विम्बं इव	மண்டலம் என
		भाति	பிரகாசிக்கின்றது.

आचक्ष्व मे महाबाहो त्वमेनं राक्षसोत्तमम् । यं दृष्ट्वा वानराः सर्वे भयार्ता विद्रुता दिशः ॥

வானரா:	"வானரர்கள்	एमे	இந்த
सर्वे	எல்லோரும்	राक्षसोत्तमं	அரக்கோத்தமனை,
यं दृष्ट्वा	எவனைக் கண்டு	महाबाहो	மகாபாகுவே!
भयार्ताः	பயபீடிதர்களால்	त्वे	
दिशः	திக்குகளில்	मे	எனக்கு
विद्रुताः	ஒடிவிட்டார்களோர்,	आचक्ष्व	விளங்க விளம்பு "

स पृष्टो राजपुत्रेण रामेणामिततेजसा । आचक्ष्वे महातेजा राघवाय विभीषणः ॥ २६ ॥

राजपुत्रेण	சக்கிரவர்த்தி திருக்	सः	அந்த
	குமாரரும்	महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியாகிய
अमिततेजसा	அனவுகடந்த ஆற்றலு	विभीषणः	விபீஷணர்
	ற்றவனுமான	राघवाय	ஸ்ரீராமருக்கு
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	आचक्ष्वे	பின்வருமாறு புகன்
पृष्टः	கிணுகப்பட்ட		றார் :

दशग्रीवो महातेजा राजा वैश्रवणानुजः । भीमकर्मा महोत्साहो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २७ ॥

वैश्रवणानुजः	"குபேரர் தம்பியாகிய	महातेजाः	மிக்க ஆற்றலுடைய
राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னனும்		வன்.
दशग्रीवः	தசகண்டனுமாகிய	भीमकर्मा	அரிய செயல் முடிப்ப
रावणः	ராவண		வன்.
राजा	மன்னன்	महोत्साहः	மிக்க ஊக்கம்படைத்
			தவன்.

तस्यासीर्दीर्यवान् पुत्रो रावणप्रतिमो रणे । वृद्धसेवी श्रुतिधरः सर्वास्त्रविदुषां वरः ॥ ५८ ॥

तस्य	"அவனுக்கு	वृद्धसेवी	பெரியோர்களிடம்
पुत्रः	இப்புதல்வன்		பழகியவன்.
आसीत्	பிறந்தான்.	श्रुतिधरः	வேதமோதியவன்.
वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய இவன்	सर्वास्त्रविदुषां	அஸ்திரமறிந்தவர்கள்
रणे	போரில்		யாவரினும்
रावणप्रतिमः	ராவணனுக்கொப்பா	वरः	மேம்பட்டவன்.
	னவன்.		

अश्वपुष्टे रथे नागे खड्गे धनुषि कर्षणे । भेदे सान्त्वे च दाने च नये मन्त्रे च सम्मतः ॥

अश्वपुष्टे	“குதிரை மிகுதுவதிலும்	சாந்வே	சாமோபாயத்திலும்
ரथே	ரதமேதுவதிலும்	தானே	தானோபாயத்திலும்
நாगे	நானையேதுவதிலும்	भेदे च	பேதோபாயத்திலும்
खड्गे	கத்திலிஷயத்திலும்	नये	நாயேதீதிலும்
धनुषि	தனுஷிஷயத்திலும்	मन्त्रे च	மந்திராலோசனை மீ
कर्षणे च	காணேந்துவதிலும்	सम्मतः	யுக்தவன்.

यस्य बाहु समाश्रित्य लङ्का वसति निर्भया । तनयं धान्यमाश्रित्या अतिकार्यमिदं विदुः ॥

यस्य	“எவனது	वसति	வாழ்கின்றதேதோ;
बाहु	புதுங்களை	इमं	இவனை
समाश्रित्य	ஆசாயமாகக்கொண்டு	धान्यमाश्रित्या:	தானியமாகக்கொண்டு
लङ्का	இலங்கை	तनय	புதல்வனான
निर्भया	ஆபத்தற்றதாய்	अतिकार्यं	அதிகாரியனாக
		विदुः	யாவரும்நினைவார்கள்.

एतेनाराधितो ब्रह्मा तपसा भावितात्मना । अस्त्राणि चाप्यवाप्तानि रिपवश्च पराजिताः ॥

भावितात्मना	“பரமாத்மத்தியானத்	अस्त्राणि अवि च	அஸ்திரங்களும்
एतेन	இவனால் [திரிபுபட்ட	अवाप्तानि	அடைவப்பட்டன.
ब्रह्मा	பிரம்மதேவர்	रिपवः च	சுத்துருக்களும்
तपसा	தபக்கொண்டு	पराजिताः	முறிபடிக்கப்பட்ட
आराधितः	ஆராதிக்கப்பட்டனர்.		டார்கள்.

सुरासुरैरवध्यत्वं दत्तमस्मै स्वयंभुवा । एतच्च कवचं दिव्यं रथश्चैषोऽर्कभास्वरः ॥ ३२ ॥

स्वयंभुवा	“பிரம்மதேவரால்	दिव्यं कवचं	சிறந்த கவசமும்
अस्मै	இவனுக்கு	अर्कभास्वरः	சூர்ய ஒளிக்கொண்ட
सुरासुरैः	தேவரகரர்களால்	एषः	இஃத
अवध्यत्वं	மரணமில்லை	रथः च	ரதமும்
दत्तं	அளிக்கப்பட்டது.	च	அப்படியே அளிக்கப்
एतच्च	இந்த		பட்டது.

एतेन शतशो देवा दानवाश्च पराजिताः । रक्षितानि च रक्षांसि यक्षाश्चापि निषूदिताः ॥

एतेन	“இவனால்	रक्षांसि च	அரக்கர்களும்
शतशः	நூற்றுக்கணக்கான	रक्षितानि	ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள்.
देवाः	தேவர்களும்	अपि च	இன்னும்
दानवाः च	அசுரர்களும்	यक्षाः	யக்ஷர்களும்
पराजिताः	வெற்றிகொண்டபட்ட	निषूदिताः	முறிபடிக்கப்பட்ட
	டார்கள்.		டார்கள்.

வஜ்ரம் விஹ்மிதம் யேன வானேரிन्द्रस्य धीमतः । पाशः सलिलराजस्य रणे प्रतिहतस्तथा ॥३४॥

யேன	"எந்த ஆவணால்	விஹ்மிதம்	தடைக்கப்பட்டது.
வாஜை:	பாணக்களைக் கொண்டு	தथा	அவ்வண்ணமே
धीमतः	திமாளாகிய	रणे	போரில்
इन्द्रस्य	இந்திரனது	सलिलराजस्य	வருணனது
वज्रं	வஜ்ராயுதம்	पाशः	பாசமும்
		प्रतिहतः	தடைக்கப்பட்டது.

एषोऽतिकायो बलवान् राक्षसानामथर्षभः । रावणस्य सुतो धीमान् देवदानवदर्षहा ॥३५॥

एषः	"இந்த	अथ	மேலும்
रावणस्य	ராவணனது	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
सुतः	புதல்வனுடைய	अर्षभः	உத்தமன்;
अतिकायः	அதிகாயன்	धीमान्	புத்திமான்.
बलवान्	பலவானி;	देवदानवदर्षहा	தேவதாசர்களின் செருக்கைக்குடைத்தவன்.

तदस्मिन् क्रियतां यज्ञः क्षिप्रं पुरुषपुङ्गव । पुरा वानरसैन्यानि क्षयं नयति सायकैः ॥३६॥

पुरुषपुङ्गव	"புருஷோத்தமரே !	वानरसैन्यानि	வானரசேனைகளை
सन्	ஆகையால்	सायकैः	பாணக்களால்
अस्मिन्	இவன் விஷயத்தில்	पुरा	கண்முன்
क्षिप्रं	விரைவில்	क्षयं नयति	நாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறான்."
यज्ञः	யஜ்னம்		
क्रियतां	மேற்கொள்ளப் பட்டும்.		

ततोऽतिकायो बलवान् प्रविश्य हरिवाहिनीम् । विस्फारयामास धनुर्ननाद च पुनः पुनः ॥

ततः	அப்பொழுது	प्रविश्य	புகுந்து
बलवान्	பலவானாகிய	धनुः	வில்லை
अतिकायः	அதிகாயன்	विस्फारयामास	நாடுணுவி செய்தான்.
हरिवाहिनीं	வானரசேனைக்குள்	पुनः पुनः	மேன்மேலும்
		ननाद च	கர்ஜனையுமிட்டான்.

ते भीमवपुषं दृष्ट्वा रथस्थं रथिनां वरम् । अभिपेतुर्महात्मानो ये प्रधाना वनौकसः ॥३८॥

ये	எவர்கள்	रथिनां	ரதனீரர்களுக்குள்
प्रधानाः	தலைமை	वरं	உத்தமனும்
वनौकसः	வானரர்களோர் அந்த	भीमवपुषं	பயங்கரமான உடலுடைய
महात्मानः	பேராற்றல் கொண்டவர்கள்	ते	அவனை
रथस्थं	ரதத்தில் வீற்றிருப்பவனும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
		अभिपेतुः	எதிர்த்தார்கள்.

कुमुदो द्विविदो मैन्दो नीलः शरभ एव च । पादवैगिरिशृङ्गेश्च युगपत्समभिदवन् ॥ ३९ ॥

कुमुदः	குமுதனும்	शरभः एव	சரபனும்
द्विविदः	ந்விவிதனும்	युगपत्	ஏககாலத்தில்
मैन्दः	மைந்தனும்	पादवै:	மடங்கனரனும்
नीलः च	நீலனும்	गिरिशृङ्गे: च	மகிழ்முடி கனரனும்
		समभिदवन्	எதிர்த்தார்கள்.

तेषां वृक्षांश्च शैलांश्च वरैः काञ्चनभूपयैः । अतिकाया महातेजाश्चिच्छेदाम्बुविदां वरः ॥

महातेजाः	மிக்க ஆற்றலாளியும்	वरैः	பரண்களால்
अम्बुविदां	அம்புகொடுபுணர்களில்	तेषां	அவர்களின்
वरः	உத்தமனுமான	वृक्षान् च	விருக்தங்களுக்கும்
अतिकायः	அதிகாயன்	शैलान् च	மலைகளையும்
काञ्चनभूपयैः	பொன்னணியுற்ற	चिच्छेद्	அண்டித்தெறிந்தான்.

तांश्चैव सर्वान्स हरीन्च्छरैः सर्वोयसैर्वली । विव्याधाभिमुखः संख्ये भामकायो निशाचरः॥

वली	பலகாளியும்	वरैः	பரண்களால்
भीमकायः च	பயக்கரமான உட லுற்றவனுமான	तान्	அந்த
सः निशाचरः	அந்த அரசர்கள்	हरीन्	வரனார்கள்
संख्ये	போரில்	सर्वान् एव	பாவனையும்
सर्वोयसैः	முழு இரும்பாலான	अभिमुखः	எதிர்த்து
		विव्याध	தாக்கிவை.

तेऽर्दिता बाणवर्षेण भगवावाः पुवङ्गवाः । न शेकुरतिकायस्य प्रतिकर्तु महारणे ॥ ४२ ॥

ते	அந்த	भगवावाः	உடல்கொக்கப்பட்ட வர்களால்
पुवङ्गवाः	வானவர்கள்	अतिकायस्य	அதிகாயனுக்கு
महारणे	பெரும்போரில்	प्रतिकर्तु	விடையாதுசெய்ய
बाणवर्षेण	பாண வர்த்தத்தால்	शेकुः न	அசைத்தர்களினால்.
अर्दिताः	தாக்கப்பட்டு		

तत्सैन्यं हरिवीराणां त्रासयामास राजसः । मृगयूथविव कुदो हरिपवनदर्पितः ॥ ४३ ॥

कुदः	கோபங்கொண்ட	मौवनदर्पितः	பெளவனைச் செருக்
राजसः	அரசர்கள்	हरिः	ஓர் சிம்மம். [குற்ற
हरिवीराणां	வரனாமிர்களின்	मृगयूथं	மாண்கட்டத்தை
वत्	அந்த	इव	எவ்வண்ணமோ
सैन्यं	சையைத்த	सासयामास	அவ்வண்ணமே வெருட்டினான்.

स राक्षसेन्द्रो हरिसैन्यमध्ये नायुध्यमानं निजघ्नान कञ्चित् ।
उपेत्य रामं सधनुः कलापी सगर्वितं वाक्यमिदं बभाषे

॥ ४४ ॥

ச:	அந்த	கலாபி	அம்புறுத்தூணியைத்
ராட்சேந்த்:	அரக்கக் கோஷ்டன்		திய அவன்
हरिसैन्यमध्ये	காணா வசனயத்தின்	रामं उपेत्य	ஸ்ரீராமரைக் கிட்டி
	மத்தியில்	सगर्वितं	கர்வத்தை நன்கு
अयुध्यमानं	போரிடாத		விளக்கக் காட்டுகிற
कञ्चित्	எவளையும்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
निजघ्नान न	தாக்கவில்லை.	इदं	பின்வருமாறு
सधनुः	விற்கொண்டும்	बभाषे	புகன்றான்:

रथे स्थितोऽहं शरचापपाणिर्न प्राकृतं कञ्चन योधयामि ।

यश्चास्ति कश्चिद्वधवसाययुक्तो ददातु मे क्षिमिहाद्य युद्धम्

॥ ४५ ॥

शरचापपाणिः	" கண்களையும் வில்லை	यः	எவன்
	யும் கைக்கொண்டு	कञ्चित्	ஒருவன்
रथे	ரதத்தில்	व्यवसाययुक्तः	ஊக்கத்துடன் கூடிய
स्थितः	வீற்றிருக்கும்		வனம்
अहं	நான்	अस्ति	இருக்கிறானே, அவன்
प्राकृतं	சாதாரணமான	इह च	இவ்விடத்திலேயே
कञ्चन	எவளையும்	मे	என்னிடம்
योधयामि न	எதிர்க்கவில்லை.	क्षिमे	வினாவில்
अद्य	இப்பொழுது	युद्धं ददातु	போரிடட்டும்.

तत्तस्य वाक्यं ब्रुवतो निशम्य चुकोप सौमित्रिरभिग्रहन्ता ।

अमृष्यमाणश्च समुत्पपात जग्राह चापं च ततः सायित्वा

॥ ४६ ॥

अभिग्रहन्ता	சத்ருசம்ஹாரகாரான	चुकोप	கினந்தார்.
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்,	अमृष्यमाणः	பொறுதவராய்
ब्रुवतः	மொழியும்	समुत्पपात च	துள்ளியுமெழுந்தார்.
तस्य	அவனது	ततः	மேலும்
तत्	அந்த	सायित्वा	புன்னகை புரிந்து
वाक्यं	சொல்லை	चापं च	வில்லையும்
निशम्य	கேட்டு	जग्राह	கைக்கொண்டார்.

क्रुद्धः सौमित्रिरुत्पत्य तूणादाक्षिप्य सायकम् । पुरस्तादतिकायस्य विचकर्ष महदनुः ॥

क्रुद्धः	கோபங்கொண்ட	सायकं	கணையை
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	तूणा	தூணி ரத்தினின்று
उत्पत्य	எழுந்து	आक्षिप्य	எடுத்து,
अतिकायस्य	அதிகாயனது	महदनुः	பெரும் கோதண்
पुरस्तात्	கண்முன்	विचकर्ष	வளைத்தார். [டத்தை

पूरयन्स महीं शैलानाकाशं सागरं दिशः । ज्याशब्दो लक्ष्मणस्योयस्त्रासयन् रजनीचरान् ॥

लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	आकाशं	ஆகாசத்தையும்
सः	அந்த	सागरं	கடலையும்
उग्रः	பயங்கரமான	दिशः	திக்குகளையும்
ज्याशब्दः	நாடுஞ்சை	पूरयन्	நிரப்புவதாய்
महीं	பூமிமையையும்	रजनीचरान्	அரக்கர்களை
शैलान्	மலைகளையும்	सासयन्	பயமுறச்செய்தது.

सौमित्रेश्चापनिर्योषं श्रुत्वा प्रतिभयं तदा । विसिम्पिये महातेजा राक्षसेन्द्रात्मजो बली ॥

महातेजाः	ஆண்மை மிக்கவனும்	प्रतिभयं	பயங்கரமான
बली	ஆற்றலுள்ளவனுமான	चापनिर्योषं	விட்டுலாசையை
राक्षसेन्द्रात्मजः	அரக்கமன்னன் புதல்வன் (அதிகாயன்)	श्रुत्वा	கேட்டு,
सौमित्रेः	லக்ஷ்மணருடைய	तदा	அப்பொழுது
		विसिम्पिये	ஆச்சர்யமடைந்தான்.

अथातिकायः कुपितो दृष्ट्वा लक्ष्मणमुत्थितम् । आदाय निशितं बाणमिदं वचनमब्रवीत् ॥

अथ	அப்பொழுது	निशितं	கூரிய
अतिकायः	அதிகாயன்	बाणं	பாணத்தை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	आदाय	எடுத்து
उत्थितं	கிளம்பியவராய்	वचनं	ஒரு சொல்லை
दृष्ट्वा	கண்டு	इदं	பின்வருமாறு
कुपितः	கொபங்கொண்டு	अब्रवीत्	புகன்றான்:

बालस्त्वमसि सौमित्रे विक्रमेष्वविचक्षणः । गच्छ किं कालसदृशं मां योधयितुमिच्छसि ॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணா !	गच्छ	போய்க்கிடு.
त्वं	நீ	कालसदृशं	எமனை தீகர்த்த
बालः असि	குழந்தை.	मां	என்னை
विक्रमेषु	பராக்ரமவிஷயத்தில்	योधयितुं	எதிர்க்க
अविचक्षणः	கன்கு தேளுதவன்.	इच्छसि किम्	துணிகின்றனையா ?

न हि मद्बाहुसृष्टानामस्त्राणां हिमवानपि । सोऽहुमुत्सहते वेगमन्तरिक्षमथो मही ॥ ५२ ॥

मद्बाहुसृष्टानां	“ எனது கரங்களால் விடப்பெற்ற	सोऽहुं	பொறுக்க
		उत्सहते न	வல்லவனாகான்.
अस्त्राणां	சரங்களின்	अन्तरिक्षं	ஆகாசமும்
वेगे हि	வேகத்தையோலெனில்	मही	பூமியும்
हिमवान् अपि	இமவர் மூவர்	अथो	அப்படியே பொறுக்க வல்லவையாகா.

सुखप्रसुप्तं कालाग्निं निबोधयितुमिच्छसि । न्यस्य चापं निर्वर्तस्व मा प्राणाञ्जहि मरुतः ॥

सुखप्रसुप्तं	“சுகமாய்த் தூங்கும்	निर्वर्तस्व	திரும்பிப் போய்விடு.
कालाग्निं	பிரளயகாலங்களினைய	मरुतः	என்னிடம் கிக்குயவ
निबोधयितुं	எழுப்ப		ஐய் நீ
इच्छसि	கூணிக்தனை.	प्राणान्	உயிரை
चापं न्यस्य	வில்லை எறித்துவிட்டு	जहि मा	தூற்த்துவிடாதே.

अथवा त्वं प्रतिष्ठब्धो न निवर्तितुमिच्छसि । तिष्ठ प्राणान्परित्यज्य गमिष्यसि यमक्षयम् ॥

अथवा	“இல்லாவிடில்	तिष्ठ	கொஞ்சம் பொறு.
प्रतिष्ठब्धः	மமனாகெகண்ட	प्राणान्	உயிரை
त्वं	நீ	परित्यज्य	தூற்த்து
निवर्तितुं	திரும்ப	यमक्षयं	யமையத்திற்கு
इच्छसि न	விரும்பாய்.	गमिष्यसि	செல்வாய்.

पश्य मे निशितान्बाणानरिदर्पनिषूदनान् । ईश्वरायुधसङ्काशांस्तप्तकाञ्चनभूषणान् ॥५५॥

पश्य	“எனது	ईश्वरायुध-	சர்வரஸின் ஆயுதங்க
मे	கூர்யணவகளும்	सङ्काशान्	ளை நிகர்த்தவைகளும்
निशितान्	சுத்தருக்களின் செருக்	तप्तकाञ्चन-	கத்தப்பொன்னுபர
अरिदर्प-	கைச் சிறைதக்க வல்ல	भूषणान्	ணம் பூண்டவைகளு
निषूदनान्	வைகளும்	बाणान्	பாணக்களை [மரண
		पश्य	பார்.

एष ते सर्वसंकाशो बाणः पास्यति शोणितम् । मृगराज इव क्रुद्धो नागराजस्य शोणितम् ॥

एषः	“இந்த	मृगराजः	சிம்மமான்னு
सर्वसंकाशः	சர்ப்பத்தனை நிகர்த்த	नागराजस्य	திறந்த யானையின்
बाणः	சரமான்னு	शोणितं	ரத்தத்தை
ते	உனது	इव	எவ்வண்ணமோ
शोणितं	ரத்தத்தை,		அவ்வண்ணமே
क्रुद्धः	கொந்த	पास्यति	குடிக்கப்படுகிறது”.

इत्येवमुक्त्वा संक्रुद्धः शरं धनुषि संदधे ॥ ५७ ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	धनुषि	வில்லில்
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	शरं	பாணத்தை
संक्रुद्धः	மிகச் சினக்கொண்டு	संदधे	தொடுத்தான்.

श्रुत्वाऽतिकायस्य वचः सरोपं सर्गवितं संयति राजपुत्रः ।

स संचुकोपातिवत्यो बृहच्छ्रीस्वाच वाचयं च ततो महार्यम् ॥ ५८ ॥

अतिवत्यः	மிக்கபலசாவிதாய்	राजपुत्रः	சங்கிரகர்த்தி திருக்
बृहच्छ्रीः	பெரும்புகழ்கொண்ட		குமாரகுமாரன்
	வரும்	सः	அவர் (வந்தமணர்)

संयति	மோசில்	संचकोष	மிகக் கிணர்தார்.
अनिकायस्य	அதிகாயனுடைய	ततः	அப்பொழுது
सरोषं	கோபத்தை விளங்கக் காட்டுகிறதும்	महाये	மெரும் பெரு எனமந்த
सगर्वितं	கர்வத்தை விளங்கக் காட்டுகிறதுமான	वाचं च	ஒரு சொல்லையும்
वचः श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு	उवाच	பின்வருமாறு சொன் னார் :

न वाक्यमात्रेण भवान्प्रधानो न कथनान्सत्पुरुषा भवन्ति ।

मयि स्थिते धन्विनि वाणपाणौ निदर्शय स्वात्मवत्त्वं दुरात्मनः ॥ ५९ ॥

वाक्यमात्रेण	“வெறும வார்த்தை	धन्विनि	கிற்பிடித்தவனும்
भवान्	நீ [கனான் மட்டும்	वाणपाणौ	பாணங்களைத் தைக் கொண்டவனும்
प्रधानः न	மிக்கவனுகரய்.	स्थिते	நிற்கும்
कथनाव	தற்புகழ்ச்சியால்	मयि	என்னிடம்
सत्पुरुषाः	கிறந்த புருடர்கள்	स्वामवत्त्वं	உனது பலத்தை
भवन्ति न	ஆகார்கள்.	निदर्शय	காட்டுவாயாக.
दुरात्मन्	துஷ்டப்பயலே!		

कर्मणा सूच्यात्मानं न विकथितुमर्हसि । पौरुषेण तु यो युक्तः स तु शूर इति स्मृतः ॥

कर्मणा	“காரியத்தால்	पौरुषेण तु	ஆண்மைபாலேயே
आत्मानं	உன்னை	युक्तः	விளங்குகின்றானே
सूचय	காட்டிக்கொள்.	सः तु	அவனே
विकथितुं	தற்புகழ்ச்சிசெய்து	शूरः इति	‘சூரன்’ என்ற
अर्हसि न	வேண்டாம். [கொன்ன	स्मृतः	கொள்ளப்படு கின்றான்.
यः	எவன்		

सर्वायुधसमायुक्तो धन्वी त्वं रथमास्थितः । शरैर्वा यदि वाऽप्यस्त्रैर्दर्शयस्व पराक्रमम् ॥ ६१ ॥

सर्वायुधसमायुक्तः	“எல்லா ஆயுதங்க ளும் தரித்தவனும்	शरैः वा	கணைகளாலோ
धन्वी	கிற்பிடித்தவனும்	अस्त्रैः अपि	அஸ்திரங்களாலோ
रथं	தேரில்	यदि वा	எப்படியாவது
आस्थितः	வீற்றிருப்பவனுமான	पराक्रमं	பெருவுந்தை
त्वं	நீ	दर्शय	காட்டுவாயாக.

ततः शिरस्ते निशितैः पातयिष्याम्यहं शरैः । मारुतः कालसंपकं वृन्तात्तालफलं यथा ॥

ततः	“அதன் பின்னர்	कालसंपकं	உரிய காலத்தில் பழுத்த
अहं	நான்	तालफलं	பனம்பழத்தை
निशितैः	கூரிய	वृन्तात्	காம்பினின்று
शरैः	பாணங்களால்	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ते शिरः	உண்ட தலைகைய	पातयिष्यामि	வீழ்த்திவிடுகின்றேன்.
मारुतः	காற்று		

अद्य ते मामका बाणास्तप्तकाञ्चनभूषणाः । पास्यन्ति रुधिरं गात्राद्बाणशल्यान्तरोत्थितम् ॥

अद्य	" இப்பொழுது	गात्रात्	சரீரத்திலிருந்து
मामकाः	எனது	बाणशल्यान्त- } रोत्थि । }	கண்க்கடறாகளாதுண் டாகிய விவரங்களி
तप्तकाञ्चनभूषणाः	சுத்தப்பொன்னணி		லின்னு வெளிவரும்
बाणाः	பாணங்கள் [பூண்ட	रुधिरे	ரத்தத்தை
ते	உனது	पास्यन्ति	பருகப்போகின்றன.

वालोज्यमिति विज्ञाय न माञ्चज्ञातुमर्हसि ॥ ६४ ॥

अथ	" இவன்	विज्ञाय	தீர்மானித்து
वालः	சிறுவன்	मा	என்னை
इति	என்று	अज्ञातुं	அறியாதிக்க
		अर्हसि न	வேண்டாம்.

वालो वा यदि वा वृद्धो मृत्युं जानीहि संयुगे । बालेन विष्णुना लोकास्त्रयः क्रान्तास्त्रिभिः क्रमैः॥

वालः वा	" சிறுவனாகவாவது இருக்கட்டும்;	बालेन	சிறு குழந்தையாகிய
		विष्णुना	விஷ்ணுபகவானால் (வாமனரால்)
वृद्धः यदि वा	சிறுவனாகவாவது இருக்கட்டும்;	त्रयः लोकाः	மூன்று உலகங்களும்
संयुगे	போரில்	त्रिभिः	மூன்று
मृत्युं	எயினாய்	क्रमैः	அடிவைப்புகளால்
जानीहि	தீ அறிவாரபாக.	क्रान्ताः	தாண்டப்பட்டன.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा हेतुमत्परमार्थवत् । अतिकायः प्रचुक्रोध बाणं चोत्तममाददे॥६५॥

लक्ष्मणस्य	அதிகாசன்	श्रुत्वा	கேட்டு
वचः	உரையெனது	प्रचुक्रोध	மிகச்சினங்கொண் டான்.
हेतुमत्	பொருத்தமுற்றதும்	उत्तमं	சிறந்த
परमार्थवत्	உண்மைப்பொருள் உயர்ந்ததுமான	बाणं च	பாணமொன்றையும்
वचः	உரையென	आददे	தொடுத்தான்.

ततो विद्याधरा भूता देवा दैत्या महर्षयः । गुह्यकाश्च महात्मानस्तयुद्धं द्रष्टुमागमन् ॥६७॥

ततः	அப்பொழுது	महात्मानः	மகாத்மாக்களாகிய
विद्याधराः	வித்யாதரர்களும்	गुह्यकाः च	குறியாகர்களும்
भूताः	பூதங்களும்	तव	அந்த
देवाः	தேவர்களும்	युद्धं	யுத்தத்தை
दैत्याः	அசுரர்களும்	द्रष्टुं	பார்க்க
महर्षयः	மகரிஷிகளும்	आगमन्	வந்திருந்தார்கள்.

ततोऽतिकायः कुपितश्चापमारोप्य सायकम् । लक्ष्मणाय प्रचिक्षेप संक्षिपन्निव चाम्बरम् ॥

ततः	அப்பொழுது	சமீபம்	ஆராய்க்கையே
कुपितः	கோபங்கொண்டிருந்த	इव	முற்றும்
अतिकायः	அதிகாயன்	संक्षिपन्	மறைக்கின்றவனுய்
सायकं	சாயகம்	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணரின்மீது
आरोप्य	தொடுத்து	प्रचिक्षेप	விடுத்தான்.

तमापतन्तं निशितं शरमाशाविषोषमम् । अर्धचन्द्रेण चिच्छेद लक्ष्मणः परवीरहा ॥ ६९ ॥

परवीरहा	சத்ருசம்ஹாரகராகிய	आपतन्तं	பொலிந்து வருவது
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	तं	அந்த [மான]
निशितं	கூரியதும்	शरं	பாணத்தை
आशीविषोषम्	சர்ப்பத்தை நிகர்த்த	अर्धचन्द्रेण	அர்த்தசந்திரபாணத் தால்
	தும்	चिच्छेद	முறித்துவிட்டார்.

तं निकृत्तं शरं दृष्ट्वा कुत्तभोगमिवोरगम् । अतिकायो भृशं क्रुद्धः पञ्च बाणान् समाददे ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
निकृत्तं	முறிக்கப்பட்டு,	भृशं	மிக
कुत्तभोगं	கூடல் வேறுபட்டு	क्रुद्धः	கோபங்கொண்டு
शरं इव	பாம்பைப்போன்ற	पञ्च	ஐந்து
तं	அந்த	बाणान्	பாணங்களை
शरं	பாணத்தை	समाददे	தொடுத்தான்.

ताञ्छरान् संप्रचिक्षेप लक्ष्मणाय निशाचरः ॥ ७१ ॥

निशाचरः	அரக்கன்	शरान्	பாணங்களை
तान्	அந்த	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணர்மீது
		संप्रचिक्षेप	விடுத்தான்.

तानप्राप्तान्छरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद भरतानुजः ॥ ७२ ॥

भरतानुजः	பரதர் தம்பி (லக்ஷ்)	तान्	அவைகளை
तीक्ष्णैः	கூரிய [மான]	अप्राप्तान्	கிட்டெடுக்காதவை களாய்
शरैः	பாணங்களால்	चिच्छेद	துண்டித்துவிட்டார்.

स तांश्छन्वा शरैस्तीक्ष्णैर्लक्ष्मणः परवीरहा । आददे निशितं बाणं ज्वलन्तमिव तेजसा ॥

परवीरहा	சத்துருசம்ஹாரகராகிய	निशितं	கூரியதும்
सः	அந்த [கிய]	तेजसा	ஒகியபால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	इव	முற்றும்
तीक्ष्णैः शरैः	கூரிய களைகளால்	ज्वलन्तं	ஆவலிக்கின்றதுமான
तान्	அவைகளை	बाणं	பாணமொன்றை
छिन्वा	துண்டித்துவிட்டு,	आददे	விடுத்தார்.

तमादाय धनुःश्रेष्ठे योजयामास लक्ष्मणः । विचर्ष च वेगेन विससर्ज च वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய	யோஜயாமாச	தொடுத்தார்.
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	வேகென	விசைந்து
श्रेष्ठे	ஆஸ்த	விசர்ஷ	இழுத்தார்.
आदाय	எடுத்து	च च	தசஷணமே
धनुःश्रेणे	சிறந்த வில்லில்	विससर्ज	விடுத்தார்.

पूर्णापतविसृष्टेन शरेण नतपर्वणा । ललाटे राक्षसश्रेष्ठमाजघान स वीर्यवान् ॥ ७५ ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய	शरेण	பாணத்தால்
सः	ஆவர்	राक्षसश्रेष्ठे	ராக்ஷஸேந்தமணை
पूर्णापतविसृष्टेन	மிக்க இழுத்துவிடப் பெற்ற	ललाटे	நெற்றியில்
नतपर्वणा	வளைந்த கணுக்களுற்ற	आजघान	எய்தார்.

स ललाटे शरो मग्नस्तस्य भीमस्य रक्षसः । दृष्ट्वा शोणितेनाक्तः पद्मोन्द्र इवाचले ॥ ७६ ॥

सः	ஆந்த	शोणितेन	சத்தத்தால்
शरः	பாணமானது	आक्तः	பூச்சுண்டதாய்
तस्य	ஆந்த	अचले	பர்வதத்தில்
भीमस्य	பயங்கரான	पद्मोन्द्रः	சர்ப்ப அரசு
रक्षसः	அரக்கனது	इव	என
ललाटे	நெற்றியில்	दृष्ट्वा	காணப்பட்டது.
मग्नः	தைத்து		

राक्षसः प्रचक्रम्ये च लक्ष्मणेषुप्रपीडितः । रुद्रबाणाहतं घोरं यथा त्रिपुरगोपुरम् ॥ ७७ ॥

राक्षसः च	அரக்கனும்	घोरं	பயங்கரமான
लक्ष्मणेषु- } प्रपीडितः }	லக்ஷ்மணரின் பாணத் தால் தாக்கப்பட்டவ னும்,	त्रिपुरगोपुरं	திரிபுராகரனின் கோட்டைவாய்க்கில்
रुद्रबाणाहतं	சிவபிரானது பாணத் தால் தாக்கப்பட்ட	यथा	எவ்வண்ணமோ ஆல் வண்ணமே
		प्रचक्रम्ये	மிக்க நடுக்கமுற்றான்.

चिन्तयामास चाश्वास्य विमृश्य च महाबलः । साधु वाणिनिपातेन श्लाघनीयोऽसि मे रिपुः ॥

महाबलः च	மகாபலவானான அவனும்	मे	எனக்கு
आश्वास्य	தெளிவுற்று	श्लाघनीयः	புகழத்தக்க
विमृश्य च	ஆலோசித்து	रिपुः	சத்ருவாய்
साधु	‘பேஷ்	असि	இருக்கின்றனை,’ என்றி
वाणिनिपातेन	பாணப்பிரயோகத் தால்	चिन्तयामास	எண்ணிக்கொண் டான்.

विधायैवं विनम्यास्यं नियम्य च भुजावुभौ । स रथोपस्थनास्थाय रथे च प्रचचार ह ॥

ச:	ஆவன்	உமீ ஸுஜீ ச	இருகாங்களையும்
एवं	மெற்கண்டவாறு	नियम्य	உதறிக்கொண்டு
विधाय	தீர்மானித்துக்கொண்டு	रथोपस्थं	ரதத்தின் மத்தியில்
		आस्थाय	உட்கார்ந்துகொண்டு
आस्यं	முடிந்ததை	रथे च	ரதத்திலேயே
विनम्य	கனித்துக்கொண்டு	प्रचचार ह	எந்திரித்தான்.

एकं त्रीन्यश्च सप्तेति सायकान्ராक्षसर्षभः । आददे तंदधे चापि विचकर्षोत्ससर्ज च ॥

राक्षसर्षभः	ராஷ்ட்ரஸைத்தமன்,	सायकान्	பாணங்களை
एकं	ஒன்றும்	आददे	எடுத்தான்.
त्रीन्	மூன்றும்	च च	ஆக்கணமே
पञ्च	ஐந்தும்	संदधे	தொடுத்தான்.
सप्त अपि	எழுதும்	विचकर्ष	இழுத்தான்.
इति	ஆக	उत्ससर्ज	விடுத்தான்.

ते बाणाः कालसङ्काशा राक्षसेन्द्रधनुश्च्युताः । हेमपुङ्खा रविप्रस्थाश्चकुर्दामपिवाम्बरम् ॥

राक्षसेन्द्र- } धनुश्च्युताः	ராஷ்ட்ரஸைத்தமனு ஈடையிலின்றிருந்து வெளிக்கொம்பிய	रविप्रस्थाः	சூரியனாக்கொப்பான
		ते	அந்த [வைகளுமான
कालसङ्काशाः	காலனை நிகர்த்தவை	बाणाः	பாணங்கள்
	களும்	अम्बरं	ஆகாபத்தை
हेमपुङ्खाः	பொன்பிடியுற்றவை	इव	முற்றும்
	களும்	दीप्तं	ஐவலிக்கின்றதாய்
		चक्षुः	செய்தன.

ततस्तान्ராक्षसोत्सृष्टाञ्छरौघान्ராघवानुजः । असंभ्रान्तः प्रविच्छेद निशितैर्वहुभिः शरैः ॥

राघवानुजः	ராமனுஜர் (ஸஷ்டமனர்)	बहुभिः	பல
सतः	ஆப்பொழுது	निशितैः	கூரிய
राक्षसोत्सृष्टान्	ராஷ்ட்ரஸனுல் விடுக்கப்	शरैः	கண்களால்
तान्	அந்த [பட்ட	असंभ्रान्तः	செறிதும் கலவரமடை
शरैवान्	பாணசமூகங்களை		பாது
		प्रविच्छेद	தண்டித்துவிட்டார்.

ताञ्छरान्युधि संश्लक्ष्य निकृत्तान्रावणात्मजः । चुकोप विदशेन्द्रार्जिग्राह निशितं शरम् ॥

विदशेन्द्रार्जिः	தேவெந்திரசத்ருநர்	निकृत्तान्	தூண்டிக்கப்பட்டன
	கிய	संश्लक्ष्य	கண்டு [வாய்
रावणात्मजः	ராவணனின் புதல்வன்	चुकोप	சினக்கொண்டான்.
उधि	போலில்	निशितं	கூரிய
तान्	அந்த	शरं	பாணமொன்றை
शरान्	பாணங்களை	जग्राह	கைக்கொண்டான்.

स सन्धाय महातेजास्तं बाणं सहसोत्सृजत् । ततः सौमित्रिमायान्तमाजघान स्तनान्तरे ॥

மஹாதேஜா: ஆற்றல் மிக்கவனாகிய
ச: அவன்
தத: அப்பொழுது
த: அந்த
बाणं பாணத்தை
सन्धाय சூட்டி

सहस्रा வலுக்கொண்டு
उत्सृजत् விடுத்தான்.
आयान्त எதிர்த்துவரும்
सौमित्रि ஸக்திமணரை
स्तनान्तरे மார்பில்
आजघान தாக்கினான்.

अतिकायेन सौमित्रिस्ताडितो युधि वक्षसि ।

சௌமித்ரி: ஸக்திமணர்
युधि போரில்
अतिकायेन அதிகாயனும்
वक्षसि மார்பில்
ताडित: அடிபுண்டவராய்
सीधं அதிகமான
रुधिरं ரத்தத்தை

सुसाव रुधिरं तीव्रं मदं मत्त इव द्विपः ॥

மத: மதம்பிடித்த
द्विप: யானை
मदं மதநீரை
इव எவ்வண்ணமோ
ஆவ்வண்ணமே

स चकार तदाऽऽत्मानं विशल्यं सहसा विभुः । जग्राह च शरं तीक्ष्णमस्त्रेणापि च सन्दधे ॥

विभु: சர்வசக்தராகிய
स: அவர்
तदा அப்பொழுது
आत्मानं தன்னை
सहसा சடுதியில்
विशल्यं பாணக்கூறுகளைற்றவ
ராய்

सुसाव பெருக்கினார்.
चकार செய்துகொண்டார்.
तीक्ष्णं கொடிய
शरं च ஓர் பாணத்தையும்
जग्राह கைக்கொண்டார்.
अपि च மேலும்
अस्त्रेण सन्दधे அபிமந்திரித்தார்.

अग्निरेन तदाऽस्त्रेण योजयामास सायकम् । स जज्वाल तदा बाणो धनुष्यस्य महात्मनः ॥

तदा அப்பொழுது
सायकं பாணத்தை
अग्निरेन அக்னிபகவானது
अस्त्रेण மந்திரத்தால்
योजयामास விளக்கச்செய்தார்.
तदा அப்பொழுது

स: அந்த
बाण: பாணமானது
महात्मन: மகாத்மாவாகிய
अस्य இவரது
धनुषि வில்லில்
जज्वाल ஜ்வலித்தது.

अतिकायोऽपि तेजसी सौरमुखं समादधे । तेन बाणं भुजङ्गाभं हेमपुङ्खमयोजयत् ॥८८॥

तेजसी பராக்ரமசாலியாகிய
अतिकाय: अपि அதிகாயனும்
सौर मुखं சூர்யபகவானது
अस्त्रं சரமந்திரத்தை
समादधे தியானித்தான்.
तेन அதுனால், (மந்திரத்
தால்)

भुजङ्गाभं சர்ப்பத்தை நிகர்த்த
हेमपुङ्खம் தும்
प्राणं பொன்பிடிக்கொண்ட
துமான
बाणं ஓர் பாணத்தை
अयोजयत् விளக்கச்செய்தான்.

तदस्त्रं ज्वलितं धोरं लक्ष्मणः शरमाहितम् । अतिकायाय चिक्षेप कालदण्डमिवान्तकः ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	அதிகாபாய	அதிகாபாயன்மீது
आहितं	அபிமந்திரிக்கப்பட்டு	अन्तकः	எமன்
धोरं	பயங்கரமாய்	कालदण्डं	காலதண்டத்தை
ज्वलितं	ஜ்வலிக்கும்	इव	எவ்வண்ணமோ
शरं	சரமாகிய		அவ்வண்ணமே
तत् अस्त्रं	அந்த அஸ்திரத்தை	चिक्षेप	பிரயோகித்தார்.

आग्नेयेनाभिसंयुक्तं दृष्ट्वा बाणं निशाचरः । उत्ससर्ज तदा बाणं दीप्तं सूर्याख्योजितम् ॥

निशाचरः	அரக்கன்	तदा	அப்பொழுது
बाणं	பாணத்தை	सूर्याख्योजितं	சூர்யமந்திரத்தாலபி மந்திரிக்கப்பட்டு
आग्नेयेन	அக்னிபந்திரத்தோடு	दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்
अभिसंयुक्तं	கூடிவிளங்குவதாய்	बाणं	பாணத்தை
दृष्ट्वा	கண்டு	उत्ससर्ज	பிரயோகித்தான்.

तावुभावम्बरे बाणावन्योन्यमभिजघ्नतुः । तेजसा संपदीप्तौ कृद्धाविव भुजङ्गमौ ॥९१॥

तौ उभौ	அந்த இரு	भुजङ्गमौ	இருசர்ப்பங்கள்
बाणौ	பாணங்களும்	इव	எவ்வண்ணமோ
तेजसा	ஒளியால்		அவ்வண்ணமே
संपदीप्तौ	ஜ்வலிக்கும் கூறுகளு டையவைகளாய்	अम्बरे	ஆகாயத்தில்
कृद्धौ	கிளங்கொண்ட	अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று
		अभिजघ्नतुः	தாக்கிக்கொண்டன.

तावन्योन्यं विनिर्दह्य पेततुः पृथिवीतले । निरर्चिषौ भस्मकृतौ न भ्राजेते शरोत्तमौ ॥९२॥

तौ	அந்த	निरर्चिषौ	இலாசிகளற்றவை
शरोत्तमौ	சிறந்த பாணங்களி ரண்டும்	भ्राजेते न	பிரகாசிக்கவில்லை.
अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று	भस्मकृतौ	சுடும்பொலனவாகனாய்
विनिर्दह्य	எரித்துக்கொண்டு	पृथिवीतले	பூமியில்
पेततुः		पेततुः	விழுந்தன.

तावुभौ दीप्यमानौ स्म न भ्राजेते महाहवे ॥ ९३ ॥

महाहवे	பெரும்பொலில்	दीप्यमानौ	பொசுக்கப்படுகின்ற
तौ	அந்த		உவாய்
उभौ	இரண்டும்	भ्राजेते स्म न	பிரகாசிக்காதிருந்தன.

ततोऽतिकायः संकुदस्त्वस्त्रपैपीकमुत्सृजत् । तत्प्रचिच्छेद सौमित्रिरस्त्रेणैन्द्रेण वीर्यवान् ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அதை
अतिकायः तु	அதிகாபாயனும்	वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய
संकुदः	மிகச்சினங்கொண்டு	सौमित्रिः	ஸக்தமணர்
पैपीकं अस्त्रं	நுஷ்டிகாஸ்திரத்தை	एन्द्रेण अस्त्रेण	இந்திராஸ்திரத்தால்
उत्सृजत्	பிரயோகித்தான்.	प्रचिच्छेद	துண்டித்தொழிந்தார்.

ऐषाकं निहतं दृष्ट्वा रुषितो रावणात्मजः । याम्येनास्त्रेण संक्रुद्धो योजयामास सायकम् ॥

रुषितः	கோபங்கொண்டிருந்த	संकुद्धः	கடுஞ்சினம் முண்டவ
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	सायकं	ஓர் பாணத்தை [அவி]
ऐषाकं	இஷிகாஸ்திரத்தை	याम्येन अस्त्रेण	யமரஸ்திரமந்திரத்
निहतं	நாசமுற்றதாய்		தால்
दृष्ट्वा	கண்டு	योजयामास	அப்பித்திரித்தான்.

ततस्तदस्त्रं चिक्षेप लक्ष्मणाय निशाचरः । वायव्येन तदस्त्रेण निजघान स लक्ष्मणः ॥

निशाचरः	அரக்கன்	सः	அந்த
ततः	அப்பொழுது	लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்
तत्	அந்த	तत्	அதை
अस्त्रं	அஸ்திரத்தை	वायव्येन अस्त्रेण	வாயவாஸ்திரத்தால்
लक्ष्मणाय	ஸக்தமணர் பிது	निजघान	நாசப்படுத்திவிட்டார்.
चिक्षेप	விடுத்தான்.		

अथैनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदः । अभ्यवर्षत्सुसंकुद्धो लक्ष्मणो रावणात्मजम् ॥

अथ	அப்பொழுது	एनं	இவனை
लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்	शरधाराभिः	பாணவர்க்கங்களால்
सुसंकुद्धः	மிக்க கோபங்கொண்டவராய்	तोयदः	மேகம்
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனுடைய	धाराभिः	மழைகளால்
	கிய	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		अभ्यवर्षत्	வர்ஷித்தார்.

तेऽतिकायं समासाद्य कवचे वज्रभूषिते । भग्नाग्रशल्याः सहसा पेतुर्वाणा महीतले ॥९८॥

ते	அந்த	समासाद्य	தாக்கி
वाणाः	பாணங்கள்	भग्नाग्रशल्याः	நனிக்கூறு முறிந்த
अतिकायं	அதிகாயனை		னவாய்
वज्रभूषिते	வைகங்களால்லங்கரிக்	महीतले	பூமியில்
	கப்பட்ட	सहसा	விசைந்து
कवचे	கவசத்தில்	पेतुः	விழுந்தன.

तान्मोघानभिसंघेक्ष्य लक्ष्मणः परवीरहा । अभ्यवर्षन्महेपूणां सहस्रेण महायशाः ॥९९॥

परवीरहा	சத்ருசம்முதிராகரும்	अभिसंघेक्ष्य	கவனித்து
महायशाः	மகாயசஸ்வியுடைய	महेपूणां	சிறந்த அஸ்திரங்
लक्ष्मणः	ஸக்தமணர்		களின்
तान्	அவைகளை	सहस्रेण	அனேகத்தைக்
मोघान्	விஞ்ஞானவைகளாய்	अभ्यवर्षत्	கொண்டு வர்ஷித்தார்.

स वृष्यमाणो बाणौघैरतिकायो महाबलः । अवध्यकवचः संख्ये राक्षसो नैव विव्यथे ॥

महाबलः	மகாபலசாஸியும்	बाणौघैः	பாணசமூகங்கனரால்
राक्षसः	ஆரக்கணுமான	वृष्यमाणः	வர்த்திக்கப்படுகிறவனாய்
सः	ஆந்த	अवध्यकवचः	நாசமடைபா தவசன்
अतिकायः	அதிகராயன்		நெரண்டலனாய்
संख्ये	போரில்	विव्यथे न एव	துன்புறவெய்தில்லை.
न शशाक रुजं कर्तुं युधि तस्य शरोत्तमः ॥ १०१ ॥			
शरोत्तमः	உத்தமபாணமும்	रुजं	பிராணம்
युधि	போரில்	कर्तुं	உண்டாக்க
तस्य	அவனுக்கு	शशाक न	முடிபவில்கலை.

अधैनमभ्युपागम्य वायुर्वाक्यमुवाच ह । ब्रह्मदत्तवरो ह्येव अवध्यकवचावृतः ॥ १०२ ॥

अथ	அப்பொழுது	एवः हि	“இவனே
वायुः	வாயுபகவான்	ब्रह्मदत्तवरः	பிரம்மதேவரிடம்
एनं	இவரை (வசந்தமணசை) பார்த்து		வரம் பெற்றவன் ;
अभ्युपागम्य	பக்கலில் வந்து	अवध्यकवचावृतः	{ மாவராவும் சிதைக்க முடியாத தவசம் புண்டவன்.
वाक्यं	ஒரு சொல்லை		
उवाच ह	பின்வருமாறு சொன்னார் :		

ब्राह्मेणास्त्रेण भिन्ध्येनमेव वध्यो हि नान्यथा । अवध्य एव ह्यन्येषामस्त्राणां कवची बली ॥

एनं	“இவனை	हि	தனையில்
ब्राह्मेण अस्त्रेण	பிரம்மாஸ்திரத்தால்	कवची	தவசம் புனைந்தவனும்
भिन्धि	செதியும்,	बली	மலசாஸியுமாகிய
एवः हि	இவனும்	एवः	இவன்
वध्यः	கொல்லப்படுவான்.	अन्येषां	பிறரைதவ
अन्यथा	வேறுவிதமால்	अस्त्राणां	ஆள் கொக்களால்
न	கொல்லப்படமாட்டான்.	अवध्यः	கொல்லமுடியாதவன்.”

ततस्तु वायोर्वचनं निशम्य सौमित्रिरिन्द्रपतिमानवीर्यः ।

समाददे बाणमभोपवेगं तद्ब्राह्मसूत्रं सहसा नियोज्य

॥ १०४ ॥

इन्द्रपतिमानवीर्यः	{ இந்திரனுக்குச்சமானமான வீரபுகைமந்த வரான	तत्	அந்த
		अभोपवेगं	அன்போகா சக்தி யுடைய
सौमित्रिः तु	வசந்தமணனும்	ब्राह्मं ब्रह्म	பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தை
ततः	அப்பொழுது	नियोज्य	அடிகள் தரித்து
वायोः	வாயுபகவானது	सहसा	வினாவால்
वचनं निशम्य	சொல்லைக் கேட்டு	समाददे	வைக்கொண்டார்.
बाणं	ஓர் பாணத்தால்		

तस्मिन्महास्त्रे तु नियुज्यमाने सौमित्रिणा वाणवरे शिताये ।

दिशश्च चन्द्रार्कमहायहाश्च नभश्च तत्रास चचाल चोर्वी

॥ १०५ ॥

சௌமித்ரிணா	ஸகந்தமணரால்	चन्द्रार्क-	}	சக்திரன் சூரியன்
சிதாয়ে	கூரிய முனையுற்ற	महामहा: च		முதலிய மகா கிரகங்
வாணவரே	சிறந்த பாணத்தில்			களும்
तस्मिन्	அந்த	नमः च		சூரியமும்
महास्त्रे	அஸ்திரமகாமக்திர	च		சூரிய எல்லாமும்
	மானது	तत्रास		கிசிலுற்றது.
नियुज्यमाने	அடிகைக்கப்படு	चोर्वी च		பூமியும்
दिशः तु	திக்குகளும் [கையில்	चचाल		அதிர்ந்தது.

तं ब्रह्मणोऽस्त्रेण नियोज्य चापे शरं सुपुङ्खं यमदूतकल्पम् ।

सौमित्रिरिन्द्रारिसुतस्य तस्य ससर्ज वाणं युधि वज्रकल्पम्

॥ १०६ ॥

சௌமித்ரி:	ஸகந்தமணர்	तं	அந்த
ब्रह्मणः	பிரமதேவரது	वज्रकल्पं	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்
अस्त्रेण	சரமக்திரத்தால்	वाणं	பாணத்தை [பாண
यमदूतकल्पं	யமதூதனுக்கொப்	युधि	பேரில்
	பாண	इन्द्रारिसुतस्य	தேவேந்திரசத்ருவின்
सुपुङ्खं	கூரிய துணியுற்ற		புதல்வனுடைய
शरं	பாணத்தை	तस्य	அவன்மீது
चापे नियोज्य	விவரிநிபூட்டி	ससर्ज	விடுத்தார்.

तं लक्ष्मणोऽसृष्टममोघवेगं समापतन्तं ज्वलनप्रकाशम् ।

सुवर्णवज्रोत्तमचित्रपुङ्खं तदाऽतिकायः समरे ददर्श

॥ १०७ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	सुवर्णवज्रोत्तम-	}	பொன்னுதும் சிறந்த
समरे	பேரில்	चित्रपुङ्खं		வஜ்ரந்தா லுமிழைத்த
तदा	அப்பொழுது			பிடியுற்றதுமான
लक्ष्मणोऽसृष्टं	ஸகந்தமணரால் விடப்	तं		அதை (சாத்தை)
	பெற்றதும்	ज्वलनप्रकाशं		அக்னி ஒளிகொண்டு
अमोघवेगं	விண்போகாத சக்தி	समापतन्तं		எதிர்த்துவருவதாய்
	யுற்றதும்	ददर्श		கண்டான்.

तं प्रेक्षमाणः सहस्रातिऽकायो जघान वाणैर्निशितैरनेकैः ।

स सायकस्तस्य सुपर्णवेगस्तदाऽतिकायस्य जगाम पार्श्वम्

॥ १०८ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்	तदा	அப்பொழுது
तं	அதை	सुपर्णवेगः	கருடவேகங்கொண்டு
प्रेक्षमाणः	கவனித்து	सः सायकः	அந்த பாணமானது
निशितैः	கூரிய	तस्य	அந்த
अनेकैः वाणैः	பல பாணங்களால்	अतिकायस्य	அதிகாயனது
सहसा	வலுக்கொண்டு	पार्श्वं	சமீபத்தில்
जघान	தாக்கினான்.	जगाम	கிட்டியது.

तमागतं मेक्ष्य तदाऽतिकायो बाणं प्रदीप्तान्तककालकल्पम् ।

जघान शक्त्यृष्टिगदाकुटारैः शूलैर्दुलैश्चात्यविपन्नचेताः

॥ १०९ ॥

अतिकायः	அதிகாயன்
तदा	அப்பொழுது
तं	அந்த
प्रदीप्तान्त- कालकल्पं	ஜுவலிக்கும் எரிமையுடைய குந்தமுந்தினையுடைய திகுந்த
बाणं	பாணத்தை
आगतं	கிட்டுவந்ததாய்

मेक्ष्य	கண்டு
अविपन्नचेताः	மனங்கலங்காதவனாய்
शक्त्यृष्टिगदाकुटारैः	செவல், சுட்டி, கதை, நெடரரி இவைகளாலும்
शूलैः	குலங்களாலும்
दुलैः च	துண்டாயுதங்களாலும்
अति जघान	மிகத் தாக்கினான்.

तान्यायुधान्यद्भुतविग्रहाणि मोघानि कृत्वा स शरोऽग्निदीप्तः ।

प्रगृह्य तस्यैव किरीटजुष्टं ततोऽतिकायस्य शिरो जहार

॥ ११० ॥

सः	அந்த
अग्निदीप्तः	அக்னியாஸ் ஜுவலிக்கும்
शरः	பாணமானது
तानि	அந்த
अद्भुतविग्रहाणि	ஆச்சர்யத்தோற்ற
तानि	அந்த [மனைந்த
आयुधानि	ஆயுதங்களை

मोघानि कृत्वा	வினாக்கி
ततः	அப்பொழுது
तस्य	அந்த
अतिकायस्य	அதிகாயனது
किरीटजुष्टं	கிரீடம் புனைந்த
गिरः एव	தலைமையுடைய
प्रगृह्य	பிடித்து
जहार	அடித்தது.

तच्छिरः सशिरस्त्राणं लक्ष्मणेषुप्रपीडितम् ।

पपात सहसा भूमौ शृङ्गं हिमवतो यथा ॥

लक्ष्मणेषु- प्रपीडितं	லக்ஷ்மணரது பாணத் தாள் தாக்கப்பட்ட
तत्	அந்த
शिरः	தலைபானது
सशिरस्त्राणं	தலைப்பாலாகதலைடுகூட

हिमवतः	மலைகளின்
शृङ्गं यथा	செவல்போன்றதாய்
सहसा	செவகைய்
भूमौ	பூமியில்
पपात	எழுந்தது.

तं तु भूमौ निपतितं दृष्ट्वा विक्षिप्तभूषणम् ।

वभूवुर्यधिताः सर्वे हतशेषा निशाचराः ॥

हतशेषाः	கொல்லப்பட்டி
निशाचराः	அரக்கர்கள் [எஞ்சிய
सर्वे तु	எல்லோரும்
तं	அதை (கொண்ட)
भूमौ	பூமியில்
निपतितं	கிழந்தது,

विक्षिप्तभूषणं	புகழ்க்கள் இதைத் ததாய்
दृष्ट्वा	கண்டு
अधिताः	எடுத்தமுற்றவர் களாய்
वभूवुः	ஆனார்கள்.

ते विषण्णमुखा दीनाः प्रहारजनितश्रमाः । विनेदुर्ध्वैर्वहवः सहसा विस्वरैः स्वरैः ॥ ११३ ॥

ते	அந்த	दीनाः	பரிதாபநிலையுற்றவர்
वहवः	பலரும்	सहसा	அக்கணமே [கனாய்]
प्रहारजनितश्रमाः	அடியால் களைப்புண்ட வர்களாய்	विस्वरैः	விகாரமான
विषण्णमुखाः	முதம்வளையவர்களாய்	स्वरैः	குரல்களுடன்
ततस्ते त्वरितं याता निरपेक्षा निशाचराः ।		उच्चैः	உரக்க
ते	அந்த	विनेदुः	அலறினார்கள்.
निशाचराः	அரக்கர்கள்	निरपेक्षाः	இன்னது செய்கிறோ மென்றுதெரியாது
ततः	அப்பொழுது	द्रवन्तः	ஓடுகின்றவர்களாய்
नायके	தலைவன்	पुरी	பட்டணத்தை
हते	கொல்லப்பட்டதால்	अभिमुखाः	நோக்கி
भीताः	பயந்து	त्वरितं	விரைந்து
		याताः	சென்றார்கள்.

प्रहृष्युक्ता बहवस्तु वानराः प्रबुद्धपद्मप्रतिमाननास्तदा ।

अपूजयन्लक्ष्मणमिष्टभागिनं हते रिपौ भीमवले दुरासदे ॥ ११५ ॥

वानराः	வானரர்கள்	दुरासदे	பாவராலும் எதிர்க்க முடியாதவனுமான
बहवः तु	பலரும்	रिपौ	சத்ரு
तदा	அப்பொழுது	हते	கொல்லப்பட்டவுடன்
प्रहृष्युक्ताः	ஆனந்தக்கொண்டு	इष्टभागिनं	கோரிக்கை நிறைவே தப்பட்ட
प्रबुद्धपद्म-	அலர்ந்த தாமரை	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
प्रतिमाननाः	மலர்னைப் முகம் கொண்டவர்களாய்	अपूजयन्	கொண்டாடினார்கள்.
भीमवले	பயங்கரமான பலசா லியும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकसप्ततितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 1803।

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 3356

द्विसप्ततितमः सर्गः—ஒழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ७२ ॥

रावणोद्देशः—ராவணனின் தாபம்.

अतिकायं हतं श्रुत्वा लक्ष्मणेन महौजसा । उद्देगमगमद्राजा वचनं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥

राजा	மன்னன் (ராவணன்)	श्रुत्वा	கேட்டு
अतिकायं	அதிகாயனை	उद्देगं	தாபத்தை
महौजसा	மகாபிரதாபமமைந்த	अगमत्	அடைந்தான்.
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	इदं	பின்வரும்
हतं	கொல்லப்பட்டவனாய்	वचनं च	மொழியையும்
		अब्रवीत्	புகன்றான்.

பூமாத: பரமாமரீ: பன்வீ: ஶக்ரமூர்த: வர: | அகம்யன: பஹஸ்த: கும்கர்ணஸ்தயைவ ச || 2 ||

ஏதே மஹாவலா: வீரா: ராக்ஷஸா: யுத்தகாங்குல: | ஜேதார: பரஸேந்யானா: பரேநிஸ்யாபராஜிதா: || 3 ||

பரமாமரீ:	" மிகக் கீதாபரணமுடையவனும்	ஏதே மஹாவலா:	இந்த ஆரக்கர்கள்
பன்வீ:	வில்லாவிடமுடையவன்	மஹாவலா:	மகா பலசாலிகள்.
பூமாத: ச:	ஆம்மரகத்தனும்	யுத்தகாங்குல:	போராங்குலிகாண்ட
ஶக்ரமூர்த: வர:	ஆயுதந்தரித்த வீரர்	வீரா:	ஞானர்கள்.
	கருணை கிழந்த	பரஸேந்யானா:	சித்தருகையங்களை
அகம்யன: ச:	அகம்பனனும்	ஜேதார:	ஜயிப்பவர்கள்.
பஹஸ்த: புவ:	மிகவுயரத்தனும்	பரே:	சத்தருக்களால்
கும்கர்ண: தயா	குடம்பகண்ணனும் ஆயுத	நிஸ்யாபராஜிதா:	என்காங்குலத்திலும் ஜயிக்கப்பட்டவர்கள்.

நிஹதாஸ்தே மஹாவீரீ: ராக்ஷஸாக்ஷிபுரகர்பேணா | ராக்ஷஸா: சுமஹாகாயா: நானாஸக்ஷவிஸாரதா: ||

அந்யே ச பஹவ: ஶூரா: மஹாத்மாநோ: நிபாதிதா: || 4 ||

தே:	" அந்த	அக்ஷிபுரகர்பேணா	அஞ்ஞாபசமாய் எனது
மஹாவீரீ:	மகா வீரபசரளிகளும்		யுத்தசெய்வவல்ல
சுமஹாகாயா:	பெரிய உடல்கொண்ட	ராக்ஷஸ:	ராமனும்
	டவர்களும்	நிஹதா:	கொன்றுவிடப்பட்ட
நானாஸக்ஷ- }	பல ஆயுதக்களிலும்	அந்யே:	வேறு [பர்கள்.
விஸாரதா: }	பயிற்சிகொண்டவர்	பஹவ:	பல
	கருணமான	மஹாத்மாநோ:	பெராந்தல்கொண்ட
ராக்ஷஸ:	ஆரக்கர்கள்	ஶூரா: ச:	ஞானர்களும்
		நிபாதிதா:	விழ்த்தப்பட்டார்கள்.

பரஸ்யாதவலவீரீயேண புருஷேந்நஜிதா: மஹ | யோ: ஹி தோ: ப்ராத்தரோ: வீரோ: வஹோ: தத்வரீ: சரீ: ||

யக்ஷ: ஶக்ய: சூரீ: சரீ: சூரீ: மஹாவலீ: | மோக்து: தத்வந்ந: தோ: யக்ஷ: ஶக்ய: சூரீ: || 5 ||

தத்வ: ஜானே: ப்ராத்தரீ: மாயய: மோக்தேன: வா: | ஶரவந்நா: ஹிமுக்தோ: தோ: ப்ராத்தரோ: ராமலக்ஷ்மணோ: ||

யோ:	" எந்த	ஶ்நஜிதா:	இந்த சிவந்தால்
தோ:	அந்த	தத்வரீ:	வாய்ப்பெற்ற
ப்ராத்தரோ:	சுருத்தவர்கள்: சிவ	சரீ:	பாணங்களால்
வீரோ:	வீரர்கள்,	வஹோ: ஹி	கட்டப்பட்டார்களோ,
மஹ:	எனது	யக்ஷ:	எந்த
புருஷ:	புத்தலனும்	சூரீ:	அந்த
பரஸ்யாத- }	மிகசித்திபெற்ற அந்த	யக்ஷ:	பயங்கரமான
வலவீரீயேண }	தனும் அன்கையும்	மோக்து:	கட்டை
	மஹாவல: மஹாவல:	விடுவிக்:	விடுவிக்
		சரீ: சூரீ:	எல்லா தேவர்களும்

महाबलैः	மகாபலசாலிகளாகிய	भ्रातरौ	சகோதரர்களாகிய
असुरैः	ஆசுரர்களாலும்	रामलक्ष्मणौ	ராமலக்ஷ்மணர்கள்
यक्षगन्धर्व- किन्नरैः वा }	யக்ஷர்களாலும் கந்தர் வர்களாலும் கின்ன ரர்களாலும்	प्रभावैः	மகிமைகளாலே
शक्यं न	சாத்தியமாகாதேதா	मायया वा	மாயாசக்தியாலே
शरणागता तौ	சரங்கட்டி வந்து ஆந்த	मोदनेन वा	மேகனமந்திரந்தா வே
		विमुक्तौ	விடுபட்டார்கள் என்ற
		तत्	அதை
		जाने न	நான் அறிவேன்.

- ये योधा निर्मताः शूरा राक्षसा मम शासनात् । ते सर्वे निहता युद्धे वानरैः सुमहाबलैः ॥

यूराः	“சூரர்களான	ते	ஆவர்கள்
ये	எந்த	सर्वे	எல்லோரும்
राक्षसाः योधाः	ராக்ஷஸபடர்கள்	युद्धे	போரில்
मम	எனது	सुमहाबलैः	மிகபலவான்களான
शासनात्	கட்டினாயால்	वानरैः	வானரர்களால்
निर्मताः	சென்றார்களோ,	निहताः	மாய்க்கப்பட்டார்கள்.

तं न पश्याम्यहं युद्धे योऽद्य रामं सलक्ष्मणम् । शासयेत्सबलं वीरं ससुग्रीवविभीषणम् ॥

दः	“எவன்	ससुग्रीव- विभीषणं }	சசுரீவனோடும் விபீஷ ணனோடும் கூடவும்
अद्य	இப்பொழுது	सबलं	சைன்யங்களோடுகூட
युद्धे	போரில்	शासयेत्	ஆடக்குவனோ [வும்
वीरं	வீரனாகிய	तं	அவனை
रामं	ராமனை	अहं	நான்
सलक्ष्मणं	சலக்ஷ்மணனோடு கூடவும்	पश्यामि न	கண்டிலேன்.

अहो नु बलवान रामो महदस्त्रबलं च वै

॥ १० ॥

अहो नु	“இது மிக்க	अस्त्रबलं च	ஆஸ்திரங்களின்
रामः	ராமன் [ஆச்சுர்யம்]		விசயமும்
बलवान् वै	பலகாலியே.	महत्	மிகமகிமைவாய்ந்தது.

यस्य विक्रमसाद्य राक्षसा निधनं गताः । तं मन्ये राघवं वीरं नारायणपनामयम् ॥

यस्य	“எவனது	वीरं	வீரனாகிய
विक्रमं	பிரதாபத்தில்	राघवं	ராமனை
आनाद्य	கிண்கி.	अनामयं	காலப்பழுதுக்கிட மாக
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	नारायणं	மகாவிஷ்ணுவாக
निधनं गताः	மாண்டார்களோ	मन्ये	நினைக்கின்றேன்.
तं	அந்த		

तद्वयाद्धि पुरी लङ्का पिहितद्वारतोऽरणा

॥ १२ ॥

तद्वயாஹி

"ஆவணிடத்தில்
பயத்தினாலன்றோ

லங்கா புரி

இலங்கைநகர்

பிஹிததாரதோரணா

{ கொட்டைகாராடில்கள்
குழப்பப்பட்டுக்கொண்
டன.

अप्रमत्तैश्च सर्वत्र गुप्तौ रक्ष्या पुरी त्वियम्

॥ १३ ॥

அஃ

"இந்த

புரி து

நகரும்

குப்தௌ

ரகசியங்களில்

அஃமத்:

சர்வத்

ரக்ஷ்யா

இக்கொண்டையுள்ளவர்
எக்குடும் [கணரல்
பாதுகாக்கப்பட
வேண்டியது.

अशोकवनिकायां च यत्र सीताऽभिरक्ष्यते । निष्क्रामो वा प्रवेशो वा ज्ञातव्यः सर्वथैव नः ॥

யத்

"எந்த

அசோகவனிகாयां

அசோகவனத்தில்

सीता

வசைத

अभिरक्ष्यते च

காவல்புரியப்படுகின்

றனனோ

निष्क्रामः वा

அங்கு வெளிச்செல்லு

प्रवेशः वा

உட்புகுதலோ [கலோ

नः

நம்மால்

सर्वथा एव

முற்றிலும்

ज्ञातव्यः

கவனிக்கத்தக்கது.

यत्र यत्र भवेद्दुष्पस्तत्र तत्र पुनः पुनः । सर्वतश्चापि तिष्ठन् सर्वैः सर्वैः परिवृता बलैः ॥

யத்

"எங்கெங்கு

गुप्तः

படை வகுப்பு

भवेत्

இருக்கிறதோ

तत्र तत्र

ஆங்காங்கு

सर्वतः च अपि

எங்கும்

सैः सैः

ஆவணவனது

बलैः

சைன்யங்களால்

परिवृताः

குழப்பப்பட்டவர்களால்

पुनः पुनः

மேன்மேலும்

तिष्ठन्

காத்த நின்றுக்கொண்

द्रष्टव्यं च पदं तेषां वानराणां निशाचराः । प्रदोषे वाऽर्धरात्रे वा प्रत्यूषे वाऽपि सर्वतः ॥

निशाचराः

"ஆரக்கர்களே !

प्रदोषे वा

மாலைநேரம்

अर्धरात्रे वा

பாதிராத்திரியிலோ

प्रत्यूषे वा

காலைநேரம்

सर्वतः अपि

எங்கும்

तेषां

அந்த

वानराणां

வானரர்களின்

पद् च

உடவச்சுக்கையும்

द्रष्टव्यम्

கவனிக்கத்தக்கது.

नावज्ञा तत्र कर्तव्या वानरेषु कदाचन । द्विषतां बलमुद्युक्तमापत्किं स्थितं सदा ॥ १७ ॥

द्विषतां

"தந்ருக்களின்

बलं

கொண்

सदा

எப்பொழுதும்

उद्युक्तं किं

சன்னத்தமாரெருக்

கின்றதா

स्थितं

நின்றகொண்டிருக்க

கின்றதா

आपतव

வந்துகொண்டிருக்க

கிறதா ? என்ற

तत्र

அவ்விஷயத்தில்

वानरेषु

'வானரர்களிடத்தில்

कदाचन

எப்பொழுதும்

अवज्ञा

அலட்சியமானது

कर्तव्या न

செய்யத்தக்கதன்று."

ततस्ते राक्षसाः सर्वे श्रुत्वा लङ्काधिपस्य तत् । वचनं सर्वमातिष्ठन्यथावत् महाबलाः ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அந்த
ते	அந்த	वचनं	ஆக்ஷேபை
महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	श्रुत्वा	சிரமேற்கொண்டு
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
सर्वे	எல்லோரும்	यथावत् वु	கட்டளைப்பிரகாரமே
लङ्काधिपस्य	இலங்கைமன்னனின்	मातिष्ठन्	செய்தார்கள்.
स तान्सर्वान् समादिश्य रावणो राक्षसाधिपः । मनुशल्यं वहन्दीनः प्रविवेश स्वमालयम् ॥			
सः	அந்த	मनुशल्यं	கோபத்தால் மனவே
राक्षसाधिपः	ஆரக்கவேந்தனாகிய		தனைய
रावणः	ராவணன்	वहन्	கொண்டவனாய்
तान्	அவர்கள்	दीनः	எளியனாய்
सर्वान्	யாவளையும்	स्वं	தனது
समादिश्य	கட்டளைபிட்டுனுப்பி	आलयं	மாளிகைக்குள்
	விட்டு	प्रविवेश	போய்ச் செந்தான்.

ततः स संदीपितकोपवह्निर्निशाचरणामभिपो महाबलः ।

तदेव पुत्रव्यसनं विचिन्तयन्मुहुर्मुहुश्चैव तदा व्यनिश्वसत् ॥ २० ॥

ततः	அப்பொழுது	पुत्रव्यसनं एव	புத்திரமரணத்தையே
निशाचराणां	ஆரக்கர்களின்	विचिन्तयन्	செந்தித்துக்கொண்டு
अधिपः	மன்னனும்	संदीपितकोपवह्निः	கோபத்தீரூண்டல
महाबलः च	மகாபலசாலியுமாகிய	तदा	அப்பொழுது [னும்]
सः	அவன்	मुहुः मुहुः एव	அடிக்கடி.
तत्	அந்த	व्यनिश्वसत्	பெருமூச்செறிந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे द्विसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18051

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3376

त्रिसप्ततितमः सर्गः— எழுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ ७३ ॥

ब्रह्मास्त्रबन्धः—ப்ரம்மாஸ்திரத்தால் பந்திப்பது.

ततो हताव्राक्षसपुङ्गवांस्तान्देवान्तकादित्रिशिरोऽलिकायान् ।

रक्षोगणास्तत्र हतावशिष्टास्ते रावणाय त्वरितं शशंसुः ॥ १ ॥

ततः	அங்கு	देवांतकादि-	தேவாந்தகன், திரிகிர
हतावशिष्टाः	கொல்லப்பட்டு	त्रिशिरोऽलिकायान्	ஸ், அதிகாயன் முத
ते	அந்த [எஞ்சிய		வரணவர்களை
रक्षोगणाः	ராக்ஷஸ்கணங்கள்	हतान्	மாண்டவர்களாய்
ततः	அப்பொழுது	रावणाय	ராவணனிடம்
तान्	அந்த	त्वरितं	சீக்கிரமாய்
राक्षसपुङ्गवान्	ராக்ஷஸேந்தமங்க	शशंसुः	தெரிவித்தார்கள்.
	ளாகிய		

ततो हवांस्तान्सहसा निशम्य राजा सुबोहाश्रुपरिमुताक्षः ।

पुत्रक्षयं भ्रातृवधं च घोरं विचिन्त्य राजा विपुलं प्रदध्यौ

॥ २ ॥

ராஜா	மன்னன்	घोरं	கொடிய
राज्	ஆவர்களை	पुत्रक्षयं	புத்ர நாச த்தையும்
हवान्	மரண்டவர்களுமாய்	भ्रातृवधं च	சகோதரமரணத்
निशम्य	கேட்டு	विचिन्त्य	நினைத்து [தையும்
सहसा	தசுடனமே	अश्रुपरिमुताक्षः	கண்களில் நீர் பெரு வனவனாய்
सुबोह	புத்தகைகொண்		
ततः	பின்னர் [டான்,	विपुलं	மிக அதிகமாய்
राजा	அரசன்	प्रदध्यौ	உருகினான்.

ततस्तु राजानमुदीक्ष्य शीनं शोकार्णवे संपरिपुष्वानम् ।

रथेषो राक्षसराजमुनुस्तमिन्द्रमिद्राक्यमिदं वभाषे

॥ ३ ॥

ततः	அப்பொழுது	शोकार्णवे	சோகக்கடலில்
राक्षसराजमुनुः	ராட்சஸமன்னன்	संपरिपुष्वानम्	முழுகித்தத்தனித்து
	புதல்வனும்	शीनं	பரிதாபநிலையிலிருப்ப வனாய்
रथेषः	சிறந்த ரதவீரனுமாய்	उदीक्ष्य	கவனித்து
	கிய	वाचयं	ஒரு சொல்லை
इन्द्रजित् तु	இந்திரஜித்தும்	इदं	பின்வருமாறு
तं	அந்த	वभाषे	சொன்னான்:
राजानं	மன்னனை		

न तात घोहं प्रतिगन्तुमर्हसि यत्रेन्द्रमिज्जीवति राक्षसेन्द्र ।

तद्वाणनिभिचचिकीर्णदेहाः शणैर्विमुक्तास्सपरे पतन्ति

॥ ४ ॥

राक्षसेन्द्र	"அரக்கவேந்தே !	अर्हसि न	தேவரீர் கூடாது
तात	அப்பா !	सपरे	போரில்
वस	எங்கு	तद्वाणनिभिच-	} அவனது பாணங்க ளால் பிளக்கப்பட்டு
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்த	चिकीर्णदेहाः	
जीवति	உயிருடனிருக்கின்றது		சரிமம் சிதறுண்டு
	சேன அங்கு	शणैः विमुक्ताः	உயிர் பிரிந்தவர்களாய்
मोहं	மயக்கத்தை	पतन्ति	(எவரும்) சிழ்ச்சராய்
प्रतिगन्तुं	ஆடைய		கின்றனர்.

नेन्द्रारिषाणाभिहतो हि कश्चित्प्राणान्समर्थः सपरेऽभिपातुम्

॥ ५ ॥

कश्चित् हि	"எவனும்	प्राणान्	உயிரை
समर्थः	போரில்	अभिपातुं	ரகடித்துக்கொள்ள
नेन्द्रारिषाणाभिहतः	இந்திரஜித்தின் பாண க்களால் தாக்கப்பட்டு	समर्थः न	வல்லனாகான்.

पश्याद्य रामं सह लक्ष्मणेन मद्राणनिभिन्नविकीर्णदेहम् ।

गतायुषं भूमितले शयानं शितैः शरैराचितसर्वगात्रम्

॥ ६ ॥

अथ	"இப்பொழுது	शितैः	சூரிய
लक्षणेन	ஊத்தமண்ணோடு	शरैः	பாணங்களால்
सह	கூட	आचितसर्वगात्रं	உடலெங்கும் தைக்கப்
रामं	ராமனை	गतायुषं	உயிரிழந்து [பெற்று
मद्राणनिभिन्न-	} என்னு பாணங்களால்	भूमितले	மண் தரையில்
विकीर्णदेहं		शयानं	சாய்ந்து கிடப்பவனாய்
	குலைவுண்டு	पश्य	பார்ப்பீராக.

इमां प्रतिज्ञां शृणु शक्रशत्रोः सुनिश्चितां पौरुषदैवयुक्ताम् ।

अद्यैव रामं सह लक्ष्मणेन संतर्पयिष्यामि शरैरमोघैः

॥ ७ ॥

शक्रशत्रोः	"இந்திரஜித்தின்	अथ एव	இக்கணமே
इमां	இந்த	लक्ष्मणेन सह	ஊத்தமண்ணோடுகூட
सुनिश्चितां	உறுதியான தும்	रामं	ராமனை
पौरुषदैवयुक्तां	பிரபாவமும் தெய்வ	अमोघैः	வீணுகாதவைகளான
	பவமும் பொருத்தி	शरैः	பாணங்களால்
प्रतिज्ञां	சபதத்தை [மதுமான	सन्तर्पयिष्यामि	போதுமென்றவரை
शृणु	கேட்டருள்வீராக :		நிரப்பப்போகின்றேன்.

अद्येन्द्रवैवस्वतविष्णुरुद्रसाध्याश्विवैश्वानरचन्द्रसूर्याः ।

द्रक्ष्यन्तु मे विक्रमप्रमेयं विष्णोरिवोद्यं बलियज्ञवाटे

॥ ८ ॥

अथ	"இப்பொழுது	विष्णोः इव	விஷ்ணுவின்னுடையது
इन्द्रवैवस्वतविष्णु-	{ இந்திரன், யமன்,	मे	போன்றதான
रुद्रसाध्याशि-		उद्यं	எனது
वैश्वानरचन्द्रसूर्याः		अप्रमेयं	பயங்கரமான தும்
		विक्रमं	சீர்திக்க ஒண்ணுதது
		द्रक्ष्यन्तु	நிரதரபத்தை [மான்
बलियज्ञवाटे	இவர்கள்		கண்கூடாய்க்
	பலியின் யாகசாலைக்கு		காணட்டும்."

स एवमुक्त्वा त्रिदशेन्द्रशत्रुरापृच्छ राजानमदीनसत्त्वः ।

समारोहानिलतुल्यवेगं रथं खरश्रेष्ठसमाधियुक्तम्

॥ ९ ॥

अदीनसत्त्वः	சலிபா ஆற்றல்	अनिलतुल्यवेगं	காற்றை நிகர்த்து
	கொண்ட		வேகங்கொண்டதும்
त्रिदशेन्द्रशत्रुः	தேவெந்திர சத்ரு	खरश्रेष्ठसमाधियुक्तं	{ கோவேறுகழுதைக
सः	ஆலன் [வாகிய		
एवं	மேற்கண்டவாறு		
उक्त्वा	சொல்லி	रथं	எரல் நிறைந்து
राजानं	மன்னனிடம்		விளங்குவதுமான
आपृच्छ	விடைபெற்றுக்கொண்டு	समारोह	ரதத்தில்
			ஏறினான்.

तमास्थाय महातेजा रथं हरिश्चोपमम् । जगाम सहसा तत्र यत्र युद्धं प्रवर्तते ॥ १० ॥

महातेजाः	பேராற்றல் கொண்ட கனனிய ஆவன்	यत्र	எங்கு
तं	அந்த	युद्धं	போர்
हरिश्चोपमं	சூர்ய சதத்திற்	प्रवर्तते	நடங்கின்றதேதா
रथं	சதத்தில் [கொப்பாண	तत्र	அங்கிடத்திற்கு
आस्थाय	எறிக்கொண்டு	सहसा	விசைவாய்
		जगाम	புறப்பட்டான்.

तं प्रस्थितं महात्मानमनुजमुर्महावत्याः । संहर्षमाणा बहवो धनुःप्रवरपाणयः ॥ ११ ॥

गजस्कन्धगताः केचित्केचित्प्रवरवाजिभिः । ॥ १२ ॥

महावत्याः	மகா பலகாலிகளும்	प्रवरवाजिभिः	சிறந்தகுதிகள்களோடு
धनुःप्रवरपाणयः	சிறந்த கில்லிக் கைகளி லேந்தியவர்களுமாவ	संहर्षमाणाः	உத்தமரூ கொண்ட
बहवः	பலரும்,	केचित्	சிலரும் [வர்களாய்
गजस्कन्धगताः	யானைமீது வீற்றிருப் பவர்களாய்	प्रस्थितं	புறப்படும்
केचित्	சிலரும்,	सहस्रवर्ग	மக்க ஆற்றல்
		तं	ஆவனை [கொண்ட
		अनुजमुः	மன்தொடர்ந்தார்கள்.

प्रासमुद्ररनिखिणपरश्वधगदाधरः । भुशुण्डिसुद्ररायष्टिशतघ्नीपरिवायुधः ॥ १३ ॥

स शङ्खनिनदैः पूर्णधैरीणां चापि निखनैः । जगाम त्रिदशेन्द्रारिमहसैन्येन वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானும்	भुशुण्डिसुद्ररायष्टिः	புசுண்டி, முத்தகம்,
त्रिदशेन्द्रारिः	தேவெந்திர சத்தருவு மரண	शतघ्नीपरिवायुधः	சது, சதக்கி, உழ இத்த+ முத்திய ஆயுதக்களைக் கொ ண்டவனும்
सः	ஆவன் (குத்திர இத்து)	महासैन्येन	பெரும சேனையுடன்
प्रासमुद्ररनिखिण-	} சுட்டி, முத்தகம், } சுத்தி, கோட்டி, } கதை, இவைகளை } தரித்தவனும்,	पूर्णैः	சிறந்த
परश्वधगदाधरः		शङ्खनिनदैः च	சங்க முத்தகங்களை
		धैरीणां	நாகக்களின் [இம்
		निखनैः अपि	உதககளோடும்
		जगाम	சென்றான்.

स शङ्खशशिवर्णेन छत्रेण रिपुसूदनः । रराज निशि पूर्णेन नभश्चन्द्रमसा यथा ॥ १५ ॥

रिपुसूदनः	சத்ருசம்ஹாரகனான்	नभः	ஆகாயமானது
सः	ஆவன்	निशि	இரவில்
शङ्खशशिवर्णेन	{ சங்கையுடன், சத்திரை } ஏன் கிடைத்த சிறல் } கொண்ட	पूर्णन चन्द्रमसा	பூர்ண சந்திரனும்
छत्रेण		यथा	எவ்வண்ணமுதா ஆவ்வண்ணமே
	குடைவரல்	रराज	விளக்கினான்.

अवीज्यत ततो वीरो हैमैहैमविभूषितैः । चारुचापसुख्यैश्च मुख्यैः सर्वधनुष्यताम् ॥१६॥

ततः	அப்பொழுது	हैमविभूषितैः च	பொன்னுலாவிற்குரிய
सर्वधनुष्यतां	வில்லாணிகள் யாவாரி		பட்டைமுகத்துடன
मुख्यैः	சிறந்த [ஆம்]	चारुचापसुख्यैः	ஆழகிய சிறந்த சாமர
वीरः	ஞானான அவன்		குகளால்
हैमैः	பொன்னுலா னாவ	अवीज्यत	கீசப்பொற்றான்.
	கனகம்		

ततस्त्विन्द्रजिता लङ्का सूर्यप्रतिमतेजसा । रक्षाप्रतिवीरेण श्रीशिवार्केण भास्वता ॥१७॥

ततः	அப்பொழுது	भास्वता	பிரகாசிக்கும்
अप्रतिवीरेण	ஒப்பற்ற வீரனும்	अर्केण	சிறந்தனும்
सूर्यप्रतिमतेजसा	சூர்யனுக்கு சீதாரை	श्रीः	ஆசாயம்
	பிரதாபசாலியுடன	इव	எவ்வண்ணமோ
इन्द्रजिता तु	இந்திரஜித்தால்		அவ்வண்ணமே
लङ्का	இலங்கைநகர்	रक्षा	விளங்கிற்று.

स संप्राप्य महातेजा युद्धभूमिमरिन्द्रमः । स्थापयामास रक्षांसि रथं प्रति समन्ततः ॥१८॥

अरिन्द्रमः	சத்ருசம்ஹாசகனும்	संप्राप्य	அடைந்து,
महातेजाः	மகாப்பிரதாபவானு	रथं प्रति	சத்திற்கு
	மான	समन्ततः	நாற்புறமும்
सः	அவன்	रक्षांसि	அரக்கர்களை
युद्धभूमि	போர்க்களத்தை	स्थापयामास	கிறுத்தினான்.

ततस्तु हुतभोक्तारं हुतभुक्सदृशप्रभः । जुहाव राक्षसश्रेष्ठो मन्त्रवद्विधिवत्तदा ॥ १९ ॥

ततः	அனந்தரம்	विधिवत्	சாஸ்திரவிதிப்படி
हुतभुक्सदृशप्रभः	அக்னிவை நிகர்த்த	अन्वत्	மந்திரத்துடன்
	ஒளிக்கொண்ட	हुतभोक्तारं	அக்னியில்
राक्षसश्रेष्ठः तु	ராக்களைத்தலைவரும்	जुहाव	தேறா மஞ்செய்வ லுற்
तदा	அப்பொழுது		ருன்.

स हविलोजसंस्कारिर्माल्यगन्धपुरस्कृतैः । जुहुवे पावकं तत्र राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥ २० ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியான	माल्यगन्धपुरस्कृतैः	பூவும் மங்களம், சந்தனம்
सः	அந்த		இவைகளைக்கொண்ட
राक्षसेन्द्रः	ராக்களைத்தலைவன்	हविलोजसंस्कारैः	ஹவிஸ், பொரி ஆகிய
			மாமல்காரங்களால்
तत्र	அங்கு	पावकं	அக்னியில்
		जुहुवे	தேறா மஞ்செய்தான்.

शस्त्राणि शरपत्राणि समिधोऽथ विभीतकाः । व्योहितानि च वायानि भुवं कार्णायसं तथा ॥

स तत्राग्निं समास्तार्य शरपत्रैः सतोपरैः । छागस्य कृष्णवर्णस्य गच्छं जग्राह जीवतः ॥

ச:	ஆவன்	सोमैः	தேவமரங்களோடு
तव	அக்கு		கூடின
शस्त्राणि	சுஸ்திரங்களையும்	शरपैः	நாணல் இலைகளாலும்
शरपत्राणि	நாணல் இலைகளையும்	अग्निं	அக்னிக் கு
विभीतकाः	தான்றி	समास्तीयं	சுத்திப் பரப்பிவிட்டு
सन्निधः अथ	சமித்துகளையும்	जीवितः	உயிரோடிருக்கும்
लौहितानि	சிவந்த	कुण्डवर्णस्य	குண்ட வர்க்கொண்ட
वासांसि च	வஸ்திரங்களையும்	छागस्य	ஊர் ஆட்டினது
काष्ठापसं	கரிய இரும்பாணான	गच्छ	கழுத்தை
सुखं तथा	காண்டிலையும்	जगद्	(அறுத்து) எடுத்துக் கொண்டான்.

सकृदेव सपिद्धस्य विभूषस्य महार्चिषः । वभूवुस्तानि लिङ्गानि विजये यान्यदर्शयन् ॥

विभूषस्य	புகையற்ற	लिङ्गानि	குறிகள்
महार्चिषः	அக்னியானது	वभूवुः	உண்டாயினதோ
सकृत् एव	ஒரு தடவையே	तानि	அனவகள்
सपिद्धस्य	ஒமஞ்செய்யப்பட்ட	विजये	வெற்றைய
यानि	எந்த [வுடன்]	अदर्शयन्	குறிப்பித்தன.

प्रक्षिणावर्तशिखस्तप्तकाञ्चनसन्निभः । हविस्तत्प्रतिजगद् पावकः स्वयमुत्थितः ॥२४॥

पावकः	அக்னிபகவான்	तप्तकाञ्चनसन्निभः	சத்தப்பொன்கை
उत्थितः	வெளிவந்தவராய்	तव	அந்த [வசுத்தவராய்]
प्रक्षिणावर्तशिखः	வலையாய் வரும் ஊர்	हविः	ஹவீஸ்களை
	கோண்டு	स्वये	தேர்தேயே
		प्रतिजगद्	வாங்கிக்கொண்டார்.

सोऽस्त्रपाहस्यापास ब्राह्मपत्रविशारदः । धनुश्चात्वर्यं चैव सर्वं तत्राभ्यमन्त्रयन् ॥२५॥

ब्रह्मविशारदः	அஸ்திரப்பயிற்செயில்	तव	அவன்
	நிபுணனுடைய	धनुः च	விடையம்
सः	ஆவன்	आवर्यं च	தனது தகத்தையும்
बाह्यं अस्त्रं	பிரம்மாஸ்திரத்தை	सर्वं एव	எல்லாவற்றையுமே
आहारयापास	அழைத்தான்;	अभ्यमन्त्रयन्	அபிஷேகித்தான்.

तस्मिन्नाहूयमानेऽग्रे हूयमाने च पावके । सार्कश्येन्दुनक्षत्रं वितवास नभःस्थलम् ॥२६॥

तस्मिन् अग्रे	அந்த அஸ்திரம்	नभःस्थलं	ஆகாயமானது
आहूयमाने	அழைக்கப்படும்	सार्कश्येन्दु-	சூரியன், கிரஹங்கள்,
	பொழுதும்	नक्षत्रं	சத்திரன், நக்சத்
पावके	அக்னிபகவான்		திரங்கள் இவை
हूयमाने च	தேவமஞ்செய்யப்ப		களைவிட்ட
	டுப்பொழுதும்	वितवास	நடுக்கிற்று.

स पावकं पावकदीप्ततेजा हुत्वा महेन्द्रप्रतिमप्रभावः ।

स चापवाणासिरथाश्वसूतः खेऽन्तर्दधे राक्षसराजसूनुः ॥ २७ ॥

पावकदीप्ततेजाः	{ அக்ஷிதேஜஸ் இவளிக் குடம் மீதஜ்ஜ்ஜ்ஜ் யவனும் தேவேந்திரனுக்கு நிக ரான பிரபாகரதாஜி புமரன் சுந்த ராசசூனமன்னன் புதல்வன்	पावकं हुत्वा	அக்ஷியில் தீஹாமம் செய்த பிறகு,
महेन्द्रप्रतिम- प्रभावः	{ தேவேந்திரனுக்கு நிக ரான பிரபாகரதாஜி புமரன் சுந்த ராசசூனமன்னன் புதல்வன்	सचापवाणासि- रथाश्वसूतः	{ வில், பரணம், கத்தி, ரதம், குதிரைகள், சரத்தி இவைகளு டன்கூட ஆகாயத்தில் மறைந் துவிட்டான்.
सः	சுந்த	खे	ஆகாயத்தில்
राक्षसराजसूनुः	ராசசூனமன்னன் புதல்வன்	अन्तर्दधे	மறைந் துவிட்டான்.

ततो ह्यरथाकीर्णं पताकाध्वजशोभितम् । निर्ययौ राक्षसबलं नर्दमानं युयुत्सया ॥ २८ ॥

ततः	அப்பொழுது	पताकाध्वज- शोभितं	{ திரைகள், கொடிகள் இவைகளால் விளங்க சுவதாய் புத்தல் தலாறுத்தால் கத்திகொண்டு சென்றது.
राक्षसबलं	அரக்கச்சேனை	निर्ययौ	நிரயயோ
ह्यरथाकीर्णं	{ குதிரைகள், ரதங்கள் இவைகளால் வினைந் ததாய்	युयुत्सया नर्दमानं निर्ययौ	{ புத்தல் தலாறுத்தால் கத்திகொண்டு சென்றது.

अशोभत बलं घोरं किङ्किणीशतनादितम् ॥ २९ ॥

किङ्किणीशतनादितं	பல சதக்கைகளின் ஒசைகொண்ட	घोरं	பயங்கரமாய்
बलं	சேனையானது	अशोभत	விளக்கிற்று.

ते शरैर्वहुभिधित्रैस्ताक्ष्यवेगैरलङ्कृतैः । तोमरैर्दुर्गैश्चापि वानराञ्जघ्नुराहवे ॥ ३० ॥

आहवे	பேரில்	बहुभिः	பல
ते	அவர்கள்	शरैः	கணைகளாலும்
ताक्ष्यवेगैः	கடம்பைகமுற்றவை களும்	तोमरैः च	தோமரங்களாலும்
अलङ्कृतैः	அலங்கரிக்கப்பட்டு	अङ्गुलीः अपि	அங்குலங்களாலும்
विहैः	அழகியவைகளுமான்	वानरान्	வானரர்களை
		जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

रावणिस्तु ततः क्रुद्धस्ताक्षिरीक्ष्य निशाचरान् । हृष्टा भवन्तो युद्धयन्तु वानराणां जिघांसया ॥

ततः	அப்பொழுது	भवन्तः	‘கீழ்க்கள்
क्रुद्धः	கிணங்கொண்ட	हृष्टाः	உதஸாறுங்கொண்ட வர்களாய்
रावणिः तु	ராவணன் புதல்வனும்	वानराणां	குரங்குகளை
तान्	அந்த	जिघांसया	கொல்லத் துணிவுடன்
निशाचरान्	அரக்கர்களை	युध्यन्तु	போர்புரியுங்கள்
मिरीक्ष्य	பார்த்து		என்றான்.

ततस्ते राक्षसाः सर्वे नर्दन्तो जयकाक्षिणः । अभ्यर्ष्यन्तो घोरान्वानराञ्छरवृष्टिभिः॥

ततः	அதனாலும்	नर्दन्तः	கர்ஜித் தூக்கொண்டு
ते	அந்த	ततः	அப்பொழுது
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	घोरान्	பயங்கரர்களான
सर्वे	பரவரும்	वानरान्	வானரர்களை
जयकाक्षिणः	கொற்றிணைக்கொரிய வர்களும்	शरवृष्टिभिः	சரவரிகளால்
		अभ्यर्ष्यन्	பொழிந்தார்கள்.

स तु नालीकनाराचैर्गदाभिर्मुसलैर्वा । रक्षोभिः संवृतः संख्ये वानरान्विचर्कत इ॥ ३३॥

सः तु	அவனும்	नालीकनारानैः	{ நாலிகபரணங்களால் தூடகாரசபாணம் களாலும்
संख्ये	போரில்	गदामिः	
रक्षोभिः	ஆரக்கர்களால்	सुसलैः अवि	கடைகளாலும்
संवृतः	சூழப்பட்டவனும்	विचर्कत इ	உலங்கைகளாலும் செறித்தான்.
वानरान्	வானரர்களை		

ते बध्यमानाः समरे वानराः पादपायुधाः । अभ्यद्रवन्त सहिता रावणि रणकर्कशम् ॥

ते	அந்த	बध्यमानाः	புடைக்கப்பட்டவர் களாய்
पादपायुधाः	மரங்களை ஆயுதம் களாய்க்கொண்ட	सहिताः	யாவருமோனாகூடி
वानराः	வானரர்கள்	रणकर्कशं	போரில் வல்லவனாகிய
समरे	போரில்	रावणि	இந்திரஜித்தை
		अभ्यद्रवन्त	எதிர்த்தார்கள்.

इन्द्रजितु ततः क्रुद्धो महातेजा महाबलः । वानराणां शरीराणि व्यभद्रावणात्मनः॥३५॥

ततः	அப்பொழுது	इन्द्रजितु तः	இந்திரஜித்தும்
महातेजाः	ஆண்மை மிக்கவனும்	क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டு
महाबलः	ஆற்றல் மிகுந்தவனும்	वानराणां	வானரர்களின்
रावणात्मनः	ராவணன் புதல்வனு டைய	शरीराणि	சரீரங்களை
		व्यभद्रम्	கிதறடித்தான்.

शरैर्णकेन च हरीचक्र पञ्च च सप्त च । विभेद समरे क्रुद्धो राक्षसान्संहर्षयन् ॥ ३६ ॥

क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டவன்	शरेण	பாணத்தினால்
समरे	போரில்	हरीन्	வானரர்களை
राक्षसान्	ஆரக்கர்களை	पञ्च	ஐந்தும்
संहर्षयन्	உத்தரவாழப்படுத்திக் கொண்டு	सप्त च	ஏழும்
पुकेन च	ஒரே	नव च	ஒன்பதுமாக
		विभेद	பிளந்தான்.

स शरैः सूर्यसङ्काशैः शतकुम्भविभूषितैः । वानरान्समरे वीरः प्रमथाय सुदुर्जयः ॥३७॥

சமரே	போரில்	शतकुम्भविभूषितैः	பொன் னுலகங்கரிக்க ப்பட்டவைகளுமால்
சுதுர்ஜய:	வெல்லற்கரிய	शरैः	பாணங்களால்
वीरः	சூரனுள்	वानरान्	வானரர்களை
सः	அவன்	प्रमथाय	தவம்சப்படுத்தினான்.
सूर्यसङ्काशैः	சூர்யனை நிகர்த்தவை களும்		

ते भिन्नगात्राः समरे वानराः शरपीडिताः । पेतुर्मथितसङ्कल्पाः सुरैरिव महासुराः ॥३८॥

சமரே	போரில்	वानराः	வானரர்கள்
शरपीडिताः	பாணங்களால் தாக்கப்பட்டு	मथितसङ्कल्पाः	உணர்வற்றவர்களாய்
भिन्नगात्राः	உடல்களை வுண்டவர் களால்	सुरैः	தேவர்களால்
ते	அந்த	महासुराः	அஸ்ரோத்தமர்கள்
		इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		पेतुः	கிழிந்து விட்டார்கள்.

तं तपन्तमिवादित्यं घोरैर्वाणगमस्तिभिः । अभ्यधावन्त संकुद्धाः संयुगे वानरर्षभाः ॥३९॥

संयुगे	போரில்	वाणगमस्तिभिः	பாணங்களால் கிரணங்களால்
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	तपन्तं	எரிஞ்ஞம்
संकुद्धाः	மிகச்சினந்தவர்களாய்	तं	அவனை
आदित्यं इव	சூர்யனைப்போன்று	अभ्यधावन्त	எதிர்த்தார்கள்.
घोरैः	கொடும்		

ततस्तु वानराः सर्वे भिन्नदेहा विचेतसः । व्यथिता विद्रवन्ति स्म रुधिरैण समुक्षिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	समुक्षिताः	நனைத்தவர்களாய்
वानराः	வானரர்கள்	विचेतसः	அறிவு கலங்கியவர் களாய்
सर्वे तु	யாவரும்	व्यथिताः	தயித்துக்கொண்டு
भिन्नदेहाः	சரிசம் பிளவுண்டு	विद्रवन्ति स्म	ஒடினார்கள்.
रुधिरैण	ரத்தத்தால்		

रामस्यार्थे पराक्रम्य वानरास्त्यक्तजीविताः । नर्दन्तस्तेऽभिवृत्तास्तु समरे सशिलायुधाः ॥

ते	அந்த	सशिलायुधाः	{ பாறைகளை ஆயுதங் களாய்க் கொண்டவர் களாய்
वानराः तु	வானரர்களும்	नर्दन्तः	கர்ஜித்துக்கொண்டு
रामस्य अर्थे	ராமருக்காக	समरे	போரில்
त्यक्तजीविताः	உயிரையுட மதியாத வர்களாய்	पराक्रम्य	ஆதரமித்து
		अभिवृत्ताः	எதிர்த்தார்கள்.

ते दुमैः पर्वतायैश्च शिलाभिश्च पुवङ्गमाः । अभ्यवर्षन्त समरे रावणि पर्यवस्थिताः ॥४२॥

ते	அந்த	पर्वतायैः च	மலைச்சிகரங்களா லும்
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	दुमैः	மரங்களா லும்
समरे	போரில்	शिलाभिः च	பாறைகளா லும்
रावणि	இந்திரஜித்தை	अभ्यवर्षन्त	வர்ஷித்தார்கள்.
पर्यवस्थिताः	இப்புவவர்களாய்		

तद्माणां शिलानां च वर्षे प्राणहरं महत् । व्यपोहत महातेजा रावणिः समितिञ्जयः॥४३॥

महातेजाः	மிகப்பிரதாபசாலியும்	शिलानां च	பாறைகளுடையவும்
समितिञ्जयः	யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுபவனுமான	तत	அந்த
रावणिः	இந்திரஜித் த	प्राणहरं	உயிரைமாய்க்கவல்ல
दुमाणां	மரங்களுடையவும்	महत् वर्षे	பெரும் வர்ஷத்தை
		व्यपोहत	தடுத்துவிட்டான்.

ततः पावकसङ्काशैः शरैराशीविषोषमैः । वानराणामनीकानि विभेद समरे प्रभुः ॥ ४४ ॥

समरे	போரில்	आशीविषोषमैः	சர்ப்பத்திற்கொப் பானைவகளுமான
प्रभुः	வல்லனாகிய ஆவன்	शरैः	பாணங்களால்
ततः	அப்பொழுது	वानराणां	வானரர்களின்
पावकसङ्काशैः	அக்னியை நிகர்த்த வைகளும்	अनीकानि	சேனைகளை
		विभेद	குலைத்தான்.

अष्टादशशरैस्तीक्ष्णैः स विद्ध्वा गन्धमादनम् । विव्याध नवभिश्चैव नलं दुरादवस्थितम्॥

सः	ஆவன்	दुराद	தூரத்தில்
गन्धमादनं	கந்தமாதனனை	अवस्थितं	இருக்கும்
तीक्ष्णैः	கூரிய	नलं च एव	கனியையும்
अष्टादशशरैः	பதினெட்டு பாணங்க	नवभिः	ஒன்பதுகளால்
विद्ध्वा	குலைத்து [எால்	विव्याध	எய்தான்.

सप्तभिस्तु महावीर्यो मेन्द्रं मर्मविदारणैः । पञ्चभिर्विशिखैश्चैव गजं विव्याध संयुगे ॥४६॥

महावीर्यः	மகாவீரயசாலியான ஆவன்	सप्तभिः	எழு
संयुगे	போரில்	विशिखैः तु	களைகளா லும்
मेन्द्रं	மைந்தனனை	गजं	கஜனை
मर्मविदारणैः	மர்மத்தை நிகர்க்கும்	पञ्चभिः च एव	ஐந்துகளா லும்
		विव्याध	எய்தான்.

जाम्बवन्तं तु दशभिर्नीलं त्रिंशद्भिरेव च । सुग्रीवहृषभं चैव सोऽङ्गदं द्विविदं तथा ॥

घोरैर्दत्तवरैस्तीक्ष्णैर्निष्प्राणानकरोत्तदा

॥ ४७ ॥

தடா அப்பொழுது
ச: அவன்
ஜாம்வவந்த் ஜாம்பவானை
தசாமி: து பத்துகளாலும்
நீலம் எவ் நீலனையும்
சுக்ரீவம் ச சக்ரீவனையும்
ஹ்ருஷம் ஹ்ருஷபனையும்
அஹ்ருஷம் அங்கதனையும்,
தவிர்த்தம் தவிர்த்தனையும்

ததவர: வரமாய் பெற்றவைக
தீக்ஷை: கூரியவைகளாகும் [அரும்
஘ரே: பயங்கரமானவைகளு
மான்
திரிஷ்டி: ச { முப்பத்துகளாலும்
(முப்பத்து பாணங்க
ளாலும்)
நிஷ்ப்ராணாந் செயலற்றவர்களாய்
அகரோத் செய்தான்.

अन्यान्पि तदा मुख्यान्वानरान्वहुभिः शरैः । अर्दयामास संक्रुद्धः कालाग्निरिव मूर्च्छितः ॥

சங்க்ருத்: சினங்கொண்ட அவன்
தடா அப்பொழுது
மூர்ச்சித்: மூண்ட
காலாग्नि: ஹ பிரளயகாலத்தி
வஹுமி: பல [பேரன்றவனாய்

சரே: பாணங்களால்
அந்யாந் மற்ற
வானராந் வானர
முக்யாந் அபி தலைவர்களையும்
அர்தயாமாச துன்புறுத்தினான்.

स शरैः सूर्यसङ्काशैः सुमुक्तैः शीघ्रगामिभिः । वानराणामनीकानि निर्ममन्थ महारणे ॥

ச: அவன்
மஹாரணை பெருப் பேரரில்
சூர்யசங்காசை: சூரியனை நிகர்த்தவை
களும்
சுமுக்தை: கன்கு விடப்பெற்ற
வைகளுக்கும்

சீக்ஷ்ரகாமிமி: விரைந்து செல்லு
கின்றவைகளுமான
சரே: பாணங்களால்
வானராணி வானரர்களுடைய
அநிகானி செனைகளை
நிர்மமந்ந் நரசப்படுத்தினான்.

आकुलां वानरीं सेनां शरजालेन मोहिताम् । हृष्टः स परया प्रीत्या ददर्श क्षतजोक्षिताम् ॥

ச: அவன்
வானரீ வானர
சேனா செனையை
சரஜாலேன பாணஜாலத்தால்
அகூலா கிதருண்டு

க்ஷதஜோக்ஷிதா ரத்தத்தால் நனைத்து
மோஹிதா உணர்வற்றதாய்
ஹ்ருத்: களிப்புற்றவனாய்
பரவா மிக
மூர்யா திருப்தியோடு
ததர்ஸ பார்த்தான்.

पुनरेव महातेजा राक्षसेन्द्रात्मजो बली । ससर्ज वाणवर्षं च शस्त्रवर्षं च दारुणम् ॥५१॥

மஹாதேஜா: ஆண்மை மிக்கவனும்
பலி பலசாலியுமான
ராக்ஷசேந்த்ராத்மஜ: ராக்ஷஸமன்னன்
புந: எவ் மீனவும் [புதல்வன்

வாணவ்ர்ப் ச சாமாநியையும்
தாஸ்ய கொடிய
சக்ஷ்ரவ்ர்ப் ச ஆயுதஜாலத்தையும்
சசர்ஜ விடுத்தான்.

மமர்த வானரானிகமிந்நிசுவரிநி வர்தா

|| 41 ||

வர்தா பலகா லியான
இந்நிரலித்து
சுவரி: வேகமுற்றவனாய்

வானரானிகம் வானரசேனையை
மமர்த கின்னாபின்னமாகி
னன்.

ஸ்வசैन्यसुसूय्य समेत्य तूर्णं महारणे वानरवाहिनीषु ।

अदृश्यमानः शरजालमुग्रं वर्षं नीलाम्बुधरो यथाम्बु

|| 42 ||

மஹாரணெ பெரும் பேரில்
ஸ்வசैन्य தனது சேனையை
सुसूय्य விட்டுவிட்டு
तूर्णं விரைவில்
समेत्य அந்நாசிக்கத்து
अदृश्यमानः கட்புலனாகாதவனாய்
वानरवाहिनीषु வானரசேனைகளில்

उग्रம் பயங்கரமான
शरजालं பாணசாமுத்தந்தை
नीलाम्बुधरः கரிய மேகம்
अम्बु நீரை
यथा எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
वर्षं வருஷத்தான்.

ते शक्रजिह्वाणविशीर्णदेहा मायाहता विस्वरमुच्यन्तः ।

रणे निपेतुर्हरयोऽद्रिकल्पा यथेन्द्रवज्राभिहता नगेन्द्राः

|| 43 ||

ते அந்த
अद्रिकल्पा: மலைக்கொப்பானவர்
கணர்கள்
हरयः வானரர்கள்
रणे பேரில்
शक्रजिह्वाण- } இத்திரலித்தின் பாண
विशीर्णदेहा: } க்களால் சரீரம் பிள
வண்டவர்களாய்

मायाहता: மாயையால் தாக்கப்
विस्वरं விரகாமாய் [ப்பட்டு
उच्यन्तः அழைக்கின்றவர்களாய்
इन्द्रवज्राभिहता: இத்திரனது வஜ்ராய்
தத்தால் தாக்கப்பட்ட
नगेन्द्रा: மாமலைகள்
यथा எவ்வாறோ அவ்வாறே
निपेतु: விழுந்தவர்களாய்.

ते केवलं सदृशुः शिताशम्बाणाव्रणे वानरवाहिनीषु ।

मायानिगूढं तु सुरेन्द्रशत्रुं न चाहतं राक्षसमभ्यपश्यन्

|| 44 ||

रणे பேரில்
ते அவர்கள்
वानरवाहिनीषु வானரசேனைகளில்
शिताशम्बा कदरिय நவரிகளுற்ற
आणान् பாணங்களை
केवलं மட்டும்
सदृशुः கண்டவர்கள்.

मायानिगूढं மாயையால் மறைக்க
ப்பட்டு
आहतं கட்புலனாகாதிருந்த
सुरेन्द्रशत्रुं தேவேந்திரசத்ரு
வாகிய
राक्षसं तु அரக்கனை யோ வெனில்
अभ्यपश्यन् ந காணவில்லை.

ततः स रक्षोधिपतिर्महात्मा सर्वा दिशो बाणमणैः शितायैः ।

प्रच्छादयामास रविप्रकाशैर्विषादयामास च वानरेन्द्रान्

॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	बाणमणैः	சரண்களால்
सः	அந்த	सर्वाः	எல்லா
महात्मा	ஆற்றல் மிகுந்த	दिशः	திசைகளையும்
रक्षोधिपतिः	ரக்சஸத்தலைவர்	प्रच्छादयामास	மறைத்தான்.
शितायैः	குளிய தூனிகளுற்ற	वानरेन्द्रान् च	வானரத்தலைவர்
	வைகளும		களையும்
रविप्रकाशैः	சூரியஒளிகொண்ட	विषादयामास	தூன்புறுத்தினான்.
	வைகளுமான்		

स शूलनिस्त्रिशपरश्वधानि व्याविध्य दीप्तानलसन्निभानि ।

सविस्फुल्लिङ्गोज्ज्वलपावकानि वर्षप तीव्रं பூவगेन्द्रसैन्ये

॥ ५७ ॥

सः	அவன்	शूलनिस्त्रिश-	} குலங்கள், கத்திகள்,
वीसानक- }	ஜ்வலிக்கும் அக்னிக்	परश्वधानि }	
सन्निभानि }	கொப்பரணவைகளும்		கோடரிகள் இவை
			களை
सविस्फुल्लिङ्गो- }	பொறிகளோடும் ஜ்வா	व्याविध्य	சுழற்றி
ज्वलपावकानि }	லைகளோடும் கூடிய	पूवगेन्द्रसैन्ये	வானரமன்னன்
	அக்னியைக்கொண்		சேனையில்
	டவைகளும்	तीव्रं	கொடுமையாய்
	மான	वर्षप	வர்ஷித்தான்.

गदाश्च शक्तीः परिधं शतघ्नार्ववर्ष तीव्रं பூவगेन्द्रसैन्ये

॥ ५८ ॥

पूवगेन्द्रसैन्ये	வானரமன்னன்	परिधं	உழைத்தடிமையும்
	சேனையில்	शतघ्नीः च	சதக்னி ஆயுதங்களை
गदाः	கதைகளையும்	तीव्रं	கொடுமையாய் [யும்
शक्तीः	வேல்களையும்	वर्षप	வர்ஷித்தான்.

ततो ज्वलनसङ्काशैः शैर्बानरयूथपाः । ताडिताः शक्रजिह्वाणैः मफुल्ला इव किशुकाः ॥

ततः	அப்பொழுது	शक्रजिह्वाणैः	இந்திரஜித்தின்
बानरयूथपाः	வானரச்சேனைத்	ताडिताः	பாணங்களால்
	தலைவர்கள்		அடிக்கப்பட்டவர்
			களாய்
ज्वलनसङ्काशैः	அக்னியை நிகர்த்த	मफुल्लाः	பூத்த
	வைகளும்	किशुकाः	பூவரசுமரங்கள்
शैः	கொடியவைகளும்	इव	பேரலிருந்தனர்.

तेऽन्योन्यपभिसर्पन्तो निनदन्तश्च विस्वरम् । राक्षसेन्द्रास्त्रनिर्भिन्ना निपेतुर्वानरर्षभाः ॥

ते	அந்த	अन्योन्यं	ஒருவரை யொருவர்
वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	अभिसर्पन्तः	தழுவிக்கொண்டு
राक्षसेन्द्रास्त्र-	ராட்சஸத் தலைவனது	विस्वम्	விசுவம்
निर्भिन्नाः	பாணங்கொல்லி	निनदन्तः च	கந்துகின் தவர்களாய்
	வுண்டு	निपेतुः	விழுந்தார்கள்.

उदीक्षमाणा गगनं केचिन्नेत्रेषु ताडिताः । शरैर्विविशुरन्योन्यं पेतुश्च जगतीतले ॥ ६१ ॥

गगनं	ஆகாயத்தை	ताडिताः	தாக்கப்பட்டவர்கள்
उदीक्षमाणाः	பார்த்துக்கொண்டிருந்த		ளாய்
केचित्	சிலர்	अन्योन्यं	ஒருவரை யொருவர்
शरैः	பாணங்களால்	विधिद्युः	மோதிக்கொண்டார்
नेत्रेषु	கண் களில்	जगतीतले च	பூதலத்திலும்
		पेतुः	கிழுந்தார்கள்.

हनुमन्तं च सुग्रीवमङ्गदं गन्धमादनम् । जाम्बवन्तं सुषेणं च वेगदग्निमेव च ॥ ६२ ॥
मैन्दं च द्विविदं नीलं गवाक्षं गजगोमुखौ । केसरि हरिलोमाने विबुधं च वानरम् ॥
सूर्यानिनं ज्योतिमुखं तथा दधिमुखं हरिम् । पावकाक्षं नलं चैव कुमुदं चैव वानरम् ॥
भासैः शूलैः शित्वाणैरिन्द्रजिन्मन्त्रसंहितैः । विव्याध हरिणाद्विद्यान्सर्वास्तान्नाशसोचयः ॥

राक्षसोचयः	ராட்சஸோத்தமனாகிய	गजगोमुखौ	கஜகோமுக
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	केसरि	கேசரிகையும்கூடும்
मन्त्रसंहितैः	மந்திரத்தால் ஆடுமன் திரிக்கரிப்பட்டு	हरिलोमाने	ஹரிமோமனையும்
शितैः	சூலைய	वानरं	வானரனாகிய
शणिः	பாணங்களாலும்	विबुधं	வித்புக்தம்மட்டா கூடும்
शसिः	சட்டிகளாலும்	सूर्यानिनं	சூர்யன்மோனம்
शूलैः	சூலங்களாலும்		முக்கூடைய
हनुमन्तं च	ஹனுமனாரையும்	ज्योतिमुखं च	ஜ்யோதிமுகனையும்
सुग्रीवं	சுகரீவனையும்	हरि	ஹரினாகிய
अङ्गदं	அங்கதனையும்	दधिमुखं तथा	ததிமுகனையும்
गन्धमादनं	கந்தமாத்தனையும்	पावकाक्षं च	பாவகாக்கனையும்
जाम्बवन्तं च	ஜாம்பவந்தனாரையும்	नलं चैव	நலனையும்
सुषेणं च	சுசேணனாரையும்	वानरं	வானரனாகிய
वेगदग्निं एव	வேகதர்க்கையையும்	कुमुदं एव	குமுதனையும்
मैन्दं च	மேந்தனையும்	तान्	அந்த
द्विविदं	தவிவிதனையும்	हरिणाद्विद्यान्	வானரோத்தமர்கள்
नीलं	நிலனையும்	सर्वान्	யாவனாரையும்
गवाक्षं	கவாஷ்ணனையும்	विषाध	தாங்கினான்.

स वै गदाभिर्हरिव्यूथमुख्यान्निभिश्च बाणैस्तपनीयपुङ्खैः ।

ववर्ष राम शरवृष्टिजालैः सलक्ष्मणं भास्कररश्मिकल्पैः

॥ ६६ ॥

सः	அஸன் (இந்திரஜித்து)	निभिश्च	காயப்படுத்திவிட்டு,
गदाभिः	கதையகளா லும்	सलक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரோடுகூட
तपनीयपुङ्खैः	பொன் பிடி களுடைய	रामं	ஸ்ரீராமரை
बाणैः वै	பாணங்களா லும்	भास्कररश्मिकल्पैः	சூரியகிரணங்களுக் கொப்பாகிய
हरिव्यूथमुख्यान्	வாணரகேசைத்தலைவர் களை	शरवृष्टिजालैः	சரஜாஸமரிகளால்
		ववर्ष	வர்ஷித்தான்.

स बाणवर्षैरभिवर्ष्यमाणो धारानिपातान्निव तानचिन्त्य ।

समीक्षमाणः परमाद्भुतश्री रामस्तदा लक्ष्मणमित्युवाच

॥ ६७ ॥

परमाद्भुतश्रीः	{ அத்யாச்சர்யகரமான அமா லுஷ்யசக்தி படைக்கப்பெற்ற	धारानिपातान्	மறைத்தாரைகளை
सः	அந்த	इव	எப்படியோ அப்படி
रामः	ஸ்ரீராமர்	अचिन्त्य	ஸட்சியம் செய்யாது,
बाणवर्षैः	பாணாவர்ஷங்களால்	तदा	அப்பொழுது
अभिवर्ष्यमाणः	வர்ஷிக்கப்படுகின்ற	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
तान्	அவைகளை [வராய்]	समीक्षमाणः	தோக்கியவராய்
		इति	பின்வருமாறு
		उवाच	சாற்றியருளினார் :

असौ पुनर्लक्ष्मण राक्षसेन्द्रो ब्रह्मास्त्रमाश्रित्य सुरेन्द्रशत्रुः ।

निपातयित्वा हरिसैन्यमुग्रमस्त्राञ्छरैर्दयति प्रसक्तः

॥ ६८ ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா !	असौ	பயங்கரமான
असौ	இந்த	हरिसैन्यं	வாணரகேசையை
सुरेन्द्रशत्रुः	தேவேந்திரசத் தருவான்	निपातयित्वा	நாசப்படுத்தி
राक्षसेन्द्रः पुनः	அரக்கத்தலைவனோ,	अस्त्रान्	கம்மையும்
ब्रह्मास्त्रं	பிரம்மாஸ்திரத்தை	प्रसक्तः	எதிர்த்தவனாய்
आश्रित्य	கைக்கொண்டு	शरैः	பாணங்களால்
		अदयति	துன்புறுத்துகிறான்.

स्वयम्भुवा दत्तवरो महात्मा स्वमास्थितोऽन्तर्हितभीमकायः ।

कथं सु शक्यो युधि नष्टदेहा निहन्तुमयेन्द्राजिदुद्यतास्त्रः

॥ ६९ ॥

उद्यतास्त्रः	அஸ்திரங்களைக்கொ ண்ட	दत्तवरः	வாக்கள் அளிக்கப் பெற்றவன்;
एन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	महा-मा	பேராற்றல்கொண்ட
स्वयम्भुवा	பிரம்மதேவரால்		வன் ;

अन्तर्हित- }	வெற்றிதகத்தைத் தெ	अथ	இப்பொழுது
भीमकायः }	ரியது மகந்ததுக்	नन्दः	கம்பலனுதா சீரமு
	கொண்டு	सुवि	போரில் [ஈடய அவன்
खं	ஆகாயத்தில்	कथं	எவ்விதம்
आस्थितः	இருக்கின்றான் ;	निहन्तुं शक्यः	கொல்ல முடிய
तु	அப்படியிருப்பதால்		ஊலான்?

• मन्ये स्वयम्भूर्भगवानचिन्त्यो यस्यैतदस्त्रं प्रभवश्च योऽस्य ।

वाणावपातांस्त्वमिहाद्य धीमन्यया सहाव्यग्रमनाः सहस्र

॥ ७० ॥

धीमनु	" துண்ணறிவாளர் !	इह	இவ்விஷயத்தில்
एतत्	இந்த	मन्ये	(நான் ஒன்று விளங்க)
अस्त्रं	அஸ்திரமும்		விளம்புகிறேன்.
अस्य	இவனுடைய	अथ	இப்பொழுது
यः	எதுவோ அந்த	खं	நி
प्रभवः च	மகிமைமயம்	मया सह	என்னுடன்கூட
यस्य	யானுடையதோ அந்த	वाणावपातान्	பாணவீழ்ச்சிகளை
भगवान्	வதாட்குண்டபரிபூர்ண	अव्यग्रमनाः	மனக்கலக்கமுருதவ
	ராகிய		ஊய்
स्वयम्भुः	பிரம்மதேவர்	सहस्र	பொறுத்துக்கொள்
अचिन्त्यः	நினைத்தற்கரியவர்.		வாயாக.

• प्रच्छाद्यत्येष हि राक्षसेन्द्रः सर्वा दिशः सायकवृष्टिजालैः ।

एतच्च सर्वं पतिताय्यशूरं न भ्राजते वानरराजसैन्यम्

॥ ७१ ॥

एषः	"இந்த	एतच्च	இந்த
राक्षसेन्द्रः हि	ராக்ஷஸந்தலைவனே	वानरराजसैन्यं	வானரமன்னன்
सायकवृष्टिजालैः	மிசூந்த சரமாரிகளால்	सर्वं च	எல்லாமும் [சைன்யம்
विशः	திசைகள்	पतिताय्यशूरं	செறத்த தலைவர்கள்
सर्वाः	யாவற்றையும்		வீழ்ச்சப்பெற்றதாய்
प्रच्छाद्यति	மறைக்கின்றான்.	भ्राजते न	களைவிடாது இருக்கிறது.

• आवां तु दृष्ट्वा पतिता विंशज्ञौ निवृत्तयुद्धौ गतरोपहर्षौ ।

ध्रुवं प्रवेक्ष्यत्यमरारिवासमसौ समादाय रणाग्रलक्ष्मीम्

॥ ७२ ॥

असौ	" இவன்	दृष्ट्वा	பார்க்குது
आवं तु	கம்பிருவனையும்	रणाग्रलक्ष्मीं	போரின் செறத்த வீர
निवृत्तयुद्धौ	போரில் கோரவிட்டு		லக்ஷ்மிமைய
गतरोपहर्षौ	கோபமும் சந்தோச	समादाय	கைக்கொண்டு
	முரத்த	अमरारिवासं	தேவசத்ருக்களின்
विंशज्ञौ	உணர்விழந்து	प्रवेक्ष्यति	செல்வான். [கருக்கு
पतिता	பிழ்விழுந்தவர்களாய்	ध्रुवम्	இது திண்ணம் "

ततस्तु ताविन्द्रजिदस्त्रजालैर्बभूवतुस्तत्र तथा विशस्तौ ।

स चापि तौ तत्र विदर्शयित्वा ननाद हर्षायुधि राक्षसेन्द्रः

11 93 11

சத:	அப்பொழுது	ரக்ஷைந்; ச	அரக்கத்தலைவனும்
சௌ	அவ்விருவர்களும்	சத	அப்பொழுது
சத	அவ்விடத்தில்	சுபி	பொருள்
ஹ்மஜித்காவை:	இத்திராஸித்தின் பான	சௌ அபி	அவ்விருவர்களையும்
	சமுபகங்காவால்	தथा	அவ்வண்ணமாய்
விவாஸௌ	பிழக்கப்பட்டவர்	விஷயிவா	கவனித்து
வமூவது:	ஆளுர்கள், [கனாக	ஹ்வ	ஆனந்தத்தால்
ச:	அந்த	மனாவ	கர்மித்தரன்,

स तच्चदा वानरसैन्यमेवं रामं च सङ्गृह्ये सह लक्ष्मणेन ।

विषादयित्वा सहसा विवेश पुरीं दशग्रीवभुजाभिगुप्ताम्

|| ७४ ||

ச:	அவன்	விபாதிவா	துன்புறுத்திவிட்டு
ததா	அப்பொழுது	சகலா	நகரணமே
தந்	அந்த	தசாமிவ.	ராவணனது புதுக்க
வானசைய்	வானாதேனைவையும்	புஜாபிஞ்சா	ளால் பாதுகாக்கப்
கம்மபேவ சக	வகந்தமணிரோடுகூட		பட்ட
ராம ச	ஸ்ரீராமனையும்	புரி	நகருக்கு
சங்கே	போதில்		(இலங்கைக்கு)
ஏவ்	மேற்கண்டவாறு	விவர	சென்றான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

मुद्रकाण्डे त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥

आदिता: शोध: 18125

सुद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3450

चतुःसप्ततितमः सर्गः— எழுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் || 34 ||

ब्रह्मसूत्रव्याख्यानम्:—பிரம்மாஸ்திரத்தலிருந்து ஸ்வேப்பது.

तयोस्तदा सादितयो रषाणि सुमोह सैन्यं हरिपुङ्गवानाम्

112

तदा	அப்பொழுது	इतिपुनरावा	வானமோத்தமர்களின்
रणामे	போர்முகத்தில்	दिव्य	தேவியானது
तयोः	அவ்விருவர்களும்		
सादितयोः	விழுத்தப்பட்டவன	सुयोद	சூர்ச்சைகொண்டது.
	வில்		

सुग्रीवर्नालाद्भुजाम्बुवन्तो न चापि किञ्चित्प्रतिपेदिरे ते

11211

தே	அந்த	கிண அபி	இதெதான் னையும
சுழிவனிலாநு-	சுக்ரீவன், நீலன். ஆம்		
அம்பவந்த: அ	கதன், ஜாம்பவான்	பரிபெரி ந	உ. னா ர வில்லை.
	இவர்களும		

ततो विपण्यं समवेक्ष्य सैन्यं विभीषणो बुद्धिमतां वरिष्ठः ।

उवाच शाखामृगराजवीरानाश्वासयन्प्रतिर्वचोभिः

॥ ३ ॥

ततः	ஆப்பொழுது	நா.அ.மூ.ர.	வா.அ.ம.ன்.ன.ன.து
बुद्धिमतां	புத்திமாத்களான	राजवीरान्	வீரர்களைப்பார்த்து
वरिष्ठः	மிகந்திறந்தவராகிய	अर्षाभिः	ஆப்பற்ற
विभीषणः	விபிஷணர்	वचोभिः	வா.த.த.த.களால்
सैन्यं	சேனையை	आश्वामृगान्	தே.ந.த.வு.படுத்திக் கொண்டு
विपण्यं	மெய்கலங்கியதாய்	उवाच	பின்வருமாறு சொன் னார்:
समवेक्ष्य	கவனித்து		

मा भैष्ट नास्वत्र विषादकालो यदायुर्वो ह्यवसौ विपण्यौ ।

स्वयंभुवो वाक्यमथोदहन्तो यत्सादिताविन्द्रजिदस्त्रजास्तैः

॥ ४ ॥

मा भैष्ट	“பயமுறுதீர்கள்.	उदहन्तो अथ	பெருமைப்படுத்துகிற வர்களாகத்தான்
नल	இப்பொழுது	इन्द्रजिदस्त्रजास्तैः	இந்திரஜத்தின் ஆஸ் திரசூகங்களால்
विषादकालः	சோகத்திற்கேற்ற	सादितौ	தாக்கப்பட்டு
अस्ति न	இல்லை. [காலம்	विपण्यौ	பித்தர்களால்
यत्	ஏனெனில்	अवसौ	உணர்வற்றிருக்கின் றார்கள்.
आयुर्वो	எம்பிரான்கள் இரு வர்களும்	दि	இது நிச்சயம்”
स्वयंभुवः	பிரம்மதேவரது		
यत् वाक्यं	அத் திருமொழியை		

• विभीषणस्तत्र वरादिधातुरसादितोऽस्त्रेण निरीक्षमाणः ।

सेनां हरीणां द्रुहिणास्त्रदूनां स्वस्थे हनूमन्तमुवाच दृष्ट्वा

॥ ५ ॥

सत्र	ஆப்பொழுது	हरीणां	காளை
विभीषणः	விபிஷணர்	सेनां	சேனையை
विधातुः	பிரம்மதேவரது	निरीक्षमाणः	உற்றுநோக்கியவராய்
वरात्	வரத்தால்	हनूमन्तं	ஹனுமாரை
अस्त्रेण	ஆஸ்திரத்தால்	स्वस्थे	விவபரவநிலையிலி ருப்பவராக
असादितः	துன்பமடைவதாய் தாய்	दृष्ट्वा	பார்த்து
द्रुहिणास्त्रदूनां	பிரம்மதேவதேவத்தால் பிண்டவற்றால்	उवाच	பின்வருமாறு சொன்னார்:

तस्मै तु दत्तं परमास्त्रमेतस्त्रयम्भुवा ब्राह्ममोघवेगम् ।

तन्मानयन्तो युधि राजपुत्रौ निपातितौ कोऽत्र विपादकालः

॥ ६ ॥

एतत्	“இந்த	तत्	அதை
अमोघवेगं	வின்போகா சக்தி கொண்ட	राजपुत्रौ	சக்கிரவர்த்தித் திருக் குமாரர்கள்
ब्राह्मं	பிரம்ம	युधि	போரில்
परमास्त्रं	அஸ்திரோத்தம மானது	मानयन्तौ	பெருமைப்படுத்து கின்றவர்களாய்
तस्मै	அவனுக்கு (இந்திர ஜித்துக்கு)	निपातितौ	கிழ்த்தப்பட்டார்கள்.
स्वयम्भुवा तु	பிரம்மதேவராலேயே	अत्र	இவ்விடத்தில்
दत्तं	அளிக்கப்பட்டது	विपादकालः	துக்கத்திற்குரிய
		कः	ஏது? ” [காலம்]

ब्राह्ममस्त्रं ततो धीमान्मानयित्वा तु माहतिः । विभीषणवचः श्रुत्वा हनुमांस्तथாவ्रवीत् ॥

धीमान्	புத்திமானாகும்	ब्राह्मं	பிரம்ம
माहतिः	வாய்ப்புதல்வராகிய	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
हनुमान्	ஹனுமார்	मानयित्वा	கொளவித்துவிட்டு
ततः	அப்பொழுது	तु	அப்பொழுது
विभीषणवचः	விபிஷணரதுசொல்லை	तं	அவரைப்பார்த்து
श्रुत्वा	கேட்டு	अथ	பின்வருமாறு
		अव्रवीत्	மொழிந்தார் :

एतस्मिन्निदृते सैन्ये वानराणां तरस्विनां । यो यो धारयते प्राणांस्तं तमाश्वासयावहै ॥

निदृते	“தாக்கப்பட்ட	यः यः	எவனெவன்
एतस्मिन्	இந்த	प्राणान् धारयते	பிழைத்திருக்கின்ற
तरस्विनां	பலசாதிகளாகிய	तं तं	அவ்வவனை [இரு]
वानराणां	வானரர்களின்	आश्वासयावहै	தேற்றரவுபடுத்து வோம்”
सैन्ये	சேனையில்		

तायुभौ युगपद्भौ हनुमद्राक्षसोत्तमौ । उल्काहस्तौ तदा रात्रौ रणशीर्षे विचरतुः ॥ ९ ॥

तौ	அந்த	तदा	அப்பொழுது
उभौ	இரு	रात्रौ	இரவில்
वीरौ	வீரர்களான	उल्काहस्तौ	கொல்லிகளை வைக்க கொண்டவர்களாய்
हनुमद्राक्षसोत्तमौ	ஹனுமாரும், ராக்ஷ ஸோத்தமரும்	रणशीर्षे	போர் முகத்தில்
युगपत्	சொர்க்கு	विचरतुः	திரிந்தார்கள்.

भिन्नलाङ्गलहस्तोरुपादांगुलिशिरोधरैः । स्रवाद्भिः क्षतजं गार्त्रैः प्रस्रवाद्भिस्समन्ततः ॥ १० ॥

पतितैः पर्वताकारैर्वा नरेरभिसङ्कुलाम् । शस्त्रैश्च पतितैर्दोर्मदं दृशाते वसुन्धराम् ॥ ११ ॥

மின்காதுக- ஓர்தொடர்ச்சியு பிழை:	} வாலுறுந்து, கைமுற்றிந் து, தொடை கொரு கூசி, கரலொடிந்துவி தல் ககங்கி, கழுத்து முறிந்து இருப்பவர் சத்தத்தை [கனரும் பெருக்குகிறவர்களும் இறந்துகிடப்பவர் கனரும் மலைக்கொப்பாணவர் கருமான	வானர்:	வானரர்களாலும்
சுதவ்		சமந்த:	எங்கும்
சுவநி:		பிரபதி:	புரளும்
பதி:		வாள்:	உடல்களாலும்
பவதாசை:		பதி:	விழுந்துகிடக்கும்
		பிசை:	ஒளிபெருந்திய
		சாசை: ச	ஆயுதங்களாலும்
		பிழை:	நகைந்திருப்பதாய்
		வசுநதர்	பூமியை
		வசுநதர்	கவனித்தார்கள்.

सुग्रीवमङ्गलं नीलं शरभं गन्धमादनम् । जाम्बवन्तं सुषेणं च वेगदर्शिनपादुकम् ॥ १२ ॥
मैन्दं नलं ज्योतिमुखं द्विविदं पनसं तथा । विभीषणहनुमन्तो ददृशाते हताश्रये ॥ १३ ॥

விமீஷமங்கலம்	விபீஷணரும் ஹனுமாரும்	ஆதுக்	ஆதற்குணையும்
சுமீவ்	சுமீவனையும்	மேன்	மைந்தனையும்
அங்கு	அங்கதனையும்	நல்	நனனையும்
நீல்	நீலனையும்	சுதிமுக	சூரியதிமுகனையும்
பாசம்	சாபனையும்	பனச	பனஸனையும்
காந்தமா	கந்தமா தனனையும்	திரித் ததா	தவிந்தனையும்
காந்தமா	காந்தமா தனனையும்	ரண	பொரில்
சுசேண	சுசேணனையும்	ஹதா	தாக்கப்பட்டுசாய்ந்து கிடப்பவர்களாய்
வேகதர்	வேகதர்சினையும்	வசுநதர்	கவனித்தனர்.

सप्तपट्विहताः कोटयो वानराणां तरस्विनाम् । अहः पञ्चमशेषेण बहुभेन स्वयम्भुवः ॥

तरस्विनां	பலகாலிகளான	பஞ்சமசேஷ	ஐந்தாவது பாகத்தில் (ஸாயங்காலத்தில்)
வானராணா	வானரர்களின்	சுயம்புவ:	சொம்படுகவரது
சுதபதி:	அறுபத்தேழு	வலுமேன	இட்டனால் (இந்திர த்தால்)
கோவ:	கோடிகள்	ஹதா:	ஹித்தப்பட்டார்கள்.
அஃ:	பகலின்		

सागरौघनिभं भीमं दृष्ट्वा बाणार्दितं बलम् । मार्गते जाम्बवन्तं स हनुमान् सविभीषणः ॥

ச:	அந்த	வல்	சேனையை
ஹுமான்	ஹனுமான்	வாணர்	பாணத்தால் கின்னா
சவிமீஷ:	விபீஷணருடன் கூட		சின்னப்படுத்தப்பட்ட
சாசுரீஷனிம்	கடல்வெள்ளத்திற்கு நிகரானதும்	தூது	கவனித்து [உதாய
பிம்	பாயங்கதமானதுமாய்	சாம்பவன்	சூயம்பவந்தனை
		மாரி	தேடினார்.

स्वभावजरया युक्तं वृद्धं शरशतैश्चितम् । प्रजापतिसुतं वीरं शाम्यन्तश्चि वाक्कम् ॥ १६ ॥
 दृष्ट्वा तमुपसङ्गम्य पौलस्त्यो वाक्यमब्रवीत् । कश्चिदार्य शरैस्तीक्ष्णैः प्राणा न ध्वंसितास्तव ॥

பௌஸ்த்ய:	புலஸ்தியவழித்தவன் (விபிரஸ்தனார்)	शाम्यन्तं	ஆளையும்
स्वभावजरया	ஸ்வபாவவந்தரால் இருத் தனத்தோடு	वाक्कं इव	கெரும்புப்போன்றிரு வாக் கம் [ப்பவரால்]
युक्तं	கூடிவரும்	दृष्ट्वा	ஒரு சொல்லை
वृद्धं	பெரியவரும்	वाक्ये	பின்வருமாறு
प्रजापतिसुतं	பிரம்மதேவரது புதல்வரும்	अब्रवीत्	மொழிந்தார்:
वीरं	சூரருமாகிய	आर्य	"பூத்யரே!
तं	அவரை	तीक्ष्णैः	கரிய
उपसङ्गम्य	கிட்டி	शरैः	பாணங்களால்
शरशतैः	அனேகபாணங்களால்	तव	தேவரேறு
चितं	பாயப்பெற்று	प्राणाः	உயிருக்கு
		ध्वंसिताः न	பழுது வரவில்லை என
		कश्चित्	தான் நினைக்கிறேன்.

विभीषणवचः श्रुत्वा जाम्बवानृषपुङ्गवः । कुच्छादभ्युद्गिरन् वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥

जम्बवान्	நிசைதரத்தமராகிய	वाक्ये	வாக் த்தைய
विभीषणवचः	விபிரஸ்தனார் சொல்லை	अभ्युद्गिरन्	வெளித்தனருகின்ற
श्रुत्वा	கேட்டு	वचनं	ஒரு சொல்லை [வரால்]
कुच्छाद	மிக்க கஷ்டத்துடன்	इदं	பின்வருமாறு
		अब्रवीत्	புகன்றார்:

नैर्ऋतेन्द्र महावीर्यं स्वरेण त्वामिच्छये । पीड्यमानः शितैर्वाणैर्न त्वां पश्यामि चक्षुषा ॥

महावीर्यं	"மகாபராக்கிரமசாலி யாகிய	शितैः	கரிய
नैर्ऋतेन्द्र	நாகுதனரேந்திரன்!	वाणैः	பாணங்களால்
त्वा	உன்னை	पीड्यमानः	பிடிக்கப்படுகின்ற தான்
स्वरेण	சூரலால்	त्वां	உன்னை
अमिच्छये	தெரிந்துகொண்டேன்.	चक्षुषा	கண்ணால்
		पश्यामि न	காணவில்லை.

अञ्जना सुप्रजा येन मातरिष्वा च नैर्ऋत । हनुमान वानरश्रेष्ठः प्राणान् धारयते कश्चित् ॥

नैर्ऋत	"ஆர்க்கரே!	मातरिष्वा च	{ வாய்ப்பவராலும் அப்ப முடிய நன்மக்கட்டு துற்றவரோர், அந்த
येन	எவரால்	वानरश्रेष्ठः	வானரேந்திரமராகிய
अञ्जना	அஞ்ஞதேவி	हनुमान्	ஹனுமார்
सुप्रजाः	நன்மக்கட்டுபுத்த வனோர்	प्राणान् धारयते	{ உயிர் பிழைத்துருக் கின்றுவார?
		कश्चित्	

श्रुत्वा जाम्बवतो वायव्यमुवाचेद् विभीषणः । आर्यपुत्रावतिक्रम्य कस्मात्पृच्छसि मारुतिम् ॥

विभीषणः	விபிஷணன்	आर्यपुत्रौ	"எம்பிரகாண்களை
जाम्बवतः	ஜாம்பவாணன்	अतिक्रम्य	விடுத்தது
वाक्यं	சொல்லை	मारुति	நறுநாமரைப்பற்றி
श्रुत्वा	கேட்டு	कस्मान्	ஏன்
इदं	பின்வருமாறு	पृच्छसि	வினாவுகின்றீர் ?
उवाच	சொன்னார்:		

नैव राजनि सुग्रीवे नाङ्गदे नापि राववे । आर्य गन्दिशितः क्षेप्तो यथा वायुमुने परः ॥२२॥

आर्य	"பூங்குயிரே!	राजनि	மன்னரான
वायुमुने	வாயுதியாரிடம்	सुग्रीवे एव	சுகிரீவரிடத்திலும்
परः	அகியச	न	இல்லை;
क्षेप्तः	ஆன்பாண்டா	अङ्गदे न	அங்கதாரிடத்திலும்
यथा	எவ்வண்ணம்		இல்லை;
सन्दिशितः	காட்டப்பட்டதோ	राववे अपि	பூதிராமரிடத்திலும்
	ஆவந்தம்	न	இல்லை." [உட

विभीषणवचः श्रुत्वा जाम्बवान्वाक्यमब्रवीत् । शृणु नैर्ऋतशार्दूल यस्मात्पृच्छामि मारुतिम् ॥

जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	नैर्ऋतशार्दूल	"நரக்கச்சீரெட்டிரே!
विभीषणवचः	விபிஷணனாறு	यस्मात्	ஏன்
	சொல்லை	मारुति	வாயுபுதல்வரைப்பற்றி
श्रुत्वा	கேட்டு	पृच्छामि	வினாவுகின்றேன்
वाक्यं	ஒரு சொல்லை		பதை
अब्रवीत्	சாற்றினார்:	शृणु	கேட்பிராக.

तस्मिन् जीवति वीरे तु हतमप्यहतं बलम् । हनुमन्पुञ्जितपाणे जीवन्तोऽपि वयं हताः ॥

तस्मिन्	"அகத	अहतं	அண்டதாக்கது.
वीरे	வீரர்	हनुमत्	நாநகர்
जीवति तु	உயிருடனிருக்கின்	उपजितपाणे	பாணம் உட்கின்
	முன் எனில்	जीवन्तः	உயிருடனிருக்கும்
बलं	செனை	वयं अपि	எங்கள்
हते अपि	மரண்டதாயினும்	हताः	மரண்டதாக்கின.

धरते मारुतिस्तात मारुतप्रतिमो यदि । वैश्वानरसमो वीर्ये जीविताशा ततो भवेत् ॥२५॥

तात	"ஆப்பா!	धरते	உயிரோடிருக்கின்றார்
मारुतप्रतिमः	வாயுபுதல்வரைக்குப்போல்	यदि	எனின்
	மரணவாழ்வு	ततः	அப்பொழுதுதான்
वीर्ये	வீரயத்தில்	जीविताशा	பிணைத்துவிடுவேன்
वैश्वानरसमः	அக்ஷரிக் கப்பாமை		என்ற ஆகை
मारुतिः	வாயுதி	भवेत्	உண்டாகும்"

गत्वा परममध्वानमुपर्युपरि सागरम् । हिमवन्तं नगश्रेष्ठं हनुमन्गन्तुमर्हसि ॥ ३१ ॥

ஹனுமந்	“ஹனுமாதே !	गत्वा	கடந்து
सानां	ஸாகரத்திற்கு	नगश्रेष्ठं	பர்வதொத்தமமாசிய
उपर्युपरि	மென்றோடும்	हिमवन्तं	இமயமலைக்கு
परमं	பெரு	गन्तुं	செல்ல
अध्वानं	வழி	अर्हसि	கடவாய்.

ततः काञ्चनमत्युच्चमृषभं पर्वतोत्तमम् । कैलासशिखरं चापि द्रक्ष्यस्यरिनिषृद्धम् ॥ ३२ ॥

अरिनिषृद्धम्	“சத்ருஸம்ஹாரக !	उत्तमं	நீலபென்ற
ततः	அவ்விடத்தில்	पर्वतोत्तमं च	உத்தமபர்வதத்
अत्युच्चं	மிக உயர்ந்ததும்		தையும்
काञ्चनं	பொன்மயமானது	कैलासशिखरं अपि	கைலாசசிகரத்தையும்
	மான்	द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

तयोः शिखरयोर्मध्ये प्रदीप्तमतुलप्रभम् । सर्वोपधियुतं वीर द्रक्ष्यस्योषधिपर्वतम् ॥ ३३ ॥

वीर	“வீர !	अतुलप्रभं	ஒப்பற்ற ஒளிகொண்
तयोः	அந்த		டதும்
शिखरयोः	சிகரங்களின்	सर्वोपधियुतं	எல்லா ஓஷதிகளும்
मध्ये	மத்தியில்		உறைந்ததுமான
प्रदीप्तं	ஜ்வலிக்கின்றதும்	ओषधिपर्वतं	ஓஷதிபர்வதத்தை
		द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

तस्य वानरशार्दूल चतस्रो मूर्ध्नि संभवाः । द्रक्ष्यस्योषधयो दीप्ता दीपयन्त्यो दिशो दश ॥ मृतसङ्जीवनीं चैव विशल्यकरणीमपि । सावर्ण्यकरणीं चैव सन्धानकरणीं तथा ॥ ३५ ॥

वानरशार्दूल	“வானரோத்தம !	तथा	அந்த
तस्य	அதனுது	मृतसङ्जीवनीं	மருதசுஞ்சீவனியும்
मूर्ध्नि	சிகரத்தில்	च एव	(திரட்சுவனையும்
संभवाः	முனைத்தவைகளும்		உதிர்ச்செக்கும் பச்
दीप्ताः	ஜ்வலிக்கின்றவை		சை)
दश	பத்து [களும்	विशल्यकरणीं	விசல்வகரணியையும்
दिशः	திக்குகளை	अपि	(காயங்களை ஆற்றும்
दीपयन्त्यः	ஒளிபெறச்செய்கின்ற		பச்சை)
	வைகளான	सावर्ण्यकरणीं च	சாவர்ணயகரணியை
चतस्रः	நான்கு		யும்
ओषधयः	ஓஷதிகள் திரட்சிகள்	सन्धानकरणीं एव	சந்தானகரணியையும்
	நான்	द्रक्ष्यसि	காண்பாய்.

ताः सर्वा हनुमन्पृष्ट्वा क्षिप्रमागन्तुमर्हसि । आश्वासय हरीन्वाणैर्योज्य गन्धवहात्मज ॥६६॥

ஹனுமந் "ஹனுமாளே !

சாமாந்

வா

ताः அந்த

அஹிசி

கடவாய்.

सर्वाः யாவற்றையும்

गन्धवहात्मज

வாபுபுதல்வனே !

पृष्ट्वा பறித்துக்கொண்டு

हरीन्

வானரர்களை

क्षिप्रं விரைவாய்

प्राणैः शोच

உயிர்ப்பித்து

आश्वासय

தெனிகிப்பாயாக."

श्रुत्वा जाम्बवतो वाक्यं हनुमान्हरिपुङ्गवः । आपूर्यत वलोद्धैस्तोयवेगैरिवार्णवः ॥ ३७ ॥

ஹரிபுங்ஙவ: வானரோத்தமனாகிய

भर्णवः

கடல்

हनुमान् ஹனுமார்

इव

எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே

जाम्बवतः ஜம்பவந்தரின்

वाक्यं श्रुत्वा சொல்லைக் கேட்டு

वलौद्धैः

விர்ப்பமிசூதிகளால்

तोयवेगैः நீர்பெருக்குகளால்

आपूर्यत

நிறைந்திருந்தார்.

स पर्वततटाग्रस्थः पीडयन्पर्वतोत्तमम् । हनुमान्दृश्यते वीरो द्वितीय इव पर्वतः ॥ ३८ ॥

பர்த்ததடாஅஸ்த: மலைத்தளத்திலுச்சிறி
நிருக்கும்

पीडयन्

அமிழ்த்துபவராய்

वीरः வீரனுன

द्वितीयः

மற்றொரு

सः हनुमान् அந்த ஹனுமார்

पर्वतः

மலை

पर्वतोत्तमं சிறந்த மலையை

इव

என

दृश्यते

தோன்றினார்.

हरिपादविनिर्भगो निपसाद स पर्वतः । न शशाक तदाऽऽत्मानं सोढुं भृशनिपीडितः ॥

ஹரிபாடவிநிர்ஹ: வானரரின் சரணத்
தால் அழுங்குண்ட

तदा

அப்பொழுது

सः அந்த

भृशनिपीडितः

மிகத்தாக்குண்டஅது

पर्वतः மலைபானது

आत्मानं

தன்னையும்

निपसाद கீழுப்பதித்தது.

सोढुं

தாங்கிக்கொள்ள

शशाक न

முடிவாதிருந்தது.

तस्य पेतुर्नगा भूमौ हरिवंशाच्च ज्वलुः । शृङ्गाणि च व्यशीर्यन्त पीडितस्य हनुमता ॥

ஹனுமதா ஹனுமாரால்

च

அன்றியும்

पीडितस्य பிடைபுண்ட

हरिवंश

வானரரின்வேகத்தால்

तस्य அதனது (மலைபினது)

शृङ्गाणि च

சிகரங்களும்

नगाः மரங்கள்

व्यशीर्यन्त

தெறித்து விழுந்தன.

भूमौ पेतुः பூமியிலே சாய்ந்தன.

ज्वलुः

தீப்பறந்தன.

तस्मिन्संपीड्यमाने तु भग्नदुमशिलातले । न शेकुर्वानराः स्थातुं घूर्णमाने नगोत्तमे ॥४१॥

தஸ்மிந் சம்பீடியமானே அந்த

घूर्णमाने

அதிர்ந்து ஆடும்

नगोत्तमे பர்வதம்

प्रापुः பொழுது

संपीड्यमाने அழுத்தப்பட்டு

वानराः

வானரர்கள்

भग्नदुमशिलातले तु மரங்களும் பாறை

स्थातुं

ஒரிடத்திலிருக்க

களும் முறித்ததால்

शेकुः न

முடியாதிருந்தார்கள்.

सा घृणितमहाद्वारा प्रभयगृहगोपुरा । लङ्का त्रासाकुला रात्रौ प्रवृत्तवाभवत्तदा ॥ ४२ ॥

ததா	அப்பொழுது	மனமயுஹோபுரா	{ இடிந்துவிழுந்த மாளிகைகளையும் கோபுரங்களை யுமுடையதாய்
ராஸ்	இரவில்		
ஸா	அந்த	லங்கா	பயத்தால் சூழப்பெழு
லங்கா	இலங்கை	ஹ	முற்றும் [ந்ததாய்
घृणितमहाद्वारा	{ சலிக்கும் பெரும் கோட்டைவாயில்களை யுடையதாய்	प्रवृत्ता	அதிர்ந்தாடுவதாய்
		अभवत्	ஆனது.

पृथिवीधरसङ्काशो निर्भीड्य धरणीधरम् । पृथिवीं क्षोभयामास सार्णवां मारुतात्मजः ॥

पृथिवीधरसङ्काशः	மலைக்கொப்பானவராகிய	निर्भीड्य	அழுத்தி
		पृथिवीं	பூமியை
मारुतात्मजः	மாருதி	सार्णवां	கடல்களை திசுட
धरणीधरं	பர்வதத்தை	क्षोभयामास	ஆடச்செய்தார்.

आस्रोह तदा श्रीमान् हरिर्मलयर्ष्वतम् । मेरुमन्दरसङ्काशं नानाप्रसङ्गकुञ्जम् ॥ ४४ ॥

नानाद्रुमलताकीर्णं विकासिकमलोत्पलम् । सेवितं देवगन्धर्वैः पट्टियोजनमुच्छ्रितम् ॥

विद्याधरैर्मुनिगणैरप्सररोभिर्निषेवितम् । नानासृगणार्कीर्णं बहुकन्दरशोभितम् ॥ ४६ ॥

तदा	அப்பொழுது	सेवितं	வசிக்கப்பெற்றதம்
श्रीमान् हरिः	ஸ்ரீமானாகிய வரனார்	पट्टियोजनं	அடையதுகொண்டதம்
मेरुमन्दरसङ्काशं	{ மேருபர்வதத்தையும் மந்தரபர்வதத்தையும் திகர்த்ததும்	उच्छ्रितं	உயர்த்ததம்
		विद्याधैः	வித்யாதரர்களாலும்
		मुनिगणैः	முனிவர்களுக்களாலும்
नानाप्रसङ्गकुञ्जं	பல அருங்குகள் நிறைந்ததும்	अप्सररोभिः	அப்ஸரோகணக்களாலும்
नानाद्रुम- लताकीर्णं	{ பலவித மரங்களும் கொடிசைகளும் நிறைந்ததும்	निषेवितं	வசிக்கப்பெற்றதம்
		नानासृगणार्कीर्णं	பலவித சிவக்கிணற்செய்ததம்
विकासि- कमलोत्पलं	{ பூக்கும் தாமரைகளை யும் செய்துக்கொண்டதும்	बहुकन्दरशोभितं	பல கந்தரங்களால்
देवगन्धर्वैः	தேவர்களுடனும் உந்தர்வர்களாலும்	सलवर्षतं	வசம்பர்வதத்தில்
		आस्रोह	அமினார்.

सर्वानाकुलयेस्तत्र यज्ञगन्धर्वकिन्नरान् । हनुमान्मेघसङ्काशो वरुणे मारुतात्मजः ॥ ४७ ॥

मारुतात्मजः	வாயுபுத்தல்வரும்	यज्ञगन्धर्वकिन्नरान्	யசுடர்கள் உந்தர்வர்
मेघसङ्काशः	கோகத்திற்கொப்பானவருமான		கள், கின்னரர்கள்
हनुमान्	ஹனுமார்	सर्वान्	பாவனையும்
तत्र	அங்கு	आकुलयेन्	பிரமிக்கச்செய்து
		वरुणे	வளர்ந்தார். [கொண்டு

पद्भ्यां तु शैलमापीक्य बडवामुखवन्मुखम् । विवृत्योऽं ननादोच्चैस्त्रासयन्निव राक्षसान् ॥

पद्भ्यां	கால்களால்	विवृत्य	விரித்து
शैलं	மலையை	राक्षसान्	ஆரக்கர்களை
आपीक्य	அழுத்தி	इव	முற்றும்
मुखं तु	வாயையும்	सासयन्	மருளச்செய்து
बडवामुखवत्	வடவாக்கினியின்		கொண்டு
	முகத்தை நிகர்த்து	उच्चैः	உரக்க
उग्रं	பயங்கரமாய்	ननाद	கிசுநூர்.

तस्य नानद्यमानस्य श्रुत्वा निनदमद्भुतम् । लङ्कास्था राक्षसाः सर्वे न शोकुः स्पन्दितुं भयात् ॥

लङ्कास्थाः	இலங்கைகளிலிருக்கும்	अद्भुतं	இதுவரை கேட்கப்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	निनदं	சத்தத்தை [படாத
सर्वे	யாவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
नानद्यमानस्य	கேடும்	भयात्	பயத்தால்
तस्य	அவருடைய	स्पन्दितुं	அசையவும்
		शोकुः न	முடியவில்லை.

नमस्कृत्वाऽथ रामाय मारुतिर्भीमविक्रमः । राघवार्थे परं कर्म समीहत परन्तपः ॥ ५० ॥

परन्तपः	சத்ருசம்ஹாரகரும்	रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு
भीमविक्रमः	பயங்கரப்பிரதாபகர	नमस्कृत्वा	நமஸ்கரித்துவிட்டு
	லியுமான	राघवार्थे	ஸ்ரீராமருக்காக
मारुतिः	ஆஞ்ஜனையர்	परं	அரிய
अथ	அப்பொழுது	कर्म	செயலுக்கும்
		समीहत	துணிந்தார்.

स पुच्छमुद्यम्य भुजङ्गकल्पं विनम्य पृष्ठं श्रवणे निकुञ्ज्य ।

विवृत्य वक्त्रं बडवामुखाभमापुषुवे व्योमनि चण्डवेगः

॥ ५१ ॥

सः	அவர்	निकुञ्ज्य	மடக்கி
भुजङ्गकल्पं	சாப்பத்திற்கொப்	बडवामुखाभं	வடவையின் வாயை
पृष्ठं	வாலை [பாண	वक्त्रं	வாயை [நிகர்த்த
उद्यम्य	உயர்த்தி	विवृत्य	விரித்து
पृष्ठं	முதுகை	व्योमनि	ஆகாயத்தில்
विनम्य	வணக்கி	चण्डवेगः	கடும் வேகங்கொண்டு
श्रवणे	காதல்களை	आपुषुवे	பாய்த்தார்.

स वृक्षपण्डांस्तरसाऽऽनहार शैल्यञ्छिलाः प्राकृतवानरांश्च ।

बाहूरुवेगोद्धतसंभ्रणन्नास्ते क्षीणवेगाः सलिले निपेतुः

॥ ५२ ॥

ச:	அவர்	बाहूस्वेगोदता)	கைகள் வேகத்தாலும்
तरसा	வேகத்தால்	संयुताः }	தொடைகள் வேகத்
वृक्षपण्डान्	மரக்கூட்டங்களையும்		தாலும் பிடுக்கப்பட
शैलान्	மலைகளையும்		டவைகளும் எகிறப்
शिलाः	பாறைகளையும்		பட்டவைகளுமான
प्राकृतवानरान् च	சுதாரணக்ஞரங்கு	ते	அவைகள்
	களையும்	धीनवेगाः	வேகங்குறைந்து
आजहार	கூட இழுத்தார்.	सन्निवे	ஐந்தில்
		निवेतुः	விழுந்தன.

स तौ प्रसार्योर्मभोगकल्पौ भुजौ भुजहारनिकाशवीर्यः ।

जगाम मेरुं नगराजपथं दिशः प्रकर्षन्निव वायुमूनुः

॥ ५३ ॥

ச:	அந்த	तौ	அந்த
भुजहारि-	கருடபகவாலுக்கொப்	भुजौ	இருகைகளையும்
निकाशवीर्यः }	பாண வீர்யம் வாய்ந்த	प्रसार्य	விரித்துக்கொண்டு
वायुमूनुः	மாலுதி	मेरुं	மேருப் புவதத்தையும்
दिशः	திசைகளையும்	अट्यं	சிறந்த
प्रकर्षन् इव	இழுத்துச் செல்கின்ற	नगराजं	இமயமலையையும்
	வர்போல		கோக்கி
उरामभोगकल्पौ	சர்ப்படடல்களை	जगाम	சென்றார்.
	நிகர்ந்த		

स सागरं धूर्णितवीचिमालं तदा भृशं भ्रामितसर्वसच्चम् ।

समीक्षमाणः सहसा जगाम चक्रं यथा विष्णुकरायमुक्तम्

॥ ५४ ॥

ச:	அவர்	तदा	அப்பொழுது
भृशं	மிகவும்	समीक्षमाणः	பார்த்துக்கொண்டே
धूर्णितवीचिमालं	அலைவரிசையாலின்	विष्णुकरायमुक्तम्	விண்ணின் காந்த
	றதும்		னால் விடுக்கப்பெற்ற
भ्रामितसर्वसच्चं	{ பிராணிகள் பாவும்	चक्रं	சக்காயுதம்
	அங்குமிக்கும் அல்	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
	லாடுகின்ற துமான	सहसा	விடைவாய் [வண்ணமே
सागरं	கடலை	जगाम	சென்றார்.

स पर्वतान्वृक्षगणान्सरांसि नदीस्तदाकानि पुगेत्तमानि ।

रक्षीताञ्जनान्तानपि संप्रीक्ष्य जगाम वेगात्पितृनुत्यवेगः

॥ ५५ ॥

पितृनुत्यवेगः	தந்தைக்கொப்பான	तदाकानि	தூதர்களையும்
	வேகக்கொண்ட	पुगेत्तमानि	சிறந்த பட்டணங்
स:	அவர்	रक्षीतान्	பெரிய [களையும்
पर्वतान्	மலைகளையும்	जनान् अपि	தேசங்களையும்
वृक्षगणान्	மரக்கூட்டங்களையும்	संप्रीक्ष्य	பார்த்துக்கொண்டு
सरांसि	பொய்கைகளையும்	वेगात्	தரிதமாய்
नदीः	நதிகளையும்	जगाम	சென்றார்.

आदित्यपथमाश्रित्य जगाम स गतकृपः । हनुमांस्त्वरितो वीरः पितृतुल्यपरक्रपः ॥

पितृतुल्यपराक्रपः	தந்தைத்தொல்பாண பார்க்கிரமவானாகிய	आदित्यपथं	சூர் பாதார் க்க தந்தை (ஆகரயத்தை)
वीरः	சூரனுன	आश्रित्य	ஆடைந்து
सः	அந்த	गतकृपः	கிரமமின்றி
हनुमान्	ஹனுமான்	त्वरितः जगाम	தாமிதராய்ச்சென்றார்.

जवेन महता युक्तो मारुतिर्मारुतो यथा । जगाम हरिशार्दूलो दिशः शब्देन पूरयन् ॥४७॥

हरिशार्दूलः	ஹரிசார்தூலத்தமராகிய	युक्तः	கூடியவராய்
मारुतिः	ஆளுசனையர்	शब्देन	சத்தத்தால்
मारुतः	வாயுபகவான்	दिशः	திசைகளை
यथा	பொலவே	पूरयन्	கிரப்பிக்கொண்டு
महता	பெரும்	जगाम	சென்றார்.
जवेन	வேகத்துடன்		

स्मरञ्जाम्भवतो वाक्यं मारुतिर्वातरंहसा । ददर्श सहसा चापि हिमवन्तं महाकपिः ॥५८॥

महाकपिः	ஹரிசார்தூலத்தமராகிய	हिमवन्तं	ஹிமவானை
मारुतिः	ஆளுசனையர்	सहसा	வினாந்து
जाम्भवतः	ஜம்பவந்தரின்	वातरंहसा अपि	வாயுவெகத்தோடே
वाक्यं	சொல்லை		வே
स्मरन् च	நினைத்துக்கொண்டே	दर्श	பார்த்தார்.

नानाप्रस्रवणोपेतं बहुकन्दरनिर्झरम् । श्वेताश्रवयसङ्काशैः शिखरैश्चारुदर्शनैः ॥

शोभितं विविधैर्वृक्षैरगमत्यर्वतोत्तमम् ॥ ५९ ॥

नानाप्रस्रवणोपेतं	பல அருவிகள் நிறைந்ததும்	शिखरैः	கிசரங்களாலும்
	ததும்	विविधैः	பல
बहुकन्दरनिर्झरं	பல குகைகளும்வளந்து களும் உள்ளதும்	वृक्षैः	மரங்களாலும்
श्वेताश्रवयसङ्काशैः	வெண்மேகக்கட்டத் தை நிகர்த்த	शोभितं	அழகுற்றவினங்கு கிறதும்பாகிய
चारुदर्शनैः	அழகிய	पर्वतोत्तमं	மாமலைமைய
		अगमत्	ஆடைந்தார்.

स तं समासाद्य महानगेन्द्रप्रतिप्रवृद्धोत्तमघोरशृङ्गम् ।

ददर्श पुण्यानि महाश्रमाणि सुरर्षिसङ्कोचमसेवितानि ॥ ६० ॥

सः	அவர்	सुरर्षिसङ्कोचम-	} கிறந்த தேவர்களாலும் சீஷிகணங்க ளாலும் வணிகங் பெற்ற
तं	அந்த	सेवितानि	
अतिप्रवृद्धोत्तम-	} மிக உயர்ந்து கிறந்த பயங்கரமான கொடி முடிகளைக்கொண்ட	पुण्यानि	பாவனமான
घोरशृङ्गं		महाश्रमाणि	உத்தம ஆசரமங்களை
महानगेन्द्रं	கிறந்த மலை அரசுக்கு	दर्श	கண்டார்.
समासाद्य	வந்துசேர்ந்து		

स ब्रह्मकोशं रजताल्यं च शकाल्यं रुद्रशरपमोक्षम् ।
हयाननं ब्रह्मशिरश्च दीप्तं ददर्श वैधस्वतकिङ्करांश्च

॥ ६१ ॥

सः	ஆவர்	हयाननं	ஹயானனமென்ற
ब्रह्मकोशं	பிரம்மகோசமென்ற		ஆச்ரமத்தையும்
रजताल्यं च	ரஜதாலியமென்ற	दीप्तं	ஜீவஸிக்கும்
शकाल्यं	சக்கிராலியமென்ற	ब्रह्मशिरः च	பிரம்மசிரஸ் என்ற
रुद्रशरपमोक्षे	ருத்ரசரப்ரமோக்ஷமென்ற		ஆச்ரமத்தையும்
	ஆச்ரமத்தையும்	वैधस्वतकिङ्करान् च	வயித்சுதகிங்கரனையும்
	ஆச்ரமத்தையும்	ददर्श	கண்டார்.

वज्रालयं वैश्रवणालयं च सूर्यप्रभं सूर्यनिबन्धनं च ।

ब्रह्मासनं शङ्करकामुकं च ददर्श नाभिं च वमुन्धरायाः

॥ ६२ ॥

वज्रालयं	வஜ்ராலயமென்ற	ब्रह्मासनं	பிரம்மாஸனமென்ற
	ஆச்ரமத்தையும்		ஆச்ரமத்தையும்
वैश्रवणालयं च	வைச்ரவணாலயமென்ற	शङ्करकामुकं च	சங்கரகார்முகம் என்ற
	ஆச்ரமத்தையும்		ஆச்ரமத்தையும்
सूर्यप्रभं	சூர்யப்ரபமென்ற	वमुन्धरायाः	வமுந்ரா யா
	ஆச்ரமத்தையும்	नाभिं च	முதயமான இடத்
सूर्यनिबन्धनं च	சூர்யநிபந்தனமென்ற		தையும்
	ஆச்ரமத்தையும்	ददर्श	கண்டார்

कैलासमध्ये हिमवच्छिलां च तथर्पभं काञ्चनशैलपद्मम् ।

सन्दीप्तसर्वोपधिसंप्रदीप्तं ददर्श सर्वोपधिपर्वतेन्द्रम्

॥ ६३ ॥

अर्थ	உத்தமமன	काञ्चनशैलं	கொன்மனையையும்
कैलासं	கைலையங்கிரையையும்	सन्दीप्तसर्वोपधि-)	சுண்டிக்குப் பல ஓய
हिमवच्छिलां च	ஹிமவச்சிலை என்ற	संप्रदीप्त)	சிகரன் கிணங்கும்
	சிகரத்தையும்	सर्वोपधि-)	எல்லா ஓய்ச்சொகு
तथा	அப்படியே	पर्वतेन्द्र)	கும் துருப்பிடமாகிய
अर्थ	சிறந்த		சிறந்த ஓய்திபர்வத
ऋषभं	ரிஷபமென்ற	ददर्श	கண்டார். [த்தையும்

स तं समीक्ष्यानलरश्मिदीप्तं विसिम्भिये वासवदूतसूनुः

॥ ६४ ॥

वासवदूतसूनुः	வாயுபுத்தல்வராகிய	अनलरश्मिदीप्तं	அனலிஔவலைக்கொப்
सः	ஆவர்		பாய் ஜீவஸிக்கின்ற
तं	அதை (ஓய, திபர்வத	समीक्ष्य	பார்த்து [தாய்
	த்தை)	विसिम्भिये	ஆச்சர்யங்கொண்டார்.

आवृत्य तं चौषधिपर्वतेन्द्रं तत्रौषधीनां विचर्य चकार

॥ ६५ ॥

तं	அந்த	तत्र	அங்கு
ओषधिपर्वतेन्द्रं च	சிறந்த ஓஷதிமலைமேல்	ओषधीनां	ஓஷதிகளை
आवृत्य	சுற்றித்திரிந்து	विचर्य चकार	தேடினார்.
स योजनसहस्राणि समतीत्य महाकपिः । दिव्यौषधिधरं शैलं व्यचरन्मास्तாत्मजः ॥ ६६ ॥			
महाकपिः	வானரோத்தமாரன	समतीत्य	தாண்டிவந்து
सः	அந்த	दिव्यौषधिधरं	சிறந்த ஓஷதிகளைக்
मास्तாत्मजः	மாருதி		கொண்டிருக்கும்
योजनसहस्राणि	ஆசிரம் யோகனை	शैलं	மலையில்
	பள்ளி	व्यचरन्	சுற்றித்திரிந்தார்.

महौषध्यस्ततः सर्वास्तस्मिन्पर्वतसत्तमे । विज्ञापार्थिनमायान्तं ततो जग्धुरदर्शनम् ॥ ६७ ॥

ततः	அப்பொழுது	अर्थिनं	தங்களை விரும்பி
महौषध्यः	சிறந்த ஓஷதிகள்		ஞானவனை
सर्वाः	எல்லாமும்	आयान्तं	வந்திருப்பவனாய்
तस्मिन्	அந்த	विज्ञाय	அறிந்து
पर्वतसत्तमे	சிறந்த மலையில்	ततः	அவ்விடத்திலின்றி
		जग्धुरदर्शनम्	மறைந்துவிட்டன.

स ता महात्मा हनुमानपश्यंश्चुकोप कोषाच्च भृशं ननाद ।

अमृष्यमाणोऽग्निनिकाशचक्षुर्महीधरेन्द्रं तमुवाच वाक्यम्

॥ ६८ ॥

सः	அந்த	अमृष्यमाणः	அதைப்பொழுது
महात्मा	மகாத்மாவாகிய	अग्निनिकाश-	அக்னியை நிகர்த்த
हनुमान् च	ஆனுமாரும்	चक्षुः	கண்களைக்கொண்ட
ताः	அவைகளை		வனாய்
अपश्यन्	காணாதவராய்	तं	அந்த
चुकोप	செனக்கொண்டார்.	महीधरेन्द्रं	சிறந்த பர்வதத்தை
कोषात्	கொபத்தால்		கொக்கி
भृशं	உரக்க	वाचं उवाच	ஒரு சொல்லை முன்வரு
ननाद	புகலிட்டார்.		மாறு சொன்னார்.

किमेतदेवं सुविनिश्चितं ते यदाश्वे नासि कृतानुकम्पः ।

पश्याद्य पद्माद्भवत्यामिभूतो विकीर्णमात्मानपथो नगेन्द्र

॥ ६९ ॥

राश्वे	“ ஸ்ரீராமரிடத்தில்	नगेन्द्र	மலையாசே !
कृतानुकम्पः	தயவுபுரிபவனாய்	अद्य	இப்பொழுது
असि न	நீ இல்லை.	मद्माद्भवत्यामिभूतः	எனது பாறுபவத்
ते	உனக்கு		தால் தாக்கப்பட்ட நீ
एवं	இப்படியாய்	आमानं	உன்னை
यत्	எந்த	विकीर्णं	செதைந்துவிடப்பவனாய்
एतत् अथो	இதுமே	पश्य	பார்ப்பாய். ”
सुविनिश्चितं किं	தீர்மானமாக என்ன ?		

स तस्य शृङ्गे सनागं सनागं सकाञ्चनं धातुसहस्रजुष्टम् ।

विकीर्णकूटज्वलिताग्रसानुं प्रगृह्य वेगात्सहस्रोन्मपाथ

॥ ७० ॥

ச:	அவர்	விகிரீர்ணகூட-	முடிபுகள் இதழி தீபறக்
தஸ்ய	அதனது	வ்ரிதாஸானு)	கும் உச்சத்தவத்தை
धातुसहस्रजुष्टं	பலவகை துருதுங்கள்		புடையதாய்
शृङ्गे	சிகரத்தை [நிறைந்த	वेगात्	கிரைந்து
सनागं	மரங்களைக் குகடவும்	प्रगृह्य	பற்றி
सनागं	யாளைக் கொடுகடவும்	सहस्रा	வதுக்கொண்டு
सकाञ्चनं	ஸ்வர்க்களைக் கொடுகடவும்	उन्मपाथ	பெயர்த்து விட்டார்.

स तं समुत्पाद्य स्वमुत्पथात् विवास्य लोकान्ससुरामुरेन्द्रान् ।

संस्तूयमानः स्वचरैरनेकैर्गमाम वेगाद्ब्रह्मोद्वेगः

॥ ७१ ॥

स:	அவர்	उत्पथात्	பாய்ந்தார்.
तं	அதை	गह्वोद्वेगः	கருடனை நிகர்த்து பய
समुत्पाद्य	பெயர்த்தெடுத்து	अनेकैः	ங்கரமான வேகங்கொ
ससुरामुरेन्द्रान्	தேவர்கள், ஆகாரர்கள்	स्वचरैः	பல [ண்ட அவர்
	இந்திரன் இவர்களு	संस्तूयमानः	வாள்வாசிகளால்
लोकान्	உலகங்களை [ள்றிட்ட	वेगाद्	தூதிக்கப்படுபவராய்
विवास्य	நடுங்கச்செய்து	उन्मपाथ	கிரைவாய்
सं	ஆகாயத்தில்	गमाम	கெண்டார்.

स भास्कराध्वानमनुप्रपन्नस्तं भास्कराभं शिखरं प्रगृह्य ।

बभौ तदा भास्करसन्निकाशो रवेः सर्पीपे प्रतिभास्कराभः

॥ ७२ ॥

तदा	அப்பொழுது	भास्कराध्वानं	சூரியமார்த்தத்தை
भास्करसन्निकाशः	சூரியனை நிகர்த்த	अनुप्रपन्नः	உடைர்வராய்
स:	அவர்	रवेः	சூரியனது
तं	அந்த	समीपे	சமீபத்தில்
भास्कराभं	சூரியனொளிகொண்ட	प्रतिभास्कराभः	பற்றென சூரியனைப்
शिखरं	சிகரத்தை		பொன்றவராய்
प्रगृह्य	உகக்கொண்டு	बभौ	கிழந்தார்.

स तेन शैलेन भृशं रराज शैलोपगो गन्धवाहात्मजस्तु ।

सहस्रधारेण सपावकेन चक्रेण खे विष्णुरिवापितेन

॥ ७६ ॥

शैलोपगः	மலைக்கொப்பமானது	अपितेन	தீக்கப்பட்டதும்
स:	அந்த [ரான	सहस्रधारेण	ஆயிரம் கூறுகளுள்ள
गन्धवाहात्मजः तु	மாருதியும்		தும்
तेन	அந்த	सपावकेन	அகன்றியாடுகடியது
शैलेन	பர்வதத்தால்	चक्रेण	சக்கரபுத்தால் [மான
विष्णुः	விஷ்ணு அவைன்	इव	எவ்வண்ணமோ
सं	ஆகாயத்தில்	भृशं रराज	அவ்வண்ணமே
			நிகலும் கிழந்தார்.

तं वानराः प्रेक्ष्य विनेदुरुच्चैः स तानपि प्रेक्ष्य मुदा ननाद ।
तेषां समुद्रुष्टवं निशम्य लङ्कालया भीमतरं विनेदुः

॥ ७४ ॥

तं	அவ்வாறு	मुदा	சந்தேதரவுத்துடன்
वानराः	வானரர்கள்	ननाद	கத்தினார்.
प्रेक्ष्य	கண்டு	लङ्कालयाः	இலங்கைவாசிகள்
उच्चैः	உரக்க	तेषां	அவர்களுடைய
विनेदुः	கத்தினார்கள்.	समुद्रुष्टवं	பெரொசையை
सः अपि	அவரும்	निशम्य	கேட்டு
तान्	அவர்களை	भीमतरं	பயக்கரமாய்
प्रेक्ष्य	பார்த்து	विनेदुः	கச்சலிட்டார்கள்.

ततो महात्मा निपपात तस्मिञ्छैलोत्तमे वानरसैन्यमध्ये ।
हयुत्तमेभ्यः शिरसाऽभिवाद्य विभीषणं तत्र स सखजे च

॥ ७५ ॥

ततः	அப்பொழுது	सः	அவர்
महात्मा	மகா தீமாவான அவர்	तस्य	அவ்விடத்தில்
तस्मिन्	அந்த	हयुत्तमेभ्यः	வானரோத்தமர் களுக்கு
शैलोत्तमे	சிறந்த பர்வதத்தில்	शिरसा	தலைவணங்கி
वानरसैन्यमध्ये	வானரத்தேசனைகளுக் கு நடுவில்	अभिवाद्य	நமஸ்கரித்துவிட்டு
निपपात	இறங்கினார்.	विभीषणं च	விபிக்ஷணரையும்
		सखजे	கட்டிக்கொண்டார்.

तावप्युभौ पानुपराजपुत्रौ तं गन्धमाघ्राय महौषधीनाम् ।
बभूवतुस्तत्र तदा विशल्यावुत्तस्थुरन्ये च हरिप्रवीराः

॥ ७६ ॥

तस्य	அவ்விடத்தில்	आघ्राय	முகர்ந்து
तौ	அந்த	तदा	அப்பொழுது
पानुपराजपुत्रौ	சக்கிரவர்த்தி திருக் குமரர்களுடைய	विश्ल्या	வேதனையற்றவர்களாய்
उभौ अपि	இருவர்களும்	बभूवतुः	ஆனார்கள்;
महौषधीनां	ம. த. த. மூலதிகளின்	अन्ये	மற்ற
तं गन्धं	அந்த மணத்தை	हरिप्रवीराः च	வானர வீரர்களும்
		उत्सख्युः	எழுந்தனர்.

सर्वे विशल्या विरुजः क्षणेन हरिप्रवीरा निहताश्च ये स्युः ।
गन्धेन तासां प्रवरोषधीनां सुप्ता निशान्तेष्विव संभवुदाः

॥ ७७ ॥

ये	எவர்கள்	हरिप्रवीराः	வானர வீரர்கள்
निहताः स्युः	மாண்டுவிடந்தார்	सर्वे च	யாவரும்
	களை அந்த	तासां	அந்த

प्रसौपथीनां	திரங்க ஓவந்திகளின்	संप्रयुवाः	விழித்துக்கொண்ட
गन्धेन	மணத்தால்		வர்களாய்
सुप्ताः	சூழ்ந்தவர்கள்	क्षीन	ஆக்கணத்திலேயே
निशान्तेषु	விடையற்காலங்களில்	विशल्याः	புண்கள் ஆறினவர்.
इव	எவ்வண்ணமோர் ஆவ்		களாய்
	வண்ணமே	विस्तः	வேதனையற்றவர்
			களாய் ஆனார்கள்

यदाप्रभृति लङ्कायां युध्यन्ते कपिराक्षसाः । तदाप्रभृति मानार्थमाज्ञया रावणस्य च॥७८॥
ये हन्यन्ते रणे तत्र राक्षसाः कपिकुञ्जरैः । हताहतास्तु क्षिप्यन्ते सर्व एव तु सागरे ॥

लङ्कायां	இலங்கையின்	हताहताः तु	{ மண்டவர்களும் சூழ் தவிரயம் கிடப்பவர் களுமான்
कपिराक्षसाः	காணா இரக்கதர்கள்	सर्व एव	சர்வருமே
यदाप्रभृति	எப்போழுதுமுதல்	मानार्थ	மானத்தைக் காத்துக் கொள்ள
युध्यन्ते	போரிடுகின்றார்கள்	रावणस्य	சரவணனுது
तदाप्रभृति च	அதுமுதல்	आज्ञया	கட்டளைபால்
तत्र	அந்த	सागरे	கடலில்
रणे	போரில்	क्षिप्यन्ते	தள்ளப்பட்டிவந்தார் கள்.
कपिकुञ्जरैः	காணிரோத்தமர் களால்		
ये	எந்த		
राक्षसाः	இரக்கர்கள்		
हन्यन्ते	விழ்த்தப்பட்டார் களோர் அந்த		

ततो हरिर्गन्धवद्वात्मजस्तु तमोपथीशैलमुदयवीर्यः ।

निनाय वेगाद्धिमवन्तमेव पुनश्च रामेण समाजगाम

॥ ८० ॥

ततः	அப்பொழுது	हिमवन्त एव	துமிவாநிடமே
उदयवीर्यः	வீரயம் மிக்க	वेगात्	கிடைவாய்
हरिः	காணாரான	निनाय	கொண்டுசெர்ப்படுத்த
गन्धवद्वात्मजः तु	ஆந்தனையருள்	पुनः च	மீண்டும் [தரர்.
तं	அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமரோடு
ओपथीशैलं	ஓவந்திகள்தலை	समाजगाम	காத்துசெர்த்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुःसप्ततितमः सर्गः ॥

पञ्चसप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தைத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ௫௫ ॥

रात्रौ लङ्कादाहः—இரவில் இலங்கையைக் கொளுத்துவது.

ततोऽब्रवीन्महातेजाः सुग्रीवो वानराधिपः । अर्घ्यं विज्ञापयंश्चापि हनुमन्तमिदं वचः॥ १ ॥

महातेजाः	மகாப் பிரதாபசாலி	विज्ञापयन्	கேட்டுக்கொண்டவ
	யும்		னாய்
वानराधिपः	வானரமன்னனுமாதிய	हनुमन्तं	ஹனுமாரைப்பார்த்து
सुग्रीवः च	சுகிரீவனும்	वचः	ஒருசொல்லை
ततः	அப்பொழுது	इदं	பின்வருமாறு
अर्घ्यं अपि	அனுமதிபெறவேண்டி.	अवतीत्	புகன்றான் :
	யதையும்		

यतो हतः कुम्भकर्णः कुमाराश्च निषूदिताः । नेदानीमुपनिर्द्धारं रावणो दातुमर्हति ॥ २ ॥

कुम्भकर्णः	"கும்பகர்ணன்	यतः	அக்காரணத்தால்
हतः	மாண்டுவிட்டான்.	रावणः	ராவணன்
कुमाराः च	புதல்வர்களும்	इदानीं	இப்பொழுது
निषूदिताः	மாய்க்கப்பட்டார்கள்.	उपनिर्द्धारं दातुं	பேருக்குவரமாட்
		अर्हति न	டான்.

ये ये महाबलाः सन्ति लघवश्च प्लवङ्गमाः । लङ्कामभ्युत्पतन्त्वाशु गृध्रोलकाः पुवगर्षभाः ॥

महाबलाः	"மகாபலசாலிகளும்	पुवगर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்
लघवः च	வேகசாலிகளுமான	उल्काः	கொள்ளிகளை
प्लवङ्गमाः	வானர்கள்	गृध्रा	கைக்கொண்டு
ये ये	எவ்வெவர்கள்	लङ्कां	இலங்கைக்கு
सन्ति	இருக்கின்றார்களோ,	आशु	துரிதமாய்
	அந்த	अभ्युत्पत्तु	பாய்ந்துசெல்லக்கட
			வார்கள்".

ततोऽस्तं गत आदित्ये रौद्रे तस्मिन्निशामुखे । लङ्कामभिमुखाः सौल्का जग्मुस्ते पुवगर्षभाः ॥

ततः	அப்பொழுது	रौद्रे	பயங்கரமான
ते	அந்த	निशामुखे	முன்னிரவில்
पुवगर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	सौल्काः	கொள்ளிகளோடு
आदित्ये	சூரியன்		கடியவர்களாய்
अस्तंगते	அஸ்தமித்தவுடன்	लङ्कां अभिमुखाः	இலங்கையை நோக்கி
तस्मिन्	அந்த	जग्मुः	சென்றார்கள்.

उल्काहस्तैर्हरिगणैः सर्वतः समभिद्रुताः । आरक्षस्या विरूपाक्षाः सहसा विप्रदुद्भुः ॥

विरूपाक्षाः	விகாரக்கண்களுற்ற	हरिगणैः	வானர்கண்களால்
आरक्षस्याः	காவற்காரர்கள்	समभिद्रुताः	வெருட்டப்பட்டவர்
सर्वतः	எப்புறங்களிலும்		களாய்
उल्काहस्तैः	கொள்ளிகளைக்கைக்	सहसा	வலுக்கொண்டு
	கொண்ட	विप्रदुद्भुः	ஒடினார்கள்.

गोपुराद्वप्रतोलीषु चर्यासु विविधासु च । प्रासादेषु च संहृष्टाः समञ्जुस्ते हुताशनम् ॥ ६ ॥

ते	அவர்கள் (வாணர்கள்)	வिवிதாசு	பல
சंह்ஷா:	உதஸாஹும் கொண்ட வர்களுராய்	சர்யாசு ச	காவல்விடுதிகளிலும்
गोपुराद्व- प्रतोलीषु }	கொட்டாகங்களிலும் கடைவீதிகளிலும் ராஜவீதிகளிலும்	प्रासादेषु च	அரண்மனைகளிலும்
		हुताशनं	நிசைய
		समञ्जुः	இட்டார்கள்.

तेषां गृहसदस्याणि ददाह हुतभुक्तदा ॥ ७ ॥

सदा	அப்பொழுது	गृहसदस्याणि	பல வீடுகளை
हुतभुक्	அக்னி	ददाह	எரித்தது.
तेषां	அவர்களுடைய		

प्रासादाः पर्वताकाराः पतन्ति धरणीतले । अमरुर्दहते तत्र वरं च हरिचन्दनम् ॥ ८ ॥

पर्वताकाराः	பர்வதங்களை விகர்ந்த	अमरुः	அகிலும்
प्रासादाः	மாளிகைகள்	दहते	எரிக்கப்பட்டது.
धरणीतले	பூதலத்தில்	वर	சிறந்த
पतन्ति	விழுந்தன.	हरिचन्दनं	செஞ்சந்தனமும்
तल	அங்கு(மாளிகைகளில்)	च	அப்படியே எரிக்கப் பட்டது.

मौक्तिका मणयः स्निग्धा वज्रं चापि प्रवालकम् । क्षौमं च दहते तत्र कौशेयं चापि शोभनम् ॥
आविकं विविधं चौर्णं काञ्चनं भाण्डमायुधम् । नानाविकृतसंस्थाने वाजिभाण्डपरिच्छदम् ॥
गजप्रैवेयकक्षयाश्च रथभाण्डाश्च संस्कृताः । तनुत्राणि च योधानां हस्त्यन्वानां च वर्म च ॥
खड्गा धनूपि ज्या बाणास्तोमराङ्कुशशक्तयः । रोमजं बालजं चर्म व्याघ्रजं चाण्डजं बहु ॥

तल	அங்கு (மாளிகை)	क्षौमं च	கம்பளமும்
मौक्तिकाः	முத்துக்களும் [களில்]	काञ्चनं	பொன்
स्निग्धाः	நீரோட்டமுள்ள	भाण्डं	பாத்திரமும்
मणयः च	நூத்தினங்களும்	आयुधे	ஆயுதமும்
प्रवालकं अपि	பவழமும்	नानाविकृतसंस्थाने	பலவிதமாய் அழகாய் அடுக்கப்பெற்ற
वज्रं च	வைரமும்	वाजिभाण्डपरिच्छदं	குதிரை அணிவகையும்
क्षौमं च	நூலாடையும்	गजप्रैवेयकक्षयाः च	யானைக்கழுத்தனிக ளும் அம்பாசிகளும்
शोभनं	அழகிய	संस्कृताः	அழகிய
कौशेयं च	பட்டாடையும்	रथभाण्डाः	ரதவணிகளும்
आविकं	ஆட்டிக்கம்பளமும்		
विविधं	பலவகை		

योधानां	படர்களின்	तोमरांकुशमकयः	தே ! மரங்களுக்கும் அங்கு சங்களுக்கும் இவஸ்களுக்கும்
तनुवाणि	கவசங்களும்	रोमज्ञं	பறவைகளை மக்கம்பள
हस्त्यधानां	யானைகளுடையவும் குதிரைகளுடையவும்	वाञ्छज्ञं	சாமரமும் [மும்]
वर्म च	கவசமும்	चर्म च	கேடயமும்
सङ्गाः	கத்திகளும்	व्याघ्रज्ञं	புலி, தீ, கொலும்
धनुर्वि	விற்களும்	अण्डज्ञं च	புலுக்குகஸ் தூரியும்
ज्याः	நாண்களும்	च	ஆகிய
बाणाः	பாணங்களும்	बहु अवि	பலவும்
		दहते	எரிக்கப்பட்டன.

मुक्तामणिविचित्रांश्च प्रासादांश्च समन्ततः । विविधानस्त्रसंयोगानभिर्दहति तत्र वै ॥ १३ ॥

अग्निः	செருப்பு	प्रासादान् च	அரண்மனைகளை யும்
तत्र	அங்கு	विविधान्	பல
समन्ततः वै	எங்குமே	३.स्त्रसंयोगान् च	அஸ்திரஜாலங்களை யும்
मुक्तामणि- } विचित्रान् }	முத்துக்களா லும் சத்தினக்களா லும் இழைக்கப்பட்ட	दहति	எரித்தது.

नानाविधान्यृहच्छन्दान्ददाह हुतभुक्तदा । आवासान् राक्षसानां च सर्वेषां गृहगर्धिनाम् ॥

सदा	அப்பொழுது	गृहगर्धिनां	விடுகளில் வசிக்கும்
हुतभुक्	அக்னி	राक्षसानां	அரக்கர்கள்
नानाविधान्	பலவித	सर्वेषां	எல்லோருடைய
गृहच्छन्दान्	விட்டுப்பொருள்களை யும்	आवासान् च	விடுதிகளையும்
		ददाह	எரித்தது.

हेमचित्रतनुवाणां स्रग्दामाम्बरधारिणाम् । शीघ्रुपानचलाक्षणां मदविह्वलगायिनाम् ॥ १५ ॥
कान्तालम्बितवस्त्राणां शत्रुसञ्ज्ञातमन्युनाम् । गदाशूलासिहस्तानां खादतां पिवतामपि ॥
शयनेषु महाहेषु मसुप्तानां प्रियैः सह । व्रस्तानां गच्छतां तूर्णं पुत्रानादाय सर्वतः ॥ १६ ॥
तेषां शतसहस्राणि तदा लङ्कानिवासिनाम् । अदहत्यावकस्तत्र जज्वाल च पुनः पुनः ॥

हेमचित्रितनुवाणां	பொன்னுலழகிய கவ சம் பூண்டவர்களும்,	मदविह्वलगामिनां	வெறிபால் தளர்ந்து நடப்பவர்களும்
स्रग्दामाम्बर- } धारिणां }	புஷ்பமாலைகளை யும், ஆடைகளை யும், ஆணிகின் தவர்களும்	कान्तालम्बित- } वस्त्राणां }	நாயகிகளால் இழுக்க கப்படும் வஸ்திரங் களை யுடையவர்களும்
शीघ्रुपान- } चलाक्षणां }	கட்டுடியால் சுழலும் கண்களுடையவர் களும்	शत्रुसञ्ज्ञातमन्युनां	சத்ருக்களிடம் கொ பக்கொண்டு

மதாஸ்தாமி- ஹஸ்தாநா	}	கதை, குலம், கத்தி இவைகளைக் கைக் கொண்டவர்களும், மென்று தின்பவர் களும்	சூர்	கிரைவாய்
ஸாத்நா		குடிப்பவர்களார், மிகவுயர்ந்த படுக்கைகளில் காதலர்களை ஓடு துக்குபவர்களும், பயந்து குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு நாற்புறமும்	மக்தாநா அவி தேவா சகூநிவாஸிநா	செல்லுகின்றவர்களு அந்த [மரண இலங்கைகரவாசி களின்
பிவதா மஹேஸு நயநேஸு மியே: சஹ மஸுஸாநா ஸஸாநா புஸாந் ஆதாய சர்வத:			சனஸஹஸாநி பாவக: ததா தவ அஹஸு ச புந: புந: அஸால	பல ஆயிரத்தவர்களை அக்னி அப்பொழுது எங்கும் எரித்துவிட்டது; இன்னும் மேன்மேலும் இவ்வித்துக்கொண்டி ருந்தது.

सारवन्ति महाहोणि गम्भीरगुणवन्ति च । हेमचन्द्रार्धचन्द्राणि चन्द्रशालोन्नतानि च ॥
 रत्नचित्रगवाक्षाणि साधिष्ठानानि सर्वशः । मणिविद्रुपचित्राणि स्पृशन्तीव दिवाकरम् ॥
 कौञ्चवर्हिणशीणानां भूषणानां च निखनैः । नादितान्यचलाभानि वेष्मान्यभिर्ददाह सः ॥

ச:	அந்த	சர்வ:	எங்கும்
அஸி:	தீயானது	மணிவிட்ரும- சித்ராணி	} ரத்தினங்களாகும் ப வழங்களாகும் அழ கியவைகளும்
சாரவந்தி மஹாஹ்னி மீமீர்- குணவந்தி ச	} உறுதியானவைகளும் மிகச்சிறந்தவைகளும் கண்களுக்கும் புலப் படாத அரிய குணங் கள் கொண்டவை களும்	திவாகர் ஸ்ப்ரஸ்தி ஹ	
ஹேமசுந்தர்ய- சுந்தாணி		ஹேமசுந்தர்ய- வீணாநா	} அந்தில், மயில், யாழ் இவைகளுடையவும் சூபாணங்களாகுடைய வும்
சுந்தாஸாலோந்நதானி ச	மேன்மடங்களால் உ யர்ந்திருக்கின்றனவும்	நிஸ்கனே: நாதிதானி	
ரத்னசித்- மவாஸ்தாணி	} இரத்தினங்களால் இ ழைக்கப்பெற்ற படை- களிகள்கொண்ட வைகளும்	அவலாபானி ச	மலைக்கொப்பானவை களுமான
சாஸிஸ்தானானி		மேடைகளுற்றனவும்	வேமானி ததாஹ

ज्वलनेन परीतानि तोरणानि चकाशिरे । विद्युद्विरिव नद्धानि मेघजालानि घर्षणे ॥ २२ ॥

ज्वलनेन	அக்னிபால்	नद्धानि	சுழப்பெற்ற
परीतानि	சுழப்பெற்ற	मेघजालानि	மேகாண்டலங்கள்
तोरणानि	தோரணவரல்கள்	इव	எவ்வண்ணமோ
घर्षणे	வரவதகரலத்தில்		அவ்வண்ணமே
विद्युद्भिः	மின்னல்களால்	चकाशिरे	விளங்கின.

ज्वलनेन परीतानि निपेतुर्भवनान्यथ । वज्रिवज्रहतानीव शिखराणि महागिरेः ॥ २३ ॥

अथ	அப்பொழுது	शिखराणि	சிகரங்கள்
भवनानि	மாணிகைகள்	वज्रिवज्रहतानि	{ இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் தரங்குண்டவைகளாய்
ज्वलनेन	அக்னிபால்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
परीतानि	பற்றப்பட்டவை	निपेतुः	கீழ்ச்சாய்ந்தன.
महागिरेः	களாய் பெரும்பர்வதத்தினது		

विमानेषु प्रसुप्ताश्च दह्यमाना वराहनाः । त्यक्ताभरणसर्वाङ्गा हा हेत्युच्चैर्विचुकुशुः ॥ २४ ॥

विमानेषु	விமானங்களில்	त्यक्ताभरण-	} எல்லா அபரணங்களின் ஆபரணங்களை யும் எறிய்தவர்களாய்
प्रसुप्ताः	சூங்குபவர்களான	सर्वाङ्गाः	
वराहनाः	பெண்மணிகள்	हा हा इति	‘ஹ ஹ’ என்று
दह्यमानाः	பொசுக்கப்பட்டு	उच्चैः	உரக்க
च	அதனால்	विचुकुशुः	கதறினார்கள்.

तानि निर्दह्यमानानि दूरतः प्रचकाशिरे । हिमवच्छिखराणीव दीप्तौषधिवनानि च ॥ २५ ॥

दूरतः	தூரத்தில்	दीप्तौषधिवनानि च	இவலிக்கும் ஒஷ்டிக் காடுகளைக்கொண்ட
निर्दह्यमानानि	எரிக்கப்படும்	हिमवच्छिखराणि	இமயமலைச்சிகரங்கள்
तानि	அவைகள்	इव	என
		प्रचकाशिरे	விளங்கின.

हर्म्याग्रैर्दह्यमानैश्च ज्वालाप्रज्वलितैरपि । रात्रौ सा दह्यते लङ्का पुष्पितैरिव किशुकैः ॥

सा	அந்த	हर्म्याः	அரண்மனைச்சிகரங்க
लङ्का अपि	இலங்கையும	पुष्पितैः	பூத்த [எரல்]
रात्रौ	இரவில்	किशुकैः	பூவரசமரங்களால்
ज्वालाप्रज्वलितैः	இவாலைகளால் பற்றிப் பட்டு	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
दह्यमानैः च	எரிக்கப்படும்	दह्यते	விளங்கியது.

हस्त्यध्यक्षैर्गजैर्मुक्तैर्मुक्तैश्च तुरगैरपि । बभूव लङ्का लोकान्ते भ्रान्तग्राह इवार्णवः ॥ २७ ॥

हस्त्यध्यक्षैः	யாண்ப்பரகர்களால்	லடூ	இலங்கைநகர்
मुक्तैः	விடப்பட்ட	லோகான்தே	பிரளயகாலத்தில்
गजैः	யான்களாலும்	அந்நாஹு:	அகையும் முதலில்களைக்
च	அப்படியே	அர்ணவ:	சமுத்திரம் [கொண்ட
मुक्तैः	விடப்பட்ட	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
तुरगैः अपि	குதிரைகளாலும்	बभूव	இருந்தது.

अश्वं मुक्तं गजो दृष्ट्वा कचिद्भीतोऽपसर्पति । भीतो भीतं गजं दृष्ट्वा कचिदश्वो निवर्तते ॥

अश्वं	விடப்பட்ட	भीतं	வெருண்ட
अश्वं	குதிரையை	गजं	யானையை
दृष्ट्वा	பார்த்து	दृष्ट्वा	பார்த்து
गजः	யானை	अश्वः	குதிரை
भीतः	வெருண்டு	भीतः	மிரண்டு
कचिद्	எங்கேயோ	कचिद्	எங்கேயோ
अपसर्पति	ஒடிற்று.	निवर्तते	திரும்பி ஒடிற்று.

लङ्कायां दह्यमानायां शुशुभे स महार्णवः । छायासंसक्तसलिलो लोहितोद इवार्णवः ॥

लङ्कायां	இலங்கை	सः महार्णवः	அந்தப் பெரும் = முத்திரையானது
दह्यमानायां	எரிக்கப்படுகிறபொழுது	लोहितोदः	செவ்விறஞ்சலமடைந்த
छायासंसक्तसलिलः	அய்வொலிகலந்த ஜலங்கொண்ட	अर्णवः इव	கடல்போல்
		शुशुभे	கிளங்கியது.

सा बभूव मुहूर्तेन हरिभिर्दीपिता पुरी । लोकस्यास्य क्षये घोरं प्रदीप्तेव वसुन्धरा ॥ २८ ॥

मुहूर्तेन	கணப்பொழுதியே	लोकस्य	உலகத்தின்
हरिभिः	வானர்களால்	घोरं	பயங்கரமான
दीपिता	கொளுத்தப்பட்ட	क्षये	பிரளயகாலத்தில்
सा	அந்த	प्रदीप्ता	தகிக்கப்படும்
पुरी	நகர்	वसुन्धरा इव	பூம்போல்
अस्य	இந்த	बभूव	இருந்தது.

नारीजनस्य धूमेन व्याप्तस्योच्चैर्विनेदुषः । स्वनो ज्वलनतप्तस्य शुभ्रवे दशयोजनम् ॥ २९ ॥

ज्वलनतप्तस्य	தீயால் தகிக்கப்பட்டு	विनेदुषः	கக்தூரலிடும்
धूमेन	புகையால்	नारीजनस्य	ஸ்திரீக்கூட்டத்தின்
व्याप्तस्य	முடிண்டு	स्वनः	ஒசையானது
उचैः	உரக்க	दशयोजनं	பத்துயோஜனை தூரம்
		शुभ्रवे	கேட்டது.

प्रदग्धकायानपरान् राक्षसानां निर्गतान्वहिः । सहसाऽभ्युत्पतन्ति स्म हरयोऽथ युयुत्सवः ॥

युयुत्सवः	போழுத்க்ஸாவறம் கொண்ட	निर्गतान्	வந்தவர்களான
हरयः	வானரர்கள்	अपरान्	சில
अथ	அப்பொழுது	राक्षसान्	ஆரக்கர்களை
प्रदग्धकायान्	உடல்பொகக்கப்பட்டு	सहसा	வனுக்கொண்டு
बहिः	வெளியில்	अभ्युत्पतन्ति स्म	மேல்விழுந்து தாக்கி னார்கள்.

उद्धृष्टं वानराणां च राक्षसानां च निस्वनः । दिशो दश समुद्रं च पृथिवीं चान्वनादयत् ॥

वानराणां	வானரர்களின்	दश	பத்து
उद्धृष्टं	ஒலியும்	दिशः	திசைகளையும்
राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்	समुद्रं च	கடலையும்
निस्वनः च	சத்தமும்	पृथिवीं च	பூமியையும்
च	ஆகிய இது	अन्वनादयत्	எதிரொலிக்கச் செய்தது.

विशल्यौ तु महात्मानौ तावुभौ रामलक्ष्मणौ । असंभ्रान्तौ जगृहतुस्तदोभे धनुषी वरे ॥

तदा	அப்பொழுது	विशल्यौ	வேதனைபற்றவர்
तौ	அந்த	असंभ्रान्तौ	கலவரமின்றி [களாய்
महात्मानौ	மகாத்மாக்களாகிய	उभे	இரு
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்	वरे	சிறந்த
उभौ तु	இருவரும்	धनुषी	கோதண்டங்களையும்
		जगृहतुः	ஐகக்கொண்டனர்.

ततो विस्फारयानस्य रामस्य धनुरुत्तमम् । बभूव तुमुलः शब्दो राक्षसानां भयावहः ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसानां	ஆரக்கர்களுக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	भयावहः	பயத்தை விளைவிக்கும்
उत्तमं	சிறந்த	तुमुलः	மிகப்பெரிய
धनुः	வில்லை	शब्दः	ஒசை
विस्फारयानस्य	டங்காரம்செய்யும் பொழுது	बभूव	உண்டானது.

अशोभत तदा रामो धनुर्विस्फारयन्महत् । भगवानिव संक्रुद्धो भवो वेदमयं धनुः ॥३६॥

तदा	அப்பொழுது	भवः	சங்கரபிரான்
रामः	ஸ்ரீராமர்	संकुद्धः	சினங்கொண்டு
महत्	மகிமைவாய்ந்த	वेदमयं	வேதமயமான
धनुः	வில்லை	धनुः	வில்லை டங்காரம் செய்தது
विस्फारयन्	டங்காரம்செய்கின்ற வராய்	इव	எவ்வண்ணமோ
भगवान्	வாட்குண்பரிபூர்ண ராகிய	अशोभत	அவ்வண்ணமே விளங்கினார்.

उद्धुष्टं वानराणां च राक्षसानां च निस्वनम् । ज्याशब्दस्तावुभौ शब्दावति रामस्य शुश्रुवे ॥

வானராणा்	வானரர்களின்	उभौ	இரு
उद्धुष्टं च	கர்ஜனையும்	शब्दौ	சப்தங்களுக்கும்
राक्षसानां	அரக்கர்களுடைய	अति	மேம்பட்டு
निस्वनं च	கட்குர லுமாயிய	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
तौ	அந்த	ज्याशब्दः	காணொசை
		शुश्रुवे	கேட்டது.

वानरोद्धुष्टयोषश्च राक्षसानां च निस्वनः । ज्याशब्दश्चापि रामस्य त्रयं व्याप दिशो दश ॥

வானரோद्धுஷ்டயோஷச்	வானரர்களின் கர்ஜனை முழக்கமும்	ज्याशब्दः च	காணொசையும் ஆகிய
राक्षसानां	அரக்கர்களின்	त्रयं अपि	மூன்றும்
निस्वनः च	கட்குர லும்	दश दिशः	பத்துத் திக்குகளிலும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	व्याप	பரவியது.

तस्य कार्मुकमुक्तैश्च शरैस्तत्पुरगोपुरम् । कैलासशृङ्गप्रतिमं विकीर्णमपतद्भुवि ॥ ३९ ॥

तस्य	அவருடைய	तत्	அந்த
कार्मुकमुक्तैः	கொத்தண்டத்திலிருந்து விடுக்கப்பட்ட	पुरगोपुरं च	ககா கோபுரமும்
शरैः	கணைகளால்	विकीर्णं	இடிந்ததாய்
कैलासशृङ्गप्रतिमं	கயிலைமலைச் சிகரத்திற் கொப்பான	भुवि	தரைமீல்
		अपतत्	சாய்ந்தது.

ततो रामश्चरान्दृष्ट्वा विमानेषु गृहेषु च । सन्नाहो राक्षसेन्द्राणां तुमुलः समपद्यत ॥ ४० ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसेन्द्राणां	இராசகணோத்தமர்
विमानेषु	அரண்மனைகளிலும்		களுக்கு
गृहेषु च	விடுகளிலும்	तुमुलः	மிசக் கடுமையான
रामश्चरान्	ஸ்ரீராமரது	सन्नाहः	பொரையத்தமானது
दृष्ट्वा	பார்த்து [பாணங்களை	समपद्यत	உண்டானது.

तेषां सन्नद्धमानानां सिंहनादं च कुर्वताम् । शर्वरी राक्षसेन्द्राणां रौद्रीव समपद्यत ॥ ४१ ॥

तेषां	அந்த	कुर्वतां	இடும்பொழுது
राक्षसेन्द्राणां	நெந்த அரக்கர்கள்	शर्वरी	அவ்விரவு
सन्नद्धमानानां	பொருக்காயத்தமாகி	इव	முற்றும்
सिंहनादं च	கிங்கரத்தத்தையும்	रौद्री	பயங்கரமாய்
		समपद्यत	ஆனது.

आदिष्टा वानरेन्द्रास्तु सुग्रीवेण महात्मना । आसन्नद्वारमासाद्य युध्यध्वं पुवगर्षभाः ॥
यश्च वो वितथं कुर्यात्तत्र तत्र ह्युपस्थितः । स हन्तव्यो हि संपुत्य राजशासनदूषकः ॥

புவகர்ஷபா:	"வானர்களே !	राजशासनदूषकः	அரசனது கட்டளைக்
आसन्नद्वारं	நகரவாயிலின்		குக் கீழ்ப்படிவாத
	சமீபத்தை	सः	அவன்
भासाद्य	அணுகி	हन्तव्यः	கொல்லப்படுவான்.
युध्यध्वं	போரிடுங்கள்.	हि हि	இது முற்றும் தின்
वः	உங்களுள்		ணம்" என்று
यः च	எவன்	महात्मना	மகாத்மாவாகிய
तत्र तत्र	ஆங்காங்கு	सुग्रीवेण	சுகரீவனால்
संपुत्य	பாய்ந்து	त	அப்பொழுது
उपस्थितः	தோன்றி	वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்
वितथं	விண்ணதை	आदिष्टाः	உத்திரவிடப்பட்டார்
कुर्यात्	செய்வானே		கள்.

तेषु वानरमुख्येषु दीप्तोल्कोज्ज्वलपाणिषु । स्थितेषु द्वारमासाद्य रावणं मन्थुराविशत् ॥

तेषु	அந்த	द्वारं	கோட்டைவாயிலை
वानरमुख्येषु	வானரச்ரேஷ்டர்கள்	आसाद्य	அணுகி
दीप्तोल्कोज्ज्वल-	} ஜ்வலிக்கும் கொள்ளி	स्थितेषु	எந்நின்றுநிற்கும்கால்
पाणिषु		मन्थुः	கோபமானது
	கனால் விளக்கும்	रावणं	ராவணனிடம்
	கைகளுடையவர்	आविशत्	முண்டது.
	கனாய்		

तस्य जृम्भितविशेषाद्व्यापिथ्या वै दिशो दश । रूपवानिव रुद्रस्य मन्थुर्गात्रेष्वदृश्यत॥४५॥

तस्य	அவனுடைய	रुद्रस्य	சிவபிரானது
जृम्भितविशेषात्	கொட்டாளி விடுகை	रूपवान्	உருவெடுத்துவந்த
दश	பத்து [பால்]	मन्थुः	கோபம்
दिशः वै	திசைகளும்	इव	என
व्यापिथ्याः	கலக்கமடைந்தன.	राक्षेषु	அவகாவக்களில்
		अदृश्यत	தோன்றிற்று.

स निकुम्भं च कुम्भं च कुम्भकर्णात्मजावुभौ । प्रेषयामास संक्रुद्धो राक्षसैर्वहुभिः सह ॥

संक्रुद्धः	கிணங்கொண்ட	कुम्भकर्णात्मजौ	கும்பர்ணன் புதல்வர்
सः	அவன்	उभौ च	இருவர்களையும் [கன்
निकुम्भं	கிதும்பனும்	बहुभिः	பல
कुम्भं च	கும்பனும் ஆகிய	राक्षसैः सह	அசக்கர்களோடுகூட
		प्रेषयामास	அனுப்புவதற்கு.

यूपाक्षः शोणिताक्षश्च प्रजङ्घुः कम्पनस्तथा । निर्ययुः कौम्भकर्णिभ्यां सह रावणशासनात् ॥

ராவுணாசனாந்
யரல்

तथा
कम्पनः
कौम्भकर्णिभ्यां सह
निर्ययुः

यूपाक्षः
शोणिताक्षः च
प्रजङ्घुः

अशास चैव तान्सर्वान् राक्षसान्सुमहाबलान् । राक्षसा गच्छताथैव सिहनादं च नादयन् ॥

राक्षसाः
अस एव
गच्छत
तान्
सुमहाबलान् च
राक्षसान्

सर्वान् एव
सिहनादं च
नादयन्
अशास
कட்டளை யிட்டான்.

ततस्तु चोदितास्तेन राक्षसा ज्वलितायुधाः । लङ्काया निर्ययुर्वीराः प्रणदन्तः पुनः पुनः ॥

ततः
तेन
चोदिताः
राक्षसाः वीराः तु
ज्वलितायुधाः

पुनः पुनः
प्रणदन्तः
लङ्कायाः
निर्ययुः

रक्षसां भूषणस्थाभिर्भाभिः स्वाभिश्च सर्वशः । चक्रुस्ते सप्रभं व्योम हरयथाग्निभिः सह ॥

ते
हरयः
अग्निभिः
सह
रक्षसां
भूषणस्थाभिः

भाभिः च
स्वाभिः च
व्योम
सर्वशः
सप्रभं
चक्रुः

तत्र ताराधिपस्याभा ताराणां च तथैव च । तयोराभरणस्था च बलयोर्धामभासयन् ॥

तत्र
ताराधिपस्य
आभा च
ताराणां च

तथा एव
तयोः बलयोः
आभरणस्था च
धा
अभासयन्

चन्द्राभा भूषणाभा च गृहाणां ज्वलतां च भा । हरिराक्षससैन्यानि भ्राजयामास सर्वतः॥

चन्द्राभा	சந்திரகாந்தியும்	भा च	ஒளியும்
भूषणाभा च	பூஷணவெளியும்	हरिराक्षससैन्यानि	வானர இராக்கட்கள்
ज्वलतां	எரியும்	सर्वतः	எங்கும் [சேனைகளை]
गृहाणां	ஹீடுகளின்	भ्राजयामास	விளங்குவித்தது.

तत्र चोर्ध्वं प्रदीप्तानां गृहाणां सागरः पुनः । भाभिः संसक्तपातालधलोर्मिः शुशुभेऽधिकम्॥

तत्र	அப்பொழுது	गृहाणां	ஹீடுகளின்
चलोर्मिः	அலைகள் அலையும்	भाभिः	ஒளிநளரல்
सागरः पुनः	கடலோவெனில்	संसक्तपातालः च	அடிதலம்வரை ஊடுருவிப்பரவப்பெற்றதாய்
ऊर्ध्वं	மேலே	अधिकं	மிக்
प्रदीप्तानां	பற்றி எரியும்	शुशुभे	விளங்கிற்று.

पताकाध्वजसंसक्तमुत्तमासिपरश्वधम् । भीमाश्वरथमातङ्गं नानापत्तिसमाकुलम् ॥ ५४ ॥
 दीप्तशुलगदाखड्गप्रासतोमरकार्मुकम् । तद्राक्षसबलं घोरं भीमविक्रमपौरुषम् ॥ ५५ ॥
 ददृशे ज्वलितप्रासं किङ्किणीशतनादितम् । हेमजालाचितभुजं व्यामिश्रितपरश्वधम् ॥ ५६ ॥
 व्याघूर्णितमहाशस्त्रं बाणसंसक्तकार्मुकम् । गन्धमाल्यमधूत्सेकसंमोदितमहानिलम् ॥ ५७ ॥
 घोरं शूरजनाकीर्णं महाम्बुधरनिस्वनम् ॥ ५८ ॥

तत्	அந்த	दीप्तशुलगदाखड्ग- प्रासतोमरकार्मुकं	இவலிக்கும் குலங்கள் கதைகள், கத்திகள், சட்டிகள், தோமரங் கள், விற்கள் இவை களைக்கொண்டதாய்
घोरं	கொடிய		
भीमविक्रमपौरुषं	பலங்கரமான ஆண்மை யும் ஆற்றலுமுடைய		
राक्षसबलं	ஆரக்கசேனையானது		
पताकाध्वजसंसक्तं	நிகரன்களையும் கொடி களையும் கொண்டதாய்	ज्वलितप्रासं	இவலிக்கும் எறிவேல் களையுடையதாய்
उत्तमासिपरश्वधं	{ சிறந்த கத்திகளையும் கோடாரிகளையும் கொண்டதாய்	किङ्किणीशतनादितं	பல சதங்கை ஒலிக்கப் பெற்றதாய்
भीमाश्वरथ- मातङ्गं	{ பலங்கரக் குதிரை களும் ரதங்களும் யா னைகளுமுடையதாய்	हेमजालाचितभुजं	பொன்சாக்கள் பூண் ட புஜங்களுற்றதாய்
नानापत्तिसमाकुलं	பல காலாட்படைகள் நிறைந்ததுமாய்	व्यामिश्रितपरश्वधं	சுழற்றிய கோடாரி களையுடையதாய்
		व्याघूर्णितमहाशस्त्रं	சுழற்றிய பெரிய ஆயுத ங்களைக்கொண்டதாய்

वाणसंसक्तकामுக்	{ களைகள் தொடுத்த வித்தளைக்கொண் டதாய்	महामुखनिम्बनं	பெரிய மேகமேகனை கொண்டதாய்
गन्धमारुपमधूमेक- संमोदितनहानिलं	{ சந்தனம், புஷ்பம், சித்தர்கள் இவைக ளின் வாசனைகளால் காற்றைக்கமழ்விக்க கின்றதான	दूरगनाकीर्णं	தூரக்கூட்டங்களால் நினைந்து
		घोरं	பயங்கரமானதாய்
		दग्धे	காணப்பட்டது.

तद्वृष्टा बलयायान्तं राक्षसानां सुदारुणम् । सञ्चाल पुबद्धानां बलमुच्चैर्ननाद च ॥ ५९ ॥

पुबद्धानां	வானரர்களின்	आयान्तं	எதிர்த்தவருகின்ற தாய்
बलं	சேனைபாணது		
राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்	दृष्टा	கண்டு
सुदारुणं	மிகக் கொடிய	सञ्चाल	சுடித்தது.
तत्	அந்த	उच्चैः च	உரக்கவும்
बलं	சேனையை	ननाद	காஜித்தது.

जवेनापुत्य च पुनस्तद्वलं रक्षसां महत् । अभ्ययात्पत्यग्विलं पतद्वा इव पावकम् ॥ ६० ॥

रक्षसां	ஆரக்கர்களின்	अरिवल प्रति	சத்ருசேனையை தோக்கி
तत्	அந்த		
महत्	பெரும்	पतद्वाः	விட்டில்கள்
बलं	சேனை	पावकं	அக்கையை தோக்கி
पुनः च	அதி	इव	எவ்வண்ணமோ
जवेन	வேகமாய்		அவ்வண்ணமே
आपुत्य	பாய்ந்து	अभ्ययात्	எதிர்த்தது.

तेषां भुजपरामर्शव्यामृष्टपरिवाशनि । राक्षसानां बलं श्रेष्ठं भूयस्तरमशोभत ॥ ६१ ॥

तेषां	அந்த	भुजपरामर्श- व्यामृष्टपरिवाशनि	{ காக்கக் உடாய்த்து பளபளப்பான ஆயு தக்களைத்தி
राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்	भूयस्तरं	மிக அதிகமாய்
श्रेष्ठं बलं	சித்தந்த சேனை	अशोभत	கிளக்கிற்று.

तत्रोन्मत्ता इवोत्पेतुर्हरयोऽथ युयुत्सवः । तरुशैलैरभिघ्नन्तो मुष्टिभिश्च निशाचरान् ॥ ६२ ॥

अथ	அப்பொழுது	मुष्टिभिः च	முக்குகளாலும்
युयुत्सवः	போருக்களாதலம் கொ	अभिघ्नन्तः	புடைப்பவர்களாய்
हरयः	வானரர்கள் [கொட்	उन्मत्ताः इव	பைத்தியம் பிடித்தவர் கள் போல்
तस्य	அவ்விடத்தில்		
निशाचरान्	ஆரக்கர்களை	उगोनः	தூள்லிக்குதித்தார்
तरुशैलैः	மரக்களாலும் மலை		கள்.

तथैवापततां तेषां कपीनामसिभिः शितैः । शिरांसि सहसा जहू राक्षसा भीमदर्शनाः ॥

भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்ற முடைய	आपततां	எதிர்த்துத் தாக்கும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்,	तेषां	அந்த
शितैः	கூரிய	कपीनां	வானரர்களின்
असिभिः	கத்திகளால்	शिरांसि	தலைகளை
तथा एव	அவ்விதமாய்	सहसा	வினாத்து
		जहूः	கொய்தார்கள்.

दशनैर्हतकर्णाश्च मुष्टिनिष्कीर्णमस्तकाः । शिलाप्रहारभग्नान् विचेरुस्तत्र राक्षसाः ॥६४॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	शिलाप्रहार-	} பாண்டுகளின் அடி களால் அவயவங்கள்
दशनैः	பற்கடி களால்	भग्नान्	
हतकर्णाः च	காதிழந்தவர்களாய்		முறிந்தவர்களாய்
मुष्टिनिष्कीर्ण-	} முவ்கடியால் மண்ணை	तत्र	} அங்கு
मस्तकाः		विचेरुः	
	புடைந்தவர்களாய்		திரிந்தார்கள்.

तथैवाप्यपरे तेषां कपीनामभिलक्षिताः । प्रवीरानभितो जघ्नु राक्षसानां तरस्विनाम् ॥६५॥

तेषां	அந்த	राक्षसानां	ஆரக்கர்களின்
कपीनां	வானரர்களின்	प्रवीरान्	வீரர்களை
अपरे	சில	अभितः	நாற்புறமும்
अभिलक्षिताः अपि	பிரசித்தவீரர்களும்	तथा एव	அவ்வண்ணமே
तरस्विनां	பலசாதிகளான	जघ्नुः	புடைத்தார்கள்.

अभिपेतुर्पहाकायाः प्रतियुक्ता महाबलाः । राक्षसा वानराब्रोषादसिवाणगदाधराः ॥६६॥

महाकायाः	பேருடலமைந்தவர்	असिवाण-	} கத்தி, பாணம், கதை
	களும	गदाधराः	
महाबलाः	பேராற்றலுடையவர்	रोषात्	ஐவேசத்துடன்
	களுமான	वानरान्	வானரர்களை
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	प्रतियुक्ताः	எதிர்த்து
		अभिपेतुः	தாக்கினார்கள்.

तथैवाप्यपरे तेषां कपीनामसिभिः शितैः । हरिवीरान्विजघ्नुश्च घोररूपा निशाचराः ॥६७॥

घोररूपाः	பயங்கரத்தோற்றக் கொண்ட	शितैः	கூரிய
निशाचराः	ஆரக்கர்கள்	असिभिः	கத்திகளால்
अपरे च	சிலரும்	तेषां	அந்த
तथा एव	அவ்வண்ணமே	कपीनां	வானரர்களின்
		हरिवीरान् अपि	கிறக, தவானரர்களுடைய
		विजघ्नुः	குத்தினார்கள்.

घ्नन्तामन्यं जघानान्यः पातयन्तमपातयत् । गर्हमाणं जगर्हेऽन्यो दशन्तमपरोऽदशत् ॥६८॥

घ्नन्	புடைக்கும்	गर्हमाणं	கவையும் ஒருவனை
अन्यं	ஒருவனை	अन्यः	மற்றொருவன்
अन्यः	மற்றொருவன்	जगर्हे	கவதான்.
जघान	புடைத்தான்.	दशन्ते	கடிந்துமொருவனை
पातयन्तं	தள்ளுகின்ற ஒருவனை	अपरः	மற்றொருவன்
अपातयत्	ஒருவன் தள்ளினான்.	अदशत्	கடித்தான்.

देहीत्यन्यो ददात्यन्यो ददामीत्यपरः पुनः । किं क्लेशयसि तिष्ठेति तत्रान्योन्यं वभाषिरे ॥

अन्यः	ஒருவன்	किं	"ஏன்"
देहि इति	"கொடு" என்று சொல்லி	क्लेशयसि	உபத்திரவப்படுத்துகிறாய்
अन्यः	மற்றொருவன்	तिष्ठ इति	சற்று சின்" என்றும்
ददाति	கொடுத்தான்.	तस्य	அப்பொழுது
अपरः पुनः	மற்றொருவனே	अन्योन्यं	ஒருவனோடொருவர்
ददामि	"கொடுக்கிறேன்"	वभाषिरे	பேசிக்கொண்டார்கள்.
इति	என்றும்		

विमलम्बितवस्त्रं च विमुक्तकवचायुधम् । समुद्यतमहाप्रासं यष्टिशूलसिसङ्कुलम् ॥

भावतेत महारौद्रं युद्धं वानररक्षसाम्

॥ ७० ॥

वानररक्षसां	வானரர்களுக்கும் ராக்ஷசர்களுக்கும்	समुद्यतमहाप्रासं	பெருக்கத்தோடும் ஒன்றையும்
युद्धं	போர்	यष्टिशूलसि-	தட்டன், குளக்கன்,
विमलम्बितवस्त्रं	ஆடை அணிவதும் தொங்கவும்	संकुलं च	கத்திகள் கைந்த தும்
विमुक्तकवचायुधं	{ கவசங்களையும் ஆயுத ங்களையும் தூர எறிந்ததும்	महारौद्रं	மிக்க பயங்கரமாய்
		भावतेत	நிகழ்த்தது.

वानरान्दश सप्तेति राक्षसा जघ्नुराहवे

॥ ७१ ॥

राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	दश	பத்தும்
आहवे	பொரியல்	इति	ஆக
जघ्नुरा	கவனர்களை	जघ्नुः	கொன்றார்கள்.
हवे	எழுதும்		

राक्षसान्दश सप्तेति वानराश्चाभ्यपातयन्

॥ ७२ ॥

वानराः च	வானரர்களும்	दश	பத்தும்
राक्षसान्	ஆரக்கர்களை	इति	ஆக
सप्त	எழுதும்	अभ्यपातयन्	ஹிந்திஞர்கள்.

विस्वस्तकेशवसनं विध्वस्तकवचध्वजम् । बलं राक्षसमलम्ब्य वानराः पर्यवारयन् ॥७३॥

வானரா:	வானரர்கள்	राक्षसं	அரக்க
विस्वस्तकेशवसनं	தலைமையிலும் ஆண்டய மலிழந்து தொங்கப் பெற்றதும்	बलं	சேனையை
विध्वस्तकवचध्वजं	கவசங்களும் கொய்த னும் தவம்சம் செய் யப்பெற்றதுமான	आलम्ब्य	கிப்பு
		पर्यवारयन्	சூழ்ந்துகொண்டார்
			கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18278

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3603

पट्सप्ततितमः सर्गः—எழுபத்தாறுவது ஸர்க்கம். ॥ ७३ ॥

कुम्भादिवधः—கும்பன் முதலியவர்களுடைய வதம்.

प्रवृत्ते सङ्कुले तस्मिन्योरे वीरजनक्षये । अङ्गदं कम्पनो वीरमाससाद रणोत्सुकः ॥ १ ॥

तस्मिन्	அந்த	प्रवृत्ते	நிகழ்ந்தபொழுது
योरे	பயங்கரமானதும்	रणोत्सुकः	போருத்தொற்றும்
वीरजनक्षये	சூரர்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பதுமான	कम्पनः	கம்பனன் [கொண்ட]
सङ्कुले	போர்க்குழப்பம்	वीरं	வீரனாகிய
		अङ्गदं	அங்கதனை
		आससाद	எதிர்த்தான்.

आहूय सोऽङ्गदं कोपात्ताडयामास वेगितः । गदया कम्पनः पूर्वं स चचाल भृशाहतः ॥

सः	அந்த	अङ्गदं	அங்கதனை
कम्पनः	கம்பனன்	गदया	கடையால்
वेगितः	வேகங்கொண்டு	साडयामास	அறைந்தான்.
कोपात्	கொபத்துடன்	सः	அவன் (அங்கதன்)
आहूय	அழைக்கவி	भृशाहतः	மிகத் தாக்குண்ட
पूर्वं	முதலில்	चचाल	சுடித்தான். [வளும்]

स संज्ञां प्राप्य तेजस्वी चिक्षेप शिखरं गिरिः । अर्दितश्च महारेण कम्पनः पतितो भुवि ॥

तेजस्वी	பிரதாபசாஸியான	चिक्षेप	வீசியெறித்தான்.
सः	அவன்	कम्पनः च	கம்பனனும்
संज्ञां	உணர்வை	महारेण	அவ்வறையால்
प्राप्य	அடைந்து	अर्दितः	மாண்டவனாய்
गिरिः	மலையின்	भुवि	பூமியில்
शिखरं	கிரமொன்றை	पतितः	சாய்த்தான்.

ततस्तु कम्पनं दृष्ट्वा शोणिताक्षो हतं रणे । रथेनाभ्यपतक्षिप्रं तत्राङ्गदमभीतवत् ॥ ४ ॥

ततः
शोणिताक्षः तु
कम्पनं
रणे
हतं
दृष्ट्वा

அப்பொழுது
சோணிதாக்கோ
கம்பனை
போரில்
மாண்டவனாய்
பார்த்து

ततः
अङ्गदं
अभीतवत्
क्षिप्रं
रथेन
अभ्यपतत्

அங்கு
அங்கதனை
சிறிது பயமின்றி
விரைவாய்
ரதத்துடன்
எதிர்த்தான்.

सोऽङ्गदं निशितैर्वाणैस्तदा विव्याध वेमितः । शरीरदारणैस्तीक्ष्णैः कालाशिसमविग्रहैः ॥

तदा
सः
अङ्गदं
वेमितः
निशितैः
तीक्ष्णैः

அப்பொழுது
அவன்
அங்கதனை
ஆத்திரங்கொண்டு
கூரியவைகளும்
கொடியவைகளும்

शरीरदारणैः
कालाशिसम-
विग्रहैः
वाणिः
विव्याध

சரீரத்தைப் பிளக்க
வல்லவைகளும்
பிரளயக் கிளியை
நிகர்த்த உருவங்
கொண்டவைகளு
பாணங்களால் [மான
எய்தான்.

क्षुरक्षुरभैर्नाराचैर्वत्सदन्तैः शिलीमुखैः । कर्णिशल्यविपाटैश्च बहुभिर्निशितैः शरैः ॥ ६ ॥

अङ्गदः प्रतिविद्धाङ्गो बालिपुत्रः प्रतापवान् । धनुस्त्र्यं रथं बाणान्ममदं तरसा बली ॥ ७ ॥

प्रतापवान्
बली
बालिपुत्रः
अङ्गदः
क्षुरक्षुरभिः
नाराचैः
वत्सदन्तैः
शिलीमुखैः

பிரதாபசாலியும்
பலவானும்
வாலிபுத்தல்வனுமாகிய
அங்கதன்
கூர்மும் கூர்மும்
என்றவைகளும்
நாராசமென்றவை
களும்
வத்சத்தென்ற
வைகளும்
சிலிமுகமென்றவை
களும்

कर्णिशल्यविपाटैः च
निशितैः
बहुभिः शरैः
प्रतिविद्धाङ्गः
तरसा
बल्यं
धनुः
रथं
बाणान्
ममदं

கர்ணிசல்பங்கள்,
கிபாடங்கள் என்ற
வைகளுமான
கூரிய
பல பாணங்களால்
அவயவங்களில் தாக்க
சுப்பட்டவனாய்
பலங்கொண்டு
பயக்கரமான
விடையும்
தேரையும்
பாணங்களையும்
உடைத்தெறித்தான்.

शोणिताक्षस्ततः क्षिप्रमसिचर्म समाददे । उत्प्रात रथात् कुद्धो वेगवानविचारयन् ॥ ८ ॥

ततः
शोणिताक्षः
रथात्
वेगवान्
अविचारयन्

அப்பொழுது
சோணிதாக்கன்
ரதத்திலின்றி
வேகங்கொண்டு
சிறிதும் கவங்காமல்

उत्प्रात
कुद्धः
असिचर्म
क्षिप्रं
समाददे

கிழக்குதித்தான்.
கிணங்கொண்ட அவன்
கத்தியையும் கேடயத்
விரைவாய் [தையும்
கைக்கொண்டான்.

तं क्षिप्रतरमाश्रुत्य परामृश्याद्भदो वर्णा । करेण तस्य तं खड्गं समाच्छिद्य ननाद च ॥९॥

வகி	பலகா ஸியாகிய	கரே	கர னையால்
அஹுத: ச	அங்கதனும்	தஸ	அவனது
கிபரர்	மிகவினார்து	த	அந்த
ஆசுர	பாயந்த	வஹ்	கத்தியை
த	அவனை	சமாச்சித	பிடுக்கிக்கொண்டு
பராமுஷ்ய	பற்றி	நனாத	கரத்தித்தான்.

तस्यांसफले खड्गं निजधान ततोऽद्भुतः । यज्ञोपसीतवच्चैनं चिच्छेद कपिकुञ्जरः ॥ १० ॥

ततः	அப்பொழுது	வஹ்	கத்தியை
कपिकुञ्जरः	காணாச்சேரெக்டனாகிய	நிஜதான	காட்டினான்.
அஹுத: ச	அங்கதனும்	ஏன்	இவனை
தஸ	அவனது	யஜோபசீதவச்சு	பூணூல்மேனைக்குச்
அசுசுலகே	மார்பில்	சிச்சேத	வெட்டினான். [சரியாய்]

तं प्रगृह्य महाखड्गं निनय च पुनः पुनः । बालिपुत्रोऽभिवुद्राव रणशीर्षेऽपरानरीन् ॥ ११ ॥

वालिपुत्रः	வாலினைமந்தன்	நினய	காத்தித்து
த	அந்த	ரணசீர்ஷே	முனைமுகத்தில்
மஹாவஹ்	பெருங்கத்தியை	அபரான்	மற்ற
புன:	மீண்டும்	அரீன் ச	பகைவர்களுக்கும்
பரமுஹ	எடுத்துக்கொண்டு	அபிவூவ	எதிர்த்தான்.
புன:	மீக்க		

आयसी तु गदां वीरः प्रगृह्य कनकाद्भुतः । शोणिताक्षः समाश्वस्य तवेवानुपपात ह ॥

कनकाद्भुतः	பொன் தொன்வளை கன் புனைந்த	आयसी	இரும்பா லான
वीरः	சூரனாகிய	கடா	கதையை
शोणिताक्षः	சோனாக்காக்கன்	பரமுஹ	கைக்கொண்டு
समाश्वस्य	களை தெவிந்து	தேவ்	அவனையே (அங்கத னையே)
तु	அப்பொழுது	அனுபாத ஹ	எதிர்த்தான்.

प्रजङ्घसहितो वीरो युपाशस्तु ततोऽवर्णा रथेनाभिययो कुडो बालिपुत्रं महाबलम् ॥१३॥

ततः	அப்பொழுது	பரஜங்கஸஹித:	பிரஜங்கனோடுகூட
वली	பலகா ஸியும்	ரதே	ரதத்துடன்
वीर: तु	சூரனாகிய	மஹாவல்	மகாபலகா ஸியாகிய
यूपाशः	பூபாசுதன்	வாலிபுத்	அங்கதனை
कुडो:	கோபங்கொண்டு	அபியயோ	எதிர்த்தான்.

तयोर्मध्ये कपिश्रेष्ठः शोणिताक्षपञ्चयोः । विशाखयोर्विद्यगतः पूर्णचन्द्र इवाभवन् ॥१४॥

கபிஷே: (அங்கதன்)	விசாக்ஷோ: (விசாக்ஷன்)
தயோ: (அங்கதன்)	மருவகன்: (மருவகன்)
சோணிதாஷ-)	பூர்ணசுந்தர்:
பஞ்சயோ:)	இவ
மயோ	அவன்

अङ्गदं परिरक्षन्तो मैत्र्यो द्विविद एव च । तस्य तस्यतुरभ्यां परस्परद्विदक्षया ॥ १५ ॥

மேந்த: (அங்கதன்)	பரிக்ஷந்தோ: (பரிக்ஷந்தோ)
தீவித: (அங்கதன்)	தச: (அங்கதன்)
பரஸ்பரதீக்ஷயா	அம்மயோ
அங்கதன்	தச்யது:

अभिपेतुर्नहाकायाः प्रतियत्ता महाबलाः । राक्षसा वानराश्चापादमिचर्षगदाधराः ॥१६॥

மஹாகயா: (பெருமூலம்)	அபிவீதய: (அபிவீதயன்)
மஹாபலா: (பெருமூலம்)	பரதீய: (பரதீயன்)
ராஷஸா: (அங்கதன்)	வானர: (வானரன்)
சோபா: (அங்கதன்)	அபிவீதய: (அபிவீதயன்)

त्रयाणां वानरेन्द्राणां त्रिभि राक्षसपुङ्गवैः । संसक्तानां महचुद्धमभवद्रामहर्षणम् ॥ १७ ॥

ராஷஸபுங்கவ: (அங்கதன்)	மஹ: (பெருமூலம்)
சிமி: (அங்கதன்)	சுத்த: (பெருமூலம்)
செக்தானா: (அங்கதன்)	ரோமஹர்ஷணம்: (அங்கதன்)
வானரேந்திரா: (அங்கதன்)	அமவ: (அங்கதன்)

ते तु वृक्षान्समादाय संप्रचिक्षिपु राहवे ॥ १८ ॥

தே: (அங்கதன்)	அஹே: (அங்கதன்)
வூக்ஷான்: (அங்கதன்)	செக்சிபு: (அங்கதன்)
சமாதாய: (அங்கதன்)	

खड्गेन प्रतिचिच्छेद तान्पञ्चद्वो महाबलः ॥ १९ ॥

மஹாபல: (அங்கதன்)	खड्गेन: (அங்கதன்)
பஞ்ச: (அங்கதன்)	பரிசுசெ: (அங்கதன்)
தான்: (அங்கதன்)	

तं दृष्ट्वा पतितं भूमीं खड्गं मुसलसन्निभम् । मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं महाबलः ॥ २६ ॥

महावीरः	மகா பாலசாஸியான்	சூரீ	தகரையில்
	அவன் (பிராஜைகள்)	பதி : துஷ்ட	விழுந்ததாய்க் கண்டு
த	அந்த	வஜ்ரகல்ப	வஜ்ரராயுதத்திற்குச்
முசலசन्निभं	உலகங்கனைய நிகர் தந்த	சுஹி	சமர்ணமான
खड्गं	கத்தியை	சுவர்ணயாமாச	முஷ்டியை
			கழுந்தினான்.

ललाटे स महार्यमङ्गदं वानरर्षभम् । आजवान महातेजाः स मुहूर्तं चचाल ह ॥ २७ ॥

सः	அவன்	आजवान	குத்தினான்.
महारीयं	மீர்யம் பிக்கவனுள்	महातेजाः	மகா பிரதாபசாலி
वानरर्षभं	வானரோத்தமனு		மாகிய
	மாகிய	सः ह	அவனும்
अङ्गदं	அங்கதனை	मुहूर्तं	கூணப்பொழுது
ललाटे	நெற்றியில்	चचाल	துடித்தான்.

स संज्ञां प्राप्य तेजस्वी वालिपुत्रः प्रतापवान् । प्रजङ्गम्य शिरः कायात्पातयामास वीर्यवान् ॥

तेजस्वी	ஆண்மை மிகுந்த	संज्ञां	உணர்வை
	வனும்	प्राप्य	அடைந்து
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்	प्रजङ्गम्य	பிரஜைகளுடைய
वीर्यवान्	பலசாலியுமான	शिरः	தலையை
सः	அந்த	कायात्	உடலினின்று
वालिपुत्रः	வாலிபுத்தவன்	पातयामास	கிழிசிட்டுத்தினான்.

स यूपाक्षोऽश्रुपूर्णाक्षः पितृव्ये निहते रणे । अवरुह्य रथात्क्षिप्रं क्षीणेपुः खड्गपाददे ॥ २८ ॥

सः यूपाक्षः	அந்த யூபாக்ஷன்	क्षीणेपुः	பாணங்கள் தீர்த்த
रणे	போரில்		வனாகி
पितृव्ये	திறியதந்தை	अरुह्य	உதத்தினின்று
निहते	கொல்லப்பட்ட	क्षिप्रं	கிளகாய்
	வளையில்	अरुह्य	கிழித்த
अश्रुपूर्णाक्षः	கண்ணிகில் நீர் தழுப்பி	खड्गं	கத்தியை
	யகளுய்	आददे	ஊக்கிக்கொண்டான்.

तमापतन्तं संश्लेष्य यूपाक्षं द्विविदस्त्वरन् । आजवानोरसि कुडो जग्राह च बलाद्वली ॥

वली	பலசாஸியாகிய	स्वरन्	தெக்கக்கொண்டு
द्विविदः	தனிவிகள்	उरसि	மார்பில்
तं यूपाक्षं	அந்த யூபாக்ஷனை	आजवान	அகற்றத்தான்.
आपतन्तं	எதிர்ப்பவனாய்	बलात्	வலுடைய
संश्लेष्य	கவனித்து	जग्राह च	பற்றிப்பிடித்துக்
कुडो	கொண்டொண்டு		கொண்டான்.

गृहीतं भ्रातरं दृष्ट्वा शोणिताक्षो महाबलः । आजघान गदाग्रेण वक्षसि द्विविदं ततः ॥

மகா பலசாலியாகிய
சோணிதாக்கன்
அதன்
பிடிக்கப்பட்டவனாக
தூது

தத:
தீவிதனை
வக்சசி
மார்பில்
கதைமுனைமால்
அஜகான
இடித்தான்.

स गदाभिहतस्तेन चचाल च महाबलः । उद्यतां च पुनस्तस्य जहार द्विविदो गदाम् ॥

அவனால்
கதைமாலிடியுண்ட
மகாபலசாலியாகிய
ச:
அவன்
சுடித்தான்.
புன: ச
பின்னர்

தீவிதனும்
உயர்ந்தித்தூக்கப்
பட்ட
தச
அவனது
கதையை
அகார
பிடுக்கிக்கொண்டான்.

एतस्मिन्नन्तरे वीरो मैन्दो वानरयूथपः । यूपाक्षं ताडयामास तलेनोरसि वीर्यवान् ॥३३॥

இந்த சமயத்தில்
வீர:
வானரயூதப:
வானரசேனைத்தலைவ
னும்

மேந்த:
தலேன
யூபாக்கனை
தரசி
மார்பில்
தாடியாமாச
அறைந்தான்.

वीर्यवान् प्रतापशालियमान
तौ शोणिताक्षयूपाक्षौ पुवङ्गाभ्यां तरस्विनौ ।

சமரே
தேர்த
தரஸ்வினே
பலசாலிகளான
சோணிதாக்கனும்
யூபாக்கனும்

चक्रतुः समरे तीव्रमाकर्षोत्पादनं भृशम् ॥

புவங்கா
மூர் தீவ்
அகர்ஷோதனம் }
சகரு:
வானரரிருவரோடு
மிகக் கடுமையாக
இழுத்துத்தள்ளி
அறைந்துகொண்ட
டார்கள்.

द्विविदः शोणिताक्षं तु विददार नखैर्मुखे । निष्पिपेच च वेगेन क्षितावाविध्य वीर्यवान् ॥

வீரவான்
தீவித:
வேன
சோணிதாக்கனை
முகத்திலும்

நகை:
விதார
கிதே
அவித்ய து
நிஸ்பிபேச
கக்களால்
பிரண்டினான்.
பூமியில்
தள்ளியும்
தேய்த்தான்.

यूपाक्षमपि संक्रुद्धो मैन्दो वानरयूथपः । पीडयामास बाहुभ्यां स पपात हतः क्षितौ ॥

வானரயூதப:
மேந்த:
சங்குட:
யூபாக்கன்
வாஹு
வானரசேனைத்தலைவ
மைந்தன் [னாகிய
கிளம்புமுண்டு
யூபாக்கனையும்
இருகைகளால்

பீடியாமாச
ச:
ஹ:
கிதே
பபாத
பிணசந்துவிட்டான்.
அவன், (யூபாக்கன்)
மாண்டு
பூமியில்
சாய்ந்தான்.

अकिर्णाकृष्टमुक्तेन जघान द्विविदं तदा । तेन हाटकपुङ्गेन पत्त्रिणा पलवाससा ॥ ४२ ॥

तदा	அப்பொழுது	पलवाससा	சிறகுடன் கட்டப் பெற்ற தாமரன்
आ किर्णाकृष्टमुक्तेन	{ காதுவரை நன்றி இழுத்து விடப்பெற் றதும்	तेन	அந்த
हाटकपुङ्गेन	பொன்முனை கொண் டதும்	पत्त्रिणा	பாணத்தால்
		द्विविदं	தனிவிதனை
		जघान	அடித்தான்.

सहसाऽभिहतस्तेन विप्रमुक्तपदः स्फुरन् । निपपातादिकूटामो विह्वलः प्लवगोचमः ॥ ४३ ॥

प्लवगोचमः	வானமேல், தாமரனாகும் அவன்	स्फुरन्	அல்லாடிக்கொண்டு
तेन	அதனால் (பாணத் வலுக்கொண்டு, தால்)	विह्वलः	மேனி துவண்டவ னாய்
सहसा		अदिकूटामः	மலைச்சிகரங்களை சிகர்த்து
अभिहतः	தாக்கப்பட்டவனாய்	निपपात	தீழ்ச்சாய்ந்தான்.
विप्रमुक्तपदः	பாதந்தடுமாறி		

पैन्दस्तु भ्रातरं दृष्ट्वा भयं तत्र महाहवे । अभिदुद्राव वेगेन प्रपृष्ट महतीं शिलाम् ॥ ४४ ॥

पैन्दः तु	மைந்தனும்	दृष्ट्वा	கவனித்து
तत्र	அப்பொழுது	वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
महाहवे	கடும்பேரில்	महतीं	பெரிய
भ्रातरं	சகோதரனை	शिलां	பாறையொன்றை
भयं	தொல்லியற்றவனாய்	प्रपृष्ट	கைக்கொண்டு
		अभिदुद्राव	எதிர்த்தான்.

तां शिलां तु प्रचिक्षेप राक्षसाय महाबलः ॥ ४५ ॥

तु	அப்பொழுது	तां	அந்த
महाबलः	மகா பலசீர வியான அவன்	शिलां	பாறையை
		राक्षसाय	ராக்ஷஸன் மீது
		प्रचिक्षेप	விசினான்.

विभेद तां शिलां कुम्भः प्रसन्नैः पञ्चभिः शरैः ॥ ४६ ॥

कुम्भः	கும்பன்	पञ्चभिः	ஐந்து
तां शिलां	அந்தச் சிலையை	शरैः	கணைகளால்
प्रसन्नैः	பவளப்பாண	विभेद	பிளந்து விட்டான்.

सन्धाय चान्यं सुमुखं शरमार्शविषोपम् । आजघान महातेजा वक्षसि द्विविदाग्रजम् ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய	सन्धाय	தொடுத்து
अन्यं	மற்றொரு [அவன்]	द्विविदाग्रजं	தனிவிதன் தாமரை (மைந்தனை)
सुमुखं	முனை கூரிய	वक्षसि	மார்பில்
शरमार्शविषोपम्	சர்ப்பத்தை சிகர்த்த கணையையும்	आजघान	அடித்தான்.

स तु तेन महारेण मैन्दो वानस्यूयपः । मर्षण्यभिहतस्तेन पपात भुवि मूर्च्छितः ॥ ४८ ॥

சு:	அந்த	மர்ஷி	மர்மஸ்தானத்தில்
வானச்யூயப:	வானசூரனைத் தலைவ	அபிஹ:	தாக்கப்பட்டு
	னுன	தென	அதனால்
மேன்: சு	மைந்தனோடுவெனில்	மூர்ச்சித:	மூர்ச்சையுற்றவனாய்
தென	அந்த	புவி	பூமியில்
மஹரேண	அடியால்	பபாத	சாம்பந்தப்பட்டான்.

अङ्गदो मातुल्यौ दृष्ट्वा पतितौ तु महाबलौ । अभिदुद्राव वेगेन कुम्भमुद्यतकामुकम् ॥ ४९ ॥

அங்஑:	அங்கதன்	வேன	ஆத்திரத்துடன்
மஹாவலீ	மகாபலசானிகளாகிய	உதயகாமுக்	வில்லைத்தயாராய்க்
மாதூலு து	மாமணிருவர்களையும்		கொண்ட
பதிலு	விழ்ந்தவர்களாய்	கும்பம்	கும்பகை
தூடா	பார்த்து	அபிதுதாவ	எதிர்த்தான்.

तमापतन्तं विव्याध कुम्भः पञ्चभिरायसैः । त्रिभिश्चान्यैः शितैर्वाणैर्मातङ्गमिव तोमरैः ॥

கும்ப:	கும்பன்	அயை:	மத்தும்
அபதந்த்	எதிர்த்துவரும்	திரிபி: ச	மூன்றுகளாலும்
த	ஆவளை	மாதங்	தூர்யானையை
அயாசை:	இரும்பாலை	தோமர:	தொமரக்களால்
பஞ்சபி:	ஐந்து	தவ	எவ்வண்ணமோ அவ்
வாணி:	பாணங்களாலும்		வண்ணமே
சிதை:	கூரிய	வியாதி	எய்தான்.

सोऽङ्गद विविधैर्वाणैः कुम्भो विव्याध वीर्यवान् । अकुण्ठधारैर्निशितैर्स्ताक्ष्णैः कनकभूषणैः ॥

வீரயவான்	வீரயவானாகிய	கனகமூஷை:	பொன்னணிசெகண்ட
சு:	அந்த		வைகளுமரன
கும்ப:	கும்பன்	விரித:	பல
அகூண்தாரை:	முனைமழுக்காது	வாணி:	பாணங்களால்
நிசிதை:	கூரியவைகளும்	அங்஑:	அங்கதனை
தீக்ஷை:	கொடியவைகளும்	வியாதி	அடித்தான்.

अङ्गदः प्रतिविद्धाङ्गो बालिपुत्रो न कम्पते । शिलापादपवर्षाणि तस्य मूर्ध्नि वर्षे ह ॥

வாலிபுத்:	வாலிமைந்தனாகிய	தசு	அவனது (அரக்க
அங்஑:	அங்கதன்	மூர்ச்சி	சொசில் னது)
பதிவித்டா:	தாக்கப்பட்ட அவை	சிலாபாதப- } மலைகள் மரங்கள் .	
	அங்களுற்றவனாய்	வர்பாணி } இவைகளின் வர்ஷத்	
காஸ்தே ந	கலங்கமுறையில்லை.	வர்ப் ஹ	வர்ஷித்தான். [களை

स प्रचिच्छेद तान्सर्वां विभेद च पुनः शिलाः । कुम्भकर्णात्मजः श्रीमान्वालिपुत्रसमीरितान्॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமான்னாகிய	तान्	அவைகள் (மரங்கள்)
सः	அந்த	सर्वान् च	எல்லாவற்றையும்
कुम्भकर्णात्मजः	கும்பகர்ணன் புதல்வன்	प्रचिच्छेद	துண்டித் துண்டிடான்.
वालिपुत्रसमीरितान्	வாலிபுத்தனானால் விடுக்கப்பட்ட	शिलाः पुनः	பாறைகளையும்
		विभेद	பிளந்து விட்டான்.

आपतन्तं च संप्रेक्ष्य कुम्भो वानरयूथपम् । भ्रुवोर्विव्याध बाणाभ्यामुल्काभ्यामिव कुञ्जरम्॥

कुम्भः	கும்பன்	भ्रुवोः	புருவங்களில்
वानरयूथपं	வானரசேனைத்தலைவன்	उल्काभ्यां	இருகொள்ளிகளால்
आपतन्तं	எதிர்த்துவருபவனாய்	कुञ्जरं	ஓர் யானையை
संप्रेक्ष्य च	பார்த்து இன்னும்	इव	எவ்வண்ணமோ
बाणाभ्यां	இருபாணங்களால்		அவ்வண்ணமே
		विष्याथ	எய்தனன்.

तस्य सुखाव रुधिरं पिहिते चास्य लोचने

॥ ५५ ॥

तस्य	அவனுக்கு	अस्य	இவனுது
रुधिरं	ரத்தம்	लोचने च	இரு கண்களும்
सुखाव	பெருகியது.	पिहिते	மூடுண்டன.

अङ्गदः पाणिना नेत्रे पिषाय रुधिराक्षिते । सालमासन्नमेकेन परिजयाह पाणिना ॥५६॥

अङ्गदः	அங்கதன்	एकेन	மற்றொரு
पाणिना	ஒருகையால்	पाणिना	கையால்
रुधिराक्षिते	ரத்தம் தேராய்ந்த	आपन्नं	அருகிலிருக்கும்
नेत्रे	இருகண்களை	सालं	ஆச்சாமரமொன்றை
पिषाय	முடிக்கொண்டு	परिजयाह	பற்றினான்.

संपीड्य चोरसि स्कन्धं करेणाभिनिवेश्य च । किञ्चिदभ्यवनस्यैनमुन्मथाथ यथा गजः ॥

स्कन्धं	அடிமாத்கை	अभिनिवेश्य च	நன்கு பற்றி
चोरसि	மோரில்	एनं	இதை (விருகஷத்தை)
संपीड्य	அணைத்து,	गजः	ஓர் யானை
किञ्चित्	சிறிது	यथा च	எவ்வண்ணமோ
अभ्यवनस्य	குளிர்து,		அவ்வண்ணமே
करेण	கையால்	उन्मथाथ	பிடுக்கிக்கொண்டான்.

तमिन्द्रकेतुप्रतिपं वृक्षं मन्दरसन्निभम् । समुत्सृजन्तं वेगेन पश्यतां सर्वरक्षसाम् ॥ ५८ ॥

स विभेद शितैर्वाणैः सप्तभिः कायभेदनैः ॥ ५८ ॥

ஹ்ருகேதுபதிம் இர்த்ரத்ரக்ஷை
கிகர் த்ததாண்

வூஷ் மரத்நைத

வேன வேகாநாய்

சமுசுஜநத் விதி எநியும்

மந்ரஸநிம் மந்தரமகைக்கொப்பா

கிய

த அவனை (அங்கதனை)

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் அங்கதனை

அஹ்ருகேதுபதிம் அங்கதனை

விவயதே கலக்கமுற்றான்.

சவ்ரஸபா எல்லா அரக்கர்களும்

பயதா பர்த்துக்கொண்ட

ருக்கையில்

ச: அவன் (சும்பன்)

சிவ: கரியவைகளும்

காவேதே: சரீரத்தைச்சினதக்க

வல்லவைகளுமான்

சஸபி: வான: ஏழு பரணக்களால்

பிவ்: பினத்தான்.

॥ ५९ ॥

சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

பான்.

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

போன்று

சும்பன்

கண்டு [அம்]

சுராமரிடம்

தெரியப்படுத்தினார்

கள்.

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அப்பொழுது

சும்பன்

கொண்ட

வானரத்தமர்களை

கட்டினபிட்டார்.

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

விலகித்தயாராய்க்

சும்பனை [கொண்ட

மிகச்சினத்தவர்களாய்

எதிர்த்துத்

சென்றார்கள்.

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம் சமுசுஜநத்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

அஹ்ருகேதுபதிம்

மரங்களையும் பாறைக

ளையும் கைக்கொண்டு

கொபத்தால் கண்கள்

செவந்தவர்களாய்

எதிர்த்து வந்தார்கள்.

जाम्बवान् सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः । कुम्भकर्णात्मजं वीरं क्रुद्धाः समभिदुद्रुवुः॥६४॥

जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	क्रुद्धाः	கிருத்தவர்களாய்
सुषेणः च	ஸுசேணனும்	वीरं	வீரனாகிய
वानरः	வானரனாகிய	कुम्भकर्णात्मजं	கும்பகர்ணன்
वेगदर्शी च	வேகதர்சியும்	समभिदुद्रुवुः	புதல்வனை எதிர்த்தார்கள்.

समीक्ष्यापततस्तांस्तु वानरेन्द्रान्महाबलान् । आववार शरीर्येण नगेनेव जलाशयम् ॥६५॥

तान्	அந்த	तु	அப்பொழுது
महाबलान्	மஹா பலசாலிகளாய்	शरीरेण	பாணசூழத்தால்
	இய	नगेन	மரக்கட்டத்தால்
वानरेन्द्रान्	வானரோத்தமர்களை	जलाशयं	நீர்மடுவை
आवततः	எதிர்த்து வருகின்ற	इव	எவ்வண்ணமே
	வர்களாய்		அங்ஙனமே
समीक्ष्य	கவனித்து	आववार	மறைந்தான்.

तस्य वाणरयं प्राप्य न शेकुरतिवर्तितुम् । वानरेन्द्रा महात्मानो वेलामिव महोदधिः॥६६॥

महात्मानः	பேராற்றல் படைக்கப்	अतिवर्तितुं	கடந்து தாக்க
	பெற்ற	महोदधिः	சமுத்திரம்
वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	वेलं	கனாயை
तस्य	அவனுடைய	इव	எவ்வாறு கடக்கமுடி-
वाणरयं	பாணவேகத்தில்		யாதோ அவ்வாறு
प्राप्य	கிடை	न शेकुः	சக்தியற்றவர்
			களாணர்கள்.

तांस्तु दृष्ट्वा हरिगणाञ्छरदृष्टिभिरर्दितान् । अङ्गदं पृष्ठतः कृत्वा भ्रातृजं प्लवगेश्वरः ॥
अभिदुद्राव वेगेन सुर्यावः कुम्भमाहवे । शैलसानुचरं नागं वेगवानिव केसरी ॥ ६८ ॥

प्लवगेश्वरः	வானரமன்னனாகிய	अङ्गदं	அங்கதனை
सुर्यावः	சூர்யன்	पृष्ठतः कृत्वा	பின்னிருக்கச்செய்து
आहवे	போலில்	वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
तान्	அந்த	कुम्भं	கும்பனை
हरिगणान् तु	வானரகணங்களையும்	वेगवान्	ஆத்திரங்கொண்ட
शरदृष्टिभिः	சரவரவதக்களால்	केसरी	ஓர் கிம்பம்
अर्दितान्	துன்புறுத்தப்பட்ட	शैलसानुचरं	மலைத்தாழ்வனாரில்
	வர்களாய்		சஞ்சரிக்கும்
दृष्ट्वा	கவனித்து	नागं इव	யானையை எவ்வண்ண
भ्रातृजं	தமயன் புதல்வனாகிய	अभिदुद्राव	மேல அங்ஙனமே
			எதிர்த்தான்.

उत्पाद्य च महाशैलान्भक्त्यान्धवान्वदून् । अन्यांश्च विविधान्द्रुवांश्चिक्षेप च महाबलः ॥

महाबलः	மகாபாலகாசிபாலன்	धवान् च	தவமாத்களையும்
	அவன்	अन्यान्	மற்றும்
महाशैलान् च	பெரும்மலைகளையும்	विविधान्	பல
बहून्	பல	वृक्षान् च	விரிசுதக்களையும்
अशक्त्यान्	அசக்தர்களையாக்	उत्पाद्य	பெயர் த்தெடுத்து
	களையும்	चिक्षेप	விசினான்.

तां छादयन्तीमाकाशं वृक्षवृष्टिं दुरासदाम् । कुम्भकर्णान्पजः शीघ्रं चिच्छेद निशितैः शरैः॥

कुम्भकर्णान्पजः	கும்பகர்ணன் புதல்	दुरासदाम्	தடுக்கமுடியாத
	வன் (கும்பன்)	वृक्षवृष्टिं	விரிசுதவர்த்தத்தை
तां	அந்த	निशितैः	கூரிய
आकाशं	ஆகாயத்தை	शरैः	பாணங்களால்
छादयन्ती	மறைத்துக்கொண்டிருக்கும்	शीघ्रं	சுடுதலில்
		चिच्छेद	முறித்தெறிந்தான்.

अभिलक्षेण तीव्रेण कुम्भेन निशितैः शरैः । आचितास्ते द्रुमा रेदुयंधा घोराः शतघ्नयः ॥

तीव्रेण	கொடிய	ते	அந்த
कुम्भेन	கும்பனும்	द्रुमाः	மரங்கள்
निशितैः	கூரிய	घोराः	பயங்கரமான
शरैः	பாணங்களால்	शतघ्नयः	சதக்ஷி எனும்
अभिलक्षेण	குறிவைவந்து		முள்ளையதங்கள்
आचिताः	எங்கும் பாய்க்கப்	यथा	போலவே
	பெற்ற	रेदुः	விளங்கின.

द्रुमवर्षं तु तच्छिखं दृष्ट्वा कुम्भेन वीर्यवान् । वानराधिपतिः श्रीमान्महासत्त्वो न विव्यथे ॥

वीर्यवान्	ஆண்பாலமுற்றவனும்	द्रुमवर्षं	விரிசுதவர்த்தத்தை
महासत्त्वः	ஆற்றல் மிக்கவனும்	कुम्भेन	கும்பனும்
श्रीमान्	சீர்த்திரானுமான	छिन्नं	முறிக்கப்பட்டதாய்
वानराधिपतिः	வானரமன்னன்	द्रुमा तु	கண்டு
तत्	அந்த	विव्यथे न	மனக்கலக்கமுற
			விட்டான்.

निभिद्यमानः सहसा सहमानश्च ताञ्छलान् । कुम्भस्य धनुराक्षिप्य वभञ्जेन्द्रधनुष्पथम् ॥

सहसा	வனவக்கொண்டு	कुम्भस्य	கும்பனது
निभिद्यमानः	பிளக்கப்படும் அவன்	इन्द्रधनुष्पथम्	இந்திரதனுவை
तान्	அந்த		சிகரந்த
शरान् च	பாணங்களையும்	धनुः	கிணை
सहमानः	பொறுத்துக்கொண்டே	आक्षिप्य	தடுத்திக்கொண்டு
	போ	वभञ्ज	முறித்தவிட்டான்.

अवपुत्य ततः शीघ्रं कृत्वा कर्षे सुदुष्करम् । अब्रवीत्कुपितः कुम्भं भग्नशृङ्गमिव द्विपम् ॥

சுதுஷ்	செயற்கரிய	குபித:	கோபங்கொண்ட
கர்ம	செயலை	அவன்	
கூவா	புரிந்து	புறங்கு	தக்தம் முறிபட்ட
தத:	அவ்விடத்தினின்று	யாண்போன்றிருந்த	
शीघ्रं	கிரைகாய்	கும்	
अवपुत्य	கீழேகுதித்து	கும்பனைப்பார்த்து	
		பின்வருமாறு	
		புதன்றான்:	

निकुम्भाग्रज वीर्यं ते बाणवेगवद्भुतम् । सन्नतिश्च प्रभावश्च तव वा रावणस्य वा ॥ ७५ ॥

निकुम्भाग्रज	"நிகும்பனுக்கு முன்	तव वा	உன்னுடையவும்
ते	உனது [பிறந்தாய்!]	रावणस्य वा	ராவணனுடையவும்
वीर्यं	வீர்யம்	सन्नतिः	செருக்கின்மையும்
बाणवेगवत्	பாணங்களின் சக்தி	प्रभावः च	மகிமையும்
	வையப்போல்	च	அப்படியே ஆச்சர்ய
अभूतं	ஆச்சர்யகரமானது.		கரமானது.

मह्लादबलिवृत्रप्रकुवेरवरुणोपम । एकस्त्वमनुजातोऽसि पितरं बलवृत्ततः ॥ ७६ ॥

मह्लादबलिवृत्र- कुवेरवरुणोपम	"மீரவல்லாதன், பனி, இந்திரன், குபேரன், வருணன் இவர்களுக்கெ கொப்பானவனை!	एकः	ஒருவனை
		बलवृत्ततः	பலத்தாலும், வீலத்தா
		पितरं	தந்தையை [ஆம்]
		अनुजातः असि	ஒத்துப்பிறந்திருக் கின்றனை.

त्वामेवैकं महाबाहुं चापहस्तपरिन्दमम् । त्रिदशा नातिवर्तन्ते जितेन्द्रियमिवाधयः ॥ ७७ ॥

त्रिदशा:	"தேவர்கள்	जितेन्द्रियं	புலன்களடங்கியவனை
महाबाहुं	ஞாநமும்	आधयः	மணக்கலவார்கள்கள்
अरिन्दमं	சத்ருசக்திவாராகமும்	इव	எவ்வண்ணமே
चापहस्ते	விவிலைக்கையிலெந்தி		அவ்வண்ணமே
त्वां	உன்னை [யலனுபரண	अतिवर्तन्ते न	எதிர்த்துநிற்கா திருக் கின்றனர்.
एकं एव	ஒருவனையே		

विक्रमस्य महायुद्धे कर्माणि मम पश्य च ॥ ७८ ॥

महायुद्धे	"கடும்போரில்	विक्रमस्य	பராக்ரமத்தின்
मम	எனது	कर्माणि च	செயல்களையும்
		पश्य	நீ கரண்பாய்.

वरदानात्पितृव्यस्ते सहते देवदानवान् । कुम्भकर्णस्तु वीर्येण सहते च सुरासुरान् ॥

ते पितृव्यः	"உனது பெரியதந்தை	वीर्येण	வீர்யத்தால்
वरदानान्	வரம்பெற்றிருப்பதால்	सुरासुरान् च	தேவர்களையும்
देवदानवान्	தேவர்களை		அசுரர்களையும்
सहते	பொருதவல்லனாகிருள்.	सहते	பொருதவல்லனாகிருக் தரன்.
कुम्भकर्णः तु	கும்பகர்ணனெனவெனில்		

धनुषीन्द्रजितस्तुल्यः प्रतापे रावणस्य च । त्वमद्य रक्षसां लोके श्रेष्ठोऽसि बलवीर्यतः ॥

अद्य	"இப்பொழுது	ரஷஸர்	அரக்கர்களின்
त्वं च	நீயேய	लोके	சமூகத்தில்
धनुषि	வில்லிவயத்தில்	व श्वीर्यतः	அற்றலா ஹர் ஆண்
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்திற்கும்		சையா ஹர்
प्रतापे	பிரதாபவிவயத்தில்	श्रेष्ठः असि	மேம்பட்டு விளங்கு
रावणस्य च	ராவண ஹர்க்கும்		கிறாய்.
तुल्यः	சமமானான்		

महाविमर्दे समरे मया सह तवाद्भुतम् । अद्य भूतानि पश्यन्तु शक्रशम्बरयोरिव ॥ ८१ ॥

शक्रशम्बरयोः	"இந்திர ஹர்க்கும் சம் பர ஹர்க்கும்	अद्भुतं	அச்சரீயகரமான
हव	போல்	महाविमर्दं	பெருங்கைக்கலப்பை
मया सह	என்னுடன்கூட	अद्य	இப்பொழுது
तव	உனக்கு	भूतानि	பிரானிகள்
समरे	போரில்	पश्यन्तु	கண்டடாய் காணட் டும்.

कृतमप्रतिमं कर्म दर्शितं चास्त्रकौशलम् । पातिता हरिवीराश्च त्वया वै भीमविक्रमाः ॥

त्वया वै	"உன்னாலே	दर्शितं	காட்டப்பட்டது ;
अप्रतिमं	ஒப்பற்ற	भीमविक्रमाः	பயங்கரமான பிரதா பங்கொண்ட
कर्म	செயல்	हरिवीराः च	வானர வீரர்களும்
कृतं	புரியப்பட்டது ;	पातिताः	விழுத்தப்பட்டார்கள்.
अस्त्रकौशलं च	அஸ்திரசைபுண்யமும்		

उपालम्भभयाच्चापि नासि वीर मया हतः । कृतकर्मा परिश्रान्तो विश्रान्तः पश्य मे वलम् ॥

वीर	"குர !	परिश्रान्तः	களைப்படைந்த நீ
उपालम्भभयात्	} விந்தைவருமே என்ற பயத்தாலேயே	विश्रान्तः	துளைப்பாற்
अपि		च	பின்னர்
मया	என்னால்	मे वलं	எனது பலத்தை
हतः न असि	நீ கொல்லப்படவில்லை.	पश्य	பார்ப்பாயாக."
कृतकर्मा	காரியங்களைச் செய்து		

तेन सुग्रीववाचयेन सावमानेन मानितः । अग्रेराज्याहुतस्येव तेजस्तस्याभ्यवर्धत ॥ ८४ ॥

तेन	அந்த	तेजः	அவமானத்தைப்பொ ருத்தன்னும
सावमानेन	அவமதிப்பை நன்கு வினக்கக்காட்டுகிற	अग्रेराज्याहुतस्य	செய்கால் ஆற்றாதி செய்கப்பட்ட
सुग्रीववाचयेन	சுகரீவனது சொல்லால்	अग्नेः हव	அக்னியினுடையது
मानितः	கொள்கப்பட்டான்.	अभ्यवर्धत	மூண்டது. [போல
तस्य	அது ஹர்க்கு		

ततः कुम्भः समुत्पत्य सूर्यावमभिपत्य च । आजघानोरसि क्रुद्धो वज्रवेगेन मुष्टिना ॥

ततः	அப்பொழுது	வஜ்ரவேக	வஜ்ராயுதத்தின்
कुम्भः	கும்பன்		சக்திகொண்ட
समुत्पत्य	மேலெழும் துவந்து	मुष्टिना	முஷ்டியால்
सुधीर्व च	சுக்ரீவனை பின்னும்	वरसि	மார்பில்
अभिपत्य	கிட்டி	आजघान	குத்தினான்.
क्रुद्धः	கொருங்கொண்டு		

तस्य धर्म च पुस्फोट सञ्ज्ञे चास्य शोणितम् । स च मुष्टिर्महावेगः पतिजघ्नेऽस्थिमण्डले ॥

तस्य	அவனுடைய (சுக்ரீவனுடைய)	सञ्ज्ञे	வந்தது.
धर्म च	வெளித்தோளும்	सः	அந்த
पुस्फोट	வெடிப்புண்டது.	महावेगः	சக்திமிக்கதான
अस्य	இவனுக்கு	मुष्टिः	முஷ்டியானது
शोणितं च	சத்தமும்	अस्थिमण्डले च	எலும்புக்கட்டியும்
		पतिजघ्ने	தாக்கியது.

तदा वेगेन तत्रासीत्तेजः प्रज्वलितं मुहुः । वज्रनिष्पेषसञ्ज्ञाता ज्वाला मेरौ यथा गिरौ ॥

तदा	அப்பொழுது	वज्रनिष्पेषसञ्ज्ञाता	வஜ்ராயுதம் தாக்கிய
वेगेन	வேகத்தால் (முஷ்டிவேகத்தால்)		தாலுண்டான
तत्र	அவனிடத்தில் (சுக்ரீவனிடத்தில்)	ज्वाला	ஜ்வாலை
मेरौ	மேரு	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
गिरौ	மலைகளில்	तेजः	அனால் [வண்ணமே
		मुहुः	அதிகமாய்
		प्रज्वलितं आसीत्	விசியது.

स तत्राभिहतस्तेन सूर्यावो वानरर्षभः । मुष्टिं संवर्तयामास वज्रकल्पं महाबलः ॥ ९३ ॥

स	அப்பொழுது	सः	அந்த
तेन	அவனால்	सुधीवः	சுக்ரீவன்
अभिहतः	குத்தப்பட்டவனும்	वज्रकल्पं	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்
महाबलः	மகாபலசாலியும்	मुष्टिं	முஷ்டியை [பாண
वानरर्षभः	வானரசமன்னனுமாகிய	संवर्तयामास	திரட்டினான்.

अर्चिःसहस्रविकचं रविमण्डलसप्रभम् । स मुष्टिं पातयामास कुम्भस्योरसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்யசாலியான	मुष्टिं	முஷ்டியை
सः	அவன்	कुम्भस्य	கும்பனுடைய
अर्चिःसहस्रविकचं	ஒளிகள் அதிகமாய்	वरसि	மார்பில்
	விசுவதாம்	पातयामास	வீழ்த்தினான்.
रविमण्डलसप्रभं	சூர்யமண்டலத்தை		
	நிகர்த்ததுமான		

स तु तेन महारेण विह्वलो भृशताडितः । निपपात तदा कुम्भो गतार्चिरिव पावकः ॥

तदा	அப்பொழுது	भृशताडितः	மிகத்தாக்குண்டவ
सः	அந்த	विह्वलः	அங்கத்தளர்ந்து [ஓய்]
कुम्भः तु	கும்பனும்	गतार्चिः	ஜ்வாலையற்ற
तेन	அந்த	पावकः इव	அக்ளிபோன்றவனாய்
महारेण	அடியால்	निपपात	சாய்த்தான்.

मुष्टिनाभिहतस्तेन निपपाताशु राक्षसः । लोहिताङ्ग इवाकाशादीप्तरीक्ष्यदृच्छया ॥ ९६ ॥

तेन	அந்த	दीप्तरक्षिः	ஜ்வலிக்கும் ஒளி கொண்ட
मुष्टिना	முட்டியால்	लोहिताङ्गः इव	அங்காரகன் விழுந் தால் எவ்வண்ண மோ அவ்வண்ணமே
अभिहतः	தாக்குண்ட	आशु	சடக்கென
राक्षसः	அரக்கன்	निपपात	விழுந்துவிட்டான்.
आकाशात्	ஆகாசத்திலிருந்து		
यदृच्छया	தெய்வவசமாய்		

कुम्भस्य पततो रूपं भग्नस्योरसि मुष्टिना । बभौ रुद्राभिपन्नस्य यथा रूपं गवांपतेः ॥

मुष्टिना	முட்டியால்	रुद्राभिपन्नस्य	ருத்திரதேவரால் தாக்
उरसि	மார்பில்	गवां पतेः	சூரியனது [கப்பட்ட]
भग्नस्य	தாக்கப்பட்டு	रूपं	தோற்றம்
पततः	கீழ்விழும்	यथा	எவ்வாறோ அவ் வாதே *
कुम्भस्य	கும்பனுடைய	बभौ	விளங்கிற்று.
रूपे	தோற்றம்		

*[“முன்னொருகால் கயிலைமாதாது வரபலத்தால் ஒரு தேவன் விமானத்தி லேறிக்கொண்டு சூர்யமண்டலத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் அதைப் பொறுத சூர்யனால் அவன் கீழே தள்ளப்பட்டவே, கோபம்முண்ட சக்கரனார் சூர்யனைக் கீழ்விழுத்திரார்” என்று புராணக்கதை].

तस्मिन्हते भीमपराक्रमेण पुबङ्गमानामृषमेण युद्धे ।

मही सशैला सवना चचाल भये च रक्षांस्यधिकं विवेश ॥ ९८ ॥

तरिम्	அவன் (கும்பன்)	मही	பூமியானது
युद्धे	போரில்	सशैला	மலைகளோடுகூடவும்
भीमपराक्रमेण	பயங்கரமான பிரதரப மனைமந்த	सवना	வனங்களோடுகூடவும்
		चचाल	அசைந்தது
पुबङ्गमानां	வானரர்களின்	रक्षांसि	அரக்கர்களிடம்
अपमेण	மன்னனால்	भये च	பயமும்
इते	மாய்க்கப்பட்ட வன் னில்	अधिकं	அதிகமாய்
		विवेश	குடி கொண்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥

சதசதநிதம: சரீ: — எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம். || 99 ||

நிகுமவய: — நிகும்ப வதம்.

நிகும்தோ ஶ்ராதரம் துஷ்டா சூரியேண நிபாதிதம் । ப்ரதஹிவ கோபேன வானரேந்ரமவீக்ஷத ॥ 1 ॥

நிகும:	நிகும்பன்	கோபேன	கோபந்தால்
ஶ்ராதரம்	தமயணை	ப்ரதஹ் இவ	எரிப்பவன் போலாய்
சூரியேண	சூர்யனானால்	வானரேந்	வானரமன்னனை
நிபாதிதம்	விழுந்தப்பட்டவனாய்	அவீக்ஷத	பார்த்தான்.
துஷ்டா	கவனித்து		

தத: ச்ரதாமசந்ரதம் ததபஷ்ரதாஹ் ஶுபம் । ஶ்ரததே பரிவம் வீரா நகேந்ரதிக்ஷரோபம் ॥ 2 ॥

ஹேமபத்ரபரிக்ஷிதம் வஜ்ரவித்ரமபூபிதம் । யமதஷ்டோபம் பீமம் ரக்ஷஸா மயநாஸநம் ॥ 3 ॥

தத:	அப்பொழுது	வஜ்ரவித்ரமபூபிதம்	{ வைரங்களாலும், பவ முங்களாலும் அலங் கரிக்கப்பட்டதும்,
வீர:	வீரனாகும் அவன்	யமதஷ்டோபம்	யமதண்டத்தை விசுர்த்து
ச்ரதாமசந்ரதம்	பூமணிகள் சூட்டப் பெற்றதும்	பீமம்	பயங்கரமானதும்
ததபஷ்ரதாஹ்	ஐவிரல்கள் பதியப் பெற்றதும்	ரக்ஷஸா	அரக்கர்களின்
ஶுபம்	அழகியதும்	மயநாஸநம்	மனவக்கத்தை ஒழிக்க வல்லதுமான
நகேந்ரதிக்ஷரோபம்	மாமணியின் சிகரத் தை நிகர்த்ததும்	பரிவம்	தூர் உழைத்தடிவை
ஹேமபத்ரபரிக்ஷிதம்	பொன்பட்டம் பிடிக்கப்பட்டதும்	ஶ்ரததே	கைக்கொண்டான்.

தமாவித்ய மஹாதேஜா: ஶக்ஷவஜசம் ததா । விநநாத் வித்ரதாஸ்யோ நிகும்தோ பீமாவிக்ரம: ॥

ததா	அப்பொழுது	ஶக்ஷவஜசம்	இந்திரனது தவஜத் தின்கொப்பான
மஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்திரியும்	தீ	அதை (பரிசுத்தை)
பீமாவிக்ரம:	பயங்கரமான பிரதா பம் பெற்றவனுமான	அவித்ய	சுழற்றி
நிகும:	நிகும்பன்	வித்ரதாஸ்ய:	வாயை விரித்துக்கொ கச்சலிட்டான். [ண்டு
		விநநாத்	

உரோமதேன நிஷ்வேண ஶுஜஸ்தேரஹ்நதேரபி । குண்டலாஶ்யா ச சித்ராஶ்யா மாலயா ச சிசித்ரயா ॥

நிகும்தோ பூஷணீர்மதி தேன ச பரிவேண ச । யதேந்ரதனுபா மேய: சவிசுரஸ்தநயிநுமான் ॥

நிகும:	நிகும்பன்	தேன	அந்த
உரோமதேன	மார்பினிருக்கும்	பரிவேண ச	உழைத்தடியாலும்
நிஷ்வேண	பதக்கத்தாலும்	இந்ரதனுபா	இந்திரதனுஸால்
ஶுஜஸ்தே:	கைகளினிருக்கும்	சவிசுரஸ்தநயிநுமான்	மின்னல்களுடனும் இடிகளுடனுக்கடிய
அஹ்நதே: அபி	தேதால் வளைகளாலும்	மேய:	மேகமானது
சித்ராஶ்யா	அழகிய சூண்டனம்	யதா	எவ்வண்ணமோ
குண்டலாஶ்யா ச	களாலும்		அவ்வண்ணமே
சிசித்ரயா	அழகிய	மதி ச	விளங்கினான்.
மாலயா ச	மாலையாலும்		
பூஷணீ:	ஆபரணங்களாலும்		

परिधयेण पुस्फोट वातग्रन्थिर्महात्मनः । मज्ज्वाल सघोषश्च विभूम इव पावकः ॥ ७ ॥

महात्मनः	ஆற்றல் மிக்கவனாகிய இவனது	सघोषः	ஒசையோடுகூடிய அது (உழைத்தடி யானது)
परिधयेण	உழைமுனை யால்	विभूमः	புனையற்ற
वातग्रन्थिः च	வாயுமண்டலம்	पावकः	அக்னி
पुस्फोट	பிளவுண்டது.	इव	போன்றதாய்
		मज्ज्वाल	ஜ்வலித்தது.

नगर्या विटपावत्या गन्धर्वभवनोत्तमैः । सह चैवायरावत्या सर्वैश्च भवनैः सह ॥ ८ ॥

सताराग्रहनक्षत्रं सचन्द्रं समहाग्रहम् । निकुम्भपरिवाधूर्णं भ्रमतीव नभःस्थलम् ॥ ९ ॥

गन्धर्वभवनोत्तमैः	கந்தர்வர்களின் சிறந்த மாளிகைகளோடு	सताराग्रह- नक्षत्रं	அச்சுனி முதலிய சிறந்த நகரத்திரக்களுடனும் சாதாரண நகரத்திரக்களுடனும் கிரகங்களுடனும் கூடவும்
विटपावत्या	விடபாவதி (அளகாபுரி)	सचन्द्रं समहाग्रहं च	சந்திரனுடன்கூடவும் மகா கிரகங்களுடன் கூடவும்
नगर्या सह च	நகருடன் கூடவும்	नभस्थलं	ஆகாயமானது
भवनैः	கிருஹங்கள்	निकुम्भपरिवाधूर्णं	நிகும்பனது உழைத்தடியால் சுழலுண்டதாய்
सर्वैः	யாவற்றோடு	भ्रमती इव	இன்றும் சுற்றுகிறது போலிருக்கிறது.
भमरावत्या	அமராவதியுடன்		
सह एव	கூடவும்		

दुरासदश्च सञ्ज्ञे परिधाभरणप्रभः । कपीनां स निकुम्भाग्रियुगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥ १० ॥

परिधाभरणप्रभः	{ பரிசுத்தினாலும் ஆபரணங்களாலும் கிணங்கும்	उत्थितः	கிளம்பிய
सः	அந்த	युगान्ताग्निः	பிரளயாக்னி
निकुम्भाग्निः च	நிகும்பனாகிற அக்னியும்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		कपीनां	வானர்களால்
		दुरासदः	அனுகமுடியாததாய்
		सञ्ज्ञे	இருந்தது.

राक्षसा वानराश्चापि न शेकुः स्पन्दितुं भयात् । हनुमांस्तु विवृत्योरस्तस्थौ प्रमुखतो वली॥

राक्षसाः	ராக்ஷஸர்களும்	वली	பலகாசியான
वानराः च	வானர்களும்	हनुमान् तु	ஹனுமாரோ
भयात्	பயத்தால்	उरः	மார்பை
स्पन्दितुं अपि	அசையவும்	विवृत्य	காட்டிக்கொண்டு
न शेकुः	முடியாதிருந்தனர்.	प्रमुखतः	முன்னிகழில்
		स्थौ	நின்றார்.

परिधोपमवाहुस्तु परिधं भास्करमभम् । वली बलवतस्तस्य पातयामास वक्षसि ॥ १२ ॥

परिधोपमवाहुः	உழலைத்தடிவாய் நிக	बलवतः	பலவதலியாகிய
वली तु	ரித்த வாகனமாவந்த	तस्य	அவனுடைய
भास्करमभं	பலகரலியாகுமவன்	वक्षसि	மார்பில்.
परिधं	சூர்ய ஒளிகொண்ட	पातयामास	விழுத்தினான்.

स्थिरे तस्थारसि व्यूढे परिधः शतधा कृतः । विशीर्यमाणः सहसा उल्काशतमिवाम्वरे ॥

स्थिरे	அவரது	सहसा	தகவனம்
तस्थारसि	உறுதியானதும்	शतधा कृतः	பல கக்கல்களாகி
व्यूढे	அகன்றதுமரின்	अम्बरे	ஆகாசத்தில்
परिधः	மார்பில்	उल्काशतं	அழைகம் கொள்ளிகள்
		इव	இப்போன்றவாறாய்
		विशीर्यमाणः	சிதந்திட்டது.

स तु तेन महारेण विचचाल महाकपिः । परिधेण समाधूतो यथा भूमिचलेऽचलः ॥ १४ ॥

सः	அந்த	महारेण	அடியால்
महाकपिः तु	வானரோத்தமரும்	भूमिचले	பூமியில்
परिधेण	பரிதாபத்தால்	अचलः	மலை
समाधूतः	தாக்கப்பட்டு	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
तेन	அந்த	विचचाल	அடித்தார்.

स तदाऽभिहतस्तेन हनुमान् पुवगोत्तमः । मुष्टिं संवर्तयामास बलेनातिमहाबलः ॥ १५ ॥

स	அப்பொழுது	तेन	அவனால்
पुवगोत्तमः	வானரோத்தமரும்	अभिहतः	தாக்கப்பட்டவராய்
अतिमहाबलः	மிகச்சிறந்த ஆற்றலு	बलेन	உறுதியோன்றி
	வைந்தவருமான	मुष्टिं	முட்டியை
सः हनुमान्	அந்த ஹனுமார்	संवर्तयामास	திரட்டினார்.

तमुद्यम्य महातेजा निकुम्भोरसि वीर्यवान् । अभिचिक्षेप वेगेन वेगवान् वायुविक्रमः ॥

महातेजाः	மகா தேஜஸ்கியும்	तं	அதை (முட்டியை)
वीर्यवान्	வீரயசல்கியும்	उद्यम्य	உடர்ந்தி
वेगवान्	சக்திமானும்	वेगेन	கிரைவராய்
वायुविक्रमः	{ வாயுபகவான்கிரைத்த பலமாகவரும் கொண் டவருமான அவர்	निकुम्भोऽसि	நிகும்பாசியில்
		अभिचिक्षेप	குத்தினார்.

ततः पुस्फोट चर्मास्य प्रसुस्त्राव च शोणितम् । मुष्टिना तेन सञ्जज्ञे ज्वाला विद्युदिवोत्थिता ॥

ततः	அதனான்	तेन	அந்த
अस्य	இவனுது	मुष्टिना	முட்டியால்
चर्म	தசை	ज्वाला	அனல்
पुस्फोट	சினைதந்தது.	उत्थिता	மின்னும்
शोणितं च	ரத்தமும்	विद्युत् इ	மின்னல்போல
प्रसुस्त्राव	பெருகியது.	सञ्ज्ञे	தொன்றியது.

स तु तेन महारेण निकुम्भो विचचाल ह । स्वस्थश्चापि निजग्राह हनुमन्तं महाबलम् ॥

सः	அந்த	स्वस्थः	நன்னிலை பெறுபவ
निकुम्भः तु	நிகும்பனும்		னாய்
तेन महारेण	அந்த அடியால்	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
विचचाल ह	துடித்தான்.	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
अपि च	மின்னர்	निजग्राह	கட்டிப்பிடித்தான்.

विचुकुशुस्तदा संख्ये भीमं लङ्कानिवासिनः । निकुम्भेनोद्यतं दृष्ट्वा हनुमन्तं महाबलम् ॥

तदा	அப்பொழுது	महाबलं	மகாபலசாலியாகிய
लङ्कानिवासिनः	லங்கா நகரவாசிகள்	हनुमन्तं	ஹனுமாரை
	(ஆரக்கர்கள்)	उद्यतं	பிடிக்கப்பட்டவராய்
संख्ये	போரில்	दृष्ट्वा	கண்டு
निकुम्भेन	நிகும்பனால்	भीमं	பயங்கரமாய்
		विचुकुशुः	கத்தினார்கள்.

स तदा ह्रियमाणोऽपि कुम्भकर्णात्मजेन ह । आजघानानिलसुतो वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥

सः	அந்த	ह्रियमाणः अपि	பிடித்து தாக்கப்படு
अनिलसुतः	மாருதி		கிறவராலினும்
तदा	அப்பொழுது	वज्रकल्पेन	வஜ்ராயுதத்தை
कुम्भकर्णात्मजेन	கும்பகர்ணன் புதல்வ	मुष्टिना	முட்டியால் [நிகர்த்த
	னாய்	आजघान ह	குத்தினார்.

आत्मानं मोचयित्वाऽथ क्षितावभ्यवपद्यत । हनुमानुन्मथायाशु निकुम्भं मारुतात्मजः॥२१॥

मारुतात्मजः	வாயுமைந்தரான	अभ्यवपद्यत	குதித்துவிட்டார்.
हनुमान्	ஹனுமார்	आशु	சடக்கென
अथ	அப்பொழுது	निकुम्भं	நிகும்பனை
आत्मानं	தன்னை	उन्मथाय	பெயர்த்துத்தாக்கி
मोचयित्वा	விடுத்துக்கொண்டு.		னாய்.
क्षितौ	சூழியில்		

निक्षिप्य परमायत्तो निकुम्भं निक्षिपेथ ह । उत्पत्य चास्य वेगेन पपातोऽसि वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்புலவானாகுவார்	असि	இவனது
परमायत्तो	மிக ஊங்குகொண்ட	उत्पति च	மரம்பிறுமும்
निकुम्भं	கிதும்பனை [வடாய்]	वेगेन	வினைவாய்
निक्षिप्य	கிழேபோட்டு	उत्पत्य	தாவி
निक्षिपेथ ह	துணைத்தரார்.	पपात	உட்கார்ந்தார்.

परिवृष्ट्य च बाहुभ्यां परिवृत्य शिरोधराम् । उत्पाटयामास शिरो भैरवं नदतो महत् ॥ २३ ॥

बाहुभ्यां च	இரு கைகளாலும்	महत्	பெரிதாய்
शिरोधरां	கழுத்தை	भैरवं	பயங்கரமாய்
परिवृत्य	இறுக்கி	नदतः	ஒலமிடும் இவனது
परिवृष्ट	மிகுந்து	शिरः	தலையை
		उत्पाटयामास	துண்டித்துவிட்டார்.

अथ विनदति सादिते निकुम्भे पवनसुतेन रणे वभूव युद्धम् ।

दशरथसुतराक्षसेन्द्रसून्वोर्भृशतरमागतरोषयोः सुभीमम्

॥ २४ ॥

रणे	போரில்	आगतरोषयोः	கோபம் மூண்ட
पवनसुतेन	மாருதியால்	दशरथसुत-	தாசர திக்கும்
विनदति	காஜித்திருந்த	राक्षसेन्द्रसून्वोः	அரக்கத்தலைவன்
निकुम्भे	கிதும்பன்		புதல்வனுக்கும்
सादिते	மறய்க்கப்பட்ட	सुभीमं	மிக்க பயக்கரமான
अथ	பின்னர்	युद्धं	யுத்தம்
युद्धतरं	மிக அடிகமாய்	वभूव	பின்கண்டபடி கிகழ நாடிற்று.

व्यपेते तु जीवे निकुम्भस्य हृष्टा विनेदुः पुवङ्गा दिशः सस्वनुथ ।

चचालेव चोर्वी पफालेव च द्यौर्भयं राक्षसानां बलं चाविवेश

॥ २५ ॥

निकुम्भस्य	கிதும்பனது	द्यौर्भयं च	பூமிமயம்
जीवे	உயிர்	चचाल इव	மிக அசைந்தது
व्यपेते तु	நீக்கியதும்	द्यौः च	ஆகாயமும்
पुवङ्गाः	வானார்கள்	पफाल इव	மிக உதிர்ந்தது.
हृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்டு	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
विनेदुः	ஆரவாரித்தனர்.	बलं	செனைபிடம்
दिशः च	திசைகளும்	भयं च	திசையும்
सस्वनुः	முழக்கின.	आविवेश	குடி கொண்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥

அரசுபரிதம: சரி:—எழுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் || 32 ||

மகராஷ்நிர்ம:—மகராஷ்டிரனு புறப்பாடு.

நிகும்த் ச ஹத் ஶ்ருத்வா கும்த் ச விநிபாதிதம் । ராவண: பரமாமர்பீ மஜவாலானலோ யதா ॥

ராவண:	ராவணன்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு.
நிகும்த் ச	கிரும்பணையும்	பரமாமர்பீ	மிகச்சினக்கொண்டவனாய்
ஹத்	மாண்டவனாகவும்,		
கும்த் ச	கும்பணையும்	அனல:	அக்னி
விநிபாதிதம்	விழ்த்தப்பட்டவனாகவும்	யதா	போல
		மஜவால	ஜ்வலித்தான்.

நைர்ஜத: க்ரோதஸோகாப்யா த்வாப்யா து பரிமூர்ச்சித: । ஶ்ரபுத்ரி விஸாலாஷ் மகராஷ்மதோதயத் ॥

நைர்ஜத:	அரக்கன் (ராவணன்)	ஶ்ரபுத்ரி	கரன் புதல்வனும்
க்ரோதஸோகாப்யா	கோபம், துக்கம் ஆகிய	விஸாலாஷ்	அகன்ற கண்களுடைபவனுமான
த்வாப்யா	இவ்விரண்டால்	மகராஷ்	மகராஷ்டிரனைப்பார்த்து
பரிமூர்ச்சித:	மதிமயங்கியவனாய்	மதோதயத்	பின்வருமாறு ஆக்குபித்தான்:
து	அப்பொழுது		

ரக்ஷ புத்ரி மயாஸஸ்யோ வலேநாபிஸமந்வித: । ராவணம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஜஹி தாஸ்த் வநோகஸ: ॥

புத்ரி	"குழந்தாய்!"	ரக்ஷ	சென்றுவா.
மயா	என்னால்	ராவணம்	ராமனையும்
ஸஸ்ய:	விடையளிக்கப்பட்டநீ	லக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணனையும்
வலேந	சேனை யால்	தாஸ்த் வநோகஸ: ச	அந்தவானரர்களைபும்
அபிஸமந்வித:	குழப்பட்டவனாய்	ஜஹி	வெற்றிக்கொள்வாய்."

ராவணஸ்ய வந: ஶ்ருத்வா ஶ்ரமணி ஶ்ராமஜ: । வாஹித்யவ்ரீட்யு மகராஷ்நிஷாசர: ॥34॥

ஶ்ரமணி	{ தன்னை குரனாய் நினைத்து அகந்தையுற்றவனும்	வந:	சொல்லை
ஶ்ராமஜ:	கரன் புதல்வனும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு,
நிஷாசர:	அரக்கனுமான	ஹ:	ஆனந்தம் கொண்டவனாய்
மகராஷ்	மகராஷ்டிரன்	வாஹி	'உத்திரவுப்படி'
ராவணஸ்ய	ராவணனது	ஹி	என்று
		அவதித்	வெற்றித்தான்.

ஸோபிவாஸ டர்ஸ்யாவ் க்ருத்வா சாபி மதக்ஷிணம் । நிர்ஜாம மூஹாஸ்த்ராவணஸ்யாஸ்யா வலி ॥

வலி	பலகாலியான	ராவணஸ்ய	ராவணனது
ஸ:	அவன்	ஸ்யா	உத்திரவால்
டர்ஸ்யாவ்	தசகண்டனை	மூஹாஸ்த்	அழகிய
மதக்ஷிணம்	வலம் வந்ததும்	வாஸ்த்	அரண்மனையினின்று
ஸோபிவாஸ	நமஸ்கரித்தவிட்டு	நிர்ஜாம	வெளிவந்தான்.

समीपस्थं बलाध्यक्षं खरपुत्रोऽवर्षादिदम् । रथस्थानीयतां शीघ्रं सैन्यं चाहूयतां त्वरात् ॥

खरपुत्रः	கரப்புத் தல்வன்	रथः च	"ரதமும்
समीपस्थं	பக்களில் காத்து நிற்கும்	शीघ्रं	வினாவாய்
बलाध्यक्षं	சேனைத் தலைவனை	आनीयतां	கொண்டு வரப்பட்ட
	கொக்கி	• सैन्यं च	சேனையும் [இம்.
इदं	பின் வருமாறு	त्वेरात्	தூரிதமாய்
अवर्षीत्	உத்திரவிட்டான்.	आहूयताम्	கொண்டு வரப்பட்ட
			இம்."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बलाध्यक्षो निशाचरः । स्यन्दनं च वलं चैव समीपं प्रत्यपादयत् ॥

बलाध्यक्षः	சேனைத் தலைவனுடைய	च च	தக்தனமே
निशाचरः	அரக்கன்	स्यन्दनं	ரதத்தையும்
तस्य	அவனுடைய	वलं एव	படைமையையும்
तत्	அந்த	समीपं	பக்களில்
वचनं	ஆக்களுடைய	प्रत्यपादयत्	கொண்டு வந்து
श्रुत्वा	கிட்டுமேற்கொண்டு		நின்றுத்தினான்.

प्रदक्षिणं रथं कृत्वा आखरोह निशाचरः । सूतं सञ्चोदयामास शीघ्रं मे रथपावह ॥ ८ ॥

निशाचरः	அரக்கன் (மகராக்கன்)	मे	"என்று
रथं	ரதத்தை	रथं	ரதத்தை
प्रदक्षिणं कृत्वा	வலம்வந்து	शीघ्रं	வினாவாய்
आखरोह	ஏறினான்.	भावह	செலுத்து" என்று
सूतं	சாரதினையப்பார்த்து	सञ्चोदयामास	கட்டளைவிட்டான்.

अथ तान् राक्षसान्सर्वान्मकराक्षोऽवर्षादिदम् । यूयं सर्वे प्रयुध्यध्वं पुरस्तान्मम राक्षसाः ॥

म रक्षः	மகராக்கன்	राक्षसाः	"அரக்கர்களே !
अथ	அப்பொழுது	यूयं	உங்கள்
तान्	அந்த	सर्वे	யாவரும்
राक्षसान्	அரக்கர்கள்	मेन	எனக்கு
सर्वान्	யாவரையும்பார்த்து	पुरस्तात्	முன்னே
इदं	பின் வருமாறு	प्रयुध्यध्वम्	கொடுப்பிடுங்கள்.
अवर्षीत्	புகன்றான்:		

अहं राक्षसराजेन रावणेन महात्मना । आज्ञप्तः समरे हन्तुं तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥ १० ॥

अहं	"நான்	तौ	அந்த
तन	அந்த	रामलक्ष्मणौ	ராமன் லக்ஷ்மணன்
महात्मना	மகா ஆற்றன் படைத் தப்பெற்றவரும்	उभौ	இருவர்களையும்
राक्षसराजेन	அரக்கமன்னருமடைய	हन्तुं	கொல்ல
रावणेन	ராவணனால்	आज्ञप्तः	ஆக்கு பிக்கப்பட்டி
समरे	பேரளில்		ருக்கிதேன்.

अद्य रामं वधिष्यामि लक्ष्मणं च निशाचराः । शाखासृगं च सुग्रीवं वानरांश्च शरोत्तमैः ॥

निशाचराः	“ ஆர்க்கர்களே !	शाखासृगं	வானராளுகிய
अद्य	இப்பொழுது	सुग्रीवं च	சுகிரீஸனையும்
रामं	ராமனையும்	वानरान् च	குரங்குகளையும்
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்	शरोत्तमैः	சிறந்த பாணங்களால்
		वधिष्यामि	மாய்க்கின்றேன்.

अद्य शूलनिपातैश्च वानराणां महाचमूम् । प्रदहिष्यामि संप्राप्तः शुष्केन्धनमिवानलः ॥१२॥

अद्य	“ இப்பொழுது	अनलः	நீ
वानराणां	வானரர்களின்	शुष्केन्धनं	காய்ந்த விறகை
महाचमूम्	பெரும் சேனையை	इव	எவ்வண்ணமோ
संप्राप्तः	கிட்டியவனாய்		அவ்வண்ணமே
शूलनिपातैः च	சூலப்பாய்ச்சல்	प्रदहिष्यामि	எரித்துவிடப்
	களாலேயே		போகின்றேன்.

मकराक्षस्य तच्छ्रुत्वा वचनं ते निशाचराः । सर्वे नानायुधोपेता बलवन्तः समागताः ॥

ते	அந்த	तत्	அந்த
बलवन्तः	பலகாலிகளாகிய	वचनं श्रुत्वा	சொல்லிக் கேட்டு,
निशाचराः	ஆர்க்கர்கள்	नानायुधोपेताः	பல ஆயுதங்களைத்
सर्वे	பாவரும்		கொண்டவர்களாய்
मकराक्षस्य	மகராக்ஷனது	समागताः	திரண்டார்கள்.

ते कामरूपिणः सर्वे दंष्ट्रिणः पिङ्गलेक्षणाः । मातङ्गा इव नर्दन्तो ध्वस्तकेशा भयानकाः ॥

ते	அவர்கள்	ध्वस्तकेशाः	{ தலைமயிரை மொட்
सर्वे	எல்லோரும்		டையடித்துக்கொண்
कामरूपिणः	நினைத்த உருவம்		டவர்கள்.
	எடுத்த வல்லவர்கள்.	मातङ्गाः	பாணிகள்
दंष्ट्रिणः	கோரைப் பற்கள்	इव	போல
	கொண்டவர்கள்.	नर्दन्तः	வீறிட்டுக்கொண்டு
पिङ्गलेक्षणाः	கபிலநீறக் குண்களுந்	भयानकाः	பயங்கரமானவர்கள்.
	றவர்கள்.		

परिवार्य महाकाया महाकायं खरात्मजम् । अभिजग्मुस्ततो हृष्टाश्चालयन्तो वसुन्धराम् ॥

ततः	அப்பொழுது	खरात्मजं	கான் புதல்வனை
महाकायाः	பெருந்தடல்கொண்	परिवार्य	குழித்துகொண்டு
	ட அவர்கள்	वसुन्धरां	பூமியை
हृष्टाः	உத்ஸாஹம்கொண்டு	चालयन्तः	அதிராச்செய்கின்றவர்
महाकायं	பெருமேனி படைக்க		களாய்
	ப்பெற்ற	अभिजग्मुः	சென்றார்கள்.

शङ्खभेरीसहस्राणामाहतानां समन्ततः । श्वेदितास्फोटितानां च ताः शब्दो महानभूत् ॥

ततः	அப்பொழுது	श्वेदिता-	குதியல்களுடையவும்
समन्ततः	நாற்புறமும்	स्फोटितानां च	கைதட்டுதல்களுடைய
आहतानां	ஒலிக்கப்பெற்ற	शब्दः	சத்தமானது [யவும்]
शङ्खभेरीसहस्राणां	சங்கபேரிகைகளின்	महान्	பெரிதாய்
	பலவுடையவும்	अभूत्	எழுந்தது.

पञ्चशोऽथ कराक्षस्य प्रतोदः सारथेस्तदा । पपात सहसा चैव ध्वजस्तस्य च रक्षसः ॥

सदा	அப்பொழுது	च च	அக்கணமே
सस्य	அவனது	तस्य	அந்த
सारथेः	சாரதியின்	रक्षसः	அரக்கனது
कराक्ष	கைவிசிறுத்து	ध्वजः एव	கொடியும்
प्रतोदः अथ	சவுக்கும்	सहसा	வினாலாய்
पञ्चशः	நெடுவிலிழுந்தது.	पपात	கீழ் விழுந்தது.

तस्य ते रथयुक्ताश्च हया विक्रमवर्जिताः । चरणैराकुलैर्गत्वा दीनाः सासमुखा ययुः ॥

तस्य	அவனுடைய	सासमुखाः	{ கண்ணீர் திறந்த முகம் கொண்டவை களாய்
रथयुक्ताः	ரதத்தில் சூட்டப்பட்ட	आकुलैः	தடுமாறும்
ते	அந்த [உவைகளான	चरणैः	கால்களுடன்
हयाः च	குதிரைகளும்	गावा	நடந்து
विक्रमवर्जिताः	வன்மையிழந்தவை களாய்	ययुः	சென்றன.
दीनाः	ஏக்தியவைகளாய்		

प्रवाति पवनस्तस्मिन्सपांसुः खरदारुणः । निर्याणे तस्य रौद्रस्य मकराक्षस्य दुर्वतेः ॥

रौद्रस्य	பயக்கரனும்	निर्याणे	பிரயாணத்தில்
दुर्वतेः	தூர்புத்தியமைந்தவ	पवनः	காற்றானது
तस्य	அந்த [னுமான	सपांसुः	புழுதிபடிந்ததாய்
मकराक्षस्य	மகராட்சனுடைய	खरदारुणः	மிகக்கொடுமையாய்
तस्मिन्	அந்த	प्रवाति	வீசிற்று.

तानि दृष्ट्वा निमित्तानि राक्षसा वीर्यवत्तमाः । अचिन्त्य निर्गताः सर्वे यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥

वीर्यवत्तमाः	கிறந்த வீரயசரளி களான	दृष्ट्वा	பார்த்து
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अचिन्त्य	பொருட்படுத்தாது
सर्वे	பாவாழும்	सौ	அந்த
तानि	அந்த	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண
निमित्तानि	ஆபாடுகளைக்கொண்ட	यत्र	எங்கேன அங்கு [ரும்]
		निर्गताः	சென்றார்கள்.

घनगजमहिषाङ्गुल्यवर्णाः समरमुखेष्वसकृद्दासिभिः ।

अहमहमिति युद्धकौशल्यास्ते रजनिचराः परिवभ्रमुर्नदन्तः

॥ २१ ॥

घनगजमहिषाङ्गु- } மேகம் யானை எருமை
ल्यवर्णाः } இவைகளின் உடல்க

ளுக்கு நிகரான நிறம்
கொண்டவர்களும்

समरमुखेषु } முனை முகங்களில்

असकृद्दासि- } பலதடவை கதைகளா

भिः } லும் கத்திகளை லும்

தாக்கப்பட்டவர்

களும்

युद्धकौशल्याः } போர் துணைக்களு

மான

ते } அதை

रजनिचराः } அரசுக்கர்கள்

अहं अहं } நான் முந்திரன் முந்தி

इति } என்று

नदन्तः } அந்தித்துக்கொண்டு

परिवभ्रमुः } சென்றார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टसप्ततितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18422

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3747

एकोनाशीतितमः सर्गः—எழுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ ७२ ॥

मकराक्षवधः—மகராக்ஷ வதம்.

निर्गतं मकराक्षं ते दृष्ट्वा वानरयूयपाः । आश्रुत्य सहसा सर्वे योद्धुकामा व्यवस्थिताः ॥

ते } அதை
वानरयूयपाः } வானரசேனை தந்தைவர்
கள்

सर्वे } எல்லோரும்

निर्गतं } வந்துசென்றவனும்

मकराक्षं } மகராக்ஷனை

दृष्ट्वा } பார்த்து,
योद्धुकामाः } போரிட உத்ஸாஹம்
கொண்டவராய்

सहसा } சடக்கென

आश्रुत्य } தாவிவந்து

व्यवस्थिताः } தயாராய் நின்றார்கள்.

ततः प्रवृत्तं सुमहत्तयुद्धं रोमहर्षणम् । निशाचरैः पुंवद्भानां देवानां दानवैरिव ॥ २ ॥

ततः } அனந்தரம்

निशाचरैः } அரசுக்கர்களுடன்

पुंवद्भानां } வானரர்களுக்கு,

दानवैः } அசுரர்களைட்டு

देवानां } தேவர்களுக்கு

इव } போன்றதாய்,

युद्धं } போரானது

सुमहत् } மிகக்கடுமையாய்

रोमहर्षणं } மயிர்க்குச்செறிவிப்ப

தாய்

तत् } அப்பொழுது

प्रवृत्तम् } நிகழ்த்தது.

वृक्षशूलनिपातैश्च शिलापरिघपातनैः । अन्योन्यं मर्दयन्ति स्म तदा कपिनिशाचराः ॥ ३ ॥

तदा } அப்பொழுது

कपिनिशाचराः } வானரர்களும்

அரசுக்களும்

वृक्षशूलनिपातैः } மரங்கள் குலைங்கள்

இவைகளால் தாக்கு

தல்களாலும்

शिलापरि- } பாறை உழுகை இவைகள

घपातनैः च } ளின் அறைகளாலும்

अन्योन्यं } ஒருவரைவொருவர்

मर्दयन्ति स्म } புறம் துக்கொண்

டார்கள்.

शक्तिखड्गदाकुन्तैस्तोमैश्च निशाचराः । पट्टिशैर्भिन्दिपालैश्च बाणापातैः समन्ततः ॥४॥
पाशमुद्गरदण्डैश्च निखातिथापरे तदा । कदनं कपिवीराणां चक्रुस्ते रजनीचराः ॥ ५ ॥

तदा	அப்பொழுது	बाणापातैः	காணாபாத்தையும்
ते	அந்த	अपरे	பிறகு
निशाचराः	அரக்கர்கள்	रजनीचराः	அரக்கர்கள்
शक्तिखड्गदाकुन्तैः	கோல், வாள், கத்தி, குந்தம் இவைகளாலும்	पाशमुद्गरदण्डैः च	{ பாசக்கயிறுகள் முதல் கரக்கள் தாதுகள் இவைகளாலும்
तोमैः च	தோமர்க்களாலும்	निखातिः च	நிஷாதிவட்டிகளாலும்
पट्टिशैः	பட்டாக்கத்திகளாலும்	कपिवीराणां	காபிவீரர்களுக்கும்
भिन्दिपालैः च	பிந்திபாலையுடனும்	कदनं	கடனத்தை
	களாலும்	समन्ततः	நாற்புறமும்
		चक्रुः	விசைவித்தனர்.

बाणौघैर्दिताश्चापि खरपुत्रेण वानराः । संभ्रान्तमनसः सर्वे द्रुवुर्भयपीडिताः ॥ ६ ॥

वानराः	வானரர்கள்	अदिताः	அட்புறுத்தப்பட்ட வர்களுள்
सर्वे च	யாவரும்	भयपीडिताः	திசைக்கொண்டு
खरपुत्रेण अपि	கரன் புதல்வனுடைய	संभ्रान्तमनसः	செத்தப்பிதையொண்ட வர்களால்
बाणौघैः	காணுலக்களால்	द्रुवुः	ஒதுவார்.

तान्दृष्ट्वा राक्षसाः सर्वे द्रवमाणान्वलीमुखान् । नेदुस्ते मिहवद्रुष्ट्वा राक्षसा जितकाशिनः ॥

राक्षसाः	கந்தாஸ்வபாவமுடைய யவர்களுள்	तान्	அந்த
जितकाशिनः	ஜிதகாடனம் விளக்கும் விறவர்களுமாய்	वलीमुखान्	வலிமுகளை
ते	அந்த	द्रवमाणान्	திரைந்தவர்களால்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	दृष्ट्वा	பார்த்த
सर्वे	யாவரும்	हृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்டவர்
		सिंहवत्	சிங்கம்போல் [களால்]
		नेदुः	கட்டித்தார்கள்.

विद्रवत्यु तदा तेषु वानरेषु समन्ततः । रामस्तान्वासयामास शरवर्षेण राक्षसान् ॥ ८ ॥

तेषु	அந்த	रामः	ராமர்
वानरेषु	வானரர்கள்	तान्	அந்த
तदा	அப்பொழுது	राक्षसान्	அரக்கர்களை
समन्ततः	நாற்புறமிடம்	शरवर्षेण	சரவாசியால்
विद्रवत्यु	ஒடுகையில்	वासयामास	மறைத்தார்.

वारितान् राक्षसान् दृष्ट्वा मकराक्षो निशाचरः । क्रोधानलसमाविष्टो वचनं चेदमब्रवीत् ॥ ९ ॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	दृष्ट्वा	கண்டு
मकराक्षः च	மகர அக்ஷணம்	क्रोधानलसमाविष्टः	கோபத்தினிசியவனாய்
राक्षसान्	அரக்கர்களை	वचनं	ஒரு சொல்லை
वारितान्	தகையப்பட்டவர்	इदं	பின்வருமாறு
	கனாய்	अब्रवीत्	சொன்னான் :

तिष्ठ राम मया सार्धं द्वन्द्वयुद्धं ददामि ते । त्याजयिष्यामि ते प्राणान्धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः ॥

राम	"ராம!	धनुर्मुक्तैः	விஸ்வினின்று
मया	என்னுடன்		விடப்பட்ட
सार्धं	கூட	शितैः	சூரிய
तिष्ठ	சுற்று தில்.	शरैः	பாணங்களால்
ते	உன்றோடு	ते	உனது
द्वन्द्वयुद्धं	திவந்திவயுத்தத்தை	प्राणान्	உயிரை
ददामि	புகிறேன்.	त्याजयिष्यामि	மாய்த்துவிடுகிறேன்.

यत्तदा दण्डकारण्ये पितरं हतवान्मम । मदग्रतः स्वकर्मस्थं दृष्ट्वा रोषोऽभिवर्धते ॥ ११ ॥

तदा	"முன்பு	मदग्रतः	எனது முன்னிலையில்
दण्डकारण्ये	தண்டகாவனத்தில்	स्वकर्मस्थं	உனது தொழிலையே
मम	எனது		புரியும் உன்னை
पितरं	தந்தையை	दृष्ट्वा	கண்டு
हतवान्	கொன்றான்.	रोषः	ஆத்திரம்
यत्	ஆகையால்	अभिवर्धते	பொங்குகிறது.

दहन्ते भृशमङ्गानि दुरात्मन्मम राघव । यन्मयाऽसि न दृष्टस्त्वं तस्मिन्काले महावने ॥

दुरात्मन्	"துஷ்ட!	यत्	ஏனெனில்
राघव	ராம!	तस्मिन् काले	அக்காலத்தில்
मम	எனது	महावने	பெருங்காணில்
अङ्गानि	அங்கங்கள்	मया	என்னால்
भृशं	மிக	त्वं	நீ
दहन्ते	தடிக்கின்றன.	दृष्टः न असि	பார்க்கப்பட்டாயில்லை.

दिष्ट्याऽसि दर्शनं राम मम त्वं प्राप्तवानिह । काङ्क्षितोऽसि धुधार्तस्य सिंहस्येवेतरो युगः ॥

राम	"ராம!	सिंहस्य	ஓர் சிங்கத்திற்கு
इह	இப்பொழுது	एतः	ஏதோ ஒரு
त्वं	நீ	युगः	பிராணி
मम	எனக்கு	इव	போல்
दर्शने	கட்புலனாகுதலை	धुधार्तस्य	பதியால்வாளைதப்படும்
प्राप्तवानि	அடைந்துவிட்டாய்.		எனக்கு
दिष्ट्या	{ ரொம்ப பத்திரம் எதிர்பார்த்ததே உடனதுவிட்டது.	काङ्क्षितः असि	ஆவதுக்குரியனாகினை.

अद्य मद्भाणवेगेन प्रेतराद्विषयं गतः । ये त्वया निहता वीराः सह तैश्च समेष्यसि ॥

अद्य	" இப்பொழுது	त्वया	உன்னால்
मद्भाणवेगेन	எனது பாணசக்தி	निहताः	கொல்லப்பட்டார்
प्रेतराद्विषयं	எமனுலகை [யால்		களோ
गतः	அடைந்தே	तैः	அவர்களுடன்
ये	எந்த	सह च	கூடவே
वीराः	வீரர்கள்	समेष्यसि	சேர்ந்துவிடுவாய்,

बहुनाऽत्र किमुक्तेन शृणु राम वचो मम । पश्यन्तु सकला लोकास्त्वां मां चैव रणानिरे ॥

अत्र	" இப்பொழுது	शृणु	காதிற்போட்டுக்
बहुना	பல	सकलाः	எல்லா [கொள்.
उक्तेन	பேச்சால்	लोकाः	உலகங்களும்
किं	யாது பயன் ?	रणानि	போர்க்களத்தில்
राम	ராம!	त्वां	உன்னையும்
मम	எனது	मां च	என்னையும்
वचः एव	ஒரு சொல்லை மட்டும்	पश्यन्तु	கண்கூடாய்க்
			காணட்டும்.

अस्त्रैर्वा गदया वापि बाहुभ्यां वा महाहवे । अभ्यस्तं येन वा राम तेनैव युधि वर्तताम् ॥

राम	" ராம!	येन वा	எவ்விதமாய்
महाहवे	பெரும்போரில்	अभ्यस्तं	பழக்கமோ
अस्त्रैः वा	அஸ்திரங்களினாலோ	तेन एव	அவ்விதமாக
गदया वा	கதையாலோ	युधि	போரில்
बाहुभ्यां अपि वा	இரு கைகளாலோ	वर्तताम्	கடக்கலாம்.

मकराक्षवचः श्रुत्वा रामो दशरथात्मजः । अब्रवीत्पदसन्वाक्यमुत्तरोत्तरवादिनम् ॥ १७ ॥

दशरथात्मजः	தசரதசக்கிரவர்த்தி	उत्तरोत्तरवादिने	{ ஒரோது பேசிக்கொண்
	திரும்குமாரனாகிய		+ருக் குமவனைப்
रामः	ஸ்ரீராமர்		பார்க்கு
मकराक्षवचः	மகராட்சனது	वाक्ये	ஒரு சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு [சொல்லை	अब्रवीत्	பின்புமறு
प्रहसन्	நகைப்பவராய்		புகன்றார்:

कथसे किं वृथा रक्षो बहून्यसदृशानि तु । न रणे शक्यमे जेतुं विना युद्धेन वाग्वलात् ॥

रक्षः	" அரக்கனே !	कथसे	பிதற்றுகின்றனை ?
असदृशानि	பொருத்தமில்லாத	रणे	போரில்
बहूनि	பலவற்றை	युद्धेन विना	சமரின்றி
किं	என்	वाग्वलात्	வாக்வன்மைமூல்
वृथा	வ்யர்ந்தமாய்	जेतुं	ஜெத்க
तु	இப்பொழுது	शक्यमे न	ஒண்ணாது.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां त्वत्पिता च यः । विशिरा दूषणश्चैव दण्डके निहता मया ॥

दण्डके "தண்டகரவனத்தில்
ரட்சா அரக்கர்களின்
चतुर्दश सहस्राणि பதின்மூன்றுபேர்த்தவர்கள்
यः எனவே அந்த [களமும்
त्वत्पिता உனது தந்தையும்

विशिरा: च तிரிகிரஸும்
दूषणः एष தூஷணனும்
मया என்னால்
निहता: கொல்லப்பட்டிருக்க
கின்றார்கள்.

स्वाशितास्तव मांसेन गृध्रगोमायुवायसाः । भविष्यन्त्यथ वै पाप तीक्ष्णतुण्डनखाङ्कुराः ॥

पाप "பாபமேயு"
अथ वै இப்பொழுது
तीक्ष्णतुण्ड- } கூரிய மூக்குகளையும்
नखाङ्कुराः } கடிமுனைகளையும்
கொண்ட

गृध्रगोमायुवायसाः கழுஞ்சூளும் கரிகளும்
तव உனது [காகங்களும்
मांसेन மரமிசத்தால்
स्वाशिता: நல்லுணவு
பெற்றவைகளால்
भविष्यन्ति ஆகப்போகின்றன.

रुधिरार्द्रमुखा हृष्टा रक्तपक्षाण्डजाश्च ये । खे गता वसुधायां च भ्रमिष्यन्ति समन्ततः ॥

रक्तपक्षाण्डजा: "சிவந்த சிறகுள்ளு
உடைய பறவைகள்
ये च எவைகளோ
அவைகள்
रुधिरार्द्रमुखा: ரத்தம் தோய்ந்த மூக்
குடையவைகளால்
खे ஆகாசத்திலும்

वसुधायां च பூமியிலும்
गता: சென்று
हृष्टा: களிப்புற்று
समन्ततः எங்கும்
भ्रमिष्यन्ति வட்டமிடப்
போகின்றன.

राघवेणैवमुक्तस्तु खरपुत्रो निशाचरः । बाणौघानमुचत्तस्मै राघवाय रणाजिरे ॥ २२ ॥

राघवेण அப்பொழுது
पुत्रौघमागच्छत् பூரமரால்
एवं மேற்கண்டவாறு
उक्तः சொல்லப்பட்ட
खरपुत्रः கரன்புதல்வனுக்குப்
निशाचरः அரக்கன்

रणाजिरे போர்க்களத்தில்
तस्मै அந்த
राघवाय பூரமர் மீது
बाणौघान् ராஜரலக்களை
अमुचत् விடுத்தான்.

ताञ्छराञ्छरवर्षेण रामश्छिन्दै नैकधा । निपेतुर्भुवि ते छिन्ना रुक्मपुङ्खाः सहस्रशः ॥

रामः பூரமர்
तान् அந்த
शरान् களைகளை
राघवेण பாணவர்கள்தால்
नैकधा பலவாறும்
छिन्दै துண்டித்தார்.

छिन्ना: முறிவுண்ட
रुक्मपुङ्खा: பொன்முனைபுற்ற
ते அவைகள்
सहस्रशः ஆரக்கணக்காய்
भुवि பூமியில்
निपेतु: விழுந்தன.

तद्युद्धमभवत्तत्र समेत्यान्योन्यबोजसा । रक्षसः स्वरपुत्रस्य सुनोर्दशरथस्य च ॥ २४ ॥

तत्र	அப்பொழுது	சூனோ:	திருமைந்தருக்கும்
தல	ஆவ்விடத்தில்	அந்யோந்ய	ஒருவரை ஒருவர்
स्वरपुत्रस्य	தரன் புதல்வனாகிய	ओउपा	பேரதரபக்கொண்டு
रक्षसः	அரக்கனுக்கும்	समेत्य	எதிர்த்து
दशरथस्य	தசரதரின்	युद्धं	போர்
		अभवत्	நிகழ்த்தது.

जीमूतयोरिवाकाशे शब्दो ज्यातय्योस्तदा । धनुमुक्तः स्वनोत्कृष्टः ध्रुवते च रणाजिरे ॥

तदा	அப்பொழுது	स्वनो'कृष्टः	பெரும் ஓசையும்
रणाजिरे	போர்க்களத்தில்	च	ஆகிய எல்லாம்
ज्यातय्यो:	நாணினுடையவும் கை	आकाशे	ஆகாயத்தில்
	த்தலத்தினுடையவும்	जीमूतयो:	மேகக்களுடையது
शब्दः	ஒசையும்	इव	போன்ற கையால்
धनुमुक्तः	கில்லால் கிரீணயும்	ध्रुवते	கேட்கப்பட்டது.

देवदानवगन्धर्वाः किन्नराश्च महोरगाः । अन्तरिक्षगताः सर्वे द्रष्टुकापास्तदद्भुतम् ॥ २५ ॥

देवदानवगन्धर्वाः	தேவர்கள் ஆஸுரர் கள் கந்தர்வர்கள்	अद्भुत	ஆச்சர்யகரமான
किन्नराः	கின்னரர்கள்	तत्	அவத
महोरगाः च	மகோரகர்கள் ஆகிய	द्रष्टुकापाः	பார்க்க ஆவதுற்றவர் களால்
सर्वे	யாவரும்	अन्तरिक्षगताः	ஆகாயத்திற்கு வந் தார்கள்.

विद्धमन्योन्यगात्रेषु द्विगुणं वर्धते परम् । कुतप्रतिकृतान्योन्यं कुरुतां तौ रणाजिरे ॥ २६ ॥

अन्योन्यगात्रेषु	ஒருவர்க்கொருவர் சீரங்களில்	तौ	அவர்களுடையரும்
विद्धं	எய்தல்	रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
परं	மென்மேல்	कुतप्रति- } कृतान्योन्यं }	ஒருவர்க்கொருவர் செய்ததற்கு மாறு
द्विगुणं	இரட்டிப்பாக		பெறும்வண்ணமாய்
वर्धते	கிருத்தியடைந்தது.	कुरुताम्	புரிந்தார்கள்.

राममुक्तास्तु बाणौघान्राक्षसस्त्वच्छिनद्वणे ॥ २८ ॥

राक्षसः तु	அரக்கனும்	बाणौघान् तु	கணைக்கட்டங்களை
रणे	போரில்		யும்
राममुक्तान्	சீராமரால் விடப் பட்ட	अच्छिनत्	கிடைத்ததுவிட்டான்.

रक्षोमुक्तास्तु रामो वै नैकधा प्राच्छिनच्छरैः ॥ २९ ॥

रामः वै	சீராமரும்	शैः	பரண்களால்
रक्षोमुक्तान् तु	ராக்ஷஸனால் விடப் பட்டவைகளையும்	नैकधा	பலபடியாய்
		प्राच्छिनत्	துண்டித்தெறிந்தார்.

विभ्राम्य तु महच्छूलं प्रव्यवत्तविशाचरः । स कोधात्माहिणोत्तस्मै राघवाय महाहवे ॥

ச: அந்த
 நிசாசர: அரக்கன்
 து அப்பொழுது
 ப்ரவ்யவத் துவலிக்கும்
 தத் அந்த
 மஹ பெரும்
 சூல் குலாயுதத்தை

விப்ராம்ய சுழற்றி
 கோபத்துடன்
 மஹாவே பெரும்பொலில்
 தஸ்மே அந்த
 ராபவாய ஸ்ரீராமரின்பீது
 மாஹிணை எறிந்தான்.

तमापतन्तं ज्वलितं खरपुत्रकराच्युतम् । बाणैस्तु विभिराकाशे शूलं विच्छेद राघवः ॥

ராஹவ: ஸ்ரீராமர்
 து அப்பொழுது
 ஶரபுத்ரகராத கரம்புதல்வன் கரத்தி
 னின்று
 சயு: விடுக்கப்பெற்று
 அபததன் எதிர்த்துவருகிறதும்

அகாஸே ஆகாயத்தில்
 ஜ்வலிதம் ஜ்வலிக்கின்றதுமான
 த் அந்த
 சூல் குலத்தை
 விஸி: பாணி: மூன்று பாணங்களால்
 விசுஷ்ட துண்டித்துவிட்டார்.

स छिन्नो नैकधा शूला दिव्यहाटकमण्डितः । व्यशीर्यत महोत्केव रामबाणादितो युधि ॥

ச: அந்த
 டிவ்யஹாடகமண்டித: சிறந்த பொன்னுலகம்
 கரிக்கப்பட்ட
 சூல்: குலமானது
 ராமபாணாதித: ராமபாணத்தால்
 காக்கப்பட்டு

நைகதா துகளாய்
 சித்ர: சிதைந்து
 மஹோதகா இவ பெருக்கொன்றி
 போன்றவராய்
 யுதி ப்ரமியில்
 வ்யஸீர்யத சிதநிலிழந்தது.

तच्छूलं निहतं दृष्ट्वा रामेणास्त्रिष्टकर्षणा । साधु साध्विति भूतानि व्याहरन्ति नभोगता ॥

நமோகதா ஆகாயத்திலிருக்கின்ற
 சூதானி பிராணிகள்
 தத் அந்த
 சூல் குலத்தை
 அக்ரிஷ்டகர்ஷணா துனாயசமாய் எதை
 யும் செய்வதில்லை

ராமேண ஸ்ரீராமால்
 நிஹத் துவம்சம் செய்யப்
 ட்ரூஷ்டா கண்டு [பட்டதாய்
 சாது சாது பேசு பேசு
 இதி என்று
 வ்யாஹ்ரந்தி சொன்னார்கள்.

तं दृष्ट्वा निहतं शूलं मकराक्षो निशाचरः । मुष्टिमुद्यम्य काकुत्स्थं तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत्॥

நிசாசர: அரக்கனுடைய
 மகராஷ்டன்
 த் அந்த
 சூல் குலத்தை
 நிஹத் துவம்சம் பண்ணப்
 ட்ரூ பார்த்து [பட்டதாய்

முடி உயர்ந்திக்கொண்டு
 காகுத்ஸ்த் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
 திஸ்தி திஸ்தி சுற்றுகில் சுற்றுகில்
 இதி ச என்றும்
 அப்ரவீத் புகன்றான்.

स तं दृष्ट्वा पतन्तं वै प्रहस्य रघुनन्दनः । पावकास्त्रं ततो रामः सन्दधे तु शरासने ॥ ४० ॥

ரஹுநந்தன:	ச குருகுலநகர், கணபதி	ஹ்ரு	பார், த் து
ச:	அந்த	புஹ்ஸ	கதைத்து
ராம: து	ஸ்ரீராமரும்	தல:	அப்பொழுது
த	அவனை	சராசனே	கில்லில்
பதன்சு வ	பாய்ந்துவருபவனாய்	பாவகாஸ்த்	ஆர்த்தினயாஸ்திரத்தை
		சந்தே	கொடுத்தார்.

तेनास्त्रेण हतं रक्षः काकुत्स्थेन तदा रणे । संछिन्नहृदयं तत्र पपात च ममार च ॥ ४१ ॥

ததா	அப்பொழுது	ஹத்	அடிக்கப்பட்டவனாய்
ரணே	போரில்	சஞ்சிந்நஹ்ருதயம்	நிலிருதயம் பிளவு
ரக்ஷ:	அரக்கன்		ண்டவனாய்
தேவ	அந்த	தல	அவ்விடத்தில்
காகுதஸ்தேன	ஸ்ரீராமரால்	பபாத	கீழ்விழுந்தான்.
அஸ்த்ரேண	அஸ்திரத்தால்	ச ச	தகடிண்டே
		மமார	உயிர் துறந்தான்.

दृष्ट्वा ते राक्षसाः सर्वे मकराक्षस्य पातनम् । लङ्कासेवाभ्यधावन्त रामवाणार्दितास्तदा ॥

ததா	அப்பொழுது	சர்வ	யாவரும்
ராமவாணாதிதா:	ஸ்ரீராமரது பாணத்	மகராக்ஷஸ	மகராக்ஷசனது
	தால் தாக்கப்பட்ட	பாதனம்	கீழ்ச்சினைய
தே	அந்த	ஹ்ரு	பார், த் து
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்	லங்கா எவ	இலங்கைக்கே
		அப்யதாவந்த	ஒடிவிட்டார்கள்.

दशरथपुत्रवाणवेगै रजनिचरं निहतं खरात्मजं तम् ।

ददशुरथ सुरा भृशं प्रहृष्टा गिरिमिव वज्रहतं यथा विकीर्णम् ॥ ४३ ॥

அத	அப்பொழுது	ரஜநிசர்	அரக்கனை
சுரா:	தேவர்கள்	தசரதசுக்கிரவர்த்தி	
வஜ்ரஹத்	வஜ்ராயுதத்தால்	வாணவே:	யாரின் திருப்புதல்வ
	தாக்குண்ட		ரது பாணகீழ்ச்சி
விகிரி	கிதறுண்ட		களால்
மிரி	பர்வதத்தை	நிஹத்	மாய்க்கப்பட்டவனாய்
ஹ யயா	போலவே	சுந்	மிக
கராமஜ்	கரன் புதல்வனாகிய	புஹ்ஸ:	ஆனந்தங்கொண்டு
த	அந்த	வஹ்ஸ:	பார்த்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनाशीतितमः सर्गः ॥

அசீதம: சர: — எண்பதாவது ஸர்க்கம். || 40 ||

இந்திரஜி:—இந்திரஜித்தின் புறப்பாடு.

மகராஷ் ஹ் ஶ்ருத்வா ராண: சமிதிஜய: | க்ரோவேன மஹதாSSவிஷ்டோ ட்ந்தான்கடகடாபயந் || 1 ||

சமிதிஜய:	போரில் வெற்றிகொண்	ஹ்நாந்	பற்களை
ராண:	ராவணன் [பவனுன்	கடகடாபயந்	நெறநெறவெணக்
மகராஷ்	மகராஷ்டிரன்	மஹதா	பெரும் [கடித்து
ஹ்	மாண்டவனுய்	வேன	கோபத்தால்
ஷ்ருத்வா	கேட்டு,	அவிஷ்ட:	முண்டவனுனான்.

கூபிதஸ்த ததா தத் கி் கார்யமिति சிந்தயந் | அநிதேசாஸ்த சங்குடோ ரணாயேந்நிஜித் சுதம் ||

கூபித: ச	கோபங்கொண்டிருந்த	சிந்தயந்	கிந்தித்து
	ஆவனும்	சங்கு:	சினம் மிகுந்தவனுய்
ததா	அப்பொழுது	சுதம்	புகல்வனான
தத்	ஆவனிகையத்தில்	இந்நிஜித்	இந்திரஜித்தை
கி் கார்ய	எண்ணெசெயவேண்	ரணய	போருக்கு
ஐதி	என்று [பயத்	அத	பின்வருமாறு
		அநிதேச	கட்டளைபட்டான் :

ஜஹி வீர மஹாவீரீயீ ப்ராதரீ ராமலக்ஷ்மணீ | அஹயோ ஹ்யமானோ வா சர்வதா த்வ் வதாபிக: ||

வீர	“வீர !	ப்ராதரீ	சகோதரர்
த்வ்	நீ	ராமலக்ஷ்மணீ	ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும்
அஹய:	கண்களுக்குப்புகப்		
	படாதவனாகவே	ஜஹி	வெற்றிகொண்டவாக,
ஹ்யமான: வா	புகப்பட்டவனாகவே	சர்வதா	எப்படியும்
மஹாவீரீயீ	மகாவீரயசாஸி	வதாபிக:	நீ பலத்தால் மிக்க
	கனான		வனை.

த்வமபதிமகர்மாணபிந்ந் ஜயசி சங்குஜே | கி் புநர்மாஸுபீ ஹ்ய ந வபிஷ்யசி சங்குஜே || 2 ||

த்வ்	“நீ	மாஸுபீ	மாண்டர்கனாகிய
சங்குஜே	போரில்		இவர்களை
அபதிமகர்மாண	ஒப்பற்ற செயல்	ஹ்ய புந:	கண்டமாத்நீர்த்தி
	கொண்ட	சங்குஜே	போரில் [கேயே
இந்ந்	இந்திரனை	வபிஷ்யசி ந கிம்	கொல்லப்பட்டவர
ஜயசி	வென்றனை ;		என்ன ?

ததோக்தோ ராக்ஷசேந்ரேண பதிஸ்து பிதூவச: | யஜ்மூமீ ச விதிவத்பாகக் குஹேந்நிஜித் || 3 ||

ராக்ஷசேந்ரேண	ராக்ஷஸமன்னனுல்	பதிஸ்து	சீரமெற்கொண்டு
ததா	மேற்கண்டவாறு	யஜ்மூமீ	பாகத்தலத்தில்
உக:	ஆக்குபிக்கப்பட்ட	விதிவத	முறைப்படி
ச: இந்நிஜித்	ஆக, இந்திரஜித்து	பாகக்	ஆக்னியில்
பிதூ:	தந்தைதரிஷ்டைய	குஹே	தெறாமெச்செய்தான்.
வச:	கட்டளைவைய		

जुह्वत्थापि तत्राग्निं रक्तोष्णीषधराः स्त्रियः । आजगमुस्तत्र संभ्रान्ता राक्षस्यो यत्र रावणिः॥

तस्य	அப்பொழுது	राक्षस्यः अपि	அரக்கிகளும்
अग्निं	அக்னியில்	रावणिः	ராவணன் புதல்வன்
जुह्वतः च	அவன் ஹோமம் செய்யும்பொழுது	यस्य	எங்கிருந்தானோ
रक्तोष्णीषधराः	சிவப்புத்தலைப்பாகை பணிந்த	तस्य	அக்கு
स्त्रियः	பெண்கள்	संभ्रान्ताः	பரபரப்புற்றவர் களாய்
		आजगमुः	வந்தார்கள்.

शस्त्राणि शरपत्राणि समिधोऽथ विभीतकाः । लोहितानि च वासांसि सुबं काष्ण्यायसं तथा ॥
सर्वतोऽग्निं समास्तीर्य शरपत्रैः सतोमरैः । छागस्य कृष्णवर्णस्य गलं जयाह जीवतः ॥

शस्त्राणि	சஸ்திரங்களையும்	शरपत्रैः	நாணல் இலைகளாலும்
शरपत्राणि	நாணல் இலைகளையும்	अग्निं	அக்னிக்கு
विभीतकाः	தூன்றி	सर्वतः	நாற்புறமும்
समिधः अथ	சமித்துகளையும்	समास्तीर्य	பரப்பிலிட்டு
लोहितानि	சிவந்த	जीवतः	உயிரோடிருக்கும்
वासांसि च	வஸ்திரங்களையும்	कृष्णवर्णस्य	கருநிறங்க்கொண்ட
काष्ण्यायसं	கரிய இரும்பாலான	छागस्य	ஓர் ஆட்டினது
सुबं तथा	கரண்டியையும்	गलं	கழுத்தை
सतोमरैः	தோமரங்களோடு கடின	जयाह	அறுத்து எடுத்துக் கொண்டான்.

शरहोमसमिद्धस्य विधूमस्य महाचिपः । बभूवुस्तानि लिङ्गानि विजयं दर्शयन्ति च ॥

विधूमस्य	புகையற்ற	लिङ्गानि	குறிகள்
महाचिपः	அக்னியானது	बभूवुः	உண்டாவின.
शरहोमसमिद्धस्य	சாஹோமத்தால் ஆதானஞ்செய்யப் பட்டவுடன்	तानि	அவைகள்
		विजयं च	வெற்றியையும்
		दर्शयन्ति	குறிப்பித்தன.

प्रदक्षिणावर्तशिखस्तमहाटकसन्निभः । हविस्तत्प्रतिजयाह पावकः स्वयमुत्थितः ॥ १० ॥

पावकः	அக்னிபகவான்	तमहाटकसन्निभः	சுத்தப்பொண்ணை
उत्थितः	வெளிவந்தவராய்	तत्	அந்த [நிகர்த்தவராய்
प्रदक्षिणावर्तशिखः	வலமாய் வரும் இவா லைகொண்டு	हविः	ஹவினை
		स्वयं	நேரிடுமேய
		प्रतिजयाह	வாங்கிக்கொண்டார்.

हुत्वाऽग्निं तर्पयित्वा च देवदानवराक्षसान् । आरुहो ह रथश्रेष्ठमुपन्तर्धानगतं शुभम् ॥ ११ ॥

அஹி அக்னியில்
हुत्वा தேறாமஞ்செய்து
देवदानव- } தேவர்களுக்கும் தான
राक्षसान् च } வர்களுக்கும் ஆரக்கர்
களுக்கும்

तर्पयित्वा திருப்தியுறச்செய்து
अन्तर्धानगतं கட்புலனாகா திருக்கிற
शुभं அழகியதுமான [தும்
रथश्रेष्ठ சிறந்த ரதத்தில்
आरुहो ஏறினான்.

स वाजिभिश्चतुर्भिश्च वाणैश्च निशितैर्धृतः । आरोपितमहाचापः शुशुभे स्यन्दनोत्तमः ॥

ச: அந்த
स्यन्दनोत्तमः சிறந்த ரதமானது
चतुर्भिः நான்கு
वाजिभिः च குதிரைகளோடும்
निशितैः கூரிய

वाणैः च பாணங்களோடும்
युतः கூடியதாயும்
आरोपितमहाचापः காணெற்றப்பட்ட பெ
ரும்வில்லுடையதாயும்
शुशुभे பிரகாசித்தது.

जाज्वल्यमानो वपुषा तपनीयपरिच्छदः । सृगैश्चन्द्रार्थचन्द्रैश्च स रथः समलङ्कृतः ॥ १३ ॥

वपुषा ஜனியால்
जाज्वल्यमानः ஜ்வலிக்கின்றதும்
तपनीयपरिच्छदः பொன்னுலாவி மேல்
கொப்புண்டயதுமான
स: रथः அந்த ரதமானது

सृगैः மிருகப்பிழங்கனாலும்
चन्द्रार्थचन्द्रैः च சந்திர அர்த்தசந்திர
பிழங்கனாலும்
समलङ्कृतः அலங்கரிக்கப்பட்ட
ருத்தது.

आम्बुनदमहाकम्बुर्दक्षिणावकसन्निभः । बभूवेन्द्रजितः केतुर्वैदूर्यसमलङ्कृतः ॥ १४ ॥

हन्द्रजितः இந்திரஜித்தினுடைய
आम्बुनदमहाकम्बुः பொன்னுலாவிய சிறந்த
த அக்ரமுடையதும்
वैदूर्यसमलङ्कृतः { வைடூர்யக்கற்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட
துமான

केतुः தவஜமானது
दक्षिणावकसन्निभः ஜ்வலிக்கும் அக்னியை
விசுத்ததாய்
बभूव விளங்கிற்று.

तेन चादित्यकल्पेन ब्रह्मास्त्रेण च पालितः । स बभूव दुराधर्षो रावणिः सुमहाबलः ॥

सुमहाबलः மிக பலசாலியான
स: रावणिः அந்த இந்திரஜித்து
तेन च அதனாலும் (ரதத்தி
னாலும்)

ब्रह्मास्त्रेण च பிரம்மாஸ்திரத்தாலும்
पालितः பாதுகாக்கப்பட்ட
दुराधर्षः தகைக்க முடியாதவ
बभूव விளங்கினான். [னாய்

आदित्यकल्पेन சூரியனை விகர்த்த

सोऽभिनिर्वाय नगरादिन्द्रजित्समितिजयः । हुत्वाऽग्निं राक्षसैर्मन्त्रैरन्तर्धानगतोऽब्रवीत् ॥

समितिजयः போரில் வெற்றிபெறு
பவனாகிய
स: हन्द्रजित् அந்த இந்திரஜித்து
अग्नि अக்னியில்
राक्षसैः ராக்ஷஸ
मन्त्रैः மந்திரங்களால்

हुत्वा தேறாமம் செய்து
नगरात् நகரிலின்று [விட்டு
अभिनिर्वाय வெளிப்படுத்தப்பட்டு
अन्तर्धानगतः கட்புலனாகாதவனாகி
अब्रवीत् பின்வருமாறு சொல்
விக்கொண்டான்;

अद्य इत्वा रणे यौ तौ मिथ्या प्रवाजितौ वने । जपे पित्रे प्रदास्यामि रावणाय रणार्जितम् ॥

யோ	“எவர்கள்	இத்வா	கொன்று
வனே	காட்டில்	பிதே	தந்தை
மித்யாப்ரவாஜிதௌ	பொய்த்தவகிழைவடம்	ராவணாய	ராவணனுக்கு
	புனைந்தவர்களை	ரணர்ஜிதம்	போரில் கொள்ளப் பட்ட
தौ	அவர்களை		
अद्य	இப்பொழுது	जपे	வெற்றியை
रणे	போரில்	प्रदास्यामि	சமர்ப்படுப்பேன்.

कृत्वा निर्वानरासुवीं इत्वा रामं सलक्ष्मणम् । करिष्ये परमप्रीतिमित्युक्त्वाऽन्तरवीयत ॥

उवीं	“பூமியை	परमप्रीति	பேராந்தத்தை
निर्वानरां	வானரர்களாற்றதாக	करिष्ये	விளைகிப்பேன்”
कृत्वा	செய்தும்	इति	என்று
रामं	ராமனை	उत्तया	சொல்லிக்கொண்டு
सलक्ष्मणं	சலக்ஷ்மணனுடன் கூட	अन्तरवीयत	மறைந்தவனாகவே இருந்தான்.
इत्वा	கொண்டும்		

आपपाताय संक्रुद्धो दशग्रीवेण चोदितः । तीक्ष्णकामुकनाराचैस्तीक्ष्णस्त्विन्द्ररिपू रणे ॥

दशग्रीवेण	தசகண்டனால்	तीक्ष्णकामुक-	} பயங்கரமான கிற்கள், நாராசம், பாணங்கள் இவைகளால்
चोदितः	ஆக்குமாடுக்கப்பட்ட	नाराचैः	
इन्द्ररिपुः	இந்திரஜித்து	तीक्ष्णः तु	பயங்கரனாய்
अय	அப்பொழுது	रणे	போரில்
संक्रुद्धः	கோபம் மூண்டவனாய்	आपपात	எதிர்த்துவந்தான்.

स ददर्श महावीर्यौ नागौ त्रिशिरसाविव । सृजन्ताविपुजाळानि वीरौ वानरमध्यगौ ॥

सः	அவன் (இந்திரஜித்து)	नागौ	ஊர்ப்பங்கள்
वानरमध्यगौ	வானரர்களின் மத்திய	इव	போன்றவர்களும்
	விருப்பவர்களும்	इपुजाळानि	சாஜாஸங்களை
महावीर्यौ	சிற்றந்தவீர்யம் படைக்	सृजन्तौ	வர்க்கிக்கின்றவர்களு
	கப்பெற்றவர்களும்	वीरौ	இரு வீரர்களை [மான்
त्रिशिरसौ	முத்தலை	इदं	கண்டான்.

इमौ ताविति सञ्चिन्त्य सञ्ज्यं कृत्वा च कामुकम् । सन्ततानेषुधाराभिः पर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥

इमौ	இவர்கள்	सञ्ज्यं कृत्वा	நானேற்றி
तौ	அவர்கள் (ராமசலக்ஷ்மணர்கள்)	इपुधाराभिः	சாமாநிகளால்,
		वृष्टिमान्	வரஷிக்கும்
इति	என்று	पर्जन्यः	மேகம்
सञ्चिन्त्य	நிர்மாணித்து	इव	போன்றவாதே,
कामुकं च	விஷையம்	सन्ततान	வரஷித்தான்.

स तु वैहायसं प्राप्य सरथो रामलक्ष्मणौ । अचक्षुर्विषये तिष्ठन्विव्याध निशितैः शरैः ॥

ச:	அவன்	திருந்	இருந் துகொண்டு
து	அப்பொழுது	ராமலக்ஷணौ	ஸ்ரீராமலக்ஷணயும்
வैஹாஸம்	ஆகாயத்தை		லக்ஷ்மணனாரயும்
प्राप्य	அடைந்து	निशितैः	கூரிய
सरथः	ரதத்திலிருப்பவனாய்	शरैः	பாணங்களால்
अचक्षुर्विषये	அப்பாத்தியக்ஷத்தின்	विषाध	எய்தான்.

तौ तस्य शरवेगेन परीतौ रामलक्ष्मणौ । धनुषी सशरे कृत्वा दिव्यमस्त्रं प्रचक्रतुः ॥२३॥

தौ	அந்த	धनुषी	விடுகளில்
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்	सशरे	பாணத்தை
तस्य	அவனுது	कृत्वा	தொடுத்து
शरवेगेन	பாணவிழ்ச்சியால்	दिव्यं अस्त्रं	சிறந்த அஸ்திரத்தை
परीतौ	எய்யப்பெற்றவர்களாய்	प्रचक्रतुः	விட்டார்கள்.

प्रच्छादयन्तौ गगनं शरजालैर्महाबलौ । तप्तैः सूर्यसङ्काशैर्नैव पस्पृशतुः शरैः ॥ २४ ॥

महाबलौ	மகா பலசாலிகளாகிய	ते	அவனை
	ஆவர்கள்	सूर्यसङ्काशैः	சூர்யசங்காசத்த
शरजालैः	பாணசமூகங்களால்	अस्त्रैः	அஸ்திரங்களாலும்
गगनं	ஆகாயத்தை	शरैः एव	சரிகளாலும்
प्रच्छादयन्तौ	மறைக்கின்றவர்	पस्पृशतुः न	தொடையிலை.
	களாய்		

स हि धूमान्वहारं च चक्रे प्रच्छादयन्नभः । दिशश्चान्तर्दधे श्रीमान्नीहारतमसा वृताः ॥

श्रीमान्	கிர்த்திமானாகிய	चक्रं	செட்டான்.
सः हि	அவனும்	नीहारतमसा	பனியாலும் இருளா
प्रच्छादयन्	மறைத்திருக்கின்ற		லும்
	வனாய்	वृताः	முடிண்ட
नभः	ஆகாயத்தை	दिशः	திசைகளையும்
धूमान्वहारे	புகையால் இருளா	च च	இன்னும்
	பூர்த்ததாய்	अन्तर्दधे	மறைத்தான்.

नैव ज्यातलनिर्घोषो न च नेमिखुरस्वनः । शुश्रुवे चरतस्तस्य न च रूपं प्रकाशते ॥२५॥

चरतः	சஞ்சரிக்கும்	शुश्रुवे न	கேட்கவில்லை.
तस्य रूपं च	அவனுது உருவமும்	ज्यातलनिर्घोषः	காணொலியும்
प्रकाशते न	தோன்றவில்லை	च न	அப்படியே கேட்கப்
नेमिखुरस्वनः एव	சக்கிரங்கள் குறம்பு		படவில்லை.
	கண் இவைகளின்		
	ஒலியும்		

घनान्वकारे तिमिरे शिलावर्षमिवाद्भुतम् । स वर्षं महाबाहुर्नाराचशरवृष्टिभिः ॥ २७ ॥

ச:	அந்த	நா/அசரவृஷ்டி:	நாராசபாணவீர்தம் களால்
மஹாபாஹு:	வீரன் (இந்திரஜித்கு)	சிலாவர்ஷ	பாறைகள் வீரவீர்த்தை
घनान्वकारे	கண்களுக்கு ஒன்றும் தென்றது அடர்ந்த	इव अद्भुतं	போலவே இதுவரையுமில்லாத படிபாத
तिमिरे	இருளில்	वर्षं	வரஷித்தான்.

स रामं सूर्यसङ्काशैः शरैर्दत्तवरो भृशम् । विव्याध समरे क्रुद्धः सर्वगात्रेषु रावणिः ॥ २८ ॥

சமரே	போரில்	सूर्य-सङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்த
दत्तवरो:	வரம்பெற்ற	शरैः	பாணங்களால்
सः	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
रावणिः	இந்திரஜித்கு	सर्वगात्रेषु	எல்லா அங்கங்களிலும்
क्रुद्धः	கேடும் கொண்டவ னாய்	भृशं	மிக்க
		विव्याध	தாக்கினான்.

तौ हन्यमानौ नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतौ । हेमपुङ्खान्नरव्याघ्रौ तिम्मान्मुमुचतुः शरान् ॥

தौ	அந்த	हन्यमानौ	அடிக்கப்படுகின்றவர் களாய்
नरवाघ्नौ	புருஷோத்தமர்களி ருவர்களும்	हेमपुङ्खान्	பெண் ணுனியுற்றவை களும்
धाराभिः	மழைத்தாரைகளால்	तिम्मान्	கொடி யவைகளுமான
पर्वतौ	இருபடிகள்	शरान्	பாணங்களை
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	मुमुचतुः	விடுத்தார்கள்.
नाराचैः	நாராசபாணங்களால்		

अन्तरिक्षे समासाद्य रावणिं कङ्कपत्रिणः । निकृत्व पतगा भूमौ पेतुस्ते शोणितायुताः ॥

ते	அந்த	रावणिं	இந்திரஜித்கு
कङ्कपत्रिणः	கழுஞ்சிற்றுகள் கட்டப்பெற்ற	निकृत्व	காயப்படுத்தி
पतगाः	பாணங்கள்	शोणितायुताः	ரத்தம் தேய்ந்தவை களாய்
अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்	भूमौ	பூமியில்
समासाद्य	சென்று	पेतुः	விழுந்தன.

अतिमात्रं शरौघेण पीड्यमानौ नरोत्तमौ । तानिष्पृण्यततो भह्यैरनेकैर्निचकुन्ततुः ॥ ३१ ॥

मरोत्तमौ	புருஷோத்தமர்கள் இருவர்களும்	पततः	போல்கிறும்
शरौघेण	கணவெள்ளத்தால்	तान्	அந்த
अतिमात्रं	மிக்க அதிகமாய்	इषून्	பாணங்களை
पीड्यमानौ	துன்புறுத்தப்படுகின் றவர்களாய்	अनेकैः	பல
		भह्यैः	பல்லபாணங்களால்
		निचकुन्ततुः	துண்டித்தெழிந்தனர்.

यतो हि ददृशाते तौ शराब्जिततः शितान् । ततस्तु तौ दाशरथी ससृजातेऽस्त्रयुत्तमम् ॥

தौ
दाशरथी हि
यतः
शितान्
शरान्
निपततः

ஆந்த
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
எவ்விடத்திலிருந்து
கடரான
கணைகளை
விழுவின்றவைகளாய்

दृशाते
ततः तु
उत्तमं
अस्त्रं
ससृजाते

பார்த்ததற்களொர
அவ்விடத்திற்கே
சிற்றந்த
அஸ்திரத்தை
விடுத்தார்கள்.

रावणिस्तु दिशः सर्वा रथेनातिरथः पतन् । विव्याध तौ दाशरथी सख्यो निशितैः शरैः ॥

अतिरथः
सख्यः

அதிரதவீரனும்
{ துரிதமான அஸ்திரக்
களைக் கொண்டவனும்
மான்

रावणिः
तु
दिशः
सर्वाः

இந்திரஜித்து
அப்பொழுது
திசைகள்
பாவற்றிலும்

तेनातिविद्यौ तौ वीरौ खमपुङ्खैः सुसंहितैः ।

तौ वीरौ
दाशरथी
तेन
सुसंहितैः

ஆந்த வீரர்களாகிய
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
அவனும்
மிக உறுதியான

खमपुङ्खैः

{ பொன்னுணிகொண்
டவைகளான கணை
களால்

रथेन
पतन्
निशितैः
शरैः
तौ
दाशरथी

ரதங்கொண்டு
தென்பவனும்
உரிய
பாணங்களால்
ஆந்த
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்

विव्याध तौ दाशरथी सख्यो निशितैः शरैः ॥

वभूवतुर्दाशरथी पुष्पिताविष किशुकी ॥

अतिविद्यौ
पुष्पिता
किशुकी इव

மிகத்தாக்கப்பட்டவர்
களாய்
பூத்த
பலாசமரங்கள் போ

वभूवतुः

இருந்தார்கள்.

नास्य वेद गति कश्चिन्न च रूपं धनुः शरान् । न चान्यद्विदितं किञ्चित्सूर्यस्येवाभ्रसंघवे ॥

अस्य
गति
कश्चिन्न
वेद न
रूपं
धनुः

இலாது (இந்திரஜித்
தினது)

शरान् च
न
अन्यत् किञ्चित् च
अभ्रसंघवे
सूर्यस्य
इव
विदितं न

சரங்களைத்த
ஒருவரும்
அறியவில்லை.
உருவத்தையும்
கில்லையும்.

शरान् च
न
अन्यत् किञ्चित् च
अभ्रसंघवे
सूर्यस्य
इव
विदितं न

பாணங்களையும்
அறிவாவிட.
வேறு எதுவுமே
மேகத்தினில்
சூர்யனுடையது
எவ்வாறோ அவ்வாறே
புளப்படவில்லை.

तेन विद्धाश्च हरयो निहताश्च गतासवः । वभूवुः शतशस्तत्र पतिता धरणीतले ॥ ३६ ॥

तत्र
शतशः
हरयः
तेन
विद्धाः च

அங்கு
நூற்றுக்கணக்கான
வானர்கள்
அவனும்
பிளக்கப்பட்டும்

निहताः च
गतासवः
धरणीतले
पतिताः वभूवुः

தாக்கப்பட்டும்
உயிரிழந்தவர்களாய்
பூமியில்
சாய்ந்து விட்டார்கள்.

लक्ष्मणस्तु सुसंकुदो भ्रातरं वाक्यपत्रवत् । ब्राह्मणं प्रयोक्ष्यामि वधार्थं सर्वरक्षसाम् ॥

लक्ष्मणः तु
सुसंकुदः

லக்ஷ்மணனோடு வெண்கில்
மிகச்சினம்முண்டவ
ராய்

भ्रातरं
वाक्यं
अमवीत्
प्रीतिपूर्वकः

தமயனரைப் பார்த்து
ஒரு சொல்லை
பின்வருமாறு சொ
ழித்தார் :

सर्वरक्षसं
“अरक्षकं यान् वानु
द्वयम्

வதாதக்காக
பிரம்ம
அஸ்திரத்தை
பிரயோகிக்கப்போகி
ன்றேன்.”

तमुवाच ततो रामो लक्ष्मणं शुभलक्षणम्

ततः
रामः
शुभलक्षणं
तं

அப்பொழுது
சூராமர்
நற்பிறவிக்குணக்கள
அந்த [மைமயப்பெற்ற

नैकस्य हेतो रक्षांसि पृथिव्यां हन्तुमर्हसि

एकस्य हेतोः
पृथिव्यां

“ஒருவன் காரணமாக
உலகிலேயே

अयुध्यमानं प्रच्छन्नं प्राञ्जलिं शरणागतम् ।

इह
अयुध्यमानं
प्रच्छन्नं

“இவ்விடத்தில்
போரில்
போரிடாதவனையும்
மறைந்துகொண்டவ
னையும்

प्राञ्जलिं

கைகூப்பியவனாய்

अस्यैव तु वधे यत्नं करिष्यावो महाबल ।

महाबल
अस्य
वधे एव
तु
यत्नं
करिष्यावः

“மகாபலசாரதியே!
இவனுடைய
வதைவியத்திலேயே
இப்பொழுது
முயற்சியை
மேற்கொள்வேண்டும்.

॥ ३८ ॥

लक्ष्मणं
उवाच
प्रीतिपूर्वकः

லக்ஷ்மணரைப்
பார்த்து
பின்வருமாறு சொற்றி
யருளினார் :

॥ ३९ ॥

रक्षांसि
हन्तुं
अर्हसि न

அரக்கர்களை
அழிக்க
நீ கூடாது.

पलायन्तं प्रमत्तं वा न त्वं हन्तुमिदार्हसि ॥

पलायन्तं
प्रमत्तं वा
त्वं
हन्तुं अर्हसि न

சரண் புருத்தவனையும்
ஒடுகின்றவனையும்
அஜாக்கிரதையாய்
ருக்கின்றவனையும்
நீ
கொல்லக்கூடாது.

आदेक्ष्यावो महावेगान्स्त्रानाशीविषोपमान् ॥

महावेगान्
आशीविषोपमान्
अस्त्रान्
आदेक्ष्यावः

சக்தி மிக்கவைகளாகும்
சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
வைகளான
அஸ்திரங்களை
பிரயோகப்போம்.

तमेनं मायिनं क्षुद्रमन्तर्हितरथं बलान् । राक्षसं निहनिष्यन्ति दृष्ट्वा वानरयूथपाः ॥ ४२ ॥

वानरयूथपाः
तं
एनं
मायिनं
क्षुद्रं

“வானரசைனைத்தனை
வர்கள்
அந்த
இந்த
மாயவியும்
அற்பனும்

अन्तर्हितरथं
राक्षसं
दृष्ट्वा
बलान्
निहनिष्यन्ति

மறைவான தேர்
கொண்டவனுமான
அரக்கனை
கவனித்து
பலமாகித்து
வதைப்பார்கள்.

सोऽनुरमृत्य वधं तेषां राक्षसानां तरस्विनाम् । क्रोधताम्रक्ष्णः शूरो निर्जगाम महाद्युतिः॥

शूरः	சூரனும்	वधं	வனதையை
महाद्युतिः	ஹரிமிக் கவனுமான	अनुरमृत्य	நினைந்து நினைந்து
सः	அவன்	क्रोधताम्रक्ष्णः	கோபத்தால் கண்கள் சிவந்தவனாய்
तरस्विनां	பலசரலிகளான	निर्जगाम	வெளிக்கிளம்ப
तेषां	அந்த		அற்றான்.
राक्षसानां	அரக்கர்களின்		

स पश्चिमेन द्वारेण निर्ययौ राक्षसैर्दृतः । इन्द्रजित्तु महावीर्यः पौलस्त्यो देवकण्टकः ॥३॥

महावीर्यः	ஹீர்யம் மிகுந்தவனும்	राक्षसैः	அரக்கர்களால்
देवकण्टकः	தேவகந்ருகும்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
पौलस्त्यः	புலஸ்தியவம் + த்தவ	पश्चिमेन	மேற்கு
सः	அந்த [னுமான	द्वारेण	வாயிலாய்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	निर्ययौ	புறப்பட்டுச்
तु	அப்பொழுது		சென்றான்.

इन्द्रजित्तु ततो दृष्ट्वा भ्रातौ रामलक्ष्मणौ । रणायाभ्युचतौ वीरौ मायां प्रादुष्करोत्तदा ॥

इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	रणाय	போருக்கு
ततः	அவ்விடத்தில்	अभ्युचतौ	ஆயத்தமாயிருப்பவர்
वीरौ	ஹீரர்களும்	दृष्ट्वा	கவனித்து [களாய்
भ्रातौ	சகோதரர்களுமாகிய	तदा	அப்பொழுது
रामलक्ष्मणौ तु	ஸ்ரீராமனையும் லக்ஷ்மணனையும்	मायां	மாயையை
		प्रादुष्करोत्	மேற்கொண்டான்.

इन्द्रजित्तु रथे स्थाप्य सीतां मायामयीं ततः । बलेन महताऽऽवृत्य तस्या वधमरोचयत् ॥

तु	அப்பொழுது	महता	பெரும்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	बलेन	சைன்யத்தால்
ततः	அவ்விடத்தில்	आवृत्य	சூழ்வித்து
मायामयीं	மாயாருபமான	तस्याः	அவளுடைய
सीतां	வீரையை	वधं	வனதையில்
रथे	ரதத்தில்	अरोचयत्	தீர்மானம் கொண்
स्थाप्य	நிறுத்தி		டான்.

मोहनार्थं तु सर्वेषां बुद्धिं कृत्वा सुदुर्मतिः । हन्तुं सीतां व्यवसितो वानराभिमुखो ययौ ॥

सुदुर्मतिः	திய எண்ணம் படைத்த அவன்	सीतां हन्तुं	வீரையை (மாயா வீரையை)க்கொல்ல
सर्वेषां तु	பாவனையுமே	व्यवसितः	யத்தனித்தவனாய்
मोहनार्थं	மோஹமுறச்செய்ய	वानराभिमुखः	வானரர்களுக்கெதி
बुद्धिं कृत्वा	கருதி	ययौ	சென்றான். [ராய்

மேயிலி
ஐதி
அபயவஸ்ய
து
தா
தீனா
மலடிவாழ்
ஜானகிதேவிதான்
என
தீர்மானித்து
பின்வரும்
அந்த
எங்குத் தனிப்பவனும்
அழுக்கண்டந்த மேனி
கொண்டவனும்

ரதத்திலிருப்பவன
மாண
மேயிலி
கூடிய
வாய்பயாசுலமுக:
பயித:
அமவத்
ரதத்திலிருப்பவன
மாண
ஜானகிதேவியை
பார்த்து
கண்ணிர்சிறைந்த
முக்கொண்டவராய்
துயாம் மேலிட்டவ
ஆனார். [ராய்]

अब्रवीत्तां तु शोकाती निरानन्दां तपस्विनीम् । सीतां रथस्थितां दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रसुताश्रिताम् ॥

किं समस्थितमस्येति चिन्तयन् स महाकपिः ॥ १३ ॥

सह तैर्वानरैश्चैरभ्यधावत रावणिम् ॥ १४ ॥

महाकपिः
तां सीतां
राक्षसेन्द्रसुताश्रितां
रथस्थितां
शोकातीं
निरानन्दां
तपस्विनीं
दृष्ट्वा
अभधीत्

வானரோத்தமர்
(ஆஞ்சனேயர்)
அந்த வரீதாதேவியை
மாவணனது புதல்வ
னிடத்தில் சிக்கி
ரதத்திலிருப்பவளாய்
சோகத்தால் தனிப்
வளையும்
உவகையொழிந்தவ
ளையும்
பரிதாபநிலையுற்றவ
பார்த்து [ளையும்
பின்வருமாறு சொல்
லிக்கொண்டார்:

अस्य
समस्थितं
तु
किं
इति
चिन्तयन्
सः
तैः
वानरैश्चैः
सह
रावणि
अभ्यधावत
“ இவனது
கொள்கை
இப்பொழுது
எதுவோ ? ”
இப்படி
போசிப்பவராய்
அவர்
அந்த
வானரோத்தமர்
களை

तद्वा नखलं दृष्ट्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । कृत्वा विकाशं निखिशं मूर्ध्नि सीतां प्रकर्षयत् ॥

रावणिः
तत्
वानरबलं
दृष्ट्वा
क्रोधमूर्च्छितः
இந்திரஜித்து
அந்த
வானரசேனையை
பார்த்து
கொபம் மேலிட்டவ
னாய்

निखिशो
विकाशं कृत्वा
सीतां
मूर्ध्नि
प्रकर्षयत्
சத்தியை
உறையினின்றானுவி
வரீதாதேவியை
(மாயாருபத்தை)
செயில்
பற்றியிழுத்தான்.

तां स्त्रियं पश्यतां तेषां तादयामास रावणिः । क्रोशन्तीं राम रामेति मायया योजितां रथे ॥

रावणिः
रथे
मायया
योजितां
राम राम
इति
இந்திரஜித்து
ரதத்தில்
மாயையால்
ஆக்கப்பெற்றவனும்
'ராம ராம'
என்று

क्रोशन्तीं
तां स्त्रियं
तेषां
पश्यतां
तादयामास
கதறுபவனுமான
அந்த மக்கையை
அவர்கள்
பார்த்துக்கொண்டிரு
க்கையில்
தாடியாச

गृहीतमूर्धजां दृष्ट्वा हनुमान् दैन्यमागतः । शोकजं वारि नेत्राभ्यामसृजन्मारुतात्मजः ॥

மாஹாத்மஜ: வாய்ப்பு, தல்வராசகிய

ஹனுமான் ஹனுமான்

गृहीतमूर्धजां கெசத்தில் பற்றப்பட்ட

டவளரய்

दृष्ट्वा

दैन्यं आगतः

नेत्राभ्यां

शोकजं वारि

असृजन्

பார்த்து

எக்கம் பிடித்தவராய்

இரு கண்களினின்றும்

சூயாநீரை

பெருக்கினார்.

तां दृष्ट्वा चारुसर्वाङ्गीं रामस्य महिषीं प्रियाम् । अवतीन् परुषं वाक्यं क्रोधाद्रभोधिपात्मजम् ॥

ராமஸ்ய ஸ்ரீராமாது

प्रियां பிரிய

महिषीं மஹிசியும்

चारुसर्वाङ्गीं அழகிய திருமேனியா

ஏமாள்

तां அவளை

दृष्ट्वा கவனித்து

कोवान्

रभोधिपात्मजं

परुषं

वाक्यं

अवतीन्

கொபத்தால்

ராவணனது புதல்வ

னை நோக்கி

கடிய

ஒரு சொல்லை

பின்வருமாறு அரைந்

தார் :

दुरात्मनात्मनाशाय केशपक्षे परामृशः । ब्रह्मर्षीणां कुले जातो राक्षसीं योनिमाश्रितः ॥

दुरात्मन् " பாபியே !

ब्रह्मर्षीणां பிரும்மரிஷிகளின்

कुले குலத்தில்

जातः உதித்து

राक्षसीं ராக்ஷஸை

योनिं பிறகினை

आश्रितः

आत्मनाशाय

केशपक्षे

परामृशः

அடைந்த நீ

உன்னை அழித்துக்

கொள்ளவே

கேசபாகத்தில்

பற்றினே.

धिक्ष् त्वां पापसमाचारं यस्य ते मतिरीदृशी । नृशंसानार्यं दुष्टं क्षुद्रं पापपराक्रम ॥

अनार्यस्येदृशं कर्म घृणा ते नास्ति निर्वृण

॥ २० ॥

यस्य " எந்த

ते உனது

मतिः புத்தி

ईदृशं இப்படிப்பட்டதோ

(அந்த)

पापसमाचारं பாபத்தையே நித்ய

கர்மாவாகக்கொண்ட

त्वां உன்னை

धिक्ष् என்னவேண்டுமானால்

மும் செய்யலாம்.

नृशंसं கஞ்சனே !

अनार्यं தீயனே !

दुष्टं

क्षुद्रं

पापपराक्रम

अनार्यस्य

कर्म

ईदृशं

निर्वृण

ते

घृणा

अस्ति न

பாடு !

அற்பனே !

பாபங்களின்பிரதாபம்

செலுத்துபவனே !

அநந்ததேயநியாத

தீயனின்

காரியம்

இப்படிப்பட்டது.

கண்ணஞ்சனே !

உனக்கு

இரக்கமென்பது

இல்லை.

च्युता गृहाच्च राज्याच्च रामहस्ताच्च मैथिली । किं तवैषाऽपराद्धा हि यदेनां हन्तुमिच्छसि॥

गृहात् च "அரண்மனை யினின்
च चின் [அம்
राज्यात् राज்யத்தினின்றும்
च चின்
रामहस्तात् च பூரீராமரின் கையினி
ன் றுங்கூட

मैथिली ஜானகிதேவியார்
च्युता போய்விட்டாளே.

सीतां च हत्वा न चिरं जीविष्यसि कथञ्चन

सीतां "சீதாதேவியை
हत्वा च கொன்றபின்
कथञ्चन எப்படி இப்பட்டாலும்

वधार्हकर्मणाऽनेन मम हस्तगतो ह्यसि

अनेन "இந்த
वधार्हकर्मणा கொலைக்குற்றத்தால்

मम எனது

ये च स्त्रीघातिनां लोका लोकवध्येषु कुत्सिताः । इह जीवितमृतसृज्य मेल्य तान्प्रतिपत्स्यसे॥

लोकवध्येषु च "உலகில் கொலைக்குப்
பாத்திரமானவர்

कुत्सिताः இழிவான [கருக்கும்
ये எந்த

लोकः லோகங்கள்

स्त्रीघातिनां பெண்கொலை புரிந்த
வர்களுக்கோ

यत् एनां எதற்காக இவளை
हन्तु கொல்ல
इच्छसि அணிர்த்தணையோ ?
एषा இவள்
तव உனக்கு
किं हि என்னதான்
अपराद्धा குற்றம்புரிந்ததான்?

॥ २२ ॥

चिरं நீண்டு
जीविष्यसि न உயிர்தரிக்கமாட்டாய்.

॥ २३ ॥

हस्तगतः हि கைகளில் சிக்கியவனா
கவே

असि ஆகின்றனை.

तान् அவைகளை

इह இப்பொழுது

जीवितं உயிரை

उत्सृज्य துறந்து

मेल्य மாண்டபின்

प्रतिपत्स्यसे அடைவாய்."

इति ब्रुवाणो हनुमान्सायुधैर्हरिभिर्वृतः । अभ्यधावत संकुडो राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ॥ २५ ॥

हनुमान् துறனுமார்

इति மேற்கண்டவாறு

ब्रुवाणः சொல்லிக்கொண்டே

संकुडः சினபெழுந்தவராய்

सायुधैः போக்கர்களுகளுடன்

हरिभिः வானரர்களால் [கடிய

वृत्तः குழப்பட்டவராய்

राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ராகவணன் புதல்வனை
நோக்கி

अभ्यधावत எதிர்த்தோடினார்.

आपतन्तं महावीर्यं तदनीकं वनौकसाम् । रक्षसां भीमवेगानामनीकं तु न्यवारयन् ॥ २६ ॥

भीमवेगानां பயங்கரசத்திகொண்ட

रक्षसां அரக்கர்களின்

अनीकं சேனையானது

तु அப்பொழுது

आपतन्तं எதிர்த்துவருகின்ற

தும்

महावीर्यं மகாவீர்யங்கொண்ட

तन् அந்த [துமான

वनौकसां வானரர்களின்

अनीकं சேனையை

न्यवारयन् எதிர்த்துத்தகைத்

தது.

स तां बाणसहस्रेण विभोभ्य हरिवाहिनीम् । हरिश्रेष्ठं हनुमन्तमिन्द्रजित्मत्पुत्राच ह ॥

சா:	அந்த	விஷ்ணு	கலக்கி
ஹ்ருதித்	இந்திரஜித் து	ஹ்ரிஸ்த்	வானரே, தந்திராகிய
बाणसहस्रेण	பாணங்களின் பல	ஹ்ருமத் ஹ்	துறுமாநாப்பார்த்து
तां	அந்த [வான்	प्रयुवाच	பின்வருமாறு பதிலு
हरिवाहिनीं	வானரசேனையை		ரைந்தான் :

सुग्रीवस्त्वं च रामश्च यन्निमित्तमिहागताः । तां हनिष्यामि वंदेहीमयैव तव पश्यतः ॥२८॥

सुग्रीवः	“சகீரீவனும்	वैदेही	வீதைதைய
त्वं च	நீயும்	अथ एव	இக்கணமே
रामः च	ராமனும்	तव	நீ
यन्निमित्तं	ஏவன் காரணமாக	पश्यतः	கிழித்துக்கொண்டி
इह	இவ்விடம்		ருக்கையிலேயே
आगताः	வந்திருக்கிறோம்	हरिष्यामि	கொல்லப்போகின்
तां	அந்த		தேன்.

इमां हत्वा ततो रामं लक्ष्मणं स्त्वां च वानर । सुग्रीवं च वधिष्यामि ते चानार्य विभीषणम् ॥

इमां	“இவளை	ते	அந்த
हत्वा	கொன்றுவிட்டு	अनार्यं विभीषणं च	நீசனாகிய விபிஷண
ततः	பின்னர்	वानर	குரங்கே, [னையும்
रामं	ராமனையும்	स्वां च	உன்னயுங்கூட
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனையும்	वधिष्यामि	கொல்லப்போகின்
सुग्रीवं च	சகீரீவனையும்		தேன்.

न हन्तव्याः स्त्रियश्चेति यद्वर्षाणि पुवङ्गम् । पीडाकरमपिवाणां यत्स्यात्कंव्यमेव तत् ॥

पुवङ्गम्	“குரங்கே!	अभिलाषां	சத்ருக்களுக்கு
स्त्रियः	ஸ்திரீகள்	यत्	எது
हन्तव्याः न	கொல்லத்தகாதவர்	पीडाकरं स्यात्	உபத்திரவத்தைத்
इति	என்று [கன்	तत्	அது [தருமோ
यत् च	எதுவோ ஒன்றை	कतस्य एव	அவசியம் செய்யத்
वधीषि	எடுத்துரைத்தனையே.		தக்கதே.”

तमेवमुक्त्वा रुदतीं सीतां मायामयीं तदा । शितधारेण खड्गेन निजवानेन्द्रजित्स्वयम् ॥

ஹ்ருதித்	இந்திரஜித்து	खड्गेन	கத்தியால்
तं	அவரிடம்	रुदतीं	அழுதுகொண்டிருக்க
एव	மேற்கண்டவாறு	मायामयीं	மாயாருபமான [கும்
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	सीतां	வீதைதைய
तदा	அப்பொழுது	खड्गे	தானே
शितधारेण	கூரியதாரையுற்ற	निजवानेन्द्रजित्स्वयम्	வெட்டினான்.

यज्ञोपवीतमार्गेण भिक्षा तेन तपस्विनी । सा पृथिव्यां पृथुश्रोणी पपात म्रियदर्शना ॥

மியர்ச்னா	இனிய தோற்றங் கொண்டவனும்	சா	அவள்
புதுசுரோணி	{ நல்லொழுக்கத்தை யே சர்வமுடையத கொண்டவனும்	தேன	அவளுள்
தபஸ்வினி	பரிதாபநிலையிலிருப்ப வளுமான்	யஜ்ஞோபவீதமார୍गेण	பூணூல் மாலைக்குக் சரியாய்
		பிஷா	பின்வுண்டவளாய்
		புதிஸ்யா	பூமியில்
		பபாத	சாய்ந்தான்.

तामिन्द्रजित्स्वयं हत्वा हनूपन्तमुवाच ह

॥ ३३ ॥

இந்நஜித்	இந்திரஜித்து	ஹ்வா	கொன்றுவிட்டு
தா	அவளை	ஹ்நுமந்த்	ஹனுமாணரப்பார்த்து
ஸ்வய்	தானே	உவாச ஹ	பின்வருமாறு மொ ழிந்தான் :

मया रामस्य पश्येमां प्रियां कोपेन सूदिताम्

॥ ३४ ॥

மயா	"என்னால்	ஹமா	இந்த
கோபேன	கோபத்துடன்	ராமஸ்ய	ராமனது
சூதிதாம்	கொல்லப்பட்ட	பிரியாம்	மனைவியை
		பஸ்ய	பார்.

एषा विशस्ता वैदेही विफलो वः परिश्रमः

॥ ३५ ॥

ஏஷா	"இந்த	வ:	உக்களது
வெஹீ	வலைத	பரிஸம்:	நிரயாண
விஸஸ்தா	கொல்லப்பட்டான்.	வி஫ல:	விவர்த்தமே."

ततः खड्गेन महता हत्वा तामिन्द्रजित्स्वयम् । हृष्टः स रथमास्थाय विननाद महास्वनम् ॥

த:	அந்த	ततः	அதனால்
இந்நஜித்	இந்திரஜித்து	ஹ்ஸ்த:	களிப்புற்றவனாய்
ஸ்வய்	தானே	ரதம்	ரதத்தில்
தா	அவளை	மாஸ்யாய	இருந்துகொண்டே
மஹதா ஸ்ட்ரேன	பெருங்கத்தியால்	மஹஸ்வந்	பேரொலியாய்
ஹ்வா	வெட்டி	விநநாத்	கர்ஜித்தான்.

वानराः शुश्रुवुः शब्दमदूरे प्रत्यवस्थिताः ।

व्यादितास्यस्य नदतस्तदूर्गं संश्रितस्य च ॥

வானர:	அந்த	नदः च	கர்ஜிக்கும் அவனு
சுசுருவ்	கோட்டையை	ஸத்	சத்தத்தை [டைய
சந்திதஸ்ய	அடைத்து	ஸத்	சமீபத்தில்
வ்யாதிதாஸ்யஸ்ய	வானை விரித்துக் கொண்டு	புரவஸ்திதா:	இருந்த
		வானர:	வானரர்கள்
		சுசுருவ்:	கேட்டார்கள்.

तथा तु सीतां विनिहत्य दुर्पतिः महृष्टचेताः स बभूव रावणिः ।

तं हृष्टरूपं समुदीक्ष्य वानरा विषण्णरूपाः समभिप्रदुःखुः ॥ ३८ ॥

दुर्मतिः	நிய எண்ணமுற்ற	बभूव	ஆளுன்.
सः	அந்த	हृष्टरूपं	மிகக்களிப்புற்றிருந்த
रावणिः	இந்திரஜித்து	तं	அவனை
तथा तु	அப்படியே (தீர்மானி த்தபடியே)	समुदीक्ष्य	பார்த்து
सीतां	ஸீதைையை	वानराः	வானரர்கள்
विनिहत्य	கொன்று	विषण्णरूपाः	முற்றும் சொகித்தவர் கனரங்
महृष्टचेताः	மனத்திருப்திகொண்டவனாய்	समभिप्रदुःखुः	முத்தகூப்பட்டார் கள்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18547

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3872

इकाशीतितमः सर्गः—எண்பத்திரண்டாவது களக்கம். ॥ ८२ ॥

इन्द्रजिता निकुम्भिलायां होमारम्भः—இந்திரஜித்து கீதும்பிலையில் இராமமம்
செய்யத் துவக்குவது.

श्रुत्वा तु भीमनिर्द्वादं शक्राशनिसमस्वनम् । वीक्षमाणा दिशः सर्वा दुद्रुवुवानरर्षभाः ॥

वामरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	दिशः	திசைகள்
शक्राशनिसमस्वनं	வஜ்ஜாயுதத்திற்கு நிக ரான ஒலிகொண்ட	सर्वाः	மாதத்திலும்
भीमनिर्द्वादं	பயங்கரகரஜனையை	वीक्षमाणाः	சுற்றிப்பார்க்கின்ற வர்களாய்
श्रुत्वा तु	கேட்டதும்	दुद्रुवुः	துடினார்கள்.

तानुवाच ततः सर्वान्दनुमान्मास्तात्पजः । विषण्णवदनान्दीनांस्वस्ताभिद्रवतः पृथक् ॥२॥

मास्तात्पजः	வாய்புகல்வராகிய	विद्रवतः	தடுக்கின்றவர்கள்
हनुमान्	ஹனுமார்	तान्	அவர்கள்
विषण्णवदनान्	முகம்வரடி. பவர்களும்	सर्वान्	மாவரையும் பார்த்து
दीनान्	ஏக்கமுற்றவர்களும்	ततः	அப்பொழுது
स्वस्तान्	பயந்து	उवाच	பின்வருமாறு
पृथक्	நிமித்து		சொன்னார்:

कस्माद्विषण्णवदना विद्रवध्वे पुवङ्गमाः । त्यक्तयुद्धसमुत्साहाः शूरत्वं कनु वो गतम् ॥३॥

पुवङ्गमाः	“வானரர்களே!	विद्रवध्वे	தடுக்கின்றீர்கள்?
त्यक्तयुद्धसमुत्साहाः	போருக்கணராதத்தாத விட்டொழித்து	वः	உங்களது
विषण्णवदनाः	முகம்இசைவந்தவர்	शूरत्वं	ஹீரத்தன்மை
कस्मात्	ஏதற்காக	कनु	எங்கே
	[கனாய்]	गतम्	சென்றது?

तामापतन्तीं दृष्ट्व रथः सारथिना तदा । विवेकाश्वसमायुक्तः सुदूरमपवाहितः ॥ १० ॥

ததா
தா
ஆபதந்தி
தூதா
வியேகா-
சமாயுக்த:

ஆப்பொழுது
அதை
மேல்நிழைந்துவந்தார்
பார்த்துமே
இணைந்தபடி ஏகும் கு
திரைகள் பூட்டப்
பெற்ற

रथः
सारथिना
सुदूरं
अपवाहितः

ரதமாளி
ஸாரதியால்
வெகுதூரம்
செலுத்தப்பட்டது.

तमिन्द्रजितमप्राप्य रथस्य सहस्रारथिम् । विवेश धरणीं भिन्वा सा शिला वर्षमुद्यता ॥

சா
சிலா
மஹாரதி
ரதஸ்ய
தே
இन्द्रஜித

ஆந்த
பாறைமாளி
ஸாரதியோடுகூட
ரதத்திலிருக்கும்
அந்த
இந்திரஜிதனை

अप्राप्य
रथस्य
धरणीं
भिन्वा
विवेश

அஹ்நாது
தீர்ப்பிரயோஜனமான
பூமியை [நாள்
வினந்து
புகுந்தது.

पातितायां शिलायां तु रक्षसां व्यथिता चमूः । निपतन्त्या च शिलया राक्षसा मथिता भृशम् ॥

சிலாया
பாதிதாயா
ரக்ஷஸா
யமூ:
வ்யதிதா

பாறை
எறியப்படுகையிலே
அரக்கர்களின் [யி
சேனை
கலக்கமுற்றது.

निपतन्त्या
शिलया च
राक्षसाः
भृशं
मथिताः

வந்துவிழும்
அப்பாறைமால்
அரக்கர்கள்
மிக
நகக்குண்டார்கள்.

तमभ्यधावञ्छतशो नदन्तः काननौकसः ॥ १३ ॥

शतशः
काननौकसः
नदन्तः

துற்றுக்கணக்காக
வானரர்கள்
கற்றிக்கின்றவர்களாய்

तं
अभ्यधावम्

அகளை (இந்திரஜித
னை)
எதிர்த்தேதாதுவார்கள்.

ते हुमांश्च महावीर्या गिरिशृङ्गाणि चोद्यताः । क्षिपन्तीन्द्रजितः संख्ये वानरा भीमविक्रमाः ॥

தே
மஹா
भीमविक्रमाः

அந்த
ஹீரயம் மிக்கவர்களுடும்
பயங்கரமான பிரதா
பங்கொண்டவர்களு
டான

संख्ये
वृमान् च
गिरिशृङ्गाणि च
उद्यताः
इन्द्रजितः
क्षिपन्ति

பேரின்
பாங்கெனயும்
மலைச்சிகரங்களையும்
உடர்த்திபவர்களாய்
இந்திரஜிதன்
எறிந்தார்கள்.

वृक्षशैलमहावर्षे विसृजन्तः पुवङ्गमाः । शूणां कदनं चकुनेदुश्च विविधैः स्वरैः ॥ १५ ॥

पुवङ्गमाः
वृक्षशैलमहावर्षे
विसृजन्तः

வானரர்கள்
மரக்களுடையவும்
மலைகளுடையவும்
பெரும்வருஷத்தை
விடுப்பவர்களாய்

शूणां
कदनं
चक्रः
विविधैः
स्वरैः च
नेदुः

செருக்கொக்கு
நாசத்தை
விவிதத்தனம்,
பல்
குரல்கொண்டும்
ஆசுவாரித்தனம்.

वानरैस्तेमहावीर्ययोररूपा निशाचराः । वीर्यादभिहता वृक्षैर्व्यवेष्टन्त रणाजिरे ॥ १६ ॥

घोररूपाः	பயங்கரமான உருவங்கொண்ட	वीर्यान्	வீரத்தொடர்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	वृक्षैः	மரங்களைக்கொண்டு
तैः	அந்த	अभिहताः	தாக்கப்பட்டவர்
महावीर्यैः	மகாவீரப்பொலிகளான		களாய்
वानरैः	வானரர்களால்	रणाजिरे	போர்க்களத்தில்
		व्यवेष्टन्त	புரண்டார்கள்.

स्वसैन्यमभिवीक्ष्याथ वानरादितमिन्द्रजित् । मृहीतायुधः क्रुद्धः परानभिमुखो ययौ ॥

अथ	அப்பொழுது	क्रुद्धः	கிணமெழுந்து
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	मृहीतायुधः	ஆயுதங்களைக்கைக்
स्वसैन्यं	தனது சொல்யத்தை		கொண்டவனாய்
वानरादित्	வானரர்களால் தான்	परान्	சத்ருக்களை
	புறத்தப்பட்டதாய்	अभिमुखः	எதிர்த்து
अभिवीक्ष्य	கவனித்து	ययौ	வந்தான்.

स शरौघानवसृजन्स्वसैन्येनाभिसंवृतः । जघान कपिशार्दूलान्स बहून्ष्टविक्रमः ॥ १८ ॥

दृष्टविक्रमः	விரியத்தில் தேர்ந்த	अवसृजन्	விடுத்துக்கொண்டு
सः	அவன்	सः	அவன்
स्वसैन्येन	தனது சேனையால்	बहून्	பல
अभिसंवृतः	சூழப்பட்டவனாய்	कपिशार्दूलान्	வானரோத்தமர்களை
शरौघान्	சரஜலங்களை	जघान	தாக்கினான்.

शूलैरशनिभिः खड्गैः पट्टिशैः कूटमुद्गरैः । ते चाप्यनुचरास्तस्य वानराञ्छघ्नुराजसा ॥ १९ ॥

तस्य	அவனது	पट्टिशैः	பட்டாக்கத்திகளாலும்
ते	அந்த		
अनुचराः अपि	படர்களும்	कूटमुद्गरैः च	கூடாயுதங்களாலும்
शूलैः	சூலாயுதங்களாலும்		முத்திராயுதங்களாலும்
खड्गैः	கத்திகளாலும்	वानरान्	வானர்களை [ஆம்
अशनिभिः	அசனி ஆயுதங்களாலும்	आजसा	விரியம்கொண்டு
		जघ्नुः	கொக்கினார்கள்.

सस्कन्धवितपैः सालैः शित्याभिश्च महाबलः । हनुमान्कदन् चक्रे रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥

महाबलः	மகாபலவாகுதிய	भीमकर्मणां	பயங்கரச்செயல்
हनुमान्	ஹனுமார்		கருற்ற
सस्कन्धवितपैः	தூர்களுடனும் கிளை	रक्षसां	அரக்கர்களுக்கும்
	களுடனும் கூடிய	कदन्	நாசத்தை
सालैः	ஆச்சாமரங்களாலும்	चक्रे	விளைவித்தார்.
शित्याभिः च	பாறைகளாலும்		

स निवार्य परानीकमवर्षीचान्वनीकसः । हनुमान्निर्वर्तयं न नः साध्यमिदं बलम् ॥

ச:	அந்த	அவரீ:	பின்வருமாறு
ஹனுமான்	ஹனுமார்		புகன்றார்.
பரானீக	சற்றுநேரமாய	சவ்வர்வ்	"திருப்புகழ்க்கள்.
நிவார்ய	தடைத்தது	ந:	நமது
தான்	அந்த	இதே வல்	இந்த பழமானது
வனீகச:	வானாரர்களோப்	சாப்ய ந	உபயோகிக்க அகிய
	பார்த்து		மில்லை.

त्यक्त्वा प्राणान्विवेष्टन्तो रामप्रियचिकीर्षवः । यन्निमित्तं हि युध्यामो हता सा जनकात्मजा ॥

யந்நிமித்	"எவன் கிறித்தமாய்	தவா	பொருப்படுத்தாது
ராமபிரிய-	ஸ்ரீராமபிரமலுக்கு மிளி	வिवேஸ்த:	கழன் ஹகொண்டி (நாம்)
விகீர்ஷவ:	உத்தமையே செய்ய	யுத்யாம:	மொந்தென்றோமோ ;
	ஆவன் கொண்டவர்	சா	அந்த
	களாய்	ஜனகாத்தமா ஹி	ஜானகிதெயியர்
பிராணா	உயிரையும்	ஹத:	மரண்டனன்.

इममर्थं हि विज्ञाप्य रामं सुग्रीवमेव च । तौ यत्प्रतिविधास्येते तत्कल्पिष्यामहे वयम् ॥ २३ ॥

ஹி	"ஆகையால்	விஜ்ஞாப்ய	தெரிவித்து
வய்	நாம்	தௌ	அவர்களோடும்
ஹம்	இந்த	யத்	எதை
அர்த்	சமஸ்காரத்தை	பிரிவிதாஸ்யே	கிதிக்கின்றோர்களோ ;
ராமம் ச	ஸ்ரீராமரிடமும்	தத்	அதை
சுமீவ் பூ	ஸுகீர்வரிடமும்	கல்பிஷ்யாஹே	செய்கோம்."

इत्युक्त्वा वानरश्रेष्ठो वारयन्सर्ववानरान् । शनैः शनैरसंत्रस्तः सवलः संन्यवर्तत ॥ २४ ॥

அன்ஸ்த:	கிறித்தும் அச்சமில்லாத	வாரயந்	திரும்பிக்கொண்டு
வானரஸ்ரேஸ்த:	வானரோத்தமர்	சவல்:	செல்லுபடக்கூட
ஹி	மேற்கண்டவாறு	சனீ: சனீ:	மெல்லமெல்ல
உக்தவா	கொல்லிவிட்டு [யும்	சன்யவர்த	திரும்பிச் சென்றார்.
சர்வவானரந்	வானரர்கள் யாவரை-		

ततः श्रेष्ठ्य हनुमन्तं व्रजन्तं यत्र राघवः । स होतुकामो दुष्टात्मा मतमैत्यनिकुम्भिलाम् ॥

துஷ்டமா	தியச்செயங்கொண்ட	சுஷ்ட	பார்த்து
ச:	அவன் (இந்திராஜித்து)	தத:	அப்பொழுது
ஹனுமன்	அனுமாரை	ஹோதுகாம:	தேவமம் செய்ய
ராஹவ:	ஸ்ரீராமர்		கிரும்பியவனாய்
யத்	எங்கோ அங்கு	செய்நிகுமிஸல்	கிரும்பியபெனும்
மஜன்	செல்லவாரம்	மத:	யாகசாலைக்கு
			சென்றான்.

विष्णुम्भिलामधिष्ठाय पावकं सुहुवेन्द्रजित्

॥ २६ ॥

इन्द्रजित्
निकुम्भिलां
अधिष्ठाय

இந்திரஜிதனது
நிகும்பிலைக்கு
அப்திஸ்தானது

पावकं
सुहुवे

அக்னியில்
தேறாமம் செய்தான்.

यज्ञभूम्यां तु विधिवत्पावकसोऽन रक्षसा । ह्यवानः प्रजञ्वाल मांसशोणितमुत्तदा ॥ २७ ॥

तश
यज्ञभूम्यां
तन
रक्षसा
विधिवत्

அப்திஸ்தானது
யாகத்தலத்தில்
அந்த
அரக்கனும்
சாஸ்திரமுறைப்படி

ह्यवानः
मांसशोणितमुक्
पावकः तु
प्रजञ्वाल

தேறாமம் செய்யப்
பட்டு
மாம்பலத்தையும் எத்த
தையும் புதிப்பதாய்
அக்னியும்
ஜ்வலித்தது.

सोऽग्निःपिन्द्धो दृशे होमशोणिततर्पितः । सन्ध्यागत इवादित्यः सुतीव्रोऽग्निः समुत्थितः॥

सः
अग्निः
होमशोणिततर्पितः
अग्निःपिन्द्धः

அந்த
அக்னியானது
தேறாமத்தில் எத்தத்
தால் ஆறுத்செய்
பப்பட்டு
ஜ்வாலைகள் மூண்டு

सुतीवः
समुत्थितः
सन्ध्यागतः
आदित्यः
इव
दृशे

மிகத் தீவிரமாய்
எழுந்ததாய்
மாலைக்காலத்திய
சூரியன்
போன்றவாறாய்
காணப்பட்டது.

अथेन्द्रजिद्राक्षसभूतये तु जुहाव इव्यं विधिना विधानवित् ।

दृष्ट्वा व्यतिष्ठन्त च राक्षसास्ते महासमूहेषु नयानयज्ञाः

॥ २९ ॥

विधानवित्
इन्द्रजित्
अथ
राक्षसभूतये
विधिना
दृष्ट्वा

செய்வனவை நன்கு
ணர்ந்த
இந்திரஜிதனது
அப்திஸ்தானது
அரக்கர் மன்னனின்
தேறாமத்தையுந்தே
சித்தது
முறைப்படி
தொலிகளை

जुहाव
महासमूहेषु
नयानयज्ञाः
ते
राक्षसाः च
दृष्ट्वा तु
व्यतिष्ठन्त

தேறாமம் செய்தான்.
போர்களில்
செய்யத்தக்கவைகளை
யும் செய்வத்தகாத
வைகளையும் தெரிந்த
அந்த
அரக்கர்களும்
பார்த்துக்கொண்டே
காத்தலின் ஞர்கள்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दृचशीतितमः सर्गः ॥

व्यशीलितमः सर्गः—எண்பத்குழஞ்ஞாலது வளக்கம். || 42 ||

मायासीताचवमूर्च्छितरामवचनम्—மாயாசீதா வாதத்தால் முறிச்சையடைந்த
புரீராமனைத் தேற்றுவது.

राववशापि विपुत्रे न राक्षसवनीकुलाम् । श्रुत्वा सद्योपनिर्घोषं जाम्बवन्तमुवाच ह ॥

राववः अपि	புரீராமபிராணம்	संघाभनिर्घोषं	பெரும்முழக்கத்தை
राक्षसवनीकुलां च	காட்சனகலஞ்சை வாலாம்	शु-वा	செட்டு.
तं	அந்த	जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தைப்பார்த்
विपुत्रं	பெருந்	उवाच ह	பின்வருமாறு [அ புகன்றார்:]

सौम्य नूनं हनुमता क्रियते कर्पं दुष्करम् । श्रूयते हि यथा भीमः सुपदानाद्युपस्थितः ॥

सौम्य	" புண்ம, தமசிவ]	हि	ஈசைனில்
नूनं	இப்பொழுது	यथा	அநிகாணத்தே
हनुमता	அனுமாரால்	सुपदान्	மகன்கூடும்
दुष्करं	பிறசால் செயற்கரிய	भीमः	பயக்கரமான
कर्पं	செயலாது	आदुवस्थितः	துடிதவசரின் சத்தம்
क्रियते	பரியப்படுகிறது.	श्रूयते	செட்கப்படுகிறது.

तदृच्छ कुरु साहाय्यं स्ववलेनाभिसंवृतः । शिष्यवृक्षपते तप्य कपिधेयस्य युध्यतः ॥ 3 ॥

तदृच्छ ।	" கரடிமன்னரை !	तस्य	அந்த
तत्	ஆனவால்	कपिधेयस्य	வானர சத்தமருக்கு
स्ववलेन	தனது சேனையால்.	शिष्य	சிஷ்யின்
अभिसंवृतः	சூழப்பட்டவரால்	साहाय्यं	உதவியை
गच्छ	செல்லும்.	युध्यतः	புரிகொள்ளும்.

कक्षराजस्तथोक्तस्तु स्येनानीकेन संवृतः । आगच्छत्पक्षिर्न द्वारं हनुमान यत्र वानरः ॥ 4 ॥

तथा	பெற்கண்டவாறு	वानरः	வானர சிவ
उक्तः	ஆகாது பிச்சப்பெற்ற	हनुमान्	அனுமான்
कक्षराजः तु	கரடிமன்னரும்	पक्षि	பட்சி அந்த
स्येन	தனது	पक्षिर्न	பெருநு
अनीकेन	சேனையால்	द्वारं	காக்கை தோக்கி
संवृतः	சூழப்பட்டவரால்	आगच्छत्	கொண்டார்.

अथायान्तं हनुमन्तं ददर्शपतिः पथि । वानरैः कुतसङ्ग्रहैः श्वसिद्धिर्भिसंवृतम् ॥ 5 ॥

कक्षरपतिः	கரடிமன்னர்	श्वसिद्धिः	சுவாசத்தின்கொண்டார்
अथ	அப்பொழுது	वानरैः	வானரர்களால்
पथि	வழியில்	अभिसंवृत्तिः	சூழப்பட்டு
हनुमन्तं	அனுமானை	आयातं	கொண்டுவந்தது
कुतसङ्ग्रहैः	கொண்டுவந்தது	दर्शो	கண்டார். [வரால்]

हृष्टा पथि हनूमांश्च तक्षकबलमुद्यतम् । नीलमेघनिभं भीमं संनिवार्य न्यवर्तत ॥ ६ ॥

हनूमान् च	ஹனுமாரும்	उद्यतं	உயருவதாய்
पथि	மார்க்கத்தில்	हृष्टा	பார்த்து
नीलमेघनिभं	கரியமேகத்தை நிகர்	तत्	அதை
भीमं	பயங்கரமான [த்து]	सन्निवार्य	தடுத்தா
तक्षकबलं	காடிப்படைபை	न्यवर्तत	திருப்பச்செய்தார்.

स तेन हरिसैन्येन संनिकर्षं महाययाः । शीघ्रमागम्य रामाय दुःखितो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥

महाययाः	பெரும் புகழ்	आगम्य	வந்து
	படைத்த	दुःखितः	துயரினாழ்ந்தவராய்
सः	அவர்	रामाय	ராமரிடம்
तेन	அந்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
हरिसैन्येन	வானரசேனையுடன்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
शीघ्रं	விரைவாய்		சொன்னார் :
सन्निकर्षं	சமீபத்திற்கு		

समरे युद्धयमानानामस्माकं प्रेक्षतां पुरः । जघान रुदतीं सीतामिन्द्रजिद्रावणात्मजः ॥ ८ ॥

रावणात्मजः	"ராவணன் புகல்வன	प्रेक्षतां	பார்த்துக்கொண்ட
	கிப	अस्माकं	எங்கள்து [ருக்கும்]
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	पुरतः	முன்னிலையில்
समरे	போரில்	रुदतीं	அழுதுகொண்டிருந்த
युध्यमानानां	போர் புரிந்துகொ	सीतां	ஸீதாப்பிராட்டியை
	ண்டு	जघान	கொன்றுவிட்டான்.

उद्भ्रान्तचित्तस्तां हृष्टा विषण्णोऽहमरिन्दम । तदहं भवतो वृत्तं विज्ञापयितुमागतः ॥ ९ ॥

अरिन्दम	"தஞ்சைம்ஹாரகரே!	उद्भ्रान्तचित्तः	கித்திரமைகொண்
तां	அவளை (வந்திரோட்ட		டேன்.
	டியாரை)	तत्	அந்த
हृष्टा	பார்த்து	वृत्तं	நடந்த விஷயத்தை
अहं	நான்	भवतः	தேவரீருக்கு
विषण्णः	கொகத்திலாழ்ந்தவ	विज्ञापयितुं	தெரிவிக்க
	னாய்	अहं	நான்
		आगतः	வந்தேன்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवः शोकमूर्च्छितः । निपपात तदा भूवौ छिन्नमूल इव द्रुपः ॥

राघवः	ரகுநாதிகைர்	छिन्नमूलः	வேரறுக்கப்பட்ட
तस्य	அவரது	द्रुपः	மரம்
तत्	அந்த	इव	போன்றவாதே
वचनं	சொல்லை	तदा	அப்பொழுது
श्रुत्वा	கேட்டு,	भूवौ	பூமியில்
शोकमूर्च्छितः	துவரத்தால் உணர்	निपपात	விழுந்துவிட்டார்.
	வந்தவராய்		

तं भूपौ देवसङ्काशं पतिं प्रेक्ष्य रावणम् । अभिप्रेतुः समुत्पत्य सर्वतः कपिसत्तमाः ॥

कपिसत्तमाः	வானரோத்தரர்கள்	पतिः	விழுந்துகிடப்பவராய்
देवसङ्काशं	தேவதைகளை நிகர்ந்த	प्रेक्ष्य	ஆறித்து
तं	அந்த	सर्वतः	நாற்புறத்திலின்றும்
रावणं	ஸ்ரீராமபிரானை	समुत्पत्य	பாய்ந்து
भूमौ	பூதலத்தில்	अभिप्रेतुः	வந்தார்கள்.

असिञ्चन् सलिलैर्धீनं पद्मोत्पलसुगन्धिभिः । प्रदहन्तमनासाद्यं सहसाऽग्निमिवोच्छिखम् ॥

असिञ्चन्	ஜுவரனைகள் எழுந்தன	पद्मो-उत्प-)	கமலம், வெய்தல் இ
अनासाद्यं	யாவதும் அதுவருமுடி	सुगन्धिभिः)	வைகளின் மணம்
	யாததாய்		கமழும்
प्रदहन्तं च	தகிக்கும்	सलिलैः	ஜுவரன்களால்
अग्निं ह्य	அக்னிபோன்றவை	सहसा	விசைத்து
एनं	இவரை [ராமிய	असिञ्चन्	தெறித்தார்கள்.

तं लक्ष्मणोऽथ बाहुभ्यां परिषज्य सुदुःखितः । उवाच राममस्वस्थं वावयं हेत्वर्थमयुतम् ॥

अथ	அப்பொழுது	बाहुभ्यां	இருகரங்களால்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	परिषज्य	ஆகினைத்துக்கொண்டு
सुदुःखितः	துயரம் மேலிட்டவராய்	हेत्वर्थमयुतं	எந்த கற்பொழுது
			கைமந்த
अस्वस्थं	மெய்மறந்திருக்கும்	वावयं	ஒரு திருபொழியை
तं	அந்த	उवाच	பின்வருமாறு
रामं	ஸ்ரீராமரை		சாத்தினார் :

शुभे वर्ष्मणि तिष्ठन्तं स्वामार्य विजितेन्द्रियम् । अनर्थेभ्यो न शक्नोति व्रतुं धर्मो निरर्थकः ॥

आर्य	"அண்ணா !	निरर्थकः	{ பிரயோஜனமெதை
शुभे	ஆற		யும் எதிர்பாராது
वर्ष्मणि	நெறியில்		செய்யப்பெற்ற
तिष्ठन्तं	நிலைத்துநிற்பவரும்	धर्मः	தர்மமானது
विजितेन्द्रियं	புலன்களை வென்றவருமான	अनर्थेभ्यः	திடீர்துள்ளின்று
		शक्तुं	காக்க
त्वं	தேவரீரை	शक्नोति न	வாள்வாய்பற்றுகிறது.

भूतानां स्थावराणां च जङ्गमानां च दर्शनम् । यथाऽस्ति न तथा धर्मस्तेन नास्तीति मे मतिः ॥

धर्मः	"தர்மமென்பது	जङ्गमानां	சாப்பொருள்களுக்கும்
अस्ति इति	இருக்கிறது என்று		கூடும்
मे	எனது	दर्शनं	புள்ளுகூதல்
मतिः	நிர்மாணம்.	यथा	எவ்வண்ணம்
तेन च	ஆனானை	अस्ति	உண்டே
भूतानां	பிராணிகளுக்கும்		
स्थावराणां	அசைப்பொருள்களுக்கும்	तथा च न न	{ அவ்வண்ணம் புலனாகுதல்
			குதல் இதற்கில்லையே
			இல்லை.

यथैव स्थावरं व्यक्तं जङ्गमं च तथाविधम् । नायमर्थस्तथा युक्तस्त्वद्विधो न विपद्यते ॥

यथा	"எவ்வண்ணம்	अयं	இந்த
स्थावरं	அசரப்பொருள்	अर्थः	தர்மமானது
व्यक्तं	புலனாகின்றதோ	न	இல்லை.
तथाविधं	அப்படியே	युक्तः	அதோடுகூடிய (தர்மத் தோடுகூடிய)
जङ्गमं	சரப்பொருளும்	विविधः	தேவரீர் போன்றவர்
च	புலனாகின்றதேதோ	न विपद्यते	எதற்கும் சலியார்.
तथा	அவ்வண்ணம்		

यद्यधर्मो भवेद्भूतो रावणो नरकं व्रजेत् । भवांश्च धर्मयुक्तो वै नैवं व्यसनमाप्नुयात् ॥ १७ ॥

अधर्मः	"அதர்மமானது	धर्मयुक्तः	தர்மத்தோடுகூடிய
भूतः	பலனளிப்பதாய்	भवान् वै	தேவரீரோ
भवेत् यदि	ஏற்படுமேயானால்	एवं	இப்படிப்பட்ட
रावणः	ராவணன்	व्यसनं च	கஷ்டத்தையே
नरकं	நரகத்தை	आप्नुयात् न	அடையமாட்டார்.
व्रजेत्	அடைவான்.		

तस्य च व्यसनाभावाद्व्यसनं च गते त्वयि । धर्मो भवत्यधर्मश्च परस्परविरोधिनौ ॥ १८ ॥

तस्य	"அதற்கு (தர்மத் திற்கு)	गते च	அடைந்திருக்கின்றீர்
व्यसनाभावात्	இக்கட்டென்பதே	धर्मः	தர்மமும் [எனில்]
	இல்லாமைபால்	अधर्मः च	அதர்மமும்
व्ययि च	தேவரீரோ	परस्परविरोधिनौ	ஒன்றுக்கொன்று தலை தீழாய் மாறியதாய்
व्यसनं	துன்பத்தை	भवति	ஆகிறது.

धर्मेणोपलभेद्धर्ममधर्मं चाप्यधर्मतः । यद्यधर्मेण युज्येयुर्ध्वधर्मः प्रतिष्ठितः ॥ १९ ॥

धर्मेण	"தர்மத்தால்	येषु	எவர்களிடத்தில்
धर्मं च	தர்மத்தையே,	अधर्मः	அதர்மம்
अधर्मतः	அதர்மத்தால்	प्रतिष्ठितः	குடிக்கொண்டிருக்கிற
अधर्मं यदि	அதர்மத்தை,		தோ அவர்கள் தான்
उपलभेत्	பெறலாம்.	अधर्मेण युज्येयुः	நிப்பயனைப்பெறுவார்
यदि	இப்படியிருக்கையில்		கள்.

यदि धर्मेण युज्येरन्नधर्मरुचयो जनाः । धर्मेण चरतां धर्मस्तथा चैषां फलं भवेत् ॥ २० ॥

जनाः	"ஊன்கள்	चरतां	ஒழுக்கும்
धर्मेण युज्येरन् यदि	தர்மத் துடனே ஒழு குவார்களேயானால்	एषां	இவர்களுக்கு
अधर्मरुचयः न	அதர்மத்தில் பற்று ணையவார்கள்கள்.	तथा	அவ்வண்ணமே
धर्मेण	தர்மத்துடனே	धर्मः	தர்மரூப
		फलं च	பலனே
		भवेत्	உண்டாகும்.

यस्मादर्थो विवर्धन्ते येष्वधर्मः प्रतिष्ठितः । क्रियन्ते धर्मशीलाश्च तस्मादेतौ निरर्थकौ ॥

यस्मात्	“எதனால்	क्रियन्ते	இக்கட்டிற்காரர்கள்
அर्थம்:	பேராவைகள்		ஞானர்கள்.
विवर्धन्ते	பெருகுகின் தனவே	तस्मात्	ஆகையால்
अधर्मः	அதர்மம் [அந்த	एतौ च	{ இவ்விரண்டினாலும்
येषु	எவர்களிடம்		{ (அதர்மமும் பெரா
प्रतिष्ठितः	சூழ்கொண்டிருக்கிறதோ அந்த	निरर्थकौ	ணையும்)
अधर्मशीलाः	தீயச்சொல்லுற்றவர்கள்		நற்பயன்களை
			தராதவை.

वध्यन्ते पापकर्माणो यद्यधर्मेण राघव । वधकर्महतोऽधर्मः स हतः कं वधिष्यति ॥ २२ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	वधकर्महतः	நாசப்பயனுக்கப்படுதல்
पापकर्माणः	பாபத்தொழிலுற்றவர்கள்		பட்டதும்
अधर्मेण	அதர்மத்தால்	हतः	வரம்பிற்குட்பட்
वध्यन्ते	வதைக்கப்படுகின்றார்கள்.	सः	அந்த [டதுமான
		धर्मः	தர்மமானது
यदि	அப்படி. பிறகுக்கூட	कं	எவளை
		वधिष्यति	பாதிக்கும்?

अथ वा विहितेनायं हन्यते हन्ति वा परम् । विधिरालिप्यते तेन न स पापेन कर्मणा ॥

अयं	“இது மேற்கண்ட	हन्ति वा	நிச்சயமழிக்கின்றது.
	அதம்.	सः विधिः	அந்த அதன்
विहितेन	தெய்வர தீனமாய்	तेन	அந்த
हन्यते अथवा	சூறையுற்றாலும்	पापेन कर्मणा	தீய பயனுடன்
परं	மற்றதை (தினாக)	आलिप्यते न	கிறதும்போகிற சிலனை.

अवृष्टप्रतिकारेण त्वन्यत्तेनासता सता । कथं शक्यं परं प्राप्तुं धर्मेणारिविकर्षेण ॥ २४ ॥

अरिविकर्षेण	“சத்ருவாய் ஹாரக!	अन्यत्तेन तु	தன்னதென்று நி
धर्मेण	தர்மத்துடன் கூடிய		செய்கப்படாதது
सता	ஞானநிபுணனானால்	असता	கொடுமைமால் [மான
अवृष्टप्रतिकारेण	இதுவனையில் கண்ட	परं प्राप्तुं	தினாக அடைப
	ராத கஷ்டமாகிறதும்	कथं	எவ்வாறு
		शक्यम्	சாத்தியமாகும்?

यदि सत्स्यात्सतां मुख्य नासत्स्यात्तव किञ्चन । त्वया यदीदृशं प्राप्तं तस्मात्सन्नापपद्यते ॥

सतां	“புண்பா த்மாக்களில்	त्वया	தேவரீரால்
मुख्य	உத்தமரே!	ईदृशं	இப்படியாய்
सत्	நன்னம	प्राप्तं	அடைப்பப்பட்டது
उपपद्यते न	அதன் பயனை அளிக்க	यत्	எதுவோ அது
	காதிருக்கிற தில்லை.	तव	தேவரீருக்கு
तस्मात्	ஆனதுபற்றி	किञ्चन	சிறிதும்
सत् यदि स्यात्	தர்மம் உண்டெனில்	असत् स्यात् न	திக்காய் ஏற்படாது.

अथवा दुर्बलः क्लीबो बलं धर्मोऽनुवर्तते । दुर्बलो हतमयादो न सेव्य इति मे मतिः ॥

अथवा	"இசில் சந்தேகம் என்ன?	கிவ:	அசஞ்சலப்பற்றற்ற தரமமான இது
धर्मः	தர்மமானது	बलं	பலத்திற்கு
दुर्बलः	அற்பமாகவும்	अनुवर्तते	அடங்கிக்கொடுக்கிறது.
हतमयादः	சாஸ்திரவிதிகளுக்கு பீதியதாகவும்	इति	என்பது
सेव्यः न	அனுஷ்டிக்கத்தக்க	मे	எனது
दुर्बलः	அற்பமாயும் [கொண்டு]	मतिः	கொள்ளுக.

बलस्य यदि चेद्धर्मो गुणभूतः पराक्रमे । धर्ममुत्सृज्य वर्तस्व यथा धर्मे तथा बले ॥२७॥

पराक्रमे	"மேற்கொண்ட காரிய முயற்சியில்	धर्म	தர்மத்தை
धर्मः	தர்மமானது	उत्सृज्य	விட்டுவிட்டு
बलस्य	பலத்திற்கு	धर्मे	தர்மத்தில்
गुणभूतः	அடங்கியிருப்பதாக	यथा	எப்படியோ
यदि चेत्	தேவரீருக்கு கொண்டு மாகில்	तथा	அப்படியே
		बले	பலத்தில்
		वर्तस्व	செடுபட்டுகொளவும்.

अथ चेत्सत्यवचनं धर्मः किल परन्तप । अनृतस्त्वय्यकरणः किं न बद्धस्त्वया पिता ॥

परन्तप	"சத்ருஸம்ஹாரக, மேற்கண்டதுதான் என்றால்	त्वयि	தேவரீரிடத்தில்
अथ चेत्		अकरणः	கருணை காட்டாத வரும்
सत्यवचनं	{ ஸத்தியோபதேசம் (நாமனுஷ்டிப்பதை உபதேசித்தல்)	अनृतः	சொல் தவறியவரு
धर्मः किल	தர்மம் என்கிற கார ணத்தால்	पिता	தந்தை [மகன்]
		यथा	தேவரீரால்
		किं न बद्धः	ஏன் அடக்கப்பட வில்லை?

यदि धर्मो भवेद्भूतो अधर्मो वा परन्तप । न स्म हत्वा सुनिं बन्नी कुर्याद्विज्यां शतक्रतुः ॥

परन्तप	"சத்ருக்களைத் தழிக்க அடிப்பவனே!	शतक्रतुः	நூறுயாகம்செய்த
अधर्मः	அதர்மமானது	धर्मी	இந்திரன்
भूतः	யாவரா ஹானுஷ்டிக் கத்தக்க	सुनिं	முனியை (விருத்திரா காரண)
धर्मः	கடமை	हत्वा	கொன்றுவிட்டு
भवेत्	ஆகிறது	इयां	யாகத்தை
यदि वा	என்கிற பகஷத்தில்	कुर्यात् स न	செய்திருக்கமாட் டான்.

सोऽयमर्थं परित्यज्य सुखकामः सुखैधितः । पापमारभते कर्तुं ततो दोषः प्रवर्तते ॥३४॥

सः	“அந்த	अर्थ	உத்தேசத்தை
सुखकामः	{ மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம் ஒன்றையே மிகுந்த மாயக்கொண்டவனும்	परित्यज्य	மறத்துவிட்டு
सुखैधितः	{ மோக்ஷஸாம்ராஜ்யம் ஒன்றையே வளர்த்து வந்தவனுமாகிய	पापं	தீக்கை விளைவிக்கும்
अर्थ	இவன்	कर्तुं	செய்ய [ஓர் செயலை
		आरभते	தலைப்படுகிறான்.
		ततः	அப்படியாகில்
		दोषः	குறை
		प्रवर्तते	எற்படுகிறது.

यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।

यस्यार्थाः स पुमांल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः

॥ ३५ ॥

यस्य	“எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு
अर्थाः	{ (புருஷர்த்தங்களில் இரண்டாவதாகிய) புலகபாக்யங்கள் இருக்கின்றனவே	अर्थाः	புலகபாக்யங்க ளிருக்கின்றனவே
तस्य	அவனுக்கு	सः	அவன்
मित्राणि	நண்பர்களுண்டு.	लोके	உலகில்
यस्य	எவனுக்கு	पुमान्	மனிதனுவான்.
अर्थाः	புலகபாக்யங்க ளிருக்கின்றனவே	यस्य	எவனுக்கு
तस्य	அவனுக்கு	अर्थाः	புலகபாக்யங்களி ருக்கின்றனவே
बान्धवाः	பந்துக்களுண்டு.	सः च	அவன் தான்
		पण्डितः	பண்டிதன்.

यस्यार्थाः स च विक्रान्तो यस्यार्थाः स च बुद्धिमान् ।

यस्यार्थाः स महाभागो यस्यार्थाः स महागुणः

॥ ३६ ॥

यस्य	“எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு
अर्थाः	புலகபாக்யங்களி ருக்கின்றனவே	अर्थाः	புலகபாக்யங்களி ருக்கின்றனவே
सः च	அவன் தான்	सः	அவன்
विक्रान्तः	ஐயசாலி.	महाभागः	கொடுத்தாவத்
यस्य	எவனுக்கு	यस्य	எவனுக்கு [தவன்.
अर्थाः	புலகபாக்யங்களி ருக்கின்றனவே	अर्थाः	புலகபாக்யங்களி
सः च	அவன் தான்	सः	அவன் [ன்றனவே
बुद्धिमान्	புத்திசாலி.	महागुणः	பெருக்குணங்களமை ந்தவனுக்கின்றான்.

अर्यस्यैते परित्यागे दोषाः प्रव्याहृता मया । राज्यमुत्सृजता वीर येन बुद्धिस्त्वया कृता ॥

वीर	“குரோ!	त्वया	தேவீரால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	बुद्धिः	மனக்கொள்கை
उत्सृजता	வேண்டாமெனத் துறந்த	कृता	காட்டினப்பட்டது.

येन	அக்காரணத்தால்	एते	மேற்கண்ட
अर्थस्य	தான் { (புருஷர்த்தங்களில் இரண்டாவதான) அர்த்தத்தை	दोषाः	குறைகள்
परित्यागे	முற்றிலும் தூறல் தணி டும் சிவதயத்தில்	सया	அடியினால்
		प्रत्याहताः	எடுத்தாக்கம்
			பட்டன.

यस्यार्था धर्मकामार्थास्तस्य सर्वे प्रदक्षिणम् । अधनेनार्थकायेन नाथेः शक्यो विचिन्वता ॥

यस्य	“ எவனுக்கு	अधनेन	{ போர்வெற்றியால் கிணையும் பாக்கியம் பெருதிருக்கிறவரும்
अर्थाः	பூவுலகமானவர்களின் ருக்கின் தனவே	विचिन्वता	{ கவரவில்லையெனினிருக் கிறவருமான தேவரீ ரால்
तस्य	அவனுக்கு	अर्थः	திருவுன்னத்தில் கொ ண்டெள்ள காரியகித்தி
धर्मकामार्थाः	தர்மங்களும் மனோத ங்களும் சித்திக்கின்	शक्यः न	சாத்தியமாகமாட் பாது.
सर्वे	எல்லாமும் [தன.		
प्रदक्षिणं	அணுகுலமாகிறது.		
अर्थकायेन	{ ஒரு காரியவித்தியை மனோதமாய்க்கொ ண்டவரும்		

हर्षः कामश्च दर्पश्च धर्मः क्रोधः शमो दमः । अथादेतानि सर्वाणि प्रवर्तन्ते नराधिप ॥ ३९ ॥

नराधिप	“ சக்கிரவர்த்தியாரே,	धर्मः	தர்மமும்
हर्षः	உதவாதமும்	क्रोधः	கினமும்
कामः च	{ (எதற்கும் மேம்பட்ட தாய்க்கொள்ளப் பட்ட) மனோதமும்	शमः	மனவொடுக்கமும்
दर्पः	வெடுவெடுப்புக்காட்டு தலும்	दमः च	புலப்படக்கமும் ஆகிய
		एतानि सर्वाणि	இவைகள் யாவும்
		अथात्	உதகதல்வாழ்வால்
		प्रवर्तन्ते	எதற்குகின்றன.

येषां नश्यत्ययं लोकश्चरतां धर्मचारिणाम् । तेऽर्थास्त्वयि न दृश्यन्ते दुर्दिनेषु यथा ग्रहाः ॥

धर्मचारिणां	“ தர்மரணங்கடான முண்டையவர்களும்	अथाः	அவசியமிருக்கவேண் டியதாகிய குணங்கள்
चरतां	அதொன்றைமட்டும் கவனிப்பவர்களும்	दुर्दिनेषु	மேகமழைய நாள் களில்
येषां	எவர்களுடைய அவர்	ग्रहाः	(சூரியன் முதலிய) கிர கங்கள்
अयं	இந்த [குறக்கு	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
लोकः	உலகம்	त्वयि	தேவரிடத்தில்
नश्यति	நிஷ்டிரயோஜனமாயி ருக்கிறது.	दृश्यन्ते न	இப்பொழுது விளங் காதிருக்கின்றன.
त	அந்த		

त्वयि प्रवाजिते वीर गुणैश्च वचने स्थिते । रक्षताञ्च हता भार्या प्राणैः मियतरा तव ॥

वीर "தர்மவீர,
गुरोः திருத்தகனையாயின்
वचने ஆக்கினையில்
स्थिते சநியா துதின்று
प्रवाजिते வானவா சமனடந்த
त्वयि च தேவரீரின் விவரத்தின்

तव தேவரீரது
प्राणैः मियतरा உயிரினும் மேலான
भार्या பரணை
रक्षता அரசுக்களால்
अपहृता அபகரிக்கப்பட்டாள்.

तद्य विपुलं वीर दुःखमिन्द्रजिता कृतम् । कर्मणा व्यपनेष्यामि तस्मादुत्तिष्ठ राघव ॥

वीर "தர்மவீரராகிய
राघव ஸ்ரீராம,
तव நீதெல்லா மிப்படிவி
अस दुःखमयम् [ருப்பதால்
इन्द्रजिता இச்சிவஜித்தினால்
कृतम् விளைவிக்கப்பட்ட

தான்

विपुलं அசத்துமாயிருக்கின்ற
दुःखं கஷ்டத்தை
कर्मणा என்னு தொழிலால்
व्यपनेष्यामि அகற்றுவேன்.
तस्मात् ஆகையால்
उत्तिष्ठ எழுந்திரும்.

उत्तिष्ठ नरशार्दूल दीर्घबाहो दृढव्रत । किमात्मानं महात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥४३॥

दीर्घबाहो "நெடுந்தோளாய்,
दृढव्रत சங்கற்படறுதிகொண்ட

महात्मानं மஹாத்மாவாகிய
आन्मानं பிறவிக்குணமுடைய
வராய்

नरशार्दूल புருஷோத்தம,
उत्तिष्ठ எழுந்திரும்.
आत्मानं தேவரீரை

कि एடு
आवबुध्यसे न எமரிக்கா திருக்கின்
தீர்?

अयमनय तवादितः प्रियार्थं जनकसुनानिधनं निरीक्ष्य रुष्टः ।

सहयगजस्थां सराक्षसेन्द्रां भृशमिषुभिर्विनिपातयामि लङ्काम् ॥ ४४ ॥

अनय "தொனையுதிதரே,
तव தேவரீருக்கு
प्रियार्थं இவ்வுடையானதைச் செய்வதற்காக
उदितः ஜன்னமெடுத்த
अस இந்த அடிப்பை
जनकसुनानिधनं தான் கிடைக்கின்
निरीक्ष्य திணைது

रुष्टः சினங்கொண்டவனாய்
इषुभिः பாணங்களால்
लङ्का இலங்கையை
सहयगजस्थां குதிரைகள் யானைகள்
सराक्षसेन्द्रां எதக்களை இகடவும்
भृशं சாக்கெனாத் தாம்
विनिपातयामि இதை அழிக்கிறேன்."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे व्यर्शातितमः सर्गः ॥

चतुस्त्रीतिनमः सर्गः—எண்பத்துகாண் காவது ஸர்க்கம். || ௨௪ ||

इन्द्रजिह्वोपायदर्शनम् - இந்திரஜித்தைக்கொல்ல உபாயம் காண்பது.

राममाश्वासयाने तु लक्ष्मणे भ्रातृवत्सले । निक्षिप्य गुल्मान्स्वस्थाने तत्रागच्छद्विभीषणः॥
நானாபஹ்ரணீர்விரீசுவதுभिः सचिर्वदतः । नीलाञ्जनचयाकारिर्धातुर्हृदि ययपः ॥ २ ॥

तु अप्पொழுது
भ्रातृवत्सले தமயனாரிடத்தில் அ
சகோதரப்பற்றுடைய
लक्ष्मणे ஸக்ஷ்மணர்
राम ஸ்ரீராமரை
आश्वासयाने தேற்றாவு படுக்கை
विभीषणः விபிஷணர் [மையில்
गुल्मान् சேணையணிதோ
स्वस्थाने தம்சம் இடத்தில்
निक्षिप्य நிறைத்திருக்கச்செய்து
नानाप्रहरणैः பல ஆயுதக்களைக்
கொண்டவர்களுடன்

वीरैः குரர்களுடன்
नीलाञ्जनचयाकारिः கரியணைமலைமையாகித் த
தவர்களுடைய
चतुर्भिः நான்கு
सचिवैः மந்திரிகளால்
मातङ्गैः பாணிகளால்
ययपः கூட்டத்தலைமையான
इव எல்லாண்டவோடும்
ययः வண்ணமே
तस्य ஆழப்பட்டவராய்
आगच्छ वந்து சென்றார்.
வந்து சென்றார்.

सोऽभिगम्य महात्मानं राघवं शोकलालसम् । वानराश्चैव दृष्ट्वा बाष्पपर्याकुलेक्षणां ॥

सः அவர்
अभिगम्य ஸமீபத்தில் வந்து
महात्मानं மகாத்மாவாகிய
राघवं ஸ்ரீராமரை

शोकलालसं च சோகத்தால் தனிப்ப
वानरान् வானரர்களை [வாயும்
बाष्पपर्याकुले- } கண்ணீரால் கலக்கிய
क्षणां इव } கண்களால் உயவாய்
दृष्ट्वा கண்டார். [சவும்

राघवं च महात्मानमिदवाकुकुलनन्दनम् । ददर्श मोहमापन्नं लक्ष्मणस्याङ्गमासितम् ॥४॥

महात्मानं மகாத்மாவும்
इदवाकुकुलनन्दनं இவ்வாகுகுகுலந்தந்த
திருச்சேயாகும்
राघवं ஸ்ரீராமரை
च இன்னும்

मोहं மூர்க்கொடை
आपन्नं மகைடந்தவராகி
लक्ष्मणस्य ஸக்ஷ்மணராகை
अङ्गं आसितं மயில் இழுப்பவராய்
दर्श दந்தார்.

वीडितं शोकसन्तप्तं दृष्ट्वा रामे विभीषणः । अन्तर्दुःखेन दीनात्मा किमेतदिति सोऽब्रवीत्॥

सः विभीषणः அந்த விபிஷணர்
वीडितं அவமானப்படுத்தப்
பட்டு
शोकसन्तप्तं சோகத்தால் தனிப்ப
राम ஸ்ரீராமரை [வாயில்
दृष्ट्वा கவனித்து

अन्तर्दुःखेन உன்னததையருக்கும்
தயரத்தால்
दीनात्मा எங்கிய மனத்தவராகி
एतत् இதுமொசிரம்
कि என்ன
इति भवति என்று வினாவினார்.

विभीषणमुखं दृष्ट्वा सुग्रीवं तांश्च वानरान् । लक्ष्मणोवाच मन्दार्थमिदं बाष्पपरिप्लुतः ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	बाष्पपरिप्लुतः	கண்ணீர் பெருகியவ
विभीषणमुखं	விபீஷணரது முகத் தையும்		ராஜி
सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்	मन्दार्थं	உதஸர ஹமின்மை பை காட்டுவதாய்
तान्	அந்த		
वानरान् च	வானரர்களுையும்	इदं	பின்வருமாறு
दृष्ट्वा	நோக்கி	उवाच	மொழிந்தார் :

हतामिन्द्रजिता सीतामिह श्रुत्वैव राघवः । हनुमद्वचनात्सौम्य ततो मोहमुपागतः ॥ ७ ॥

सौम्य	“புண்பா த்மாவே !	इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	हतां	கொல்லப்பட்டவளாய்
हनुमद्वचनात्	ஹனுமாரின் செய்தி யால்	श्रुत्वा	அறிந்து
		ततः एव	அக்கணமே
इह	இப்பொழுது	मोहं	மூர்ச்சையை
सीतां	வீதாதேவியை	उपागतः	அடைந்துவிட்டார்”.

कथयन्तं तु सौमित्रि सन्निवार्य विभीषणः । पुष्कलार्थमिदं वाक्यं विसृजं राममब्रवीत् ॥

विभीषणः	விபீஷணர்	विसृजं	பிரக்ஞையற்றிருக்கும்
कथयन्तं	சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
		पुष्कलार्थं	நற்பொருள் நிறைந்த
सौमित्रि	ஸக்த்மணரை	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
तु	அப்பொழுது	इदं	பின்வருமாறு
सन्निवार्य	தடுத்து	अब्रवीत्	புகன்றார் :

मनुजेन्द्रतिरूपेण यदुक्तं च हनूमता । तद्युक्तमहं मन्ये सागरस्येव शोषणम् ॥ ९ ॥

मनुजेन्द्र	“மனரிடசக்கிரவர்த தியாரே !	अहं	நான்
आतिरूपेण	மிகத் துயருற்ற	सागरस्य	சமுத்திரத்தை
हनूमता	அனுமாரால்	शोषणं	வற்ற அடித்தலை
यत्	எது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
उक्तं	தெரிவிக்கப்பட்டதோ	अयुक्तं	ஏற்காததாய்
तत् च	அதையோ	मन्ये	நினைக்கின்றேன்.

अभिप्रायं तु जानामि रावणस्य दुरात्मनः । सीतां प्रति महाबाहो न च घातं करिष्यति॥

महाबाहो	“மகாபாகுவே !	अभिप्रायं तु	உள்ள த்னதையும்
दुरात्मनः	தூரா த்மாவாகிய	जानामि	நான் அறிந்திருக்கி
रावणस्य	ராவணனது	घातं	வதைவை [தேன்.
सीतां प्रति	வீதைதையப்பற்றிய	करिष्यति न च	புரியவேமாட்டான்.

याच्यमानस्तु बहुशो मया हितचिकीर्षुणा । वैदेहीमुत्सृजस्वेति न च तत्कृतवान्वचः ॥

हितचிகீர்ஷுணா	"கன்மைமையப்புரியக் கோரிய	ஹி	என்று
மயா	என்றால்	யாச்யமான: து	மன்றாடி வேண்டப் படும் அவன்
बहुशः	பலதடவை	तत्	அந்த
वैदेही	சீதாதேவியை	वचः च	வாச்தனையையே
उत्सृजस्व	விட்டுவிடு	कृतवान् न	கொள்ளவில்லை.

नैव सास्त्रा न दानेन न भेदेन कुतो युथा । सा द्रष्टुमपि शक्येत नैव चान्येन केनचित् ॥

सा	"அவள் (தேவியார்)	न	சாத்தியம் ஆகான்.
सास्त्रा	ஸாஸ்திரபாயத்தாலும்	युथा	தண்டிடாபாயத்தால்
द्रष्टुं अपि	காணுதற்கும்	कुतः एव	எங்ஙனம் சாத்திய
शक्येत न	சாத்தியமாகான்.	अन्येन	கொறு [மாவான்.
दानेन	தானத்தாலும்	केनचित्	எவனொருவனாலும்
न	சாத்தியம் ஆகான்.		கூட
भेदेन	பேதத்தாலும்	न एव	சாத்தியமாகான்.

वानरान्मोहयित्वा तु प्रतियातः स राक्षसः । चैत्यं निकुम्भिलां नाम यत्र होमं करिष्यति॥

सः	"அந்த	नाम	என்ற
राक्षसः	ஆரக்கன் (இந்திர ஜிந்து)	चैत्यं	யாகசாலைக்கு
वानरान्	வானரர்களை	प्रतियातः	சென்றுவிட்டான்.
मोहयित्वा तु	வஞ்சித்துவிட்டே	यत्र	எங்கோ அங்கு
निकुम्भिलां	நிகும்பிலை	होमं	தேறாமத்தை
		करिष्यति	செய்வான்.

हुतवानुपयातो हि देवैरपि सवासवैः । दुराधर्षो भवत्येव सङ्ग्रामे रावणात्मजः ॥ १४ ॥

रावणात्मजः	"ராவணன் புதல்வன்	सवासवैः	இந்திரனுள்ளிட்ட
हुतवान्	தேறாமம் செய்து விட்டு	देवैः अपि	தேவர்களாலும்
उपयातः हि	வந்தானாகில்	दुराधर्षः	தகைய முடிபாதல னாய்
संग्रामे	போரில்	भवति एव	செய்யும் ஆகிறான்.

तेन मोहयता नृनमेषा माया प्रयोजिता । विघ्नमन्विच्छता तत्र वानराणां पराक्रमे ॥ १५ ॥

तस्य	"அவ்விடத்தில்	तेन	அவனால்
वानराणां	வானரர்களின்	एषा	இந்த
पराक्रमे	பராக்ரமவிஷயத்தில்	माया	மாயை
विघ्नं	தடைபைய	प्रयोजिता	சாஸ்திரக்கப்பாட்டிற் க்கிறது.
अन्विच्छता	விஞ்சும்பி	नृनम्	இது திண்ணம்.
मोहयता	வஞ்சிக்கும்		

ससैन्यास्तत्र गच्छामो यावत्तन्न समाप्यते । त्यजेवं नरशार्दूल मिथ्या सन्तापमागतम् ॥

नरशार्दूल	" புருஷோத்தமர் !	त्यज	அகற்றிக் கொடுக்க.
इमं	இந்த	तव	அது (தேறாமம்)
मिथ्या	பெயர்மயால்	समाप्यते न यावत्	முடிவடைவதற்குள்
आगतं	வந்தபட்ட	तत्र	அங்கு (நிகும்பிலைக்கு)
सन्तापं	மனக் கோசத்தை	ससैन्याः	சேனைகளுடன் கூட
		गच्छामः	நாம் செல்வோம்.

सीदते हि बलं सर्वं दृष्ट्वा त्वां शोककर्षितम् ॥ १७ ॥

बलं	" சேனை	शोककर्षितं	தாயாத் தால் வதை
सर्वं हि	எல்லாம் முதல்		யுற்றவராய்
त्वां	தேவரீரை	दृष्ट्वा	கவனித்து
		सीदते	துன்புறுகிறது.

इह त्वं स्वस्थहृदयस्तिष्ठ सर्वसमुच्छ्रितः । लक्ष्मणं प्रेषयास्माभिः सह सैन्यानुकर्षिभिः ॥

त्वं	" தேவரீர்	सैन्यानुकर्षिभिः	சேனைகளை நடத்திச் செல்லும்
स्वस्थहृदयः	மனநிம்மதிபெற்ற		
सर्वसमुच्छ्रितः	ஆன்மமக்குமெழுந்த	अस्माभिः	எங்களுடன்
	வராய்	सह	கூட
इह	இங்கு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
तिष्ठ	இருந்தருள்கிரக.	प्रेषय	அனுப்புவிக்க.

एष तं नरशार्दूलो रावणिं निशितैः शरैः । त्याजयिष्यति तत्कर्म ततो वध्यो भविष्यति ॥

एषः	" இந்த	कर्म	கிரியையை (தேறாமத்தை)
नरशार्दूलः	புருஷோத்தமர்	त्याजयिष्यति	விட்டோடச் செய்வார்.
निशितैः	கூரிய	ततः	அதனால் (தேறாமம் முடிவுறுமையால்)
शरैः	கணைகளால்	वध्यः	வதைக்கமுடிந்தவனாய்
तै	அந்த	भविष्यति	அவன் ஆவான்.
रावणिं	நுத்திராழித்தை		
तव	அந்த		

तस्यैते निशितास्तीक्ष्णाः पत्रिपत्राङ्गवाजिनः ।

पतत्रिण इवासौम्याः शराः पास्यन्ति शोणितम् ॥ २० ॥

तस्य	" அவரது	पत्रिपत्राङ्ग-	பகற்ச்சிறகுதன் கட்
एते	இந்த	वाजिनः	டப்பெற்று வேகமாய்
निशिताः	கூரியவைகளும்		செல்கின்றவைகளும்
तीक्ष्णाः	கொடியவைகளும்	असौम्याः	பயங்கரமானவைகளு
पतत्रिणः	பறவைகள்	शराः	பாணங்கள் [மாண
इत	போன்று	शोणिनं	உத்தத்தை
		पास्यन्ति	பளுகப்போகின்றன.

तं सन्दिश महाबाहो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् । राक्षसस्य विनाशाय वञ्चं वञ्चधरो यथा ॥

महाबाहो	"மகாபாஹுலே !	लक्ष्मणं	கல்குமரணனார்
राक्षसस्य	அரக்கனது (இந்திர ஜித்தினது)	वञ्चधरो:	புத்திரன்
विनाशाय	வதைக்கு	वञ्चं	வஞ்சரபுத்திரனை
शुभलक्षणं	நற்பிறவிசூணங்கள்	यथा	எவ்வண்ணமோ
तं	அந்த [ஊபந்த		அவ்வண்ணமே
		सन्दिश	அனுப்பிவருவீராக.

मनुजवर न कालविप्रकर्षो रिपुनिधनं प्रति यत्क्षमोऽद्य कर्तुम् ।

त्वमतिசृज रिपौवधाय वार्णासमररिपौवैथने यथा मंह्यः

॥ २२ ॥

मनुजवर	"புருஷோத்தமரே !	मंह्यः	தேவோத்தரன்
रिपुनिधनं प्रति	சதிருவின் வதைவீரம் யத்தில்	अमररिपौ:	அமரர்கள் சதிருவின்
कालविप्रकर्षः	காலவினர்பம்	मथने	வதைவில்
अद्य	இப்பொழுது	यथा	எவ்வண்ணமோ
कर्तुं	செய்ய		அவ்வண்ணமே
क्षमः न	தகரது.	रिपौ:	சதிருவின்
यत्	ஆகையால்	वधाय	வதைக்கு
त्वं	தேவரீர்	वार्णा	சட்டினைய
		अतिसृज	இட்டருவீராக.

समाप्तकर्मा हि स राक्षसाधिपो भवत्वदृश्यः समरे सुरासुरैः ।

युयुत्सता तेन समाप्तकर्मणा भवेत्सुराणामपि संशयो महान्

॥ २३ ॥

सः	"அந்த	समाप्तकर्मणा	சீரியனாய முடிப் பித்த
राक्षसाधिपः	அரக்கத்தலைவன்	युयुत्सता	யுயுத்தலாதம்
समाप्तकर्मा हि	தேவராமத்தை முடித் துவிட்டான் எனில்		கொண்ட
समरे	போரில்	तेन	அவனால்
सुरासुरैः	தேவர்களாலும் அகார்களாலும்	सुराणां अपि	தேவர்களாலும் அக
अदृश्यः	பார்க்கமுடியாதானாய்	महान्	பெரிய
अवशि	ஆகிறது.	संशयः	ஆயத்த
		भवेत्	கொண்டும்."

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुरशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18643

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 3968

पञ्चाशीतितमः सर्गः - என்பத்தைத் தந்தாவது ஸர்க்கம். || ௮௩ ||

इन्द्रजिह्वाय लक्ष्मणनिर्गमनम्—இந்திரஜித்தைக் கொல்ல லக்ஷ்மணன் புறப்படுவது.
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवः शोककर्षितः । नोपधारयते व्यक्तं यदुक्तं तेन रक्षसा ॥ १ ॥

शोककर्षितः	சோகத்தால் சேர்க்கி	तेन	அந்த
राघवः	ஸ்ரீராமர் [ருந்த	रक्षसा	அரக்கனாள்
तस्य	அவரது	यत्	எது
तत्	அந்த	उक्तं	சொல்லப்பட்டது
वचनं	மொழியை	व्यक्तं	செவ்வையாக [என்று
श्रुत्वा	கேட்டு,	उपधारयते न	உணரவில்லை.

ततो धैर्यमवष्टभ्य रामः परपुरञ्जयः । विभीषणमुपासीनमुवाच कपिसन्निधौ ॥ २ ॥

परपुरञ्जयः	சத்ருநகரை வெல்பவ ராகிய	उपासीनं	பக்கலில் நிற்கும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	विभीषणं	விபிஷணரைப் பார்த்து
ततः	அப்பொழுது	कपिसन्निधौ	காசர்களுக்கெதிரில்
धैर्यं	தைரியத்தை	उवाच	பின்வருமாறு
अवष्टभ्य	கொண்டு		வினாவினார் :

नैर्ऋताधिपते वाक्यं यदुक्तं ते विभीषण । भूयस्तच्छ्रोतुमिच्छामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितम् ॥

नैर्ऋताधिपते	“நாகுதஸமன்னு!	भूयः	மீளவும்
विभीषण	விபிஷணு!	श्रोतुं	கேட்க
ते	உன்னால்	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.
यत्	எந்த	ते	உனது
वाक्यं	செய்தி	विवक्षितं	அறிபிராயம்
उक्तं	சொல்லப்பட்டதோ	यत्	எதுவோ அதை
तत्	அதை	ब्रूहि	சொல்லாயாக.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा वाक्यं वाक्यविशारदः । यत्तत्पुनरिदं वाक्यं वभाषे स विभीषणः॥

वाक्यविशारदः	பேசுவதில்வல்லராகிய	तत्	அந்த
सः	அந்த	वाक्यं	மொழியையும்
विभीषणः	விபிஷணர்	पुनः	மீளவும்
राघवस्य	ஸ்ரீராமரது	वाक्यं	ஒரு விண்ணப்பத்தை
वचः श्रुत्वा	சொல்லைக் கேட்டு,	इदं	பின்வருமாறு
यत्	எதுவோ	वभाषे	மொழிந்தார் :

यथाऽऽज्ञप्तं महाबाहो त्वया गुल्मनिवेशनम् । तत्तथाऽनुष्ठितं वीर त्वद्वाक्यसमनन्तरम् ॥

वीर	“வீரரே!	आज्ञप्तं	ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட
महाबाहो	மஹாபாகுவே!	तत्	அது [தோ
त्वया	தேவரீரால்	त्वद्वाक्यसमनन्तरं	தேவரீரது கட்டளைக் கு மறுநிமிஷமே
गुल्मनिवेशनं	அணிகுப்பானது	तथा	அவ்வண்ணமே
यथा	எவ்விதமாய்	अनुष्ठितम्	அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

तान्यनीकानि सर्वाणि विभक्तानि समन्ततः । विन्यस्ता यूथपाथैव यथान्यायं विभागशः॥

தானி	"அந்த	विभक्तानि	வகுக்கப்பட்டன.
भनीकानि	சேனைகள்	यूथपाः एव	சேனைத் தலைவர்களும்தம்
सर्वाणि च	எல்லா முழும	यथान्यायं	தக்கபடி
समन्ततः	எதிர்தழும	विभागशः	ஆணிப்படி
		विन्यस्ताः	குறுத்தப்பட்டார்கள்.

भूयस्तु मम विज्ञाप्यं तच्छृणुष्व महायशः

॥ ७ ॥

महायशः	"புகழ்பெிக்கவரே!	विज्ञाप्यं तु	தெரிவிக்கவேண்டிய
भूयः	பிள்ளையும்	तत्	அதைத் தெரிந்துணாடு.
मम	எனக்கு	शृणुष्व	தேவரீர் கேட்டருள் வீராக.

त्वय्यकारणसन्तप्ते सन्तप्तहृदया वयम् । त्यज राजन्निमं शोकं मिथ्या सन्नापमागतम् ॥

त्वयि	"தேவரீர்	राजन्	சக்கிரவர்த்தியாரே,
अकारणसंतप्ते	அகாரணமாய் சொக்கி	इमं	இந்த
	த்திருந்தவளவில்	शोकं	சோகத்தையும்
वयं	நாங்கள்	मिथ्या भागः	பொய்யால் ஏற்பட்ட
सन्तप्तहृदयाः	மனக்கலவரமுடைத்	सन्तापं	மனக்கலெசத்தையும்
	தோம்.	त्यज	விட்டுப் பிராக.

तदियं त्यज्यतां चिन्ता शत्रुहर्षविवर्धनी । उद्यमः क्रियतां वीर हर्षः समुपसेव्यताम् ॥९॥

वीर	"வீரரே,	चिन्ता	கவலைபானத
तत्	ஆசையால்	त्यजतां	விடப்படட்டும்.
इयं	இந்த	हर्षः	உத்தராதரம்
शत्रुहर्षविवर्धनी	சத்ருக்களுக்கு உத்	समुपसेव्यतां	சொன்னப்படட்டும்.
	ஸாஹததை ஊட்டும்	उद्यमः	முயற்சி
		क्रियताम्	செய்யப்படட்டும்.

प्राप्तव्या यदि ते सीता हन्तव्याश्च निशाचराः । रघुनन्दन वक्ष्यामि श्रूयतां मे हितं वचः॥

सीता	"வரதாதேவியார்	रघुनन्दन	ஸ்ரீராமவரே,
प्राप्तव्या यदि	பீட்கப்படவேண்டிய	हितं	உன்னை பலக்கும்
	ருப்பதால்	वचः	ஒரு விண்ணப்பத்தை
ते	தேவரீரால்	वक्ष्यामि	தெரிவிக்கிறேன்.
निशाचराः	அரக்கர்கள்	मे	எனக்கு
हन्तव्याः च	வதைக்கப்பட்டவேண்டிய	श्रूयताम्	செவிகார்க்கப்
	யவர்களே.		பட்டும்.

साध्वयं यातु सौमित्रिर्वलेन महता वृतः । निकुम्भिलायां संप्राप्य हन्तुं रावणिमाहवे ॥
धनुर्मण्डलनिमुक्तैराशीविषविषोपमैः । शरैर्हन्तुं महेष्वासो रावणिं समितिञ्जयः ॥ १२ ॥

மஹேஸ்வர: "சிறந்த வில்லாளியும்
சமீதிலைய: போரில் வெற்றிகொண்
பவருமாகிய
அய் இந்த
சௌமத்ரி: வந்தமனார்
ஆஹவே போரில்
ராவணி இத்திரஜித்தை
ஹந்து கொல்ல
மஹா பெரும்
வலேன வசன்யத்தால்
வூத: சூழப்பட்டவராய்

யாது செல்லட்டும்.
நிகும்கிலாய் திரும்பிலையில்
சம்பாப்ய சென்று
ராவணி இத்திரஜித்தை
தனுர்மண्डலநிமுக்: வில்லிலின் ற விகுக்
கப்பட்டவைகளும்
ஆஸிவிவவிஷோபமै: சரப்பங்களை நிகர்த்த
வைகளான
சரै: பாணங்களால்
ஹந்து வதைக்க
சாது ஏற்றதாயிருக்கும்.

तेन वीर्येण तपसा वरदानात्स्वयंभुवः । अस्त्रं ब्रह्मशिरः प्राप्तं कामगाश्च तुरङ्गमाः ॥ १३ ॥

தேன "அவனால்
வீரேண கடும்
தபசா தலத்தைக்கொண்டு
ஸ்வயம்புவ: பிரம்மதேவரின்
வரதானத் தினால்
வஹ்சிர: பிரம்மசிரஸ் என்ற

அஸ்: அஸ்திரம்
பாஸ்த் அடைபட்டது;
காமகா: நினைத்தவிடம்
செல்லும்.
துரங்கமா: சூதிரைகளும்
அ அப்படியே அடைபட்
பட்டன.

स एष सह सैन्येन प्राप्तः किल निकुम्भिलाम् । यद्युत्तिष्ठेत्कृतं कर्म हतान्सर्वाश्च विद्धि नः ॥

ச: "அந்த
ஏஷ: இவன்
சென்யேன சஹ வசன்யத்தோடுகூட
நிகும்கிலா திரும்பிலையை
பாஸ்த் அடைத்து
கர்ம கில கிரியையும் (தேறாம
(மும்

கூதே முடிந்து
உதிष्ठேத் யதி எழுவானாகில்
ந: நம்
சர்வாந் ச யாவனையும்
ஹதாந் மாய்க்கப்பட்டவர்
கனாய்
விதி அறிவிக்க.

निकुम्भिलामसंप्राप्तपहुताग्निं च यो रिपुः । त्वामाततायिनं हन्यादिन्द्रशत्रोः स ते वधः ॥
वरो दत्तो महाबाहो सर्वलोकेश्वरेण वै ॥ १६ ॥

மஹாவாஹோ "மகாபாகுவே!
நிகும்கிலா திரும்பிலையில்
அஸ்பாஸ்த் செல்லாதவனாய்
அஹுதாநி ச தேறாமத்தை முடிக்க
காதவனாய்

ஆததாயினம் போரிடும்
ந்வா உன்னை
ய: வந்த
ரிபு: சந்ரு
ஹந்யாந் தாக்குவானோ

ச: வே	அகாண் தான்	पर्वलोकेधरेण	"ஸர்வ ஐகதிசரால் (பிரம்மதேவரால்)
इन्द्रशयोः	இந்திர சத்ருவாகிய	वरः	வரமானது
ते	உன்னை	इतः	அளிக்கப்பட்டிருக் கிறது.
वधः	வதைப்பவன் ' என்று		

इत्येवं विहितो राजन्वधस्तस्यैव धीमतः । वधायेन्द्रजितो राम संदिशस्व महाबल ॥१७॥

राजन्	"சக்கிரவர்,த்தியாரே!	विहितः	விதிக்கப்பட்டிருக் கிறது.
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	महाबल	மகாபலசாஸியாகிய
धीमतः	புத்திமானாகிய	राम	ஸ்ரீராம!
तस्य	அவனுக்கு	इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தின்
एषः	இவ்வறித	वधाय	வதைக்கு
वधः	மரணமாணது	सन्दिशस्व	கட்டளைபிட்டருளும்.

इते तस्मिन्हतं विद्धि रावणं समुहजनम् ॥ १८ ॥

तस्मिन्	"அவன்	समुहजनं	சுற்றத்தார்களுடன்
इते	கொல்லப்பட்டவன்	इते	மாண்டவனாய் [ஆட
	வில்	विद्धि	மனதில் கொள்ளி ராக "
रावणं	சாவணனை		

विभीषणवचः श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ १९ ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
विभीषणवचः	விபிஷணரது சொல்லை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
श्रुत्वा	கேட்டு,		புகன்றன:

जानामि तस्य रौद्रस्य मायां सत्यपराक्रम ॥ २० ॥

सत्यपराक्रम	"வின்போகாப்பிரதா பம் படைத்தவனே!	रौद्रस्य	கொடிய இடைபா
तस्य	அந்த	मायां	மாயையை
		जानामि	என் அறிவேன்.

स हि ब्रह्मास्त्रवित्पाज्ञो महामायो महाबलः । करोत्यसंज्ञान्सङ्ग्रामे देवान्सर्वरुणानपि ॥

स: हि	"அவனே	महाबलः	மகாபலசாஸி.
ब्रह्मास्त्रवि	பிரம்மாஸ்திரமந்திரத் தைபுணர்ந்தவன்.	संज्ञाये	பெயர்
पाज्ञः	அறிவாளி.	सर्वरुणान्	வருணனுள்ளிட்ட
महामायः	பெருமம் மாயை	देवन् अपि	தேவர்களுடும்
	கொண்டவன்.	असंज्ञान्	பிரக்ஞையற்றவர்
		करोति	செய்வான். [கொல்

तस्यान्तरिक्षे चरतो रथस्थस्य महायशः । न गतिर्ज्ञायते तस्य सूर्यस्येवाभ्रसंप्लवे ॥२२॥

महायशः	“புகழ்மிக்கவனே !	तस्य	அவனது
तस्य	அவன்	गतिः	நடவடிக்கைப்போக்கு
अन्तरिक्षे	ஆகாயத்தில்	• भ्रसंप्लवे	மேகத்திரளில்
रथस्थस्य	ரதத்திலிருந்து	सूर्यस्य इव	சூரியனுடையதுபோல
चरतः	சஞ்சரிக்கையில்	ज्ञायते न	புலப்படாதுமில்லை.

राघवस्तु रिपोर्ज्ञात्वा मायावीर्यं दुरात्मनः । लक्ष्मणं कीर्तिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥२३॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तु	அப்பொழுது
दुरात्मनः	துஷ்டனாகிய	कीर्तिसंपन्नं	புகழ் நிறைந்தவராகிய
रिपोः	சத்ருவின் (இந்திரஜித்தின்)	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்
मायावीर्यं	மாயாசக்தியை	इदं	பின்வரும் [பார்த்து]
ज्ञात्वा	அறிந்து	वचनं	கட்டளைையை
		अब्रवीत्	இட்டருளிஞர்:

यद्दानरेन्द्रस्य बलं तेन सर्वेण संवृतः । हनुमत्पमुखैश्चैव यूथपैः सह लक्ष्मण ॥ २४ ॥

जाम्बवेनर्षपतिना सह सैन्येन संवृतः । जहि तं राक्षससुतं मायाबलविशारदम् ॥ २५ ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மண,	संवृतः	சூழப்பட்டவனாய்
दानरेन्द्रस्य	வானரமன்னனின்	सहसैन्येन	சேனைகளுடன் கூடிய
बलं	சேனை	ऋषपतिना	காடிமன்னனாகிய
यत्	எதுவோ	जाम्बवेन	ஜாம்பவந்தரால்
तेन	அது	संवृतः	கூடவிசூக்கப்பெற்றவனாய்
सर्वेण च	பாவற்றாலும்	तं	அந்த
हनुमत्पमुखैः	ஹனுமாரைத் தலைமைபாகக்கொண்ட	मायाबलविशारदं	மாயாபலத்தில்தேர்ந்த
यूथपैः एव	சேனைத்தலைவர்களாலும்	राक्षससुतं	அரக்கமன்னன் புதல்வனை
सह	கூட	जहि	வென்றுவருவாயாக.

अयं त्वां सचिवैः सार्धं महात्मा रजनीचरः । अभिज्ञस्तस्य देशस्य पृष्ठतोऽनुगमिष्यति ॥

तस्य	“இந்த	रजनीचरः	அரக்கன் (விடுவண்ணன்)
देशस्य	இடத்தை (கிராமத்தைய)	सचिवैः	மந்திரிகளுடன்
अभिज्ञः	நன்கறிந்த	सार्धं	கூட
अयं	இந்த	त्वां	உன்னை
महात्मा	புண்பாத்தமாவாகிய	पृष्ठतः	பின்பாக
		अनुगमिष्यति	தொடர்ந்துவருவான்.”

राघवस्य वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः सविभीषणः । जग्राह कार्मुकश्रेष्ठमत्यद्भुतपराक्रमः ॥२७॥

अव्यद्भुतपराक्रमः	{ மிக ஆச்சரியகரமான பிரதராம் படைக்கப் பெற்ற	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	वचः	ஆங்கனைய
सविभीषणः	விபிஷணரோடு கூடிய வராய்	श्रुत्वा	கிறமேற்கொண்டு
		कार्मुकश्रेष्ठ	கிறந்த கோதண்டத் தை
		जग्राह	கைக்கொண்டார்.

सज्जदः कवचो खड्गी सशरो हेषचापधृत् । रामपादाबुपस्थस्य हृष्टः सौमित्रिरववीत् ॥२८॥

सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	हेमचापधृत्	ஹேமபாயுதன
हृष्टः	உதஸாறுக்கொண்டு		கோதண்டமெக்தி
सज्जदः	ஆயத்தராய்	रामपादौ	ஸ்ரீராமரது பாதங்க ளில்
कवची	கவசம் தரித்தவராய்	उपस्थस्य	தண்டமிட்டு
खड्गी	கத்தியைக்கொண்டவ ராய்	अववीत्	பின்வருமாறு புகன் ருள் :
सशरः	பாணங்களைக்கொண் டவராய்		

अथ मत्कार्मुकोन्मुक्ताः शरा निर्भिद्य रावणिम् । लङ्कामभिवर्तिष्यन्ति हंसाः पुष्करिणीमिव ॥

अथ	" இப்பொழுது	हंसाः	ஹம்சங்கள்
मत्कार्मुकोन्मुक्ताः	எனது கோதண்டத் திரின்று விடப்பட்ட	पुष्करिणी	தாமரைப்பொய் கைக்கு
शराः	பாணங்கள்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
रावणि	இந்திரஜித்தை	लङ्कां	லங்கைக்கு
निर्भिद्य	பிளந்து விட்டு	अभिवर्तिष्यन्ति	செல்லாபோகின்றன.

अथैव तस्य रौद्रस्य शरीरं मामकाः शराः । विधमिष्यन्ति भित्वा ते महाचापगुणच्युताः ॥

महाचापगुणच्युताः	"பெரும் வில்லினி ன்று கிளம்பிய	ते	அந்த
मामकाः	எனது	शरीरे	சரீரத்தை
शराः	பாணங்கள்	अथ एव	இப்பொழுது
रौद्रस्य	கொடியனான	भित्वा	சுதைத்து
तस्य	அவனுடைய	विधमिष्यन्ति	தழித்தவிடப்போ கின்றன."

स एवमुक्त्वा युतिमान् वचनं भ्रातुरयतः । स रावणिवधाकाङ्क्षी लक्ष्मणस्वरितो ययौ ॥

युतिमान्	தேஜஸ்வியாகிய	उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு
सः लक्ष्मणः	அந்த லக்ஷ்மணர்	रावणिवधाकाङ्क्षी	இந்திரஜித்தை வதை க்க ஆவல்கொண்ட
भ्रातुः	தமையனான	सः	அவர்
अयतः	சன்னிதியில்	स्वरितः	வேகமுற்றவராய்
एव	மேற்கண்ட	ययौ	புறப்படலானார்.
वचनं	சொல்லி		

सोऽभिवाद्य गुरोः पादौ कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् । निकुम्भलापभिययौ चैत्यं रावणपालितम् ॥

ச:	ஆவர்	ரவணபாலிதம்	ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
गुरोः	தமையனாரின்	निकुम्भिला	நிகும்பிலை என்ற
पादौ	சரணங்களில்	चैत्यं	யாகசாலைக்கு
अभिवाद्य	நமஸ்கரித்து	अभिययौ	புறப்பட்டார்.
प्रदक्षिणं च कृत्वा अपि कानलं वन्तम्			

विभीषणेन सहितो राजपुत्रः प्रतापवान् । कृतस्वस्त्ययनो भ्रात्रा लक्ष्मणस्त्वरितो ययौ ॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	कृतस्वस्त्ययनः	ஆகிமொழி கூறப்பட்டவராய்
राजपुत्रः	சக்கிரவர்த்தித் திருக் குமாரரான	विभीषणेन	விபீஷணரோடு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	सहितः	கூட
भ्रात्रा	தமையனாரால்	स्वरितः	வேகமுற்று
		ययौ	சென்றார்.

वानराणां सहस्रैस्तु हनुमान् बहुभिर्हृतः । विभीषणश्च सापात्यस्तदा लक्ष्मणमन्वगात् ॥

वानराणां	வானரர்களின்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
बहुभिः	பல	अन्वगात्	தொடர்ந்துசென்றார்.
सहस्रैः	ஆயிரத்தவர்களால்	सापात्यः	மந்திரிகளுடன் கூட
हृतः	குழப்பட்டு	विभीषणः	விபீஷணரும்
हनुमान् तु	அனுமாரும்	च	அப்படியே கூடச்
तदा	அப்பொழுது		சென்றார்.

महता हरिसैन्येन सवेगमभिसंवृतः । कक्षराजबलं चैव ददर्श पथि विष्टितम् ॥ ३५ ॥

महता	பெரும்	पथि	வழியில்
हरिसैन्येन	வானரசைவந்தால்	विष्टितं	தக்கியிருக்கும்
सवेगं	மிக வேகமாய்	कक्षराजबलं च एव	காடிமன்னனது
अभिसंवृतः	தொடரப்பெற்றஆவர்		சேனைவையும்
		दर्शं	கண்ணுற்றார்.

स गत्वा दूरमध्वानं सौमित्रिर्मित्रनन्दनः । राक्षसेन्द्रबलं दूरादपश्यद्बृहमास्थितम् ॥ ३६ ॥

मित्रनन्दनः	ஆணையாதரித்துக்	दूरान्	தூரத்தில்
सः	அந்த [கனிப்பிக்கும்]	अप्यूहं	அணியாய்
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	आस्थितं	நிற்கும்
दूरं	நீண்ட	राक्षसेन्द्रबलं	அரக்கமன்னன்
अध्वानं	பார்க்கத்தகை		சேனைவையும்
गत्वा	கடந்து	अपश्यत्	பார்த்தார்.

-स तं प्राप्य धनुष्पाणिर्मायायोगमरेदपः । तस्थौ ब्रह्मविधानेन विजेतुं रघुनन्दनः ॥३७॥
विभीषणेन सहितो राजपुत्रः प्रतापवान् । अङ्गदेन च वीरेण तथाऽनिलसुतेन च ॥३८॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியும்	ब्रह्मविधानेन	பிரம்மவிதிப்படி
अग्निमः	சத்ருஸம்தாரசகரும்	विजेतुं	வெற்றிகொள்ள
रघुनन्दनः	ரகுநுலப்பிள்ளையும்	धनुष्पाणिः	விக்கைக் கைவிரிசைந்தி
राजपुत्रः	சக்கிரவர்த்தித்திருக் குமாரகுமாரிய		யகவராய்
सः	அவர்	विभीषणेन	விபிஷணரோடும்
मायायोग	மாயாஇயோகம்	वीरेण	வீரனுடைய
	கொண்ட	अङ्गदेन च	அங்கதனுடும்
तं	அவனை (இத்திராஜிந் தை)	तथा	அவ்வண்ணமே
प्राप्य	கிட்டு	अनिलसुतेन च	மரநுகியோடும்
		सहितः	கூடியவராய்
		तस्थौ	ஆயத்தமாய் நின்றார்.

- विविधममलशस्त्रभास्वरं तदध्वजगहनं विदुलं महारथैश्च ।

प्रतिभयतममप्रमेयवेगं तिमिरमिव द्विपतां बलं विवेश ॥ ३९ ॥

अमलशस्त्रभास्वरं	மாசற்ற ஆயுதங்களால் ல் பிரகாசிப்பதும்	तिमिरं इव च	தீருள் போன்றது மான
ध्वजगहनं	கொடிகளால் நிறைந் ததும்	तत्	அந்த
महारथैः	மகாரதவீரர்களால்	विविधं	பலவகையான
प्रिभयतमं	மிக்க பயங்கரமாயிருக் கிறதும்	विपुलं	பெரிய
अप्रमेयवेगं	எண்ணற்கரிய சக்தி கொண்டதும்	द्विपतां	அரக்கர்களின்
		बलं	படைவல
		विवेश	கிட்டினார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 18682

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 3907

पञ्चशीतितमः सर्गः—எண்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் ॥ ௮௬ ॥

इन्द्रजिबुद्धारम्भः—இந்திரஜித் புத்தாரம்பம்.

अथ तस्याभवस्थायां लक्ष्मणं रावणानुजः । परेषामहितं वाक्यमर्थसाधकमब्रवीत् ॥ १ ॥

अथ	அனாதரம்	अहितं	அநிதைய ஈனங்கத் காட்டுகிறதும்
तस्यां	அந்த		
अवस्थायां	நிலைமையில்		
रावणानुजः	ராவணன் தம்பி (விபிஷணர்)	अर्थसाधकं	கேற்றகண்ட காரிய கித்தியை ஈனக்கு வதுமான
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து	वाक्य	ஒரு சொல்லை
परां	சத்ருக்களுக்கு	अब्रवीत्	பின்வருமாறு

புகன்றார்:

• यदेतद्राक्षसानीकं मेवदयायं विलोक्यते । एतदायोध्यतां शीघ्रं कविभिः पादपायुधैः ॥

मेवदयामं	“மேகத்தைப் போன்று கரிய	एतः	இது
यत्	எந்த	पादपायुधैः	மாங்களை ஆயுதமாய்க் கொண்ட
एतत्	அந்த	कविभिः	வானரர்களைக்
राक्षसानीकं	அரக்ககேளை	शीघ्रं	வினாவில் [கொண்டு]
विलोक्यते	காணப்படுகிறதே, கர,	आयोध्यताम्	போர்புரியப்பட்டும்.

• अस्यानीकस्य महती भेदने यत् लक्ष्मण । राक्षसेन्द्रसुतोऽप्यत्र भिन्नो दृश्यो भविष्यति ॥

लक्ष्मण	“லக்ஷ்மணனே !	अत्र	இதில்
महतः	பெரும்	राक्षसेन्द्रसुतः अपि	ராகுணன் புதல்வனும்
अस्य	இந்த	भिन्नः	வேறு
अनीकस्य	கேளையை	दृश्यः	தோன்றுபவனும்
भेदने	சிறைத்தத்தில்	भविष्यति	இருப்பான்.
यत्	முயற்சிக்கொள்ளும்.		

• स त्वमिन्द्राशनिप्रख्यैः शरैरवकिरन्परान् । अभिद्रवाशु वायुद्वै नैतत्कर्ष समाप्यते ॥ ४ ॥

सः	“அந்த	इन्द्राशनिप्रख्यैः	இந்திரனது வஜ்ராயு தந்தை நிகர்த்த
त्वं	நீர்	शरैः	பாணங்களால்
एतत्	இந்த	अवकिरन्	வர்க்கிப்பவரால்
कर्म	கிரியை (தேறாமம்)	परान्	சத்ருக்களை
समाप्यते त यावत्	முடிவடங்குள்	अभिद्रव	தாக்குவிராக.
आशु	வினாந்து [ளாகவே]		

• जहि वीर दुरात्मानं मायापरमर्थात्मिकम् । रावणि क्रूरकर्माणं सर्वलोकभयावहम् ॥ ५ ॥

वीर	“குரவே !	सर्वलोकभयावह	{ எல்லா உலகங்களுக் கும் பயத்தை விளை விப்பவனுமான
दुरात्मानं	தியனும்	रावणि	இந்திரனிடத்தை
मायापरं	மாயா நிபுணனும்	जहि	வெற்றிகொள்விராக.”
अर्थार्थिकं	ஆதர்மிஷ்டனும்		
क्रूरकर्माणं	கொடிய செயலுற்ற வனும்		

• विभीषणवचः श्रुत्वा लक्ष्मणः शुभलक्षणः । वयं शरवर्षाणि राक्षसेन्द्रसुतं प्रति ॥ ६ ॥

शुभलक्षणः	நற்பிறைக்குணங்க ளையையப்பெற்ற	श्रुत्वा	கேட்டு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	राक्षसेन्द्रसुतं प्रति	அரக்கமன்னன் புதல் வனைக்குறித்து
विभीषणवचः	விபீஷணரது கொல்கை	शरवर्षाणि	சரவாசிகளை
		वयं	பொழிந்தார்,

कक्षाः शास्त्राभ्याथापि दुष्पाद्भिन्नवयोधिनः । अन्यथावन्त सहितास्तदनीकमवस्थितम् ॥

दुष्पाद्भिन्न- योधिनः	} மரக்கள் மரக்கள் மரக்கள் கள் இவைகளைத் கொண்டு போர்ப்புரி	பெணா:	ஒன்றுபோன்றது
		வயித:	எதிர்த்துநிற்கும்
कक्षाः च	கடிய்களும் [மரம்]	ந:	அந்த
शास्त्राभ्याः अपि	வாணார்களும்	அனீக:	சேகாயை
		अन्यथावन्त	எதிர்த்துநிற்கு.

राक्षसाश्च शिर्वाणैरसिभिः शक्तितोमैः । उद्यतैः सप्तवन्त कपिसैन्यनिघांसवः ॥ ८ ॥

राक्षसः च	ஆரக்கர்களும்	असिभिः	கத்திகளோடும்
कपिसैन्य- निघांसवः)	} வானாசிரிசைகளைக் கொல்ல ஆவன்கொ ண்டவர்களை	शक्तितोमैः	செவந்திளோடும் சிற
		उद्यतैः	உயர்ந்திய

स संपहारस्तुमुलः सञ्ज्ञे कपिरक्षसाम् । शब्देन महता लङ्कां नादयन् सवन्तः ॥ ९ ॥

कपिरक्षसां	வானா இரக்கதர் களின்	लङ्कां	இலங்கையை
सः	அந்த	सवन्तः चै	எக்குமே
संपहारः	புத்தமர்ந்து	नादयन्	எதிர்த்துநிற்கத் செய்துகொண்டு
महता	பெரும்	तुमुलः	பிடிக்கவகையால்
शब्देन	ஒலியால்	सञ्ज्ञे	செய்தது.

शस्त्रैश्च बहुधाकारैः शिर्वाणैश्च पादपैः । उद्यतैर्गिम्पूङ्गैश्च शोर्वैराकाशमावृणम् ॥ १० ॥

बहुधाकारैः	பலவகைகளைய	पादपैः	பாதகளைத்
शस्त्रैः च	ஆயுதங்களாலும்	शोर्वैः	பாதகமான
शिर्वाणैः	கூரிய	गिम्पूङ्गैः च	பிடிக்கவகையாலும்
शोर्वैः च	பாணங்களாலும்	आकाशे	ஆகாசமானது
उद्यतैः	எறியப்பட்ட	आवृणम्	மறைக்கப்பட்டது.

ते राक्षसा वानरेषु विकृताननबाहवः । निवेशयन्तः शस्त्राणि चकुस्ते सुमहद्वयम् ॥ ११ ॥

ते	அந்த	शस्त्राणि	ஆயுதங்களை
विकृतानन- बाहवः	} <div> பயங்கரமான முகத்த ளும் கைகளும் கொ ண்டவர்களைய </div>	निवेशयन्तः	பயங்கரசின்றவர்
		राक्षसाः	ந:
	वानरेषु	सुमहद्वयम्	பெரும்
राक्षसाः	அவர்களுக்கள்	चकुः	ஆபத்தானது
वानरेषु	வானார்களில்	चक्रः	கிளைவித்தனர்.

तथैव सकलैर्दृष्टैर्गिरिशृङ्गैश्च वानराः । अभिजघ्नुर्निजघ्नुश्च समरे राक्षसपमान् ॥ १२ ॥

तथा	अथ तथैव तथैव	वृक्षैः	वृक्षैः
वानराः एव	वानरा एव एव	गिरिशृङ्गैः च	गिरिशृङ्गैः च
समरे	समरे	अभिजघ्नुः	अभिजघ्नुः
राक्षसपमान्	राक्षसपमान्	निजघ्नुः च	निजघ्नुः च
सकलैः	सकलैः		

कक्षवानरमुख्यैश्च महाकायैर्महाबलैः । रक्षसां बध्यमानानां महद्वयमजायत ॥ १३ ॥

महाकायैः	महाकायैः	बध्यमाना रक्षसां	बध्यमाना रक्षसां
महाबलैः	महाबलैः	महद्वयमजायत	महद्वयमजायत
कक्षवानरमुख्यैः	कक्षवानरमुख्यैः		

• स्वमर्नाके विपण्णं तु श्रुत्वा शत्रुभिरर्दितम् । उदतिष्ठत दुर्धर्षस्तत्कर्मण्यननुष्ठिते ॥ १४ ॥

दुर्धर्षैः	दुर्धर्षैः	विपण्णं	विपण्णं
स्व	स्व	श्रुत्वा	श्रुत्वा
अनीकैः	अनीकैः	तत्कर्मणि	तत्कर्मणि
सखभिः	सखभिः	अननुष्ठिते तु	अननुष्ठिते तु
अर्दितं	अर्दितं	उदतिष्ठत	उदतिष्ठत

• वृक्षान्धकाराश्रित्य जातक्रोधः स रावणिः । आक्रोह स्य सज्जं पूर्वयुक्तं स राक्षसः ॥

सः	सः	सः	सः
राक्षसः	राक्षसः	पूर्वयुक्तं	पूर्वयुक्तं
रावणिः	रावणिः	सज्जं	सज्जं
जातक्रोधः	जातक्रोधः	आक्रोह	आक्रोह
वृक्षान्धकाराश्रित्य	वृक्षान्धकाराश्रित्य		
नितोद्य	नितोद्य		

• स भीमकामुकधरः कृष्णाञ्जनचषोषमः । रक्ताम्पनयनः मृद्धो यमो मृग्युर्विवान्तकः ॥

भीमकामुकधरः	भीमकामुकधरः	कृष्णाञ्जनचषोषमः	कृष्णाञ्जनचषोषमः
रक्ताम्पनयनः	रक्ताम्पनयनः	मृद्धो	मृद्धो
यमो	यमो	मृग्युर्विवान्तकः	मृग्युर्विवान्तकः

ஓய்வ து ரதஸ்ய த் பர்யவதத ததநம் । ரதஸா் பீமயேகாநா் லக்ஷணேந யுக்தஸதாம் ॥ 17 ॥

து	ஆய்வதத	ரதஸா்	ஆய்வதத
லக்ஷணேந	லக்ஷணேந	யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்
யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்
பீமயேகாநா்	பீமயேகாநா்	யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்
		யுக்தஸதாம்	யுக்தஸதாம்

* தஸ்திந்காலே து ஹுமாமுதயம் மதுராஸதம் । பரணீபரஸகூஷா் மஹாபூஷபரிதம் ॥ 18 ॥
ச ராஜஸாநா் தஸ்திந் காலாதிஸிவ நிதேஹ । சகார யதூபிபுரீஸிநி:ஸாஜ் யுபி கானர: ॥

பரணீபரஸகூஷா:	பரணீபரஸகூஷா:	ராஜஸாநா்	ராஜஸாநா்
பரிதம்:	பரிதம்:	யுக்த	யுக்த
கானர:	கானர:	செய்	செய்
ச:	ச:	காலாதி:	காலாதி:
ஹுமாமு து	ஹுமாமு து	யுக்த	யுக்த
தஸ்திந்	தஸ்திந்	யுக்த	யுக்த
காலே	காலே	யுக்த	யுக்த
மதுராஸதம்	மதுராஸதம்	யுக்த	யுக்த
மஹாபூஷ	மஹாபூஷ	யுக்த	யுக்த
யுக்த	யுக்த	யுக்த	யுக்த

வித்யஸயந் தரஸா ஓய்வ பவநாஹ்நம் । ராஜஸாநா் சஹஸாணி ஹுமந்தமவாகிரந ॥ 20 ॥

ராஜஸாநா்	ராஜஸாநா்	தரஸா	தரஸா
சஹஸாணி	சஹஸாணி	வித்யஸயந்	வித்யஸயந்
பவநாஹ்நம்	பவநாஹ்நம்	யுக்த	யுக்த
ஹுமந்தம்	ஹுமந்தம்	யுக்த	யுக்த

சிவதஸ்தாபர: ஸ்ரீரஸிபிதாஸபாணய: । சக்திபி: சக்திஹஸ்தாப பஹிசை: பஹிசாயுபா: ॥
பரிசீஷ மதாபிஷ பகேஷ ஸுமதஸை: । சதஸத சதஸிபிராயசை: ॥ 22 ॥
மாரை: பரபரையிவ பரிநிபாணைய ராசஸா: । மூர்பிபிசைபகையிவ தரீரநிசைபி: ॥

அபிநிபு: சமாஸத சமந்தாஹ்நோபம் ॥ 23 ॥

சிவதஸ்தாபர:	சிவதஸ்தாபர:	பரிசீஷ:	பரிசீஷ:
பரிசீஷ:	பரிசீஷ:	மாரை:	மாரை:
மாரை:	மாரை:	மாரை:	மாரை:
மாரை:	மாரை:	மாரை:	மாரை:
மாரை:	மாரை:	மாரை:	மாரை:

पट्टिषौ:	பட்டிசங்களா லும்
परिवै: च	உழைத்தடிக்களா லும்
गदाभि: च	கடைக்களா லும்
शुभदर्शनै:	ஆழ்சிய
चक्रे: च	சக்கிராயுதங்களா லும்
शतश:	சூற்றுக்கணக்கான
शतशोभि: च	சதக்களி ஆயுதங்களா
आयसै:	இரும்பாலான [லும்]
सुह्रै: अपि	முத்திராயுதங்களா
धोरै:	பயங்கரமான [லும்]
परशधै: एव	கொடாரிகளா லும்

• तेषामपि च संकुद्धश्चकार कदने महत्

संकुह: च	சினம்மேலிட்ட ஆவ
	ளும் (நுணுமளும்)

तेषां अपि आवर्कानुक्तम्

• स ददर्श कपिश्रेष्ठमचलोपममिन्द्रजित् । सूदयन्तर्माषितघ्नमित्रान्पवनात्मजम् ॥ २५ ॥

स:	அந்த	अमिश्रं	சத்ருசம்ஹாரகரு
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	पवनात्मजं	மருதிலை [மான]
कपिश्रेष्ठ	வரனரோத்தமரும்	अमिशान्	சத்ருக்களை
अचलोपमं	மலையைய நிகர்த்தவரும்	सूदयन्तं	ஆழிப்பவராய்
		ददर्श	கவனித்தான்.

• स सारथिमुवाचेदं याहि यत्रैष वानरः । क्षयमेष हि नः कुर्याद्राक्षसानामुपेक्षितः ॥ २६ ॥

स:	ஆவன்	याहि	செல்லு.
सारथि	சாரதியைப்பார்த்து	एष:	இவன்
इदं	பின்வருமாறு	उपेक्षितः हि	அலங்கஷமாய் விடப்
उवाच	கொன்னான்:		படுவானாகில்
एष:	ஈஇந்த	नः	நமது
वानरः	வானரன் (நுணுமான்)	राक्षसानां	அரக்கர்களுக்கு
		क्षयं	நாசத்தை
यत्र	எங்கே அங்கு	कुर्यात्	கொட்காண்.

इत्युक्तः सारथिस्तेन ययौ यत्र स मारुतिः । वहनपरमदुर्धर्पं स्थितमिन्द्रजितं रथे ॥ २७ ॥

तेन	ஆவனால்	रथे	ரதத்தில்
इति	மேற்கண்டவாறு	स्थितं	வீற்றிருப்பவனாய்
उक्तः	கொண்டப்பட்ட	वहन	ஊட்டுக்கொண்டு
सारथि:	தேர்ப்பாகன்	सः मारुतिः	அந்த ஆஞ்ரணேயர்
परमदुर्धर्पं	எவராலும் தகைக்க	यव	எங்கே அங்கு
इन्द्रजितं	இந்திரஜித்தை [அரிய]	ययौ	கொன்னான்.

मिन्द्रिपालैः च	மிந்திரபாலத்தங்களா லும்
वज्रकल्पैः	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
सुह्रिभिः च	முத்திரங்களா லும்
अशतिसत्रिभिः	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
तलैः च	உள்ளங்கைகளா லும்
पर्वतोपमं	பர்வதத்திற்குச் சமா
	னரான ஆவனா
समासाद्य	கிட்டு
समन्तात्	நாற்புறமும்
अभिजानुः	தாங்கினார்கள்.

॥ २४ ॥

महत्	பெரும்
कदने	நாசத்தை
चकार	விரோகித்தார்.

अभ्युपेत्य शरान्वहान्पद्भिर्नासिपश्वधान । अभ्यवर्षत दुर्धनः कषिमूर्ध्नि स राक्षसः ॥

ச:	அந்த	शरान्	பாணங்களைபும்
दुर्धनः	தனக்கங்கவரிப	अवहान्	கத்திகளையும்
राक्षसः	ஆரக்கன்	पद्भिर्नासि-)	பட்டாக்கத்திகளையும்
अभ्युपेत्य	அருகிற்செட்டி	पश्वधान्)	வான்களையும் கோ
कषिमूर्ध्नि	காணாரது கிரளில்		டிகளையும்
		अवर्षत	வர்ஷித்தான்.

तानि शस्त्राणि वीर्याणि प्रतिगृह्य स मारुतिः । रोपेण सहताऽऽविष्टो वाक्यं चेदमुवाच ह॥

ச:	அந்த	सहता	பெருந்
मारुतिः	ஆளுநகையர்	रोपेण	கோபத்தால்
तानि	அந்த	आविष्टः	மேலிட்டவராகி
वीर्याणि	பலவீரமரண	वाक्यं	ஒரு சொல்லையும்
शस्त्राणि च	ஆயுதங்களுக்கும்	इदं	இவ்வருமாறு
प्रतिगृह्य	தரங்கிக்கொண்டு	उवाच ह	மொழிந்தான்:

युध्यस्व यदि शूरोऽसि रावणात्मज दुर्मते ॥ ३० ॥

दुर्मते	“அற்புதத்திகொண்ட	युः	ஞானம்
रावणात्मज	ராவணன் புதல்வனை!	असि यदि	இருக்கிறும் எனில்
		युध्यस्व	போரிடுவாய்.

वायुपुत्रं समासाद्य जीवन् प्रतियास्यसि ॥ ३१ ॥

वासुपुत्रं	“வாயுபுதல்வனை	जीवन्	உயிரோடுதற்பவனும்
समासाद्य	செட்டி.	प्रतियास्यसि न	நிதிர்படுக்கெல்ல
			மாட்டாய்.

बाहुभ्यां प्रत्युध्यस्व यदि मे हन्तूमाहवे । वेगे सहस्रं दुर्वुद्धे ततस्त्वं रक्षसां वरः ॥ ३२ ॥

आहवे	“போரில்	वेगं	சக்தியை
हन्तू	தவந்தவயுத்தம்	सहस्रं	சகத்துக்கொள்.
यदि	வேண்டுமெனில்	ततः	அதன் பின்
बाहुभ्यां	இரு கைகளாலும்	एवं	இ
प्रत्युध्यस्व	போரிடுவாய்.	रक्षसां	தரக்கர்களில்
दुर्वुद्धे	துண்மதியனை!	वरः	மெய்ப்பட்டவன்
मे	எனது		ஆவாய்.”

हनुमन्तं निर्घासन्तं समुद्यतशरासनम् । रावणात्मजमाचष्टे लक्ष्मणाय विभीषणः ॥ ३३ ॥

विभीषणः	கிரிக்ஷணர்	रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனைப்
हनुमन्तं	அனுமாவை	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணரிடம் [பற்றி
निर्घासन्तं	கொல்லுகிறும்பி	आचष्टे	பின்வருமாறு
समुद्यतशरासनं	விலங்கிக்கொண்ட		புகன்றார் :

* यः स वासवनिजैता रावणस्यात्मसंभवः । स एष रथमास्थाय हनुमन्तं जिघांसति ॥

ய:	“எந்த	स:	ஆந்த
स:	ஆந்த	एष:	இவன்
रावणस्य	ராவணனது	रथे	ரதத்தில்
आत्मसंभवः	புதல்வன்	आस्थाय	இருந்துகொண்டு
वासवनिजैता	இந்திரனையும் வெற்றி கொண்டவனே	हनुमन्तं	அனுமாரை
		जिघांसति	கொல்லவிரும்புகிறான்.

* तमपतिमसंस्थानैः शरैः शत्रुविदारणैः । जीवितान्तकरैर्घोरैः सौमित्रे रावणिं जहि ॥३५॥

सौमित्रे	“சக்திமணிரே !	जीवितान्तकरैः	உயிரைப் போக்க வல்லவைகளும்
तं	ஆந்த	घोरैः	பயங்கரமானவை
रावणिं	இந்திரனிடத்தை		கருமான
अपतिमसंस्थानैः	ஒப்பற்ற உறுதிகொ ண்டவைகளும்	शरैः	பரணங்களால்
शत्रुविदारणैः	சத்ருக்களைப்பிளந்து	जहि	வெற்றிகொள்ளிராக்.

* इत्येवमुक्तस्तु तदा महात्मा विभीषणेनारिविभीषणेन ।

ददर्श तं पर्वतसन्निकाशं रणे स्थितं भीमबलं नदन्तम् ॥ ३६ ॥

तदा	அப்பொழுது	रणे	போரில்
अरिविभीषणेन	சத்ருக்களைத் திடுவூற ச்செய்யும்	स्थितं	எதிர்த்துநிற்கவானும்
विभीषणेन	விபிஷணரால்	पर्वतसन्निकाशं	மலைப்படுகர்த்தவனும்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	भीमबलं	பயங்கரமான பலம்
उक्तः	கொல்லப்பெற்ற		படைத்தவனும்
महात्मा	மகாத்மாவாகிய அவர்	नदन्तं	கர்ஜிக்கின்றவனுமான
तु	அப்பொழுது	तं	அவனை
		ददर्श	கண்ணுற்றார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षडशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18718

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4043

सप्तशीतितमः सर्गः—எண்பத்தேழாவது ஊர்க்கம். ॥ ௮௩ ॥

इन्द्रजिह्विभीषणसंवादः—இந்திரஜித்விபிஷண ஸம்வாதம்.

एवमुक्त्वा तु सौमित्रि जातहर्षो विभीषणः । धनुष्पाणिनमादाय त्वरमाणो जगाम ह ॥

विभीषणः	விபிஷணர்	तु	அப்பொழுது
जातहर्षः	உதனாறுக்கொண்டு	त्वरमाणः	தரிதப்பட்டவராய்
सौमित्रि	சௌத்ரிமணனாரப் பார்த்து	धनुष्पाणिनं	கோதண்டபாணி
			யான அவரை
एवं	மேற்கண்டவாறு	आदाय	இட்டுக்கொண்டு
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	जगाम ह	சென்றார்.

- अविदूरं ततो गत्वा प्रविश्य च महदनम् । दर्शयामास तत्कर्म लक्ष्मणाय विभीषणः ॥ २ ॥

ततः	அக்சிருந்து	तत्कर्म च	அவனது காரியக்கண்
अविदूरं	சிறிதுதூரம்		முழுமையும்
गत्वा	சென்று	विभीषणः	விபிஷணர்
महत् वनं	பெரிய காட்டி. நஞன்	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணருக்கு
प्रविश्य	புகுத்து	दर्शयामास	காட்டினார்.

- नीलजीमूतसङ्काशं न्ययोधं भीमदर्शनम् । तेजस्वी रावणभ्राता लक्ष्मणाय न्यवेदयत् ॥

तेजस्वी	தேஜஸ்வியாகும்	भीमदर्शनं	பயங்கரத்தோற்ற
रावणभ्राता	ராவணன் தம்பி (விபிஷணர்)		முடையதுமான
लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணருக்கு	न्ययोधं	ஆலமரமொன்றை
नीलजीमूतसङ्काशं	கரிய இமசத்தை நிகர்த்ததும்	न्यवेदयत्	காட்டிப் பின்வரு மாறு தெரிவித்தார்.

- इहोपहारं भूतानां बलवाद्यावणात्मजः । उपहृत्य ततः पश्चात्सन्ध्यापमभिवर्तते ॥ ४ ॥

बलवान्	“ பலசாலியாகும்	उपहारं	பணியை
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன் (இந்திரஜித்து)	उपहृत्य	கொடுத்தது
इह	இவ்விடத்தில்	ततः पश्चात्	அதன்மேல்
भूतानां	பிராணிகளுக்கு	संध्यामं	பொழுது
		अभिवर्तते	ஆரம்பிக்கின்றான்.

- अदृश्यः सर्वभूतानां ततो भवति राक्षसः । निहन्ति समरे शत्रून्वभ्राति च शरोत्तमैः ॥

ततः	“ அனந்தரம்	समरे	போரில்
राक्षसः	ஆரக்கன். (இந்திர ஜித்து)	शत्रून्	சத்ருக்களை
सर्वभूतानां	எல்லா பிராணிகளுக் கும்	शरोत्तमैः	சிறந்த பாணக்களால்
अदृश्यः	கட்புலனாகாதவனாய்	वभ्राति	எட்டுகின்றான்.
भवति	ஆகின்றான்.	निहन्ति च	கொல்லவும் கொல்லு கின்றான்.

- तपप्रविष्टन्ययोधं बलिनं रावणात्मजम् । विध्वंसय शरैस्तीक्ष्णैः सरथे साश्वसारथिम् ॥

तप	“ அந்த	शरैः	பாணக்களால்
बलिनं	பலசாலியாகிய	सरथे	ரதத்தோடுகூடவும்
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வனை	साश्वसारथि	குதிரைகளோடும் ஊர்
अप्रविष्टन्ययोधं	ஆலமரத்தடிக்குச்		ரதிகளோடுகூடவும்
तीक्ष्णैः	அரிய [கொல்லா தவனாக	विध्वंसय	வதைப்பிராகார.

- तथेत्युक्त्वा महातेजाः सौमित्रिवित्रनन्दनः । बभूवावस्थितस्तत्र चित्रं विस्फारयन्धनुः ॥

மஹாதேஜா:	மஹாதேஜஸ்ஸிபும	தனது	பொருளிலிட்டு,
மிவனந்ந:	அன்பரை ஆதரித்துக் களிப்பிப்பவருமான்	தவ	அங்கு
சௌமித்ரி:	ஸக்திமான்,	சித் தனு:	அழகிய கிள்ளை
ததா	ஆஸ்வண்ணோ	விஸ்காரயந்	ஸகெனுகிசெய்கின்
இதி	செய்கின்றோன் என்று	அஸ்தித:	ஆயத்தராக [தவராய]
		யமூவ	இருந்தார்.

- स रथेनाश्विर्वेण बभूवावावणात्मजः । इन्द्रजित्कवची धन्वी सध्वजः प्रत्यदृश्यत ॥ ८ ॥

வகுவா:	பலவானும்	धन्वी	கிள்ளைநதியவனும்
ரவணாத்மஜ:	ராவணன் புதல்வனும் மரகிய	सध्वजः	தாவதும் கொண்ட வனும்
ஸ:	அந்த	अश्विर्वेण	அக்ஷி ஓளிகொண்ட
இந்நஜித்	குந்திராஜித்து	रथेन	ரதந் துடன்
கவச்சி	கவசம் புண்டவனும்	प्रत्यदृश्यत	வதிரில் தெரன் நின்று.

- तमुवाच महातेजाः पौलस्त्यमपराजितम् । समाह्वये त्वां समरे सम्यग्युद्धं प्रयच्छ मे ॥ ९ ॥

மஹாதேஜா:	மஹாதேஜஸ்ஸியா கும் ஸக்திமான்	समरं	“பேரரில்
அபராஜித்	இதுவரையில் தோல் வியுறுதவனான	त्वां	உன்னை
பௌஸ்த்யம்	புலன் தியவம்சத் தவனான	समाह्वये	அழை கூவுகின்றோன்.
த	உவணைப் பார்த்து	मे	எனக்கு
உவாச	பின்வருமாறு புகன்றார்;	सम्यक्	சிறந்த
		युद्धं	போரை
		प्रयच्छ	தருவாயாக.”

- एवमुक्तो महातेजा मनस्वी रावणात्मजः । अश्वीत्यरुणं वाक्यं तत्र दृष्ट्वा विभीषणम् ॥

ஏவ்	மேற்கண்டவண்ணம்	तत्र	அங்கு
உக:	சொல்லப்பட்டவனும்	विभीषणं	விபிஷணரை
மஹாதேஜா:	மகரபராக் கிரம சாஸியும்	दृष्ट्वा	பார்த்து
மனஸ்வி	மிக மிகவாதம் கொண்டவனுமான	एवम्	தடுமையான
ரவணாத்மஜ:	ராவணன் புதல்வன்	वाक्यं	சொல்லொன்றை
		अश्वीन	பின்வருமாறு கொன்னான்:

- इह त्वं जातसंवृद्धः साक्षाद्भ्राता पितृमम । कथं द्रुपदि पुत्रस्य पितृव्यो मम राक्षस ॥

ஈ	“நீ	राक्षस	ஆரக்க!
இஹ	இங்கு (ஸக்தியில்)	पितृव्यः	சிறிய தந்தையாகிய நீ
ஜாதஸ்வூட்:	பிறந்துவளந்தவன்.	पुत्रस्य मम	புத்ராளுகிய எனக்கு
மம	எனது	कथं	எவ்வளம்
பிதூ:	தந்தையின்	द्रुपदि	தடுமகன் புரியலுந்
ஸாக்ஷாத் ப்ரா	ஸாக்ஷாத் தம்பி.		ஆய் ?

* न जातित्वं न सौहार्दं न जातिस्त्वय दुर्धने । प्रमाणं न च सौदर्यं न धर्मो धर्मदूषण ॥

धर्मदूषण

"தமிழகத்தைக் கொடுத்த
தகவலை!

दुर्धने

துன்பத்தையாய்!

तव

உனக்கு

जातिव

உரிய உறவு

न

கிடைப்பாது.

सौहार्दं

மன்கொண்டனாள்.

न

கிடைப்பாது.

जाति:

இனமுறை

न

கிடைப்பாது.

अप: न

தராம்கிடைப்பாது.

सौदर्यं च

சிறைதரப்பாண்டை

யும்கூட

प्रमाणं न

காப்பிக்கையற்றது.

* शौच्यस्त्वयसि दुर्बुद्धे निन्दनीयश्च साधुभिः । यस्त्वं स्वजनमुन्मुञ्च्य परभृत्यन्वयागतः ॥

दुर्बुद्धे

"மதிக்கட்டவகை!

अ:

எந்த

त्वं

நீ

स्वजनं

தன் இனத்தோரை

वन्मुञ्च्य

விட்டு,

परभृत्यन्व

சக்குணங்குக்குந்தோ

ல்புரியும் தன்மைமைய

अगतः

கொண்டனாவோ

त्वं

ஆந்த

शौच्यः

அழுக்காப்பாடாத

தக்கவனுயர்

साधुभिः

சாஸ்திரர்களால்

निन्दनीयः च

பழிக்கக்கூடியவனுயர்

अपि

ஆகின்றன.

* नैतच्छिथिलया बुद्ध्या त्वं येन सहदन्तरम् । क च स्वजनसंवासः क च नीचपराश्रयः ॥

स्वजनसंवासः

"தன்னினத்தவரை

क च

எங்கு? [யருத்தல்

नीचपराश्रयः

ஆற்ப மாற்றாணிடமடி

மைபூண்டிருத்தல்

क च

எங்கு?

एतव

இந்த

सहन्

செருத்

अन्तरं

வித்தியாக்கை

त्वं

நீ

शिथिलया

தெளிந்த

बुद्ध्या

பத்தியை

येन न

உதவிதல்

* गुणवान्वा परजनः स्वजनो निर्गुणोऽपि वा । निर्गुणः स्वजनः श्रेयान्यः परः पर एव सः ॥

परजनः

"சதகுணம்

गुणवान् वा

சற்குணம் கொண்டவர

स्वजनः

தன்னினம் [சினும்

निर्गुणः वा

சற்குணமற்றவர

निर्गुणः

குணமற்ற [னும்

स्वजनः अपि

தன்னினமே

श्रेयान्

சிறந்தது.

अ:

எது

परः

மேலதே

अ:

அது

परः एव

மேலதே (தரப்பற்ற

தே.)

* यः स्वपक्षे परित्यज्य परपक्षं निषेवते । स स्वपक्षे अये प्राप्ते पञ्चाक्षरेव हन्यते ॥ १६ ॥

यः

"மவகளைத் தவிர

स्वपक्षे

தன்னினத்தவரை

परित्यज्य

கிட்டுகிட்டு

परपक्षे

சதகுணமினத்தவரை

निषेवते

ஆதரமிக்கவேண்டி

यः

அவன்

स्वपक्षे

தன்னினத்தவர்

अये प्राप्ते

அதிகவனவில்

पञ्चाक्षरे

பின்னர்

तैः एव

{ தவிரதளவே

(சதகுணத்தோ

ராவே)

हन्यते

வதைக்கப்படுகிறான்.

- तस्माच्छृणुष्व दुर्बुद्धे राक्षसानां कुलाधम । त्वां गृह्य बन्धुरूपेण रामो बुद्धिमतां वरः ॥
 ज्ञात्वोपायं त्वया पूर्वं जेतुमस्मान्त राघवः ॥ १७ ॥
 जित्वाऽस्मान्युधि शक्तश्चेत्पश्चात्त्वां च वधिष्यति ॥ १८ ॥

दुर्बुद्धे	“ தான்மதியே !
राक्षसानां	ஆரக்கர து
कुलाधम	குலப்புத்திரே !
तस्मात्	ஆகையால்
शृणुष्व	பின்வருவதற்குச் செல்கொடு.
बुद्धिमतां	அறிவாளிகளுள்
वरः	சிறந்த
राघवः	ரகுநலத்தவனுடைய
सः	அந்த
रामः	ராமன்
अस्मान्	தம்மை
जेतुं	ஜெயிக்க

त्वां	உன்னை
बन्धुरूपेण	பந்துபோன்றவனாய்
पूर्वं	முதலில்
गृह्य	கொண்டு
बन्धुः	உன்னைக்கொண்டு
उपायं	உபாயத்தை
ज्ञात्वा	அறிந்துகொண்டு
युधि	போரில்
शक्तः चेत्	திறமையிருப்பின்,
अस्मान् जित्वा	எம்மை ஜெயித்து
पश्चात्	பின்னர்
त्वां च	உன்னையும்
वधिष्यति	கொல்லுவான்.

- शबुस्त्वमसि रामस्य रावणस्यानुजोऽसि यत् ॥ १९ ॥

त्वं	“ நீ
रावणस्य	ராவணனது
अनुजः	தம்பியாய்
असि	இருக்கின்றாய்

यत्	என்ற காரணத்தால்
रामस्य	ராமனுக்கு
शबुः	சத்ருவாய்
असि	ஆகின்றனை.

- निरनुक्रोशता चेयं यादृशी ते निशाचर । स्वजनेन त्वया शवयं परुषं रावणानुज ॥ २० ॥

निशाचर	“ ஆரக்க !
रावणानुज	ராவணன் தம்பி !
ते	உனது
इयं	இந்த
निरनुक्रोशता	கண்ணென்க

यादृशी	எப்படிப்பட்டதோ
	அப்படிப்பட்ட
परुषं	கொடுமையானது
स्वजनेन	தன்னினத்தவனான
त्वया च	உன்னொருவனுடையே
शवयम्	சாத்தியமாகும்.

- इत्युक्तो भ्रातृपुत्रेण मृत्युवाच विभीषणः ॥ २१ ॥

भ्रातृपुत्रेण	தம்பன் புதல்வனாய்
इति	மேற்கண்டவண்ணம்
उक्तः	அறையப்பெற்ற

विभीषणः	விபிஷணன்
मृत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலு
	ரைத்தான் :

• अजागन्निव मच्छीरं किं राक्षस विकथसे । राक्षसेन्द्रमुतासाधो पारुष्यं त्यज गौरवान् ॥

அவாழை
ராட்சைந்ருமுத
ராட்சச
மச்சீரல்
ஹ
அஜாநந்
“தீயனானவ
அரக்கமன்னன்
அரக்க! [ராகுண
எனதொழக்கத்தை
கிறதும்
அறியாதவனுப்

गौरवान्
किं
विकथसे
पारुष्यं
त्यज
தானே பெரியவனென்
ற அகந்தையால்
யாது
நீ பிரதந்துகின் தனை ?
முர்க்கத்தன் மையை
விட்டுடொழி.

• कुले यद्यप्यहं जातो रक्षसां कुरकर्मणाम् । गुणोऽयं प्रथमो नृणां तन्मे शीघ्रपराक्षसम् ॥

அஹ்
கூரகர்மணம்
ரக்சஸா
கூலே
ஜாத: அபி யதி
மே
சுத
“நான்
கொடுஞ்செயல் கொ
அரக்கர்களின் [ண்ட
வம்சத்தில
பிறங்கொண்டேனா
எனது [பிணை
அந்த

शीलं
अराक्षसं
नृणां
गुणः
अयं
प्रथमः
குழுக்கமானது,
இரக்கனத்தன்மை
யந்தது.
மரணிடர்களின்
குணமாயி
இது
சிறந்தது.

• न रमे दारुणेनाहं न चाधर्मेण वै रमे । भ्रात्रा विषमशीलेन कथे भ्राता निरस्यते ॥२४॥

அஹ்
கூரணே
ரமே ந
அதர்மேண வை
ரமே ந
ச
“நான்
கொடுஞ்செயலால்
சந்தோஷமுதேன்.
அதர்மச்செயலால் ஹம்
சந்தோஷமுதேன்.
மேலும்

विषमशीलेन
भ्रात्रा
भ्राता
कथे
निरस्यते
முறை தவறிய ஒழுக்
கம் கொண்ட
தமயனரால்
தம்பி (கிபிஷணர்)
எதற்காக
தரத்தப்பட்டான்?

• धर्मात्मच्युतशीलं हि पुरुषं पापनिश्चयम् । त्यक्त्वा सुखमवाप्नोति हस्तादाशीविषं यथा ॥

धर्मात्
प्रच्युतशीलं
पापनिश्चयं
पुरुषं
“நெறியினின்று
ஒழுக்கக்குன்றியவ
னும்
தீயநிலைவு படைத்த
வனுமான
ஓர் புருஷனை

हस्तात्
आशीविषं
यथा
त्यक्त्वा
सुखं हि
अवाप्नोति
கையினின்று
ஓர் கர்ப்பத்தை
எய்வண்ணமோ அவ்
தந்தது [வண்ணமே
சன்மையையே
ஒருவன் பெறுகிறான்.

• हिंसापरस्वहरणे परदाराभिषर्जनम् । त्याज्यमाहुर्दुराचारं वेश्म प्रज्वलितं यथा ॥ २६ ॥

हिंसापरस्वहरणे
परदाराभिषर्जनं
दुराचारं
प्रज्वलितं
“தீங்கிடுதல், பிறர் பொ
ருளை அபகரித்தல்
பிறர் மனைவியை
கிருன்புதல் ஆகிய
தீயனொழிக்கத்த
தீப்பற்றிய

वेश्म
यथा
त्याज्यं
आहुः
விட்டவை
போன்றவாறும்
வினக்கத்தக்கதாய்
பெரிமோர்கள் கூறு
கின்றார்கள்.

परस्वानां च हरणं परदाराभिर्षनम् । सुहृदामतिशङ्का च त्रयो दोषाः क्षयावहाः ॥२७॥

परस्वानां	"கிறச் பொருள்களை	அதிசங்கா	மிகச்சம்சயமும்
हरणं	கொள்ளையிதனும்	त्रयः	மூன்று [ஆகிய]
परदाराभिर्षनम्	பிறர் மனைவிகளை	दोषाः च	தோஷங்களும்
	விழைதனும்	क्षयावहाः	காசத்தை விளைவிப்
सुहृदां	உரித்தரனவர்களிடம்		பண.

महर्षीणां वधो घोरः सर्वदैश्च निग्रहः । अभिमानश्च कोपश्च वैरित्वं प्रतिकूलता ॥ २८ ॥
एते दोषा मम भ्रातुर्जीविश्वर्षनाशनाः । गुणान्प्रच्छादयामासुः पर्वतानिव तोयदाः ॥

महर्षीणां	"மா முனிவர்களின்	मम	என்
घोरः	கொடும்	भ्रातुः	தமயனது
वधः	கொலையும்	दोषाः	தோஷங்கள்
सर्वदैः	தேவர்கள் யாவருடனும்	जीवितैश्वर्य- नाशनाः	உயிரையும் ஸம்பத் தையும் அழிக்க வல்லனவர்கள்;
निग्रहः च	கடக்கமும்	तोयदाः	மேகங்கள்
अभिमानः च	அகக்காமும்	पर्वतान्	படுகளை
कोपः च	கிணமும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
वैरित्वं	வினோதமும்	गुणान्	குணங்களை
प्रतिकूलता	முறைதவறியிருத்த னும் ஆகிய	प्रच्छादयामासुः	மறைத்துவிட்டன.
एते	இந்த		

दोषैरैतैः परित्यक्तो मया भ्राता पिता तव । नेयमस्ति पुरी लङ्का न च त्वं न च ते पिता ॥

भ्राता	"தமயனும்	लङ्का	ஜலங்கை
तव	உனது	पुरी	சகர்
पिता	தந்தையுமான அவர்	न अस्ति	இராது;
एतैः	இந்த	त्वं च	நீயும்
दोषैः	தோஷங்களால்	न	இராய்.
मया	என்னால்	ते	உனது
परित्यक्तः	தறக்கப்பட்டார்;	पिता च	தந்தையும்
इयं	இந்த	न	இரார்.

अतिमानी च बालश्च दुर्विनीतश्च राक्षस । बद्धस्त्वं कालपाशेन ब्रूहि मां यद्यदिच्छसि ॥

राक्षस	"அரக்க!	बद्धः	இடங்குண்டவனு மாகிய
अतिमानी च	மிக்க அகந்தை கொண்டவனும்	स्वं	நீ
बालः च	கிறுவனும்	मां	என்னைப்பார்த்து
दुर्विनीतः च	நற்பயிற்சி பெறாதவ னும்	यत् यत्	எதை எதை
कालपाशेन	யம்பாசத்தால்	इच्छसि	விரும்புகின்றனையோ
		ब्रूहि	கொல். [அதை]

अथ ते व्यसनं प्राप्तं किं मां त्वमिह वक्ष्यसि । प्रवेष्टुं न त्वया शक्यो न्यग्रोधो राक्षसाधम॥

राक्षसाधम	"ராக்கூஸப்பதமே !	इह	இப்பொழுது
ते	உனக்கு	किं	எதைத்தான்
अथ	இப்பொழுது	वक्ष्यसि	பிகற்றுவாய் ?
व्यसनं	ஆபத்தா	त्वया	உன்னால்
प्राप्तं	கிட்டியிருக்கிறது.	न्यग्रोधः	ஆஸமாஸகாது
त्वं	நீ	प्रवेष्टुं	அண்டவதற்கு
मां	என்னைப்பார்த்து	शक्यः न	சாத்தியமாகாது.

धर्षयित्वा च काकुत्स्थो न शक्यं जीवितुं त्वया । युद्धयस्व नरदेवेन लक्ष्मणेन रणे सह॥

काकुत्स्थो च	"காகுத்தஸ்தவம்சத்த வரிருவனாயும்	शक्यं न	சாத்தியமாகாது.
धर्षयित्वा	ஈறித்து	रणे	போரில்
जीवितुं	உயிசித்தப்ப	नरदेवेन	புருஷோத்தமராகிய
त्वया	உன்னால்	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு
		सह	கூட
		युद्धयस्व	போர்புரி.

इतस्त्वं देवताकार्यं करिष्यसि यमक्षये ॥ ३४ ॥

त्वं	"நீ	देवताकार्यं	தேவர்களுக்காகிய
इतः	மாய்க்கப்பட்டவனாய்		கர்மாவை
यमक्षये	நமதுவகில்	करिष्यसि	செய்வாய்.

निदर्शय स्वात्मबलं समुद्यन् कुरुष्व सर्वायुधसायकव्ययम् ।

न लक्ष्मणस्यैत्य हि बाणगोचरं त्वमद्य जीवन्सबलो गदिष्यसि ॥ ३५ ॥

समुद्यन्	"ஸர்வமுதயங்க கொண்ட	अद्य	இப்பொழுது
स्वात्मबलं	கிறந்த தனது பலத்தை	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனுடைய
निदर्शय	காண்பி.	बाणगोचरं	பாணத்தின் இலக்கை
सर्वायुध-)	எல்லா ஆயுதங்களுந்	एत्य हि	உடைந்ததும்
सायकव्ययं)	டையவும் பாணங்களுந்	सबलः	செனையுடன்கூட
	டையவும் நாசத்தை	जीवन्	உயிர்தரிப்பவனாய்
कुरुष्व	செய்துபார்.	त्वं	நீ
		गदिष्यसि न	திரும்பப்போவ தில்லை."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे समाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 18753

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 4078

अष्टाशीतितमः सर्गः—எண்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம். || ८८ ||

इन्द्रजित्क्षमणयुद्धम्—இந்திரஜித்வங்குமண யுத்தம்

विभीषणवचः श्रुत्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । इब्रवीत्परुषं वाक्यं वेगेनाभ्युपपात ह ॥

रावणिः	இந்திரஜித்து	परुषं	கொடும்
विभीषणवचः	விபிஷணரது சொல்லை	वाक्यं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	மொழிந்தான் :
क्रोधमूर्च्छितः	கொம் மூண்டவனாய்	वेगेन	ஆக்திரகொண்டு
		अभ्युपपात ह	தான் வியமொழந்தான்.

उद्यतायुधनिस्त्रिशो रथे सुसमलङ्कृते । कालाश्वयुक्ते महति स्थितः कालान्तकोपमः ॥२॥
महाप्रमाणमुच्यम्य विपुलं वेगवद्दम् । धनुर्भीमं परामुष्य शराश्चापित्रशतनान् ॥ ३ ॥

उद्यतायुध- निस्त्रिशः)	ஆயுதங்களையும் கத்தி களையும் தயாராகக் கொண்டவனாய்	शरान् च	பாணங்களை
महाप्रमाणं	மிகப்பெருந்ததும்	परामुष्य	கைக்கொண்டு
विपुलं	நீண்டதும் [ததும்	सुसमलङ्कृते	மிக அலங்கரிக்கப் பட்டதும்
वेगवत्	மிகக் ஆற்றல் படைத்-	कालाश्वयुक्ते	கரிய பரிகள் பூட்டப் பெற்றதும்
दृढं	உறுதியானதும்	महति	சிறந்த துமான
भीमं	பயங்கரமான துமாகிய	रथे	ரதத்தில்
धनुः	வித்தை	कालान्तकोपमः	ஊழியானுக்கொர் பாய்
उच्यम्य	உயர்த்தி	स्थितः	வீற்றிருந்தான்.
अपित्रशतनान्	சத்ருக்களை கிதைக்க வல்ல		

तं ददर्श महेष्वासो रथे सुसमलङ्कृतः । अलङ्कृतमपित्रघ्नं राघवस्यानुजं वली ॥
हनुमत्पृष्ठमासीनमुदयस्थरविप्रभम् ॥ ४ ॥

महेष्वासः	சிறந்த விற்பிடித்த வனுட	तं	அந்த
सुसमलङ्कृतः	அழகிய அணிகளணி ந்தவனும்	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
वली	பலசாலியுமான அவன் (இந்திரஜித்து)	अनुजं	தம்பியை (உச்சத்தமனரை)
अलङ्कृतं	அலங்கரிக்கப் பட்டவரும்	हनुमत्पृष्ठं	ஹனுமாரது முதுகில்
अपित्रघ्नं	சத்ருஸம் ஹராகரு மாகிய	आसीनं	வீற்றிருப்பவராய்
		उदयस्थरविप्रभं	உதயபர்வதத்திய சூ ரியனை நிகர்த்தவராய்
		रथे	ரதத்திலிருந்தவன்
		इदं	பார்த்தான். [ஊமே

उवाचैनं समारब्धः सौमित्रिं सविभीषणम् । तांश्च वानरशार्दूलान्पश्यध्वं मे पराक्रमम् ॥

समारब्धः	ஆரம்பிக்கொண்ட அவன்	वानरशार्दूलान्	வானரர்களை யும் பார்த்து
सविभीषणं	விடுவதற்குக்கூட விருக்கும்	उवाच	நின் வருமானது
युम्	இந்த	मे	“எனது [புகன்றான்:
सौमित्रिं	சமந்தரணனையும்	पराक्रमं	பிரதாபத்தை
ताञ्च	அந்த	पश्यध्वम्	கண்டதாகக் காணுங்கள்.

अथ मत्कामुकोत्सृष्टं शरवर्षं दुरासदम् । मुक्तं वर्षमिवाकाशे वारयिष्यथ संयुगे ॥ ६ ॥

अथ	“இப்பொழுது	मुक्तं	பொழியப்பெற்ற நாள்
मत्कामुकोत्सृष्टं	எனது கில்லினின்றும் விடுக்கப்பெற்றதும்	वर्षं इव	மனதுபோன்றதுமான
दुरासदं	தகையவொன்றாக தும்	शरवर्षं	சரமரிசைய
आकाशे	ஆகாசத்தில்	संयुगे	போரில்
		वारयिष्यथ	தகையுங்கள்.

अथ वो मामका बाणा महाकामुकनिःसृताः । विधमिष्यन्ति गात्राणि तुजराशिपिवानलः॥

अथ	“இப்பொழுது	गात्राणि	சரிசக்களை
महाकामुक- निःसृताः	தெந்த கில்லினின் து வெளியார்ந்த	तुजराशि	பதுத்திக்குவிபகை
मामकाः	எனது	अनलः	கெடுப்பு
बाणाः	பாணங்கள்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
यः	உங்கள்து	विधमिष्यन्ति	அழிக்கப்படுகின்றன.

तीक्ष्णसायकनिर्भिन्नान्छूलशक्यवृष्टितोमरैः । अथ वो गमयिष्यामि सर्वानेव यमक्षयम् ॥

तीक्ष्णसायक- निर्भिन्नान्	“கூரிய பாணங்களால் பிளவுண்ட	छूलशक्यवृष्टि- तोमरैः	சூலக்களதும் வேல் களதும் சிலம்பெ துறையுக்களதும் தோமரங்களதும்
यः	உங்கள்	यमक्षयं	யமதுகிற்கு
•सर्वान् एव	என்றெல்லாகுமே	अथ	இப்பொழுது
		गमयिष्यामि	அழிக்கப்போகிறேன்.

क्षिपतः शरवर्षाणि क्षिपदस्तस्य मे युधि । जीमूतस्येव नदतः कः स्थास्यति मयायतः ॥

युधि	“போரில்	जीमूतस्य इव	பேகம் போன்றவாறு
क्षिपदस्तस्य	வெவ்வேகம் படைக்கப் பெற்ற	नदतः	சீழ்த்தகவரிதும்
मे	நான்	मम	எனது
शरवर्षाणि	சரமரிசை	अमलः	முன்னிகிரியில்
क्षिपतः	விடுகக்கூடியும்	कः	எவன்
		स्थास्यति	நிற்பான் P

• रात्रियुद्धे मया पूर्वं वज्राशनिसमैः शरैः । शायितौ स्थौ मया भूमौ विसंज्ञौ सपुरःसरौ ॥

पूर्वं	முன்பு	सपुरःसरौ	பரிவாரக்களுடன்கூட
मया	என்னால்	विसंज्ञौ	உணர்வற்றவர்களால்
रात्रियुद्धे	இராப்போரில்	भूमौ	தளரையில்
वज्राशनिसमैः	வஜ்ராயுதத்வையும்	मया	என்னால்
	இடிவையும் நிகர்த்த	शायितौ स्थः	சாய்க்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.
शरैः	பாணங்களால்		

• स्मृतिर्न तेऽस्ति वा मन्ये व्यक्तं वा यमसादनम् । आशीविषमिव कुद्धं यन्मां योजुं व्यवस्थितः॥

ते	“உனக்கு	योजुं	பேசரிட
स्मृतिः	ஞாபகம்	व्यवस्थितः	முயன்றனை
अस्ति न वा	இல்லையோவோவும்.	यत्	என்ற அக்காரணத்
आशीविषं हव	சர்ப்பத்தை நிகர்த்து	यमसादने	யமனுலகுக்கு [தால்
कुद्धं	கோபங்கொண்டிருக்க	व्यक्तं वा	கிண்ணமென
मां	என்னிடம் [சும்	मन्ये	நான் எண்ணுகிறேன்.”

तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्य गर्जितं लक्ष्मणस्तदा । अभीतवदनः क्रुद्धो रावणिं वाक्यमब्रवीत् ॥

तदा	அப்பொழுது	अभीतवदनः	கலவரமடையா
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		முகத்தினரால்
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸத்தலைவனது	क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு
तत्	அந்த	रावणिं	இந்திராஜித்தைப் பார்த்து
गर्जितं	விரவார்த்தையை	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
			மொழிந்தார்:

उक्तश्च दुर्गमः पारः कार्याणां राक्षस त्वया । कार्याणां कर्मणा पारं यो गच्छति स बुद्धिमान् ॥

राक्षस	“அக்க!	यः	எவன்
त्वया	உன்னால்	कार्याणां	காரியங்களின்
कार्याणां	ஆகவேண்டிய காரியங்	पारं	முடிவை
	களின்	कर्मणा	செயல்கொண்டு
दुर्गमः	செயற்கரிய	गच्छति	முடிக்கின்றானே
पारः	முடிவானது	सः च	அவன் தான்
उक्तः	சொல்லிவிடப்பட்டது.	बुद्धिमान्	அறிவாளி.

• स त्वमर्थस्य हीनार्थो दुरवापस्य केनचित् । वचा व्याहृत्य जानीपे कृतार्थोऽस्मीति दुर्मते ॥

दुर्मते	“துன்மதேயே!	वचः	உறுதிமொழியை
हीनार्थः	ஒருகாரியம் முடிவு	व्याहृत्य	கூறிவிட்டு
सः	அந்த [பெருத	कृतार्थः अस्मि	‘காரியங்கள் முடிக்கப்
त्वं	நீ		பெற்றவனாகின்றேன்’
केनचित्	எவனாலும்	इति	என்று
दुरवापस्य	செயற்கரிய	जानीपे	நினைத்துக்கொண்
अर्थस्य	ஓர் காரியத்தின்		டனை.

• स शरैरतिविद्वाङ्गो रुधिरैण समुक्षितः । शुशुभे लक्ष्मणः श्रीमान्विभूष इव पावकः ॥

श्रीमान्	புதுமாளானவன்	रुधिरैः	சத்தந்தரால்
सः	அந்த	समुक्षितः	களைந்தவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	विभूषः	புனைவற்ற
शरैः	களைகளால்	पावकः	அக்ளி
अतिविद्वाङ्गः	மேணி பின்வண்டவன்	इव	எவ்வாறோ உன்னத்திற
	ராய்	शुशुभे	விளக்கினார்.

इन्द्रजिह्वात्मनः कर्म प्रसमीक्ष्याधिगम्य च । विनय सुमहानादमिदं वचनमब्रवीत् ॥२१॥

इन्द्रजिह्वा तु	இந்திரஜித்த	विनय	கர்ஜனைபட்டு
आत्मनः	தனது	सुमहानादं	பேரோசைகொண்டு
कर्म	செயலை	इदं	பின்வரும்
प्रसमीक्ष्य	கவனித்து	वचनं	சொல்லை
च	பின்னும்	अब्रवीत्	புகன்றான்:
अधिगम्य	கவனித்து,		

• पविणः शितधारास्ते शरा मत्कार्मुकच्युताः । आदास्यन्तेऽथ सौमित्रे जीवितं जीवितान्तगाः॥

सौमित्रे	“லக்ஷ்மணா!	जीवितान्तगाः	உயிரை மரக்க வல்ல
मत्कार्मुकच्युताः	எனது கில்லினின்றும்		வைகளுமான
	வெறிவந்தவைகளும்	शराः	பாணங்கள்
शितधाराः	கூரிய முனைகளுற்ற	अथ	இப்பொழுது
	வைகளும்	ते	உனது
पविणः	சிறகுகள் கட்டப்பட்ட	जीवितं	உயிரை
	டவைகளும்	आदास्यन्ते	வாங்கப்போகின்றன.

• अथ गोमायुसङ्गाथ श्येनसङ्गाथ लक्षण । गृध्राश्च निपतन्तु त्वां गतासुं निहतं मया ॥

सङ्गम	“லக்ஷ்மணா!	त्वां	உன்மீது
अथ	இப்பொழுது	गोमायुसङ्गाः च	நரிக்கூட்டங்களும்
मया	என்னால்	श्येनसङ्गाः च	பருந்துக்கூட்டங்களும்
निहतं	கொல்லப்பட்டி	गृध्राः च	கழுஞ்சுள்களும் [னும்]
गतासुं	உயிர் துறந்த	निपतन्तु	வந்து உட்காரட்டும்.

• क्षत्रवन्धुं सदाऽनार्यं रामः परमदुर्मतिः । भक्तं भ्रातरमथैव त्वां द्रक्ष्यति मया हतम् ॥
विशस्तकवचं भूमौ व्यपविद्धरासनम् । हतोत्तमाङ्गं सौमित्रे त्वामद्य निहतं मया ॥२५॥

सौमित्रे	“லக்ஷ்மணா!	अनार्यं	துரநடந்தையற்ற
परमदुर्मतिः	மிகத்தரப்படுத்தி		வனும்
	கொண்ட	भक्तं	அசஞ்சலாபத்தினை
रामः	ராமன்,		கொண்ட
क्षत्रवन्धुं	கூத்திரியப்பதரும்	भ्रातरं	தம்பிரமனை
सदा	எப்பொழுதும்	त्वां	உன்னை

அஷ புஷ	" இப்பொழுது	ஸர்	உன்னை
மயா	என்னால்	அஷ	இப்பொழுது
ஹர்	நாக்கப்பட்டு	மயா	என்னால்
விஷஸகவச்	கவசம் முறிந்து	மூமீ	தரையில்
வ்யவித்சாசன	கில்லழிந்து	நிடச	கொண்டு வீழ்த்தப் பட்டவனாய்
ஹதோச்சமாஜ்	தலைபறுந்து	மூஷதி	காண்பான்."

इति ब्रुवाणं संरब्धं परुषं रावणावजम् । हेतुषद्वावयवत्यर्थं लक्षणाः मय्युवाच ह ॥ २६ ॥

சரब्धம்	ஆவேசம் கொண்டு	சம்மண:	மகத்தானார்
इति	மேற்கண்டவாறு	अवयवं	பகு
ब्रुवाणं	மொழியும்	हेतुष्व	ஈற்றதாயி
परुषं	கொடியனான	वावयवं	ஒரு கொல்லை
रावणावजं	ராவணன் புதல்வனைப் பார்த்து	मय्युवाच ह	பின்வருமாறு பதி நுகர்த்தார்:

वाग्बलं त्यज दुर्बुद्धे क्रूरकर्माऽसि राक्षस । अथ कस्माद्दृश्येतत्तत्पेपादय सुकर्मणा ॥ २७ ॥

दुर्बुद्धे	" துன்மதியே,	अथ	அப்படிருக்கையில்
वाग्बलं	வாக்ப்ரதாபத்தை	कस्मात्	என்
त्यज	விட்டொழி.	वृषसि	பேசிக்கொண்டிருக்
राक्षस	அரக்க,	एवम्	இதை [கின்றாய்?
क्रूरकर्मा	கொடும் தெரழில் உடையவனாய்	सुकर्मणा	பெருஞ்செயல்கொ ண்டு
असि	இருக்கின்றனை.	संवादय	முடிப்பாயாக.

अकृत्वा कथसे कर्म किमर्थमिह राक्षस

॥ २८ ॥

राक्षस	" அரக்க,	किमर्थं	என்
कर्म	காரியத்தை	कथसे	வினாபெய்த்செய்து
अकृत्वा	முடிக்காது		கொள்ளுகின்றனை?
इह	இப்பொழுது		

कुरु तत्कर्म येनार्ह श्रद्दध्यां तव कथनम्

॥ २९ ॥

येन	" எனாதக்கொண்டு	श्रद्दध्यां	எம்படுவோடு
अर्ह	நான்	तव	உத
तव	உளது	कर्म	செயலை
कथनम्	புகழ்ச்சியை	कुरु	செய்துமுடிப்பாயாக.

अनुत्वा परुषं वावयं किञ्चिदप्यनवशिष्यन् । अविकथनवधिष्यामि त्वां पश्य पुरुषाधम ॥

पुरुषाधम	" புருஷப்பதரே,	अविकथनम्	தர்புகழ்ச்சிசெய்து
परुषं वावयं	கொடிய கொல்		கொள்ளாது நான்
किञ्चिद् अपि	ஒன்றையும	त्वां	உன்னை
अनुत्वा	மொழியாதா,	पश्यामि	நகரம்பென்.
अनवशिष्यन्	அவனாறுகொல்லாது,	पश्य	பார்."

इत्युक्त्वा पञ्च नारायणाकर्णापूर्तिञ्छितान् । निजवान महावेगांल्लक्ष्मणो राक्षसोपरि ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	म. वि. वा.	சக்தி மிக்கவகளு
इति	மேற்கண்டவாறு		மாண
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	पञ्च	ஐந்து
आकर्णापूर्तिञ्	கரணை நீழுத்து விடப்பட்டவைகளும்	नारायन्	நாராயணங்களை
शितान्	கூரியவைகளும்	राक्षसोपरि	அரக்கன்மீது
		निजवान	எய்தார்.

सुपन्नवाजिता बाणा ज्वलिता इव पद्मगाः । नैर्ऋतोरस्यभासन्त सवितु रश्मयो यथा ॥

सुपन्नवाजिताः	{ அழகிய திறகுதன் கட் டப்பெற்று ஜேகம் கொண்டவைகளும்	बाणाः	பாணங்கள்
ज्वलिताः	ஜ்வலிக்கும்	नैर्ऋतोरपि	அரக்கனது மார்பில்
पद्मगाः इव	பரம்புபோன்றவை களுமாண	सवितुः	சூரியனின்
		रश्मयः	கிரணங்கள்
		यथा	போலவே
		अभासन्त	பிரகாசித்தன.

स शरैराहतस्तेन सरोषो रावणात्मजः । सुप्रयुक्तैस्त्रिभिर्वर्णैः प्रतिविव्याध लक्ष्मणम् ॥

तेन	அவனால் (லக்ஷ்மண சால்)	सरोषः	கேரபம் கொண்டவ னம்,
शरैः	பாணங்களைக்கொ ண்டு	सुप्रयुक्तैः	நன்குவிடப்பட்ட
आहतः	தாக்கப்பட்ட	त्रिभिः	மூன்று
सः	அந்த	वर्णैः	பாணங்களால்
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
		प्रतिविव्याध	எய்தான்.

स बभूव तदा भीमो नरराक्षससिंहयोः । विमर्दस्तुमुद्यो युद्धे परस्परजयैषिणोः ॥ ३४ ॥

सः	அந்த	सः	அந்த
युद्धे	போரில்	विमर्दः	போர்
परस्परजयैषिणोः	ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல விரும்பிய	भीमः	பயங்கரமாயும்
नरराक्षससिंहयोः	{ புருஷோத்தமருக்கும் இராகசத்தேவர் த்தம னக்கும்	मुमुक्षुः	மிகக்குழப்பமாயும்
		बभूव	இருந்தது.

उभौ हि बलवत्पद्मावुभौ विक्रमशालिनौ । उभावपि सुविक्रान्तौ सर्वशस्त्रास्त्रकोविदौ ॥

उभौ हि	இருவர்களும்	सुविक्रान्तौ	சிறந்த போர் வீரர் கள்.
बलवत्पद्मा	ஆற்றல் நிறைந்தவர்	सर्वशस्त्रा-	{ எல்லா ஆயுதங்களி லும்
उभौ	இருவர்களும் [கள்.	कोविदौ	{ ஆஸ்திரங்களி லும் பாரின்று தேய்ந் தவர்கள்.
विक्रमशालिनौ	ஆண்மைகொண்டு விளங்குபவர்கள்.		
उभौ भांप	இருவர்களும்		

उभौ परमदुर्मेधावतुल्यबलतेजसौ

॥ ३६ ॥

उभौ
परमदुर्मेधौ

இருவர் அரும
எவ்வாற்றாறும் கொண்
ளற்கரியர்கள்.

अतुल्यबलतेजसौ

ஒப்பற்ற ஆண்மைபும்
மிக்கவர்கள்.

युयुधाते तदा वीरौ ग्रहाविष नभोगतौ

॥ ३७ ॥

तदा

அப்பொழுது

ग्रहौ

இரு சிறுநகங்கள் போ
ரிட்டால்

वीरौ

சரி ரர்களிருவர்களும்

इव

எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே

नभोगतौ

வாணத்திலிருக்கின்ற

युयुधाते

போரிட்டார்கள்.

बलवृत्राविशर्भतौ युधि तौ दुष्प्रवर्णौ । युयुधाते महात्मानो तदा केसरिणाविव ॥३८॥

युधि

போலில்

महात्मानौ

பொற்றவ அனாத
வர்களும்

दुष्प्रवर्णौ

தனக்க அரியர்களும்

तौ

அவ்வீரவர்களும்

सकृद्वौ

பலாகாணையும் விருத்
திராகாணையும்

तदा

இப்பொழுது

इव

போன்று

केसरिणौ

இரு சிம்மங்கள்

असीतौ

கிழிதும் அச்சமில்லா
தவர்களும்.

इव

எவ்வாறே அவ்வாறே

युयुधाते

போரிட்டார்கள்.

बहूनवसृजन्तौ हि मार्गणौघानवस्थितौ । नरराक्षससिंहौ तौ प्रहृष्टावभ्ययुध्यताम् ॥३९॥

तौ

அந்த

मार्गणौघान्

பாணசூழக்கொண்

नरराक्षससिंहौ हि

புருஷோத்தமரும்

अवसृजन्तौ

வரம்பெய்தவர்

இராகுஷோத்தமனும்

களாய்

अवस्थितौ

எந்நித்துக்கொண்ட

प्रहृष्टौ

உகலாறு கொண்ட

बहून्

பல [வர்களாய்

अभ्ययुध्यताम्

போரிட்டார்கள்.

सुसंप्रहृष्टौ नरराक्षसोत्तमौ जयैषिणौ मार्गजचावधारिणौ ।

परस्परं तौ प्रवर्षतुर्भुजं शरौघवर्षेण बलाहकाविव

॥ ४० ॥

मार्गजचाव-
धारिणौ

பாணக்கொடும் வீத்
தொடும் கைக்கொண்
டவர்களும்

बलाहकी

இரு மேகங்கள்

इव

எவ்வாறே அவ்வாறே

शरौघवर्षेण

பல பாணக்களின்
வரவுகளால்

सुसंप्रहृष्टौ

மிக உகலாறும் கொ
ண்டவர்களும்

परस्परं

ஒருவர்மீதொருவர்

जयैषिणौ

கொற்றியைக் கோரிய

सृशं

மிக

तौ

அந்த [வர்களும்

प्रवर्षतुः

வரவுத்துக்கொண்

नरराक्षसोत्तमौ

புருஷோத்தமரும்
ராகுஷோத்தமனும்

டார்கள்.

अभिप्रवृद्धौ युधि युद्धकोविदौ शरासिचण्डौ शितशस्त्रधारिणौ ।

अभीक्ष्ण्णमाविव्यधतुर्मुहाबलौ महाहवे शम्भवासवाविव

॥ ४१ ॥

யுधि	போரில்	மகாபலौ	மிக்க பலசாலிகளு
अभिप्रवृद्धौ	மிக ஆழைசம் கொண் டவர்களும்		மான அவ்விருவரும்
युद्धकोविदौ	சமர்நிபுணர்களும்	महाहवे	பெரும்போரில்
शरासिचण्डौ	{ பாணங்கொள்ளும் சுத் திகளாலும் பயங்கர மானவர்களும்	शम्भवासवौ	சம்பராகரணும் இந் தனும்
शितशस्त्रधारिणौ	கரிய ஆயுதங்களை - தரித்தவர்களும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
		अभीक्ष्ण्ण	மீண்டும்மீண்டும்
		आविश्यधनुः	தாக்கிக்கொண்டனர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टाशीतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18794

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4119

एकोननवतितमः सर्गः—எண்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ 42 ॥

इन्द्रजिह्वक्ष्मणयोः सुमहान् संप्रहारः—இந்திரஜித்திற்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும்
நடந்த கடும்போர்.

ततः शरं दाशरथिः संधायामित्रकर्शनः । ससर्ज राक्षसेन्द्राय क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥१॥

अमित्रकर्शनः	சத்ருஸம்ஹாரகரான	ततः	அப்பொழுது
दाशरथिः	லக்ஷ்மணர்	शरं	பாணமொன்றை
क्रुद्धः	கிணமுற்ற	सन्धाय	தொடுத்து,
सर्पः	ஓர் நாகம்	राक्षसेन्द्राय	அரக்கத்தலைவன்மீது
इव	போன்றவாறே	ससर्ज	விடுத்தார்.
श्वसन्	சிறிக்கொண்டு		

तस्य ज्यातलनिर्घोषं स श्रुत्वा रावणात्मजः । विवर्णवदनो भूत्वा लक्ष्मणं समुदक्षत ॥

सः	அந்த	विवर्णवदनः	களை சூன்றிய முகத் தனும்
रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வன்	भूत्वा	ஆகி,
तस्य	அவரது	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
ज्यातलनिर्घोषं	நாண்டலவேசைய	समुदक्षत	கூர்ந்து நோக்கினான்.
श्रुत्वा	கேட்டு,		

तं विवर्णमुखं दृष्ट्वा राक्षसं रावणात्मजम् ।

विभीषणः	விபிஷணர்,
रावणात्मजं	ராவணன் புதல்வ
तं	அந்த [அவிய]
राक्षसं	அரக்கனை
विवर्णमुखं	களையிழந்த முகத்த னும்

सौमित्रि युद्धसंयुक्तं प्रत्युवाच विभीषणः ॥

दृष्ट्वा	கண்டு,
युद्धसंयुक्तं	போர்ப்புரியும்
सौमित्रि	லக்ஷ்மணரைநோக்கி
प्रत्युवाच	பின் வருமாறு
	உரைத்தார்:

• किं न स्मरसि तद्युद्धे प्रथमे मत्पराक्रमम् । निबद्धस्त्वं सह भ्रात्रा यदा भुवि विवेष्टसे ॥

த்	“நீ	முதல்	முதல்வதாகிய
பாபா சஹ	தலைமையானான் கூட	ததுதே	அப்போதில்
நிவஹ:	கட்டுண்டவனாய்	மத்பராக்ரம்	எனது பராக்ரம
சுவி	பூமியில்	கி	என் [மந்தை
யதா	எப்பொழுது	ந ஸ்ரஸி	ஞாபகப்படுத்திக்கொ
விவேஸ்தசே	புரண்டனையோ		ள்ளா திருக்கின்றனை?

• युवां खलु महायुद्धे शक्राशनिसभैः सहैः । शायितौ प्रथमं भूभौ विस्त्रौ सपुरःसरौ ॥११॥

மஹாயுதே	“கடும்போதில்	சபுர:சரௌ	பரிவாரங்களுடன் கூட
யுவா	நீங்கள்	விஸ்த்ரௌ	உணர்வற்றவர்களாய்
சகாச நெபை:	இந்திரனின் வஜ்ராயு	பூபௌ	தரையில்
	தந்தை நிகர்த்த	ப்ரதம்	முன்பு
சை:	தனைகளால்	சாயிதௌ	விழுத்தப்பட்டார்கள்.
		சலு	அந்தோ! பரிதாபம்!!

• स्मृतिर्वा नास्ति ते मन्ये व्यक्तं वा यमसादनम् । गन्तुमिच्छसि यस्माच्च मां धर्षयितुमिच्छसि॥

தே	“உனக்கு	யஸ்தா	என்ற அக்காரணத்
ஸ்மதி:	நினைவு		தால்
அஸ்தி ந வா	இல்லை போலும்.	யமசாடன்	யமனுக்கிற்கு
த்	நீ	கந்து	செல்ல
மா	என்னை	இச்சசி வா	விருப்புற்றனையென்று
தர்ஷயிது	எதிர்க்க	வ்யக்த்	நிச்சயமாய்
இச்சசி	துணைந்தனை.	மன்யே	நான் என்னைனுக்கிறேன்.

• यदि ते प्रथमे युद्धे न दृष्टो मत्पराक्रमः । अद्य ते दर्शयिष्यामि तिष्ठेदानीं व्यवस्थितः ॥

ப்ரதமே	“முதல்	அத	இப்பொழுது
யுதே	போதில்	தே	உனக்கு
மத்பராக்ரம்:	எனது பராக்ரம	தர்ஷயிஷ்யாமி	நிகர்சனமாய்க்
	மரணது		காட்டுவேன்.
தே	உன்னால்	இதானி	இப்பொழுது
ந ட்ரஃ யதி	காணப்படவில்லை	அவஸ்தித:	ஆயத்தனாய்
	எனில்	திஃ	நின்றபார்.

इत्युक्त्वा सप्तभिर्वाणैरभिविव्याध लक्ष्मणम् । दशभिस्तु हनुमन्तं तीक्ष्णधारैः शरोत्तमैः ॥

இதி	மேற்கண்டவாறு	தீக்ஷதார:	கரிய முனைகளுற்ற
உதவா	சொல்லிக்கிட்டு	தசாபி:	பத்து
சஸ்தி:	எழு	சரோத்தம:	சிறந்த பாணங்களால்
வா:	பாணங்களால்	ஹ்நுமந்த் து	ஹனுமாரையும்
லக்ஷமண	லக்ஷ்மணரையும்	அபிவிவ்யா	எய்தான்.

ततः शरणेनैव सुप्रयुक्तैर्न वीर्यवान् । कोपाद् द्विगुणसंख्यो निर्विभेद विभीषणम् ॥ १५ ॥

वीर्यवान्	வீர்ப்பவானுருமான்	ततः	அப்பொழுது
कोपात्	கோபத்தால்	सुप्रयुक्तैः	கன்கு பிரபோகிக்கப் பட்ட
द्विगुणसंख्यः	இரட்டித்த ஆவெகம்		
	கொண்டு	शरणात्	பாணங்களின் பணவற்
विभीषणं एव	விபிஷணனையும்	निर्विभेदं	பிரத்தான். [ஞால்

तद्वृष्टेन्द्रजिता कर्ष कृतं रामानुजस्तदा । अचिन्तयित्वा प्रदसन्तर्कचिदिति ब्रुवन् ॥

सुमोच स शरान्वोरान्संगृह्य नरपुङ्गवः

॥ १६ ॥

तदा	அப்பொழுது	अचिन्तयित्वा	பொருட்படுத்தாது
सः	அந்த	प्रदसन्	நகைத்து
नरपुङ्गवः	புருஷோத்தமராகிய	एतन्	"ஐது
रामानुजः	ஸ்ரீராமரின் தம்பி	किञ्चित् न	ஒன்றும்மில்லை"
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்	इति	என்று
कृतं	புரியப்பட்ட	ब्रुवन्	கொல்லிக்கொண்டு
तत् कर्ष	அந்தச் செயலை	शरान् वाग्न	கொடிய பாணங்களை
वृष्ट्वा	பார்த்து	संगृह्य	எடுத்து
		सुमोच	விடுத்தார்

अभीतवदनः कुद्धो रावणि लक्ष्मणो युधि । नैवं रणगताः शूराः प्रहरन्ते निशाचर् ॥

लघ्वश्वालपरीर्याश्च सुखा हीमे शरास्तव । नैवं शरास्तु युध्यन्ते समरं जयकाङ्क्षिणः ॥

इत्येवं तं ब्रुवाणस्तु शरवैरवाकिरत्

॥ १९ ॥

अभीतवदनः	கலவரமடைந்த	लघ्वः च	கேசனையுடனும்
	முத்திரை	अरणीयाः	அற்ப சக்திகொண்ட
			வகையும்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	सुखाः च	சுகத்தைத் தருவனவா
युधि	போலில்		சகும் தீருக்கின்றன.
कुद्धः	கோபங்கொண்டு	समरे	போலில்
वै	அந்த	जयकाङ्क्षिणः	வெற்றியைக்கோரும்
रावणि	இந்திரஜித்த	शूराः तु	வீரர்களோடுவெனில்
निशाचर	"ஆரக்க!	एवं	தீவ்வாரும்
रणगताः	கேரடுக்கு வந்த	युध्यन्ते न	போர் புரியமாட்டார்
शूराः	சூரர்கள்		கன்"
एवं	இப்படியாய்	इति एवं	என்றிப்படி
प्रहरन्ते न	எய்வமரட்டார்கள்.	ब्रुवाणः	மொழிபவராய்
तव	உனது	तु	அப்பொழுது
हिमे	இந்த	शरवैः	பாணங்களால்
शराः हि	பாணங்களை,	अवाकिरत्	தகைத்தார்.

• तस्य बाणैः सुविध्वस्तं कवचं हेमभूषितम् । व्यशीर्यत रथोपस्थे ताराजालमिवाम्बरात् ॥

तस्य	அவர் து	रथोपस्थे	ரதத்தின் மத்தியில்
बाणैः	பாணங்களால்	अम्बरात्	ஆகாயத்திலின்று
सुविध्वस्तं	பொடியாக்கப்பட்ட	ताराजालं	நகத்திருகணம்
हेमभूषितं	பென்னுலலங்கரிக்க	इव	எவ்வாறோ ஆவ்வாறே
कवचं	கவசம் [ப்பட்டதான்	व्यशीर्यत	சிதறிகிழுந்தது.

विधूतवर्मा नाराचैर्बभूव स कृतव्रणः । इन्द्रजित्समरे वीरः प्ररुड इव सानुमान् ॥ २१ ॥

वीरः	வீரனும்	नाराचैः	நாராசபாணங்களால்
प्ररुडः	பருத்த	विधूतवर्मा	கவசம் சிதைக்கப் பெற்று
सानुमान् इव	மலைபோன்றவனு	कृतव्रणः	புண்படுத்தப்பட்ட வளைய
सः	அந்த [மான்	वभूव	ஆனான்.
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்தா		
समरे	போரில்		

ततः शरसहस्रेण संकुट्टो रावणात्मजः । विभेद समरे वीरं लक्ष्मणं भीमविक्रमः ॥ २२ ॥

ततः	அப்பொழுது	समरे	போரில்
भीमविक्रमः	பயங்கரமான பிரதா பங்கொண்ட	शरसहस्रेण	புகழிகளின் பலவற்
रावणात्मजः	ராவணன் மைந்தன்	वीरं	ஞரராகிய [ஞல்
संकुट्टः	கிணமுண்டு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
		विभेद	தாக்கினான்.

• व्यशीर्यत महादिव्यं कवचं लक्ष्मणस्य च

॥ २३ ॥

लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	कवचं च	கவசமும்
महादिव्यं	{ சிறந்ததும் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது மான்	व्यशीर्यत	சிதறிகிழுந்தது.

कृतप्रतिकृतान्योन्यं बभूवतुरभिद्रुतौ

॥ २४ ॥

कृतप्रति-	{ ஒருவர் செய்ததற்கு ஒருவர் மீதுசெய்த வண்ணமாய்	अभिद्रुतौ	தாக்கிக்கொண்டவர் களாய்
कृतान्योन्यं		वभूवतुः	இருந்தனர்.

• अभीक्ष्णं निश्वसन्तौ तौ युद्धवेतां तुमुलं युधि । शरसंकुत्तसर्वाङ्गौ सर्वतो रुधिरोक्षितौ ॥

तौ	அவ்விருவர்களும்	अभीक्ष्णं	அடிக்கடி
शरसंकुत्तसर्वाङ्गौ	{ அங்கங்கள் வரவும் பா ணங்களால் நிரைவு ண்டவைகளாய்	निश्वसन्तौ	பெறுமுன்செறிவින් வந்தளாய்
सर्वतः	எங்கும்	युधि	போரில்
रुधिरोक्षितौ	ரத்தம் தோய்த்தவர் களாய்	तुमुलं	நிகக்கலவரமாய்
		युद्धवेताम्	பொருதிக் கொண்டனர்.

सुदीर्घकालं तौ वीरावभ्योन्यं निशितैः शरैः । ततश्चतुर्महात्मानौ रणकर्मविशारदौ ॥२६॥

वीரौ குரர்களும்
மஹாத்மானौ போர்த்தல் படைக்கப்
பெற்றவர்களும்
रणकर्मविशारदौ போர்த்தொழிலில்
தேர்ந்தவர்களுமான
तौ அவ்விருவர்கள்

अभ्योन्यं ஒருவனையொருவர்
निशितैः கடைய
शरैः பாணங்களால்
सुदीर्घकालं நெடுங்காலம்
ततश्चतुः சினதத்துக்கொண்
டனர்.

बभूवतुश्चात्मजये यत्तौ भीमपराक्रमौ । तौ शरौषैस्तदा कीर्णौ निवृत्तकवचध्वजौ ॥

सर्वन्तौ रुधिरं चोष्णं जलं प्रसवणाविव

॥ २७ ॥

भामजये தமது வெற்றியில்
यत्तौ முயற்சிபுற்றவர்

प्रसवणी இது அருவிகள்
जलं ஜலத்தை
इव எவ்வாறோ அவ்வாறே
रुधिरं வெப்பமான
चोष्णं குருதியை
सर्वन्तौ பெருக்குபவர்களாய்
निवृत्तकवचध्वजौ च சவசங்களும் கொடுக்க
ஞ்மிதந்தவர்களாயும்
बभूवतुः ஆனார்கள்.

भीमपराक्रमौ च { பயங்கர வன்மை
படைக்கப்பெற்றவர்
களுமான
तौ அவ்விருவர்கள்
तदा அப்பொழுது
शरौषैः சரஜாலங்களால்
कीर्णौ கிறுண்டவர்களாய்

• शरवर्षे ततो घोरं मुञ्चतोर्भीमनिस्स्रमम् । सासारयोरिवाकाशे नीलयोः कालमेघयोः ॥
तथोरथ महान्कालो व्यत्ययाद्युव्यमानयोः । न च तौ युद्धैर्मुख्यं श्रेयं वाऽप्युपजग्मतुः ॥

ततः அப்பொழுது
तयोः அவ்விருவர்கள்
आकाशे ஆகாயத்தில்
सासारयोः எழைத்தாரைகளைக்
नीलयोः கடைய [கொண்ட
कालमेघयोः இருநீருண்ட
மேகங்கள்
इव எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
भीमनिस्स्रमं பயங்கரமான இரைச்
சுண்டன்கூடிய

घोरं பயங்கரமான
शरवर्षे கனமழையை
मुञ्चतोः பொழிந்தகொண்டு
व्यत्ययात् பாதிப்பை
व्यमानयोः போரிடுகையில்
महान् சீண்ட
कालः नय காலமும் கடந்தது.
तौ च அவ்விருவர்களும்
युद्धैर्मुख्यं वा போரில் வெறுப்பையோ
श्रेयं अपि கிளப்பையாவது [வது
उपजग्मतुः न கொண்டார்கள்.

अस्त्राण्यस्त्रविदां श्रेष्ठौ दर्शयन्तौ पुनः पुनः । शरानुच्चावचाकारानन्तरिक्षे बबन्धतुः ॥

अस्त्रविदां அஸ்திரமறிந்தவர்
श्रेष्ठौ உத்தமர்களான
पुनः पुनः மீண்டும் மீண்டும்
अस्त्राणि அஸ்திரங்களை

दर्शयन्तौ காட்டுகின்றவர்களாய்
उच्चावचाकारान् திரத்ததம் தாழ்த்தது
शरान् च பாணங்களையும் [மான
अन्तरिक्षे ஆகாயத்தில்
बबन्धतुः விடுத்தார்கள்.

• व्यपेतदोषावस्यन्तौ लघु चित्रं च सुष्ठु च । उभौ तौ तुमुलं घोरं चक्रतुर्नरराक्षसौ ॥ ३१ ॥

தौ	அந்த	चित्रं च	ஆச்சரியமாகவும்
नरराक्षसौ	மானிட னும் அரசு ஊழாகிய	सुष्ठु च अस्यन्तौ	சாமர் தீதியமாகவும் விடுப்பவர்களாய்
उभौ	இருவரும்	घोरं	பயங்கரமான
व्यपेतदोषौ	சிறிதும் குறைவின் தி	तुमुलं	கவசரப்போரை
लघु	சுரிதமாகவும்,	चक्रतुः	இட்டனர்.

• तयो पृथक् पृथग्भीमः शुश्रुवे तलनिस्वनः । स कम्पं जनयामास निर्घात इव दारुणः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களின்	शुश्रुवे	தேட்டது.
भीमः	பயங்கரமான	सः	அது
तलनिस्वनः	{ கைத்தல் ஒசை (நா ணைச்சுண்டும் கை யோசை)	दारुणः	கொடிய
पृथक् पृथक्	தனித்தனியே	निर्घातः इव	இடிபோன்றவாறாய்
		कम्पं	அதிர்ச்சியை
		जनयामास	உண்டாக்கியது.

स तयोभ्राजते शब्दस्तदा समरसक्तयोः । सुघोरयोर्निस्वनतोर्गगने मेघयोर्यथा ॥ ३३ ॥

समरसक्तयोः	போரினுற்சாகமுற்று	गगने	ஆகாயத்தில்
सुघोरयोः	மிகப்பயங்கரமாய்	मेघयोः	இருமேகங்களினுடை யது
निस्वनतोः	கர்ஜிக்கும்	यथा	எவ்வாறோ அவ்வா றாய்
तयोः	அவ்விருவர்களின்	भ्राजते	விளங்கியது.
सः शब्दः	அந்த ஒசையானது		
तदा	அப்பொழுது		

सुवर्णपुङ्खैर्नाराचैर्वलवन्तौ कुतवणौ । प्रसुस्रुवाते रुधिरं कीर्तिमन्तौ जये धृतौ ॥ ३४ ॥

वलवन्तौ	பலசாலிகளும்	सुवर्णपुङ्खैः	பொன்முனைகொண்ட
कीर्तिमन्तौ	கீர்த்திமிக்கவர்களும்	नाराचैः	நாராசபாணங்களால்
जये	வெற்றியில்	कुतवणौ	புண்படுத்தப்பட்ட
धृतौ	ஊக்கப்பெண்டவரு மான ஆவர்கள்	रुधिरं	ரத்தத்தை [வர்களாய் பெருக்கினார்கள்.
		प्रसुस्रुवाते	

ते गात्रयोर्निपतिता स्वमपुङ्खाः शरा युधि । असृग्दिग्धा विनिष्पेतुर्विविशुर्धरणीतलम् ॥

युधि	போரில்	असृग्दिग्धाः	ரத்தம் தோய்ந்தவை களாய்
गात्रयोः	இரு சரீரங்களினும்	विनिष्पेतुः	வெளிவந்தன.
निपतिताः	தைத்த	धरणीतलं	பூகனத்தில்
स्वमपुङ्खाः	பொன்முனைகொண்ட	विविशुः	புகுந்தன.
ते शराः	அந்தக்கணைகள்		

अन्ये सुनिशितैः शस्त्रैराकाशे संजयद्विरे । वभञ्जुश्चिच्छिदुश्चान्ये तयोर्वाणाः सहस्रशः ॥

तयोः	அவ்விருவர்களுடைய	சனவ்வி	உரைய்தன.
சஹ்ஸஸ:	ஆயிரக்கணக்கான	அந்நெ	கிணவத்தை
வாணா:	பகழிகள்	வமஜு:	முறித்தெறிந்தன.
அகாஸே	ஆகாசத்தில்	அந்நெ	வேறுகிண
சுனிஸிதெ:	கூரிய	சிச்சிடு:	பிணந்தெறிந்தன.
சஸ்த்ர:	ஆயுதங்களுடன்		

• स बभूव रणो घोरस्तयोर्वाणमयश्चयः । अभिभ्यामिव दीप्ताभ्यां सत्रे कुशमयश्चयः ॥

सः रणः	அந்தப் போரானது	सत्रे	யாகத்தின்
घोरः	பயங்கரமாய்	दीप्ताभ्यां	ஐவளிக்ஞம்
बभूव	இருந்தது.	अभिभ्यां	இரு அக்களிகளுடன்
तयोः	அவ்விருவர்களின்	कुशमयः	தர்ப்பைபாய
वाणमयः	சாமயமான	चयः	குலியல்
चयः	குலியல்	इव	போலிருந்தது.

तयोः कृतवर्णौ देहौ शुश्रुभाते महात्मनोः । सपुष्पाविव निष्पन्नौ वने शाल्मलिकिशुकौ ॥

महात्मनोः	பேராற்றவனைந்த	निष्पत्तौ	தூகுகளுதிர்த்த
तयोः	அவ்விருவர்களின்	सपुष्पौ	புஷ்பக்களோடுகடிய
देहौ	உடல்கள்	शाल्मलिकिशुकौ	இலவமரமும்
कृतवर्णौ	கரவப்படுத்தப்பட்ட		ஆவரசமரமும்
	டனவகளாய்	इव	போல் நவாறும்
वने	கரட்டில்	शुश्रुभाते	விளங்கின.

चक्रतुस्तुमुलं घोरं सन्निपातं मुहुर्मुहुः । इन्द्रजित्लक्ष्मणौ वीरौ परस्परजयैषिणौ ॥ ३९ ॥

परस्पर- जयैषिणौ	ஒருவரைபொருவர் வெற்றிக்கொள்ள ஆவதுற்றவர் களும்	घोरं	கொடியதம்
वीरौ	நீரர்களுமான	सन्निपातं	மாய்க்க வல்லதுமான
इन्द्रजित्लक्ष्मणौ	இந்திரஜித்தம் ஸக்திமான்களும்	तुमुलं	பொர்க்குழப்பத்தை
		मुहुर्मुहुः	பிண்டம் பிண்டம்
		चक्रतुः	புர்த்தனர்.

लक्ष्मणो रावणि युद्धे रावणिश्चापि लक्ष्मणम् । अन्योन्यं तावभिघ्नन्तौ न श्रमं प्रत्यपद्यताम् ॥

युद्धे	போரில்	अन्योन्यं	ஒருவரைபொருவர்
लक्ष्मणः	ஸக்திமணர்	अभिघ्नन्तौ	தாக்கிக்கொள்பவர்
रावणि च	இந்திரஜித்தையும்	तौ	அவ்விருவரும் [களாய்
रावणिः	இந்திரஜித்த	श्रमं	களைப்பை
लक्ष्मणं अपि	ஸக்திமானைமாய்	प्रत्यपद्यतां न	பெறுதிருந்தனர்.

नवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றுவது ஸர்க்கம் || ௨௦ ||

इन्द्रजितो रथभङ्गः—இந்திரஜித்தின் தேரையுடைப்பது.

• युध्यमानौ तु तौ दृष्ट्वा प्रसक्तौ नरराक्षसौ । प्रमिच्छाविव मातङ्गौ परस्परजयैषिणौ ॥१॥
 तौ द्रष्टुकामः सङ्ग्रामे परस्परगतौ बली । शूरः स रावणभ्राता तस्यौ सङ्ग्राममूर्धनि ॥

தौ அவர்களை
 சங்காமே போரில்
 दृष्टुकामः பார்க்கவிரும்பியவரும்
 शूरः சூரரும்
 रावणभ्राता ராவணன் தம்பியுமா
 கிய

परस्परजयैषिणौ ஒருவரைபொருவர்
 வெல்லக்கருதி
 परस्परगतौ { ஒருவரைபொருவர்
 தாக்குதின் தவர்களு
 மான

सः அவர் (விபிஷணர்)
 प्रमिच्छौ மதமிக்க
 मातङ्गौ இருயானைகள்
 इव என
 प्रसक्तौ பொருதி
 युध्यमानौ போரிடுபவர்களும்

तौ அவ்விரு
 नरराक्षसौ तु மானிடரையும் அரக்க
 னையும்
 दृष्ट्वा பார்த்து
 सङ्ग्राममूर्धनि போர்முனையில்
 बली பலம் மிக்கவராய்
 तस्यौ தின்னார்.

ततो विस्फारयामास महद्दनुर्वस्थितः । उत्ससर्ज च तीक्ष्णाग्रान्नाक्षसेषु महाशरान् ॥

ततः அப்பொழுது
 अवस्थितः ஆயத்தமாய் நின்ற
 महत् சிறந்த [அவர்
 धनुः வில்லை
 विस्फारयामास டங்காரம் செய்தார்.

तीक्ष्णामान् கடரியமுனைகளுற்ற
 महाशरान् சிறந்த பாணங்களை
 राक्षसेषु च அரக்கர்களிடத்தும்
 उत्सर्ज விடுத்தார்.

ते शराः शिखिसङ्काशा निपतन्तः समाहिताः । राक्षसान्दारयामासुर्वज्राणीव महागिरीना ।

शिखिसङ्काशा அக்னிக்கொப்பான
 வைகளும்
 समाहिताः ஒன்றுசேர்ந்து
 निपतन्तः பாய்பவைகளுமான
 ते அந்த
 शराः பாணங்கள்

राक्षसान् அரக்கர்களை
 वज्राणि வஜ்ராயுதங்கள்
 महागिरीन् மரமலைகளை
 इव எவ்வண்ணமே
 अखवண்ணमே
 दारयामासு பினத்தன.

विभीषणस्यानुचरास्तेऽपि शूलासिपट्टिशैः । चिच्छिदुः समरे वीराब्राक्षसाब्राक्षसोत्तमाः ॥

विभीषणस्य விபிஷணரது
 अनुचराः துணைவர்களான
 ते அந்த
 राक्षसोत्तमाः अपि ராக்களோத்தமர்
 களும்
 समरे போரில்

शूलासिपट्टिशैः { சூலங்களாலும், வாட்
 களாலும், பட்டயக்
 கத்திகளாலும்
 राक्षसान् ராக்களை
 वीरान् வீரர்களை
 चिच्छिदुः சிதைத்தனர்.

राक्षसैस्तैः परिवृतः स तदा तु विभीषणः । बभौ मध्ये प्रहृष्टानां कलभानामिव द्विपः ॥

सः	அந்த	प्रहृष्टानां	உத்தஸா துறங்கொண்ட
विभीषणः तु	விபிஷணரும்	कलभानां	பாணைக்கன்றுகளின்
तदा	அப்பொழுது	मध्ये	இடையில்
तैः	அந்த	द्विपः	ஓர் பாணை
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	इव	போன்றவாறும்
परिवृतः	சூழப்பட்டவராய்	बभौ	திகழ்ந்தார்.

ततः संचोदयानो वै हरीन्क्षोबधप्रियान् । उवाच वचनं काले कालज्ञो रक्षसां वरः ॥

रक्षसां	அரக்கர்களில்	संचोदयानः वै	துண்டுபவராய்
वरः	சிறந்தவராகிய அவர்	काले	எற்றகாலத்தில்
ततः	அப்பொழுது	वचनं	சொல்லொன்றை
रक्षोबधप्रियान्	அரக்கரை வதைக்க அவர்க்கொண்ட	कालज्ञः	காலமுணர்ந்து
हरीन्	வானரர்களை	उवाच	பின்வருமாறு
			சொல்லுற்றார் :

एकोऽयं राक्षसेन्द्रस्य पशयणमिव स्थितः । एतच्छेषं बलं तस्य किं तिष्ठत हरीश्वराः ॥

अयं	“இவன்	तस्य	அவனது
एकः इव	ஒருவன் மட்டுமே	बलं	சேனையும்
राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கமன்னனுக்கு	एतच्छेषं	இவனொருவனை யித மாகக்கொண்டது.
पशयणं	புகழிடமாப்	हरीश्वराः	வானரர்களா !
स्थितः	இருப்பவன்.	किं तिष्ठत	என் நிற்கின்றீர்கள் ?

तस्मिन्निनिहते पापे राक्षसे रणमूर्धनि । रावणं वर्जयित्वा तु शेषमस्य हतं बलम् ॥ ९ ॥

तु	“இப்பொழுது	रावणं	ராவணனை
रणमूर्धनि	போர்முகத்தில்	वर्जयित्वा	தவிர்த்து,
तस्मिन्	இந்த	अस्य	இவனது
पापे	பாபியான	शेषं	எஞ்சிய
राक्षसे	அரக்கன்	बलं	சேனையும்
विनिहते	மாய்க்கப்பட்டல்	हतम्	மாண்டதாகும்.

महस्तो निहतो वीरो निकुम्भश्च महाबलः । कुम्भकर्णश्च कुम्भश्च भूमाक्षश्च निशाचरः ॥

जम्बुमाली महामाली तीक्ष्णवेगोऽशनिप्रभः । सुप्तो यज्ञकोपश्च वज्रदंष्ट्रश्च राक्षसः ॥ ११ ॥

संहादी विकटो निघ्नस्तपनो मन्द एव च । प्रघास प्रघसश्चैव प्रजहुनो जहु एव च ॥ १२ ॥

अश्विकेतुश्च दूर्ध्वो रश्मिकेतुश्च वीर्यवान् । विद्युज्जिह्वो द्विजिह्वश्च सूर्यशत्रुश्च राक्षसः ॥ १३ ॥

अकम्पनः सुपार्श्वश्च चक्रमाली च राक्षसः । कम्पनः सत्त्वन्तौ तौ देवान्तकनरान्तकौ ॥

वीरः	“வீரானாகிய	निकुम्भः च	நிகும்பனும்
महस्तः	பிரதமஸ்தன்	कुम्भकर्णः च	கும்பகர்ணனும்
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	कुम्भः च	கும்பனும்
महाबलः	மிக்க பலசாலியான	भूमाक्षः च	தூம்ராஷ்டிரென்ற

निशाचरः	அரக்கனும்
जम्बुमाली	ஜம்புமாலியும்
महामाली	மஹாமாலியும்
ीक्षवेगः	தீக்ஷணவேகனும்
अशनिप्रभः	அசனிப்பாபனும்
सुसप्तः	ஸுப்தக்கனனும்
यज्ञकोपः च	யக்ஞகோபனும்
वज्रदंष्ट्रः	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனென்ற
राक्षसः च	அரக்கனும்
संहादी	ஸம்ஹாராதியும்
विकटः	விகடனும்
निद्राः	நித்தனனும்
तपनः एव	தபனனும்
मन्त्रः च	மந்தனும்
प्रवासः एव	ப்ரகாஸனனும்
प्रधसः च	ப்ரகஸனனும்
प्रजङ्घः एव	ப்ரஜங்கனனும்
जङ्घः च	ஜங்கனனும்
कुपेयः	குவேயதற்கரிய

अभिकेतुः च	அம்னிகேதுவும்
वीर्यवान्	வீர்யசாலியாகிய
रश्मिकेतुः च	ரஷ்மிகேதுவும்
विशुजिह्वः	வித்யுஜ்ஜிற்றுவனும்
द्विजिह्वः	த்விஜிற்றுவனும்
राक्षसः	அரக்கனாகிய
सूर्यशत्रुः च	சூர்யசத்ருவும்
अकम्पनः	அகம்பனனும்
सुपाथीः च	ஸுபாதிச்சுவனும்
चकमाली	சக்ரமாலியென்ற
राक्षसः	அரக்கனும்
कम्पनः	கம்பனனும்
सम्भवन्ती	பலசாஸிகளான
तौ	ஆந்த
देवान्तकनरान्तकौ	தேவாந்தகனும் நராத் தகனும்
च	ஆப்படியே கொல்லப் பட்டுவிட்டார்கள்.

एताभिहत्यातिबलान्वहून्नाक्षससत्तमान् । बाहुभ्यां सागरं तीर्त्वा लङ्घयतां गोष्पदं लघु॥

एतान्	“இந்த
अतिबलान्	அதிபலசாஸிகளான
बहून् राक्षससत्तमान्	பல ராக்ஷஸைத் தமர் களையும்
निहत्य	கொன்றுவிட்டு

बाहुभ्यां	இருகைகளால்
सागरं	சமுத்திரத்தை
तीर्त्वा	தாண்டி, பின்
लघु गोष्पदं	லேசான குளம்படியும்
लङ्घयताम्	தாண்டப்பட்டும்.

एतावदेव शेषं वो जेतव्यमिह वानराः । हताः सर्वे समागम्य राक्षसा बलदपिताः॥१६॥

वानराः	“வானார்களே !
इह	இப்பொழுது
वः	உங்களால்
जेतव्यं	ஜெதக்கப்படவேண்டிய
शेषं	மிஞ்சியது [தாய்
एतावत् एव	இவ்வளவுதான்.

समागम्य	எதிர்த்துவந்து
बलदपिताः	பலச்செருக்குக் கொண்ட
राक्षसाः	அரக்கர்கள்
सर्वे	எல்லோரும்
हताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.

* अयुक्तं निवनं कर्तुं पुत्रस्य जनिर्तुषम । घृणामपास्य रामार्थं निहन्यां भ्रातुरात्मजम् ॥

जनिर्तुः	“தந்தையாகிய
मम	என்னால்
पुत्रस्य निवनं कर्तुं	புத்திரனை வதைப்பரிய
अयुक्तं	நியாயமன்று.
रामार्थं	ஸ்ரீராமருக்காக

घृणां	கருணையை
अपास्य	விட்டொழித்து
भ्रातुः	தம்பனின்
आत्मजं	புதல்வனை
निहन्याम्	கொல்வேன்.

हन्तुकामस्य मे बाष्पं चक्षुश्चैव निरुद्धयति । तमेवैष महाबाहुर्लक्ष्मणः शमयिष्यति ॥ १८ ॥

हन्तुकामस्य	" கொல்லவிரும்பும்	॥	அவனை (இந்திரஜித்
मे	எனது [கொண்ட		தை)
चक्षुः च	கண்ணையும்	एषः	இந்த
बाष्पं	கண்ணீர்	महाबाहुः	வீரராகிய
निरुध्यति एव	முற்றும் மறைக்கின்	लक्ष्मणः एव	லக்ஷ்மணனோ
	றது.	शमयिष्यति	வதைப்பார்.

वानरा घृत संभूय भृत्यानस्य समीपगान्

॥ १९ ॥

वानराः	" வானரர்களே !	भृत्यान्	படர்களை
भंस्य	இவனது	संभूय	ஒன்றுசேர்த்து
समीपगान्	சமீபத்திலிருக்கின்ற	घृत	வதையுங்கள். "

इति तेनातियशसा राक्षसेनाभिचोदिताः । वानरेन्द्रा जहपिरे लाङ्गूलानि च विव्यधुः ॥

वानरेन्द्राः	வானரோத்தமர்கள்	अभिचोदिताः	துண்டப்பட்டவர்
अतियशसा	புகழ்மிக்கவராகிய		களாய்
तेन	அந்த	जहपिरे	உதஸாற்றுகொண்ட
राक्षसेन	அரக்கரால் (விபீஷ	लाङ्गूलानि च	லாக்களையும் [னர்,
	ணரால்)	विव्यधुः	சுழற்றி அடித்துக்
इति	மேற்கண்டவாறு		கொண்டார்கள்.

ततस्ते कपिशार्दूलाः स्खेलन्तश्च मुहुर्मुहुः । सुमुचुर्विविधानादान्मेघान्दृष्ट्वेव बर्हिणः ॥ २१ ॥

ततः	அப்பொழுது	इव	எவ்வண்ணமோ
ते	அந்த		அவ்வண்ணமே
कपिशार्दूलाः च	வானரோத்தமர்களும்	मुहुर्मुहुः	மேன்மேலும்
मेघान्	மேகங்களை	स्खेलन्तः	சுதிக்கின்றவர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து	विविधान्	பலவகையான
बर्हिणः	மயில்கள்	नादान्	சத்தங்களை
		सुमुचुः	இட்டார்கள்.

जाम्बवानपि तैः सर्वैः स्वयूयैरपि संवृतः । अश्मभिस्ताडयामास नखैर्दनैश्च राक्षसान् ॥

जाम्बवान् अपि	ஜாம்பவானும்	अश्मभिः	பாறைகளாலும்
तैः	அந்த	नखैः	நகல்களாலும்
स्वयूयैः	அவரது சேனைகள்	दन्तैः च	பற்களாலும்
सर्वैः अपि	யாவற்றாலும்	राक्षसान्	அரக்கர்களை
संवृतः	சூழப்பட்டவராய்	ताडयामास	புடைத்தார்.

निघ्नन्तमृक्षाधिपतिं राक्षसास्ते महाबलाः । परिवर्धयं त्यक्त्वा तमनेकविधायुधाः ॥ २३ ॥

ते	அந்த	त्यक्त्वा	விட்டொழித்து
महाबलाः	மகா பலராளிகள் என	निघ्नन्तं	புடைக்கும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	सं कक्षाधिपतिं	அந்த கரடிமன்னனை
अनेकविधायुधाः	பலவித ஆயுதங்களைக்	परिवर्धः	சூழ்ந்துகொண்டார்
अयं	பயத்தை		கள்.

शरैः परशुभिस्तीक्ष्णैः पट्टिर्षेयष्टिमैः । जाम्बवन्तं मृधे नद्युर्निघ्नन्तं राक्षसीं चमूम् ॥

शरैः	பாணங்களாலும்	மூய்	போரில்
परशुभिः	கோடரிகளாலும்	राक्षसीं	அரக்க
तीक्ष्णैः पट्टिर्षेः	கூரிய பட்டயக்கத்தி	चमू	சேனையை
	களாலும்	निघ्नन्तं	புடைக்கும்
यष्टिमैः	கழிகளாலும் தேரமர	जाम्बवन्तं	இரம்பவந்தரை
	ங்களாலும்,	जधुः	தாக்கினார்கள்.

स संपहारस्तुमुलः संजज्ञे कपिरक्षसाम् । देवासुराणां क्रुद्धानां यथा भीमो महास्वनः ॥

कपिरक्षसं	காணாராக்ஷஸர்	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
सः	அந்த [களின்	तुमुलः	மிகக்குழப்பமாயும்
संपहारः	புத்தமானது	भीमः	பயக்கரமாயும்
क्रुद्धानां	கினம்கொண்ட	महास्वनः	பேரொலியுற்றதாயும்
देवासुराणां	தேவாசுரர்களுடையது	संज्ञे	நிகழ்த்தது.

हनुमानपि संकुदः सानुमुखाय वीर्यवान् । रक्षसां कदने चक्रं समासाद्य सहस्रशः ॥

वीर्यवान्	வீர்பவரானவிய	समासाद्य	எதிர்த்து
हनुमान् अपि	அனுமானும்	सहस्रशः	நூற்றுக்கணக்கான
संकुदः	கினம் மேலிட்டவராய்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
सानुं	ஓர் குண்டை	कदने	நாதனை
अपास्य	பெயர்த்துக்கொண்டு	चक्रं	விளைவித்தார்.

• स दत्त्वा तुमुलं युद्धं पितृव्यस्येन्द्रजिघृषि । लक्ष्मणं परवीरघ्नं पुनरंवाभ्यधावत ॥ २७ ॥

सः	அந்த	दत्त्वा	கொடுத்தவிட்டு
इन्द्रजिघृ	இந்திரஜித்த	परवीरघ्नं	தேவவீரர்களை
युधि	போரில்		கொல்பவராகிய
पितृव्यस्य	கிறிய தந்தைக்கு	लक्ष्मणं एव	லக்ஷ்மணரை
तुमुलं	மிகக்குழப்பமான	पुनः	மீளவும்
युद्धं	போரை	अभ्यधावत	எதிர்த்தான்.

तौ प्रयुद्धौ तदा वीरौ मृधे लक्ष्मणराक्षसौ । शरीरानभिवर्धन्तौ जघ्नतुस्तौ परस्परम् ॥

तौ	அந்த	शरीरान्	பாணதூலங்களை
वीरौ	வீரர்களாகிய	अभिवर्धन्तौ	வரவிக்கொற்றவர்
लक्ष्मणराक्षसौ	லக்ஷ்மணனும் அரக்க		களாய்
	னும் (இந்திரஜித்தாய்)	तौ	அவர்கள்
तदा	அப்பொழுது	परस्परं	ஒருவரைப்பொருவர்
मृधे	போரில்	जघ्नतुः	தாக்கிக்கொண்
प्रयुद्धौ	பெருகியவர்களாய்		டார்கள்.

अभीक्ष्ण्यन्तर्दधतुः शरजालैर्बाहव्यौ । चन्द्रादित्याविवोष्णान्ते यथा भवैस्तरस्त्रिनौ ॥

तरस्त्रिनौ	வேகலாண் களும்	चन्द्रादित्यौ	சந்திர சூர்யர்கள்
महाबलौ	மகா பலசாலிகளு	यथा	எவ்வாறோ
	மரண ஆவர்கள்	इव	ஆவ்வாறே
उष्णान्ते	கேரடைமுடி வில்	शरजालैः	பாணவருஷங்களால்
भेदैः	மேகங்களால்	अभीक्ष्णं	அடிக்கடி
		अन्तर्दधतुः	முடிண்டார்கள்.

• न ह्यादानं न सन्धानं धनुषो वा परिग्रहः । न विप्रमोक्षो बाणानां न विकर्षो न विग्रहः ॥
न मुष्टिप्रतिसन्धानं न लक्ष्यप्रतिपादनम् । अदृश्यत तयोस्तत्र युध्यतोः पाणिनाघवात् ॥

तस्य	அப்பொழுது	न	புலப்படவில்லை.
युध्यतोः	போர்புரியும்	विकर्षः	இழுத்தலும் (நாணி முத்தலும்)
तयोः	அவ்விருவர்களுள்	न	புலப்படவில்லை.
पाणिनाघवात्	கைவேகத்தால்	विग्रहः	பிரித்தலும் (பாணங் களை பிரித்தலும்)
धनुषः	வில்லை	न	புலப்படவில்லை.
परिग्रहः	எடுத்தலும்	मुष्टिप्रतिसन्धानं	{ முட்டியால் பிடித்த லும் (வில்லைப் பிடித் தலும்)
अदृश्यत न	புலப்படவில்லை.	न	புலப்படவில்லை.
बाणानां	பாணங்களை	लक्ष्यप्रतिपादनं	குறிவைத்தலும்
आदानं वा	எடுத்தலும்	न	புலப்படவில்லை.
सन्धानं हि	தொடுத்தலும்		
न	புலப்படவில்லை.		
विप्रमोक्षः	விடுத்தலும்		

• चापवेगविनिर्मुक्तबाणजालैः समन्ततः । अन्तरिक्षे हि सञ्छन्ने न रूपाणि चकाशिरे ॥

चापवेगविनिर्मुक्त-	விந்.கவி.வி.நி.மு.க.	समन्ततः	நாற்புறமும்
बाणजालैः	மாய் விடுக்கப்பெற்ற கரஜாலங்களால்	सञ्छन्ने	மறைக்கப்பட்டு
		रूपाणि हि	உருவங்கள் எதுவும்
अन्तरिक्षे	ஆகாயமானது	चकाशिरे न	புலப்படவில்லை.

• लक्ष्मणो रावणिं प्राप्य रावणिश्चापि लक्ष्मणम् । अव्यवस्था भवत्युग्रा ताभ्यामन्योन्यविग्रहे ॥

लक्ष्मणः	எசுழ்மணர்	ताभ्यां	அவ்விருவர்களால்
रावणिं च	இந்திரஜித்தையும்	अन्योन्यविग्रहे	ஒருவரைபொருவர் பொருதுவதில்
रावणिः	இந்திரஜித்து	अव्यवस्था	அமைதியின்மையான
लक्ष्मणं अपि	எசுழ்மணனையும்	उग्रा	பயங்கரமானதாய் [து
प्राप्य	பொருதி	भवति	இருக்கிறது.

• ताभ्यामुभाभ्यां तरसा विसृष्टैर्विशिखैः शितैः । निरन्तरमिवाकाशं बभूव तमसाऽऽवृतम् ॥

ताभ्यां	அந்த	आकाशं	ஆகாசமானது
उभाभ्यां	இருவர்களால்	इव	முற்றும்
तरसा	வலுக்கொண்டு	निरन्तरं	மறைக்கப்பட்டு
विसृष्टैः	விடுக்கப்பெற்ற	तमसा	இருளால்
शितैः विशिखैः	கூரிய பாணங்களால்	आवृतं	முடிண்டதாய்
		बभूव	ஆனது.

अथ राक्षससिंहस्य कृष्णान्कनकभूषणान् । शरैश्चतुर्भिः सौमित्रिविद्व्याध चतुरो हयान् ॥

अथ	அப்பொழுது	कृष्णान्	கரியவைகளாகும்
सौमित्रि:	லக்ஷ்மணர்	कनक भूषणान्	பொன்னணி கொண்
चतुर्भिः	நான்கு		டவைகளாகுமான
शरैः	பகழிகளால்	चतुरः	நான்கு
राक्षससिंहस्य	இராக்ஷஸைந்தம	हयान्	குதிரைகளையும்
	ஹனுடைய	दिव्याध	எய்தார்

ततोऽपरेण भङ्गेन पीतेन निशितेन च । संपूर्णायतमुक्तेन सुपत्रेण सुवर्चसा ॥ ४२ ॥

महेन्द्राशनिकल्पेन मृतस्य विचरिष्यतः । स तेन बाणाशनिना तलशब्दानुनादिना ॥

लाघवाद्वाघवः श्रीमाञ्छिरः कायादपाहरत् ॥ ४३ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	तलशब्दानुनादिना	ஹிந்தத்தலகொணை
सः राघवः	அந்த லக்ஷ்மணர்		யால் ஒலிப்பதும்
ततः	அப்பொழுது	बाणाशनिना च	பாணங்களான இடி
निशितेन	கூரியதும்		போன்றதுமான,
पीतेन	மஞ்சள்நிறமுற்றதும்	अपरेण	மற்றொரு
संपूर्णायतमुक्तेन	நன்கிழுத்துவிடப்	भङ्गेन	பல்லபாணமென்ற
	பெற்றதும்	तेन	அதனால்,
सुपत्रेण	சிறகுகள் கட்டப்பெற்	विचरिष्यतः	சஞ்சரித்துக்கொண்
	றதும்		டிருக்கும்
सुवर्चसा	மிகமெவரணிகொண்ட	मृतस्य	தேர்ப்பாகனுடைய
	தும்,	शिरः	தலையை
महेन्द्राशनि-	} தேவேந்திரனது வஜ்	कायात्	உடலினின்று
कल्पेन		लाघवात्	ஆனாய்ச்சமாய்
	ராயுதத்திற்கு நிகர	अशहत्	அறுத்துவிழுந்தினார்.
	னதும்		

स यन्तरि महातेजा हते मन्दोदरीसुतः । स्वयं सारथ्यमकरोत्पुनश्च धनुस्सृशत् ॥ ४४ ॥

यन्तरि	தேர்ப்பாகன்	स्वयं	தானே
हते	மாண்டவனாயில்	सारथ्यं	தேரோட்டுதலை
महातेजाः	மஹாதேஜஸ்ஸிவாகிய	अकरोत्	புரிந்தான்.
सः	அந்த	पुनः च	மீனவும்
मन्दोदरीसुतः	மந்தோதரீபுதல்வன்	धनुः	வில்லை
	(இந்திரஜித்து)	असृशत्	ஊதக்கொண்டான்.

तदद्भुतमभूत्तत्र सामर्थ्यं पश्यतां युधि

॥ ४५ ॥

तत्र	அப்பொழுது	तत्र	அந்த
युधि	போரில்	सामर्थ्यं	சாமர்த்தியமானது
पश्यतां	பார்த்துக்கொண்டிரு	अद्भुतं	ஆச்சரியமாய்
	ப்பவர்களுக்கு,	अद्भुत	இருந்தது

• हयेषु व्यग्रहस्तं तं विव्याध निशितैः शरैः । धनुष्यथ पुनर्व्यग्रे हयेषु मुमुचे शरान् ॥

हयेषु (குதிரைகள் விவ்யத் தில்)
 व्यग्रहस्तं (கைகளை யுபயோகித்த)
 तं (அவனை)
 निशितैः (கூரிய)
 शरैः (பாணங்களால்)
 विव्याध (வந்தார்).

पुनः (பின்னர்)
 धनुषि व्यग्रे अथ (வில்லானது கொன்ன
 ப்பட்டபொழுது)
 हयेषु (குதிரைகளின்மீது)
 शरान् (பாணங்களை)
 मुमुचे (விடுத்தார்).

• छिद्रेषु तेषु वाणेषु सौमित्रिः शंघकृत्तमः । अर्दयामास समरे विचरन्तपथीतवन् ॥ ४७ ॥

वाणेषु (பாணங்கள் விவ்யத் தில்)
 शंघकृत्तमः (மிக வினாவுகொண்ட)
 सौमित्रिः (வந்தமணர்; [வராகிய
 समरे (போரில்)

अर्दयामास (அசாயின்)
 विचरन्त (சஞ்சரிக்கும் அவனை)
 तेषु (அந்த)
 छिद्रेषु (தூக்கட்டுதலில்)
 अर्दयामास (அன்புறுத்தினார்).

• निहतं सारथिं दृष्ट्वा समरे रावणात्मजः । प्रजहौ समरोद्धर्पं विषण्णः स बभूव ह ॥ ४८ ॥

सः (அந்த)
 रावणात्मजः (ராவணன் புதல்வன்,
 समरे (போரில்)
 सारथि (சாரதியை)
 निहतं (மாய்க்கப்பட்டவனாய்)
 दृष्ट्वा (நினைத்து)

समरोद्धर्पं (பொருத்தலாகத்தை)
 प्रजहौ (தூற்தான்).
 विषण्णः (அயருற்றவனாய்)
 स बभूव (ஆயினான்).
 ह (கான்!)

विषण्णवदनं दृष्ट्वा राक्षसं हरियूथपाः । ततः परमसंहृष्टा लक्ष्मणं चाभ्यपूजयन् ॥ ४९ ॥

हरियूथपाः (கரையூதனை ந்தலைவர்)
 ततः (அப்பொழுது [கள்)
 राक्षसं (அரக்களை)
 विषण्णवदनं (அயர்கொண்ட முகத் தனாய்)

दृष्ट्वा (கவனித்து)
 परमसंहृष्टा (மிகவானந்தம் கொண் டவனாய்)
 लक्ष्मणं च (வந்தமணரை)
 अभ्यपूजयन् (புகழ்த்துகொண்டாடி னார்கள்).

ततः प्रमाथी शरभो रभसो गन्धमादनः । असृण्वमाणाश्चत्वारश्चक्रुर्वेगं हरीश्वराः ॥ ५० ॥

ततः (அப்பொழுது)
 प्रमाथी (பிரமதி)
 शरभः (சரபன்)
 रभसः (ரபஸன்)
 गन्धमादनः (கந்தமாதனன், ஆகிய)

हरीश्वराः (வானரோத்தமர்கள்)
 चत्वारः (சர்வரும்)
 असृण्वमाणाः (சினந்தவர்களாய்)
 वेगं चक्रुः (பயிந்தார்கள்).

ते चास्य हयमुख्येषु तूर्णमुत्प्लुत्य वानराः । चतुर्षु सुमहावीर्या निपेतुर्भीमविक्रमाः ॥ ५१ ॥

सुमहावीर्याः (பேரணமைகொண்ட வர்களும்)
 भीमविक्रमाः { பயங்கரமான பிரதா
 (பம் கொண்டவர்களு
 மான)
 ते वानराः (அந்த வானர்கள்)

अस्य (தீவனது,
 हयमुख्येषु (தெந்த குதிரைகள்)
 चतुर्षु च (நான்குகளிலும்)
 तूर्णं उत्प्लुत्य (வினாவாய்ப் பாய்ந்து)
 निपेतुः (உட்கார்ந்தார்கள்).

तेषामधिष्ठितानां तैर्वानरैः परितोषमैः । मुखेभ्यो रुधिरं व्यक्तं हयानां समवर्तत ॥ ५२ ॥

पर्वतोपमैः	பர்வதத்தை நிகர்ந்த	हयानां	குதிரைகளின்
तैः वानरैः	ஆந்த வானரர்களால்	मुखेभ्यः	வாய்களிலிருந்து
अधिष्ठितानां	உட்காரப்பெற்ற	रुधिरं	ரத்தம்
तेषां	அந்த	व्यक्तं समवर्तत	வெளிப்பட்டது.

ते हया मथिता भग्ना व्यसवो धरणीं गताः ॥ ५३ ॥

ते हयाः	ஆந்த குதிரைகள்	व्यसवः	உயிர் துறந்தவை
मथिताः	தேய்க்கப்பட்டு		களாய்
भग्नाः	முறிக்கப்பட்டு	धरणीं गताः	பூமியில் விழுந்தன.

ते निहत्य हयांस्तस्य प्रमथ्य च महारथम् । पुनरुत्पत्य वेगेन तस्थुर्लक्ष्मणपार्श्वतः ॥ ५४ ॥

ते	அவர்கள் (வானரர்)	प्रमथ्य च	முறித்துவிட்டும்
तस्य	அவனது	पुनः	மீண்டும்
हयान्	குதிரைகளை	वेगेन उत्पत्य	விசைவாய்க் தாவி
निहत्य	கொண்டும்	लक्ष्मणपार्श्वतः	லக்ஷ்மணருக்குப்பக்க
महारथं	சிறந்ததேரை	तस्थुः	நின்றார்கள். [எில்

स हताश्वादवपुत्य स्थान्मथितसारथेः । शरवर्षेण सौमित्रिमभ्यधावत रावणिः ॥ ५५ ॥

सः रावणिः	ஆந்த இத்திரஜித்து	स्थात्	ரதத்தினின்று
हताश्वात्	குதிரைகள் கொல்லப் பட்டதும்	अवपुत्य	ஜீழ்க்குறித்து
		सौमित्रि	எசுஷ்மணரை
मथितसारथेः	சாரதிமரங்கப்பெற்ற துமான	शरवर्षेण	சரவரிபால்
		अभ्यधावत	தாக்கினான்.

ततो महेन्द्रप्रतिमः स लक्ष्मणः पदातिनं तं निहतैर्हयोत्तमैः ।

सृजन्तमानौ निशिताञ्छरोत्तमान्भृशं तदा बाणगणैर्न्यवारयत् ॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	आनौ	போரில்
महेन्द्रप्रतिमः	தேவேந்திரனை	निशितान्	கூரிய
सः	ஆந்த [நிகர்த்த	शरोत्तमान्	சிறந்த பாணங்களை
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	सृजन्तं	விடுப்பவனுமான
हयोत्तमैः	சிறந்த குதிரைகள்	त	அவனை
निहतैः	கொல்லப்பட்டு	तदा	அப்பொழுது
पदातिनं	பதாதிபாயிருப்பவ னும்	बाणगणिः	சாண வகங்களால்
		भृशं न्यवारयत्	மிகத்தகைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे नवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 18894

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4219

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे त्रयोविंशोऽङ्के वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இல்லீதம் ஆதியில் குசன் வவன் இவர்களால் பூதிராமர் ஸ்நீதியில் அச்வமேத பாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட பூதிராமர் ராமாயணத்தில் இருபத்திமூன்றாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[புரா குசலவாஸ்யா ஸ்ரீராமசத்ரிதாஸ்வமேத்யஜ்ஜாடே ட்வாவி்ஸதி டிநேபு ரீதே ஸ்ரீமத்ராமாயணே
 சதுவி்ஸததமே஽ஹி யுஜ்ஜகாபுடே ஈகனவதததமஸர்஑மாஈப்ய ஈகாடுதோதரதாததமஸர்஑பர்யந்த்
 (18895—19819 ஸ்லோகா:) ரீதம | தஸ்திந் டிநே ரீதா: ஸ்லோகா: 925]

ஆதிரில் குசல் ஸவன் துவார்கதரல் ஸ்ரீராமஸகதிதிரில் அக்ஷமேத்யாகசாலையில்
 முப்பத்திரண்டு தினங்களில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
 இருபத்துநான்காவது தினத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் 91-வதுஸர்க்கம்
 முதல் 111 வது ஸர்க்கம் வரை (18895—19819) கானம்
 செய்யப்பட்டது. அத்னு கானம் செய்யப்பட்ட
 சுலோக சங்கியை 925]

ஈகனவதததம: ஸர்஑:—தாண்ணுற்றியொன்றுவது ஸர்க்கம். || ௨௩ ||

ஈந்ரஜிட்ட:—இந்திரஜித் வதம்.

ச ஹதாஸ்தோ ஡ஹதேஜா ஸ்ரீமோ திஸ்துநிஸாசர: | ஈந்ரஜித்பரமகூட: ஸப்ரஜஜ்ஜால தேஜஸா || ௧ ||

஡ஹதேஜா:	ஆற்றல் மிக்கவனுத்ய	ஸ்ரீமோ	தனாரில்
ஸ:	அந்த	திஸ்து	சித்பவனும்
நிஸாசர:	அரக்கனா	தேஜஸா	அவமதிப்பைப்
ஈந்ரஜித்	இந்திரஜித்		பொருத்தன்மையால்
ஹதாஸ்த:	குதிரைகள் கொல்லப் பட்டு	பரமகூட:	சினம் மேலிட்டவனும்
		ஸப்ரஜஜ்ஜால	இவளித்தான்.

தோ ட்஡நிவ்நோ ஜிஸாஸந்தாவந்யோந்யபிஸுபிஸ்த்ஸம் | விஜயேநாபிநிஷ்காந்தோ வநே ரஜஸுபாவிவ ||

஡நிவ்நோ	வில்லாளிகளான	ரஜஸுபா	தேவத திருபாணிகள்
தோ	அவ்விருவர்கள்	ஈவ	பேரந்தவராய்
அந்யோந்யே	ஒருவரை ஒருவர்	ஈஸுபி:	பாணக்களால்
விஜயேந	வெற்றிகொண்டு	ஸுத்	மிக
ஜிஸாஸந்தோ	கொல்ல விருப்பியவர்	அபிநிஷ்காந்தோ	பொருதிக்கொண்
வநே	காட்டில் [களாய்]		டார்கள்.

நிவ்ஹ்யந்தஸ்தாந்யோந்யே தே ராஸஸவநோகஸ: | ஡தாரீந் ந ஜஹ்யுடே ஸ்பதந்தஸ்ததஸ்தத: || ௩ ||

தே	அந்த	ஸ்ததஸ்த:	ஆக்காங்கு
ராஸஸவநோகஸ: வ	அரக்கர்களும் வரணரர்களும்	ஸேரதத:	பாய்த்து செல்பவர் களாய்
அந்யோந்யே	ஒருவரை ஒருவர்	யுடே	பேரில்
நிவ்ஹ்யந்த:	தாக்கிக்கொண்டவர் களாய்	஡தாரீந்	தனைவரை
		ஜஹ்யு: ந	பிரியா திருத்தார்கள்.

• स रथं भूपयित्वा तु रुचिरं हेमभूषितम् । प्रासासिञ्जतसंपूर्णं युक्तं परमवाजिभिः ॥ १० ॥
अधिष्ठितं हयज्ञेन सूतेनाप्तोपदेशिना । आरुरोह महातेजा रावणिः समितिञ्जयः ॥ ११ ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனும்	परमवाजिभिः	சிறந்த குதிரைகளால்
समितिञ्जयः	போரில் வெற்றிபெறு பகலனுமான்	युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்
सः रावणिः	அந்த இன்திராஜித்து	हयज्ञेन	குதிரைகளில் கண்கு பழகியவனும்
तु	அப்பொழுது	आप्तोपदेशिना	கன்மைமையுணர்ந்த உல்லவனுமான
भूपयित्वा	அலங்கரித்துக்கொண்ட	सूतेन	சாரதியால்
हेमभूषितं	பொன்னுலங்கரிக்க	अधिष्ठितं	விந்நிபுத்தகப்பெற் றதுமான
रुचिरं	அழகியதும் [கப்பட்டு	रथं	ரதமொன்றில்
प्रासासिञ्जतसंपूर्णं	{ நூற்றுக்கணக்கான சட்டிகளாலும் வேல் களாலும் நிறைந்ததும்	आरुरोह	ஏறிக்கொண்டான்.

• स राक्षसगणैर्मुख्यैर्वृतो मन्दोदरीसुतः । निर्वयो नगरासूर्णं कृतान्तवल्बोदितः ॥ १२ ॥

मन्दोदरीसुतः	மண்டோதரீபுதல்வ	कृतान्तवल्बोदितः	புதுவது சக்தியால்
सः	அவன் [அகிய		தூண்டப்பெற்றவனும்
मुख्यैः	சிறந்த	नगरासूर्णं	நகரில்லின்ற
राक्षसगणैः	அரக்ககணங்களை	सूर्णं	விசுவாய்
वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்	निर्वयो	வெளிக்கொம்பிலுள்.

सोऽभिनिष्क्रम्य नगरादिन्द्रजित्परवीरहा । अभ्ययाज्यनैस्त्वैर्लक्ष्यं सविभीषणम् ॥

परवीरहा	சத்ருவிரர்களை கம் றுரிப்பவனான	अज्यनैः	கொகைப்படுத்த
सः	அந்த	अक्षैः	குதிரைகளால்
इन्द्रजित्	இன்திராஜித்து	सविभीषणं	விபிக்ஷணருடனிருக் கும்
नगरात्	நகரில்லின்ற	लक्ष्यं	கைம்பண்கள்
अभिनिष्क्रम्य	வெளிக்கொம்பி	अभ्ययात्	கிட்டினான்.

• ततो रथस्थमालोक्य सौमित्रो रावणात्पुत्रम् । वानराश्च महावीर्या राक्षसश्च विभीषणः ॥ १४ ॥
विस्मयं परमं जमुर्द्यावत्तस्य धीमतः ॥ १४ ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसः	அரக்கராகிய
रावणात्पुत्रं	ராவணன் புதல்வனை	विभीषणः च	விபிக்ஷணரும்
रथस्थं	ரதத்திலிருப்பவனாய்	धीमतः	புத்திரானாகிய
आलोक्य	பார்த்து,	असौ	அவனது
सौमित्रिः	கைம்பணனாகும்	रावणात्	சாமர்த்தியத்தால்
महावीर्योः	மகாவிரியுடையவன்	परमं	மிகுந்த
वानराः च	வானரர்களும்	विस्मयं	ஆச்சர்யத்தை
		जमुः	கொண்டார்கள்.

रावणिश्चापि संक्रुद्धो रणे वानरयूथपान् । पातयामास बाणौघैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥

अथ	அப்பொழுதும்	बाणौघैः	பாணசமூகங்களால்
रावणिः अवि	இந்திரஜித்தும்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
संक्रुद्धः	சினம்மிசூந்தவனாய்	सहस्रशः च	ஆயிரக்கணக்காகவும்
रणे	போரில்	पातयामास	விழுத்தினான்.
वानरयूथपान्	வானரசேனைத்தனை வர்களை		

स मण्डलीकृतधनु रावणिः समितिञ्जयः । हरीनभ्यहनत्क्रुद्धः परं लाघवमास्थितः ॥१६॥

समितिञ्जयः	போரில் வெற்றி கொள்பவனான	मण्डलीकृतधनुः	வில்லை வளைத்துக் கொண்டவனாய்
सः	அந்த	परं लाघवं	பெரும் வேகத்தை
रावणिः	இந்திரஜித்த	आस्थितः	கைக்கொண்டு
क्रुद्धः	கொபங்கொண்டு	हरीन्	வானர்களை
		अभ्यहनत्	தாக்கினான்.

ते वध्यमाना हरयो नाराचैर्भीमविक्रमाः । सौमित्रिं शरणं प्राप्ताः प्रजापतिमिव प्रजाः ॥

ते	அந்த	प्रजाः	பிரஜைகள்
भीमविक्रमाः	பலங்கரப்பிரதாப	प्रजापति	பிரம்மதேவரிடம்
हरयः	வானரர்கள் [முற்ற	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறோ
नाराचैः	நாராசபரணங்களால்	सौमित्रिं	லக்ஷ்மணரிடம்
वध्यमानाः	தாக்கப்படுபவர் களாய்	शरणं प्राप्ताः	சரணம் புகுந்தார்கள்.

ततः समरकोपेन ज्वलितो रघुनन्दनः । विच्छेद कार्मुकं तस्य दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥

ततः	அப்பொழுது	दर्शयन्	காட்டி
रघुनन्दनः	லக்ஷ்மணன்	तस्य	அவனது
समरकोपेन	போர்ச்சினத்தால்	कार्मुकं	வில்லை
ज्वलितः	ஜ்வலிப்பவராய்	विच्छेद	நுண்டித்தெறிந்தான்.
पाणिलाघवं	கைவன்மைவாய்		

सोऽन्यत्कार्मुकमादाय सज्यं चक्रे त्वरन्निव । तदप्यस्य त्रिभिर्बाणैर्लक्ष्मणो निरकुन्तत ॥

सः	அவன் (இந்திரஜித்த)	अस्य	இவனது
अन्यत्	வேறு	तत् अपि	அதையும் (வில்லையும்)
कार्मुकं	வில்லைஎன்றை	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்
आदाय	கைக்கொண்டு	त्रिभिः	மூன்று
इव	முற்றும்	बाणैः	பாணங்களால்
त्वरन्	தரிதமுற்று	निरकुन्तत	முறித்துவிட்டார்.
सज्यं चक्रे	நானேற்றினான்.		

अथैनं छिन्नधन्वानमाशीविषविषोषमैः । विव्याधोरसि सौमित्रौ रावणि पञ्चभिः शरैः ॥

சௌமிகி:	ஸகந்தமணர்	उरसि	மார்பில்
अथ	பிற்பாடு	आशीविषविषोषमैः	சர்ப்பங்களின் விஷத்
छिन्नधन्वानं	வில்டெனாழந்தவனுகிய		திற்கொப்பாண
एनं	இந்த	पञ्चभिः शरैः	ஐந்து பாணங்களால்
रावणिं	இந்திரஜித்தை	विव्याध	எய்தார்.

ते तस्य कार्यं निर्भिद्य महाकार्मुकनिःसृताः । निपेतुर्धरणीं वाणा रक्ता इव महोर्गाः ॥

महाकार्मुक-	} கிறந்த கோதண்டத்	निर्भिद्य	ஊடுருவி,
निःसृताः		रक्ताः	சிவந்த
	புறப்பட்டவைகளான	महोर्गाः	பெரும்பாம்புகள்
ते	அந்த	इव	போன்றவைகளாய்
वाणाः	பாணங்கள்	धरणीं	பூமியில்
तस्य	அவனது	निपेतुः	விழுந்தன.
कार्यं	உட்கை		

स भिन्नवर्मा रुधिरं वमन्वक्त्रेण रावणिः । जग्राह कार्मुकश्रेष्ठं दृढयं बलवत्तरम् ॥ २२ ॥

सः	அந்த	वमन्	கக்குபவனாய்
रावणिः	இந்திரஜித்து	बलवत्तरं	மிக உறுதியானதும்
भिन्नवर्मा	கவசம் பிளர்க்கப்	दृढयं	உறுதியானவான்
	பட்டவனாகி	कार्मुकश्रेष्ठं	கொண்டதுமான
वक्त्रेण	மாயால்	जग्राह	கிறந்த வில்டெனான்றை
रुधिरं	சத்தத்தை		கைக்கொண்டான்.

स लक्ष्मणं समुद्दिश्य परं लाघवमास्थितः । वर्षं शरवर्षाणि वर्षाणीव पुरन्दरः ॥ २३ ॥

सः	அவன்	शरवर्षाणि	பாணவீசுங்களை
परं	பெரும்	पुरन्दरः	தூக்கோன்
लाघवं	வேகத்தை	वर्षाणि	பனாழ்களை
आस्थितः	கொண்டவனாய்	इव	எவ்வண்ணமோ
लक्ष्मणं	ஸகந்தமணரை		அவ்வண்ணமே
समुद्दिश्य	குறித்து	वर्षं	வீசித்தான்.

मुक्तमिन्द्रजिता तत्तु शरवर्षमरिन्दमः । आवारयदसंभ्रान्तो लक्ष्मणः सुदुरासदम् ॥ २४ ॥

अरिन्दमः	சத்ருஸாந்தராக	मुक्तं	கிடப்பட்டதும்
	ராகிய	सुदुरासदं	தகைக்கொண்ணா
लक्ष्मणः	ஸகந்தமணர்		ததுமரண
असंभ्रान्तः	கலவரங்கொள்ளாத	तत्	அந்த
	வராய்	शरवर्षं तु	பாணவீசுத்ததையும்
इन्द्रजिता	இந்திரஜித்தால்	आवारयन्	தகைத்துகிட்டார்.

दर्शयामास च तदा रावणिं रघुनन्दनः । असंभ्रान्तो महातेजास्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २५ ॥
ततस्तान्नाक्षसान्सर्वांस्त्रिभिरेकैकमाहवे । अविध्यत्परमकुद्धः शीघ्रास्त्रं संप्रदर्शयन् ॥ २६ ॥

महातेजाः महात्मा தேஜஸ்வியும்
असंभ्रान्तः சிந்திதும், கலங்காதவ
रघुनन्दनः ஸ்சந்தமணர் [ருமான
परमकुद्धः மிகச்சினந்தவராய்
तदा அப்பொழுது
शीघ्रास्त्रं சீக்கிராஸ்திரத்தை
रावणिं இந்திரஜித்திற்கும்,
सर्वान् எல்லா
राक्षसान् च அரக்கர்களுக்கும்
संप्रदर्शयन् ருணுப்படுத்துகிற

வனாய்

दर्शयामास காண்பித்தார்.
तत् அத
इव முற்றும்
अद्भुतं ஆச்சர்யகரமாய்
अभवत् இருந்தது.
ततः அப்பொழுது
आहवे பேரரில்
तान् அவர்களை
एकैकं ஒவ்வொருவரையும்
त्रिभिः மும்முன்று பாணக்
अविध्यत् எய்தார். [களால்]

राक्षसेन्द्रसुतं चापि बाणौघैः समताडयत्

॥ २७ ॥

राक्षसेन्द्रसुतं अपि च இந்திரஜித்தையும்

बाणौघैः பாணசமூகத்தனால்
समताडयत् தாக்கினார்.

सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुघातिना । असक्तं प्रेषयामास लक्ष्मणाय बहुञ्छरान् ॥

शत्रुघातिना சத்ருகம் துரகரும்
बलवता பலசாலியுமான
शत्रुणा சத்ருவால்
अतिविद्धः அடிக்கப்பட்ட
तः அவன் (இந்திரஜித்து)

लक्ष्मणाय ஸ்சந்தமணரின் பீது
बहुन् शरान् பல பாணக்களை
असक्तं விரைவாய்
प्रेषयामास விடுத்தான்.

तान्नाश्नाञ्छितैर्बाणैश्चिच्छेद रघुनन्दनः

॥ २९ ॥

रघुनन्दनः ஸ்சந்தமணர்
शितैः கூரிய
बाणैः பாணங்களால்

तान् உணவகளை
अश्वान् கிட்டிவராதவைகளாய்
चिच्छेद துண்டித்தெறிந்தார்.

सारथेरस्य च रणे रघिनो रथसत्तपः । शिरो जहार धर्मात्मा भट्टेनानतर्पवणा ॥ ३० ॥

धर्मात्मा தர்மாத்மாவும்.
रथसत्तपः च சதவீரருமாகிய அவர்
रणे பேரரில்.
भानतर्पवणा வளைந்தகணுக்களுந்த
भट्टेन இப் பல்லபாணத்தால்

रघिनः சதவீரனான
अस्य இவனுடைய
सारथे: சாரதியின்
शिरः தலையை
जहार அறுத்துவிட்டார்.

अमृतास्ते ह्यास्तत्र रथमृहुरविक्रवाः । मण्डलान्यभिधावन्तस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३१ ॥

तत्र அப்பொழுது
ते அந்த
ह्या: குதிரைகள்

अमृता: சாரதியைமீழ்ந்தும்
अविक्रवा: குழப்பமுறுதவை

களால்

मण्डलानि	மண்டலா ஷாஸமாய்	तत्	அது
अभिधावन्तः	கற்றி ஓடுபவைகளாய்	इव	முற்றும்
रथं	தேவர	अक्षुष	ஆச்சர்யகரமாய்
उदुः	வகித்தன.	अभवत्	இருந்தது.

अमर्षवशमापन्नः सौमित्रिर्दृढविक्रमः । प्रत्यविद्वद्यद्धयांस्तस्य शरैर्विघ्नासयन्नणे ॥ ३२ ॥

दृढविक्रमः	வலிந்த வன்மை கொண்ட	तस्य	அவனது
सौमित्रिः	சக்திமணர்	इयान्	குதிரைகளை
अमर्षवशं आपन्नः	கொடும் மீமலிட்ட	शरैः	பாணங்களால்
रणे	பேரளில் [வராய்	विघ्नसयन्	மருளச்செய்வராய்
		प्रत्यविषयत्	எய்தான்.

अमृष्यमाणस्तत्कर्म रावणस्य सुतो बली । विव्याध दशभिर्वाणैः सौमित्रि तममर्षणम् ॥

बली	பலசாலியான	तं	அந்த
रावणस्य	ராவணனது	अमर्षणे	கொடும்கொண்டிருந்த
सुतः	புதல்வன் (இந்திர ஜித்து)	सौमित्रि	சக்திமணரை
तत्कर्म	அவரது செயலை	दशभिः	பத்து
अमृष्यमाणः	பொருதவனாய்	वाणैः	பாணங்களால்
		विव्याध	எய்தான்.

ते तस्य वज्रप्रतिमाः शराः सर्पविषोपमाः । विलयं जम्बूराहत्य कवचं काञ्चनप्रभम् ॥

वज्रप्रतिमाः	வஜ்ரரபுதத்தை நிகர் தகவைகளும்	तस्य	அவரது (சக்திமண ரது)
शरैर्विषोपमाः	பாம்புவிஷத்திற்கொடர் பாணவைகளுமான	काञ्चनप्रभं	பொன்னொளி
ते	அந்த	कवचं	கவசத்தை [கொண்ட
शराः	பாணங்கள்	आहत्य	தாக்கி
		विरये समुः	உருவழித்தன.

अभेद्यकवचं मत्वा लक्ष्मणं रावणात्मजः । ललाटे राघवं वाणैः सुपुङ्खैस्त्रिभिरिन्द्रजित् ॥

अविध्यत्परमक्रुद्धः सीघ्रास्त्रं च प्रदर्शयन्

॥ ३५ ॥

रावणात्मजः	ராவணன் புதல்வனான	सीघ्रास्त्रं	சீக்கிரஸ்திரத்தை
इन्द्रजित् च	இந்திரஜித்தும்	प्रदर्शयन्	குதுப்படுத்துபவ
लक्ष्मणे	சக்திமணரை	राघवं	சக்திமணரை [னாய்
अभेद्यकवचं	பிரகங்கமுடியா கவச மணிர்தவராய்	ललाटे	கெற்றியில்
मत्वा	அறிந்து	सुपुङ्खैः	கூரியமுளைகொண்ட
परमक्रुद्धः	பிகச்சினங்கொண்டவ னாய்	त्रिभिः	மூன்று
		वाणैः	பாணங்களால்
		अविध्यत्	எய்தான்.

तैः पृषत्कैर्ललाटस्यैः शुशुभे रघुनन्दनः । रणाग्रे समरश्लाघी त्रिशूङ्ग इव पर्वतः ॥ ३६ ॥

समरश्लाघी	போரில் புகழ்மிக்க	त्रिशूङ्गः	முன்று கொடி முடி
रघुनन्दनः	லகத்மணன்		களைக்கொண்ட
ललाटस्यैः	நெற்றியிலிருக்கின்ற	पर्वतः	பர்வதம்
तैः	அந்த	इव	என
पृषत्कैः	பாணங்களுடன்	शुशुभे	விளக்கினார்.
रणाग्रे	முனை முகத்தில்		

स तथा ह्यर्दितो बाणै राक्षसेन महामूढे । तमाशु प्रतिविश्याथ लक्ष्मणः पञ्चभिः शरैः ॥
विकृष्येन्द्रजितो युद्धे वदने शुभकुण्डले ॥ ३७ ॥

सः	அந்த	विकृष्य	சுறிவைத்து
लक्ष्मणः हि	லகத்மணனும்	पञ्चभिः	ஐந்து
महामूढे	பெரும்போரில்	शरैः	பாணங்களைக்
राक्षसेन	அரக்கனால்		கொண்டு
बाणैः	பாணங்களைக்கொண்டு	इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தினுடைய
तथा	அவ்வண்ணம்	शुभकुण्डले	அழகிய குண்டலங்க
ह्यर्दितः	துன்புறுத்தப்பட்ட	वदने	முகத்தில்
युद्धे	போரில் [வரையில்]	आशु	விரைந்து
त	அவனை	प्रतिविश्याथ	பதிவாத்தார்.

लक्ष्मणेन्द्रजितौ वीरौ महाबलशरासनौ । अन्योन्यं जघ्नतुर्बाणैर्विशिखैर्भीमविक्रमौ ॥ ३८ ॥

महाबलशरासनौ	மிக உறுதியுற்ற விற	लक्ष्मणेन्द्रजितौ	லகத்மணனும் இந்திர
	கொண்டவர்களும்		ஜித்தும்
भीमविक्रमौ	அஞ்சத்தக்க ஆற்ற	बाणैः	அஸ்திரங்களாலும்
	துற்ற	विशिखैः	அம்புகளாலும்
वीरौ	சூரர்களுமான்	अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்
		जघ्नतुः	தாக்கிக்கொண்டனர்.

ततः शोणितदिग्धाङ्गौ लक्ष्मणेन्द्रजितावुभौ । रणे तौ रेजतुर्वीरौ पुष्पिताविव किंशुकौ ॥

ततः	அப்பொழுது	शोणितदिग्धाङ्गौ	சத்தம்தொய்த உட
वीरौ	வீரர்களாகிய	पुष्पितौ	பூத்த[ஊற்றவர்களாய்]
तौ	அந்த	किंशुकौ	இரு பலாசுமரங்கள்
लक्ष्मणेन्द्रजितौ	{ லகத்மணனும் இந்திர	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
	{ ஜித்துமாகிய இருவ	रणे	போரில் [வண்ணமோ
	ரும்	रेजतुः	விளக்கினார்கள்.

तौ परस्परमभ्येत्य सर्वगात्रेषु धन्विनौ । योरैर्विव्यधतुर्बाणैः कृतभावायुभौ जये ॥ ४० ॥

धन्विनौ	வில்லா ளிகளாகிய	அப்யேத்ய	எதிர்த்து
தौ தமौ	அந்த இருவரகளும்	सर्वगात्रेषु	எல்லா அங்கங்களிலி
जये	வெற்றியில்	योरैः	கொடிய [லும்
कृतभावा	கனக்கங்களை உண்டவர்	बाणैः	பாணங்களால்
	களால்	विव्यधतुः	தாக்கிக்கொண்டார்
परस्परं	ஒருவரை யொருவர்		கன்.

ततः समरकोपेन संयुक्तो रावणात्मजः । विभीषणं त्रिभिर्बाणैर्विव्याध वदने शुभे ॥ ४१ ॥

ततः	அப்பொழுது	शुभे	அழகிய
रावणात्मजः	இந்திரஜித்து	वदने	முகத்தின்
समरकोपेन	போர்க்கொத்தால்	सिभिः	மூன்று
संयुक्तः	மூண்டவனாய்	बाणैः	கண்களால்
विभीषणं	விபீஷணரை	विश्याध	எய்தான்.

अयोमुखैस्त्रिभिर्विध्वा राक्षसेन्द्रं विभीषणम् । एकैकेनाभिविव्याध तान्सर्वान्हरियूथपान् ॥

अयोमुखैः	இருப்புமுனைகொ	एकैकेन	ஒவ்வொன்றால்
	ண்ட	ताम्	அந்த
विभिः	மூன்றுகளால்	हरियूथपान्	வானரகேசனைத்தலை
राक्षसेन्द्रं	அரக்கரிஜைத்தமரர்		வர்கள்
विभीषणं	விபீஷணரை	सर्वान्	யாவனாரும்
विध्वा	அடித்துவிட்டு	अभिविव्याध	தாக்கினார்.

तस्मै दृढतरं क्रुद्धो जघान गदया हयान् । विभीषणो महातेजा रावणेः स दुरात्मनः ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவராகிய	दुरात्मनः	தீயனாகிய
सः	அந்த	रावणेः	இந்திரஜித்தின்
विभीषणः	விபீஷணர்	हयान्	குதிரைகளை
तस्मै	அவன்மீது	गदया	கதைகொண்டு
दृढतरं क्रुद्धः	மிகவும் சினங்கொண்டும்	जघान	புடைத்தார்.

स हताम्बादवपुत्य रथान्निर्हतसारथेः । अथ शक्तिं महातेजाः पितृव्याय मुमोच ह ॥ ४४ ॥

महातेजाः	ஆற்றல் மிக்கவனுனை	रथान्	ரதத்தினின்று
सः	அவன் (இந்திரஜித்து)	अवपुत्य	கீழ்க்குதித்து
अथ	அப்பொழுது	पितृव्याय	சிறிய தந்தையின்
हताम्बान्	குதிரைகள் மாண்		மீது
	டதும்	शक्तिं	வேல் ஒன்றை
निहतसारथेः	ஸாரதி மாய்க்கப்	मुमोच ह	எறிந்தான்.
	பட்டதுமான		

तामापतन्तीं संप्रेक्ष्य सुमित्रानन्दवर्धनः । चिच्छेद निशितैर्वर्णैर्दशधा साऽपतद्बुधिः ॥ ४५ ॥

சுமிதானந்தவர்த்தன:	லக்ஷ்மணர்	चिच्छेद	தூண்டித் தெறிந்தார்.
तां	அதை (வேலை)	सा	அது
आपतन्तीं	எதிர்த்துவருவதாய்	सुनि	சூரியில்
संप्रेक्ष्य	கவனித்து	दशधा	பத்துத் துணுக்கு
निशितैः	கூரிய		களாய்
बाणैः	கணைகளால்	अपतत्	கீழ்விழுந்தது.

तस्मै दृढधनुः कुदो हताश्वाय विभीषणः । वज्रस्पर्शसमानश्च ससर्गोरसि मार्गणान् ॥

தூதனு:	வில்லதம் வாய்க்கப்	वरसि	மார்பில்
विभीषणः	விபீஷணர் [பெற்ற	वज्रस्पर्शसमान्	வஜ்ரசுத்தவீழ்ச்சிக்கு
हताश्व	குதிரைகளை விழுத்த		பிகாரை
तस्मै	அவன்மீது	पञ्च मार्गणान्	ஐந்து பாணங்களை
कुदो:	கினந்து	सर्ग	விடுத்தார்.

ते तस्य कार्यं निर्भिय रुक्मपुङ्खा निमित्तगाः । बभूवुर्लोहितादिभ्या रक्ता इव महोरगाः ॥

निमित्तगाः	இலக்குகளில் பாயும்	लोहितादिभ्याः	இரத்தம் தோய்ந்த
रुक्मपुङ्खाः	பொன் முனைகொண்ட		வைகளால்
ते	அவைகள்	रक्ताः	சிவந்த
तस्य	அவனது	महोरगाः	பெரும் சர்ப்பங்கள்
कार्यं	உடலை	इव	போன்றவாறாய்
निर्भिय	பினந்து	बभूवुः	விளங்கின.

स पितृव्याय संकुद इन्द्रजिच्छरमाददे । उत्तमं रक्षसां मध्ये यमदत्तं महाबलः ॥ ४८ ॥

रक्षसां मध्ये	அரக்கர்களுள்	संकुदः	கினம் மேலிட்டு
महाबलः	மிக்க பலசாலியான	यमदत्तं	யமனுள்ளிக்கப்பட்ட
सः	அந்த	उत्तमं शरं	கிறந்த பாணத்தை
इन्द्रजि	இந்திரஜித்து	मध्ये	(அரக்கர்கள்)
विश्राव	சிறிய தந்தையின்		மத்தியில்
	பேரில்	आददे	கைக்கொண்டான்.

तं समीक्ष्य महातेजा महेषु तेन सहितम् । लक्ष्मणोऽप्याददे बाणपन्यं भीमपराक्रमः ॥ ४९ ॥

कुवेरेण स्वयं स्वप्ने यदत्तमपितात्मना । दुर्जयं दुर्विषहं च सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ ५० ॥

மஹாதேஜா:	மஹாதேஜஸ்தீபும்	तं	அந்த
भीमपराक्रमः	பெரும் பிரதாபசாலி	महेषु	கிறந்த அஸ்திரத்தை
	யுமான	समीक्ष्य	பார்த்து
लक्ष्मणः अपि	லக்ஷ்மணரும்	अपितात्मना	அளவற்ற மகிமை
तेन	அவனால்		வாய்ந்த
सहितं	தொடுக்கப்பெற்ற	कुवेरेण	குபேரனால்

स्वमे	ஸ்வப்பன் த்தில்	द्विपथं च	சகிக்கவொன் ன் ன் னுத
स्वयं	நேரிதேயொ		துபா ன
दत्तं	அளிக்கப்பெற்ற தும்	यत्	எதுவொ அந்த
दुर्जयं	தனக்கவரிய தும்	अन्य	மற்றொரு
सैन्ध्वैः	இந்திர னுன் னிட்ட	वाणं	பாணத்தை
सुरासुरैः अपि	தேவாசுரர தும்	आर्द्र	னக்கொன் டார்.

तयोस्ते धनुषी श्रेष्ठे बाहुभिः परिघोषमैः । विकृष्यमाणे वलवत्कौशवी च चुकूजतुः ॥

तयोः	அவ்விருவர்க ளின்	वलवत्	வலுக்கொ ண்டு
ते	அந்த	विकृष्यमाणे	இழுக்கப்படுகின் றன
श्रेष्ठे	சிறந்த		வாய்
धनुषी	வித்களி ர ண்டும்	कौश्वी इव	இரு அன் னில்கன்
परिघोषमैः	உழைத்தடி களுக்கொ		போன்றவா டும்
बाहुभिः	னக்களால் [ப்பாண	चुकूजतुः	ஒளித்தன.

ताभ्यां तौ धनुषी श्रेष्ठे संहितौ सायकोत्तमौ । विकृष्यमाणौ वीराभ्यां भृशं जज्वलतुः श्रिया ॥

ताभ्यां	அந்த	संहितौ	பூட்டப்பெற்று
वीराभ्यां	இரு வீரர்களால்	विकृष्यमाणौ	தொடுக்கப்படுகின்ற
श्रेष्ठे धनुषी	சிறந்த இரு வித்களில்		னவாய்
तौ	அந்த	श्रिया	ஒளிதாய்
सायकोत्तमौ	இரு சிறந்த பாணக்	भृशं	மிகவும்
	களும்	जज्वलतुः	தீபித்தன.

तौ भासयन्तावाकाशं धनुर्भ्यां विशिखौ च्युतौ । मुखेन मुखपाहत्य सन्निपेततुराजसा ॥

धनुर्भ्यां	இரு வித்களி ன் றும்	विशिखौ	பாணக்களும்
आकाशं	வானத்தை	मुखेन	தனிடால்
भासयन्तौ	மிளிரச்செய்து	मुखं	தனிகய
	கொண்டு	आजसा	வலுக்கொண்டு
च्युतौ	வெளிப்பிபாந்த	आहत्य	தாக்கி
तौ	அவ்விரு	सन्निपेततुः	விழ்த்தன.

सन्निपातस्तयोरासौ च्छरयोर्धोरूपयोः

धोरूपयोः	கொடிய உருக்
	கொண்ட

तयोः

அவ்விரு

सधूमविस्फुलिङ्गश्च तज्जोऽग्निदाहणोऽभवत्

सधूमविस्फुलिङ्गः	புகைவடி னும் பொறி
	களுட னும்

तज्जः

அதிலிருந் துமினம்மைய

॥ ५४ ॥

शरयोः	பாணக்களுக்கும்
सञ्जिगतः	வினா அழிவு
आसीत्	கொந்தது.

॥ ५५ ॥

अग्निः च	தீ
दाहणः	மிக்ககொடியதாய்
अभवत्	இருந்தது.

तौ महायहसङ्काशावन्योन्यं सन्निपत्य च । सङ्ग्रामे शतधा यान्तौ मेदिन्यां विनिपेततुः॥

महायहसङ्काशौ	பெரிய கிரகங்களை	सन्निपत्य च	தாக்கி,
तौ	அவைகள் [கிரகத்த]	शतधा यान्तौ	பல துணுக்குகளாக
संग्रामे	போரில்	मेदिन्यां	தரையில் [ஆடு]
अन्योन्यं	ஒன்றையொன்று	विनिपेततुः	விழுந்துவிட்டன.

शरौ प्रतिहतौ दृष्ट्वा तावुभौ रणमूर्धनि । व्रीडितौ जातरोषौ च लक्ष्मणेन्द्रजितौ तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	उभौ	இருவர்களும்
रणमूर्धनि	போர்முகத்தில்	शरौ	பாணங்களை
तौ	அந்த	प्रतिहतौ	அழிக்கப்பட்டனவாய்
लक्ष्मणेन्द्रजितौ	லக்சுமணரும் இந்திர	दृष्ट्वा	கவனித்து
	ஜித்துமாகிய	व्रीडितौ	வெட்கமுற்று
		जातरोषौ च	சினமும் வந்தினர்.

सुसंरब्धस्तु सौमित्रिरस्त्रं वारुणमाददे

॥ ५८ ॥

सौमित्रिः	சுசந்தமணர்	वारुणं अस्त्रं	வாருண ஆஸ்திரத்தை
तु	அப்பொழுது	आददे	தொடுத்தார்.
सुसंरब्धः	சுவேசமுற்று		

रौद्रं महेन्द्रजिबुद्धे व्यसृजयुधि निष्ठितः । तेन तद्विहतं त्वस्त्रं वारुणं परमाद्भुतम् ॥ ५९ ॥

महेन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	युधि	போரில்
रौद्रं	ரூத்திராஸ்திரத்தை	तत्	அந்த
युधि	போரில்	वारुणं	வாருண
निष्ठितः	முனைந்தவனாய்	अस्त्रं	ஆஸ்திரமானது
व्यसृजत्	விடுத்தான்.	परमाद्भुतं तु	மிக்க ஆச்சர்யமானதாய்
तेन	அதனால் (ரூத்திராஸ்திரத்தால்)	विहतम्	அழிக்கப்பட்டது.

ततः क्रुद्धो महातेजा इन्द्रजित्समितिञ्जयः । आग्नेयं सन्ध्ये दीप्तं स लोकं संक्षिपन्निव ॥

ततः	பிறகு	क्रुद्धः	சினமுண்டு
समितिञ्जयः	போரில் வெற்றி கொள்ளும்	लोकं	உலகையே
महातेजाः	மிக்க ஆற்றல்படைத்த	संक्षिपन् इव	அழிப்பவன் போலாகி
सः	அந்த	दीप्तं	ஒளிமிக்க
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து	आग्नेयं	ஆக்கினையாஸ்திரத்
		सन्ध्ये	தொடுத்தான். [தை]

सौरेणास्त्रेण तद्दीरो लक्ष्मणः प्रत्यवारयत्

॥ ६१ ॥

तत्	அதை	सौरेण	சூர்ய
वीरः	குரான	अस्त्रेण	ஆஸ்திரத்தால்
लक्ष्मणः	லக்சுமணர்	प्रत्यवारयत्	தடுத்தார்.

अखं निवारितं दृष्ट्वा रावणिः क्रोधमूर्च्छितः । आसुरं शत्रुनाशाय घोरमखं समाददे ॥६२॥

ராவணி:	இந்திரனிடத்து	சுதுநாசாய	பகைவனை யழிப்பதற்
அக்	அஸ்திரத்தை		கரக
நிவாரிதம்	தடுக்கப்பட்டதாக	ஆசுரம்	அஸுரஸம்பந்தமான
தூஷா	உணர்ந்து	घोरे	கொடிய
क्रोधमूर्च्छितः	கொத்தால் மெய்மறந்	अखं	அஸ்திரத்தை
	தவண்சி	समाददे	தொடுத்தான்.

तस्माच्चापाद्विनिष्येतुर्भास्वराः कूटमुद्राः । शूलानि च भुशुण्ड्यश्च गदाः खट्वाः परश्वधाः ॥

तस्मात्	அந்த	भुशुण्ड्यः	புகண்டியெனும் ஆயு
आपाव्	விவ்வினின்றும்		தக்கனும்
भास्वराः	ஒளிரிக்க	गदाः	கதைகளும்
कूटमुद्राः च	கூடாயுதக்கனும்	खट्वाः	கத்திகளும்
	முத்கராயுதக்கனும்	परश्वधाः च	கோடரிகளும்
शूलानि	சூலாயுதக்கனும்	विनिष्येतुः	வெளிப்போந்தன.

तद्दृष्ट्वा लक्ष्मणः संख्ये घोरमखमथासुरम् । अवार्य सर्वभूतानां सर्वशत्रुविनाशनम् ॥
माहेश्वरेण द्युतिमांस्तदखं प्रत्यवारयत् ॥ ६४ ॥

अय	அப்பொழுது	सर्वशत्रुविनाशनं	ஸர்வ சத்ருக்களையும்
द्युतिमान्	தேஜோவானாகும்		அழிக்கவல்லதுமான
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	आसुरं	ஆசுரம்
संख्ये	பொரியல்	अखं	அஸ்திரத்தை
तव	அந்த	दृष्ट्वा	கவனித்து
घोरे	பயங்கரமானதும்	माहेश्वरेण	மஹேசுவரஸ்திரத்
सर्वभूतानां	எல்லாப்பிராணி		தால்
	களாலும்	तव	அந்த
अवार्यं	தடுக்கவொண்ணாத	अखं	அஸ்திரத்தை
	தும்	प्रत्यवारयत्	தகைத்துவிட்டார்.

तयोः सुतमुलं युद्धं संवभूवाद्भुतोपपम् ॥ ६५ ॥

तयोः	அய்விருவர்களுக்கும்	अद्भुतोपपं	உவமையற்றவாதும்
युद्धं	யுத்தமானது		
सुतमुलं	மிகக்குழப்பமாயும்	संवभूव	நிகழ்ந்தது.

गगनस्थानि भूतानि लक्ष्मणं पर्यवारयन् ॥ ६६ ॥

गगनस्थानि	ஆகாயத்திலிருக்கும்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
भूतानि	இவ்வினையினர்	पर्यवारयन्	முற்றுகொண்டனர்.

भैरवाभिख्ये भीमे युद्धे वानररक्षसाम् । भूतैर्गह्विराकाशं विस्मृतैरावृतं वभौ ॥ ६७ ॥

வானரரக்ஷஸர்	வானரரரக்ஷஸர் களின்	आकाशं	ஆகாசமானது
भीमे	பயங்கரமானதும்	विस्मृतैः	ஆச்சர்யங்கொண்ட
भैरवाभिख्ये	பயங்கரவோசை கொண்டதுமான	बहुभिः	பல
युद्धे	போரில்	भूतैः	பூதங்களால்
		आवृतं	குழப்பெற்றதாய்
		वभौ	இருந்தது.

ऋषयः पितरो देवा गन्धर्वा गरुडोरगाः । शतक्रतुं पुरस्कृत्य ररक्षुर्लक्ष्मणं रणे ॥ ६८ ॥

ऋषयः	ரீஷிகளும்	शतक्रतुं	இந்திரனை
पितरः	பித்தருக்களும்	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டுக்கொண்டு
देवाः	தேவர்களும்	रणे	போரில்
गन्धर्वाः	கந்தர்வர்களும்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
गरुडोरगाः	கருடர்களும், உரகர் களும்	ररक्षुः	ரக்ஷித்தார்கள்.

अथान्यं मार्गणश्रेष्ठं सन्दधे राघवानुजः । हुताशनसपस्पर्शं रावणात्मजदारणम् ॥ ६९ ॥

अथ	அப்பொழுது	रावणात्मजदारणं	இந்திராஜித்தை சிதைக் கவல்லதுமான
राघवानुजः	லக்ஷ்மணர்	अन्यं	மற்றொரு
हुताशनसपस्पर्शं	அக்னிக்கொப்பாசிய ஸ்பர்சங்கொண்டதும்	मार्गणश्रेष्ठं	சிறந்த பாணமொன் றை
		सन्दधे	தொடுக்கலாயினர்.

सुपत्रपनुवृत्ताङ्गं सुपर्वाणं सुसंस्थितम् । सुवर्णविकृतं वीरः शरीरान्तकरं शरम् ॥ ७० ॥

दुरावारं दुर्विषहं राक्षसानां भयावहम् । आशीविषविषप्रख्यं देवसङ्घैः समर्चितम् ॥ ७१ ॥

येन शक्रो महातेजा दानवानजयत्प्रभुः । पुरा देवागुरे युद्धे वीर्यवान्हस्तिवाहनः ॥ ७२ ॥

तदैन्द्रमस्त्रं सौमित्रिः संयुगेष्वपराजितम् । शरश्रेष्ठं धनुःश्रेष्ठे नरश्रेष्ठोऽभिसन्दधे ॥ ७३ ॥

वीरः	வீரரும்	पुरा	முன்னொருகால்
नरश्रेष्ठः	புருஷோத்தமருமா கிய	देवागुरे	தேவாஸுர
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	युद्धे	போரில்
महातेजाः	மஹாதேஜஸ்கிரியும்	येन	எதைக்கொண்டு
प्रभुः	ஸர்வசக்தனும்	दानवान्	அகாசர்களை
हस्तिवाहनः	{ நறியெனும் குதிரை கைய வானவாய்க் கொண்டவனும்	अजयत्	வெற்றிகொண்டானோ
वीर्यवान्	வீர்யசாலியுமான	तत्	அதற்கிறதும்
शक्रः	இந்திரன்	सुपत्रं	அழகிய சிறகுகள் கட்டப்பெற்றதும்
		अनुवृत्ताङ्गं	ஓரே விரான உருக் கொண்டதும்

சுவாஜ்	அழகிய கணுக்களுந் றதும்	मवावहं	ஆபத்தைத்தர வல்லதும்
सुसंस्थितं	மிக்க உறுதியானதும்	भाशीतिविषयस्य	சர்ப்பத்தின் விஷத் திற்கொப்பானதும்
सुवर्णविकृतं	பொன்னுலிழைக்கப் பெற்றதும்	देवसङ्घः	தேவகணங்கனால்
शरीरान्तरे	சரீரத்திற்குநரசத்தை விளைவிக்கும்	समचितं	பூஜிக்கப்பெற்றதும்
शरं	பாணமாகிறதும்	संगुणेषु	பேரர்களில்
दुरावारं	தடைக்கவொண்ணா ததும்	अवराजितं	எவராலும் வெல்லப் பெறுததும்
दुर्विषयं	சகிக்கவொண்ணாத தும்	ऐन्द्रं अखं	ஐந்திர அஸ்திரமான
राक्षसानां	ஆரக்கர்களுக்கு	शरश्रेष्ठं	சிறந்த பாணத்தை
		धनुःश्रेष्ठं	சிறந்த வில்லால்
		अभिलक्ष्ये	புட்டினார்.

सन्धायामित्रदलने विचर्ष्य शरासनम् । सज्यमायम्य दुर्धर्षं कालो लोकक्षये यथा॥७४॥

लोकक्षये	பிரளயகாலத்தில்	सर्वं	நானேற்றப்பட்டதும்
कांक्षः	பிருத்தி	दुर्धर्षं	தடைக்கவரியதுமான
यथा	போன்றவராய்	शरासनं	வில்லை
अमित्रदलनं	சத்துருக்களைச் சுதைக்கவல்லதும்	आयम्य	வளைத்து
		संवाय	தொடுத்து
		विचर्ष्य	தீழுத்தார்.

सन्धाय धनुषि श्रेष्ठे विकर्षन्निदमब्रवीत् । लक्ष्मीबाहूक्ष्मणो वाक्यमर्थसाधकमात्मनः ॥

लक्ष्मीवान्	பூதீஸம்பன்னரான	आत्मनः	தனக்கு
क्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	अर्थसाधकं	காரியசத்தியை விளை விக்கும்
श्रेष्ठे	சிறந்த	वाक्यं	ஒரு திருமொழியை
धनुषि	வில்லில்	इष्टं	பின்னருமாறு
संवाय	தொடுத்து	अब्रवीत्	சாற்றியருளினார்.
विकर्षन्	தூழுப்பவராய்		

धर्मात्मा सत्यसन्धश्च रामो दाशरथिर्यदि । पौरुषे चाप्रतिद्वन्द्वः शरैनं जहि रावणिम् ॥

पौरुषे	"பிரதாபவிஷயத்தில்	सत्यसन्धः च	ஸத்தியசந்தராகவும்
अप्रतिद्वन्द्वः	ஒப்பற்றவராகிய	यदि	இருக்கின்ற எனில்
दाशरथिः	தசாதசக்கிரவர்த்தியா ரின் திருமந்தராகிய	शः	ஓ பாணமே!
रामः	பூதீராமர்	एने	இந்த
धर्मात्मा च	தர்மாத்மாவும்	रावणि	இந்திரஜித்தை
		जहि	வதைப்பாயாக, "

மிஹே	மேண்டவளவில்	யதா	எவ்வண்ணமோ
வசவதே	விருத்திராகடன் வசுதமரம்	ஹ்யந்த:	அவ்வண்ணமே உற்சாகம் பூண்டவர் களாய்
தேவா:	தேவர்கள்	சுகது:	ஆரவாரித்தார்கள்.

अथान्तरिक्षे देवानामृषीणां च महात्मनाम् । अभिज्ञे च सन्नादो गन्धर्वाप्सरसामपि ॥

அத	அப்பொழுது	गन्धर्वाप्सरसं	கந்தர்வர்களுடைய
अन्तरिक्षे	வானில்	अपि	வும் அப்சரஸ்களு டையவும்
देवानां च	தேவர்களுடையவும்	सन्नादः	பேசுரவாதம்
महात्मनां	மஹாத்மர்களிடையே	अभिज्ञे	உண்டாயிற்று.
ऋषीणां च	ரிஷிகளுடையவும்		

पतितं तमभिज्ञाय राक्षसी सा महाचंसुः । वध्यमाना दिशो भेजे हरिभिर्जितकाशिभिः ॥

சா	அந்த	जितकाशिभिः	வெற்றிகொண்டு விளங்கும்
राक्षसी महाचंसुः	ஆரக்கம்பெரும்படை சு	हरिभिः	வானரர்களால்
त	அவளை (இந்திர ஜிததை)	वध्यमानाः	புடைக்கப்படுபவதாய்
पतितं	கீழ்ச்சாய்ந்தவளாய்	दिशः	திக்குகளில்
अभिज्ञाय	கவனித்து	भेजे	ஒடிற்று.

वानरैर्वध्यमानास्ते शस्त्राण्युत्सृज्य राक्षसाः । लङ्कापभिसुखाः ससुर्नष्टसंज्ञाः प्रधाविताः ॥

ते	அந்த	उत्सृज्य	விட்டெறிந்து
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	मष्टसंज्ञाः	மெய்மறந்து
वानरैः	வானரர்களால்	प्रधाविताः	ஒடியவர்களாய்
वध्यमानाः	மொத்துண்டு	लङ्का	இலங்கையை
शस्त्राणि	ஆயுதங்களை	अभिसुखाः ससुः	கொக்கிச்சென்றார்கள்.

दुर्दुर्बुद्ध्या भीता राक्षसाः शतशो दिशः । त्यक्त्वा प्रहरणान्सर्वे पट्टिशासिपरश्वयान् ॥

भीताः	வெருண்ட	प्रहरणान्	ஆயுதங்களை
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	त्यक्त्वा	போட்டுவிட்டு
सर्वे	யாவரும்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
पट्टिशासिपरश्वयान्	பட்டயக்கத்தி, வான், கோடரி ஆகிய	बहुधा	பலவாறாய்
		दिशः	திசைகளில்
		दुर्दुर्बुः	ஒடினார்கள்.

केचिल्लङ्कां परित्रस्ताः प्रविष्टा वानरार्दिताः ॥ ८६ ॥

वानरार्दिताः	வானரர்களால் புடை க்கப்பட்டு	केचिन्	சிலர்
परित्रस्ताः	வெருண்டோடிய	लङ्कां	இலங்கைக்குள்
		प्रविष्टाः	புகுந்தார்கள்.

समुद्रे पतिताः केचित्केचित्पर्वतपाश्रिताः

॥ ८७ ॥

केचिन् கிலர்
 समुद्रे கடலில்
 पतिताः விழுந்து விட்டார்கள்.

केचिन् கிலர்
 पर्वतं மலையில்
 आश्रिताः ஏற்றினார்கள்.

इतमिन्द्रजितं दृष्ट्वा शयानं समरक्षितौ । राक्षसानां सहस्रेषु न कश्चित्प्रत्यक्ष्यत ॥ ८८ ॥

इन्द्रजितं இந்திரஜிதன
 इतं கொல்லப்பட்டு
 समरक्षितौ போர்க்களத்தில்
 शयानं சாய்ந்துகிடப்பவனாய்
 दृष्ट्वा பார்த்து

राक्षसानां அரக்கர்களின்
 सहस्रेषु ஆயிரத்தவர்களில்
 कश्चित् ஒருவனும்
 प्रत्यक्ष्यत न முந்தோன்றவில்லை.

यथाऽस्तं गत आदित्ये नावतिष्ठन्ति रश्मयः । तथा तस्मिन्निपतिते राक्षसास्ते गतो दिशः॥

आदित्ये கதிரவன்
 अस्तं गते அஸ்தமித்தவனளில்
 यथा எவ்வண்ணம்
 रश्मयः கிரணங்கள்
 अवतिष्ठन्ति न இராதின
 तथा அவ்வண்ணமே

तस्मिन् அவன்
 निपतिते சாய்ந்தவனளில்
 ते அந்த
 राक्षसाः அரக்கர்கள்
 दिशः திசைகளில்
 गतोः ஓடிவிட்டார்கள்.

शान्तरश्मिर्वादित्यो निर्वाण इव पावकः । स बभूव महातेजा व्यपास्तगतजीवितः ॥

महातेजाः பேராற்றல்கொண்ட
 सः அவன் (இந்திரஜிதன்)
 व्यपास्तगतजीवितः முற்றும் ஒழிந்துவிட்ட உயிருடையவனாய்

शान्तरश्मिः கிரணங்களழிந்த
 आदित्यः इव சூரியன்போலவும்
 निर्वाणः அலைந்த
 पावकः इव அக்னியைப்போலவும்
 बभूव இருந்தான்.

प्रशान्तपीडाबहुलो नष्टरिष्टः प्रतापवान् । बभूव लोकः पतिते राक्षसेन्द्रसुते तदा ॥ ९१ ॥

प्रतापवान् பெருந்தாபக்கொண்ட
புருந்த
 लोकः உலகமானது
 तदा அப்பொழுது
 राक्षसेन्द्रसुते அரக்கமன்னன்
புதல்வன்

पतिते சாய்ந்தவனளில்
 प्रशान्तपीडाबहुलः உபத்திரவங்கள் பலவும் நீங்கப்பெற்று
 नष्टरिष्टः கஷ்டங்கள் ஒழிந்த
நாய்
 बभूव ஆகிற்று.

हर्षं च शक्रो भगवान्सह सर्वैः सुरर्षभैः । जगाम निहते तस्मिन्नाक्षसे पापकर्मणि ॥ ९२ ॥

तस्मिन् அந்த
 पापकर्मणि பாபகர்மாவதிய
 राक्षसे அரக்கன்
 निहते மாண்டவுடன்
 शक्रः भगवान् च இந்திராகனானும்

सुरर्षभैः தேவோத்தமர்கள்
 सर्वैः सह பாவருடன்கூட
 हर्षं ஆனந்தத்தை
 जगाम கொண்டார்.

आकाशे चापि देवानां शुश्रुवे दुन्दुभिस्त्रयः । नृत्यद्भिरप्सरोभिश्च गन्धर्वैश्च महात्मभिः ॥

ஆகாசே	அகாசத்தில்,	गन्धर्वैः च	கந்தர்வர்களோடும்
आकाशे	ஆகாசத்தில்	देवानां	தேவர்களுடைய
नृत्यद्भिः	நடந்தவர்களும்	दुन्दुभिस्त्रयः अपि	துந்துபிவாய்ப்பழுதும்
अप्सरोभिः च	அப்சரோத்தர்களோடும்		கமும்
महात्मभिः	மகாத்மர்களோடும்	शुश्रुवे	தேட்கப்பெற்றது.

ववृषुः पुष्पवर्षाणि तदद्भुतभूतदा । मशंसुर्हते तस्मिन्नाक्षसे कूरकर्मणि ॥

शुद्धा आपो दिशश्चैव जहृषुर्देवदानवाः ॥ ९४ ॥

तस्मिन्	அந்த	नव	அது
कूरकर्मणि	தீர்ச்செயலுண்டாதவனு	अक्षतं	ஆச்சரியகரமாகவே
राक्षसे	அரக்கன் [சிய	अभूत्	இருந்தது.
हते	மாண்டபொழுது	आपः च	இலங்கலும்
पुष्पवर्षाणि	பூமாரிகளை	दिशः एव	திசைகளும்
ववृषुः	பெய்தனர்.	शुद्धाः	தெளிந்திருந்தன.
मशंसुः	புகழ்ந்துகொண்டாடினர்.	देवदानवाः	தேவதாரர்கள்
तदा	அப்பொழுது	जहृषुः	ஈழிச்சிக்கொண்டார்கள்.

आजगुः पतिते तस्मिन्सर्वलोकभयावहे । ऊचुश्च सहिताः सर्वे देवगन्धर्वदानवाः ॥

विज्वराः शान्तकलुषा ब्राह्मणा विचरन्त्विति ॥ ९५ ॥

सर्वलोकभयावहे	{ எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆபத்தை விளை வித்த	आजगुः	வந்தார்கள்.
तस्मिन्	அவன்	ब्राह्मणाः	பிராமணர்கள்
पतिते	சாய்ந்தவனில்	शान्तकलुषाः	உபத்திரங்களை ஒழி யப்பெற்றது
देवगन्धर्वदानवाः	தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் கன் அஸுரர்கள்	विज्वराः	மனக்கலை நீக்கியவர் களாய்
सर्वे	மாவரும்	विचरन्तु	செலிக்கட்டும்.
सहिताः	ஒன்றாகித்த	इति च	என்தும்
		ऊचुः	சொன்னார்கள்.

ततोऽभ्यनन्दन्संहृष्टाः समरे हरिषूथपाः । तमपतिवलयं दृष्ट्वा हतं नैर्ऋतपुङ्गवम् ॥ ९६ ॥

हरिषूथपाः	வாஸதிகளைத்தவர்கள்	समरे	போரில்
ततः	அப்பொழுது	हते	மாய்க்கப்பட்டவனும்
अपतिवलयं	ஒப்பற்ற மலையிப்பா	दृष्ट्वा	கவனித்து
	யும்	संहृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்டவர் களாய்
तं	அந்த	अभ्यनन्दन्	புகழ்ந்து கொண்டாடி னார்கள்.
नैर्ऋतपुङ्गवं	நெருத்தெனத்தவன்		

विभीषणो हनुमांश्च जाम्बवांश्चैर्यूथपः । विजयेनाभिनन्दन्स्तुष्टुवापि लक्ष्मणम् ॥ ९७ ॥

विभीषणः च	விபிஷணனும்	विजयेन	வெற்றியால்
हनुमान् च	ஹனுமாரும்	लक्ष्मणं अपि	லக்ஷ்மணனாரையும்
जम्बूयूथपः	கரடிவேளைத் தலைவ	अभिनन्दन्तः	கொண்டாடுகின்றவர்
	னாகிய		களாய்
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	स्तुष्टुः	துதித்தார்கள்.

श्वेलन्तश्च नदन्तश्च गर्जन्तश्च पुवङ्गमाः । लब्धलक्ष्मा रघुसुतं परिवार्योपतस्थिरे ॥ ९८ ॥

पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	नदन्तः च	பூசலிடுபவர்களாகவும்
लब्धलक्ष्माः	பத்தேதசம் திறைவேறிய	गर्जन्तः च	கரஜிப்பவர்களாகவும்
	பவர்களாய்	रघुसुतं	லக்ஷ்மணரை
श्वेलन्तः च	குதிப்பவர்களாகவும்	परिवार्य	சூழ்ந்து
		उपतस्थिरे	பக்களில் நின்றார்கள்.

लाङ्गूलानि प्रविध्यन्तः स्फोटयन्तश्च वानराः । लक्ष्मणो जयतीत्येवं वाक्यं विश्रावयंस्तदा ॥

वानराः	வானரர்கள்	लक्ष्मणः	"லக்ஷ்மணர்
तदा	அப்பொழுது	जयति	ஸர்வோத்திருஷ்டமா
लाङ्गूलानि	கால்களை		கவனக்குகின்றார்,"
प्रविध्यन्तः	சுழற்றி அடிப்பவர்	इति एवं	இப்படியாகிய
	களாய்	वाक्यं	மொழியை
स्फोटयन्तः च	கைகொட்டுகின்றவர்	विश्रावयन्	பதவிரக்கமாய்
	களாய்,		மொழிந்தார்கள்.

अन्योन्यं च समाक्षिप्य कपयो हृष्टमानसाः । चक्रुश्चावचमुणा राघवाश्रयजाः कथाः ॥

कपयः	வானரர்கள்	राघवाश्रयजाः	பூராமரது கொண்டு
हृष्टमानसाः	மனஉற்சாகக்கொண்டு		களா லுண்டான
अन्योन्यं	ஒருவரையொருவர்	चक्रुश्चावचमुणाः	மேன்மைபொருந்திய
समाक्षिप्य	கட்டிக்கொண்டு		குணக்கொற்ற
		कथाः च	பேச்சுகளை
		चक्रुः	பேசினார்கள்.

तदसुकरमथाभिवीक्ष्य हृष्टाः मियसुहृदो युधि लक्ष्मणस्य कर्म ।

परममुपलभन्मनःप्रहर्षं विनिहतमिन्द्ररिपुं निशम्य देवाः ॥ १०१ ॥

देवाः	தேவர்கள்	कर्म	செயலை
अथ	அப்பொழுது	हृष्टाः	சந்திரமதமுள்ளவராக
युधि	போலில்	अभिवीक्ष्य	கவனித்து,
मियसुहृद्वैः	உற்ற துணைவராகிய	इन्द्ररिपुं	இந்திரஜித்தை
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	विनिहतं निशम्य	மாண்டவனாய்பார்த்து
तत्	அந்த	परमं	மிகுந்த
अमुकं	எளிதிற்கெயற்கரிய	मनःप्रहर्षं	மனச்சுந்திஷ்டியை
		उपलभन्	கொண்டார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकनवतितमः सर्गः ॥

தினவதிதம: சரீ:—தொண்ணூற்றிரண்டாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௨ ॥

லக்ஷ்மணஸ்தாபனம்—லக்ஷ்மணரைப் புகழ்வது.

ஓபிரகிஷ்ணாவஸ்து லக்ஷ்மண: ஸுபலக்ஷ்ண: । வபூவ ஹஸ்தே இவா ஸகஜேதாஸாஹே ॥ ௧ ॥

ஸுபலக்ஷ்ண:	நற்பிறவிக்குணங்கள் அடையப்பெற்ற	லு	அப்பொழுது
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்	தே ஸகஜேதர்	அந்த இத்திரஜித்தை
ஹே	பேரில்	ஹே	கொன்று
ஓபிரகிஷ்ணாவ:	குருதிவழிந்த மேனி கொண்டவராய்	ஹே:	ஆனந்தம் கொண்ட வராய்
		வபூவ	ஆரின்.

தத: ச ஜாஸ்யவந்தே ச ஹநூமந்தே ச வீரீயவான் । சந்நிஹத்ய மஹாதேஜாஸ்தாஸ்த்வ சர்வாவநோகஸ: ॥
ஆஜகாம ததஸ்தீவிரே யத்ரு ஸுபிரவராஹே । விபிஷணமவஸ்துப்ய ஹநூமந்தே ச லக்ஷ்மண: ॥ ௩ ॥

தத:	அனந்தம்	சந்நிஹத்ய	கட்டிக்கொண்டு
வீரீயவான்	வீரயசாலியும்	விபிஷண	விபிஷணரையும்
மஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்வியமாகிய	ஹநூமந்தே ச	ஹனுமாரையும்
ச:	அந்த	அவஸ்து	கைலாசுக்கு கொடுத்து கொண்டு
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்	ஸுபிரவராஹே	சுக்ரீவனும் ஸ்ரீராம
ஜாஸ்யவந்தே ச	ஜாம்பவந்தரையும்	யத்ரு	எக்கோ [ஸ்ரீராம
ஹநூமந்தே ச	ஆஞ்சநேயரையும்	தத:	அவ்விடத்திற்கு
தான்	அந்த	வீரீய	வேகமாய்
வனோகஸ:	வானரர்கள்	ஆஜகாம	வந்துசென்றார்.
ஸர்வாந் ச	யாவரையும்		

ததோ ராமமபிக்ரம்ய சৌமித்ரிநிபிவாஹ ச । தஸ்யோ ஹநூமந்தே இந்ரஸ்யேவ வூஹஸ்தி: ॥ ௪ ॥

தத:	அப்பொழுது	இந்ரஸ்ய	இத்திரஜிக்கு
சৌமிதி:	லக்ஷ்மணர்	ஹ	எவ்வண்ணமோ
ராம	ஸ்ரீராமரை		அவ்வண்ணமே
அபிக்ரம்ய	அணுகி	ஹநூமந்தே:	கைலாஸின் பக்
அபிவாஹ ச	நமஸ்கரித்தும்		கலிக்குப்பவராய்
வூஹஸ்தி:	விவாழன்	தஸ்யோ	காத்திரீக்தர்.

நிஹநநிவ சாமமய ராஹவாய மஹாத்மனே । ஆவசஸ்தே ததா வீரோ ஹிமிந்ரஜிதோ வபம் ॥

ததா	அப்பொழுது	ஹி	பயங்கரமான
வீர: ச	வீரராகிய ஆவர்	வபம்	வதைவை
சாமமய	கிட்டி	நிஹந ஹ	பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டே
மஹாத்மனே	மஹாத்மாவாகிய	ஆவசஸ்தே	தெரியப்படுத்தினார்.
ராஹவாய	ஸ்ரீராமருக்கு		
இந்ரஜித:	இத்திரஜித்தின்		

रावणेस्तु शिरश्छिन्नं लक्ष्मणेन महात्मना । न्यवेदयत रामाय तदा हृष्टो विभीषणः ॥६॥

ததா	அப்பொழுது	லக்ஷ்மண	ஸக்திமணரால்
ஹே:	ஆனந்தம் கொண்	ராவண:	இந்திரஜித்தின்
விभीषण: து	சிறிசுண்ணும் [பருந்த	சிர:	தலையை
ராமாய	ஸ்ரீராமரிடம்	ஹி:	அறுக்கப்பட்டதாய்
மஹா:மனா	மஹாத்மாவாகிய	ந்யவேதய	தெரிவித்தார்.

श्रुत्वैतत् महावीर्यो लक्ष्मणेनेन्द्रजिद्वधम् । प्रहर्षमनुलं लेभे रामो वाक्यमुवाच ह ॥ ७ ॥

महा वीर्य:	மஹா பராக்ரமசாலி யாகிய	अनुलं	அனவற்ற
राम:	ஸ்ரீராமர்	प्रहर्ष	ஆனந்தத்தை
लक्ष्मणेन	ஸக்திமணரால்	लेभे	அடைந்தார்.
पुतत्	இந்த	वाक्यं	ஒரு சொல்லை
इन्द्रजिद्वधं	இந்திரஜித்தின்	तु	அப்பொழுது
शुवा	கேட்டு, [வதைதைய	उवाच ह	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:

• साधु लक्ष्मण तुष्टोऽस्मि कर्मणा सुकृतं कृतम् । रावणेर्हि विनाशेन जितमित्युपधारय ॥

लक्ष्मण	“ஸக்திமணு!”	रवणे:	இந்திரஜித்தின்
साधु	நன்று!	विनाशेन हि	அழிவாலேயே
सुकृतं	சற்கருமம்	जितं	யாவும் வெற்றிக்கொள் ளப்பட்டது
कृतं	புரியப்பெற்றது.	इति	என்று
कर्मणा	அச்செயலால்	उपधारय	நிச்சயம் கொள்வார் யாக.
तुष्ट: अस्मि	ஆனந்தக்கொண் டேன்.		

• स तं शिरस्युपाघ्राय लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् । लज्जमानं बलात्स्नेहादङ्कुषारोप्य वीर्यवान् ॥

उपवेश्य तमुत्सङ्गे परिष्वज्यावपीडितम् । भ्रातरं लक्ष्मणं स्निग्धं पुनः पुनरुदक्षत ॥१०॥

वीर्यवान्	வீர்யசாலியான்	उपवेश्य	மடிவில்
तं	அவர்	बलात्	உட்கார்ந்தி
लक्ष्मिवर्धनं	பேரழகுபெறுகி	उपवेश्य	இறங்க
भ्रातरं	தம்பியாகும் [நித்கும	शिरसि	தழுவிக்கொண்டு
तं लक्ष्मणं	அந்த ஸக்திமணரை	उपाघ्राय	செவ்வில்
अङ्कुषं	மடிபிது	अवपीडितं	உச்சிமுக்கந்து
आरोप्य	எற்றிவைத்துக்கொ ண்டு	लक्ष्मणं	துன்புற்றிருக்கும்
लज्जमानं	வெட்கியிருக்கும்	स्निग्धं	ஸக்திமணரை
तं	அவனை	पुनः पुनः	அன்பாய்
उदक्षत	அன்பால்	उदक्षत	பீண்டும்பீண்டும் கடாகழித்தருளினார்.

• शल्यसंघीडितं शस्तं निश्वसन्तं तु लक्ष्मणम् । रामस्तु दुःखसन्तप्तस्तदा निश्वसितो भृशम् ॥

தது
ராம: து
சுஸ்த்
சுலயஸங்கீடதீ
அப்பொழுது
புரீராமரும்,
தாக்கப்பட்டு
அலுபுற்று
அன் புற்று

லதமண து
து:சுஸந்தப்தஸ்ததா
நிஸ்வஸதத
வராய்

நிஸ்வஸத்
பெருமூச்செதிர்து
கொண்டிருக்கும்

புரீ
நிஸ்வஸத:
பெருமூச்செதிர்தார்.

• मूर्ध्नि चैनमुपाधाय भूयः संस्पृश्य च त्वरन् । उवाच लक्ष्मणं वाक्यमाश्वस्य पुरुषर्षभः ॥

புரீப:ம:
புன்
லதமண
மூர்தி
உபாஸாய ச
தவரன்
புருமூஸ த்தமராகிய
இந்த [அவர்
லக்தமணரை
கிரவரில்
உச்சிமூகர்தும்
பரபரப்புற்று

மூய:
செஸ்பூஸ்ய ச
அஸாஸ்ய
சாவய்
உவாச
மேன்மேலும்
தழுவிக்கொண்டும்
தேற்றாவுபடுத்தி
சொல்லொன்றை
பென்ருமாறு உரைத்
தார்:

• कृतं परमकल्याणं कर्म दुष्करकर्मणा

॥ १३ ॥

துஷக(கர்ம)ணா
பரமகல்யாண
“அரிய செயலால்
மிக நலனளிக்கும்

கர்ம
குதம்
நற்கருமம்
முடிக்கப்பெற்றது.

• अद्य मन्ये हते पुत्रे रावणं निहतं युधि

॥ १४ ॥

அத
யுதி
புத்
“அப்பொழுது
போரில்
புத்திரன்

ஹதே
ராவண
நிஹத்
மன்யே
மாய்க்கப்பட்டவன
ராவணனையும் [யில்
மாண்டவனாய்
தனைக்கென் தேன்.

• अद्याहं विजयी शत्रौ हते तस्मिन्दुरात्मनि

॥ १५ ॥

தரிமஸ்
தூராஸநி
சுத்ரீ
ஹதே
“அந்த
தாஸ்தூர்த்மாவாகிய
சத்ரு
மாண்டவனயில்

அஹ்
அத
விஜயீ
நான்
இப்பொழுது
கெத்திபெற்றவனாகி
னென்.

• रावणस्य नृशंसस्य दिष्ट्या वीर त्वया रणे । छिन्नो हि दक्षिणो बाहुः स हि तस्य व्यपाश्रयः॥

வீர
தவயா
ரணே
நுரீஸஸ
ராவணஸ
தக்சிண:
வாஹு: ஹி
“கிரகே !
உன்னால்
போரில்
கொடிய யனாகிய
ராவணனது
வாண்து
புதுமே

சிண:
திஸ்யா
ச:
தஸ்ய
வ்யாஸய: ஹி
தறுக்கப்பட்டு
கிட்டது.
பெருநலன்கிளைந்தது.
அவன் (இந்திராஸ்திர்து)
அவனுக்கு (ராவண
னுக்கு)
நற்றுணையன்றோ?

• विभीषणहनुमद्भ्यां कृतं कर्म महद्रणे

॥ १७ ॥

रणे "போரில்
விभीஷண- } விபிஷணராலும்
हनुमद्भ्यां } அனுமாராலும்

महत् कर्म कृतम् சிறந்த செயல் கருத்தாய்.

• अहोरात्रैस्त्रिभिर्वीरः कथंचिद्विनिपातितः

॥ १८ ॥

वीरः "வீரனாகும்வன்
(இந்திரஜித்து)
त्रिभिः மூன்று

अहोरात्रैः இரப்பகல்களாக
कथञ्चित् கிரமப்பட்டு
विनिपातितः வீழ்த்தப்பட்டான்.

• निरमित्रः कुतोऽस्म्यद्य निर्यास्यति हि रावणः । बलव्यूहेन महता श्रुत्वा पुत्रं निपातितम्॥

अद्य हि "இப்பொழுதே
निरमित्रः சுதருக்கனொழிந்த
வனாய்
कृतः अस्मि ஆக்கப்பட்டேன்.
रावणः ராவணன்

पुत्रं புதல்வனை
निपातितं श्रुत्वा வீழ்த்தப்பட்டவனாய்
महता பெரும் [கேட்டு
बलव्यूहेन சேனையணியோடு
निर्यास्यति புறப்பட்டுவருவான்.

• तं पुत्रवधसन्तप्तं निर्यान्तं राक्षसाधिपम् । बलेनावृत्य महता निहनिष्यामि दुर्जयम् ॥

दुर्जयं "வெல்லற்கரியனும்
पुत्रवधसन्तप्तं புத்திரனதுவதையால்
தடித்திருப்பவனும்
निर्यान्तं எதிர்த்துவருபவனா,
त अந்த [மான

राक्षसाधिपं அரசுக்கமன்னனை
महता பெரும்
बलेन சைன்யத்தால்
आवृत्य குழித்து
निहनिष्यामि வதைத்துவிடுவேன்.

• त्वया लक्ष्मण नाथेन सीता च पृथिवी च मे । न दुष्पापा हते त्वद्य शक्रजेतरि चाहवे ॥

लक्ष्मण "லக்ஷ்மணா!
नाथेन துணைவனான
त्वया உன்னால்
अद्य இப்பொழுது
आहवे போரில்
शक्रजेतरि च இந்திரஜித்தே

हते तु மாய்க்கப்பட்ட
मे எனக்கு [வளவில்
सीता வீழையும
दुष्पापा न அடையவரியளல்லன்.
पृथिवी च பூவுலகுமே
च அப்படியே அடைய
வரியதல்ல, ॥

• स तं भ्रातरमाश्वस्य परिष्वज्य च राघवः । रामः सुपेणं मुदितः समाभाष्येदमब्रवीत् ॥

सः அந்த
राघवः ரகுநலதிலகரான
रामः சீராமர்
मुदितः களிப்புற்று
त अந்த
आश्वस्य தம்பிகைய

आश्वस्य தேற்றாவுபடுத்தி
परिष्वज्य च அணைத்துக் கொ
सुपेणं ஸுவேணனை [ண்டும்
समाभाष्य அழைத்து
इदं பின்வருமாறு
अब्रवीत् கட்டளையிட்டார்.

विभीषणमुखानां च सुहृदां राघवाज्ञया । सर्वानरमुख्यानां चिकित्सां स तदाऽकरोत् ॥

ச:	அவன்	சர்வானரமுக்யானாं ச	எல்லா வானரோத்
राघवाज्ञया	ஸ்ரீராமரின் கட்டளை		தமர்களுக்கும்
	யால்	चिकित्सां	சிகித்சையை
विभीषणमुखानां	விபிஷணர் முதலான	तदा	அப்பொழுது
सुहृदां	நண்பர்களான	अकरोत्	செய்தான்.

ततः प्रकृतिमापन्नो हृत्शल्यो मतव्यथः । सौमित्रिभूदितस्तत्र क्षणेन विगतज्वरः ॥ २९ ॥

ततः	அப்பொழுது	गज्वयथः	வேதனைபொழிந்த
तस्य	அவ்விடத்தில்		வராய்
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	विगतज्वरः	மனக்கவலை நீங்கியவ
क्षणेन	சிறிது நேரத்தில்		ராய்
हृत्शल्यः	பாணப்புண்கள் நிற	प्रकृति	ஸ்வபாவநிலைமையை
	வராய்	आपन्नः	ஆடைத்தவராய்
		मुदितः	உத்ஸாஹங்கொண்
			டிருந்தார்.

तथैव रामः प्लवगाधिपस्तदा विभीषणधर्षपतिश्च जाम्बवान् ।

अवेक्ष्य सौमित्रिपरोगमुत्थितं मुदा ससैन्या रुचिरं जहर्षिरे ॥ ३० ॥

तदा	அப்பொழுது	सौमित्रि	ஸக்திமணரை
रामः एव	ஸ்ரீராமரும்	अरोग	நோயற்று
प्लवगाधिपः तथा	வானரமன்னனும்	उत्थितं	எழுந்தவராய்
विभीषणः च	விபிஷணரும்	अवेक्ष्य	நவனித்து
जक्षपतिः	கரடிமன்னராகிய	मुदा	ஸந்தேசத்தத்தால்
जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	रुचिरं	மிக
ससैन्याः	சேனைகளுடன் கூட	जहर्षिरे	மனத்திருப்திகொண்
			டார்கள்.

अपूजयत्कर्म स लक्ष्मणस्य सुदुष्करं दाशार्थिर्महात्मा

॥ ३१ ॥

सः	அந்த	सुदुष्करं	செயற்கரிய
महात्मा	மகாத்மாவாகிய	कर्म	கெய்கை
दाशार्थिः	ஸ்ரீராமர்	अपूजयत्	கொண்டாடினார்.
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரின்		

हृष्टा बभूवुर्पुषि यूधपेन्द्रा निपातितं शक्रजितं निशम्य

॥ ३२ ॥

यूधपेन्द्राः	வானரசேனைத்தலைவர்	निपातितं	விழுத்தப்பெட்டவனாய்
शक्रजितं	சூரதேவஜித்தை [கள்]	निशम्य	கேட்டு
पुषि	போசில்	हृष्टाः	ஆனந்தங்கொண்ட
		बभूवुः	ஆனார்கள். [வர்களாய்]

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्विनवतितमः सर्गः ॥

शिनयतितमः सर्गः—தொண்டணுநீறுமுன்னருவது ஸர்க்கம் ॥ ௨௩ ॥

रावणविलापः—ராவண விலாபம்.

ततः पौलस्त्यसचिवाः श्रुत्वा चेन्द्रजितं हतम् । आचक्षुर्भिज्ञाय दशमीवाय सव्यथाः ॥

ततः	அப்பொழுது	अभिज्ञाय	சர்வத்தையும் விசாரி
पौलस्त्यसचिवाः	ராவணன் மந்திரிகள்		த்ததிற்குக்கொண்டு
इन्द्रजितं च	இந்திரஜித்தையும்	दशमीवाय	ராவணனிடம்
हतं	மாண்டவனாய்	आचक्षुः	பின்வருமாறு தெரிவி
श्रुत्वा	கேட்டு,		த்தார்கள்;
सव्यथाः	துயரக்கொண்டவர்		

युद्धे हतो महाराज लक्ष्मणेन तवान्वजः । विभीषणसहायेन मिपतां नो मदायुतिः ॥ २ ॥

महाराज	“மன்னவரே !	आमजः	புதல்வர்
नः	நாம்	युद्धे	போரில்
मिपतां	விழித்தாக்கொண்டிருக்கையில்	विभीषणसहायेन	விபிஷணனை துணை யாக்கிக்கொண்ட
तव	தேவரீரது	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்
मदायुतिः	மகா மகிமைமெகொண்ட	हतः	கொல்லப்பட்டார்.

* शूरः शूरेण संगम्य संयुगेष्वपराजितः । लक्ष्मणेन हतः शूरः पुत्रस्तु विबुधेन्द्रजित् ॥

गतः स परमांलोकान्छरैः संताप्य लक्ष्मणम् ॥ ३ ॥

विबुधेन्द्रजित्	“தேவேந்திரசத்ருவும்	हतः	கொல்லப்பட்டார்.
पुलः	புதல்வரும்	शूरः	சூர
संयुगेषु	போர்க்களில்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
अपराजितः	தோல்விபெருந	शरैः	பரண்களால்
शूरः तु	சூரருமான	संताप्य	வருத்திவிட்டு
सः	அவர்	परमान्	உத்தமபான
शूरेण	வீரனால்	लोकान्	உலகங்களுக்கு
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	गतः	கொன்றுவிட்டார்.”
संगम्य	உகிர்த்து		

स तं प्रतिभयं श्रुत्वा वधे पुत्रस्य दारुणम् । घोरपिन्द्रजितः संख्ये कश्मलं चाविशन्महतम् ॥

सः	அவன் (ராவணன்)	घोरं	தொடியதுமான
संख्ये	போரில்	तं	அந்த
पुत्रस्य	புதல்வனான	वधे	வதைையை
इन्द्रजितः	இந்திரஜித்தினுடைய,	श्रुत्वा	கேட்டு,
प्रतिभयं	பயத்தை விளைவிக்கத் தக்கதாய்	च	அதனால்
दारुणं	மனமோதனைவை விளைவித்ததாய்	महतम्	பெரும்
		कश्मलं	முர்ச்சையை
		आविशत्	ஆண்டிந்தான்.

उपठभ्य चिरात्संज्ञां राजा राक्षसपुङ्गवः । पुत्रशोकादितो दीनो विललापाकुलेन्द्रियः ॥

ராஜா	மன்னனுடைய	புத்தோகாதித:	புத்திரசோகத்தால்
ராक्षसपुङ्गवः	ராஷ்டிரஸாத்தமன்	दीनः	பீடிக்கப்பட்டு
चिरात्	வெகுநேரஞ்சென்று	आकुलेन्द्रियः	வக்கமுற்று
संज्ञां	உணர்வை		பொறிகள் கலக்கிய
उपठभ्य	அடைந்து	विललाप	வனாய்
			பின்வருமாறு புலம்பி
			னன் :

हा राक्षसचमूमुख्य मम वत्स महारथ । जित्वेन्द्रं कथमद्य त्वं लक्ष्मणस्य वशं गतः ॥६॥

हा	“ஹீ!	इन्द्रं	இந்திரனை
राक्षसचमूमुख्य	ராஷ்டிரஸாத்தமன்	जित्वा	ஜித்தானிட்டு
	தலைவர்!	अद्य	இப்பொழுது
मम	எனது	कथं	எவ்வளம்
वत्स	குழந்தாய்!	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனது
महाराथ	மகாரதவீர!	वशं	வசத்தில்
त्वं	நீ	गतः	சிக்கிக்கொண்டனை?

ननु त्वमिषुभिः क्रुद्धो भिन्धाः कालान्तकावपि । मन्दरस्यापि शृङ्गाणि किं पुनर्लक्ष्मणं युधि ॥

त्वं	“நீ	शृङ्गाणि अपि	சிகரங்களையும்
कुवः ननु	கேடபக்கொண்டனை	भिन्धाः	பிளந்துவிடுவாயே,
	யாகில்	युधि	போரில்
इषुभिः	பாணங்களால்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
कालान्तकौ अपि	சிவனையும் யமனையும்	किं पुनः	என்னு பிளந்தாகில்லை?
मन्दरस्य	மந்தரமலைவின்		

अद्य वैवस्वतो राजा भूयो बहुमतो मम । येनाद्य त्वं महाबाहो संयुक्तः कालधर्मेणा ॥

महाबाहो	“மகாபாருவே!	वैवस्वतः	எமதர்ம
अद्य	இப்பொழுது	राजा	ராஜன்
त्वं	நீ	अद्य	இப்பொழுது
येन	எவனால்	मम	எனக்கு
कालधर्मेणा	எமனது காலயமாயிவ	भूयः	மிக
	மாணத்தால்	बहुमतः	வெகுமதிக்கத்தக்க
संयुक्तः	பிணைக்கப்பட்ட		வனானன்.
	னையோ அந்த		

एष पन्थाः सुयोधानां सर्वाभरणेष्वपि । यः कृते अन्यते भर्तुः स पुमान्स्वर्गमृच्छति ॥

सर्वाभरणेषु अपि	“எல்லா தேவகணங்	इन्ते	மரணமெய்துகின்
एषः	இது [களிறுக்கட	सः	அந்த [குணை
सुयोधानां	வீரர்களின்	पुमान्	புருஷன்
पन्थाः	மார்க்கமாகும்.	स्वर्ग	ஸ்வர்க்கத்தை
यः	ஏவன்	मृच्छति	அடைகிறான்.
भर्तुः कृते	சீதமானதுக்காக		

अथ देवगणाः सर्वे लोकपालास्तथर्षयः । इतमिन्द्रजितं श्रुत्वा सुखं स्वप्स्यन्ति निर्भयाः॥

अथ	" இன்று	इन्द्रजितं	இந்திரஜித்தை
देवगणाः	தேவகணங்கள்	इतं	மாண்டவனாக
सर्वे	யாவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
लोकपालाः	லோகபாலகர்களும்	निर्भयाः	பயமொழிந்தவர்
अप्यः तथा	ரிஷிகளும்	सुखं	நிம்மதியாய் [கனாய்
		स्वप्स्यन्ति	துக்குவார்கள்.

अथ लोकास्त्रयः कृत्वा पृथिवी च सकानना । एकेनेन्द्रजिता हीना शून्येव प्रतिभाति मे॥

अथ	" இப்பொழுது	हीना	இருக்கப்பெறுததாய்
मे	எனக்கு	शून्या इव	ஞன்யமாகவே
सकानना	வனங்களுள் விட்ட	प्रतिभाति	தோன்றுகிறது.
पृथिवी	பூமி	अथः	மூன்று
कृत्वा	முழுமையும்	लोकाः	லோகங்களும்
इन्द्रजिता	இந்திரஜிதா	च	ஆப்படியே தோன்று
एकेन	ஒருவனால்		கின்றன.

अथ नैर्ऋतकन्यानां श्रोण्याभ्यन्तःपुरे रवम् । करेणुसङ्घस्य यथा निनादं गिरिगह्वरे ॥

अथ	" இப்பொழுது	करेणुसङ्घस्य	பெண்யானைக்கட்டத்
अन्तःपुरे	அந்தப்புரத்தில்		தின்
नैर्ऋतकन्यानां	அரக்கமகளிரின்	निनादं यथा	சத்தம்பென்றதாகிய
गिरिगह्वरे	மலைக்குளையில்	रवं	சத்தத்தை
		श्रोणामि	கேட்கப்போகிறேன்.

यौवराज्यं च लङ्कां च रक्षांसि च परन्तप । मातरं मां च भार्यीं च कृ गतोऽसि विहाय नः॥

परन्तप	" சத்ருக்களைக்கதற	मां च	என்னையும்
	அடிப்பவனே !	भार्यीं च	மனைவியையும்
यौवराज्यं च	இளவரசையும்	नः	எங்களையும்
लङ्कां च	இலங்கையையும்	विहाय	தறந்துவிட்டு
रक्षांसि च	அரக்கர்களையும்	क गतः असि	எங்குசென்றனை.
मातरं	தாயையும்		

मम नाम त्वया वीर गतस्य यमसादनम् । श्रेतकार्याणि कार्याणि विपरीते हि वर्तसे ॥

वीर	" வீர !	श्रेतकार्याणि	நிரோதகர்மாக்கள்
यमसादनं	எய்யுலகை	कार्याणि	செய்யத்தக்கவை.
गतस्य	அடைந்த	नाम	அப்படியிருக்க
मम	எனக்கு	विपरीते हि	மாறுவழியிலன்றோ
वयम्	உண்ணல்	वर्तसे	நீ யிருக்கின்றனை.

स त्वं जीवति सुग्रीवे लक्ष्मणे च सराधवे । पयःशल्पमनुदृत्य क गतोऽसि विहाय नः ॥

सः	4. அந்த	मम	என்னது
त्वं	நீ	शल्पं	மணியைத் தீர்த்தாய்.
सुग्रीवे	சுகிரீவன்	अनुदृत्य	அகற்றினது
जीवति	பிழைத்துத் திருக்கவும்	नः	எங்களை
सराधवे	சராமனுடன்கூடிய	विहाय	தாறத்து விட்டு
लक्ष्मणे	லக்ஷ்மணன்	क	எங்கு
च	அப்படியே பிழைத் திருக்கவும்	गतः असि	சென்றனை நீ

एवमादिविलापार्तं रावणं राक्षसाधिपम् । आविवेश महान्कोपः पुत्रव्यसनसंभवः ॥ १६ ॥

एवमादि-	மேற்கண்டது முதல்	पुत्रव्यसनसंभवः	புத்திரவெகத்தாலு
विलापार्तं	லான புலம்பல்		ண்டான
	கனால் பிழைபுற்ற	महान्	பெரும்
राक्षसाधिपं	ராட்சஸமன்னனுக்கிய	कोपः	கேரபவானது
रावणं	ராவணனிடம்	आविवेश	முண்டது.

मकृत्या कोपनं ह्येनं पुत्रस्य पुनराधयः । दीप्तं संदीपयामासुर्वर्मेऽकमिव रश्मयः ॥ १७ ॥

मकृत्या हि	எவ்வாறு தீரேயே	दीप्तं	ஜுவலிக்கும்
कोपनं	கேரபிவினாகிய	वर्मे	சூரியனை
एनं	இவனை	रश्मयः	கிரணங்கள்
पुत्रस्य	புத்திரனது	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
आधयः पुनः	சேர்க்குகளும்	संदीपयामासुः	தபிக்கச்செய்தன.
वर्मे	கோடைகாலத்தில்		

ललाटे भ्रुकुटाभिश्च सङ्गताभिर्यरोचत । युगान्ते सह नरैस्तु महोर्मिभिरिवोदधिः ॥

ललाटे	கெத்திடில்	महोर्मिभिः तु	பெரிய அலைகளோடும்
सङ्गताभिः	செறியுண்ட	सह	கூட
भ्रुकुटाभिः च	புருவகொறியல்கனால்	वदधिः	சமுத்திரம்
युगान्ते	பிரளயகாலத்தில்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறு
नरैः	முத்தலைகளோடும்	व्यरोचत	அவன் விளங்கினான்.

कोपाद्भिर्जृम्भमाणस्य वक्त्राद्व्यक्तमभिज्वलन् । उत्पपात स भूयोऽग्निर्द्वयस्य वदनादिव ॥

कोपात्	கோபத்தால்	अभिज्वलन्	ஜுவலிப்பதானதால்
विजृम्भमाणस्य	கொட்டாவிவிடும்	सः	அது
	அவனது	वृक्षस्य	விருத்திராகரனது
वक्त्रात्	வாயினின்று	वदनात्	வாயினின்று
अग्निः	தீயானது	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
भूयः	மிக		வண்ணமே
व्यक्तं	பிரகாசமாய்	उत्पपात	வெளிக்கிளம்பியது.

स पुत्रवधपंतसु: शूर: कौशवशं गत: । समीक्ष्य रावणो बुद्ध्या वैदेह्या रोचयद्दधम् ॥

சுர:	சூரனாகும்	கௌவசு: கத:	கிணம்மேலிட்டவனாகி
ச:	இந்த	சுத்யா சமீக்ஷ	ஆலோசித்து
ராவண:	ராவணன்	வீதேஹ:	ஐரணகிதேவிநின்
புதவத்பந்தச:	புத்திரபரணத்தான்	வத:	ஸவதைய
	உள்ளக்கொதித்து	ரோசயத்	தீர்மானித்தான்.

तस्य प्रकृत्या रक्ते च रक्ते कोधाग्निनाऽपि च । रावणस्य महाघोरे दीप्ते नेत्रे बभूवतु: ॥

தச:	அந்த	அபி ச	இன்னும்
ராவண:	ராவணனு	கோபாஸிதா ச	கோபங்கனியினாலும்
மஹாவீர:	பிகர்பயங்கரமான	ரக்த:	சிவந்தவையகளுமான
	வையகளும்	ரக்த:	இருகண்களும்
பகூத்ய:	ஸ்வபாவத்திலேயே	தீப:	இவலித்தவவாய்
ரக்த:	சிவந்தவையகளும்	வபூவது:	இருந்தன.

• घोरं प्रकृत्या रूपं तत्तस्य कोधाग्निमूर्च्छितम् । बभूव रूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्येव दुरासदम् ॥

தச:	அவனு	கூத்ய:	கோபங்கொண்ட
பகூத்ய:	ஸ்வபாவத்திலேயே	ரூத:	உருத்திரமூர்த்தியி
ஹீர:	பயங்கரமான		னது
தந்	அந்த	தூசத:	அனுசுமபவாத
கோபாஸிமூர்ச்சித:	கோபத்தி பொழிந்த	ரூப: இவ	உருவம் எவ்வாறோ
ரூப:	உருவமானது		அவ்வாறே
		வமூவ	விளக்கிற்று.

तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्नस्यविन्दवः । दीप्ताभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहविन्दवः॥

கூத்ய:	கோபங்கொண்டிருந்த	தீபாभ्यां	இருதீபங்களிலிருந்து
தச:	அவனு	சார்ச்சி:	சடருடன்கடிய
தீபாभ्यां	இவலிக்கும்	ஸ்னேஹிந்த:	எண்ணச்சொட்டுகள்
நேபாभ्यां	இருகண்களினின்றும்	இவ	எவ்வாறோ அவ்வாறே
அஸிந்த:	பீர்த்தியிலேகள்	பாபந்	கிழிவிழுந்தன.

दन्तान्विदशतस्तस्य श्रूयते दशनस्वनः । यन्त्रस्याषष्ठ्यमानस्य महतो दानवैरिव ॥२४॥

தனானு	பற்களை	அஷ்டமான்ச:	சுழற்றப்படும்
விதத:	கடின்கும்	மஹ:	பெரும்
தச:	அவனு	யன்ச: இவ	யந்திரத்தினுடையது
ததனஸ்வ:	பற்களோனாகயானது		போன்றவாரும்
தானவ:	ஆகாரங்களும்	ஸ்ரூயத:	கேட்கப்பட்டது.

‘कालाग्रिव संकुदो यां यां दिशमवैक्षत । तस्यां तस्यां भयवस्ता राक्षसाः संविलिख्यरे ॥

சங்குத:	கோபங்கொண்டு	तस्यां तस्यां	அதில்
कालाग्रि: इव	மழித்திடுபாற்று	राक्षसा:	ஆரக்கர்கள்
	அவன்	भयवस्ता:	பயத்தால் கடுங்கியவர்
यां यां	எந்தெந்த		கனரங்
दिश	திசையை	संविलिख्यरे	மறைந்துகொண்டார்
अवैक्षत	பார்த்தாரேன		கள்.

तमन्तकमिव क्रुद्धं चराचरचिखादिषुम् । वीक्षमाणं दिशः सर्वा राक्षसा नोपचक्रमुः ॥

तमन्तकं इव	எமனைப்போன்று	सर्वा:	எல்லாவற்றையும்
क्रुद्धं	கிணந்து	वीक्षमाणं	விழித்துகொள்ளும்
चराचर- } चिखादिषुम् }	சராசரங்களையும் மென்றுதின்ன எண்ணுகொண்டு	चं	அவனை
दिश:	திக்குகள்	राक्षसा:	ஆரக்கர்கள்
		उपचक्रमु: न	அணுகவில்லை.

ततः परमसंकुदो रावणो राक्षसाधिपः । अववीक्षसां मध्ये संस्तम्भयिपुराहवे ॥ २७ ॥

ततः	அப்பொழுது	राक्षसाधिपः	இராகவன்மன்னன்
परमसंकुदः	மிகச்சினம்முண்டு	रावणः	ராவணன் [கிப]
आहवे	போரில்	राक्षसां	ஆரக்கர்களின்
संस्तम्भयिषु:	கொட்டமடக்கத் திரமனக்கொண்ட	मध्ये	மத்தியில்
		अववीक्ष	பின்வருமாறு மொ ழிந்தான் :

मया वर्षसहस्राणि चरित्वा दुश्चरं तपः । तेषु तेष्ववकाशेषु स्वयंभूः परितोषितः ॥ २८ ॥

वर्षसहस्राणि	“ பலவருடக்கம்	अवकाशेषु	சமயங்களில்
दुश्चरे	செயற்கரிய	मया	என்னால்
तपः	தபத்தை	स्वयंभूः	பிரமதேவன்
चरित्वा	புரிந்து	परितोषितः	சந்தேசமடைவிக்கப் பெற்றார்.
तेषु तेषु	அந்தந்த		

तस्यैव तपसो व्युष्ट्या प्रसादाच्च स्वयंभुवः । नागुरेभ्यो न देवेभ्यो भयं मम कदाचन ॥

तस्य	“ அந்த	कदाचन	ஒருபொழுதும்
तपसः	தவத்தின்	असुरेभ्यः	அசுரர்களிடமிருந்தும்
व्युष्ट्या एव	பலத்தாலும்	भयं	ஆபத்து
स्वयंभुवः	பிரமதேவரது	न	கிடையாது.
प्रसादान् च	அனுக்ரஹத்தாலும்	देवेभ्यः	தேவர்களிடமிருந்தும்
मम	எனக்கு	न	கிடையாது.

* கவனம் வலுதன் மே யதாதியமமமம் । தேவாசுரவிமரேபு நமிவ் வலுசக்திமி: ॥ 30 ॥
 தீன மாமய சயுதன் ரயசயித சயுதே । மயிசயல்குடய மாமய சயாசயபி புரந்ர: ॥ 31 ॥

மே	" எனக்கு	அய	இப்பொழுது
வலுதன்	பிரம்மதேவரால்	சயுதன்	கடிய
	அளிக்கப்பட்டதும்	மா	என்னையும்
வாதியமமமம்	சூரியனுக்கொப்பான	சயுதம்	போல
	சூரியனொன்றும்	ரயசம்	சத்தில் வீற்றிருக்க
தேவாசுரவிமரேபு	தேவரால் சத்தங்களில்	மா	என்னையும் [கும்
வலுசக்திமி:	வ. ராயுதத்தாலும்	அய	இப்பொழுது
	சக்திகளாலும்	இத	இந்த
நமிவ்	பிளக்கப்பட்டதது	அசு	போல
	மரண	சயாசு	சாயாசு
கவனம்	கவனம்	புரந்ர: அபி	இந்திரனுக்கும்
யந்	எதுமே	க:	எவன்
தீன	அதே	மயிசய	எதிர்த்துநிற்பான்?

* யததாஃமியசனேன சசரீ காமுக் மதந் । தேவாசுரவிமரேபு மய தன் சயயபுவா ॥ 32 ॥
 அய துயசனேமீமீ மதுசுதாப்யதா மம । ராமநகமயயரேவ வயய மயதாஃ ॥ 33 ॥

அமியசனே	" அதுக்கிரகங்கொ	மம	எனது
சயயபுவா	பிரம்மதேவரால்	மீமீ	பயக்கரமான
மம	எனக்கு	மது:	வில்
யந்	எந்த	அய பு	இப்பொழுது
சசரீ	அம்புடன் கடிய	மயதாஃ	கடுமையான
மதந்	சிறந்த	ராமநகமயய:	ராமநகமயயன்கொ
காமுக்	விவ்வினது	வயய	வதைக்க
ததா	முன்பு	சுயசனே:	தாய்மயாதயகரு
தேவாசுரவிமரேபு	தேவரால் சத்தங்களில்		டன்
தன்	அளிக்கப்பெற்றதே	வயயதாசு	எடுத்துக்கொண்டு
	அந்த		காப்பாட்டும்."

* ச புலவசந்தம: சூர: கோவசன் ரத: । சமீகய ராவணா சூதயா சீதா இந்நு வயசயத ॥

சூர:	சூரனுக்கும்	கோவசன் ரத:	சொம்மேலிட்டவனுக்கு,
ச:	அந்த	சீதா	உத்தரமேதலியை
ராவண:	ராவணன்	இந்நு	கொல்ல
புலவசந்தம:	புத்திரராவணத்தால்	சூதயா சமீகய	ஆமேகித்து
	உய்யாக்கொடுத்த	வயயதா	மறுகொண்டான்.

प्रत्यवेक्ष्य तु ताम्राक्षः सुषोरो घोरदर्शनः । दीनो दीनस्वरान्सर्वास्तानुवाच निशाचरान्॥

तु	அப்பொழுது	तान्	அந்த
ताम्राक्षः	சிவந்த கண்களுற்ற வனமும்	दीनस्वान्	தழுக்குத்த குரல் கொண்ட
सुषोरः	பிகக்கொடியவனமும்	निशाचरान्	அரக்கர்கள்
घोरदर्शनः	பயங்கரத்தோற்றம் கொண்டவனும்	सर्वान्	பாவுகளையும்
दीनः	வக்கங்கொண்டவனு மான அவன்	प्रत्येक्ष्य	பார்த்து
		उवाच	பின்வருமாறு புகன்றான்

मायया मम वत्सेन वञ्चनार्थं वनौकसाम् । किञ्चिदेव हतं तत्र सीतेयमिति दर्शितम् ॥

मम	"எனது	इयं	இவள்
वत्सेन	குழந்தையால்	सीता	சீதை
वनौकसं	வானரர்களை	इति	என்று
वञ्चनार्थं	ஏமாற்ற	दर्शितं	காட்டப்பட்டு
मायया	மாயையால்	हतं	கொல்லப்பட்டது
तत्र	அப்பொழுது	किञ्चि एव	அற்பமாகவே ஆயிற்று.

तदिदं तथ्यमेवाहं करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ ३७ ॥

आत्मनः	"எனக்கு	अहं	நான்
प्रियं	பிரியமான	तथ एव	உண்மையாகவே
तव	அந்த	करिष्ये	செய்துமுடிப்பேன்.
इदं	இதை		

वेदेही नाशयिष्यामि क्षत्रवन्धुमनुव्रताम् ॥ ३८ ॥

क्षत्रवन्धु	"சுடித்திரியப்பதனா	वेदेही	சீதைையை
अनुव्रतां	அர்வமுடைய கொண்ட	नाशयिष्यामि	அழிப்பேன்."

इत्येवमुक्त्वा सचिवान्स्वह्मपाशु परामृशन् ॥ ३९ ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறும்	आशु	விசுவாய்
सचिवान्	மத்திரிகளைப்பார்த்து	अहं	நத்தியை
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு	परामृशन्	தைக்கொண்டான்.

उद्धृत्य गुणसंपन्नं विमलाम्बरवर्चसम् । निष्पन्न स वेगेन सभार्यः पचिर्वहतः ॥ ४० ॥
रावणः पुत्रशोकेन भृशमाकुलचेतनः । संकुटः स्वह्मपादाय सहमा यत्र वैथिली ॥ ४१ ॥

ச:	ஆந்த	ஃவூ	உருவிக்கொண்டு
रावणः	ராவணன்	सभायै:	பத்னியார்களுடன்
पुलशोकेन	புத்திரகோகத்தால்		கடவும்
शुनै	பிக	सर्विः	மந்திரிகளால்
आकुलचेतनः	உன்னம் கலங்கியவ	वृता	குழப்பெற்றதும்
संकुक्षः	கிணங்கொண்டு [குழப்	वेगेन	ஆத்திரத்துடன்
गुणसंपन्नं	மகிமைவாய்ந்ததும்	सहसा	வேகமாய்
विमलाम्बरवर्चसं	{ நிர்மலமான ஆகாயத் தின் ஒளிகொண்ட ஆமான	मैथिली	மீதாதேவி
खट्वं	கத்திரை	यश	எங்கொ ஆங்கு
आदाय	எடுத்து	निष्प्रात	புறப்பட்டுச்சென்

(முன்.)

व्रजन्तं राक्षसं प्रेक्ष्य सिंहनादं प्रचुकुशुः । ऊचुश्चान्धोन्यमाश्लिष्य संक्रुद्धं प्रेक्ष्य राक्षसाः॥

राक्षसाः	ஆசுக்கர்கள்	संकुद्धं च	கேடங்கொண்டிருப்
व्रजन्ते	புறப்பட்டுச்சென்றும்	प्रेक्ष्य	கவனித்து [பலகுழப்
राक्षसं	ஆசுக்களை	अन्धोऽन्यं	பூர்வமொழியாதவர்
प्रेक्ष्य	பார்த்து	आश्लिष्य	கட்டிக்கொண்டு
सिंहनादं	கிங்கநாதத்தை	ऊचुः	பின்வருமாறு பேசிக்
प्रचुकुशुः	இட்டனர்.		கொண்டார்கள்.

अथैनं तावुभौ दृष्ट्वा भ्रातरौ प्रव्यथिष्यतः

॥ ४३ ॥

तौ	“ஆந்த	एते	இவரை
उभौ	இரு	दृष्ट्वा	கண்டு
भ्रातरौ	சகோதரர்களுள்	प्रव्यथिष्यतः	நிக்க துக்கத்திற்கா
अथ	இப்பொழுது		எனப்போகிறார்கள்.

लोकपाला हि चत्वारः क्रुद्धेनानेन निर्जिताः । बहवः शत्रवश्चापि संपृगेषु निपातिताः ॥

लोकपालाः	“கோகபாலகர்கள்	संपृगेषु	போர்களில்
चत्वारः हि	நால்வருமே	बहवः अपि	பல
क्रुद्धेन	கேடங்கொண்ட	शत्रवः च	“தேருக்களும்
अनेन	இவனால்	निपातिताः	வீழ்த்தப்பட்டிருக்கி
निर्जिताः	முறியடிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.		ன்றார்கள்.

त्रिषु लोकेषु खानि भुङ्क्ते चाहृत्य रावणः

॥ ४५ ॥

रावणः	“ராவணன்	खानि	சீரெஷ்டவன் துக்களை
त्रिषु	மூன்ற	आहृत्य	கொணர்க்கு
लोकेषु च	“அகல் பரிசும்	भुङ्क्ते	ஆண்டிக்கின்றார்.

यथाऽयं मामभिकुक्षुः समभिद्ववति स्वयम् । वधिष्यति सनाथां माधनाथामिव दुर्मतिः ॥

अयं	" இவன்	सनाथां	மாதனா அனாதருக்கு
मां	என்னை		சும்
अभिकुक्षुः	பிகச்சினந்து	मां	என்னை
स्वयं	தானே	अनाथां	காப்பாற்றுபவர் இன்
समभिद्ववति	வினவந்துவருகின்		மாத ஸூதருகளை
	(முன்)	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
यथा	ஆப்படியிருப்பதால்		வண்ணமே
दुर्मतिः	தன்மதியாகும் துவன்	वधिष्यति	வனதக்கப்படுபவனென்றால்

बहुशथोदयामास भर्तारं मामनुव्रताम् । भार्या भव रमस्येति प्रत्याख्यातो ध्रुवं मया ॥
 कोऽयं ममानुवस्थाने व्यक्तं नैराश्यमागतः । कोधमोहसमाविष्टो निहन्तुं मां समुद्यतः ॥

भर्तारं	" தணவனாகே	अयं	இவன்
अनुव्रतां	சர்வமுமாய்க்கொண்	मम	என்னை
मां	என்னை	अनुपस्थाने	பெறுத சிபித்தமாய்
भार्या	மனைவியராய்	नैराश्यं	கிரக்தியை
भव	ஆருவாய்	आगतः	அனாதரு
रमस्य	களித்திருப்பாயாக;	कोधमोह-	கேடத்தாளும் மட
इति	என்று	समाविष्टः }	மைமயா ஹம் ஆகர்
बहुशः	பலமுறை		பிக்கப்பட்டவனும்
थोदयामास	வற்புறுத்தினான்.	मां	என்னை
मया	என்றால்	निहन्तुं	கொல்ல
ध्रुवं	கண்டிப்பாய்	समुद्यतः	தலைப்பட்டான்.
प्रत्याख्यातः	திரி களிக்கப்பட்ட	आत्मम्	திது கச்சமம்.
सः	அந்த		

अथ वा तौ नरव्याघ्रौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । मन्त्रिमित्तमनयेण समरेऽय निपातितौ ॥

मां	" அந்த	अनार्येण	செயுருகும்வரும்
नरव्याघ्रौ	புருஷோத்தமர்களும்	मन्त्रिमित्तं	எனது சிபிச்சாரிய
भ्रातरौ	சகோதரர்களுமான	समरे	சேரில்
रामलक्ष्मणौ	ராமலக்ஷ்மணரும்	निपातितौ अथ वा	சிபிக்கப்பட்டார்
अथ	இப்பொழுது		கணை என்னமோ?

अहो धिक्कान्निमित्तोऽयं विनाशो राजपुत्रयोः ॥ ५५ ॥

अहो	" ஐயோ!	राजपुत्रयोः	சக்கிரவர்த்தி திருக்கு
धिक्	கெட்டபிரித்தேனே.		மாரர்களிருவருக்கும்
मन्त्रिमित्तः	எனது காசணமாய்	अयं विनाशः	இந்த மரணம்.

अथवा पुत्रशोकेन ब्रह्त्वा रामरक्षमौ । विधमिष्यति मां सौद्रो राक्षसः पापनिधयः ॥

पापनिधयः	"பாபத் துணிவுகொண்டவனும்"	ब्रह्त्वा	கொல்லாது
सौद्रः	கொடியவனுமாயின	मां	என்னை
राक्षसः	ஆசர்க்கன்	पुत्रशोकेन	புத்திரசோகத்தால்
रामरक्षमौ	ஸ்ரீராமரக்ஷமணர்	विधमिष्यति	அழித்துவிடுவானே
	களை		என்னமோ?

हन्मतोऽपि यद्वाक्यं न कृतं क्षुद्रया मया ॥ ५७ ॥

हन्मतः	"தருமமானவனாய	क्षुद्रया	அற்புதப்பாடிய
यद्	எதுவோ	मया	என்னால்
वाक्यं	சொல்லும்	कृतं	கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை.

यद्यहं तस्य पृष्ठेन तदा यायामनिन्दिता । सायैवमनुशोचये भर्तुरङ्गता सती ॥ ५८ ॥

अहं	"நான்"	यायं यदि	சென்றிருப்பேனாகில்
अनिन्दिता	பழிப்புக்கிடமாகாதவ	अथ	இப்பொழுது
तदा	அப்பொழுது [நான்]	मनुः	பர்த்தாளின்
तस्य	அவரது	अङ्गता सती	மடியிலிருப்பவளாய்
पृष्ठेन	முதுகிலேறிக்	पूर्व	இப்படி
	கொண்டு	अनुशोचये न	துயருதேன்.

मन्ये तु हृदयं तस्याः कौसल्यायाः फलिष्यति । एकपुत्रा यदा पुत्रं विनष्टं शोष्यते युधि।।

एकपुत्रा	"ஒரே புதல்வரை நான்	तु	அப்பொழுது
	தெடுத்த ஆவள்	तस्याः	அந்த
यदा	எப்பொழுது	कौसल्यायाः	கோசலாதேவியினுடைய
युधि	போரில்	हृदयं	நயிருதயமானது
पुत्रं	புதல்வரை	फलिष्यति	வெடித்துவிடப்போகிறதென
विनष्टं	மரண்டவராய்	मन्यं	நான் நினைக்கிறேன்.
शोष्यते	கெட்கப்போகின்		
	ருகை.		

सा हि जन्म च बाल्यं च यौवनं च महात्मनः । धर्मकायानुरूपं च रुदन्ती संस्मरिष्यति।।

सा हि	"அவளோ (கோசலாதேவியோ)	बाल्यं च	இளமைப்பருவத்தையும்
रुदन्ती	அழுதுகொண்டே	यौवनं च	பெளவணப்பருவத்தையும்
महात्मनः	மகாத்மனினுடைய (ஸ்ரீராமருடைய)	धर्मकायानुरूपं च	தர்மகாயங்கனின்
जन्म च	சிறப்பையும்	संस्मरिष्यति	நினைந்துருகப்போகின்றான்.

निराशा निहते पुत्रे दत्त्वा श्राद्धपचेतना । अग्रिमारोक्ष्यते नूनमपो वाऽपि प्रवेक्ष्यति ॥

புத்	புத்தல்வர்	தனா	செய்துவிட்டு
நிஹதே	மீண்டு வள வில்	அகி	அக்கியில்
அயனா	பித்தப்பிடித்தவளாய்	அரோக்யதே	குதித்துவிடுவான்.
நிராஸா	எதிலும் பற்றொழிந்த	அபிவா	அல்லது
	அவள்	அப:	இலத்தில்
அரீ	கிரத்தம்சிரியை	அரோக்யதி	முழுவிடுவான்.
		நூனம்	இது திண்ணம்.

धिगस्तु कुब्जावसती मन्थरा पापनिश्चयाम् । यन्निमित्तमिदं दुःखं कौसल्या प्रतिपत्स्यते॥

கௌஸ்யா	கோசலாதேவிபார்	பாபநிஷயம்	தீமனம்மனமந்த.
யநிமித்தம்	எவள்காரணாய்	அஸ்தி	கொடும்பாவியும்
இஃ	இந்த	கூஜா	கூனியுமாயி
து:க்	துக்கத்தை	மன்யரா	மந்தரையை
பரிபக்ஷயே	அடையப்போகிற	யிக் அஸ்து	உலகு எப்பொழுதும்
	கோச ஆந்த		பழிக்கும்.

इत्येवं मैथिली दृष्ट्वा विलपन्ती तपस्विनीम् । रोहिणीमिव चन्द्रेण विना ग्रहवशं गताम् ॥
एतास्मिन्नन्तरे तस्य भ्रातृयो बुद्धिमाञ्छुचिः । सुपाशौ नाम मेधावी राक्षसो राक्षसेश्वरम्॥
निवार्यमाणं सचिवैरिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४ ॥

एतस्मिन्	இந்த	चन्द्रेण विना	சந்திரனை விட்டுப்
अन्तरे	சமயத்தில்		யிரிந்து
तस्य	அவளுடைய (ராவண	ग्रहवशं	கிரகமொன்றின்
भ्रातृयो:	மந்திரியும் [னுடைய)		வசத்தில்
बुद्धिमान्	துண்ணறிவாளனும்	गतां	செக்கிக்கொண்ட
शुचिः	நற்சீலமமைந்தவனும்	रोहिणी इव	ரோகினி நகுகத்திரம்
मेधावी	{ சபயத்திற்கேற்ற ஓர்	मैथिली	மேயிலி தேவியை
	மைம் விளக்கப்பெற்ற	दृष्ट्वा	கண்டு
	வனுமான	सचिवैः	பரிசீலகர்கள்
सुपाशौ नाम	ஸுபாசுவனென்ற	निवार्यमाणं	தடுக்கப்படும்
राक्षसः	அரக்கன்	राक्षसेश्वरं	அரக்கமன்னனை
इति एवं	மேற்கண்டவாறு		கோக்கி
विलपन्ती	புலம்பிக்கொண்டிருப்		
	பவனும்	वचने	சொல்லொன்றை
तपस्विनी	பரிதாபகியுற்ற	इदं	பின்வருமாறு
	வனும்	अब्रवीत्	மொழிந்தான்;

कथं नाम दशग्रीव साक्षद्वैश्रवणानुज । हन्तुमिच्छसि वैदेहीं कोधाद्धर्ममास्य हि ॥६५॥

சாக்ஷ	"சாக்ஷாத்	அபாஸ்ய	நூற்றது
வैஷ்ணவானுஜ	குபேரன் தம்பியாகிய	வீதேஹீ	சினையை
தசுதிரீய	ராஜமனரே,	ஹ்நு	கொல்ல
கோவாஸ்ய	கொபத்தால்	கதம் வம்	எல்லாம் தான்
தர்மம் ஹி	தர்மத்தையும்	இச்சசி	கிரும்புகிறீர்?

वेदविद्याव्रतस्नातः स्वकर्मनिरतः सदा । स्त्रियाः कस्माद्धं वीर मन्यसे राक्षसेश्वर ॥६६॥

வீர	"சூராகிய	स्वकर्मनिरतः	தன் கருமங்களில் சிறி
ராஜசேஷர்	புராணத்தையன்னரே,		தும் கழுவா தெவரீர்,
வேதவிஷா- } வ்ரதஸ்னாத: }	வேதக்கலைகளை முற் தும் கற்று விரத ஸ்நானம் செய்து	कस्मात्	ஏனே
		स्त्रियाः	ஸ்திரீயின்
		मन्य	எனையை
सदा	எக்காலத்திலும்	मन्यसे	கிரும்புகிறீர்?

मैथिली रूपसंपन्नां प्रत्यवेक्षस्य पार्थिव । त्वमेव तु सहास्राभी राघवे कोधमुत्सृज ॥६७॥

பார்த்திவ	"வேந்தரே!	त्वं	தேவரீர்
ரூபசம்பனா	எழில்மிக்கவளான	अस्माभिः सह	எங்களுடன் கூட
மேயிலீ	ஜானகைக்கு	राघवे	ராமனிடம்
प्रत्यवेक्षस्य	காத்திருங்கள்.	कोपे	கொபத்தை
तु एव	இப்பொழுதே	उत्सृज	செலுத்துவீராக.

अभ्युत्थाने त्वमेव कृष्णपक्षचतुर्दशीम् । कृत्वा निर्याशमावास्यां विजयाय वलैर्वृतः ॥

त्वं	"தேவரீர்	यलैः वृतः	வேலைகளால் சூழப் பட்டவராய்
अथ एव	இப்பொழுதே	अभ्युत्थाने कृत्वा	பிரயாணப்பட்டு
कृष्णपक्षचतुर्दशी	கிருஷ்ணபக்ஷத்தின் தசரியில்	अमावास्यां	ஆமா வாஸ்ஸையின்
		निर्याहि	புறப்பட்டுச்செல்
विजयाय	வெற்றிக்கொண்ட		வீராக.

सञ्जयः कवचां खड्गां रथपवरमास्थितः । हत्वा दाशरथिं राघं भवान्प्राप्यति मैथिलीम् ॥

சனய	"தேவரீர்	सञ्जयः	ஐன்னத்தராகி
கவச்சி	கவசம்பூண்டும்	दाशरथि	தசரதரின் கைந்த
கட்கி	கத்திரையக் கைக் கொண்டும்	राघं	ராமனை [ராமன்]
		हत्वा	கொன்று
रथपवः	சிறந்த தேசில்	मैथिली	சினையை
आस्थितः	எறிக்கொண்டும்	प्राप्यति	பெறுவீர்.

स तूरात्मा सुहृदा निवेदिनं वचः सुधर्मं प्रतिगृह्य रावणः ।

गृहं जगामाथ ततश्च वीर्यवान्पुनः सभां च प्रययौ सुहृदुतः ॥ ७० ॥

सः	அந்த	अथ	அப்பொழுது
तुरात्मा	துஷ்டா தமஸகர சிய	गृहं	அரண்மனைக்கு
रावणः	ராவணன்	जगाम	வந்தான்.
सुहृदा	உற்றவனும்	वीर्यवान्	வீரயகா வீரர துமவன்
निवेदिनं	உரைக்கப்பட்டதான்	पुनः च	திருப்பவும்
सुधर्मौ	அதனை நன்குணர்ந்தது	ततः	அங்கி - தி தினின்றும்
	107 ண	सभां च	சபைக்கு
तत्	அந்த	सुहृदुतः	சுய்தர்களால்
वचः	சொல்லி		உத்பரிட்டவனும்
प्रतिगृह्य	அங்கிரித்து	प्रययौ	சென்றான்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे विनवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोका. 19097

युद्धकाण्डे आदितः श्लोका. 4422

चतुर्विंशतितमः सर्गः—~~இதன்முடிவற்றதுமாதலால்~~ ஊர்க்காம். ॥ २४ ॥

मूलपल्लयुद्धम्—மூலபல யுத்தம்.

स प्रविश्य सभां राजा दीनः परमदुःखितः । निपसादासने मुख्ये सिंहः क्रुद्ध इव श्वसेन ॥

सः	அந்த	अनन्	இறிக்கொண்டு
राजा	அரசன்	सभां	சபைக்குள்
परमदुःखितः	மிகக் துயரக்கொண்ட	प्रविश्य	புதுரது
दीनः	வக்கங்கொண்டவனும்	मुख्ये	சிறந்த
क्रुद्धः	சினக்கொண்ட	श्वसेन	சுவனைத்தில்
सिंहः इव	ஓர் சிங்கம்போல	निपसाद	உயர்ந்தான்.

अत्रवीच स तान्सर्वान्वलमुख्यान्प्रहावतः । रावणः प्राञ्जलिर्वावपं पुत्रव्यसनकर्षितः ॥ २॥

महावतः	தகையவரை மீட்ட	वलमुख्यान्	தெரிந்தவரைகள்
पुत्रव्यसनकर्षितः	புத்திரவிரோதத்தால் தி 19 திகப்பட்டவனுமான்	सर्वान् च	மாவரை யும் பார்த்து
सः	அந்த	प्राञ्जलिः	கைகூப்பிக்கொண்டு
रावणः	ராவணன்	वावपं	ஒரு செவ்வை
तान्	அந்த	अत्रवीत्	மிக் கருமாறு
			மொழிந்தான்.

सर्वे भवन्तः सर्वेण हस्त्यभेन समावृताः । निर्यान्तु रथसङ्घैश्च पादातैश्चोपशोभिताः ॥ ३ ॥

भवन्तः	“கிங்கன்	रथसङ्घैः च	தேர்வரிசைகளும், தும்
सर्वे	யாவரும்	पादातैः च	காளப்படைக்கூட்ட
सर्वेण	எல்லா		கணரளும்
हस्त्यभेन	{ யானைகள், குதிரைகள் இனவகளின் கூட்ட த்தால்	उपशोभिताः	விளங்கப்பெற்றவர் களால்
समावृताः	சூழப்பட்டவர்களால்	निर्यान्तु	புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள்.

एकं रामं परिशिष्य समरे हन्तुमर्हथ । वर्षन्तः शरवर्षेण प्रावृत्काल इवाम्बुदाः ॥ ४ ॥

समरे	“போரில்	अम्बुदाः	மேகங்கள்
एकं	தனித்த	इव	போன்றவாறும்
रामं	ராமனை	शरवर्षेण	பரணவர்க்கத்தால்
परिशिष्य	சூழ்ந்து	वर्षन्तः	வர்க்கிக்கின்றவர்களால்
प्रावृत्काले	வர்க்ககாலத்தில்	हन्तु अर्हथ	கொல்லக்கடவீர்கள்.

अथ वाऽहं शरैस्तीक्ष्णैर्भिन्नगात्रं महारणे । भवद्भिः श्वो निहन्तास्मि रामं लोकस्य पश्यतः॥

अथवा	“இல்லாவிடில்	पश्यतः	பார்த்துக்கொண்டிரு ருக்கும்பொழுது
वाऽहं	நான்		
श्वः	நாயையுதினம்	रामं	ராமனை
महारणे	பெரும்போரில்	तीक्ष्णैः शरैः	கூரிய பரணக்களால்
भवद्भिः	உக்கருதுடன்	भिन्नगात्रं	சீரம் பிளவுண்டவ
लोकस्य	உலகம்	निहन्तास्मि	கொல்வேன்”. [அருக்கி

इत्येतदाक्षसेन्द्रस्य वावयमादाय राक्षसाः । निर्ययुस्ते रथैः शीघ्रैर्नानार्नकैः सुसंवृताः ॥

ते राक्षसाः	அந்த ஆரக்கர்கள்	शीघ्रैः	வேகமுற்ற
राक्षसेन्द्रस्य	ஆரக்கமன்னனின்	रथैः	ரதங்களோடும்
इति	மேற்கண்ட	नानार्नकैः	பலபடைகளால்
एतव	இந்த	सुसंवृताः	சூழப்பெற்றவர்களால்
वावयं	சொல்லீ	निर्ययुः	புறப்பட்டுச்சென்றார் கள்.
आदाय	கொடுக்கொண்டு		

परिधान्यदृशांश्च शरवद्भूपरश्वान् । शरीरान्तकरान्सर्वं चित्रिपुर्वानरान्वति ॥ ७ ॥

सर्वे	யாவரும்	शरवद्भू-	} பாணக்களையும், வான் களையும் மேரடாரி களையும்
शरीरान्तकरान्	சீரத்திற்கு நரகத் தை விளைவிக்கும்	परश्वान् च	
परिधान्	உழைத்தடிவளையும்	वानरान् वति	வானரசர்களின் பீது
पदृशान् एव	பட்டயக்கத்திகளையும்	चित्रिपुः	எத்தவர்கள்.

वानराश्च द्रुमाञ्छैलाश्चाक्षसान्प्रति चिक्षिपुः

॥ ८ ॥

வானரா: ச வானரர்களும்
 ட்ருமானு மரக்களையும்
 ச சஹ்யாமோ மஹாந்மீம: சூர்யஸ்யோதயந் ப்ரதி
 சூர்யஸ்ய சூர்யனுடைய
 ஓதயந் ப்ரதி உதயம்முதல்
 ரக்ஷஸா அரக்கர்களுடையவும்
 வானராநா ச வானரர்களுடையவும்
 ச: அந்த

பீலானு மலைகளையும்
 ரக்ஷஸாநு ப்ரதி அரக்கர்கள்மீது
 சிஷிபு: எறிந்தார்கள்:

रक्षसां वानराणां च तुमुलः समपचत ॥

சீமாச: போரானது
 மஹாநு மிக
 மீம: பயங்கரமாயும்
 துமுல: மிகக் குழப்பமாயும்
 சமபசத நிகழ்ந்தது.

ते गदाभिर्विचित्राभिः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ।

अन्योन्यं समरे जघ्नुस्तदा वानरराक्षसाः॥

ததா அப்பொழுது
 தே அந்த
 வானரரக்ஷஸா: வானரர்களும் அரக்
 சமரே போரில் [கர்களும்
 விசித்ராபி: ஆச்சர்யமான
 கதாபி: கதைகளாலும்

பிராசை: சட்டிகளாலும்
 சக்டை: கத்திகளாலும்
 பரஸ்வை: கொடரிகளாலும்
 அந்யோந்ய் ஒருவரைப்பொருவர்
 ஜக்நு: தாக்கிக்கொண்டார்
 கள்.

एवं मृष्टे सङ्ग्रामे बृहत्तं सुमहद्वजः ।

रक्षसां वानराणां च शान्तं शोणितविस्रवैः ॥११॥

சீமாவே போர்
 மூலே மேற்கண்டவண்ணம்
 மூஸ்தே நடைபெறுகையில்
 சும்மஹவ ரக்ஷ: பெரும் புழுதி
 ஓதயந் கிளம்பி

ரக்ஷஸா அரக்கர்களுடையவும்
 வானராநா ச வானரர்களுடையவும்
 சோணிதவிஸ்ரவீ: இரத்தப்பெருக்கு
 களால்
 சான்ட் டி அடங்கியும் விட்டது.

मातङ्गस्थकुलाश्च वाजिमत्स्या ध्वजद्रुमाः ।

शरीरसङ्घाटवदाः प्रसस्युः शोणितापगाः ॥

மாத்தங்குலா: { மரக்களையும், தேர்
 களையும் தரைகளாக
 வண்டயதாயும்
 வாஜிமத்ஸ்யா: குதிரைகளாகிறமதஸ்
 யக்களையுடையதாயும்

ஸ்வஜதுமா: தவஜங்களாகிற மரங்
 களையுடையதாயும்
 சரீரஸங்காடவடா: ச உடல்களாகிற ஓடக்க
 ளையுடையதாயும்
 சோணிதாபகா: ரத்தநதிகள்
 ப்ரஸசு: பெருகின,

ततस्ते वानराः सर्वे शोणितौघपरिप्लुताः ।

ध्वजवर्षरथान्श्वान्नानाप्रहरणानि च ॥

आप्लुत्याप्लुत्य समरे राक्षसानां वभञ्जिरे

॥ १३ ॥

தத: அப்பொழுது
 சோணிதௌபரிபுலா: ரத்தவெள்ளத்தால்
 நனைந்தவர்களான
 தே வானரா: அந்த வானரர்கள்
 சவே உளவரும்
 சமரே போரில்
 ரக்ஷஸாநா அரக்கர்களின்

ஸ்வஜவரீரதாநு தவஜங்களையும்வரசங்
 களையும் ரதங்களையும்
 ஸ்நானு குதிரைகளையும்
 நானாபஹரணானி ச பல ஆயுதங்களையும்
 ஶாபுஸ்ய ஶாபுஸ்ய பாய்ந்து பாய்ந்து
 வமஜிரே முறித்துவிட்டார்கள்.

केशान्कर्णललाटांश्च नासिकाश्च ध्रुवङ्गमाः । रससां दशनैस्तीक्ष्णैर्नखैश्चापि न्यकर्तयन् ॥

ध्रुवङ्गमाः	வானரர்கள்	कर्णललाटान् च	கரணலலையும் நெற்றி
तीक्ष्णैः दशनैः च	பெரிய பற்களையும்		களையும்
नखैः अपि	நகல்களையும்	नासिकाः च	முக்குகலையும்
रससां	அரக்கர்களின்	न्यकर्तयन्	குண்டித்து விட்டார்
केशान्	கேசங்களை		கள்.

एकैक राक्षसं संख्ये शतं वानरपुङ्गवाः । अभ्यधावन्त फलिनं वृक्षं शकुनयो यथा ॥१५॥

वानरपुङ्गवाः	வானரர்கள்	फलिनं	பழங்கல் செறிந்த
संख्ये	பேரளவில்	वृक्षं	மரமொன்றை
राक्षसं	அரக்கர்களை	शकुनयः	பகவிகள்
एकैकं	ஒவ்வொரு	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறாய்
शतं	நூறையும்	अभ्यधावन्त	எதிர்த்தொடினார்கள்.

तथा गदाभिर्गुर्वीभिः प्रासैः खड्गैः परश्वैः । निजघ्रुर्वानरान् घोराक्षसाः पर्वतोपमाः ॥

पर्वतोपमाः	பர்வதங்களை நிகர்த்த	खड्गैः	கத்திகளையும்
राक्षसाः	அரக்கனார்கள்	परश्वैः	கோடாரிகளையும்
तथा	அவ்வண்ணமே	घोरान्	கொடிய
गुर्वीभिः गदाभिः	பெரிய கதைகளையும்	वानरान्	வானரர்களை
प्रासैः	சட்டிகளையும்	निजघ्न्युः	புடைத்தார்கள்.

राक्षसैर्युध्यमानानां वानराणां महाचमूः । शरण्यं शरणं याता रामं दशरथात्मजम् ॥१७॥

राक्षसैः	அரக்கர்களால்	दशरथात्मजं	தசரதசக்கிரவர்த்தி
युध्यमानानां	தாக்கப்படும்		யின் திருக்குமாரரும்
वानराणां	வானரர்களின்	शरण्यं	ரகதகுமர்
महाचमूः	பெருஞ்சேனை	रामं	ஸ்ரீராமரிடம்
		शरणं याता	சாண் புகுந்தது.

ततो रामो महातेजा धनुरादाय वीर्यवान् । प्रविश्य राक्षसं सैन्यं शरवर्ष वर्षे ह ॥१८॥

ततः	அப்பொழுது	आशय	கைக்கொண்டு
महातेजाः	மகாதேஜன்	राक्षसं सैन्यं	அரக்கசேனையில்
वीर्यवान्	வீரவசாயியமாகிய	प्रविश्य	புகுந்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	शरवर्ष	பாணவரவற்றை
धनुः	கிணை	वर्षे ह	வரவறித்தார்.

प्रविष्टं तु तदा रामं मेवाः सूर्यमिवाम्बरं । नाभिजमुर्मुहयोर्न निर्दहन्त शराभिना ॥१९॥

तदा	அப்பொழுது	अम्बरं	ஆகாயத்தில்
शराभिना	பாணக்கிளியால்	सूर्य	சூர்யனை
महामोर्	மிகவுயங்கமாய்	मेवाः	மேகங்கள்
निर्दहन्त	தகிப்பவராய்	इव	எவ்வண்ணமோ
प्रविष्टं	புகுந்த		அவ்வண்ணமே
रामं तु	ஸ்ரீராமையும்	अभिजमुः च	அனுகவிழை.

कृतान्येव सुषोराणि रामेण रजनीचराः । रणे रामस्य ददृशुः कर्माण्यसुकराणि च ॥

ராமே	ஸ்ரீராமரை	ரணே	போரலில்
சுஷோரணி	பிகப்பயங்கரமான கைகள்	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரின்
கூதானி	புரியப்பட்டன.	அசுகராணி	செயற்கரிய
ரஜநீச்சரா: ச	ஆரக்கச்சுகளும்	கமாணி ஏவ	செயல்களைமட்டும்
		தத்ரு:	கண்டார்கள்.

चालयन्तं महानीकं विधमन्तं महारथान् । ददृशुस्ते न वै रामे वातं वनगतं यथा ॥२१॥

தே	ஆவர்கள்	ராமம் வை	ஸ்ரீராமரைப்போ
மஹானீகம்	பெரும்படைகளை	வனகத்	காட்டில்நீடியும்
சாலயந்த்	அவ்வாட்டுகொய்கிற வரும்	வாத்	காற்றை
மஹாரத்யான்	மகாரதவிசங்களையும்	யதா	எவ்வண்ணமோ, அவ் வண்ணமே
விதமந்த்	வாதிக்கிறவருமான	தத்ரு: ந	காணவில்லை.

छिन्नं भिन्नं शरैर्दग्धं प्रभघ्नं शस्त्रपीडितम् । वर्यं रामेण ददृशुर्न रामं शीघ्रकारिणम् ॥२२॥

ராமே	ஸ்ரீராமரை	பிபன்னம்	முறிவுண்டதுமான
சரீ:	பாணங்களால்	வர்த்	சேனையை
தூய்	பொசுக்கப்பட்டதும்	தத்ரு:	கண்டார்கள்.
छिन्नं	துண்டிக்கப்பட்டதும்	शीघ्रकारिणं	விரைகதுபுரியும்
भिन्नं	பிளக்கப்பட்டதும்	ராமம்	ஸ்ரீராமரை
शस्त्रपीडितं	ஆயுதக்களால் தாக்கப் பட்டு	न	கண்டார்கள்லை.

प्रहरन्तं शरीरेषु न ते पश्यन्ति राघवम् । इन्द्रियार्थेषु तिष्ठन्तं भूतात्मानमिव प्रजाः ॥२३॥

தே	ஆவர்கள்	इन्द्रियार्थेषु	துக்திமல்யாபார்கள்
शरीरेषु	சரீரங்களில்	तिष्ठन्ते	திருக்கும் [காண்
प्रहरन्ते	புடைக்கும்	भूतात्मानं	ஜீவாத்மாக்கள்
राघवं	ஸ்ரீராமரை,	इव	எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
प्रजाः	ஜனங்கள்	पश्यन्ति न	காணுகிறார்கள்.

एष हन्ति गजानीकमेष हन्ति महारथान् । एष हन्ति शरैस्तीक्ष्णैः पदानीन्वाजिभिः सह ॥
इति ते राक्षसाः सर्वे रामस्य सदृशाक्षणे । अन्योन्ये कुपिता जघ्नुः सादृश्याद्वायवस्य ते ॥

தே	அந்த	एष:	இதே
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	गजानीकं	பாளைப்படைகளை
सर्वे	மாவரும்	हन्ति	மாய்க்கின்றார்கள்.
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	एष:	இதே
सादृश्यात्	வாதிருக்கத்தால்	महारथान्	மகாரதவிசங்களை

ஹந்தி	கொல்லுகின்றான்.	குபிதா:	கொடங்கொண்ட
ஏவ:	இதோ	தே	அவர்கள்
வாஜிभि: सह	குதிரைகளோடுகூட	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருக்கு
पदातीन्	காலட்படைகளை	सहगान्	ஒத்தவர்களான
तीक्ष्णै: शरै:	கூரிய பாணங்களால்		தங்களை
ஹந்தி	வதைக்கின்றான்	अन्योग्	ஒருவரை யொருவர்
ஹி	என்றுசொல்லி	जानु:	தாக்கிக்கொண்டார்
रणे	போரில்		கண்.

न ते ददृशिरे रापं दहन्तपरिवाहिनीम् । मोहिता: परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥२६॥

தே	அவர்கள்	महात्मना	மகாத்மாவாகும்
अरिवाहिनीं	சத்ருகேனையை		அவரால்
दहन्तं	தகிப்பிக்கும்	गान्धर्वेण	காந்தர்வமேனும்
रामं	ஸ்ரீராமரை	परमास्त्रेण	சிறந்த அஸ்திரத்தால்
ददृशिरे न	கண்டார்க்களில்லை.	मोहिता:	மதியயக்கம் கொண்டார்கள்.

ते तु रामसहस्राणि रणे पश्यन्ति राक्षसाः । पुनः पश्यन्ति काकुत्स्थमेकमेव महाद्वे ॥

தே	அந்த	पुनः	மீளவும்
राक्षसाः तु	அரக்கர்களோடுவெனில்	महाद्वे	பெரும்போரில்
रणे	போரில்	एकं एव	ஒரே ஒரு
रामसहस्राणि	ஸ்ரீராமர்களின் பலரை	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரை
पश्यन्ति	பார்க்கின்றார்கள்.	पश्यन्ति	பார்க்கின்றார்கள்.

अमन्ती काञ्चनी कोटि कायुकस्य महात्मनः । अलातचक्रमतिमां ददृशुस्ते न राघवम् ॥

தே	அவர்கள்	काञ्चनी	பொன்னுள்ளதும்
महात्मनः	மகாத்மனிடைய	अमन्ती	சமூலவதுமான
	(ஸ்ரீராமருடைய)	कोटि	துளியை
कायुकस्य	கிள்ளின்	ददृशुः	கண்டார்கள்.
अलातचक्रमतिमां	கொள்ளிச்சக்கிரத்தை	राघवं	ஸ்ரீராமரை
	திகர்த்து	न	கண்டார்க்களில்லை

शरीरनाभिसत्त्वाग्निः शरारं नेमिकामुकम् । ज्वापोपतलनिर्योपं तेजोबुद्धिगुणमभम् ॥२९॥
दिव्यास्त्रगुणपर्यन्तं निघ्नन्तं युधि राक्षसान् । ददृशू रामचक्रं तत्कालचक्रमिव प्रजाः ॥३०॥

शरीरनाभि	சரீரமாகிற் குடந்	शरारं	பாணங்களாகிய ஆரன்
	தைபுடையதும்		களைபுடையதும்
सत्त्वाग्निः	பராக்ரமமாகிற் ஜ்வா	नेमिकामुकं	கிள்ளுகிற வட்டை
	கையுடையதும்		தைபுடையதும்

3யாவோபதல- நிவோப	நாண்தலமேவாசையா கிற சத்தத்தையுடையதும்,	तत् रामचक्रं	அந்த ஸ்ரீராமராகிய சக்கிரத்தை
செஜுவியுணமம்	{ தேஜஸ், புத்தி, குணக் களினவகளாகிய ஒளி யைக்கொண்டதும்	मजाः कालचक्रं इव युधि राक्षसान् निघ्नान् वदशुः	பிரஸஜன் காலசக்கிரத்தை போன்றவாறும் போரில் அரக்கர்களை மாய்க்கின்றதாய் கண்டார்கள்.
दिव्यास्त्र- गुणपर्यन्त	{ சிறந்த ஆஸ்திரங்கள் ஆகும் நரணுமாதிற அரக்கர்களைப்போடும் தாமாகிய		

अनीकं दशसाहस्रं स्थानां वातरंहसाम् । अष्टादश सहस्राणि कुञ्जराणां तरसिनाम् ॥
चतुर्दश सहस्राणि सारोहाणां च वाजिनाम् । पूर्णं शतसहस्रे द्वे राक्षसानां पदातिनाम् ॥
दिवसस्याष्टमे भागे शरैरग्निशिखोपमैः । हतान्येकेन रामेण रक्षसां कामरूपिणाम् ॥३३॥

वातरंहसां	வாயுவேகக்கொண்ட	द्वे शतसहस्रे	இருதூறியிரமும்
स्थानां	தேர்களின்	कामरूपिणां	நினைத்த உருவமெடுக்க கவலை
दशसाहस्रं	பதின்னவிரமும்	रक्षसां	அரக்கர்களின்
तरसिनां	பலங்கொண்ட	अनीकं च	படையும்
कुञ्जराणां	யானைகளின்	रामेण	ஸ்ரீராமர்
अष्टादश सहस्राणि	பதினெண்ணூயிரமும்	एकेन	ஒருவரால்
सारोहाणां	‘வீரர்கள் வீற்றிருக்க	अग्निशिखोपमैः	அக்னிஜ்வாலையை திகர்த்த
वाजिनां	குதிரைகளின் [கும்	शरैः	பாணக்களரல்
चतुर्दश सहस्राणि	பதினான்காயிரமும்	दिवसस्य अष्टमे भागे	ஒரு முகர்த்த நேரத்தில்
राक्षसानां	அரக்க	हतानि	அழிக்கப்பட்டன.
पदातिनां	கரவரப்படைகளின்		
पूर्णं	நிறைந்த		

ते हताश्वा इतरथाः शान्ता विमथितध्वजाः । अभिपेतुः पुरीं लङ्कां हतशेषा निशाचराः ॥

हतशेषाः	கொல்லப்பட்டதில்	विमथितध्वजाः	கொடிகள் முறிக்கப் பட்டவர்களாய்
ते	அந்த [எஞ்சிய	शान्ताः	மனக்குன்றியவர்
निशाचराः	அரக்கர்கள்	लङ्कां	இலங்கை [களாய்
हताश्वाः	குதிரைகள் மாய்க் கப்பட்டவர்களாய்	पुरीं	நகருக்கு
इतरथाः	தேர்கள் அழிக்கப்பட் டவர்களாய்	अभिपेतुः	சென்றனர்.

हर्षजयपदात्ययैस्तद्वभूव रणां निरम् । आकीडमिव रुद्रस्य कुद्रस्य सुमहात्मनः ॥ ३५ ॥

हर्षः	கொன்றுவீழ்த்தப் பட்ட	रणां नि	போர்க்களமானது
गजपदात्ययैः	யானைகளாலும் கரவ ரப்படைகளாலும் கு	कुद्रस्य	கொபங்கொண்ட
		रुद्रस्य सुमहात्मनः	குத்திரக்கடவுளின்
तत्	அந்த [குதிரைகளாலும்	आकीडं इव	உதயானவனம்போல்
		बभूव	இருந்தது.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । साधु साध्विति रामस्य तत्कर्म समपूजयन् ॥

ततः	அப்பொழுது	तत्	அந்த
सगन्धर्वाः	சந்தர்வர்களுள் லிட்ட	कर्म	செயலை
देवाः	தேவர்களும்	साधु साधु	நன்று, நன்று
सिद्धाः	சித்தர்களுடும்	इति	என்று
परमर्षयः च	மகரிஷிகளும்	समपूजयन्	புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.
रामस्य	ஸ்ரீராமரின்		

अब्रवीच तदा रामः सुधीवं प्रत्यनन्तरम् । विभीषणं च धर्मात्मा हनूमन्तं च वानरम् ॥
जाम्बवन्तं हरिश्रेष्ठं मैन्दं द्विविदमेव च । एतदस्त्रबलं दिव्यं मम वा त्र्यम्बकस्य वा ॥३८॥

तदा	அப்பொழுது	मैन्दं एव	மெய்தனையும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	द्विविदं च	தனிவிதனையும்
रामः	ஸ்ரீராமர்		பார்த்து
प्रत्यनन्तरं	பக்கலிலிருக்கும்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
सुधीवं च	சுக்ரீவனையும்		புகன்றார் :
विभीषणं च	விபிஷணனையும்	एतत्	"இந்த
वानरं	வானரராகிய	दिव्यं	சிறந்த
हनूमन्तं च	அனுமனையும்	अस्त्रबलं	அஸ்திரசக்தியானது
जाम्बवन्तं	ஜம்பவானையும்	मम वा	எனக்கும்
हरिश्रेष्ठं	வாணரோத்தமராகிய	त्र्यम्बकस्य वा	முக்கண்ணருக்கு
			மே.

निहत्य तां राक्षसबाहिनीं तु रामस्तदा शक्रसप्तो महात्मा ।

अस्त्रेषु शस्त्रेषु जितकृपश्च संस्तूयते देवगणैः महर्षैः

॥ ३९ ॥

तदा	அப்பொழுது	राक्षसबाहिनीं	ஆரக்கசேனைபை
महात्मा	மகாத்மாவும்	निहत्य	கொன்று
शक्रसप्तः	இந்திரனுக்கொப்பானவரும்	तु	அப்பொழுது
		महर्षैः	ஆணந்தங்கொண்டவர்
शस्त्रेषु	சஸ்திரங்களிலும்		களாவ
अस्त्रेषु	அஸ்திரங்களிலும்	देवगणैः	தேவகணங்களால்
जितकृपः च	கிரமம் சிறிதுபில்லா	संस्तूयते	புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்டார்.
रामः	ஸ்ரீராமர் [தவருமான		
तां	அந்த		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकान्ये

युद्धकाण्डे चतुर्नवतितमः सर्गः ॥

पञ्चनवतिनमः सर्गः—தொண்ணூற்றைந்தாவது ஸர்க்கம் || ௨௫ ||

ராக்ஸிநாப் ப்ரலாப:—அரக்கிசுளின் பீரலாபம்.

तानि तानि सहस्राणि सारोद्वाणां च वाजिनाम् । रथानां त्वश्विर्वर्णानां सध्वजानां सहस्रशः ॥
 राक्षसानां सहस्राणि गदापरिग्रहयोगिनाम् । काञ्चनध्वजचित्राणां शूराणां कायरूपिणाम् ॥
 निहतानि शरैस्ताक्ष्णैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः । रावणेन प्रयुक्तानि रामेणात्तिष्ठकर्मणा ॥ ३ ॥
 दृष्ट्वा श्रुत्वा च संभ्रान्ता हतशेषा निशाचराः । राक्षसाश्च समागम्य दानाश्चिन्तापरिमुताः ॥

ஹஸேபா:	கொல்லப்பட்டதில்	ராஜசானா	அரக்கர்களின்
நிஸாசரா:	அரக்கர்கள் [எஞ்சிய	சஹாபி	பலர்களையும்
சாஷென	ராவணனால்	அக்சிஷ்மீனா	எதையும் அனுயாச
ப்ருகானி	அனுப்பப்பட்ட		மாய்ச்செய்யவல்லல்
பாசோஹா	விதர்களோ நிய	ராமேன	தூராமரால்
சஹஸா:	ஆசிரிக்கணக்கான	தீக்ஷி:	கரியலகலகளும்
வாஜினா வ	குதினாகளுடையவும்		பொன்னலக்கரங்கள்
சப்யஜானா	கேசடி களுடன் கடைய	தஸ்காஜனபூஷை:	பூட்டப்பெற்றவை
அக்சிஷ்மீனா	நெருப்பொளி		களுமரன
	கொண்ட	சீரீ:	பாணக்களைக்கொண்டு
ரயானா கு	தங்களுடையவும்	நிஹதானி	கொல்லப்பட்டவர்
தானி தானி	அந்தந்த		களாய்
சஹாபி	ஆயிசுக்களையும்		
மதாபரிவ - }	கனதகனர ளும்	பூவா வ	கேட்டும்
யோஷினா }	உழைத்தடிக்கனர ளும்	ஹூ வ	பார்த்தும்
	போர்புரியும்	சம்மானா:	மனக்கலகி
ஹூரா	ஞார்களும	ராஜஸி:	அரக்கிகளை
காமரூபினா	மினைத்த உருவமே	சமாபாய	கிட்டி
	நீக்க வல்லவர்களும்	தீனா:	ஏக்கக்கொண்டவர்
காஜனபூஜ - }	அழகியபொன்கொடி		களாய்
விஷயா }	களைக்கொண்டவர்	விந்தாபரிபுரா:	மதிமயக்கக்கொண்
	களுமரன		டார்கள்

विधवा हतपुत्राश्च क्रोशन्त्या हतवान्धवाः । राक्षस्यः सह सङ्गम्य दुःखाताः पर्वदेवयन् ॥

<p> சாஸ்திரம்: அரக்கிகள் விவகாரம்: பதிகளில் பூத்தவர்களாய் • உதாரணம்: பூத்திருக்கின்ற பூ உதாரணம்: கொடுத்தவர்களாய் உதாரணம்: நாளினர்கள் மார்பை </p>	<p> சாஸ்திரம்: அரக்கிகள் விவகாரம்: பதிகளில் பூத்தவர்களாய் • உதாரணம்: பூத்திருக்கின்ற பூ உதாரணம்: கொடுத்தவர்களாய் உதாரணம்: நாளினர்கள் மார்பை </p>
--	--

कथं शूर्पणखा वृद्धा कराला निर्गतोदरी । आससाद वने रामं कन्दर्पमिव रुषिणम् ॥
सुकुमारं महासत्त्वं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ३ ॥

வூடா	"கிழங்கியும்	சுகுமார்	மிகக் அழகியவனான
கராலா	உயங்கரபானவனும்	மஹாசத்	பேராற்றல் கொண்ட
நிர்ஜதோதரீ	வயிற்றுசரிந்தவானு	சர்வபூதஹிதே	எல்லாப்பிராணி
	மரண		களின் நன்னைப்பதில்
சூர்ப்பணகா	சூர்ப்பணகை	ரத்	அசஞ்சலாபந்துடைய
வனே	காட்டில்		வனமுமான
ரூபிணம்	உருகெடுத்தவந்த	ராமம்	ராமனை
கந்தர்ப் இவ	மன்மதன்போன்ற	கயம்	ஏனோ
	வனம்	ஆசஸாட	கிட்டினான்?

तं वृद्धा लोकनिन्या सा हीनरूपा प्रकामिता । कथं सर्वगुणैर्हीना गुणवन्तं महौजसम् ॥
सुमुखं दुर्मुखी रामं कामयामास राक्षसी ॥ ७ ॥

லோகநின்யா	"உலகத்தார்திரந்தலி	குணவந்தம்	நற்குணங்களையுடைய
	க்காரானவனும்		பெற்றவனும்
ஹீனரூபா	அழகற்றவனும்	மஹௌசம்	பேராற்றல் கொண்ட
பிரகாமிதா	காமப்படுத்தாற்றவனும்		வனும்
சர்வகுணை: ஹீனா	நற்குணங்களெதுவு	சுமுகம்	அழகிய முகம்படைத்
	மில்லாதவனும்	தே	அந்த [சுவலுமான
துர்முகீ	விகாரமுகங்கொண்ட	ராமம்	ராமனை
	வனமுமான	வூடா	கண்டு
ஸா	அந்த	கயம்	ஏனோ
ராக்ஷஸீ	அரக்கி	காமயாமாஸ	ஆசைகொண்டாள்?

जनस्यास्याल्पभाग्यत्वाद्दिली श्वेतमूर्धजा । अकार्यमपहास्यं च सर्वलोकविगर्हितम् ॥८॥
राक्षसानां विनाशाय दुष्णस्य खरस्य च । चकाराप्रतिरूपा सा राघवस्य प्रधर्षणम् ॥९॥

பலினி	"திரையற்றவனும்	दुष्णस्य	தூஷணனுடையவும்
சுலெதமூர்தஜா	நகரத்த கேசமுற்றவ	खरस्य	கரனுடையவும்
	னும்	विनाशाय च	அழிக்கின்பொருட்
அபரதிரூபா	அடாதவனமுமான	अकार्य	அடாததும் [நிமே
ஸா	அவன்	अपहास्यं	பரிகசிக்கத்தக்கதும்
அஸ்ய	இந்த	सर्वलोक-	எல்லா உலகங்களா
ஜனஸ்ய	ஜனத்தின் (எந்த?)	विगर्हितं च)	லும் நிந்திக்கப்பட்ட
	களின்)		துமான
அல்ப்மாய்யத்வா	பாக்கியக்குறை	प्रधर्षणं	அவாதிப்பை
	வாலும்	राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
ராக்ஷஸானா	அரக்கர்களுடையவும்	चकार	புரிந்தான்.

तन्निमित्तमिदं वैरं रावणेन कृतं महत्

॥ १० ॥

• ராவணேன   * ராவணனால்
இதே   இந்த
மஹ   பெரும்

வீர   வைரமாவனது
தன்நிமித்   அவன் நிமித்தமாய்
கृतம்   கொள்ளப்பட்டது.

वधाय सीता साऽऽनीता दशग्रीवेण रक्षसा

॥ ११ ॥

रक्षसा   * அரக்கனாகிய
दशग्रीवेण   தசகண்டனால்
सा   அந்த

सीता   சீதை
वधाय   அழிவிற்காக
आनीता   ஊக்கிவரப்பட்டாள்.

न च सीतां दशग्रीवः ग्रामोति जनकात्मजाम्

॥ १२ ॥

दशग्रीवः   * தசகண்டன்
जनकात्मजां   ஜனகன் மகளான
सीतां च   சீதையைப்போ

ग्रामोति न   அடைவப்போவ
தில்லை.

बुद्धं बलवता वैरमक्षयं राघवेण च

॥ १३ ॥

अक्षयं   * நீக்கமுடியாத
वैरं च   விடுவதமும்
बलवता   சக்தி மிக்கவராகிய

राघवेण   ராமஜேனுதி
बद्धम्   கொல்லப்பட்டிருக்
கிறது.

वैदेहीं प्रार्थयानं तं विराधं प्रेक्ष्य राक्षसम् । इतमेकेन रामेण पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥ १४ ॥

वैदेहीं   * வடிகைதையை
प्रार्थयानं   கிரும்பிய
तं   அந்த
राक्षसं   அரக்கனாகிய
विराधं प्रेक्ष्य   விசாதனைப் பார்த்து

रामेण एकेन   ராமன் ஒருவனால்
इत्   கொல்லப்பட்டது
सत्   எதுவோ அதுவே
पर्याप्तं   போதுமான
निदर्शनम्   காண்புகும்.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् । निहतानि जनस्थाने शरैरग्निशिखोपवैः ॥ १५ ॥

जनस्थाने   * ஜனஸ்தானத்தில்
भीमकर्मणां   பயங்கரமான செயல்
கொண்ட

चतुर्दश सहस्राणि   பதின்முகாசிரத்தவர்
களும்
अग्निशिखोपवैः   அக்கனீஜையில்களை
திகழ்த்த
शैः   பாணங்களால்
निहतानि   கொல்லப்பட்டார்கள்.

खरश्च निहतः संख्ये दूषणस्त्रिशिरास्तथा । शरैरादित्यसङ्काशैः पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥ १६ ॥

संख्ये   * பேரளவில்
खरः   கரனாக
* आदित्यसङ्काशैः   சூரியனை விகழ்த்த
शरैः   பாணங்களால்
निहतः   கொல்லப்பட்டான்.
दूषणः   தூஷணனாகும்

त्रिशिराः च   த்ரிசிரஸும்
तथा   அங்ஙண்ணிடே கொல்
லப்பட்டார்கள்.
सत्   அதுவும்
पर्याप्तं   போதுமான
निदर्शनम्   காண்புகும்

हतो योजनबाहुश्च कवन्धो रुधिराशनः । क्रोधान्नादं नदन्सोऽथ पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

யோஜனாபாஹு =வும்	நடந்	இநிபவனுரான
(கீண்ட கைகள்)	ச:	அந்த
கொண்டவனும்)	கவந்த:	கபந்தனும்
ஈத்தத்தையே உண	ஹ:	கொல்லப்பட்டான்.
வாய்க்கொண்டவனும்	தந்	அதுவும்
கோபத்தால்	பரோ:	பேரதுமான
கர்ஜனை	நிர்ஷனம்	சான்றாகும்.

जयान् बलिनं रामः सहस्रनयनात्मजम् । वालिनं मेरुसङ्काशं पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥१८॥

ராம:	"ராமன்	வாலி:	வாலியை
வலினம்	பலகலியும்	ஜயான	கொன்றுவிட்டார்.
மேரூசங்காசம்	பேருவை திகர்த்தவ	தந்	அதுவும்
	னும்	பரோ:	பேரதுமான
சகசநயநாத்மஜம்	இந்திரனின் புத்தல்	நிர்ஷனம்	சான்றாகும்.
	வனுமான		

ऋक्ष्यमूके वसञ्छैले दीनो भयपनोरथः । सुग्रीवः स्थापितो राज्ये पर्याप्तं तन्निदर्शनम् ॥

மஹமனோரத:	"மஹேந்திரதம் திவையே	சுமீவ:	ககீவன்
	தப்பெருது	ராயே	ராஜ்யத்தில்
தீன:	வக்கங்கொண்டவனும்	ஸ்தாபி:	முடிசூட்டுகிறீக்கப்
஋க்ஷமூகே	நிச்சயமூக	தந்	அதுவும் [பெற்றான்.
தீனே	பர்வதத்தில்	பரோ:	பேரதுமான
வநம்	வலித்தவனான	நிர்ஷனம்	சான்றாகும்.

धर्मार्थसहितं वाक्यं सर्वेषां रक्षसां हितम् । युक्तं विभीषणेनोक्तं मोहाच्चस्य न रोचते ॥

விமீஷண:	"விமீஷணரால்	धर्मार्थसहितं	அறநெறி வழுவுர
யுக்தம்	தயாயமாய்		பொருளுற்றதுமான
ஸக்தம்	எடுத்துரைக்கப்	வாக்யம்	கொல்லானது
சர்வேபா	எல்லா [பட்டதும்	மோஹ	மதிமயக்கத்தால்
ரக்ஷஸா	அரக்கர்களுக்கும்	தந்	அவனுக்கு (ராவண
ஹிதம்	நன்மை விளைவிப்		னுக்கு)
	பதும்	ரோசுதே ந	பிரக்களிக்கே.

विभीषणवचः कुर्याद्यदि स धनदानुजः । अज्ञानभूता दुःखार्ता नेयं लङ्का पुरी भवेत् ॥

வியிஷணவச:	"குபேரன் தம்பி	லங்கா	இலங்கை
	(ராவணன்)	புரி	நகர்
விமீஷணவச:	விமீஷணரது சொல்லி	அந்நானமூதா	அந்நாடானதாய்
கூர்யாந் ச யதி	மேற்கொண்டிருப்	து.லார்தா	துக்கத்தால் பிடிக்கப்
	பாணையானும்		பட்டதாய்
ஹம்	இந்த	அந்ந ந	சூழிதது.

कुम्भकर्णं हतं श्रुत्वा राघवेण महावदम् । अतिकायं च दुर्धर्षं लक्ष्मणेन हतं पुनः ॥

प्रियं चेन्द्रजितं पुत्रं रावणो नावबुध्यते

॥ २२ ॥

रावणः "रा. வணன்
महाबलं மகா பலகா லியா கிய
कुम्भकर्णं சும்பகர்ணனை
राघवेण ராமனால்
हतं மான்டவனாகவும்
दुर्धर्षं வெவ்வுறற்கரிய
अतिकायं அதிகாயனை
च அப்படியே மான்டவ
னாகவும்

प्रिये பிரிய
पुत्रं கனந்தனுதிய
इन्द्रजितं च இன்ட்ரிஜித்தனையும்
लक्ष्मणेन லக்ஷ்மணனால்
हतं மான்டவனாகவும்
श्रुत्वा கேட்டு
पुनः பின்னும்
आवबुध्यते न கம்மூணர்வு பெருநி
ருக்கின்றான்.

मम पुत्रो मम भ्राता मम भर्ता रणे हतः । इत्येवं श्रूयते शब्दो राक्षसानां कुले कुले ॥

राक्षसानां "ஆரக்கர்களின்
कुले कुले ஒவ்வொருவிடிலும்,
रणे போரில்
हतः கொல்லப்பட்டவன்
मम எனது
पुत्रः புதல்வன்,

मम भ्राता எனது தம்பி,
मम எனது
भर्ता கணவன்
इति एवं என்றிப்படியாய்
शब्दः சத்தம்
श्रूयते கேட்கப்படுகிறது.

रथाश्वाश्च नागाश्च हताः शतसहस्रशः । रणे रामेण शूरेण राक्षसाश्च पदातयः ॥ २४ ॥

रणे "போரில்
शूरेण சூரனாகிய
रामेण ராமனால்
रथाः च ரதக்களும்
अश्वाः च குதிரைகளும்
नागाः च யானைகளும்

राक्षसाः ஆரக்க
पदातयः च காலாட்படைகளும்
शतसहस्रशः நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஆரக்கணக்காகவும்
हताः மார்க்கப்பட்டனர்.

रुद्रो वा यदि वा विष्णुर्महेन्द्रो वा शतक्रतुः । हन्ति नो रामरूपेण यदि वा स्वयमन्तकः ॥

रुद्रः वा "ருத்ரிசனோ
विष्णुः यदि वा விஷ்ணுவோ
शतक्रतुः நூறு யாகக்களைந்
महेन्द्रः वा இன்ட்ரிசனோ செய்த

स्वयं ஸ்வயத்
अन्तकः यदि वा எமனோ
रामरूपेण ராம ரூபத்திலொன்றி
नः கன்மை
हन्ति வதைக்கின்றனர்.

हतप्रवीरा रामेण निराशा जीविते वयम् । अपश्यन्तो भवस्यान्तमनाथा विरूपामहे ॥

वयं "நாங்கள்
रामेण ராமனால்
हतप्रवीरा: வீரர்களைப்பற்றிகொடு
த்தவர்களாய்
अवश्य अवश्य
अन्तं முடிவை

अपश्यन्तः காணாதவர்களாய்
जीविते உயிரில்
निराशा: சூரையைத் துறந்த
வர்களாய்
अमाया: திக்கத்தவர்களாய்
विरूपामहे புலம்புகின்றோம்.

रामहस्तादशग्रीवः शूरो दत्तमहावरः । इदं भयं महाघोरमुत्पन्नं नावबुध्यते ॥ २७ ॥

दत्तमहावरः	" சிறந்த வரங்கள்	इदं	இந்த
शूरो	சூரனுள் [பெற்ற	महाघोरे	மிக பயங்கரமான
दशग्रीवः	தசவணன்	भयं	ஆபத்தை
रामहस्ता	ராமன் கரத்திலின்று	अवबुध्यते न	சிறிதும் உணரா திருக்க
व्यपन्नं	விளைந்திருக்கும்		கொண்.

न देवा न च गन्धर्वा न पिशाचा न राक्षसाः । उपसृष्टं परित्रातुं शक्ता रामेण संयुगे ॥

संयुगे	" பேரளில்	गन्धर्वाः	கந்தர்வர்களும்
रामेण	ராமனுல்	न	சந்தரல்லர்.
उपसृष्टं	எதிர்த்தகப்பட்ட ஒரு	पिशाचाः	பிசாசுக்களும்
परित्रातुं	தகதிக்க [கவிர	न	சந்தரல்லர்.
देवाः	தேவர்களும்	राक्षसाः च	ஆரக்கர்களும்
शक्ताः न	சக்தரல்லர்.	न	சந்தரல்லர்.

उत्पाताश्चापि दृश्यन्ते रावणस्य निवेशने ॥ २९ ॥

रावणस्य	" ராவணனுது	उत्पाताः अपि च	தூர்ச்சுருணக்களும்
निवेशने	மாளிகையில்	दृश्यन्ते	தோன்றுகின்றன.

कथयिष्यन्ति रामेण रावणस्य निर्वहणम् ॥ ३० ॥

रामेण	" ராமனுல்	कथयिष्यन्ति	அவைகன் தெரிவிக்க
रावणस्य	ராவணனுக்கு		கின்றன.
निर्वहणं	நாசத்தை		

पितामहेन मीतेन देवदानवराक्षसैः । रावणस्याभयं दत्तं मानुषेभ्यो न याचितम् ॥ ३१ ॥

मीतेन	" அனுக்கிரகங்கொண்	अभयं	ஆபத்தின்மை
पितामहेन	பிரம்மதேவரால் [உ	दत्तं	அளிக்கப்பட்டது.
रावणस्य	ராவணனுக்கு	मानुषेभ्यः	மானிடர்களிடமி
देवदानव- } राक्षसैः }	தேவர்களாலும் அக ரக்களாலும் அரக்கர் களாலும்	याचितं न	சூந்து அது பிராப்திக்கப் படவில்லை.

तदिदं मानुषं मन्ये मासं निःसंशयं भयम् । जीवितान्तकरं घोरं रक्षसां रावणस्य च ॥

सर्व	" எந்த	रक्षसां	ஆரக்கர்களுடையவும்
इदं	இந்த	रावणस्य च	ராவணனுடையவும்
मासं	ஸம்பவித்திருக்கும்	जीवितान्तकरं	உயிரை மாய்க்கவல்ல தரங்
मानुषं	மானிடசம்பந்தமான	निःसंशयं	சந்தேகமற்றே
घोरं	பயங்கரமான	भयं	அதிகதேன்.
भयं	ஆபத்தை		

पीड्यमानास्तु बलिना वरदानेन रक्षसा । दीप्तैस्तपोभिर्विवुधाः पितामहम्पूजयन् ॥३३॥

वरदानेन	"காசம்பெற்றதால்.	दीप्तैः	கொடும்
बलिना	பலம் பித்தவனான	तपोभिः	தவங்களால்
रक्षसा	ஆரக்கனும்	पितामहं	பிரம்மதேவரை
पीड्यमानाः	உட்குறிக்கப்பட்டும்	अपूजयन्	ஆராதித்தார்கள்.
विवुधाः तु	தேவர்களும்		

देवतानां हितार्थाय महात्मा वै पितामहः । उवाच देवताः सर्वा इदं तुष्टो महद्ब्रुवः ॥३४॥

महात्मा	"மகா தமாவரைய	तुष्टः	அருன்கொண்டு
पितामहः वै	பிரம்மதேவரும்	महत्	சொந்த
देवतानां	தேவர்களின்	ब्रुवः	ஒரு திருமொழியை
हितार्थाय	நேஷமத்திற்காக	इदं	பின்வருமாறு
देवताः	தேவர்கள்	उवाच	மொழிந்தருவினார்.
सर्वाः	யாவனாரும் புர்த்து		

अद्यप्रभृति लोकांस्त्रान्सर्वे दानवराक्षसाः । भयेन पावृता नित्यं विचरिष्यन्ति शम्भतम् ॥

अद्यप्रभृति	"இதுமுதற்கொண்டு	भयेन	பயத்தால்
दानवराक्षसाः	அகாரர்களும் ஆரக்கர்களும்	पावृताः	குழப்பப்பட்டவர்களால்
		लीन्	முன்று
सर्वे	யாவரும்	लोकान्	லோகங்களிலும்
नित्यं	எப்பொழுதும்	विचरिष्यन्ति	சஞ்சரிக்கப் போகின்
शम्भतम्	விட்ட நகரது		றார்கள்.

दैवैस्तु समागम्य सर्वैश्चेन्द्रपुरोगमैः । वृषध्वजस्त्रिपुरहा महादेवः प्रसादितः ॥ ३५ ॥

तु	"அப்பொழுது	त्रिपुरहा	முப்புரமெரித்தவரும்
इन्द्रपुरोगमैः	இந்திரனை முன்னிட்டு	वृषध्वजः	நீடபங்கொட்கொண்
दैवैः	தேவர்கள்		டருமான
सर्वैः च	யாவராலும்	महादेवः	சிவபெருமான்
समागम्य	ஒன்றுகூடி	प्रसादितः	ஆராதிக்கப்பட்டார்.

प्रसन्नस्तु महादेवो देवानेतद्वचोऽब्रवीत्

तु	"அப்பொழுது	पुनश्च	பின்வரும்
प्रसन्नः	திருவருள் கொண்ட	ब्रुवः	திருமொழியை
महादेवः	சங்கரக்கடவுளும்	अब्रवीत्	திருவாய்மவர்க்
देवान्	தேவர்களைப்பார்த்து		தருவினார்.

उत्पत्स्यति हितार्थं वो नारी रक्षःक्षयावहा

वः	"உங்களுடைய	नारी	பெண்ணொருவள்
हितार्थं	நேஷமத்திற்காக	उत्पत्स्यति	உவதரிக்கப்போகின்
रक्षःक्षयावहा	ஆரக்கர்களுக்கும் நாகத் தவர்களுக்கும்		றார்கள்.

एषा देवीः प्रयुक्ता तु श्रुवथा दानवान्पुरा । भक्षयिष्यति नः सीता राक्षसग्री सखावणान् ॥

राक्षसग्री	"அசுரக்கர்களை கொல் பவளரங்	दानवाः	அசுரர்களை
देवीः	தேவர்களால்	भुज	பசிப்படுகிற
प्रयुक्ता	அனுப்பப்பட்ட	यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே
एषा	அந்த	सखावणान्	சாவணனுள்ளிட்ட
सीता तु	வீணையோ	नः	நம்மை
पुरा	முன்னொருநாள்	भक्षयिष्यति	அழித்துவிடப் போகிறான்.

रावणस्यापनीतेन दुर्विनीतस्य दुर्मतेः । अयं निष्ठानको घोरः शोकेन समभिप्लुतः ॥४०॥

दुर्विनीतस्य	"திச்செயலமைந்த வனும்	अयं	இந்த
दुर्मतेः	தர்ப்புத்திகொண்ட வனுமான	शोकेन	தயர்த்துடன்
रावणस्य	ராவணனது	घोरः	கொடிய
अपनीतेन	கொடுமைபால்	निष्ठानकः	நரசமானது
		समभिप्लुतः	விளைந்தது.

तं न पश्यामहे लोके यो नः शरणदो भवेत् । राघवेणोपसृष्टानां कालेनैव युगक्षये ॥४१॥

युगक्षये	"பிரளயகாலத்தில்	यः	எவன்
कालेन	காலனால்	शरणदः	சகதகனாய்
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	भवेत्	ஆகுவாறோ
राघवेण	ராமனால்	तं	அப்பேர்ப்பட்டவனை
उपसृष्टानां	எதிர்க்கப்பட்ட	लोके	உலகில்
नः	நமக்கு	पश्यामहे न	கண்டிலோம்.

नास्ति नः शरणं कश्चिद्भवे महीति तिष्ठताम् । दवाग्निवेष्टितानां हि करेणूनां यथा वने ॥

वने	"காட்டில்	महीति भवे	பெரும் ஆபத்தில்
दवाग्निवेष्टितानां	காட்டுத்தீயால்	तिष्ठतां	சிக்கிக்கொண்ட
	குழப்பெற்ற	नः	நமக்கு
करेणूनां	பெண்யானைகளுக்கு	शरणं	சகதகன்
यथा	எவ்வண்ணமோ	कश्चिद् हि	ஒருவனும்
	அவ்வண்ணமே	अस्ति न	இல்லை.

माप्तकालं कृतं तेन पौलस्त्येन मदात्मना । यत एव भयं दृष्टं तमेव शरणं गतः ॥ ४२ ॥

मदात्मना	"மகாத்மாக்கைய	यतः एव	எவனிடமிருந்தே
तेन	அந்த	भयं	ஆபத்து
पौलस्त्येन	புலஸ்தியவந்தத்தவ ரால் (விபிக்ஷணரால்)	दृष्टं	அதிகப்பட்டதோ
माप्तकालं	காலத்திற்கு ஏற்றது	तं एव	அவனிடமே
कृतं	செய்யப்பட்டது.	शरणं गतः	சரணடைந்துவிட் L a n

இதிவ் சர்வா ரஜநிச்சரஸ்திவ: பரஸ்பரம் சம்பரிரம்ய வாஹுபி: ।

விபேதுராதா ஹயமாஸ்பிஹிதா விநேதுசுசேவ ததா சுடாருணம் ॥ 88 ॥

ரஜநிச்சரஸ்திவ:	ஆரக்கிகள்	ஆதி:	மனம் கொந்து
சர்வா:	பாவமும்	விநேது:	பரிதபித்தார்கள்.
வாஹுபி:	சைககனரால்	உசை:	உரக்க
பரஸ்பரம்	ஒருவரைபொருவர்	சுடாருணம்	மிகக்கொடுமைபாய்
சம்பரிரம்ய	சுட்டிக்கொண்டு	இவி இவ	மேற்கண்டவாறு
ஹயமாஸ்பிஹிதா:	மிகப் பயத்தால் பிடிக்கப்பட்ட	ததா	அப்பொழுது
		விநேது: ச	புலம்பியழுதனர்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चनवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19180

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 4505

பணவதினம: சரீ:—தொண்ணூற்றொன்பது ஸர்க்கம் ॥ 95 ॥

ராவணநியாணம்—ராவணனை யத்தத்திற்குப் புறப்படுத்து.

आर्तानां राक्षसीनां तु लङ्कायां वै कुले कुले । रावणः करुणं शब्दं शुश्राव परिदेवितम् ॥

ராவண:	ராவணன்	ராக்ஸீனா	ஆரக்கிகளின்
லங்காயா	இலங்கையில்	கருண	பரிதாபமான
து	அப்பொழுது	பரிதவின	அழுதது
குலே குலே வை	ஒவ்வொருவிட்டிலும்	சுஷ்	சத்தத்தை
ஆர்தானா	ஆயகுற்ற	சுசுராவ	கேட்டான்.

स तु दीर्घं विनिश्चस्य मुहूर्तं ध्यानमास्थितः । बभूव परमक्रुद्धो रावणो भीमदर्शनः ॥ २ ॥

भीमदर्शन:	பயங்கரத்தோற்ற முற்ற	दीर्घं	மிக
सः	அந்த	विनिश्चस्य	பெருமூச்செறிந்து
रावणः	ராவணன்	मुहूर्तं	சிறிதுநேரம்
परमक्रुद्धः	சினம்பிகுந்து	ध्याने	சிந்தையில்
तु	அப்பொழுது	आस्थितः	ஆழ்ந்தவனாய்
		बभूव	ஆயினான்.

संक्षय दशनैरोष्ठं कौधसैरक्तलोचनः । राक्षसैरपि दुर्दर्शः कालाग्रिरिव मूर्च्छितः ॥ ३ ॥

कौधसैरक्तलोचनः	சினத்தால் கண்கள் சிவந்த ஆகவன்	राक्षसै अपि	ஆரக்கர்களாலுக்கட
दशनै:	பற்களால்	दुर्दर्शः	பார்க்கவொண்ணாதவ
ओष्ठं	உதட்டை	कालाग्रि:	பிரளயாக்களி [னாய்]
संक्षय	கடிந்துக்கொண்டு	इव	போன்றவாறாய்
		मूर्च्छितः	மூண்டனன்.

उवाच च समीपस्थाब्राक्षसान् राक्षसेश्वरः । भयाव्यक्तकथस्तत्र निर्दहन्निव चक्षुषा ॥४॥

राक्षसेश्वरः	அரக்கமன்னன்	राक्षसान्	அரக்கர்களைப்
चक्षुषा	கண்ணால்		பார்த்து
निर्दहन् इव	எரிப்பவன்போல்	भयाव्यक्तकथः	பயத்தால் வாய்மொழி
तत्र	அப்பொழுது	उवाच च	பின்பொழுது புனை
समीपस्थान्	அருகிலிருக்கும்		குன்:

महोदरमहापाश्वौ विरुपाक्षं च राक्षसम् । शीघ्रं वदत सैन्यानि निर्यातेति ममाज्ञया ॥ ५ ॥

मम	"என்று	सैन्यानि च	சைனியங்களுடைய
आज्ञया	கட்டளைபால்		பார்த்து
महोदरमहापाश्वौ	மகோதரனையும் மகா	निर्यात	'புறப்படுங்கள்'
	பார்க்கவனையும்	इति	என்று
राक्षसं	அரக்கனாகிய	शीघ्रं	கிரைவரய்
विरुपाक्षं	விரூபாக்ஷனையும்	वदत	தெரிவிப்புகள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसास्ते भयादिताः । चोदयामासुरव्यथाब्राक्षसांस्तान्ब्रूवाज्ञया ॥६॥

ते	அந்த	अव्यमान्	ஆயத்தமாக இருந்த
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	तान्	அந்த
तस्य	அவனது	राक्षसान्	அரக்கர்களை
तत्	அந்த	ब्रूवा	அரசனாக்ஷை
वचनं	ஆக்களையை		கொண்டு
श्रुत्वा	செய்தறிக்கொண்டு	चोदयामासुः	தூண்டினார்கள்.
भयादिताः	அச்சத்தால் நடுங்கிய		வர்களாய்

ते तु सर्वे तथेत्युक्त्वा राक्षसा घोरदर्शनाः । कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे रणायाभिमुखा ययुः ॥

ते	அந்த	रक्षा	சொல்லிவிட்டு
घोरदर्शनाः	பயங்கர உருவங்	सर्वे	பாவரும்
राक्षसाः	அரக்கர்கள் [கொண்ட	कृतस्वस्त्ययनाः	{ சேஷமத்திற்காவா
सर्वे	பாவரும்		{ வேதமொழியை ஒழு
तु	அப்பொழுது		{ பவர்களாய்
तथा	'அவ்வண்ணமே	रणाय	போரை
	செய்கின்றோம்'	अभिमुखाः	உத்தேசித்து
इति	என்று	ययुः	வெளிப்போந்தனர்.

प्रतिपूज्य यथान्यायं रावणं ते निशाचराः । तस्युः प्राज्ञतयः सर्वे भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणः ॥

भर्तुः	எஜமானனின்	रावणं	ராவணனை
विजयकाङ्क्षिणः	வெற்றியை விரும்பும்	यथान्यायं	முறையப்படி
ते	அந்த	प्रतिपूज्य	மரியாதைசெய்து
निशाचराः	அரக்கர்கள்	प्राज्ञतयः	சைகடப்பிடிவர்களாய்
सर्वे	பாவரும்	तस्युः	(அத்து)யின் மூல்கள்.

அதோவாச பஹஸ்யைதாந்ரவண: கோபமூர்ச்சித: | பஹோதரவஹாபாஸ்வீ விரூபாஜ் ச ராஜசம் || 9 ||

அத	அப்பொழுது	ராஜச	அரக்கனுடைய
கோபமூர்ச்சித:	கொம் மிகுந்திருந்த	விரூபாஜ் ச	விரூபாசுந்தரையும்
ரவண:	ராவணன்		பார்த்து
ஏதாந்	இந்த	பஹஸ்ய	செரித்துக்கொண்டு -
மஹோதர-	மஹோதரனையும்	தவாச	பின்வருமாறு
மஹாபாஸ்வீ }	மஹாபாஸ்சுவரனையும்		புகன்றான் :

அத வாணீயநுமூகையும்தாந்ரவண: | ராஜய் லக்ஷமணீ சைவ நேஷ்யாபி யமசாநம் || 10 ||

அத	இப்பொழுது	வாணீ:	கணைகளால்
வநுமூகை:	விலகினின்றும் விடுக்க	ராஜய்	சாட்சனையும்
	ப்பட்டனவகளும்த	லக்ஷமணீ ச	லக்ஷ்மணனையும்
யும்தாந்ரவண-	ஊழிக்கிரவணவெய	யமசாநம்	யமனுக்கத்திற்கு
சந்ரவண:	த்தனவகளுமான	நேஷ்யாபி	அனுப்புவின.

சுரஸ்ய கும்பகர்ணஸ்ய பஹஸ்தேந்ரஜிதோஸ்தா | கரிக்யாபி பரீகாரமய சந்ரவண: || 11 ||

அத	இப்பொழுது	பஹஸ்தேந்ரஜிதோ:	பிரகஸ்தனுடையவும்
அஹ்	நான்	தயா	இந்திரஜித்தினுடைய
சந்ரவண:	சத்திருக்களின் வதை		யவும்
சுரஸ்ய	கரணுடையவும் [யால்	பரீகாரம்	பழி காக்குகலை
கும்பகர்ணஸ்ய	கும்பகர்ணனுடைய	கரிக்யாபி	புரீகேவன்.

நைவாந்ரவணீ ந திசோ ந நதோ நாபி சாஸார: | பகாஸ்த்வம் ரமிக்யந்தி பஹாஜநதாஸ்தா: || 12 ||

மஹாஜ-	மஹாஜநதாஸ்தா	ந	விளக்காதிருக்கப்
நதாஸ்தா:	கித மோகங்கனாஸ் கு	நதா:	கதிக்கும் [பொகிதத.
	ழப்பட்டனவகளாய்	ந	விளக்காதிருக்கப்
விசா:	திசைகள்		பொகின்றன.
பகாஸ்த்வம்	விளக்காதிருக்கப்	சாஸார: அபி	கடல்களும்
ரமிக்யந்தி ந }	பொகின்றன.	ந	விளக்காதிருக்கப்
அந்ரவணீ பவ	ஆகவரும்		பொகின்றன.

அத வானரமுக்யானா தானி யூயானி பாகச: | வநுபா ஸ்ரஜாலேந விபமிஷ்யாமி பவிணா || 13 ||

அத	இப்பொழுது	வானரமுக்யானா	வானரோத்தமர்
வநுபா	விலகிக்கொண்டிற்	தானி	அந்த [களின்
பவிணா	கிருகுகள் கட்டப்	யூயானி	செணைகளை
	பொகின்ற	பாகச:	கட்டங்கட்டமாக
ஸ்ரஜாலேந	ஸ்ரஜாலேந	விபமிஷ்யாமி	அழித்துவிடுவேன்.

अथ वानरसैन्यानि रथेन पवनौजसा । धनुःसमुद्राद्बभूवैर्मथिव्यामि शरोर्मिमिः ॥ १४ ॥

अथ	* இப்பொழுது	धनुःसमुद्राद्	கிள்ளையாசுமுத்திரத் திரிந்து
पवनौजसा	வாயுவேகம்கொண்ட	उभूतैः	உண்டாகிய
रथेन	ரதத்துடன்	शरोर्मिमिः	பாணமுனைகளால்
वानरसैन्यानि	வானரசேனிகளை	मथिव्यामि	தளம்பலம் செய்வேன்.

व्याकोशपद्मवक्त्राणि पद्मकेसरवर्चसाम् । अथ यूयतराकानि गजवत्प्रमथाम्यहम् ॥ १५ ॥

अहं	* நான்	पद्मकेसर- वर्चसां }	தாமரை தாதுக்களை வெரத்த மூலிகொண்ட டனுவகளுமான்
अथ	இப்பொழுது	यूयतराकानि	சேனிகளாகும் தடாக ங்களை
व्याकोशपद्म- वक्त्राणि }	மலர்ந்த தாமரைமலர் போன்ற முகங்களும் நற்றவகளும்	गजवत् प्रमथामि	ஜர் யானைபோல் கலக்கிவிடுகின்றேன்.

सशरैरथ वदनैः संख्ये वानरयूथपाः । मण्डविष्यन्ति वसुधां सनादैस्त्रि पङ्क्तयैः ॥ १६ ॥

अथ	* இப்பொழுது	पङ्क्तयैः	தாமரைமலர்களால்
संख्ये	போசில் [கள்]	इष	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
वानरयूथपाः	வானரசேனை த்தலைவர்	वसुधां	பூமியை
सनादैः	பாணங்களைகொடுக்கிய	मण्डविष्यन्ति	அளக்கரிக்கப்போகின் ருர்கள்.
वदनैः	முகங்களால்		
सनादैः	தண்டுகளுடன் கூடிய		

अथ यूथप्रचण्डानां हरीणां द्रुमयोधिनाम् । मुक्तनैकेषुणा युद्धे भेत्स्यामि च शतं शतम् ॥

युद्धे	* போசில்	यूथप्रचण्डानां	சேனுவீரர்களால்
अथ	இப்பொழுது	हरीणां	வானரர்களின்
मुक्तेन	விடுக்கப்பட்ட	शतं शतम्	ஒவ்வொரு நூறையும்
एकपुणा	ஒரே பாணத்தால்	भेत्स्यामि	பிளந்துவிடுகிறேன்.
द्रुमयोधिनां	மரங்களால் போர்புரியும்		

हता भतां हता भ्राता यासां च तनया हताः । वधेनाथ रिपोस्तासां करोम्यस्रमार्जनम् ॥

यासां	* எவர்களுடைய	तासां	அவர்களுடைய
भतां	கணவன்	रिपोः	சத்ருகின்
हताः	கொல்லப்பட்டானோ	वधेन	வதைதால்
भ्राता	சகோதரன்	अथ	இப்பொழுது
हताः	கொல்லப்பட்டானோ	अस्रमार्जनं करोमि	கண்ணீரைத் துடைக் கின்றேன்.
तनयाः च	புத்திரர்களும்		
हताः	கொல்லப்பட்டார் கணோ		

ततो मुहूर्तान्निषेत् राक्षसा भीमदर्शनाः । नर्दन्तो भीमवदना नानापहरणैर्भुजैः ॥ २४ ॥
 असिभिः पट्टिशैः शूलैर्गदाभिर्मुसलैश्चरैः । शक्तिभिस्तीक्ष्णधाराभिर्गह्व्रिः कूटमुद्गरैः ॥
 यष्टिभिर्विमलैश्चक्रेनिशितैश्च परश्वधैः । भिण्डिपालैः शतश्रीभिरन्यैश्चापि वरायुधैः ॥ २६ ॥

ततः	அப்பொழுது		
भीमदर्शनाः	பயங்கரமான தோற்றங்கொண்டவர்களும்	कूटमुद्गरैः	{ கூடாயுதக்களோடும் முக்கராயுதக்களோடும்
भीमवदनाः	பயங்கரமான முகம் கொண்டவர்களுமான	यष्टिभिः	தகடுகளோடும்
राक्षसाः	ராக்ஷஸர்கள்	विमैः	கிரிமலமான
नानापहरणैः	பல ஆயுதக்களாக் கொண்ட	चक्रैः	சக்கராயுதக்களோடும்
भुजैः	புஜைக்களோடும்	निशितैः	கூரிய
असिभिः	கத்திகளோடும்	परश्वधैः च	கோடாரிகளோடும்
पट्टिशैः	பட்டயக்கத்திகளோடும்	भिण्डिपालैः	பிண்டிபாணாயுதக்களோடும்
शूलैः	சூலக்களோடும்	शतश्रीभिः नवि	சதக்ஷி ஆயுதக்களோடும்
गदाभिः	கடையுதக்களோடும்	अन्यैः	மற்றைய
मुसलैः	உலக்கைக்களோடும்	वरायुधैः च	சிறந்த ஆயுதக்களோடும்
शैः	பாணக்களோடும்	नर्दन्तः	கர்ஜிப்பவர்களாய்
तीक्ष्णधारिभिः	கூரிய முனைகளுற்ற	मुहूर्तान्	சிறிது நேரத்திலேயே
शक्तिभिः	வேல்களோடும்	निषेत्	வெளிப்புறப்பட்ட
महश्चिः	பெரும்		டார்கள்.

अथानयद्बलाध्यक्षः सत्वरं रावणाज्ञया । रथानां नियुतं सायं नागानां नियुतत्रयम् ॥

अथ	அப்பொழுது	सायं	சிறந்த
बलाध्यक्षः	சேனைத்தலைவர்	रथानां	ரதக்கருடைய
रावणाज्ञया	ராவணனுடைய கட்டளைவால்	नियुतं	லக்ஷத்தையும்
		नागानां	பாணிகளின்
		नियुतत्रयं	மூன்று லக்ஷத்தையும்
सत्वरः	தரீதமுற்றவராய்	आनयत्	கொண்டுமகந்தான்.

अश्वानां पष्टिकोऽव्यस्तु खरोद्वाणां तथैव च । पदातयस्त्वसंख्याता जम्बुस्ते राजशासनात् ॥
 बलाध्यक्षाश्च संस्थाप्य राज्ञः सेनां पुरःस्थिताम् ॥ २८ ॥

राजशासनात्	அரசன் கட்டளைப் படி	खरोद्वाणां	{ கோவேறுகமுனைதகருடையவும் ஒட்டகைகருடையவும்
अश्वानां	குதிரைகளின்	तथा एव	அவ்வண்ணமே (அது படி கோடி.களும்)
पष्टिकोऽव्यः तु	அறுபது கோடி.களும்		

கல்கியா:	கண்க்கிடமுடியாத
புரதய:	காஸாட்டபடைகளுக்கும்
தே	அந்த
கல்கியா:	கேளுதிபநிகளும்
தே	அப்பொருது

ரஜ:	அரசனது
சென:	சேனைகளை
புர:கியா:	முன்னிருப்பதாய்
சங்கிய	அணிவகுத்து
கல்கிய:	புறப்பட்டார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे सूतः स्थापयामास तं रथम् । दिव्यास्त्रवरसंपन्नं नानालङ्कारभूषितम् ॥
 नानाधुवसमाकीर्णं किङ्किणीजालसंयुतम् । नानारत्नपरिक्षिप्तं रत्नस्तम्भैर्विराजितम्॥३०॥
 जायन्नुनदमयैश्चैव सहस्रकलशैर्दृतम् । तं दृष्ट्वा राक्षसाः सर्वे विस्मये परमे गताः ॥ ३१ ॥

एतस्मिन्	நின்றமயத்தில்
अन्तरे	ஆகையத்தில்
सूतः	ஸூரதியொருவன்
दिव्यास्त्र- वर- संपन्नं }	தெய்வத்தன்மை மர யந்த சிறந்த அஸ்தி ரத்தனரால் நிறைந்த தும்
नानालङ्कार- भूषितं }	பலவித அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தும்
नानाधुव- समाकीर्णं }	பல ஆயுதங்களால் நிறைந்ததும்
किङ्किणीजाल- संयुतं }	சதக்களக்காடுகளால் கட்டப்பெற்றதும்
नानारत्नपरिक्षिप्तं	பல ரத்தனங்களால் நிறைக்கப்பெற்றதும்

रत्नसरम्भः	ரத்தனத்தூண்டளரால்
विराजितं	அழகுற்று விளங்கு கிறது
जायन्नुनद- मयैः सहस्रकलशैः वृत् एव च त रथं स्थापयामास राक्षसाः सर्वे त दृष्ट्वा परमे विरमये गताः	பொன்மயமான ஆயிரம் கலசங்களால் நிறைந்த துமாகிய அந்த ரதத்தை கொண்டுவந்து நிறுத் அரசர்கள் [தினன். யாவரும் அதை பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியத்தை கொண்டார்கள்.

तं दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय रावणो राक्षसेश्वरः । कोटिमूर्यपतीकाशं अवलन्तपि पावकम्॥३२॥
 द्रुवं सूतसमायुक्तं युक्ताष्टनुरगं रथम् । आस्रोह स तं भीमो दीप्यमानं स्वतेजसा॥ ३३ ॥

राक्षसेश्वरः	அரக்கமன்னனாகும்
सः	அந்த
भीमः	பயங்கரான
रावणः	ராவணன்
तं	அதை
दृष्ट्वा	பார்த்து
सहसा	வினாவாய்
उत्थाय	எழுந்து
युक्ताष्टनुरगं	எட்டு குதிரைகள் தூட்டப்பெற்றதும்
सूतसमायुक्तं	ஸூரதியுடன் கூடிய தான்

द्रुवं	வேகமுற்றதும்
कोटिमूर्यपतीकाशं	கொடிமுயர்களை நிகர்த்ததும்
अवलन्तं	நீவலிக்கும்
पावकं इव	மகிழ்வேற்றதும்
स्वतेजसा	தனது ஒளியால்
दीप्यमानं	பிரகாசிக்கின்றது மரவிய
तं	அந்த
रथं	ரதத்தில்
आस्रोह	ஏறிக்கொண்டான்.

ततः प्रयातः सहसा राक्षसैर्वहुभिर्वृतः । रावणः सच्यगाम्भीर्यादारयन्निव मेदिनीम् ॥ ३४ ॥

ततः	அப்பொழுது	सच्यगाम्भीर्यात्	ஆற்றலாலும் திண்மை
रावणः	ராவணன்	मेदिनी	பூமியை [யா]லும்
बहुभिः	பல	दारयन् इव	பிணம்பவன்போலாய்
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	सहसा	வினாசமாய்
वृतः	சூழப்பெற்றவனாய்	प्रयातः	புறப்பட்டான்.

रावणेनऽभ्यनुज्ञातौ महापार्श्वमहोदरौ । विरूपाक्षश्च दुर्धर्षो रथानासुहुस्तदा ॥ ३५ ॥

तदा	அப்பொழுது	दुर्धर्षः	தகைக்கவொண்ணாத
रावणेन	ராவணனால்	विरूपाक्षः च	விருபாக்ஷனும்
अभ्यनुज्ञातौ	கட்டளைபிடுப்பட்ட	रथात्	ரதங்களில்
महापार्श्वमहोदरौ	மஹாபாரச்வனும் மஹேஸ்வரனும்	आसुहुः	எறினார்கள்.

ते तु हृष्टा विनर्दन्तो भिन्दन्त इव मेदिनीम् । नादं घोरं विमुञ्चन्तौ निर्ययुर्जयकाङ्क्षिणः॥

ते तु	அவர்களும்	विनर्दन्तः	தர்ஜித்துக்கொண்டு
जयकाङ्क्षिणः	ஜயத்தைக்கோரியவர் களாய்	घोरं	பயங்கரமான
हृष्टाः	உற்சாகங்கொண்டு	नादं	இசைச்சொல்
मेदिनी	பூமியை	विमुञ्चन्तः	இட்டுக்கொண்டு
भिन्दन्तः इव	பிணக்கின்றவர்கள் போலாய்	निर्ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

ततो युद्धाय तेजस्वी रक्षोगणबलैर्वृतः । निर्ययावुचयतधनुः कालान्तकयमोपमः ॥ ३७ ॥

कालान्तकयमोपमः	காலமகாலம்மனுக் கொப்பரணவனும்	रक्षोगणबलैः	ரக்ஷணைகூட டங்களால்
तेजस्वी	ஆற்றல் மிக்கவனு மான் ராவணன்	वृत्तः	சூழப்பெற்றவனாய்
उचयतधनुः	விலகிக்கைக்கொண்ட வனாய்	युद्धाय	போரிட
		ततः	அவ்விடத்தினின்றும்
		निर्ययौ	வெளிப்புறப்பட்டான்.

ततः प्रजविताम्बेन रथेन स महारथः । द्वासेण निर्ययौ तेन यत्र तौ रामरक्ष्मणौ ॥ ३८ ॥

महारथः	மஹாரதனினாலும்	तौ	அந்த
सः	ராவணன்	रामरक्ष्मणौ	சூரமாரும் கங்கமண னும்
ततः	அப்பொழுது	यत्र	எங்கிருக்கின்றார்
प्रजविताम्बेन	{ மிக்க வேகங்கொண்ட குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற	तेन	அந்த [கதிரை]
रथेन	ரதத்தால்	द्वारेण	வாயிலின் வழியாய்
		निर्ययौ	வெளிவந்தான்.

ततो नष्टमथ: सूर्यो दिशश्च तिमिरावृता: । द्विजाश्च नेदुर्घोराश्च संचचालेव मेदिनी ॥

ततः अग्निसिपापुत्र
सूर्यः சுதிரவன்
नष्टमथ: ஒளிசூன் நிறுண்.
दिशः च திக்குகளும்
तिमिरावृता: திருணைக் குழப்
பெற்றன.

द्विजाः च பறவைகளும்
घोराः கொடியவைகளாய்
नेदु: ஒலித்தன.
मेदिनी च பூமியும்
इव முற்றும்
संचचाले அசைந்தது.

वर्ष रुधिरं देवश्चस्त्वदुस्तुरगाः पथि

॥ ४० ॥

देवः இசுதிரன்
रुधिरं ரத்தத்தை
वर्ष வரவழித்தான்.

पथि வழியில்
तुरगाः குதிரைகள்
वास्तु: இடநிமிழத்தன.

ध्वजाग्रि न्यपतद्भ्रू विनेदुश्चाशिवं शिवा:

॥ ४१ ॥

ध्वजाग्रि கொடியின் துனியில்
भ्रू: ஒழுக்கமுது
न्यपतत् படகார்த்தது.

शिवाः च கரிகளும்
अशिवं ஆமல்களமாக
विनेदु: வலினை எடுத்தன.

नयने चास्फुरदामं सव्यो बाहुरकम्पत

॥ ४२ ॥

वामं இடது
नयने கண்
अस्फुरत् துடித்தது.

सव्यः இடது
बाहुः च கைபும்
अकम्पत தடித்தது.

विवर्णं वदनं चासीत्किचिद्भ्रश्यत स्वरः

॥ ४३ ॥

वदने முகம்
विवर्णं களைசூன் நிறதாய்
आसीत् இருந்தது.

स्वरः च குரலும்
किचिद् கொஞ்சம்
अभ्रश्यत சாம்பித்தது.

ततो निष्पततो युद्धे दशमीवस्य रक्षसः । रणे निधनशंसीनि रूपाण्येतानि जज्ञिरे ॥४४॥

ततः அவ்விடத்தினின்றும்
युद्धे போர்நிமித்தமாய்
रक्षसः ஆரங்களுகிய
दशमीवस्य ராவணன்
निष्पततः புறப்பட்டுச்செல்லும்
பெரமுது

रणे போரில்
निधनशंसीनि மாணத்தைத்தெரி
விக்ஞம்
एतानि தீயவைப்பட்ட
रूपाणि சதுரைக்கள்
जज्ञिरे கொன்றின.

अन्तरिक्षात्पवातोल्का निर्घातसमनिस्सना । विनेदुरशिवा भृशः वायसैरनुनादिताः ॥४५॥

अन्तरिक्षात् ஆகாயத்தினின்றும்
एल्का கொள்ளரியானது
निर्घातसमनिस्सना இடிக்கொப்பாடிய
ஒலியொன்றை
पवात् செழிமுந்தது.

भृशः கழுதுகள்
वायसै: காக்கைகளால்
अनुनादिता: கூட ஒலிக்கப்பெற்று
अशिवा: பலங்கரமானவை
विनेदु: கூவின. [களாய்]

एतानचिन्तयन्पौरानुत्पातान्समुपस्थितान् । निर्वयौ रावणो मोहाद्वधार्थं कालचोदितः ॥

காலச்சோதित:	சுரவுகாலங்கிடைய	உத்பாபந்	தூர்சகிருணங்கடிகை
ராவண:	ராவணனன்	மோஹ	மதிமயக்கத்தாஸ்
ஏதான	இந்த	அசித்தயந்	பொருட்படுத்தாது
சமூரஸ்தான	முண்டேதான்றிய	வதார்த்தி	வதைக்கு விரும்பிய
போரந்	கொடிய	நிர்வயௌ	சென்றான். [வணங்]

तेषां तु रथघोषेण राक्षसानां महात्मनाम् । वानराणामपि चमूर्धुद्वायैवाभ्यवर्तत ॥ ४७ ॥

து	அப்பொழுது	ரதபோஷண	தேர்தகளிஞானவாயுயர்
தேய்	அந்த	வானராணா	வானரர்களின்
மஹாத்மனா	ஆற்றல்மிக்கவர்	சமூ: அரி	சேனை யும்
	களாகிய	சுதாய எவ	பிபாரிடவே
ராட்சசானா	அரக்கர்களின்	அப்யவர்த்த	எதிர்த்துச்சென்றது.

तेषां तु तुमुलं युद्धं बभूव कपिरक्षसाम् । अन्योन्यमाह्वयानानां कुडानां जयमिच्छताम् ॥

து	அப்பொழுது	தேய்	அந்த
ஜயம்	வெற்றியை	கபிரக்சஸா	வானரர்களுக்கும்
ஈக்ஷதா	விரும்பி		ராக்ஷஸர்களுக்கும்
கூடானா	கோபங்கொண்டு	துமுலம்	மிக்க சூழப்பமான
அந்யோந்ய	ஒருவரைபொருவர்	சுயம்	பேரார்
அஹ்வயானானா	அதைகூவுகின்றவர்	வபூவ	உண்டாயிற்று.
	கருமான		

ततः क्रुद्धो दशग्रीवः शरैः काञ्चनभूषणैः । वानराणामर्नाकेषु जकार कदने महत् ॥

தத:	அப்பொழுது	வானராணா	வானரர்களின்
கூட:	கோபங்கொண்ட	அர்னாகேசு	சேனைகளில்
தசகிரீவ:	தசகண்டன்	மஹத்	பெரும்
காஞ்சனபூஷணை:	பொன்னகலிகொண்ட	கடன	காசத்தை
சரீ:	பாணங்களால்	சகார	விரைவிரித்தான்.

निकुत्तशिरसः केचिद्रावणेन वलीमुखाः । केचिद्विच्छिन्नहृदयाः केचिच्छ्रोत्रविवर्जिताः ॥

ராவணே	ராவணனனால்	விச்சிவ்ஹ்ருதயா:	மீர்ப்பு பிணவுண்டார்
கேசித்	கில		கண்.
வலிமுखा:	வானரர்கள்	கேசித்	கிலன்
நிகுத்தசிரச:	தலைமதுப்புண்டார்	சூத்ர விவரிதா:	காதுகளைபிழைத்தார்
கேசித்	கிலன்		கண்.

निरुन्द्वासा हताः केचित्केचित्पार्श्वेषु दारिताः । केचिद्विभिन्नशिरसः केचिच्चक्षुर्विवर्जिताः ॥

केचित्	சிலர்	दारिताः	பிரளக் கப்பட்டார்கள் ;
निरुन्द्वासाः	முச்சந்து	केचिन्	சிலர்
हताः	மறண்டார்கள் ;	विभिन्नशिरसः	மண்ணையுடைக்கப்
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர் [பட்டார்கள் ;
पार्श्वेषु	பின்புறங்களில்	चक्षुर्विवर्जिताः	கண்ணையிழந்தார்கள்.

दशाननः क्रोधविवृत्तनेत्रो यतो यतोऽभ्येति स्येन संख्ये ।

ततस्तवस्तस्य शरप्रवेगं सोढुं न शक्नुहरिपुङ्गवास्ते

॥ ५२ ॥

दशाननः	தசபத்தால் கண்ணவர்	ततः ततः	அங்கங்கு
क्रोधविवृत्तनेत्रः	கோபவிர்த்தநெத்ரம்	ते	அந்த
यतो यतोऽभ्येति	போலில்	हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்
स्येन	சதத்துடன்	तस्य	அவனது
शरप्रवेगं	சங்கெங்கு	शरप्रवेगं	பாணவெகத்தை
सोढुं	எதிர்த்துச்செல்	सोढुं	செிக்க
न शक्नु	கின்றுகொடு	मेकुः न	முடியவில்லை.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षण्णवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19232

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4557

समनवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றொன்பது ஸர்கம். ॥ ५३ ॥

विरुपाक्षवधः—விருபாக்ஷ வதம்.

तथा तैः कृत्तगात्रैस्तु दशमीवेण मार्गणैः । वभूव वसुधा तत्र प्रकीर्णा हरिभिस्तदा ॥

दशमीवेण	தசமீவெண	तदा	அப்பொழுது
मार्गणैः	பாணங்களைக்கொண்டு	तत्र	அங்கடத்தில்
तथा तु	அவ்வண்ணமாய்	वसुधा	பூமியை
कृत्तगात्रैः	சரிசம் பிரளக் கப்பட்ட	प्रकीर्णा	கிரம்பெதாய்
तैः हरिभिः	அந்த வானரர்களால்	वभूव	இருந்தது.

रावणस्याप्रसवं तं शरसंपातमेकतः । न शकुः सहितुं दीप्तं पतङ्गा अव्यनं यथा ॥ २ ॥

दीप्तं	இவ்விதமும்	न	அந்த
अव्यनं	அகன்றைய	अप्रसवं	தகைக்கவரிய
पतङ्गाः	பிட்டிப்புகள்	शरसंपातं	பாணகிழ்ச்சியை
यथा	எவ்வண்ணமோ	एकतः	சிறிதும்
	அவ்வண்ணமே	सहितुं	தரக்க
रावणस्य	ராவணனது	मेकुः न	அவர்கள் முடியாதி
			முந்தார்கள்.

तेर्जदिता निशितैर्वाणैः क्रोशन्तो विप्रदुद्रुः । पावकार्षिसपाविष्टा दृश्यमाना यथा गजाः ॥

தே
நிசிதை:
வாணை:
அர்ஜிதா:
கோசந்த:
அவர்கள்
கூரிய
பாணங்களால்
தூன்புதுத்தப்பட்டு
கதறுகின்றவர்களாய்

पावकार्षिसपाविष्टा: अक्लिष्टवराभिराग्राह्य
दृश्यमाना: प्रोक्तकल्पितम्
गजा: यानिका
यथा एवंवादिष्टा अन्ववादिष्ट
विप्रदुद्रु: श्रुतान्तरा.

शुवङ्गानामनीकानि महाभ्राणीव मारुतः ।

சு:
ராவண:
தஸ்மிந்
சமரே
சரீ:
சுஷ்ட்ஜநா
அந்த
ராவணன்
அந்த
பேரில்
பாணங்களால்
வானரசர்களின்

स ययौ समरे तस्मिन्विधमनरावणः शरैः ॥

அனீகானி
மஹாப்ராணி
மாருத:
இவ
விதமந்
யயௌ
சேனைகளை
பெரும் மேகங்களை
காற்று
எவ்வாறோ அவ்வாறே
அழிப்பவனாய்
எதிர்த்தான்.

कदनं तरसा कृत्वा राक्षसेन्द्रो वनौकसाम् ।

ராக்ஷசேந்
ததா
யுதே
தரசா
வனௌகஸாம்
அக்கமன்னன்
அப்பொழுது
பேரில்
விசைவாய்
வானரசர்களுக்கு

आससाद तवो युद्धे राघवं त्वरितस्तदा ॥

கடனே
கூவா
தத:
தவரி:
ராவண்
ஆஸஸா
நாசத்தை
செய்துகிட்டு,
பின்னர்
வேகமுற்றவனாய்
ஸ்ரீராமரை
எதிர்த்தான்.

सुग्रीवस्तान्कपीन्हृष्टा भग्रास्त्रिद्वतो रणे । गुल्मे सुषेणं निक्षिप्य चक्रे युद्धे द्रुतं मनः ॥

சுசுரீவ:
தான்
கபீந்
ரணே
மஹாந்
விதவத:
சூட்டா
சுக்ரீவன்
அந்த
வானரசர்களை
பேரில்
முறிக்கப்பட்டு
ஒடுகின்றவர்களாய்
பார்த்து

गुल्मे
सुषेणं
निक्षिप्य
युद्धे
द्रुतं
मनः
चक्रे
அணிலகுப்பில்
ஸுஷேணனை
நிதுத்திவிட்டு
பேரில்
விசைவாய்
மனதை
செலுத்தினான்.

आत्मनः सदृशं वीरः स तं निक्षिप्य वानरम् । सुग्रीवोऽभिमुखः शत्रुं प्रतस्थे पादपायुधः ॥

வீர:
ச: சுசுரீவ:
ஆத்மந:
சதூஷ்
த
வானர:
சூரணிய
அந்த சுக்ரீவன்
தனக்கு
நிகரானவனான
அந்த
வானரனை

निक्षिप्य
पादपायुधः
शत्रुं
अभिमुखः
प्रतस्थे
தியமித்தகிட்டு
மாக்களை ஆயுதமாய்க்
கொண்டவனாய்
சுத்தாகுவுக்கு
எதிர்ப்புக்காய்
சென்றான்.

पार्श्वतः पृष्ठतश्चास्य सर्वे यूथाधिपाः स्वयम् । अनुजदुर्महाशैलान्विविधांश्च महाद्रुमान् ॥

अस्य	இவனுடைய	स्वयं	தேரினேயே
पार्श्वतः	பக்கங்களிலும்	महाशैलान्	பெரும்மலைகளையும்
पृष्ठतः च	பின் பக்கத்திலும்	विविधान्	பலவகை
यूथाधिपाः	சேனைத்தலைவர்கள்	महाद्रुमान् च	பெரும்மரங்களையும்
सर्वे	யாவரும்	अनुजदुः	கொணர்ந்தார்கள்.

स नर्दन्युधि सुधीवः स्वरेण महता महान् । पातयन्विविधांश्चान्याञ्जगामोत्तमराक्षसान् ॥

महान्	மகிஷம் வாய்ந்த	नर्दन्	கர்ஜிப்பவானாய்
सः	அந்த	विविधान्	பல
सुधीवः	சுமீர்வன்	उत्तमराक्षसान्	கிறந்த அரக்கர்களை
सुधि	போலில்	अन्यान् च	மற்றவர்களையும் [யும்
महता	பெரும்	पातयन्	வீழ்த்திக் கொண்டு
स्वरेण	சூரல்கொண்டு	जगाम	சென்றான்.

ममन्थ च महाकायो राक्षसान्वानरेश्वरः । युगान्तसमये वायुः प्रवृद्धानगमानिव ॥ १० ॥

महाकायः	பேருடலமைந்த	अगमान्	விருகடங்களை
वानरेश्वरः	வானரமன்னன்	इव	எவ்வண்ணமோ
युगान्तसमये	பிரளயகாலத்தில்		அவ்வண்ணமே
वायुः	காற்று	राक्षसान् च	அரக்கர்களை யும்
प्रवृद्धान्	மிகவுளர்ந்த	ममन्थ	துவம்சமரக்கினான்.

राक्षसानामनीकेषु शैलवर्षे वर्षे ह । अश्मवर्षे यथा मेघः पक्षिसङ्घेषु कानने ॥ ११ ॥

कानने	காட்டில்	राक्षसानां	அரக்கர்களின்
मेघः	மேகம்	अनीकेषु	சேனைகளில்
पक्षिसङ्घेषु	பறவைக்கூட்டங்களில்	शैलवर्षे	மலைவர்ஷத்தைய
अश्मवर्षे	கல்மாரியை	वर्षे ह	வர்ஷத்தான்.
यथा	எவ்வாறோ அவ்வாறே		

कपिराजविमुक्तैस्तैः शैलवर्षैस्तु राक्षसाः । विकीर्णशिरसः पेतुर्निकृत्ता इव पर्वताः ॥ १२ ॥

तु	அப்பொழுது	विकीर्णशिरसः	மண்ணை சிதறியவர்
कपिराजविमुक्तैः	வானரமன்னனாலும்	निकृताः	பிளப்புண்ட [கனாய்
	எறியப்பட்ட	पर्वताः	மலைகள்
तैः	அந்த	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
शैलवर्षैः	கைவார்ஷங்களால்		வண்ணமே
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	पेतुः	கீழ்விழுந்தார்கள்.

अथ संक्षीयमाणेषु राक्षसेषु समन्ततः । सुग्रीवेण प्रभक्षेण पतरसु निनदत्सु च ॥ १३ ॥
 विरूपाक्षः स्वकं नाम धन्वी विश्वाव्य राक्षसः । रथादाशुत्य दुर्धर्षो गजस्कन्धमुपासहत् ॥

अथ अप்பொழுது
 समन्ततः நாற்புறமும்
 राक्षसेषु அரக்கர்கள்
 सुग्रीवेण சுக்ரீவனால்
 प्रभक्षेण தாக்கப்பட்டு
 पतरसु தேடுகையில்
 संक्षीयमाणेषु च துன்புற்றவர்களுள்
 निनदत्सु கதறுகையில்
 दुर्धर्षः தணைக்கவரிய
 धन्वी லில்லா லரியான

राक्षसः அரக்கனுடைய
 विरूपाक्षः விருபாக்ஷன்
 स्वकं தனது
 नाम பெயரை
 विश्वाव्य வெளியிட்டுக்கொண்டு
 रथात् ரதத்திலுமின்
 आशुत्य குதித்து
 गजस्कन्धं ஓர் யானையின்மீது
 उपासहत् ஏறிக்கொண்டான்.

स तं हिरदमारुह्य विरूपाक्षो महारथः । विनदन्भीमनिर्हांदं वानरानभ्यभावत् ॥ १५ ॥

सः அந்த
 महारथः மகராதனிரனாகிய
 विरूपाक्षः விருபாக்ஷன்
 हिरदं அந்த
 हिरदं யானையினை

आरुह्य ஏறிக்கொண்டு
 भीमनिर्हांदं பயங்கரனுடைவாய்
 विनदन् கற்றுத்துக்கொண்டு
 वानरान् வானரர்களை
 अभ्यभावत् எதிர்த்தான்.

सुग्रीवे स शरान्योराग्निससर्ज चमूमुखे । स्थापयामास चोद्विग्नान् राक्षसान्संप्रहर्षयन् ॥

सः அவன்
 चमूमुखे படை முகத்தில்
 सुग्रीवं சுக்ரீவன்மீது
 शरान् शरान् கொடிய கணைகளை
 अग्निससर्ज விடுத்தான்.

उद्विग्नान् கவலையில் ஆழ்ந்த
 राक्षसान् च அரக்கர்களையும்
 संप्रहर्षयन् உத்தராவதப்படுத்திக்
 கொண்டு
 स्थापयामास நிலைநிறுத்தினான்.

स तु विद्धः शितैर्वाणैः कपीन्द्रस्तेन रक्षसा । चुक्रोध स महाक्रोधो वधे चास्य मनो दधे ॥

सः அந்த
 कपीन्द्रः வானரமன்னன்
 तु அப்பொழுது
 तेन அந்த
 रक्षसा அரக்கனால்
 विद्धः சிறி வான்
 विद्धः எவ்வப்போதாவது

चुक्रोध சினங்கொண்டான்.
 महाक्रोधः பெரும் கோபம்
 सः அவன் [கொண்ட
 अस्य இவனது
 वधे च வதைதல்
 मनः மனதை
 दधे நாட்டினான்.

ततः पादपमुद्धृत्य शूरः संप्रवृत्तो हरिः । अभिपत्य जवानास्य प्रमुखे तु महामग्नम् ॥ १८ ॥

संप्रवृत्तः நன்கு போர்புரியவல்ல
 शूरः हरिः குரனுள் வானரன்
 ततः அப்பொழுது
 पादपं மரபொன்றை
 उद्धृत्य பிடுங்கி

अभिपत्य கிட்டி
 अस्य இவனது
 प्रमुखे तु முன்னிலையிலேயே
 महामग्नं சிறந்த யானையை
 जवानं தாக்கினான்.

स तु प्रदाराभिहतः सुग्रीवेण महागजः । अपासर्पद्धनुर्पात्रं विपसाद् ननाद च ॥ १९ ॥

சு:	ஆந்த	தனுமாஸ்	ஓர் கிண்குளவு
மஹாஜ:	சிறந்த யானையும்	அபாஸர்	பின்புசென்றது;
சுமீரீண	சுக்ரீவனுள்	நனா:	ஹீரிட்டுக்கதறியது
மஹாஅபிஹ:	அடியால் தாக்கப் பட்டு	விபா:த	கிழை காய்ந்தது.

गजात्तु मथितानूर्णमपक्रम्य स वीर्यवान् । राक्षसोऽपि मृगः शत्रुं प्रच्युहम्य ततः कपिम् ॥
आर्पणं चर्म खड्गं च मृग्य लघुविक्रमः । भर्त्सयन्निव सूर्यावमाससाद् व्यवस्थितम् ॥ २१ ॥

வீர்யவான்	வீர்யவான்னும்	அபிமூச:	எதிர்த்தகலனும்
லஹுவிக்ரம:	விரைந்த பராக்கிரமன் கொண்டவனுமான்	தத:	ஆப்பொழுது
சு:	ஆந்த	ப்ரவ்யூஹ்ய	கிட்டு
ராஜஸ:	ஆரக்கன்	அர்பண	எழுது கீதாலாகைய
து	ஆப்பொழுது	சர்ம	கேடயத்தையும்
மயிதாந்	மாய்க்கப்பட்ட	சுடீ:த	கத்தியையும்
மவான்	யானையினின்று	ம்ரஹ	கைகொண்டு
தூர்	விரைவாய்	இவ	பிக
அபகம்ய	கிழிற்றகி	அஸ்திவ	அதட்டுகின்றவனும்
சாது	சத்ருவான்	வ்யவஸ்தித	ஆயத்தமாயிருக்கின்ற
கபி	வரனாளை	சுமீரீ	சுக்ரீவனை
		அவசா:	பொருதினான்.

स हि तस्याभिसंकुद्धः प्रमृष्ट विपुलां शिलाम् । विरुपाक्षाय चिक्षेप सूर्यावो जलदोषमाम् ॥

சு:	ஆந்த	விபுலா	பெரிதான
சுமீரீ: தி	சுக்ரீவனுள்	சிலா	பாறைபொன்றை
தஸ்ய	அவனிடம்	ப்ரமூ	கைக்கொண்டு
அபிஸ்குட:	பிகச்சினந்தவனுட	விருபாஷாய	விருபாக்ஷன்பீது
ஜலதோபமா	மேகத்தைவிடத்தது	விஜே	விதினான்.

स तां शिलामापतन्तीं दृष्ट्वा राक्षसपुङ्गवः । अपक्रम्य सुविक्रान्तः खड्गेन प्राहरत्तदा ॥ २३ ॥

சு:	ஆந்த	ஆரதமீ	மேல்கிழவருவதாய்
சுவிக்ரந்த:	பிகபராக்கிரமசாலி யான்	தூ	பார்த்து
ராஜஸபுங்:	ராஜஸிஸைத்தமன்	அகம்ய	கிண்கிண்கொண்டு
தா	ஆந்த	தட	ஆப்பொழுது
சிலா	பாறைவை	சுஜே	கத்தியால்
		பாஹஸ	தாக்கினான்.

तेन खड्गप्रहारेण रक्षसा बलिना हतः । मुहूर्तमभवद्दीरो विसंज्ञ इव वानरः ॥ २४ ॥

वीरः	கிரஞ்ஜ	हतः	தாக்கப்பட்டவனாய்
वानरः	வானரன்	मुहूर्त	சிறிதுநேரம்
बलिना	பல்கா லியின	इव	முற்றும
रक्षसा	அரக்கனாய்	विसंज्ञः	மெய்ப்பறந்தவனாய்
तेन	அந்த	अभवन्	ஆனான்.
खड्गप्रहारेण	கத்தியின்கொட்டால்		

स तदा सहस्रोत्पत्य राक्षसस्य महाहवे । मुष्टिं संवर्त्य वेगेन पातयामास वक्षसि ॥ २५ ॥

सः	அவன்	मुष्टिं	முஷ்டியை
तदा	அப்பொழுது	संवर्त्य	திரட்டி
सहस्रा	சடக்கொண்ட	महाहवे	பெரும்பேரில்
उत्पत्य	உழுத்தாடிந்து	राक्षसस्य	அரக்கனது
वेगेन	விசைவாய்	वक्षसि	மார்பில்
		पातयामास	கீழ்த்துறான்.

मुष्टिप्रहाराभिहतो विरूपाक्षो निशाचरः । तेन खड्गेन संकुद्धः सुर्योवस्य चमूमुखे ॥

कवचं पातयामास पद्मचामभिहतोऽपतत्	॥ २६ ॥	कवचं	கவசத்தை
मुष्टिप्रहाराभिहतः	முஷ்டிக்குத்தால்	तेन खड्गेन	அந்தக் கத்தியால்
	தாக்கப்பட்ட	पातयामास	கீழ்த்துறான்.
निशाचरः	அரக்கனாகிய	पद्मचाम	கரங்கொண்ட
विरूपाक्षः	விரூபாட்சன்	अभिहतः	உதைக்கப்பட்ட
संकुद्धः	சினக்கொண்டவனாய்		அவன் (சுக்ரீவன்)
चमूमुखे	படைமுகத்தில்	अपतत्	கீழே கீழ்த்தான்.
सुर्योवस्य	சுக்ரீவனது		

स समुत्थाय पतितः कपिस्तस्य व्यसर्जयत् । तलप्रहारमशनेः समानं भीमनिख्येनम् ॥

पतितः	கீழ் கீழ்த்த	भीमनिख्येन	பயங்கரமான ஒருவர்
सः	அந்த		கொண்டதுரான
कपिः	காசுரன்	तलप्रहारं	உள்ளத்தை அறைத
समुत्थाय	உழுத்து		பொன்றதை
अशनेः	தீயக்கு	तस्य	அவனுக்கு
समानं	ஒப்பானதும்	व्यसर्जयत्	கொடுத்தான்.

तलप्रहारं तद्रक्षः सुर्यायेण समुद्यतम् । नैवृण्वान्भार्चयित्वा न मुष्टिनोरस्यवाडयत् ॥ २७ ॥

तलप्रहारः	அந்த அரக்கன்	भार्चयित्वा	தரிசித்தாக்கொண்டி
सुर्यायेण	சுக்ரீவனாய்	एनं	ஒவ்வொரு
समुद्यतम्	கொடுக்கப்பட்ட	मुष्टिना	முஷ்டியால்
तद्रक्षः	அந்த அறைக்கு	उरसि	மார்பில்
नैवृण्वान्	சமர்த்தித்ததால்	अवाडयत्	குத்தினான்.

ततस्तु संकुद्धतरः सुग्रीवो वानरेश्वरः । मोक्षितं चात्मनो दृष्ट्वा प्रहாரं तेन रक्षसा ॥
स ददर्शान्तरं तस्य विरूपाक्षस्य वानरः ॥ २९ ॥

ततः	அப்பொழுது	संकुद्धतरः	மிக்க கோபங்கொண் டவனாய்
वानरेश्वरः	வானரன் னானாகிய	सः	அந்த
सुग्रीवः च	சுகிரீவனும்	वानरः	வானரன்
तेन	அந்த	तु	அப்பொழுது
रक्षसा	அரக்ஷஸ்	तस्य	அந்த
आत्मनः	தனக்கு	विरूपाक्षस्य	விரூபாக்ஷனுடைய
मोक्षितं	கொடுக்கப்பெற்ற	अन्तरं	வற்றகாலத்தை
प्रहारं	குந்தை	ददर्श	கவனித்திருந்தான்.
दृष्ट्वा	கண்டு		

ततो न्यपातयत्क्रोधाच्छङ्खदेशे महत्तलम् ॥ ३० ॥

ततः	அப்பொழுது	महत्	பெரும்
क्रोधात्	கோபத்தால்	तलं	உள்ளங்கையை
शङ्खदेशे	கொற்றிப்பிரதேசத்தில்	न्यपातयत्	வீழ்த்தினான்.

महेन्द्राशनिकल्पेन तलेनाभिहतः क्षितौ । पपात रुधिरक्लिन्नः शोणितं च समुद्रमन् ॥
स्रोतोभ्यस्तु विरूपाक्षो जलं प्रस्रवणादिव ॥ ३१ ॥

विरूपाक्षः	விரூபாக்ஷன்	प्रस्रवणात्	அருவியினின்று
महेन्द्राशनि- कल्पेन	தேவேந்திரனது கல்ப ராயுதத்திற்குச் சமமானவன்	जलं	ஜலத்தை
तलेन	உள்ளங்கையால்	इव	நிகர்த்து
अभिहतः	அறைபட்டவனாய்	स्रोतोभ्यः	(வத்தல்) கால்வாய்களி லினிடும்
तु	அப்பொழுது	शोणितं	சத்தத்தை
रुधिरक्लिन्नः	ரத்தம் தோய்ந்தவ னாய்	समुद्रमन् च	பெருக்கிக்கொண்டே
		क्षितौ	பூமிமீல்
		पपात	சாய்த்துவிட்டான்.

विवृत्तनयने क्रोधात्सफेनं रुधिरासृतम् । ददृशुस्ते विरूपाक्षं विरूपाक्षतरं कृतम् ॥ ३२ ॥

ते	அவர்கள்	कृतं	செய்யப்பட்டவனாக வும்
क्रोधात्	கோபத்தால்	सफेनं	நரைபுடன் கூடியவை னாகவும்
विवृत्तनयने	கண்கள் கழனிற்ருத்த	रुधिरासृतम्	ரத்தம் வழிந்தவனாக வும்
विरूपाक्षं	விரூபாக்ஷனை	ददृशुः	கண்டார்கள்.
विरूपाक्षतरं	மிக்க விகராமரன் கண் கொற்றவனாய்		

स्फुरन्तं परिवर्तन्तं पार्श्वेन रुधिरोक्षितम् । कणं च विन्दन्तं ददृशुः कपयो सिधुम् ॥

கபய:	வானரசர்கள்	பார்வ்	விவரப்படுத்தில்
சிபு	மாற்றுகை	ரூபிஷித்	குறுகி வழித்தவ
ஸ்புரந்த்	தத்தளித்து	கணம்	பரிசுரபமாக [ஊதவும்]
பரிவர்த்	புரண்டு கொண்டு வருதல்	விந்ஹ்: ச	அழுதபகனாகவும்
	பலனாகவும்	ஈரது:	கவனித்தார்கள்.

तथा तु तौ संयति संप्रयुक्तौ तरस्विनौ वानरराक्षसानाम् ।

बलार्णवौ सख्यनतुः सुभीमं महार्णवौ द्वाविभिविवेला

॥ ३४ ॥

தथा து	அவ்வண்ணமே	வலர்ணவீ	சேனைக் கடல்கள்
செயதி	போலில்		இரண்டும்
செய்யுத்தி	பொருதுபவைகளாகும்	சிவ்வேலி	கரைவிண்ட
வாஸிவீ	ஆற்றில் மிக்கவைகளு	ஹீ மஹர்ணவீ	இரு கடல்கள்
	மரண	ஐவ	எவ்வண்ணமே
தீ	அந்த		அவ்வண்ணமே
வானரராக்ஷசானி	வானர இரங்கத்தர்	சுமீம்	மிகப் பயங்கரமாய்
	கருடைய	சக்யநது:	ஆரவாரித்தன.

विनाशितं प्रेक्ष्य विरूपनेत्रं महाबलं तं हरिपार्थिवेन ।

बलं समस्तं कपिराक्षसानामुन्मत्तगङ्गाप्रतिमं बभूव

॥ ३५ ॥

தீ	அந்த	கபிராக்ஷசானி	வானர இரங்கத்தர்
மஹவல்	மகா பலசாலியாகிய	சமஸ்த்	எல்லா [கறின்]
விரூபநேத்ரம்	விசுபாக்ஷிண	வல்	சேனையும்
ஹரிபார்திவென	வானர மன்னனாக	ஊமத்தாஹ்மிம்	கறங்கடல்கள் கண்ண
விநாஸித்	செல்லப்பட்டவனாக		யை நிகர்த்ததாய்
ப்ரேக்ஷ்ய	கவனித்து	வபூவ	இருந்தது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तनवतितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 19267

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 4592

अष्टनवतितमः सर्गः—தொண்ணூற்றெட்டாவது அங்கம் ॥ ௨௮ ॥

महोदरवधः—மஹேந்தாவதம்.

हन्यमाने बले तूर्णमन्योन्यं ते महामृधे । सरसीव महामर्मे सौपर्णीये बभूवतुः ॥ १ ॥

மஹாமூயே	பெருமேயோசில்	மஹாமே	பெருக்கோடைசில்
தே	அந்த	சரசீ	இரு ஓடைகள்
வலே	சேனைகாரிடும்	ஐவ	எவ்வண்ணமே அவ்
அந்யோந்ய்	ஒன்றுல் ஒன்று		வண்ணமே
தூர்	விவரவாய்	சுபர்ணீயே	குறைத்து வானதாய்
ஹ்யமானே	தரக்கப்பட்டுக்கொ	வபூவது:	இருந்தது.

स्वलस्य विधानेन विरुवासவனே च । वभूव द्विगुणं क्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥ २ ॥

राक्षसाधिपः	ரா க்ஷஸாமான் ஸாஸ்திரசிய	विरुवासवनेन च	விருவாஸவனின் ஸவனத
रावणः	ரா வணன்	द्विगुणं	இருமடங்கு [யா.லும்]
स्वलस्य	தல ஸு வேணியின்	क्रुद्धः	கேடங்குகொண்டவ
विधानेन	அழிவா லும்	वभूव	ஆனான். [ஆய்]

प्रक्षीणं तु बलं दृष्ट्वा वध्यमानं वलीमुखैः । वभूवास्य व्यथा युद्धे प्रेक्ष्य दैवविपर्ययम् ॥

तु	அப்பொழுது	दैवविपर्ययं	தெய்வசகாயம் மாறு
वलीमुखैः	வாலிமுகைகள்		பட்டிருப்பதையும்
वध्यमानं	கொல்லப்பட்டு	प्रेक्ष्य	கவனித்து
प्रक्षीणं	குறைந்துவரும்	अस्य	இவனுக்கு
बलं दृष्ट्वा	சேணையைக் கண்டும்	व्यथा	துயரம்
युद्धे	போரில்	वभूव	உண்டானது.

उवाच च समीपस्थं महोदरमरिन्दमम् ॥ ४ ॥

समीपस्थं	பக்கலிலிருக்கும்	महोदरे च	மகோதரனைப்பார்த்து
अरिन्दमं	சத்ருஸம்ஹாரகனாகிய	उवाच	பின்வருமாறு
			புகன்றான்:

अस्मिन्काले महाबाहो जयाशा त्वयि मे स्थिता ॥ ५ ॥

महाबाहो	"மஹாபாகுவே!	जयाशा	வெற்றியின் ஆவல்
अरिम्	அந்த	त्वयि	உன்னிடத்தில்
काले	சந்தர்ப்பத்தில்	स्थिता	பற்றியிருக்கிறது.
मे	எனக்கு		

जहि शत्रुचमूं वीर दर्शयाद्य पराक्रमम् ॥ ६ ॥

वीर	"வீரனே!	शत्रुचमूं	மாற்றான் படைமைய
अद्य	இப்பொழுதே	जहि	நீ வெற்றிகொள்வா
पराक्रमं	பிரதாபத்தை		மாக,
दर्शय	நீ காட்டுக.		

भर्तृपिण्डस्य कालोऽयं निर्देष्टुं साधु युज्यताम् ॥ ७ ॥

भर्तृपिण्डस्य	"எஜமானனது	अयं	இது
	ஆன்னத்திற்கு	कालः	ஏற்ற காலம்.
निर्देष्टुं	கைம்மாறுசெய்ய	साधु	மெச்சத்தக்கவாறாய்
		युज्यताम्	போடப்படட்டும்."

एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रो महोदरः । प्रविवेशारिसेनां तां पतङ्ग इव पावकम् ॥ ८ ॥

एव	மேற்கண்டவாறு	तां	அந்த
उक्तः	கொல்லப்பட்ட	अरिसेनां	சத்ருசேனைக்குள்
राक्षसेन्द्रः	ஆரக்கத்தனைவனாகிய	पावकं	ஆக்கியில்
महोदरः	மகோதரன்	पतङ्गः	விட்டில்
तथा	'அங்ஙனமே செய்கி	इव	எவ்வண்ணமோ ஆவ்
इति	என்று [கேள்]		வண்ணமே
उवाच	சொல்லிகிட்டு	प्रविवेश	புகுந்தான்.

प्रगृह्य विपुलां घोरां महीधरसमां शिलाम् । चिक्षेप च महातेजास्तद्वधाय हरीश्वरः ॥१४॥

महातेजाः	பேராற்றல் படைக்கப் பட்ட	महीधरसमां च	பர்வதத்திற்கொப்பப் பாறுமான
हरीश्वरः	வரீசமன்னன்	शिलां	பாறையொன்றை
विपुलां	பெருத்ததும்	प्रगृह्य	கைக்கொண்டு
घोरां	பலங்கரமானதும்	तद्वधाय	அவன் கைதவின் பொருட்டு
		चिक्षेप	விசியெறிந்தான்.

तामापतन्तीं सहसा शिलां दृष्ट्वा महोदरः । असंभ्रान्तस्ततो बाणैर्निर्विभेद दुरासदाम् ॥

महोदरः	மகோதரன்	शिलां दृष्ट्वा	பாறையைப் பார்த்து
ततः	அப்பொழுது	असंभ्रान्तः	கலகாமுராதவனுய்
सहसा	கிரைந்து	बाणैः	கணைகளால்
आपतन्तीं	மேல்விழுவதும்	दुरासदां	தகைக்கவரிய அதை
तां	அந்த	निर्विभेद	பிளந்தெறிந்தான்.

रक्षसा तेन बाणौघैर्निकृता सा सहस्रधा । निपपात शिला भूमौ गृध्रचक्रमिवाकुलम् ॥

तेन	அந்த	शिला	பாறை
रक्षसा	அரக்கனால்	आकुलं	கிதறுண்ட
बाणौघैः	சரணுலங்களால்	गृध्रचक्रं	கழுஞ்சுக்கட்டம்
सहस्रधा	அநேகம் துண்டு களாய்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
निकृता	கிதைவுண்ட	भूमौ	பூமியில்
सा	அந்த	निपपात	விழுந்தது.

तां तु भिक्षां शिलां दृष्ट्वा सुमीवः क्रोधमूर्च्छितः । सालमुत्पाद्य चिक्षेप राक्षसे रणसूर्धनि॥

तु	அப்பொழுது	क्रोधमूर्च्छितः	கோபம் மேலிட்டவ னுய்
सुमीवः	சுமீவன்	सालं	ஆச்சரமரமொன்றை
तां	அந்த	उत्पाद्य	பெயர்த்தெடுத்து
शिलां	பாறையை	रणसूर्धनि	பொருட்டினையில்
भिक्षां	பிளவுண்டதாய்	राक्षसे	அரக்கன்மீது
दृष्ट्वा	பார்த்து	चिक्षेप	விசியெறிந்தான்

शरैश्च विददारैनं शूरः परपुरञ्जयः

॥ १८ ॥

परपुरञ्जयः	சத்ருநகரை வெற்றி கொள்ளும்	शरैः	பாணங்களால்
शूरः च	சூரனாகிய அவன்	एनं	இதை (ஆச்சரமரத் தை)
		विदवार	பிளந்தான்.

स ददर्श ततः क्रुद्धः परियं पतितं भुवि

॥ १९ ॥

குட: சினங்கொண்ட
ச: ஆவன் (சகீவன்)
த: அப்பொழுது
புவி பூமியில்

பதित விழுந்துகிடக்கும்
பரிசு உழைத்தடி யொன்றை
தர்ச கண்டான்.

आविध्य तु स ते दीप्तं परियं तस्य दर्शयन् । परिघाघ्रेण वेगेन जघानास्य हयोत्तमान् ॥

து அப்பொழுது
ச: ஆவன் (சகீவன்)
த: அந்த
தீப்த் ஜ்வலிக்கும்
பரிசு உழைத்தடியை
த: அவனுக்கு
தர்சயந் காட்டிக்கொண்டே

ஆவித்ய சுழற்றி
பரிதாபென உழைமுனைபால்
அ: இவனது
ஹயோத்தமான் சிறந்த சூதிரர்களை
வே: வறுக்கொண்டு
ஜ: புடைத்தான்.

तस्माद्धतहयाद्वीरः सोऽवप्लुत्य महारथात् । गदां जग्राह संक्रुद्धो राक्षसोऽथ महोदरः ॥

அ: அப்பொழுது
ச: அந்த
வீ: வீரனும்
ர: அரக்கனுமாகிய
ம: மகோதரன்
த: குதிவரகள் கொல்லப்
பட்டதான்

த: அந்த
ம: மஹரதா
அ: அவபுல
ச: சித்தே குதித்து
ச: சினம் மூண்டவனாய்
ர: கதையை
ஜ: கைக்கொண்டான்.

गदापरिघहस्तौ तौ युधि वीरौ समीपतुः । नर्दन्तौ गोवृषमुख्यौ घनाविब सविश्रुतौ ॥

யு: போரில்
ர: கதையைபும், உழைத்
த: தடினவையும் கைக்
க: கொண்டவர்களும்
ம: சிறந்த வறுபோன்ற
வர்களையுமான
த: அந்த

வீ: வீரர்களிருவரும்
ச: பின்னல்களுடன்
வ: பேசுக்கன் [கூடிய
ஹ: போன்றவராய்
ம: கர்ஜிப்பவர்களாய்
ச: பொருதிக்கொண்
டார்கள்.

ततः क्रुद्धो गदां तस्मै चिक्षेप रजनीचरः । ज्वलन्तीं भास्कराभासां सुग्रीवाय महोदरः ॥

ர: அரக்கனாகிய
ம: மகோதரன்
த: அப்பொழுது
கு: கோபங்கொண்டு
த: அந்த

சு: சகீவன்மீது
ம: சூரியவொளிகொண்டு
ஜ: ஜ்வலிக்கும்
ர: கதையை
வி: விசியறிந்தான்.

गदां तां सुपहाधोरामापतन्तीं महाबलः । सूर्यावो रोषताम्राक्षः समुद्यम्य पहाद्वे ॥

आजघान गदां तस्य परिवेष हरीश्वरः

॥ २४ ॥

महाबलः महाபலசகரரீதியும்
 ஹரிஷா: ஹரினாராமன் ன் னுமாமகிப
 சூர்ய: சூர்யன்
 ரோஷதாமா: ரோபத்தால் கண்கள்
 சிவந்தவனுவி

तां அந்த
 सुपहाधोरां மிக்க பயங்கரமான
 गदां கதைதைய
 समुद्यम्य எதிர்த்து
 परिवेष உழைத்தடியால்
 तस्य அவனது
 गदां கதைதைய
 आजघान தாக்கினான்.

महाद्वे கொடும்பேரரில்

आपतन्ती மேல்விழுவரும்

पपात स गदोद्भिन्नः परिघस्तस्य भूतले

॥ २५ ॥

तस्य அவனது
 स: அந்த
 परिघ: உழைத்தடி

गदोद्भिन्नः கதைதால் பிளவுண்டு
 भूतले தரையில்
 पपात வீழ்த்தது.

ततो जग्राह तेजस्वी सूर्यादौ वसुधातलात् । आयसं मुसलं घोरं सर्वतो हेमभूषितम् ॥

आयसं मुसलं घोरं सर्वतो हेमभूषितम् ॥

तत: அதன்மேல்
 तेजस्वी பாசக்கிரமம் மிகுந்த
 सूर्यादौ: சூர்யன்
 वसुधातलात् பூமியினின்ற
 आयसं இரும்பாலானதும்
 सर्वत: எம்மருங்கிலும்

हेमभूषितं பொன்னுலங்கரிக்கப்
 பெற்றதும்
 घोरं பயங்கரமானதுமாகிய
 मुसलं உலக்கையொன்றை
 जग्राह எடுத்துக்கொண்
 டான்.

स तमुद्यम्य चिक्षेप सोऽप्यन्यां व्याधिपद्दाम् ॥ २७ ॥

स: அவன் (சூர்யன்)
 त: அதை
 उद्यम्य விசிறி
 चिक्षेप எறித்தான்.

स: अपि அவனும் (மகோதர
 अन्यां மந்திரெரு [னும்]
 गदां கதைதைய
 व्याधिपद्दाम् சுழற்றியேறித்தான்.

भिन्नावन्योन्यमासाद्य पेततुर्धरणीतले

॥ २८ ॥

अन्योन्यं ஒன்றொருடொன்று
 आसाद्य மோதிக்கொண்டு

भिन्नौ பிளவுண்டவைகளாய்
 धरणीतले பூமியில்
 पेततु: விழுந்தன.

ततो भग्नप्रहरणौ मुहिभ्यां तौ समीपतु: । तेजोबलसमाविष्टौ दीप्ताविव हुताशनौ ॥ २९ ॥

तत: அப்பொழுது
 तेजोबलसमाविष्टौ ஆற்றதுமான்மைமையும்
 மிக்கவர்களும

तौ அவ்விருவர்கள்
 भग्नप्रहरणौ ஆடிதமொழிந்தவர்
 களாய்

दीप्तौ ஜ்வலிக்கும்

हुताशनौ ஆக்கிகள்

इति போன்றவர்களுமான

मुहिभ्यां முஷ்டிகளால்

समीपतु: பொருதிக்கொண்ட

னர்.

जघ्नतुस्तौ तदान्योन्यं नेदतुश्च पुनः पुनः ॥ ३० ॥

தீ அங்ஙனிருவர்களும்கூட
ததா அப்பொழுது
அந்யோன்ய ஒருவரை யொருவர்

அதது: தாக்கிக்கொண்டார்
புன: புன: ச மேன்மேலும் [கன்.
நேதது: கர்ஜித்தனர்.

तलैश्चान्योन्यमाहत्य पेततुर्धरणीतले ॥ ३१ ॥

தலை: கைத்தலங்களால்
அந்யோன்ய ஒருவரை யொருவர்

அஹத்ய ச அனைந்துகொண்டு
பெதது: தலத்தில்
பெதது: விழுந்தனர்.

उत्पेततुस्ततस्तूर्णं जघ्नतुश्च परस्परम् ॥ ३२ ॥

தத: அவ்விடத்தினின்று
தூர் லிசைவாய்
உத்பேதது: துள்ளியெழுந்தார்
கன்.

பரஸ்பர் ஒருவரை யொருவர்
அதது: ச கொக்கிக்கொண்டார்
கன்.

भुजैश्चिक्षिपतुर्वीरावन्योन्यमपराजितौ ॥ ३३ ॥

புரோ வீரர்களிருவர்களும்கூட
அந்யோன்ய ஒருவருக்கொருவர்
அபராஜிதோ சளைக்காமல்

புஜை: கைகளால்
சிஷிபது: தள்ளிக்கொண்டார்
கன்.

जम्भतुस्तौ श्रमं वीरौ बाहुयुद्धे परन्तपौ ॥ ३४ ॥

பரந்தபோ சத்ருக்களை தடுக்க
தீ அந்த [அடிக்கும்
வீரோ வீரர்களிருவர்களும்கூட

பாஹுயுதே மற்பேரில்
அம் களைப்பை
அதது: எய்தினார்கள்.

आजहार ततः खड्गमदूरपरिवर्तिनम् । राक्षसश्चर्मणा सार्धं महावेगो महोदरः ॥ ३५ ॥

மஹாவே: மகாசக்திகொண்ட
ராட்சச: அரக்கனாகிய
மஹோதர: மகோதரன்
தத: அனைந்தரம்

அர்மணா கெடயத்தோடு
சார்க் கூட
அதூரபரிவர்தினம் அருகிலிருக்கும்
சுடர் கத்தியை
அஜஹர் கைக்கொண்டான்.

तथैव च महाखड्गं चर्मणा पतितं सह । जग्राह वानरश्रेष्ठः सूर्यीवो वेगवत्तरः ॥ ३६ ॥

வானரஸ்தே: வானரோத்தமனும்
பேகவத்தர: சக்திமான்களில் பிக்க
வனுமாகிய

பதितம் கிழந்ததுகிடந்த
மஹாஸுடர் சிறந்த கத்தியொன்
தை

சுரீவ: ச சகீவனும்
அர்மணா ச கெடயத்தோடுகூட

தथा एव அல்லண்ணமே
அஜஹர் கைக்கொண்டான்.

ती तु रोपपरीताङ्गी नर्दन्तावभ्यधावताम् । उद्यतासी रणे हृष्टौ युधि शस्त्रविशारदौ ॥

ரணே
சாஸ்திரவிசாரதீ
உயதாசீ
தந்திகளை கைக்கொண்டவர்களுமாவ
தீ து
யுधि
போரில்
ஆவ்விருவர்களும்

ஹ்ரீ
உத்தமாதற்கொண்ட
வர்களாய்
ரோபபரிதாங்கீ
{ கோபத்தால் பற்றப்
பட்ட மனத்தினர்
களாய்
நர்தனீ
கர்ஜித்துக்கொண்டே
அபயாவதாம்
எதிர்த்துக்கொண்டார்கள்.

दक्षिणं मण्डलं चोभौ सुतूर्णं संपरीयतुः । अन्योन्यमभिसंकुद्धौ जये प्रणिहितायुधौ ॥

உமீ ச
தக்ஷிணம்
மண்டலம்
சுதூர்ணம்
சம்பரியது
ஆவ்விருவர்களும்
வலமாய்
மண்டலமாகாதமாய்
மிகவிடைவாய்
சுற்றிக்கொண்டார்கள்

उमौ
जये
प्रणिहिता
अन्योन्यं
अभिसंकुद्धौ
ஆவ்விருவர்களும்
வெற்றியில்
வனக்கொண்டவர்
களாய்
ஒருவரை யொருவர்
மிகக்கடிந்துகொண்டார்கள்.

स तु शूरो महावेगो वीर्यश्लाघा महोदरः । महाचर्मणि तं खड्गं पातयामास दुर्मतिः ॥

மஹாவே
சூரன்
வீரய
துமேலி
சஃ
மிக்க சக்திமானாய்
சூரனாய்
வீரய ஆகக் கையுற்றவனாய்
துர்ப்புக்திகொண்டவ
ஆந்த [னுமாவ

महोदरः
तु
तं
खड्गं
महाचर्मणि
पातयामास
மகோதரன்
அப்பொழுது
ஆந்த
சுத்தியை
பெரும் கேடயத்தில்
தாக்கினான்.

लघुमुत्कर्षतः खड्गं खड्गेन कपिकुञ्जरः । जहार सशिरस्त्राणं कुण्डलोपहितं शिरः ॥४०॥

கபிகுஜர
லசு
खड्गं
उत्कर्षतः
शिरः
வானரோத்தமன்
பதிர்த
சுத்தியை
பிடித்திழுக்கும் மகோதரனுடைய
தலைவை

सशिरस्त्राणि
कुण्डलोपहितं
खड्गेन
जहार
தலைப்பாகையுடன்
கூடவும்
குண்டலங்களுடன்
கூடவும்
சுத்தியால்
வெட்டியெறிந்தான்.

निकृत्तशिरसस्तस्य पतितस्य महीतले । तद्धलं राक्षसेन्द्रस्य दृष्ट्वा तत्र न तिष्ठते ॥ ४१ ॥

तस्य
निकृत्तशिरसः
महीतले
पतितस्य
राक्षसेन्द्रस्य
ஆவன்
தலைவெட்டுண்டவ
பூகனத்தில் [னுய்
சாழ்ந்தவுடன்
ராக்கைமன் என்னது

तत्
तत्र
दृष्ट्वा
तस्य
तिष्ठते न
ஆந்த
சேனைவை
கவனித்து
அங்கு
நினைத்திருக்கவில்லை.

हत्वा तं वानरैः सार्धं ननाद मुदितो हरिः ॥ ४२ ॥

ஹரி:	காரணரனாகும் சகர்	मुदितः	களிப்புற்றவனாய்
तं	அவனை [வன்]	वानरैः सार्धं	வானரர்களுகாடுகூட
हत्वा	கொண்டு	ननाद	கர்ஜித்தான்.

चुक्रोध च दशमीशो बभौ हृष्ट्य राघवः ॥ ४३ ॥

दशमीवः च	தசகண்டனும்	हृष्टः	களிப்புற்றவராய்
चुक्रोध	சினந்தான்.	बभौ	விளங்கினார்.
राघवः च	பூராமபிரா		

विषण्णवदनाः सर्वे राक्षसा दीनचेतसः । विद्रवन्ति ततः सर्वे भयविश्वस्तचेतसः ॥ ४४ ॥

सर्वे	எல்லா	भयविश्वस्तचेतसः	பயத்தால் உன்னம்
राक्षसाः	ஆரக்கர்களும்		கடுக்கியவர்களாய்
विषण्णवदनाः	முகம்வாடியவர்களாய்	ततः	அவ்விடத்திலிருந்து
दीनचेतसः	ஏகமப்பிடித்த மனத்	सर्वे	யாவரும்
	தர்களாய்	विद्रवन्ति	தூட்டம் பிடித்தார்கள்.

महोदरं तं विनिपात्य भूमौ महागिरेः कीर्णमिवैकदेशम् ।

सूर्यात्मजस्तत्र रराज लक्ष्म्या सूर्यः स्वतेजोभिरिवाप्रभृष्यः ॥ ४५ ॥

तस्य	அப்பொழுது	भूमौ	தரையில்
सूर्यात्मजः	சகர்வன்	विनिपात्य	சாய்த்துவிட்டு
महागिरेः	பெருமாவரத்தத்தின்	अप्रभृष्यः	அணுகமுடியாத
कीर्णं	முறித்திருந்த	सूर्यः	ஞர்வன்
एकदेश इव	ஒர் புறம்போன்றிருக்	स्वतेजोभिः	தனது கடர்களால்
	கும்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வ
तं	அந்த	लक्ष्म्या	திருநிலை [ண்ணமே
महोदरं	மகோதரனை	रराज	விளங்கினான்.

अथ विजयमवाप्य वानरेन्द्रः समरमुखे सुरयक्षसिद्धसङ्घैः ।

अवनितलग्नैश्च भूतसङ्घैरुपसमाकुलितैः स्तुतो महात्मा ॥ ४६ ॥

अथ	அப்பொழுது	इरूपसमाकुलितैः	சந்தேரமும் நிறைந்து
महात्मा	மகாத்மாவாகிய		வர்களால்
वानरेन्द्रः	வானரமன்னன்	सुरयक्षसिद्धसङ्घैः	தேவ, யக்ஷ, கித்த
समरमुखे	ஆயர்முகத்தின்		கண்களால்
विजयं	வெற்றியை	अवनितलग्नैः	புகளத்திலிருந்தின்ற
अवाप्य	அடைந்து	भूतसङ्घैः च	பிராணிகளையெல்லாம்
		स्तुतः	புகழப்பெற்றான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टनवतितपः सर्गः ॥

एकोनशततमः सर्गः—தொண்ணூற்றொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ௨௨ ॥

महापार्श्ववधः—மஹாபார்க்வ வதம்.

महोदरे तु निहते महापार्श्वो महाबलः । सूर्यावेण सर्पाक्ष्याथ क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥
अङ्गदस्य चसुं भीमां शोभयामास सायकैः ॥ १ ॥

மஹாவல:	மகா பலவா லியன விய	சீர்த்தலோசன:	கண்கள் மிக திவந்த வனாய்
மஹாபார்சுவ:	மகா பார்க்வன்		
து	அப்பொழுது	அथ	அப்பொழுது
மஹோர்	மகோதகன்	அங்கதனது	
சூரியேண	சூர்யவனூல்	மீமா	பயங்கரமான
நிஹதே	மரபக்கப்பட்டதும்	சசு	சேனையை
சமீட்சய	கவனித்து	சாயகை:	களைகளால்
கோபாத	கொபத்தால்	சோபயாமாச	கவகினான்.

स वानराणां मुख्यानामुत्तमाङ्गानि सर्वशः । पातयामास कायेभ्यः फलं वृन्तादिवानिलः॥

ச:	அவன் (மகாபார்க்வன்)	अनिलः	காற்று
मुख्यानां	சிறந்த வன்	वृन्तान्	காம்பினின்று
सर्वशः	எல்லா	फलं	பழத்தை
वानराणां	வானரர்களின்	इव	எவ்வண்ணமோ
उत्तमाङ्गानि	நல்களை		அவ்வண்ணமே
कायेभ्यः	உடல்களினின்றும்	पातयामास	கீழ்விழ்த்தினான்.

केषांचिदिषुभिर्बाहून्स्कन्धांश्चिच्छेद राक्षसः । वानराणां सुसंकुदः पार्श्वे केषां व्यदारयत्॥

राक्षसः	அரக்கன்	स्कन्धान्	தொள்பட்டைகளை யும்
सुसंकुदः	மிகச்சிறந்தொண்டு	चिच्छेद	துண்டித்தெறித்தான்.
इषुभिः	பரணங்களால்	केषां	செளன்
केषांश्चि	சில	पार्श्वे	பின்புறத்தை
वानराणां	வானரர்களின்	व्यदारयत्	பிளக்கான்.
बाहुन्	கைகளை யும்		

तेऽदिता बाणवर्षेण महापार्श्वेन वानराः । विषादविमुखाः सर्वे वभूवुर्गतचेतसः ॥ ४ ॥

ते	அந்த	अदिताः	துன்புறுத்தப்பட்ட
वानराः	வானரர்கள்	गतचेतसः	உணர்விழந்து
सर्वे	யாவரும்	विषादविमुखाः	துக்கத்தை யுடறியாத வர்களாய்
महापार्श्वेन	மகாபார்க்வனூல்	वभूवुः	ஆனார்கள்.
बाणवर्षेण	பாணவர்க்கத்தால்		

निरीक्ष्य बलमुद्दिश्यद्गदो राक्षसार्दितम् । वेगं चक्रे महाबाहुः समुद्र इव पर्वणि ॥ ५ ॥

மகாபாஹு:	மகாபாஹுனாகிய	निरीक्ष्य	பார்த்து
अङ्गवः	அங்கதன்	पर्वणि	பர்வகாலத்தில்
बलं	சேனையை	समुद्रः	சமுத்திரம்
राक्षसादितं	அரக்களுள் துன்புறுத்தப்பட்டு	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
वद्भिर्	கலக்கமுற்றதாய்	वेगं चक्रे	ஆக்கிரமித்தான்.

आयत्तं परिधं गृह्य सूर्यरश्मिसमप्रभम् । समरे वानरश्रेष्ठो महापार्थे न्यपातयत् ॥ ६ ॥

வானரஸ்து:	வானரோத்தமன்	परिधं	உழுவிலத்தடியை
आयत्तं	இரும்பாலானதும்	गृह्य	கைக்கொண்டு
सूर्यरश्मि- }	சூர்யகிரணங்களின்	समरे	போரில்
समप्रभं }	நிகர்த்த ஒளிக்கொண்டதுமான	महापार्थे	மகாபாரச்சுவணக்குறி
		न्यपातयत्	விழ்த்தினான். [த்த]

स तु तेन महारेण महापार्थो विचेतनः । समूतः स्यन्दनात्तस्यादिसंज्ञः प्रापतद्भुवि ॥ ७ ॥

सु:	அந்த	समूतः	சாரதியுடன்கூட
विचेतनः	துன்மதியான	तस्यात्	அந்த
महारेण तु	மகாபாரச்சுவணம்	स्यन्दनात्	சதத்தினின்றும்
तेन महारेण	அந்த அடியால்	भुवि	தகையில்
विज्ञः	உணர்வற்றவனாய்	प्रापतत्	விழ்த்தான்.

सर्जरामस्तु तेजसी नीलाञ्जनचयोपमः । निषत्य सुमहावीर्यः स्वाद्व्यूहान्येवसन्निभात् ॥

प्रवृह्य निरिम्बद्वाधां कुब्जः सुविपुलां शिलाम् । अश्वाञ्जघान तरसा स्यन्दनं च कम्बज तम् ॥

तेजसी	ஆண்காமிக்கவரும்	सुविपुलां	மிகப்பெரிய
सुमहावीर्यः	ஆற்றல் மேம்பட்டவரும்	शिलां	பாறைமொன்றை
नीलाञ्जनचयोपमः	கரியமணியை நிகர்த்த	प्रवृह्य	கைக்கொண்டு
सु:	அந்த [வருமானிய	कुब्जः	கோபக்கொண்டவ
कम्बजः तु	கம்பமன்னரும்	तरसा	வலுக்கொண்டு [ராய்
निषत्य	மேகத்தை நிகர்த்த	अश्वान्	குதிரைகளை
स्वात्	தனது	जघान	கொன்றார்.
व्यूहात्	அணிவகுப்பிலிருந்து	तं स्यन्दनं च	அந்த தேனையும்
निषत्य	வெளிவந்து	कम्बज	கின்றனமுன்னமாய்க்கி
निरिम्बद्वाधां	மணிக்கொத்ததை நிகர்த்த		ன்ற.

गुह्यतल्लव्वसंज्ञस्तु महापार्थो महाबलः । अङ्गदं बहुभिर्वाणैर्भूयस्तं प्रत्यविध्यत् ॥ १० ॥

மகாபல:	மகாபலசாலியாகிய	तं अङ्गदं	அந்த அங்கதனை
महापार्थः	மகாபாரச்சுவன்	भूयः	மீண்டும்
तु	அப்பொழுது	बहुभिः वाणिः	பல பாணங்களால்
गुह्यतल्लव्वसंज्ञः	சிறிதுநேரத்தில் பிரச்சாரமுற்றவனாய்	प्रत्यविध्यत्	தாக்கினான்.

जाम्बवन्तं विधिर्वाणैराजधानं स्तनान्तरे । कक्षराजं गवाक्षं च जघान बहुभिः शरैः ॥

சிமி: மூன்று
 வளி: பாணங்கொண்ட
 ஜாம்பவந்த் இரம்பவாண
 ஸ்தான்தரே மார்பில்
 ஜாஜவான் தாக்கினான்.

கக்சராஜ் கரடிமன்னனாகிய
 ரவாஷ் ச கவாசுநையும
 बहुभि: பல
 शरै: பாணங்கொண்ட
 जघान தாக்கினான்.

जाम्बवन्तं गवाक्षं च स दृष्ट्वा शरपीडितौ । जघाह परियं घोस्मद्भदः क्रोधमूर्च्छितः ॥१२॥

ச: அந்த
 ஜஹ்: அங்கதன்
 ஜாம்பவந்த் இரம்பவாணையும்
 ரவாஷ் ச கவாசுநையும
 शरपीडितौ { பாணங்கொண்ட னான்
 புறுத்தப்பட்டவர்
 கொடிய

दृष्ट्वा கவனித்து
 क्रोधमूर्च्छितः கொடும் மெலிப்டவ
 ञ्
 जोरே பலங்கொண்ட
 परियं உழைத்தடிபொன்றை
 जघाह கைக்கொண்டான்.

तस्याद्भदः प्रकुपितो राजसस्य तमायसम् । दूरस्थितस्य परियं रविरजिसममभम् ॥१३॥
 द्वाभ्यां भुजाभ्यां संगृह्य भ्रामयित्वा च वेगवान् । महापार्श्वस्य चिक्षेप वधार्थं बालिनः सुतः ॥

வாலின: வாலியின்
 सुतः கைமந்தனான்
 भद्रुव: அங்கதன்
 प्रकुपितः கொடும்கொண்டவ
 ञ्
 भायसं இரும்பாசைன னும்
 रविरजिसममभं च னுர்வகொண்டவ
 கொப்பாண துமான
 तं அந்த
 परियं உழைத்தடியை
 द्वाभ्यां இரு

भुजाभ्यां கைகள னும்
 संगृह्य சேர்த்துப்பிடித்து
 भ्रामयित्वा சுழற்றி
 दूरस्थितस्य தூத்திலிருக்கும்
 तस्य அந்த
 राजसस्य அரசனானும்
 महापार्श्वस्य மகாபாசை
 वधार्थं வதைக்காக
 वेगवान् ஆத்தொக்கொண்டவ
 ञ्
 चिक्षेप வீசியெறித்தான்.

स तु क्षिप्तो बलवता परिवस्तस्य रक्षसः । धनुश्च सशरं हस्ताच्छिरस्त्रं चाप्यपातयत् ॥

बलवता பலவானாகிய அவனும்
 क्षिप्तः எறிவப்பட்ட
 सः परिवः तु அந்த உழைத்தடியும்
 तस्य அந்த
 रक्षसः அரசனானவ

हस्ताश्च வ
 सशरं பாணத்தோடுகடிய
 धनुश्च விடையும
 शिरस्त्रं अपि தலைப்பாசைகளையும்
 अपातयत् கீழ்விழ்த்தியது.

तं समासाद्य वेगेन वालिपुत्रः प्रतापवान् । तलेनाभ्यहनत्कुदः कर्णमूले सकुण्डले ॥१६॥

प्रतापवान्	பிரதாபசாலியாகிய	सकुण्डले	சுகுண்டலங்களுடன்
वालिपुत्रः	அக்கதன்		கடிய
वेगेन	விசைவாய்	कर्णमूले	காதலின் அடிப்பா
तं	அவனை		கத்தில்
समासाद्य	கிட்டு	तलेन	உள்ளங்கையால்
कुदः	கோபங்கொண்டு	अभ्यहनत्	அதைத்தான்.

स तु क्रुद्धो महावेगो महापाश्वो महाद्युतिः । करेणैकेन जघाह सुमहान्तं परश्वधम् ॥१७॥

महावेगः	பெருஞ்சக்திகொண்ட	कुदः	கோபங்கொண்டு
	வனும்	एकेन	ஒரு
महाद्युतिः तु	பேரொளிகொண்ட	करेण	கையால்
	வனுமான	सुमहान्तं	பெரும்
सः	அந்த	परश्वधं	கோடரியொன்றை
महापाश्वः	மகாபார்க்கவன்	जघाह	ஹைக்கொண்டான்.

तं तैलधौतं विमलं शैलसारमयं दृढम् । राक्षसः परमक्रुद्धो वालिपुत्रे न्यपातयत् ॥ १८ ॥

परमक्रुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட	शैलसारमयं	மலையை நிகர்த்த
राक्षसः	அரக்கன்		உறுதிகொண்டதும்
तैलधौतं	எண்ணெய் தடவப்	दृढं	முறிக்கவொண்ணாத
	பட்டு		துமான
विमलं	நிர்மலமான தும்	तं	அதை (கோடரியை)
		वालिपुत्रे	அக்கதனிடம்
		न्यपातयत्	விழுத்தினான்.

तेन वामांसफलके भृशं प्रत्यवपादितम् । अद्भुतो मोक्षयामास सरोषः स परश्वधम् ॥१९॥

तेन	அதனால்	सः	அந்த
वामांसफलके	இடது, தோன்பட்டை	अश्वः	அக்கதன்
भृशं	மிக [மிக]	सरोषः	கோபத்துடன் கூட
प्रत्यवपादितं	காயப்படுத்தப்	परश्वधं	கோடரியை
	பட்டது.	मोक्षयामास	எடுத்தெறித்தான்.

स वीरो वज्रसङ्काशमद्भुतो मुष्टिमात्मनः । संवत्यत्युसंकुदः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ २० ॥

शिवः	தந்தைக்கு	सुसंकुदः	மிகச்சினங்கொண்ட
तुल्यपराक्रमः	திகரான பிரதாபங்	आत्मनः	தனது [வனும்]
	கொண்ட	वज्रसङ्काश	வஜ்ரசங்குதந்தை
वीरः	வீரனாகிய		நிகர்த்த
सः	அந்த	मुष्टि	முஷ்டியை
अद्भुतः	அக்கதன்	संवत्य	திரட்டினான்.

राक्षसस्य स्तनाभ्यां पर्यवो हृदयं प्रति । इन्द्राशनिसमस्पर्शं स मुष्टिं विन्यपातयत् ॥

समर्जः	மர்ஜிதவஸ்துவிய	स्तनाभ्यां	மார்பில்
सः	அவன்	इन्द्राशनिसमस्पर्शं	வஸ்துவத்ததை நிகர்
हृदयं प्रति	இருதயத்தைக்குறி		த்த உறுதிகொண்ட
	எனக்கு	मुष्टि	முஷ்டியை
राक्षसस्य	அரக்கனுடைய	विन्यपातयत्	விழ்த்தினான்.

तेन तस्य निपातेन राक्षसस्य महामृषे । पफाल हृदयं चाशु स पयान हनो भुवि ॥२२॥

महामृषे	பெரும்பொரியில்	आशु	சடக்கென
तस्य	அவனுடைய	पफाल	வெடித்தது.
तेन	அந்த	सः	அவன் (அரக்கன்)
निपातेन	குத்தால்	हवः	மாண்டவனும்
राक्षसस्य	அரக்கனுடைய	भुवि	பூமியில்
हृदयं च	இருதயமும்	पयान	சாய்த்தான்.

तस्मिन्निपतिते भूमौ तत्सैन्यं संयचुक्षुभे ॥ २३ ॥

तस्मिन्	அவன்	तत्सैन्यं	அவனது சேனைய
भूमौ	பூமியில்		ஊது
निपतिते	சாய்ந்தவுடன்	संयचुक्षुभे	மிகக்கலக்கமுத்தது.

अभवच्च महान्क्रोधः समरे रावणस्य तु ॥ २४ ॥

तु	அப்பொழுது	क्रोधः	கொபமானது
रावणस्य च	ராவணனுக்கொ	महान्	பெரிதாய்
समरे	போரில்	अभवत्	முண்டது.

वानराणां च हृष्टानां विहनादश्च पुष्कलः । स्फोटयन्निव शब्देन लङ्कां साहालगोपुराम् ॥
महेन्द्रेणैव देवानां नादः समभवन्महान् ॥ २५ ॥

महेन्द्रेण	தேவெந்திரனோடுகூட	शब्देन	நகையால்
देवानां	தேவர்களுடைய	लङ्कां च	இளக்கையையும்
नादः	முழக்கம்	साहालगोपुरां	{காட்டைகளுடனும் கோபுரங்களுடனும் கூட
इव	போலவே	स्फोटयन्	பிளந்துவிடுவது
हृष्टानं	சந்தேசங்கொண்ட	इव	போன்றதாய்
वानराणां	வானரர்களின்	महान्	பெரிதாய்
पुष्कलः	பெரும்	समभवत्	எழுந்தது.
विहनादः च	விநாசத்தமும்		

अथेन्द्रशुद्धिदिवालयानां वनौकसां चैव महाप्रणादम् ।

श्रुत्वा सरोपं युधि राक्षसेन्द्रः पुनश्च युद्धाभिमुखोऽवतस्ये

॥ २६ ॥

अथ	அப்பொழுது	महाप्रणादं	பேரோசையை
इन्द्रशुद्धिः	தேவெந்திரசுத்திவரன	श्रुत्वा	கேட்டு,
राक्षसेन्द्रः	அரக்கமன்னன்	सरोपं	நிக்க கோபத்துடன்
युधि	போரில்	पुनः च	மீளவும்
विदिवालयानां च	வாழ்கைத்தலமுடையவும்	युद्धाभिमुखः	யுத்தத்திற்கு ஆயத்தனாய்
वनौकसां एव	வானரர்களுடையவும்	अवतस्ये	இருந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनशततमः सर्गः ॥

भाषितः श्लोकः 19339

युद्धकाण्डे भाषितः श्लोकः 4664

शततमः सर्गः—இரண்டாம் அங்கம். ॥ १०० ॥

रामरावणयुद्धारम्भः—ராமராவணயுத்தாரம்பம்.

तस्मिन्निहते वीरे विरूपाक्षे महाबले । महोदरमहापाशौ हतौ दृष्ट्वा तु राक्षसौ ॥

आविशे महाक्रोधो शैवणं तं महामृधे

॥ १ ॥

महामृधे	பெரும்பொருது	तस्मिन्	அந்த
राक्षसौ	அரக்கர்களைய	विरूपाक्षे	விருபாக்ஷன்
महोदरमहापाशौ	மகோதரனையும் மகாபாசங்களையும்	निहते च	வதைக்கப்பட்டவும்
हतौ	மாங்க்கப்பட்டவர் களாய்	तु	அப்பொழுது
दृष्ट्वा	அறிந்தும்	तं	அந்த
महाबले	மகாபுலசாலியான	रावणं	ராவணனுக்கு
वीरि	வீரனாகிய	महान्	பெரும்
		क्रोधः	கோபம்
		आविशे	பொக்கியது.

सूतं सञ्चोदयामास वाक्यं चेदमुवाच ह

॥ २ ॥

सूतं	சாத்தியை	वाक्यं च	ஒரு சொல்லையும்
सञ्चोदयामास	ஆண்டனான்.	इदं	பின்வருமாறு
		उवाच ह	புகன்றான் :

निहतानाममात्यानां रुद्धस्य नगरस्य च । दुःखमेवोऽपनेष्यामि हत्वा तौ रामलक्ष्मणौ ॥

एवः	“இந்த நான்	अमात्यानां	மத்திரிகளுடையவும்
तौ	அந்த	रुद्धस्य	தடைக்கப்பட்ட
रामलक्ष्मणौ	ராமனையும் லக்ஷ்மண	नगरस्य च	நகரத்தினுடையவும்
हत्वा	கொன்று, [கொல்லும்]	दुःखं	துக்கத்தை
निहतानां	கொல்லப்பட்ட	अपनेष्यामि	போக்குவேன்.

रामदृशं रणे हनि सीतापुष्पफलपदम् । प्रशाखा यस्य सुयीवो जाम्बवान्कुसुदो नलः ॥
मैन्दश्च द्विविदश्चैव बद्धो गन्धमादनः । हनुमांश्च सुपेणश्च सर्वे च हरियूयपाः ॥ ५ ॥

यस्य	“எதற்கு	हरियूयपाः	வானரசேனைத்தலை
सुयीवः	சுயீவனும்		வர்கள்
जाम्बवान्	இரம்பவானும்	सर्वे च	எல்லோரும்
कुसुदः	குசுமுதனும்	प्रशाखाः	கிளைகளோ அந்த
नलः एव	நளனும்	सीतापुष्पफलपदं	{ சீதைவாகிற புஷ்பத் தையும் பழத்தை யும் அளிக்கும்
मैन्दः च	மைந்தனும்	रामवृक्षं	ராமனுகிற மரத்தை
द्विविदः च	தீவிவிதனும்	रणे	போரில்
बद्धः द्वि	அங்கதனும்	हनि	கொட்டி எறிகின்
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்		தேன்.”
हनुमान् च	ஹனுமான்னும்		
सुपेणः च	ஸுபேஷன்னும்		

स दिशो दश घोषेण रयस्यातिरथो महान् । नादयन्प्रययौ तूर्णं राघवं चाभ्यवर्तत ॥

महान्	சிறந்த	दिशः	திக்குகளையும்
अतिरथः	அதிரதவிரனான	नादयन्	ஒலிக்கச்செய்து
सः	அவன்	तूर्णं	கிரைவாய் [கொண்டு
रयस्य	ரத்ததின்	प्रययौ	சென்றான்.
घोषेण	சத்தத்தால்	राघवं च	ஸ்ரீராமரையும்
दश	பத்து	अभ्यवर्तत	எதிர்த்தான்.

पूरिता तेन शब्देन सनदीगिरिकानना । संचवाल मही सर्वा सवराहमृगद्विषा ॥ ७ ॥

सनदीगिरि- कानना	}	நதிகளோடும், மலைகளோடும், வனங்களோடும் கூடியதும்	मही	காமி
सवराह- मृगद्विषा		}	மனத்திகளோடும், மரங்களோடும் யானைகளோடும் கூடியது	सर्वा
				तेन
			शब्देन	சத்தத்தால்
			पूरिता	சீரப்பப்பட்டு
		மான	संचवाल	அதிர்த்தது.

तामसं च महाघोरं चकाराखं मुदाहणम् । निर्दिदाह कपीन्सर्वास्ते प्रपेतुः समन्ततः ॥८॥

तामसं	தாமஸமென்ற	कपीन्	வானர்கள்
महाघोरं	மகரபயங்கரமான	सर्वान्	எல்லோரையும்
मुदाहणं च	மிகக்கொடிய	निर्दिदाह	பொசுக்கினான்.
अहं	அஃ	ते	அவர்கள்
चकार	செய்தான்.	समन्ततः	நாளைபக்கங்களிலும்
		प्रपेतुः	ஒடினார்கள்.

तान्मुक्तमात्रानाकाशे लक्ष्मणेन धनुष्पता । वाणान्वार्णैर्महातेजा रावणः प्रत्यवारयत् ॥

महातेजाः	மிகப்பிரதாபசாலி	तान्	அந்த
रावणः	ராவணன் [பாண	वाणान्	பாணங்களை
धनुष्पता	வில்லாளியாகிய	आकाशे	ஆகாசத்தில்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	वाणैः	பாணங்களால்
मुक्तमात्रान्	விடுக்கப்பட்டதன்மே	प्रत्यवारयत्	தனக்குத்தான்.

एकमेकेन वाणेन त्रिभिस्त्रीन्दशभिर्दश । लक्ष्मणस्य प्रचिच्छेद दर्शयन्पाणिनाघवम् ॥

लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	त्रिभिः	மூன்றுகளாலும்,
एकं	ஒன்றை (ஒரு பாண	दश	பத்துகளை
	த்தை)	दशभिः	பத்துகளாலும்,
एकेन	ஒரு	पाणिनाघवम्	கரவன்மைவை
वाणेन	பாணத்தாலும்	दर्शयन्	காட்டுபவனாய்
वीन्	மூன்றுகளை	प्रचिच्छेद	துண்டித்தெறிந்தான்.

अभ्यतिक्रम्य सौमित्रि रावणः समितिञ्जयः । आससाद ततो रामं स्थितं शैलमिवाचलम् ॥

समितिञ्जयः	பேரில் வெற்றியே	शैलं इव	மலைப்போல
रावणः	ராவணன் [குடும்	अचलं	சலிக்காது
सौमित्रि	லக்ஷ்மணரை	स्थितं	நிற்கும்
अभ्यतिक्रम्य	கடந்துசென்று	रामं	ஸ்ரீராமரை
ततः	அங்கு	आससाद	கிட்டினான்.

स संख्ये राममासाद्य क्रोधसंस्कलोचनः । व्यसृजच्छरवर्षाणि रावणो राघवोपरि ॥२३॥

सः	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
रावणः	ராவணன்	आसाद्य	எதிர்த்து
क्रोधसंस्कलोचनः	கோபத்தால் கண்கள்	शरवर्षाणि	சரவர்க்களை
	மிகச்சிவந்தவனாய்	राघवोपरि	ஸ்ரீராமரின்மீது
संख्ये	பேரில்	व्यसृजत्	பெய்தான்.

शरधारास्ततो रामो रावणस्य धनुश्च्युताः । दद्वैवापततः शीघ्रं भल्लाञ्जयाद् सत्वरम् ॥

ततः	அப்பொழுது	आपततः	எதிர்த்து வருபவன்
रामः	ஸ்ரீராமர்		வாய்
रावणस्य	ராவணனது [ப்பட்ட	दद्वै एव	பார்த்தவுடனே
धनुश्च्युताः	வில்லாளின்ற விடுக்க-	खयश्	கிரைவாய்
शरधाराः	பரணவெள்ளங்களை	भल्लाद्	பல்லபாணங்களை
शीघ्रं	கிரைந்து	अयाद्	வகங்கொண்டார்.

ताञ्छरौवांस्ततो भट्टैस्ताक्ष्णश्चिच्छेद राघवः । दीप्यमानान्महाघोराङ्कुद्धानाशीविपानिवा ॥

ராவ: ஸ்ரீராமர்
தத: அப்பொழுது
தீப்யமான: இவ்வளிக்கெல் நவநவ
கருதும்

महाघोरान् பிச்ச கொடியவனை
तान् அந்த [கருமரன
शरीवान् ராஜாங்கனை
तीक्ष्णै: கூரிய
भट्टै: பட்டையாணங்களை
चिच्छेद துண்டித்தெடுத்தார்.

कुद्धान् கிணந்த
आशीविपान इव தர்ப்பங்களிப்போல

राघवो राघवं तूर्णं राघवो राघवं तदा । अन्योन्यं विविधैस्ताक्ष्णैः शरैरभिवर्षतुः ॥

தத: அப்பொழுது
ராவ: ஸ்ரீராமர்
ராவ: ராவணனையும்,
ராவ: ராவணன்
ராவ: ஸ்ரீராமனையும்
அந்யோந்ய: ஒருவரையொருவர்

தூர் கிரைவாய்
தீக்ஷை: கூரிய
வिवித: பல
சரீ: பாணங்களால்
அவ்வவந்து: வர்ஷித்துக்கொண்டார்.

चैरतुश्च चिरं चित्रं मण्डलं सन्यदक्षिणम् । बाणवेगात्समुत्क्षिप्त्वावन्यान्यमपराजितौ ॥२६॥

அந்யோந்ய: ஒருவர்க்கொருவர்
அபராஜிதௌ: களைக்காதவர்களாய்
பாணவேகாத் தரால்
சமுக்சிஸௌ: தாக்கப்பெற்றவர்
களாய்

चित्रं பல்லிதமான
सन्यदक्षिणं இடவலமான
मण्डलं च மண்டலமாகவாய்
चिरं வெகுநேரம்
चैरतु: சஞ்சரித்தார்கள்.

तयोर्भूतानि विप्रैर्युगपत्संप्रयुध्यतोः । रौद्रयोः सायकमुचोर्गमान्तकनिकाशयोः ॥ २७ ॥

யமான்கனிகாசயௌ: சிவபிரானை நிகர்ந்து
ரௌத்யௌ: பயங்கரமானவர்
களாய்
சாயகமுகௌ: பாணங்களைப் பிரயோ
கிப்பவர்களாய்

तयो: அவ்விருவர்கள
संप्रयुध्यतो: போரிடுகையில்
भूतानि பிரானிகள்
युगपत्: எல்லாம்
विप्रै: நடுநடுக்கின.

सन्ततं विविधैर्वाणैर्बभूव गगनं तदा । घनैरिवातपापाये विद्युन्मालासमाकुलैः ॥ २८ ॥

தத: அப்பொழுது
गगनं ஆகாயமானது
आतपापाये வர்ஷகரலத்தின்
विद्युन्मालासमाकुलै: மின்னற்கொடிகள்
நினைந்தது

घनै: மிகக்கனரால்
इव எவ்வாறே ஆவ்வாறே
विविधै: பல
बाणै: பாணங்களால்
सन्ततं நிறந்ததாய்
बभूव இருந்தது.

गवाक्षितमिवाकाशं बभूव शरवृष्टिभिः ॥ २९ ॥

आकाशं ஆகாயமானது
शरवृष्टिभि: பாணமர்ஷங்களால்

गवाक्षिते இவ்வளகளைமக்கப்
इव போல [பெற்றது
बभूव இருந்தது.

महावेगैः सुतीक्ष्णमैर्गुणैः सुवाजितैः । शरान्वकारं तौ भीमं चक्रतुः समरं तदा ॥
गतेऽस्तं तपने चापि महामेघाविद्योत्थितौ ॥ ३० ॥

தட! அப்பொழுது
தபநே அஸ்த் தபநே
உத்திதௌ
மஹாமேஃ
இவ
தௌ
மஹாவே:
சுதீக்ஷாமி:
அப்பொழுது
சூரியன் அஸ்தமித்த
கொம்பிய [பொழுது
இரு பெரு மேகங்கள்
பொன்றவர்களாய்
அவ்விருவர்களும்,
சத்திமிக்கவைகளும்
மிக்க கூரிய முனை
களுற்றவைகளும்

யுத்தவீ:
சுவாஜித: அபி
சரானவகார
மீம
சமர
வகது:
கழுகுச்சிறகுகள் கட
டப்பட்டவைகளும்
மிக்கவேகத்தொண்ட
வைகளுமான
பாணங்களால் இருள
மையத்
பயங்கரமான
போரை
செய்தார்கள்.

वभूव तुमुलं युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । अनासाद्यमचिन्त्यं च वृत्रवासवयोरिव ॥ ३१ ॥

वृत्रवासवयोः
इव
अन्योन्यवध-
काङ्क्षिणोः
விருத்ரவசரனுக்கும்
இந்திரனுக்கும்
எவ்வண்ணமோ அவ்
வண்ணமே
ஒருவகையொருவர்
வதைக்கவிரும்பிய
அவ்விருவர்களுக்கும்

அனாசாத்
அசிம்ய்
தும்
யுத்த
வமூவ
தகைக்கவொண்ணுத
தும்
எண்ணற்கரியதும்
மிக்குமுற்ப்பமானது
மான்
போர்
மிக்குத்தது.

उभौ हि परमेष्वासावुभौ शस्त्रविशारदौ ।

उभौ हि
परमेष्वादी
उभौ
शस्त्रविशारदौ
उभौ
இருவர்களும்
சிறந்த வில்வாளிகள்;
இருவர்களும்
ஆயுதப்பயிற்சி பெற்ற
இருவர்களும் [வர்கள்;

उभावस्त्रविदां मुख्यावुभौ युद्धे विचरतुः ॥

अस्त्रविदां
मुख्यौ
उभौ
युद्धे विचरतुः
அஸ் திரமந்திர
முணர்ந்தவர்களுள்
சிறந்தவர்கள்;
அவ்விருவர்களும்
போரில் பொருதிக்
கொண்டார்கள்.

उभौ हि येन व्रजतस्तेन तेन शरोर्मयः ।

उभौ हि
येन
व्रजतः
तेन तेन
शरोर्मयः
இருவர்களும்
எவ்வழியாய்
சென்றார்களோ
அக்கங்கே
பாண அலைகள்

ऊर्ध्वो वायुना विद्धा जम्बुः सागरयोरिव ॥

सागरयोः
वायुना
विद्धाः
ऊर्ध्वः इव
जम्बुः
இருகடல்களில்
காற்றால்
எறியப்பட்ட
அலைகள் போலவே
சென்றன.

ततः संसक्तहस्तस्तु रावणो लोकरावणः ।

लोकरावणः
रावणः
ततः
संसक्तहस्तः
லோகத்தகைத்தத
ராவணன் [வடிக்கும்
அப்பொழுது
பரபரத்த கைகளுற்ற
வனாய்

नाराचमालां रामस्य ललाटे प्रत्यमुञ्चत ॥

रामस्य
ललाटे
नाराचमालां
तु
प्रत्यमुञ्चत
ஸ்ரீராமருடைய
நெற்றியில்
நாராசபாணவரிசை
அப்பொழுது [கைய
விடுத்தான்.

रौद्रचापप्रयुक्तां तां नीलोत्पलदलपभाम् । शिरसा धारयन् रामो न व्यथां प्रत्यपश्यत् ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	தா	அந்த (பாண) மர விலையுடன்
ரௌடிராபயுக்தா	{ பங்குமரமான வீரவிரி வின்று விடுங்கப்பட்ட டனும்	சிரசா	முதுபாகம்
நீலோத்பல	கூர்மெய்தல் தளும்	தாரயந்	வசிக்கவராய்
தலபமா	{ கடுக விகர்த்த ஒளி கொண்டதுமான	வயா	துன்பத்தை
		புறப்பயந	அண்டவாசினி.

अथ मन्वानभिजपन् रौद्रमस्त्रमुदीरयन् । शरान्भूयः समादाय रामः क्रोधसमन्वितः ॥

मुपोच च महातेजाश्चापमायम्य वीर्यवान् ॥ ३६ ॥

महातेजा:	மகாதேஜன்விரியும்	रौद्र	குத்திர
वीर्यवान्	வீரவசலியுமாகிய	अश्वं	சரமந்திரத்தை
राम:	ஸ்ரீராமர்	उदीरयन्	ஒதுபவராய்
क्रोधसमन्वितः	கொடுமமுந்தவராய்	भूयः	பல
चापं	விடலை	शरान्	பாணங்களை
आयम्य	வரிசைத்து	समादाय	கொடுத்து
मन्वान्	மந்திரங்களை	अथ च	அப்பொழுதே
अभिजपन्	ஐசித்துக்கொண்டு	मुपोच	விடுத்தார்.

ते महामेघसङ्काशे कवचे पतिताः शराः । अवध्ये राक्षसेन्द्रस्य व्यथां नाजनयंस्तदा ॥

ते शराः	அந்த பாணங்கள்	अवध्ये	அழிவாண்டபா
तदा	அப்பொழுது	कवचे	கவசத்தில்
राक्षसेन्द्रस्य	இராக்ஷஸேந்திரனின்	पतिताः	பட்டிதவைகளாய்
महामेघसङ्काशे	பெரும்மேகத்தை விகர்த்த	व्यथां	துன்பத்தை
		अजनयन् न	உண்டாக்கவில்லை.

पुनरेवाथ तं रामो रथस्थं राक्षसाधिपम् । ललाटे परमास्त्रेण सर्वाङ्गकुशलो रणे ॥ ३८ ॥

सर्वाङ्गकुशलः	எல்லா அங்கங்களிலும் ஐயும் விபுணரான	तं	அதை
रामः	ஸ்ரீராமர்	रथस्थं	ரதத்திலிருக்கும்
अथ	அப்பொழுது	राक्षसाधिपं	ராக்ஷஸமன்னனை
रणे	போரில்	ललाटे	கொத்திடில்
		परमास्त्रेण	தீவிரத்தினால்
		पुनः एव	மீண்டும் எய்தார்.

ते भिक्षा वाणरूपाणि पञ्चशीर्षा इवोरगाः । श्वसन्तो विविशुर्भूमि रावणप्रतिकूलिताः ॥

ते	அவைகள் (சரங்கள்)	भिरवा	பிளந்துவிட்டு
पञ्चशीर्षाः	ஐந்து தலைகளையுடைய	रावणप्रतिकूलिताः	ராவணனுக்கு தகையப் பட்டு
उरगाः इव	பாம்புகள்போல	भूमि	பூமிக்குள்
श्वसन्तः	சிறுசின்றவைகளாய்	विविशुः	பாய்ந்தன.
वाणरूपाणि	பாணவருவங்களை		

निहत्य राघवस्यास्त्रं रावणः क्रोधमूर्च्छितः । असुरं सुमहाधोरपस्त्रं प्रादुशकार ह ॥ ४० ॥

रावणः	ராவணன்	निहत्य	தாக்கி
क्रोधमूर्च्छितः	கோபமெழுந்தவனாய்	सुमहाधोर	நீக்க பலக்கரமான
राघवस्य	சூரமரணைய	असुरं अस्त्रं	ஆஸுர அஸ்திரத்தை
अस्त्रं	அஸ்திரத்தை	प्रादुशकार ह	பிரயோகிக்கலானான்.

सिंहव्याघ्रमुखांश्चान्यान्कङ्ककाकमुखानपि । गृध्रश्येनमुखांश्चापि सृगालवदनांस्तथा ॥

ईहामृगमुखांश्चान्यान्यादितास्यान्भयानकान् ।

पञ्चास्याल्लेलिहानांश्च ससर्ज निशिताञ्छरान् ॥ ४१ ॥

11-42 ॥

शरान्वरमुखांश्चान्यान्रहमुखसंस्थितान् । श्वानकुक्षुप्यक्त्रांश्च मकराशीविषाननान् ॥

सिंहव्याघ्रमुखान्	சிங்கம், புலி, இவைகளின் முகங்களுற்ற	पञ्चास्यान्	ஐந்து முகங்களுடையவைகளும்
अन्यान्	சில	लेलिहानान्	நாவலத்துவாவுகின்றவைகளும்
शरान् च	பாணங்களையும்	निशितान् च	நரியவைகளுமான
कङ्ककाक- मुखान् अपि	கழுகு, காக்கை இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்	अन्यान् च	சிலவற்றையும்
गृध्रश्येनमुखान् अपि च	பருத்த, சிறுகழுகு இவைகளின் முகங்களுற்றவைகளையும்	छरमुखान्	கழுதைமுகம் கொண்ட
सृगालवदनां तथा	நரிமுகமுற்றவைகளையும்	अन्यान् च	சிலவைகளையும்
ईहामृगमुखान्	ஈதலாமிருகமுகமுற்றவைகளையும்	वराहमुखसंस्थितान्	பன்றிமுகங்கொண்டவைகளையும்
आदितास्यान्	திறத்த வாயுடையவைகளும்	श्वानकुक्षु- प्यक्त्रान् च	நாய், கோழி இவைகளின் முகமுற்றவைகளையும்
भयानकान्	பயங்க்கரமானவைகளும்	मकराशी- विषाननान्	முதலை, சர்ப்பம் இவைகளின் முகங்கொண்டவைகளையும்
		शरान्	பாணங்களையும்
		ससर्ज	விடுத்தான்.

एतानन्यांश्च मायावी ससर्ज निशिताञ्छरान् । राघं प्रति महातेजाः क्रुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥

महातेजाः	பெரும் ஆற்றல் கொண்டவனும்	श्वसन्	சிறுகின்றவனாய்
मायावी	மாயாவிமாயகியவன்	एताम्	மேற்கண்ட
		निशितान्	கரிய
		शरान्	பாணங்களையும்
		अन्यान् च	மற்றவைகளையும்
क्रुद्धः	கிணங்கொண்ட	राघं प्रति	சூரமரணின்மீது
सर्पः	பாம்பு	ससर्ज	விடுத்தான்.
इव	என		

आसुरेण समाविष्टः सोऽश्रेण रघुनन्दनः । ससर्जासं महोत्साहः पावकं पावकोपमः ॥ ४५ ॥

महोत्साहः	உத்காசம் மேலிட்ட வரும்	आसुरेण	ஆசுரன்
पावकोपमः	அவ்வகைய தோத்த வருமான	अश्रेण	அஸ்திரத்தால்
सः	அந்த	समाविष्टः	தாக்கப்பட்டவராய்
रघुनन्दनः	பூரீராகவர்,	पावकं	ஆய்க்கொய
		असं	அஸ்திரத்தை
		ससर्जं	விடுத்தார்.

अशिरीसमुखान्वाणांस्तथा सूर्यमुखानपि । चन्द्रार्धचन्द्रवक्त्रांश्च धूमकेतुमुखानपि ॥ ४६ ॥
ग्रहनक्षत्रवक्त्रांश्च महोत्सामुखसंस्थितान् । विबुज्जिह्वापद्मांश्चान्यान्यन्मखत्रे निशिताञ्छरान् ॥

अशिरीसमुखान्	அக்ஷரியல் ஜீவகித் கூம் முகங்களுத்த	ग्रहनक्षत्रवक्त्रान् च	காசமுத்காத்திர முகபாணக்களையும்
वाणान् तथा	பாணக்களையும்	महोत्सामुख-	தெத்த கொண்கிழுக
सूर्यमुखान् अपि	சூரியமுகபாணக்க ளையும்.	संस्थितान्	பாணக்களையும்
चन्द्रार्ध-	ஆர்த்தகந்திர அத்திர	विबुज्जिह्वापद्मान्	வித்யஜ்ஜிஹ்வாபடம் பாணக்களையும்
चन्द्रवक्त्रान् च	முகபாணக்களையும்	अन्धान्	கேதுகித்
धूमकेतुमुखान् अपि	தூம்கேது முகபாணக் களையும்	निशितान्	கார்ய
		शरान् च	பாணக்களையும்
		ससर्जं	விடுத்தார்.

ते रावणशरा घोरा राघवास्त्रसमाहताः । विलयं जम्बुकाशे जम्बुध्रुव सहस्रशः ॥ ४८ ॥

ते	அந்த	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக
घोराः	பயங்கரமான	विलयं	சாத்ததை
रावणशराः	ராவணனது பாணக் கள்	जम्बुः	அம்புக்கை.
राघवास्त्र-	பூரீராமரது ஆஸ்திரத்	आकाशे च एव	ஆகாசத்திலும்
समाहताः	தான் தாக்கப்பட்ட வைகளாய்	जम्बुः	புகுத்துவிட்டன.

तदस्त्रं निहतं दृष्ट्वा रामेणाक्षिष्टकर्मणा । दृष्ट्वा नेदुस्ततः सर्वं कपयः कापरुपिणः ॥

सुर्यावप्रमुखा वीराः परिवार्य तु राघवम् ॥ ४९ ॥

ततः	அப்பொழுது	अक्षिष्टकर्मणा	எதைப்பொழுதாய் செய்யவல்ல
कापरुपिणः	கிளைத்த உருவமெ டுக்க வல்லவர்களும்	रामेण	பூரீராமரால்
वीराः	கூரக்களுமான	निहतं	தாக்கப்பட்டதாய்
सुर्यावप्रमुखाः	சூர்யாவைத் தலைமை யாகக்கொண்ட	दृष्ट्वा	உவனிக்து
कपयः	வரனார்கள்	तु	அப்பொழுது
सर्वं	யாவரும்	राघवं	பூரீராமரை
तत्	அந்த	परिवार्य	குற்றுகொண்டு
असं	அஸ்திரத்தை	दृष्ट्वा	உத்காசங்கொண்டவர் களாய்
		नेदुः	ஆரவாரித்தனர்.

ततस्तदस्त्रं विनिहत्य राघवः प्रसह्य तद्रावणबाहुनिःसृतम् ।

मुदाऽन्वितो दाशरथिर्महाहवे विनेदुस्त्वर्मुदिताः कपीश्वराः ॥ ५० ॥

ततः	அப்பொழுது	प्रसह्य	தாக்கி
दाशरथिः	தசரதனைத்தராகும்	विनिहत्य	அழித்து
राघवः	ஸ்ரீராமர்	मुदाऽन्वितः	சந்தேதாடிக்கொண்டார்.
महाहवे	பெரும்பொலில்		
रावणबाहुनिःसृतम्	ராவணனுடையகைகளால் விடுக்கப்பெற்ற	कपीश्वराः	காளைத்தலைவர்கள்
तत्	அந்த	मुदिताः	சந்தேதாடிக்கொண்டு
तदस्त्रं	அவனது அஸ்திரத்தை	वधैः	உரக்க
		विनेदुः	பூசலிட்டனர்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे शततमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 19389

युद्धकाण्डे भादितः श्लोकाः 4714

एकोत्तरशततमः सर्गः—ஐற்றொன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௦२ ॥

शक्यस्या लक्ष्मणस्य पतनम्—சக்தியாயுதத்தால் லக்ஷ்மணர் விழுவுது.

तस्मिन्प्रतिहतेऽस्त्रे तु रावणो राक्षसाधिपः । क्रोधं च द्विगुणं चक्रे क्रोधाच्चास्त्रमन्तरम् ॥

राक्षसाधिपः	நாகுலமன் னாடுகைய	क्रोधं च	கோபத்தையும்
रावणः	ராவணன்	क्रोधाच्च	கோபத்தால்
तु	அப்பொழுது	अन्तरम्	அடுத்த
तस्मिन्	அந்த	अस्त्रं च	அஸ்திரத்தையும்
अस्त्रे	அஸ்திரம்	द्विगुणं चक्रे	அதிகரிக்கச்செய்தான்.
प्रतिहते	அழிந்தவனவில்		

मयेन विहितं रौद्रमन्यदस्त्रं महावृत्तिः । उत्सृष्टुं रावणो घोरं राघवाय प्रचक्रमे ॥ २ ॥

महावृत्तिः	பெரும்பெருமையுத்த	अन्वत्	பிறொரு
रावणः	ராவணன்	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
मयेन	மயனால்	राघवाय	ஸ்ரீராமரின்பீது
विहितं	செருஷ்டிக்கப்பட்ட	उत्सृष्टुं	பிரயோகித்த
रौद्रं	கொடிய	प्रचक्रमे	தலைப்பட்டான்.
घोरं	பயங்கரமான		

ततः शूलानि निश्वस्युर्गदाश्च मुसलानि च । कार्मुकादीप्यमानानि वज्रसाराणि सर्वशः ॥

ततः	அந்த	शूलानि	சூலங்களும்
कार्मुकान्	கில்லினின்றும்	गदाः च	கைகளும்
दीप्यमानानि	ஜுவலிப்பவைகளும்	मुसलानि च	உலக்கைகளும்
	வஜ்ராயுதத்தின்	सर्वशः	எல்லாப்பக்கங்களிலிருந்தும்
वज्रसाराणि	உறுதிக்கொண்டவைகளும்	निश्वसः	வெளிப்பற்றப்பட்டன.
	கருவான		

मुद्राः कृपाशश्च दीप्ताश्वाशनयस्तथा । निष्पेतुर्विविधास्तीक्ष्णा वाता इव युगक्षये ॥

युगक्षये	ஐழிக்காலத்தில்	कृपाशः च	கடாசங்கள்
वाताः	காற்றுகள்	दीप्ताः	இவளிக்கூம்
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	अशनयः च	இடிகளும்
तीक्ष्णाः	கூரிய	तथा	அவ்வண்ணமே
विविधाः	பல	निष्पेतुः	வெளிப்புறப்பட்டன.
मुद्राः	முத்திரையுடன்கூடும்		

तदस्त्रं राघवः श्रीमानुत्तमास्त्रविदां वरः । जघान परमास्त्रेण गान्धर्वेण महायुतिः ॥ ५ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமம்பன்னரும்,	तत्	அந்த
महायुतिः	பாம்பிறையுடைய	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
वत्तमास्त्रविदां	சிறந்த அஸ்திரக்ஷேத்ர	गान्धर्वेण	காந்தரவமேனும்
वरः	உத்தமருமான [னன்	परमास्त्रेण	சிறந்த அஸ்திரத்தால்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	जघान	அழித்தார்.

तस्मिन्प्रतिहतेऽस्त्रे तु राघवेण महात्मना । रावणः क्रोधताम्राक्षः सौरमुखमुदैरयन् ॥ ६ ॥

रावणः	ராவணன்	प्रतिहते तु	அழிக்கப்பட்டதன்
महात्मना	பாம்புமாறுமாய		வில்
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	क्रोधताम्राक्षः	கோபத்தால் கண்கள்
तस्मिन्	அந்த	सौर	சூரிய [செந்தவனாய்
अस्त्रे	அஸ்திரம்	अखं	அஸ்திரத்தை
		उदैरयत्	ஐயித்தான்.

ततश्चक्राणि निष्पेतुर्भास्वराणि महान्ति च । कार्मुकाब्दीभवेगस्य दशमीवस्य भीमतः ॥

ततः	அப்பொழுது	कार्मुकात्	கீர்ஸின்னது
भीमवेगस्य	பயந்தரசத்திகொண்ட	भास्वराणि	இவளிக்கூம்
	டவனும்	महान्ति	பெரும்
भीमतः	புத்திமாலுமைய	चक्राणि च	சக்கிராயுதங்கள்
दशमीवस्य	தசமினது	निष्पेतुः	வெளிப்புறப்பட்டன.

तैरासीद्भग्नं दीप्तं संपतद्भिरितस्ततः । पतद्भिश्च दिशो दीप्ताश्चन्द्रसूर्यमहैरिव ॥ ८ ॥

चन्द्रसूर्यमहैः	சந்திரன் சூரியன்	गान्	சூரியனது
इव	தனியாகும்பேரன்	वाहं	ஒளிபெற்றதாய்
	றையவனான	आसीत्	இருந்தது.
इतस्ततः	இங்குமாக்கூம்	पतद्भिः	பறந்துசெல்லுமவை
संपतद्भिः	சங்கடரிக்கும்	दिशः च	திக்குகளும் [களால்
तैः	அவைகளால்	दीप्ताः	ஒளிபெற்றிருந்தன.

तानि विच्छेद बाणौवैश्वकाणि स तु राघवः । आयुधानि च चित्राणि रावणस्य चमूमुखे ॥

ச ராঘவ:	அந்த ஸ்ரீராமர்	வகாணி	சக்ராயுதங்களையும்
तु	அப்பொழுது	விசாணி	பலவித
चमूमुखे	படைமுதத்தில்	आयुधानि च	ஆயுதங்களையும்
रावणस्य	ராவணனது	बाणौघैः	பாணசமூகங்களால்
तानि	அந்த	विच्छेद	தாண்டி திடுத்த நிற்க்தார்.

तदस्त्रं तु हतं दृष्ट्वा रावणो राक्षसाधिपः । विव्याध दशभिर्बाणै रामं सर्वेषु मर्मसु ॥१०॥

राक्षसाधिपः	ராட்சஸமன்னனாகிய	दशभिः	பத்து
रावणः	ராவணன்	बाणैः	பாணங்களால்
तत्	அந்த	रामं	ஸ்ரீராமரை
अस्त्रं तु	அஸ்திரத்தையும்	सर्वेषु	எல்லா
हतं	அழிந்ததாய்	मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களிலும்
दृष्ट्वा	பார்த்து	विव्याध	தாக்கினான்.

स विद्धो दशभिर्बाणैर्महाकामुकनिःसृतैः । रावणेन महातेजा न प्राक्स्पत राघवः ॥११॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்வீரியாகிய	महाकामुकनिःसृतैः	கிறந்த விஸ்வீரிகூந்து
सः	அந்த	दशभिः	பத்து [கிளம்பிய
राघवः	ஸ்ரீராமர்,	बाणैः	பாணங்களால்
रावणेन	ராவணனால்	विद्धः	அடிக்கப்பட்டவரால்,
		न. प्राक्स्पत	சலிக்கவிஸ்லை.

ततो विव्याध गात्रेषु सर्वेषु समितिञ्जयः । राघवस्तु सुसंकुद्धो रावणं बहुभिः शरैः ॥

समितिञ्जयः	பேரில் வெற்றிகூடும்	शरैः	பாணங்களால்
राघवः तु	ஸ்ரீராமரும்	रावणं	ராவணனை
सुसंकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்டு	सर्वेषु	எல்லா
ततः	அப்பொழுது	गात्रेषु	உயுவலங்களிலும்
बहुभिः	பல	विव्याध	தாக்கினார்.

एतस्मिन्नन्तरे कृद्धो राघवस्यानुजो बली । लक्ष्मणः सायकान्सप्त जमाह परवीरहा ॥

एतस्मिन्	இந்த	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
अन्तरे	சந்தர்ப்பத்தில்	अनुजः	தம்பியுமான
कृद्धः	கொபங்கொண்டவரும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
बली	பலசாலியும்	सप्त	எழு
परवीरहा	சத்ருவீரர்களை சம்மூல விடப்படவரும்	सायकान्	பாணங்களை
		जमाह	காக்கொண்டார்.

तैः सायकैर्महावेगै रावणस्य महायुतिः । ध्वजं मनुष्यशीर्षं तु तस्य चिच्छेद नैकथा ॥

महायुतिः	பெரும் மகிமைகொண்	ध्वजं	தவஜமான
तैः	அந்த [ட ஆகர்	मनुष्यशीर्षं	மனித சிரை
महावेगैः	சக்தி யிருந்த	तु	அப்பொழுது
सायकैः	பாணங்களால்	नैकथा	பனாய்
तस्य	அந்த	चिच्छेद	துண்டித்து விழுந்தி
रावणस्य	ராவணனது		னார்.

सारथेश्चापि बाणेन शिरो ज्वलितकुण्डलम् । जहार लक्ष्मणः श्रीमान्नैर्ऋतस्य महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலசாலியும்	सारथेः	சாரதிவினுடைய
श्रीमान्	புதுமரணுமாகிய	ज्वलितकुण्डलम्	பிரகாசிக்கும் குண்ட
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		லங்கையுடைய
बाणेन	ஒரு பாணத்தால்	शिरः अपि च	தலையையும்
नैर्ऋतस्य	அரக்கனின்	जहार	கொய்தார்.

तस्य बाणैश्च चिच्छेद धनुर्गजकरोपमम् । लक्ष्मणो राक्षसेन्द्रस्य पञ्चभिर्निशितैः शरैः ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	राक्षसेन्द्रस्य	அரக்கமன்னனின்
निशितैः	கூரிய	बाणैः	பாணங்களுடன்
पञ्चभिः	ஐந்து	गजकरोपमं	யானைத்துதிக்கையை
शरैः	பாணங்களால்	धनुः च	விடையும் [கொத்த
तस्य	அந்த	चिच्छेद	துண்டித்தெடுத்தார்.

नीलमेघनिभांश्चास्य सदश्वान्पर्वतोपमान् । जघानाशुत्य गदया रावणस्य विभीषणः ॥

विभीषणः	விபீஷணர்	पर्वतोपमान्	மலையை கொத்தையை
अस्य	இந்த		கருமரன்
रावणस्य	ராவணனது	सदश्वान् च	சிறந்த குதிரை
नीलमेघनिभान्	கூரிய மேகத்தை நிகர்த்த	आशुत्य	பாய்ந்து [கலையும்
	தலையகளுடன்	गदया	கைஉதால்
		जघान	கொன்றார்.

हताश्वद्वेगवान्वेगादवधृत्य महारथात् । क्रोधमाहारयत्तीव्रं भ्रातरं प्रति रावणः ॥ १८ ॥

वेगवान्	சக்தியுடைய	वेगात्	வேகமாய்
रावणः	ராவணன்	अवधृत्य	கிழி குதித்து
हताश्वान्	குதிரைகள் கொன்ற	भ्रात॑रं प्रति	தம்பியின்மீது
	பட்டதான்	तीव्रं	கொடும்
महारथात्	பெரும் வதத்திலி	क्रोधं	கோபத்தை
	ன்று	आहारयत्	தொண்டான்.

ततः शक्तिं महाशक्तिर्दीप्ता दीप्ताक्षनीमिव । विभीषणाय चिक्षेप राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ॥

மஹாசக்தி:	சிறந்த சக்தியுற்ற வனும்	दीप्ताक्षनी इव	ஜ்வலிக்கும் இடி பொன்றதாய்
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுமாய்	दीप्ता	ஜ்வலிப்பதான
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸன் னன்	शक्ति	சக்தியென னற
ततः	அப்பொழுது	विभीषणाय	விபிஷணரின்பீது
		चिक्षेप	பிரயோசித்தான்.

अप्राप्तामेव तां वागैस्त्रिभिश्चिक्षेद लक्ष्मणः ॥ २० ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	तां	அதை (சக்தியை)
त्रिभिः	மூன்று	अप्राप्ता एव	கிட்டிவராததாகவே
वागैः	பாணங்களால்	चिक्षेद	துண்டி, உதறித்தான்.

अथोदतिष्ठत्संनादो वानराणां तदा रणे ॥ २१ ॥

तदा	அப்பொழுது	संनादः अथ	பெரும் ஆரவாரமும்
रणे	போரில்		
वानराणां	வானரர்களிடம்	उदतिष्ठत्	உண்டானது.

सा पपात त्रिधा चिक्षा शक्तिः काञ्चनमालिनी ।
सविस्फुलिङ्गा ज्वलिता महोल्केव दिवश्च्युता ॥ २२ ॥

सा	அந்த	सविस्फुलिङ्गा	திப்பொறிகளுடன் . கடிவதாயும்
काञ्चनमालिनी	பொன்மாலையுண்ட	दिवः	வானத்தினின்று
शक्तिः	சக்தியானது	च्युता	விழும்
त्रिधा	மூன்றாக	महोल्का इव	பெருங்கொள்ளிப்போல
क्षिप्ता	துண்டிக்கப்பட்டதாய்	पपात	கீழ்விழுந்தது.
ज्वलिता	ஜ்வலிப்பதாயும்		

ततः संभाविततरां कालेनापि दुरासदाम् । जगद् विपुलां शक्तिं दीप्यमानां स्वतेजसा ॥

ततः	அப்பொழுது	दीप्यमानां	ஜ்வலிப்பதுமான
संभाविततरां	மிக பூதிக்கப்பெற்ற	विपुलां	பெரும்
कालेन अपि	எப்பனாலும் [தும்]	शक्ति	சக்தியை
दुरासदां	தகைக்கமுடியாததும்	जगद्	அவுன் (சரவணன்)
स्वतेजसा	அதனது ஒளியால்		கைக்கொண்டான்.

सा वेगिता बलवता रावणेन दुरासदा । ज्वाला सुमहावोरा शकाशनिसमप्रभा ॥ २४ ॥

सा	அது (சக்தி)	शकाशनि-	இத்திரனது கஜ்ஜராய்
बलवता	பலம்மிருந்த	समप्रभा }	தத்திற்கொப்பான
रावणेन	சரவணனால்		ஒளிகொண்டதாய்
वेगिता	கற்றப்பட்டே	सुमहावोरा	மிகப் பயங்கரமான
दुरासदा	அணுகமுடியாததாய்	ज्वाला	ஜ்வலித்தது [தாய்]

● एतस्मिन्नन्तरे वीरो लक्ष्मणस्तं विभीषणम् । प्राणसंशयमापन्नं तूर्णमभ्यवपद्यत ॥ २५ ॥

वीர:	வீரராகிய	आपन्नं	அடைந்திருக்கும்
लक्ष्मण:	லக்ஷ்மணன்	तं	அந்த
एतस्मिन्	இந்த	विभीषणं	விபிஷணனை
अन्तरे	சமயத்தில்	तूर्णं	விரைவாய்
प्राणसंशयं	பிராணவந்தை	अभ्यवपद्यत	அடைந்துகொள்ளுதல்.

तं विमोक्षयितुं वीरश्चापमायम्य लक्ष्मणः । रावणं शक्तिहस्तं वै शरवर्षैश्चाकिरत् ॥ २६ ॥

वीर:	வீரராகிய	आयम्य	வழைத்து
लक्ष्मण:	லக்ஷ்மணன்	शक्तिहस्तं	சக்தியையக்கையில்
तं	அவனை (விபிஷணனை)		கொண்ட
विमोक्षयितुं	தப்புகிக்க	रावणं वै	ராவணனை
आयं	கிலகி	शरवर्षैः	பாணவருஷக்களால்
		अवाकिरत्	பொழிந்தார்.

कीर्यमाणः शरौघेण विसृष्टेन महात्मना । स महर्तुं मनश्चक्रे विमुखीकृतविक्रमः ॥ २७ ॥

सः	அவன்	विमुखीकृत-	முடன்து, பெருமூயர்
महात्मना	மகாத்மாபான் அவ	विक्रमः	சக்தி குன்றப்பெற்றவனாய்
	ரால்		
विसृष्टेन	விடப்பட்ட	महर्तुं	(லக்ஷ்மணனை)
शरौघेण	பாணவர்க்குத்தால்		கொல்ல
कीर्यमाणः	பொழிவப்பட்டு	मनः चक्रे	தீர்ப்பானகொண்டான்.

मोक्षितं भ्रातरं दृष्ट्वा लक्ष्मणेन स रावणः । लक्ष्मणाभिमुखस्तिष्ठन्निदं वचनमब्रवीत् ॥

सः	அந்த	लक्ष्मणाभिमुखः	லக்ஷ்மணருக்கு எதிர்த்தனாய்
रावणः	ராவணன்		
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	तिष्ठन्	கின்றகொண்டு
भ्रातरं	தம்பியை	वचनं	கொண்டொல்கை
मोक्षितं	தப்புகிக்கப்பட்டவ	इदं	கிண்டருமாறு
दृष्ट्वा	கண்டு	अब्रवीत्	புகல் துன்.
	[அவ]		

मोक्षितस्ते बलश्लाघिन्यस्मादेवं विभीषणः । विमुख्य राक्षसं शक्तिस्त्वर्थाय विनिपात्यते ॥

बलश्लाघिन्	“பலபுகழ்ச்சி கொண்டவனே!	इयं	இது
ते	உன்னால்	शक्तिः	சக்தியானது
एवं	இப்படியாய்	राक्षसं	தூக்கனை
विभीषणः	விபிஷணன்	विमुख्य	விடுத்கு
मोक्षितः	கிடுக்கப்பட்டான் என்ற	त्वयि	உன்விடத்தில்
यस्मात्	அக்காரணத்தால்	विनिपात्यते	இதேகா விழுந்தப்பாடப் பிற்பாடுகிறது.

एषा ते हृदयं भिक्षा शक्तिर्लोहितलक्षणा । महाहुपरिधोत्सृष्टा प्राणानादाय यास्यति ॥

महाहु- परिधोत्सृष्टा	} “எனது உழுவிந்தடி பொன்ற கைகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட இந்த குருதிக்குறிகொண்ட சக்தியானது	ते	உனது
एषा		हृदयं	மார்பை
लोहितलक्षणा	शक्तिः	भिक्षा	பிசுத்து
		प्राणान्	பிராணனை
		आदाय	வாங்கிவிட்டு
		यास्यति	செல்லப்போகிறது.”

इत्येवमुक्त्वा तां शक्तिपृष्ठघटां महास्वनाम् । मयेन मायाविहिताममोघां शत्रुघातिनीम् ॥
लक्ष्मणाय समुद्दिश्य ज्वलन्तीमिव तेजसा । रावणः परमक्रुद्धश्चिक्षेप च ननाद च ॥३२॥

परमक्रुद्धः	மிகச்சினம் செறிந்த ராவணன்	अष्टघटां	எட்டுமளரிகள் கட்டப் பட்டு
रावणः	இந்த	महास्वनां	பேரோசை கொண்ட தும்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	तेजसा	ஒளியால்
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு	इव	முற்றும்
लक्ष्मणाय	வசுத்தமணரிடம்	उलसती च	ஒலிக்கின்ற துமான
समुद्दिश्य	குறிவைத்து	तां	அந்த
मयेन	மயனால்	शक्तिं	சக்தியை
मायाविहितां	மாயையால் சிறுவ டிக்கப்பட்டதும்	चिक्षेप	விடுத்தான் ;
अमोघां	வீண்டும்கூறாததும்	ननाद च	கர்ஜையுபிட்டான்.
शत्रुघातिनीं	சத்ருக்களை வதைப் பதும்		

सा शिवा भीमवेगेन शक्राशनिसमस्वना । अक्षिरभ्यपतद्देगालक्ष्मणं रणमूर्धनि ॥ ३३ ॥

भीमवेगेन	அஞ்சத்தக்க சக்தி கொண்ட அவனால்	शक्राशनि- समस्वना	இந்திரனது வஜ்ரா புதத்திற்கு நிகரான ஒலிகொண்டு
रणमूर्धनि	போர்முனைவில்	लक्ष्मणं	வசுத்தமணரிடம்
शिवः	பிரயோகிக்கப்பட்ட	वेगात्	விசைவரம்
सा	அந்த	अभ्यपतत	எதிர்த்துவந்தது.
शक्तिः	சக்தியானது		

तामनुव्याहरच्छक्तिमापतन्ती स रावणः । स्वस्त्यस्तु लक्ष्मणायेति मोघा भव हतोद्यमा ॥

स. रावणः	அந்த ஸ்ரீராமர்	भव	ஆகுவாய்.
तां	அந்த	लक्ष्मणाय	வசுத்தமணனுக்கு
आपतन्ती	எதிர்த்துவரும்	स्वस्ति	செந்தமம்
शक्तिं	சக்தியைப்பார்த்து,	अस्तु	உண்டாகட்டும்.”
हतोद्यमा	“சக்தி குன்றி	इति	என்று.
मोघा	வினாசதாய்	अनुव्याहरत्	வேண்டியுரை.

रावणेन रणे शक्तिः कुन्दिनाशीविषोपमा । मुक्ताऽऽशुरस्यर्षीतस्य लक्ष्मणस्य ममज्ज सा ॥

குன்டின	கொபங்கொண்ட	शक्तिः	சக்தி
रावणेन	ராவணனாலும்	अर्षीतस्य	அர்ச்சிதஸ்ய
रणे	போரில்	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணசது
मुक्ता	முக்தையாகிக்கப்பட்ட	अश्वि	அசுவின்
सा	ஆந்த	आशु	விசுவாஸம்
आशीविषोपमा	சர்ப்பந்தை நிகர்த்த	ममज्ज	பாய்த்தது.

न्यपतत्सा महावेगा लक्ष्मणस्य महोरसि । जिह्वोर्गराजस्य दीप्यमाना महाधृतिः ॥

महावेगा	பெரும் வேகங்கொண்டதும்	इव	போன்றதாய்
महाधृतिः	மிக மகிமைவாய்ந்ததும்	दीप्यमाना	ஒளிக்கின்றதுமான
		ता	அது (சக்தி)
		लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணசது
उरगराजस्य	சர்ப்பராஜனது	महोरसि	அகன்ற மார்பில்
जिह्वा	நாக்கு	न्यपतत्	தாக்கியது.

ततो रावणवेगेन सुदूरमवगाढया । शक्त्या निर्भिन्नहृदयः पपात भुवि लक्ष्मणः ॥ ३७ ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	शक्त्या	சக்தியால்
ततः	அப்பொழுது	निर्भिन्नहृदयः	மாற்பிணங்கண்டவராய்
रावणवेगेन	ராவணனது வேகத்		
सुदूरं	மிக ஆழ [தூரம்]	भुवि	பூமியில்
अवगाढया	பாய்த்த	पपात	ஐழ்த்துகிட்டார்.

तदवस्थं समीपस्थो लक्ष्मणं प्रेक्ष्य राववः । भ्रातृसंहान्महातेजा विषण्णहृदयोऽभवत् ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்சியான	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
समीपस्थः	பக்கவிளிநுக்கும்	प्रेक्ष्य	பார்த்து
राववः	ராவணன்	भ्रातृसंहान्	அசுந்தனாக்கொடா
	அப்பேர்ப்பட்ட நிலை		மாண்கையால்
तदवस्थं	{ மனையக்கொண்டிருக்கும்	विषण्णहृदयः	உள்ளம் பதறியவராய்
		अभवत्	ஆனார்.

स मुहूर्तमनुध्याय वाष्पव्याकुललोचनः । वभूव संरब्धतरो युगान्त इव पावकः । ३९ ॥

सः	ஆவன்	युगान्ते	யுழிகாலத்தில்
मुहूर्तं	கிழிதருளம்	पावकः	அக்னி
अनुध्याय	நெகதரிசு பூண்டது	इव	எவ்வாறோ ஆவ்வாறே
वाष्पव्याकुललोचनः	உண்கண்ணி உண்ணீர் கொடுங்கவராய்	संरब्धतरो	மிக ஆடுவசக்கொண்ட
		वभूव	ஆனார். [உவராய்]

न विषादस्य कालोऽयमिति संचिन्त्य राघवः । चक्रे सुतुमुलं युद्धं रावणस्य वधे धृतः ॥
सर्वयत्नेन महता लक्ष्मणं संनिरीक्ष्य च ॥ ४० ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	धृतः	உறுதிக்கொண்டவராய்
विषादस्य	"துக்கத்திற்கு	महता	பெரும்
अयं	இது	सर्वयत्नेन	முழுமுயற்சிக்கொண்டு
कालः न	தகுந்த காலமன்று	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை
इति	என்று	संनिरीक्ष्य च	கவனித்துக்கொண்டு
संचिन्त्य	தீர்மானித்து,	सुतुमुलं	மினக்கலவரமான [நிம்]
रावणस्य	ராவணனது	युद्धं	போரை
वधे	வதைப்பில்	चक्रे	செய்யவூற்றார்.

स ददर्श ततो रामः शक्त्या भिन्नं महाहवे । लक्ष्मणं रुधिरादिभ्यं सपन्नममिवाचलम् ॥

सः	அந்த	भिन्नं	பிணக்கப்பட்டு
रामः	ஸ்ரீராமர்	रुधिरादिभ्यं	சூருகிதேதாய்த்து
ततः	அப்பொழுது	सपन्नम्	சர்ப்பத்துடன்கடிய
महाहवे	பெரும்போரில்	अचलं इव	ஒரு மகிளையப்போலி
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை		சூப்பவராய்
शक्त्या	சக்தியால்	दर्शं	கவனித்தார்.

तामपि प्रहितां शक्तिं रावणेन बलीयसा । यत्रतस्ते हरिश्रेष्ठा न शैकुर्वमर्दितुम् ॥

अर्दिताश्च बाणौघैः क्षिप्रहस्तेन रक्षसा	॥ ४२ ॥	शक्तिं अपि	சக்தியையிவ
ते हरिश्रेष्ठाः च	அந்த வானரர்களுய்	यत्रतः	செம்மப்பட்டும்
बलीयसा	பலவசலிஷம்	अवमर्दितुं	தகைக்க
क्षिप्रहस्तेन	கைகளைக்கொண்ட வனுமான்	शैकुः न	முடியா திருந்தார்கள்.
रक्षसा	அரக்கனாகிய	च	மேலும்
रावणम्	ராவணனும்	बाणौघैः एव	சரணலக்களாலும்
प्रहितां	பிரதியாசிக்கப்பட்ட	अर्दिताः	துன்புறுத்தப்பட்டார்கள்.
तां	அந்த		

सौमित्रि सा विनिमिश्र प्रविष्टा धरणीतलम् ॥ ४३ ॥

सा	அது (சக்தி)	विनिमिश्र	ஊடுருவிப்பாய்ந்து
सौमित्रि	லக்ஷ்மணனை	धरणीतलं	பூமிக்குள்
		प्रविष्टा	புகுத்துவிட்டது.

तां कराभ्यां परामृश्य रामः शक्तिं भयावहाम् । वभञ्ज समरे क्रुद्धो बलवान्विचकर्ष च ॥

समरे	போரில்	भयावहां	பயத்தை கிளைகிப்ப
बलवान्	பலவசலிஷனாகிய	शक्तिं	சக்தியை [கரண]
रामः	ஸ்ரீராமர்	कराभ्यां	இருகரங்களாலும்
क्रुद्धः	கொடுக்கொண்டவராய்	परामृश्य	பற்றி
तां	அந்த	विचर्ष	இழுத்தார்.
		वभञ्ज च	முறித்துவிட்டார்.

तस्य निष्कर्षतः शक्तिं रावणेन वर्जयिष्या । शराः सर्वेषु गात्रेषु पातिता मर्मभेदिनः ॥

शक्तिं சக்தியை
निष्कर्षतः பிரித்துமுக்கும்
तस्य அவரது
सर्वेषु எல்லா
गात्रेषु அடியவக்தகளிலும்

वर्जयिष्या பலதரணியாகிய
रावणेन சாவணனால்
मर्मभेदिनः மர்மத்தைப் பிரிக்க
शराः பாணங்கள் [வல்ல
पातिता: விழுத்தப்பட்டுடன.

अचिन्तयित्वा तान्वाणान्मपार्श्वे च लक्ष्मणम् । अवधीच हनुमन्तं सुग्रीवं चैव राघवः॥

राघवः சூரியமர்
तान् அந்த
वाणान् பாணங்களை
अचिन्तयित्वा பொருள்படுத்தித் தான்
लक्ष्मणं च லக்ஷ்மணனையும்

समाश्रित्य இது சக்தமு கிட்டுகொ
हनुमन्तं च ஹனுமானரையும் [ண்டு
सुग्रीवं च एव சுக்ரீவனையும் பார்த்து
अवधीच நினைக்கொருவரது ஆற்றால்
பித்தரர் :

लक्ष्मणं परिवार्येह तिष्ठन् वानरोत्तमाः

वानरोत्तमाः "வானரோத்தமர்

களை!

लक्ष्मणं லக்ஷ்மணனை

प्राप्य त्माऽयं दृश्यीषो वध्यतां पापनिश्चयः

पापनिश्चयः "தியநினைவுகொடுத்த
வனுமே

प्राप्य त्माऽयं பாபமொட்டமு கொடுத்தது
வந்தவனுமான

॥ ४७ ॥

परिवार्ये குழந்தை

इह இவ்விடம்

तिष्ठन् நின்றுக்கொண்.

॥ ४८ ॥

अपे இங்க

दृश्यीषः சாவணன்

वध्यताम् கொல்லப்பட்டனெண்
இம்.

पराक्रमस्य काव्योऽयं संप्राप्तो मे चिरेष्मिन्तः ।

काव्यः "எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும்

चातकस्य சாதகப்பறவைக்கு

संप्राप्ते மடைபுக்காளத்தில்

मेव दर्शनं மேகத்தின் தென்றற்

மானது

इव எவ்வாறோடு ஆவ்வாறே

अस्मिन्मुहूर्ते न चिरात्सत्यं प्रतिमृणोमि वः

अरावणमराम वा जगद्द्रक्ष्यथ वानराः

वानराः "வானரர்களை!

वः வங்களுக்கு

सत्यं உண்மையாய் ஒன்றை

प्रतिमृणोमि மூறுவீடுகளில் நினைக்கேன்.

अस्मिन् मुहूर्ते இம் மோகமில்

काङ्क्षतश्चातिकस्यैव यमांस्ते मेव दर्शनम् ॥

मे கவக்கு

चिरेष्मिन्तः செந்நாள் கிற்கும்படி
பட்ட

पराक्रमस्य பாசகரமத் தீர்த்து

काव्यः எந்தகாலம்

अपे இங்க

संप्राप्तः கிடைக்கப்பட்டது.

॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥

न चिरात् செக்கொத்தில்

अगत् உலகை

अरावणं சாவணனற்றதாகவே

अरामं वा சாவணத்ததாகவே

दृक्ष्यथ காண்பீர்கள்.

राज्यनाशं वने वासं दण्डके परिधवनम् । वैदेह्याश्च परामर्शं रक्षोभिश्च समागमम् ॥ ५२ ॥
 प्राप्तं दुःखं महद्भोरं केशं च निरयोपमम् । अथ सर्वमहं त्यज्ये निहत्वा रावणं रणे ॥

அஹ்	“மான்	சமாగமம்	எதிர் ததையும்
रणे	போரில்	अथ	இப்பொழுது
रावणं	ராவணனை	घोरं	பயக்கரமாய்
निहत्वा	கொன்று,	महत्	பெரிதாய்
राज्यनाशं	ராஜ்யநாசத்தையும்	प्राप्तं	கிட்டிபெருக்கும்
वने	காட்டில்	दुःखं	துக்கத்தையும்
वासं	வசித்ததையும்	निरयोपमं	நரகத்திற்குச் சம
दण्डके	தண்டகரணயத்தில்		மரண
परिधवनं	அடிகள் ததையும்	केशं च	மனவேதனையையும்
वैदेहाः	ஜைனர்களுக்குற்ற		ஆகிய
परामर्शं च	நின்றுகொள்கையும்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
रक्षोभिः	அரக்கர்களுடன்	त्यज्ये	பேறடக்கிக்கொண்டேன்.

यदर्थं वानरं सैन्यं समानीतमिदं मया । सुग्रीवश्च कृतो राज्ये निहत्वा वालिनं रणे ॥
 यदर्थं सागरः क्रान्तः सेतुर्वद्धश्च सागरे । सोऽयमथ रणे पापश्चक्षुर्विषयमागतः ॥ ५५ ॥

यदर्थं	“எவன் காரணமாய்	यदर्थं	எவன் காரணமாய்
मया	என்னால்	सागरः	சமுத்திரத்தில்
इदं	இந்த	सेतुः	அணை
वानरं	வானர	वद्धः	கட்டப்பட்டு
सैन्यं	சேனையானது	सागरः च	சமுத்திரமும்
समानीतं	அழைத்துவரப்பட்ட	क्रान्तः	தாண்டப்பட்டதோ
रणे	போரில்	सः	ஆந்த
वालिनं	வாலியை	अथ	இந்த
निहत्वा	கொன்று	पापः	பாபி
सुग्रीवः च	சுகிரீவனும்	अथ	இப்பொழுது
राज्ये	ராஜ்யத்தில்	रणे	போரில்
कृतः	ஸ்தாபிக்கப்பட்ட	चक्षुर्विषयं	கட்புலனை
	தேன,	मागतः	அடைந்திருக்கின்றான்.

चक्षुर्विषयमागम्य नायं जीवितुमर्हति । दृष्टिं दृष्टिविषयेव सर्पस्य मम रावणः ॥ ५६ ॥

दृष्टिविषय	கண்ணில் விசுத்ததை	यः	இந்த
	கொண்டிருக்கும்	रावणः	ராவணன்
सर्पस्य	ஒரு பாம்பினுடைய	मम	எனது
दृष्टिं	பார்வையை	चक्षुर्विषयं	கட்புலனை
इष	கிட்டு	मागम्य	அடைந்து
	எவ்வண்ணமோ	जीवितुं	உயிடுவதற்கு
	அவ்வண்ணமே	अर्हति च	மரட்டான்.

स्वस्थाः पश्यत दुर्धर्षा युद्धं वानस्पृङ्गवाः । आसीनाः पर्वताशेषु समेदं रावणस्य च ॥

दुर्धर्षाः	“கொல்லற்கரிய	इव	துப்பொழுது
वानस्पृङ्गवाः	வானஸ்ப்ரீங்கவர்	मम	எனக்கும்
	கடுக !	रावणस्य च	ராவணனுக்கும்
पर्वताशेषु	பர்பதாசேசு	युद्धं	போர்
स्वस्थाः	சுஸ்தாய்	पश्यन्	கண்கூடாகப்பார்க்க
आसीनाः	அநீதிரும்பவர்களை		கண்.

अथ रामस्य रामत्वं पश्यन्तु मम संयुगे । त्रयो लोकाः समन्वयाः सदेवाः सर्पिचारणाः॥

समन्वयाः	“கந்தர்வர்களுள் ளிட்ட	लोकाः	லோகங்களும்
	டனவகளுக்கும்	अथ	துப்பொழுது
सदेवाः	தேவர்கள் உள்ளிட்ட	मम	எனது
	வைகளுக்கும்	संयुगे	போரில்
सर्पिचारणाः	{ ரிஷிகளும் சரணர்	रामस्य	ராமனது
	களுமுள்ளிட்டவை	रामत्वं	ராமத்தன்மையை
	களுமான	पश्यन्तु	கண்கூடாய்க் காணட்
ममः	முன்று		டும்.

अथ कर्म करिष्यामि यद्धोकाः सचराचराः । सदेवाः कथयिष्यन्ति यावद्भूमिधोरिष्यति ॥ ५९ ॥

सचराचराः	“சரசரங்களைரடு	लोके	லகில்
	கட்டிப்பிணவகளுக்கும்	कथयिष्यन्ति	சொல்லிக்கொண்டிரு
सदेवाः	தேவர்களுள்ளிட்டன		ப்பார்க்கின்ற,
लोकाः	லோகங்கள் [வழியான	यथा	அப்படியும்
समागम्य	ஒன்றுகூடி	प्रवर्ति	சூழ்ந்துக்கப்பட்ட
भूमिः	பூமியானது	युद्धं	போர்
धरिष्यति यावत्	கிடைத்திருக்கும்வரை	कर्म	செயல்
सदा	எப்பொழுதும்	अथ	திப்பொழுது
यद्	எதை	करिष्यामि	செய்த முடிப்பேன்.”

एवमुक्त्वा शिवैर्वाणैस्तप्तकाञ्चनभूषणैः । आजघान दशभीषं रणे रामः समाहितः ॥६०॥

रामः	ராமர்	तप्तकाञ्चनभूषणैः	{ சுத்தப் பொன் பூஷ
एव	இவ்வாறு		ண்கொண்டவை
उक्त्वा	கூறிவிட்டு		சொன்ன
समाहितः	மனம்கொண்ட	वाणैः	வாண்களால்
	வரைய	रणे	போரில்
शिवैः	சுரீபரணாகளுடன்	दशभीषं	தசபூஷணை
		आजघान	அதற்கிணர்.

अथ प्रदीप्तैर्नाराचैर्मुसलैश्चापि रावणः । अभ्यवर्षत्तदा रामं धाराभिरिव तोयदः ॥ ६१ ॥

अथ	பின்னர்	சுவலை: ச	முதுவாயாணங்களைகளும்
रावणः अपि	ராவணனும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
तदा	அப்பொழுது	धाराभिः	பாழைத்தரையகளால்
प्रदीप्तैः	ஜுவலிக்கும்	तोयदः	மேகம்
नाराचैः	நரசரசுபாணங்களால்	इव	எவ்வண்ணமே
	ஆம்	अभ्यवर्षत्	அவ்வண்ணமே வர்ஷித்தான்.

रामरावणमुक्तानामन्योन्यमभिनिघ्नताम् । वराणां च शराणां च बभूव तुमुलः स्वनः ॥

रामरावण-	ஸ்ரீராமராவணர்களின்	वराणां	சிறக்த
मुक्तानां }	ஊனானும் விடுக்கப்	शराणां च	கணைகளின்
	பட்டவைகளும்	तुमुलः	மிகக்குழப்பமான
अन्योन्य	ஒன்றையொன்று	स्वनः	ஒசை
अभिनिघ्नतां च	தாக்கிக்கொண்டவை	बभूव	உண்டாயிற்று.
	கருமாறு		

ते भिक्षाश्च विकीर्णाश्च रामरावणयोः शराः । अन्तरिक्षात्प्रदीप्ताया निपेतुर्धरणीतले ॥

रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களின்	भिक्षाः	முறிவுண்டு
प्रदीप्तायाः	ஜுவலிக்கும் முனை	विकीर्णाः च	சிதறிபவையுடைய
	கருந்த	अन्तरिक्षात्	ஆகாயத்தினின்றும்
ते	அந்த	धरणीतले	பூதவத்தில்
शराः च	பாணங்கள்	निपेतुः	விழுந்தன.

तयोऽर्थात्तलनिर्घोषो रामरावणयोर्महान् । त्रासनः सर्वभूतानां संवभूवाद्वतोपमः ॥ ६४ ॥

तयोः	அந்த	त्रासनः	பயத்தை கிளைவிப்ப
रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களின்		தாய்
महान्	பெரும்	सन्तोषमः	{ அற்புதமாய் (இதற்கு
ज्यातलनिर्घोषः	நாணதலமேவசை		முன் இப்படி இருந்
	பாணது		திராததாய்)
सर्वभूतानां	எவ்வாப் பிராணிக	संवभूव	உண்டாகியது.
	ஆக்கும்		

स कीर्यमाणः शरजालवृष्टिभिर्महात्मना दीप्तधनुष्मताऽर्दितः ।

भयात्प्रदुद्राव समेत्य रावणो यथाऽनिलेनाभिहतो वलाहकः ॥ ६५ ॥

दीप्तधनुःमता	ஜுவலிக்கும் கோதண்	अर्दितः	அன்புறுத்தப்பட்டவ
	டங்கொண்ட	सः	அந்த [சூகிய
महात्मना	மகாத்மாவால்	रावणः	ராவணன்
समेत्य	பொருதி	अनिलेन अभिहतः	காற்றால் தாக்கப்பட்ட
शरजालवृष्टिभिः	சரசசூகங்களின்	वलाहकः यथा	மேகம் எவ்வண்ணமே
	வர்ஷங்களால்		மேக அவ்வண்ணமே
कीर्यमाणः	பொழியப்பெற்று	भयात्	பயத்தால்
		प्रदुद्राव	ஒடும்பெருண்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे एकोत्तरशततमः सर्गः ॥

ஆனந்தாதம: சரீ:—தூற்றிரண்டாவது பார்க்கம். || 202 ||

சுத்யமணசகீவனம்—வசிக்காமலாக உயிர்ப்பிப்பது.

சக்யா விநிதத் துஷ்டா ராவணே வலியஸா । லக்ஷ்மணம் சமரே ஶுரம் கபிரோஷபரிஶுதம் ॥ 1 ॥
ச த்வா துமூலே யுதே ராவணஸ்ய துராஸன: । விஸுஜந்நேவ வாணோயாந்ஸுபேண வாக்யமவவீத் ॥

ச: ஆயர் (புரீராமர்)
வாணோயாந் பாணவசிகாசகரீ
விஸுஜந் எவ விட்டுக்கொண்டு
துராஸன: துர துராவாசிய
ராவணஸ்ய ராவணனுக்கு
துமூலே மிகக்கலவாமான
யுதே போரை
வ்வா கொடுத்துவிட்டு
சமரே போரில்
வலியஸா பலசாலியாகிய
ராவணே ராவணனால்

சக்யா சக்திசிகாசகரீ
விநிதத் தாக்கப்பட்டு
கபிரோஷபரிஶுதம் சத்தப்பெருக்கால்
சுரம் சூரருமான
லக்ஷ்மணம் வசிக்காமலாக
துஷ்டா கவனித்து,
சுபேண ஸுபேணனைப் பார்
வாக்யம் ஒரு மொழியை [த்து
வவீத் பின்வருமாறு
மொழிந்தார்:

एष रावणवीर्येण लक्ष्मणः पतितः क्षितौ । सर्वदृष्टे वीरो मम शोकमुदीरयन् ॥ 3 ॥

வீர: "வீரனாகிய
ஏஷ: இந்த
லக்ஷ்மண: வசிக்காமலான
ராவணவீரேண ராவணனது வீர்யத்
கிதௌ பூமியில் [தால்
பதில: கீழ்த்தப்பட்டு,

மம எனது
சோக் துயரத்தை
வதீரயந் வளர்ப்பவனாய்
சர்வத் சர்ப்பம்மேபால்
வேஷே புரண்டு துடிக்கின்
ருன்.

शोणितार्द्रमिमं वीरं प्राणैरिष्टमं मम । पश्यतो मम का शक्त्योद्धं पर्याकुलात्मनः ॥ 4 ॥

மம எனக்கு
பாணி: உயிரினும்
இஸ்தம் மிகப்பெரியது
இமம் இந்த
வீர: வீரனை
சோனிதார்க் சத்தம்பெதாய்ந்தவனாய்

பயஸ: பார்த்து
பயோகூலாஸன: வசிக்காமலான
மம எனக்கு [கும்
யோத் போர்ப்புரிய
சாக்: சக்தி
கா எது?

अयं स समरक्षार्थी भ्राता मे शुभलक्षणः । यदि पञ्चत्वमापन्नः प्राणिमं किं सुखेन च ॥

சமரக்ஷாவி "போர்ப்புறங்கொண்ட
வலலக்ஷண: மற்றொரு வலலக்ஷணம்
ச: அந்த
அய் இந்த
மே ஞானது தாய்

பஞ்சம் பாணத்தை
ஆபவ: யதி தடைத்தானாகில்,
பாணி: உயிரினும்
சுலேன ச ககத்தானும்
மே எனக்கு
கிம் ஆவதென்ன?

लज्जतीव हि मे वीर्यं भ्रश्यतीव कराद्धनुः । सायका व्यवसीदन्ति दृष्टिर्वाष्पवशं गता ॥
अवसीदन्ति गात्राणि स्वप्रयाने नृणामिव ॥ ६ ॥

मे "எனது
वीर्यं हि வீர்யதோ
लज्जति इव மிகவெட்கமுடிகிறது.
करात् கரத்தினின்று
धनुः கில்
भ्रश्यति इव முற்றும் கழுகுகிடுகி
सायकाः பாணங்கள் [முது
व्यवसीदन्ति சிதறிகிழுக்கின்றன.
चिन्ता मे वर्धते तीव्रा मुमूर्षा चोपजायते ।

दुरात्मना ॥

रावणेन ॥
भ्रातरं ॥
निहतं ॥
दृष्ट्वा ॥

दृष्टिः கண்
वाधवसं गता கண்ணீர் மேலிடுகின்
नृणां மானிடர்களுக்கும்
स्वप्रयाने ஸ்வப்னகமனத்தினால்
इव எவ்வாறோ அவ்வாறே
गात्राणि அங்கங்கள்
अवसीदन्ति தவிக்கின்றன.

भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा रावणेन दुरात्मना ॥

मे எனக்கு
तीव्रा चिन्ता கடும் கவலைபடாது
वर्धते வளர்வதோ
मुमूर्षा च சாகத் துணிவும்
उपजायते வளம் திகழ்ந்தது."

विनिश्चनन्तं दुःखार्तं मर्मण्यभिहतं भृशम् । रावणो भ्रातरं दृष्ट्वा म्रिये प्राणं बहिश्वरम् ॥

दुःखेन महताऽऽविष्टो ध्यानशोकपरायणः ॥ ८ ॥

ध्यानशोक- } சிந்தையாலும் தயாத்
परायणः } தாலும் மீமலிட்டவ
रावणः ॥ ராவண்,
मर्मणि மர்மஸ்தானத்தில்
भृशं மிக
अभिहतं தாக்குண்டு
दुःखार्तं தயரம்மேலிட்டு
परं विषादमापन्नो विललापाकुलेन्द्रियः

परं ॥

विषादं ॥
आपन्नः ॥

न हि युद्धेन मे कार्यं नव प्राणेन सीतया ।

भ्रातरं ॥ "தம்பியான
लक्ष्मणं लक्ष्மணனை
रणसंसुषु போர்ப்புழுதிகளில்
निहतं வீழ்த்தப்பட்டிருப்ப
दृष्ट्वा பார்த்து [வனம்
मे எனக்கு

विनिश्चनन्तं பெருமூச்செறிபவ
बहिश्वरं வெளித்திரியும் [ரும்
म्रिये அருகை
प्राणं உயிருமான்
भ्रातरं தம்பியை
दृष्ट्वा பார்த்து
महता दुःखेन பெரும் துக்கத்தால்
आविष्टः பரவசமானார்.

॥ ९ ॥

अकुलेन्द्रियः ॥ புலன்கள் சிதறியவ
विललापः ॥ பின்வருமாறு கதறி
॥

भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं रणसंसुषु ॥

दुर्विधं हि போரால்தான்
कार्यं न ஆவதெதான் றுமில்லை.
प्राणैः पुं உயிராலும்
न ஆவதெதான் றுமில்லை.
सीतया வீதைதயாலும்
मे ஆவதெதான் றுமில்லை.

कि मे राज्येन कि मामैवुद्धे कार्यं न विद्यते । यत्रापि निहतः शेते रणपूर्वनि लक्ष्मणः ॥

யத	"எந்த	யாய்	ஆவதென்றும்
रणपूर्वनि	போர்ப்புறத்தில்	விசை ந	இல்லை.
अर्थ	தூர்த	மே	எனக்கு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	राज्येन	ராஜ்யத்தால்
निहतः	தாக்கப்பட்டு	कि	ஆவதென்ன?
शेते	சாய்ந்துகிடக்கின்றது	शानिः	உயிரால்
सुखे	போலில். [இன ஆந்த	कि	ஆவதென்ன?

देशे देशे कलत्राणि देशे देशे च वान्धवाः । तं तु देशं न पश्यामि यत्र भ्रंता सहोदरः॥

देशे देशे	"ஒவ்வொரு தேசத்திலும்	सहोदरः	உடன் பிறந்தவன்
कलत्राणि	மணிகளாகும்	भ्रंता	{ மிகைகாவோ (எந்த ஆபத்திலும் காணி பாக்க உத்தமனை காணுகோ)
देशे देशे	ஒவ்வொரு தேசத்திலும்	तं	அந்த
वान्धवाः च	பந்துக்களுகா கிடைப்பவர்கள்.	देशं तु	தேசத்தைதேய
यत	எங்கு	न पश्यामि	கண்டேனில்.

इत्येवं विलपन्तं तं शोकविह्वलितेन्द्रियम् । विवेष्टमानं करुणमुद्वसन्तं पुनः पुनः ॥

राममाश्वासयन्वीरः सुषेणो वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥

वीरः	கிரணாகும்	पुनः पुनः	பின்னும் பின்னும்
सुषेणः	சுஷேணன்	वच्छवसन्तं	பெருமகனென்பவனது
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	तं	அந்த
विलपन्तं	புலம்புபவாகும்.	राम	ராமரை
शोकविह्वलितेन्द्रियं	ஆயத்தாம் தளந்த புலங்களுற்றவாகும்	वाक्यं अब्रू	தெர்த்தவாகும்
विवेष्टमानं	ஆடிப்பவாகும்	वाक्यं	ஒரு பொழிவை
करुणं	பரிதாபநிலையிலிருப்பவாகும்	अब्रवीत्	பின்னருமாறு புகன்றான்.

न मृतोऽयं महाबाहो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥ १४ ॥

महाबाहो	"மகாபாருவே!	अर्थ	இந்த
लक्ष्मिवर्धनः	திருணவர்பெருக்கும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்
		मृतः न	மாறவில்லை.

न चास्य विहृतं वचनं नापि श्यावं न निष्पद्यम् ॥ १५ ॥

अस्य	"இவ்வாறு	विहृतं न	கிண மாறவில்லை.
वचनं च	முடிபும்	श्यावं न	கறுக்கவில்லை.
		निष्पद्यं नापि न	ஒன்றியும் குன்ற வில்லை.

सुप्रभं च प्रसन्नं च सुखमस्याभिलक्ष्यते ॥ १६ ॥

अस्य "இவரது
सुखं முகமரனது
प्रसन्नं च தெளிவுற்றதாயும்

सुप्रभं च கல்வெழிப்பெற்ற
தாயும்
अभिलक्ष्यते காணப்படுகிறது.

पञ्चरक्ततलौ हस्तौ सुप्रसन्ने च लोचने ॥ १७ ॥

हस्तौ च "இரு கைகளும்
पञ्चरक्ततलौ { செந்தாமரைபோல்
செவ்விய தலங்களூற்ற
னவாயிருக்கின்றன.

लोचने இரு கண் களும்
सुप्रसन्ने * மிகத்தெளிந்திருக்
கின்றன.

एवं न विद्यते रूपं गतामूनां विशांपते ॥ १८ ॥

विशांपते "சக்கிரவர்த்தியாரே!
गतामूनां உயிரற்றவர்களுக்கு
रूपं தோற்றமானது

एवं இவ்வண்ணம்
विद्यते न இராது.

दीर्घायुषस्तु ये मर्त्यास्तेषां तु सुखमीदृशम् ॥ १९ ॥

ये "எந்த"
मर्त्याः மனிடர்கள்
दीर्घायुषः तु நீண்ட ஆயுளைக்கொ
ண்டிருப்பவர்களே

तेषां तु ஆவர்களுக்கேதான்
सुखं முகமரனது
ईदृशम् இப்படியிருக்கும்.

नायं प्रेतत्वपापघ्नो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः ॥ २० ॥

लक्ष्मिवर्धनः "திருவைப்பெருக்கும்
अयं இந்த
लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்

प्रेतां மரணத்தை
आपघ्नः न ஆடையகில்லை.

मा विषादं कृथा वीर सप्राणोऽयमरिन्दमः ॥ २१ ॥

वीर "ஹீரோ!
विषादं மனக்கவலையை
मा कृथा: கொள்ளவேண்டாம்.

अरिन्दमः சத்ருஸம்ஹாரகர
अयं இவர் [கிவ
सप्राणः மிழைத்திருக்கின்றார்.

आख्यास्यते प्रसुप्तस्य सुस्तगात्रस्य भूतले । सोच्छ्वासं हृदयं वीर कम्पमानं मुहुर्मुहुः ॥

वीर "ஹீரோ!
सुप्तस्य மேனிதளர்ந்து
भूतले பூதலத்தில்
प्रसुप्तस्य படுத்துக்கிடக்கும்
இவருடைய

हृदयं நெருதயமானது
मुहुः मुहुः அடிக்கடி
कम्पमानं அசைவுறுவதாய்
सोच्छ्वासं பிராணனுடனிருப்ப
தாய்
आख्यास्यते தெரிவிக்கின்றது.

एवमुक्त्वा तु वायपक्षः सुषेणो राघवं वचः । सपीपस्थमुवाचेदं हनुमन्तं महाकपिम् ॥ २३ ॥

வாய்ப்பக்:	சொல்லுட்பாடுநித்த	து	அப்பொழுது
சுசேண:	ஸுசேணன்	சபீபஸ்த்	ஸாபீபத்திலிருக்கும்
ராஃவ்	ஸ்ரீராமரிடம்	மஹாகபி	வானரோத்தமராகிய
எவ்	மேற்கண்ட	ஹனுமத்	அனுமாரைப்பார்த்து
வக்:	சொல்லி	இத்	பின்வருமாறு
வக்வா	கூறிவிட்டு	உவா	மொழிந்தான்:

सौम्य शीघ्रमितो याहि दौलभोपधिपर्वतम् । पूर्वं ते कथितो योऽसौ वीर जाम्बवता शुभः ॥

சௌம்ய	" புண்பாந்தமாவே !	கதित:	தெரிவிக்கப்பட்டதோ
வீர	வீரரோ !		அந்த
பூவ்	முன்பு	ஓபதிபர்வத்	ஒலத்திபர்வதமென்ற
ய:	எந்த	தீல	பர்வதத்திற்கு
சுப:	நலனைத்தருவதாகிய	இத்:	இக்கிருந்து
அஸீ	அது	சீக்	விரைவாய்
ஜாம்வதா	ஜாம்பவானால்	யாஹி	செல்விராக.
தே	உமக்கு		

दक्षिणे शिखरे तस्य जातापोपधिमानय । विशल्यकर्णी नाम विशल्यकर्णी शुभाम् ॥

தக்ஷ:	" அதுவாறு	சுபா	நன்மையை விளைவிக்க
தக்ஷிணே சிவரே	தென்கிசுரத்தில்		ரும்
ஜாதா	உண்டானதும்	விசல்யகர்ணி நாம	விசல்யகரணியென்ற
விசல்யகர்ணி	பாணப்புண்களை	ஓபதி	ஒலத்தியை
	யாற்றி	அநய	கொண்டுவருவிராக.

सवर्णकर्णी चापि तथा सञ्जीवनीमपि । सन्धानकर्णी चापि गत्वा शीघ्रपिदानय ॥

सञ्जीवनार्थं वीरस्य लक्ष्मणस्य महात्मनः ॥ २६ ॥

வீரஸ்ய	" வீரரும்	ததா	அவ்வண்ணியே
மஹாத்மந:	மஹாத்மா ஆமான	சஞ்ஜீவநீ அபி	ஸஞ்ஜீவனியெனும்
லக்ஷ்மணஸ்ய	லக்ஷ்மணனாக		ஒலத்தியையும்
சஞ்ஜீவநார்த்	உயிர்ப்பிடுக்க	ஸந்நாநகர்ணி	ஸந்தானகரணி
சீக் ராவா	விரைவாறு சென்று	அபி ச	என்னுந் தயதிலையும்
சவரண்கர்ணி	ஸவரணகரணி என்	இத்	இஃது
அபி ச	ஊம் ஒலத்தியையும்	அநய	கொண்டுவருவிராக.

इत्येवमुक्तो हनुमान्गत्वा चोपधिपर्वतम् । चिन्तामभ्यगपच्छीमानजानेस्तां महीपथिम् ॥

இதி எவ்	மேற்கண்டவாறு	ராவா	சென்று
வக்:	சொல்லப்பட்ட	தா	அந்த
ஓமானு	ஸ்ரீராமருகிய	மஹீபதி	சிறந்த ஒலத்தியை
ஹனுமான்	ஹனுமாரும்	அஜானந்	அநீகாதனராய்
ஓபதிபர்வத்	ஒலத்திபர்வதத்திற்கு	விதா	கவலையை
		அபயமநு	அடைந்தார்.

तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना मास्तेरमितौजसः । इदमेव गमिष्यामि गृहीत्वा शिखरं गिरेः ॥

अमितौजसः	அனவற்ற ஆற்றலுடைய	समुत्पन्ना	உண்டானது:
तस्य	அந்த	गिरेः	“பர்வதத்தின்
मास्ते:	மாருதிக்கு	इदं	இந்த
बुद्धिः	பின்வரும் ஆலோசனை	शिखरं एव	சிகரத்தையே
	பாண்டது	गृहीत्वा	கைக்கொண்டு
		गमिष्यामि	செல்வேன்.

अस्मिन्नि शिखरे जातामोषधीं तां सुखावहाम् । प्रतर्केणावगच्छामि सुषेणोऽप्येवमब्रवीत् ॥

तां	“அந்த	जातां	இருக்கின்றதால்
सुखावहां	நலனை யளிக்கும்	प्रतर्केण	கைத்தால்
ओषधीं	ஒஷதையை	अवगच्छामि	ஆழிக்குறன்.
अस्मिन्	இந்த	सुषेणः अपि	ஸுஷேணனும்
शिखरे हि	சிகரத்தில்தான்	एवं	இப்படித்தான்
		अब्रवीत्	தெரிசித்தான்.

अगृह्य यदि गच्छामि विशल्यकर्णीमहम् । कालात्ययेन दोषः स्याद्वैकुण्ठं च महद्भवेत् ॥

अहं	“நான்	कालात्ययेन	காலதாமதத்தால்
विशल्यकर्णीं	விசல்யதரணியை	दोषः	தோஷம்
अगृह्य	கொள்ளாது	स्यात्	உண்டாகலாம்.
गच्छामि यदि	திரும்பிச்செல்வேனென	महत्	பெரும்
	யாகில்	वैकुण्ठं च	ஆபத்தும்
		भवेत्	விளைபலாம்”

इति सञ्चिन्त्य हनुमान् गत्वा क्षिप्रं महाबलः । आसाद्य पर्वतश्रेष्ठं त्रिः प्रकम्प्य गिरेस्तटम् ॥

फुल्लनानातरुणं समुत्पाद्य महाबलः । गृहीत्वा हरिशर्दूलो हस्ताभ्यां समतोलयत् ॥

महाबलः	மகாபலசாஸியான்	फुल्लनानातरुणं	பூத்த பலமித மரக் கூட்டங்களுற்ற
हरिशर्दूलः	ஹரிசார்த்தமராகிய	तटं	வரைத்தலத்தை
हनुमान्	அனுமார்	त्रिः	மூன்றுதரம்
इत्	மேற்கண்டவாறு	प्रकम्प्य	அசைத்து
सञ्चिन्त्य	ஆலோசித்து	गृहीत्वा	பற்றி
क्षिप्रं गत्वा	கிவிரந்து சென்று	महाबलः	மகாபலசாஸியாசுமவர்
पर्वतश्रेष्ठ	சிறந்த மலைவய	हस्ताभ्यां	இருகைகளாலும்
आसाद्य	கிட்டி	समुत्पाद्य	பெயர்த்தெடுத்து
गिरेः	மலையின்	समतोलयत्	துக்கிக்கொண்டார்.

स नीलमिव जीमूतं तोयपूर्णं नभःस्थलात् । आप्पात गृहीत्वा तु हनुमान्छिखरं गिरेः॥

तु	அப்பொழுது	गिरेः	மலையின்
सः हनुमान्	அந்த அனுமார்	शिखरं	சிகரத்தை
तोयपूर्णं	நீர்நிறைந்து	गृहीत्वा	கைக்கொண்டு
नीलं	கரிய	नभःस्थलात्	ஆகாயமர்க்கமாய்
जीमूतं इव	மேகம்போலிருக்கும்	आपपात	பதந்நுசென்றார்.

सशल्यस्तां समाधाय लक्ष्मणः परवीरहा । विशल्यो विरुजः शीघ्रमुदतिष्ठन्महीतलात् ॥

परवीरहा	சத்ருசம்நாசகரும்	शीघ्रं	வினாவில்
सशल्यः	வேதலிக்கொண்டவரு	विशल्यः	புண்களற்றவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணன்	विरुजः	வேதலையற்றவராய்
तां	அதை	महीतलात्	பூமியினின்று
समाधाय	முகர்ந்து	उदतिष्ठत्	எழுந்தார்.

तमुत्थितं ते हरयो भूतलात्प्रेक्ष्य लक्ष्मणम् । साधु साध्विति सुभीताः सुषेणं प्रत्यपूजयन् ॥

ते	அந்த	सुभीताः	ஆனந்தங்கொண்டவர்
हरयोः	வானரசர்கள்	साधु	"பேஷ் [களாய்
तं	அந்த	साधु	பேஷ்"
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	इति	என்று
भूतलात्	பூதலத்தினின்று	सुषेणं	ஸுஷேணனை
उत्थितं	எழுந்தவராய்	प्रत्यपूजयन्	புகழ்ந்துகொண்டாடினார்கள்.
प्रेक्ष्य	பார்த்து		

एषोहीत्यब्रवीद्रामो लक्ष्मणं परवीरहा

॥ ४२ ॥

परवीरहा	சத்ருவீரஸம்நாச	एहि	"இங்கு வா,
रामः	ராமர்	एहि	பக்களில் வா,"
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்	इति	என்று
	பார்த்து	अब्रवीत्	மொழிந்தார்.

सख्ये स्नेहाहं च बाष्पपयांकुलेक्षणः

॥ ४३ ॥

बाष्पपयांकुलेक्षणः	{ கண்ணீர் தடும்பிய கண்களுற்றவராய் ஆவார்	सोदगाहं च	ஆன்பிளதெயத்தால்
		सख्ये	இறுக தழுவிக்கொண்டார்.

अब्रवीच्च परिव्रज्य सौमित्रि राख्वस्तदा

॥ ४४ ॥

तदा	அப்பொழுது	परिव्रज्य	தழுவிக்கொண்டு
राख्वः	ராமர்	अब्रवीत् च	பின்வருமாறு
सौमित्रि	லக்ஷ்மணரை		புகண்டார் :

दिष्ट्या त्वां वीर पश्यामि यरणात्पुनरागतम् ॥ ४५ ॥

वीर	"வீர!	पश्यामि	பார்க்கின்றேன்.
त्वां	உன்னை	दिष्ट्या	எனது பாக்கடிமே
यरणात्	யரணத்தினின்று		பார்க்கும்.
पुनः आगतं	மீண்டுமேழுந்தவனாய்		

न हि मे जीवितेनार्थः सीतया चापि लक्ष्मण । को हि मे विजयेनार्थस्त्वयि पञ्चत्वमागते॥

लक्ष्मण	"லக்ஷ்மணன்!	न	இல்லை.
त्वयि	நீ	सीतया अपि	லீதையாலும்
पञ्चत्वं	மரணத்தை	च	அப்படியே பயன்
आगते	அடைந்ததென்பது		ஒன்றும் இல்லை.
मे	எனக்கு	मे	எனக்கு
जीवितेन हि	உயிற்றுமும்	विजयन हि	வெற்றியால்தான்
अर्थः	பயனுண்டுமும்	अर्थः कः	ஆயுதென்ன? "

इत्येवं वदतस्तस्य राघवस्य महात्मनः । खिन्नः शिथिलया वाचा लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत्॥

महात्मनः	மகா தீமன மகான்	खिन्नः	தோர்ந்திருந்தவராய்
तस्य	அந்த	शिथिलया	தழுதழுத்த
राघवस्य	ரூராவர்	वाचा	சொற்கொண்டு
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	वाक्ये	ஒரு சொல்லை
वदतः	மொழிகையில்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தார்:
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		

तां प्रतिज्ञां प्रतिज्ञाय पुरा सत्यवराक्रम । लघुः कश्चिदिवासञ्चो नैव वक्तुमिहार्हसि ॥४८॥

सत्यवराक्रम	{ "ஸத்யத்தையே ஸர்வ சந்தியாயிக்கொண்டவரே!	लघुः	ஸர்வமான்யனுமான்
पुरा	முன்பு	कश्चित्	ஒருவன்
तां	அந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
प्रतिज्ञां	பிரதிக்கூறையை	एवं	இப்படியாய்
प्रतिज्ञाय	உறுதிசெய்திவிட்டு	इह	இப்பொழுது
असत्यः	ஆற்றலற்றவனுமும்	वक्तुं	பேச
		अहंसि न	தேவரீர் கூடாது.

न हि प्रतिज्ञां कुर्वन्ति वितथा साधवोऽनघ । लक्ष्मणं हि महत्त्वस्य प्रतिज्ञापरिपालनम् ॥

अनघ	{ "தோஷங்களுக்கும் புறம்பாத புண்யாத்மாவே!	कुर्वन्ति न	செய்யமாட்டார்கள்.
साधवः हि	ஸாதுக்களோ	महावस्य	மகாவசன் மகிமைக்கு
प्रतिज्ञां	உறுதிமொழியை	प्रतिज्ञा-परिपालनं हि	{ உறுதிமொழியை கடைப்பிடித்ததொழு குவீத
वितथा	வினாகியதாய்	लक्ष्मणम्	சர்வமும்புள்ளது.

नैराश्यमुपगन्तुं वै तद्वत् मत्कुलेऽनघ

अनघ	"குற்றஞ்சிறிதுமற்ற குணவாவே!	॥ ५० ॥	
तत्	ஆகையால்	मत्कुले	என்காணமாய்
		नैराश्ये वै	விடக்கியை
		उपगन्तुं असम्	அடைந்ததுபோதும்.

वधेन रावणस्याद्य प्रतिज्ञामनुपालय

॥ ५१ ॥

अथ “இப்பொழுது

வதென
பரிதிக்கொளுவது
அனுபாய
பரிபாஸிப்பிராக.

रावणस्य “ரா வண்ணது

न जीवन्त्यास्यते शत्रुस्तत्र वाणपथं गतः । नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य सिंहस्येव महागजः ॥ ५२ ॥

महागजः “ஒரு பெருயானை
नर्दतः “நீர்நீப்பதும்
तीक्ष्णदंष्ट्रस्य “கூரிய பற்களுந்தந்து
மான

தவ
வாணபத
गतः
சங்கு
जीवन्
आस्यते न
தேவரீரது
பாணமார்க்கத்தில்
வந்த
மாற்றான்
பிழைத்து
செல்லமாட்டான்.

सिंहस्य “ஒரு சிக்கத்தின்
इव { முன்னடைந்து எவ்
வண்ணமோ அவ்வ
ண்ணமே

अहं तु वर्धमिच्छामि शीघ्रमस्य दुरात्मनः । यावदस्तं न यात्येष कृतकर्मा दिवाकरः ॥

अहं “நான்
कृतकर्मा “ஸர்வசக்திமான்னாகிய
एषः दिवाकरः “இந்த பகலவன்
अस्तं “அஸ்தமனத்தை
याति न यावत् तु “அடையா திருக்கும்
பொழுதே

शीघ्रं “கிரைவில்
अस्य “இந்த
दुरात्मनः “தூராத்மாவின்
वधे “வதையை
इच्छामि “கொருகிறேன்.

यदि वर्धमिच्छसि रावणस्य संख्ये यदि च कृतां त्वमिहेच्छसि प्रतिज्ञाम् ।

यदि तव राजनरात्मजाभिलाषः कुरु च वचो मम शीघ्रमद्य वीर ॥ ५४ ॥

संख्ये “போரில்
त्वं “தேவரீர்
रावणस्य “ரா வண்ணது
वधं “வதையை
इच्छसि यदि “விரும்புகின் நீர் எனில்
इह “இப்பொழுது
प्रतिज्ञां च “பரிதிக்கொளுவதும்
कृतां “செய்து முடிக்கப்பட்ட
டதாய்
इच्छसि यदि “விரும்புகின் நீர் எனில்

तव “தேவரீருக்கு
राजनरात्मजाभिलाषः “ராஜராமஜாபிலாஷ: சய அன்பு
यदि “உண்டெனில்
वीर “வீரரே!
अथ च “இப்பொழுதே
मम “எனது
वधः “விண்ணப்பத்தை
शीघ्रं “கிரைவாய்
कुरु “செய்தருள்வீராக.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्युत्तरशततमः सर्गः ॥

अुत्तरशततमः सर्गः—இந்திரன்ருவது ஸர்க்கம். || १७३ ||

इन्द्रश्चमारुह्य संश्रामः—இந்திரனது தேரிலேறிக்கொண்டு போர் புரிவது.

लक्ष्मणेन तु तद्वाक्यमुक्तं श्रुत्वा स राक्षसः । संदधे परवीरघ्नो धनुरादाय वीर्यवान् ॥१॥
रावणाय शरान्वोरान्विससर्ज चमूमुखे ॥ २ ॥

परवीरघ्नः	சத்ருவழங்கொன்றும்	श्रुत्वा	அறிந்தி
वीर्यवान्	வீரியவாயுமாய	घनुरः	வில்லை
सः	அந்த	आदाय	எகக்கொண்டு
राक्षसः	ரூட்சாசன்	घोरान्	பயங்கரமான
तु	அப்பொழுது	शरान्	பாணங்களை
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	संदधे	தொடுத்தார்.
उक्तं	கொழியப்பெற்ற	चमूमुखे	படைமுகத்தில்
तत्	அந்த	रावणाय	ராவணன்மீது
वाक्यं	கொல்லை	विसर्जं	விடுக்கலாற்ற.

अथान्ये रथमारुह्य रावणो राक्षसाधिपः । अभ्यद्रवत काकुत्स्थं स्वर्भानुरिव भास्करम् ॥

राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸன்னாளுகிய	स्वर्भानुः	சாசு
रावणः	ராவணன்	भास्करं	சூர்யபகவானை
अथ	அப்பொழுது	इव	எவ்வாறே அவ்வாறே
अन्ये	மற்றொரு	काकुत्स्थं	ரூட்சாமகை
रथं	ரதத்தில்	अभ्यद्रवत	எதிர்த்துவந்தான்.
आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு		

दशग्रीवो रथस्थस्तु रामे वज्रोपमैः शरैः । आजघान महाघोरैर्धाराभिस्त्रि तोयदः ॥ ४ ॥

रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும்.	शरैः	பாணங்களால்
दशग्रीवः	தசகண்டன்	रामे	ரூட்சாமகை
तु	அப்பொழுது	धाराभिः	மறைத்தாணைகளால்
वज्रोपमैः	வஜ்ராயுதநிகை நிகர்த்து	तोयदः	மேகம்
महाघोरैः	மிகப் பயங்கரமான	इव	எவ்வாறே அவ்வாறே
		आजघान	தாக்கிறான்.

दीप्तपावकसङ्काशैः शरैः काञ्चनभूषणैः । निर्विभेद रणे रामो दशग्रीवं समाहितम् ॥५॥

रामः	ரூட்சாமர்	दीप्तपावक-}	துவளக்கும் அக்னி
रणे	பேரளில்	सङ्काशैः }	எய்திக் தீதனைகளு
समाहितं	மறைக்கொண்ட		பரன்
दशग्रीवं	தசகண்டனை,		
काञ्चनभूषणैः	{ பொன்னுபரணங்களால் வளங்கொடுத்தப்பட்ட வைகளும்	शरैः	பாணங்களால்
		निर्विभेद	பின்னத்தார்.

भूमौ स्थितस्य रामस्य रथस्थस्य च रक्षसः । न सर्वं युद्धमित्याहुर्देवान्धर्मानवाः ॥ ६ ॥

देवान्धर्व- दानवाः भूमौ स्थितस्य	தேவர்கள், தந்தர்வர்கள், ஆசுரர்கள் “பூமியில்” நின்றுகொண்டிருக்கும்	रथस्थस्य रक्षसः च युद्धं सर्वं च इति आहुः	ரதத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆசுரர்களுக்கும் [ரும் போராணது பொருத்தமில்லை” என்று சொன்னார்கள்.
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கும்		

ततः काञ्चनचित्राङ्गः किङ्किणीशतभूषितः । तरुणादित्यसङ्काशो वैदूर्यमयकूबरः ॥ ७ ॥

सदृशैः काञ्चनाधीदैर्युक्तः श्वेतपर्काणकैः । हरिभिः सूर्यसङ्काशैर्हेमजालविभूषितैः ॥

रुक्मवेणुध्वजः श्रीमान्देवराजरथो वरः ॥ ८ ॥

देवराजरथः	தேவரத்திரனது ரத மாணது	श्वेतपर्काणकैः	வெண்சாமரங்கள் பூண்டவைகளும்
काञ्चनचित्राङ्गः	{ பொன்னுலிழைக்கப் பெற்ற உருக்கொண்டது.	सूर्यसङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
किङ्किणी- शतभूषितः	{ பல சதக்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.	हरिभिः	பசுமை நிறமுள்ள வைகளும்
तरुणादित्यसङ्काशः	பாலசூரியனை நிகர்த்தது.	देमजालविभूषितैः	பொன்மாலைகள் சூடப் பெற்றவைகளுமான
वैदूर्यमय- कूबरः	{ வைதூர்யக்கற்களாலி ழைக்கப்பெற்ற ஏற் காதுண்டது.	सदृशैः	நிறந்த சூதிகைகளால்
काञ्चनाधीदैः	பொன் தலையணியுற்ற வைகளும்	युक्तः	சூட்டப்பெற்றது.
		ततः	அதனால்
		श्रीमान्	மிக்க அழகுற்றது.
		रुक्मवेणुध्वजः	தங்கக்கம்பக்கொண்ட கொடியுடையது;
		वरः	மிகச் சிறந்தது.

देवराजेन संदिष्टो रथमारुह्य मातलिः । अभ्यवर्तत काकुत्स्थमवतीर्य त्रिविष्टपात् ॥ ९ ॥

मातलिः	மாதலி	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டு
देवराजेन	தேவரத்திரனால்	त्रिविष्टपात्	வின்னுலகிலின்று
संदिष्टः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவ	अवतीर्य	இறங்கி
रथं	அந்த ரதத்தில் [ஏய்	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரை
		अभ्यवर्तत	கிட்டிவந்தான்.

अवतीर्य तदा रामं समतोदो रथे स्थितः । प्राञ्जलिमातलिर्वाक्यं सहस्राक्षस्य सारथिः ॥

सहस्राक्षस्य	இத்தொண்டைய	तदा	அப்பொழுது
सारथिः	சாரதியான	रामं च	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
मातलिः	மாதலி	प्राञ्जलिः	அஞ்சலிநாஸ்தனாய்
समतोदः	சவுக்கைக்கொண்ட	वाक्यं	விண்ணப்பபொண்ணற
रथे	தேரில் [வளைய	अवतीर्य	பின்வருமாறு தெரிவி
स्थितः	இருந்துகொண்டு		தருங்கொண்டான்;

सहस्राक्षेण काकुत्स्थ रथोऽयं विजयाय ते । दत्तस्तव महासत्त्व श्रीमञ्छुनिर्वहण ॥
इदमैन्द्रं महाचापं कवचं चाभिसन्निभम् । शराश्चादित्यसङ्काशाः शक्तिश्च विमला शिता ॥

சஹஸ்ரீண	“சத்ருக்களை	இவ்	இந்த
	சங்கரிக்கும்	மஹ	மகிமைமிகுந்த
महासत्त्व	பேராசற்றல்கொண்ட	ऐन्द्रं	இந்திரனது
श्रीमन्	ஸ்ரீமிகும்	चापं	விடிலும்,
काकुत्स्थ	ஸ்ரீராம!	अभिसन्निभं	அக்னியை நிகர்த்த
ते	தேவரீரது	कवचं च	கவசமும்,
विजयाय	வெற்றிக்காக	आदित्यसङ्काशाः	சூரியனைநிகர்த்த
सहस्राक्षेण	இந்திரனால்	शराः च	பாணங்களும்
अयं	இந்த	विमला	நிர்மலமானதும்
रथः	ரதயானது	शिता	கூரியதுமான
तव	தேவரீருக்கு	शक्तिः	சக்தியும்
दत्तः	அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.	च	அப்படியே அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

आरुह्यैव रथं वीर राक्ष । जहि रावणम् । मया सारथिना राजन्महेन्द्र इव दानवान् ॥

வீர	“வீரரான	दानवान्	ஆணுரக்களை
रावन्	சக்கிரவர்த்தியே!	इव	எவ்வண்ணமே!
इमं रथे	இந்த ரதத்தில்		ஆவ்வண்ணமே
सारथिना	சாரதிபாகிய	राक्षसं	அரக்கனாகிய
मया	என்னுடன்	रावणं	ராவணனை
आरुह्य	வீற்றிருந்து	जहि	வெற்றிக்கொண்டு
महेन्द्रः	தேவேந்திரர்		சாக்.

इत्युक्तः संपरिक्रम्य रथं समभिवाद्य च । आरुह्य तदा रामो लोकान्दृष्ट्वा विराजयन् ॥

इति	மேற்கண்டவாறு	रामः	ஸ்ரீராம!
उक्तः	தெரிவிக்கப்பட்ட	तदा	அப்பொழுது
लक्ष्म्या	திருவாய்	रथे	ரதத்தை
लोकान्	உலகங்களை	संपरिक्रम्य	வலம்வர்த்த
विराजयन्	விளங்கக்கொண்டவ	समभिवाद्य च	புகழ்க்கீர்த்தவிட்டு
	ரான	आरुह्य	வெற்றிக்கொண்டார்.

तदभूवाहुतं युद्धं दैरघं रोषहर्षणम् । रामस्य च महाबाहो रावणस्य च रक्षसः ॥ १५ ॥

महाबाहोः	வீரரான	एव	அத
रामस्य च	ஸ்ரீராமருக்கும்	युद्धं	போரானது
रक्षसः	அரக்கருடைய	रोषहर्षणं	மயிரக்கச்செறிநிப்
रावणस्य च	ராவணனுக்கும்		பதாய்
दैरघं	ஐகு ரதங்களைக்	अज्ञसं	சூச்சரியகரமாய்
	கொண்ட	बभूव	திருந்தது.

स गान्धर्वेण गान्धर्वे दैवं दैवेन राघवः । अस्त्रं राक्षसराजस्य ब्रधान परमास्त्रवित् ॥ १६ ॥

परमास्त्रवित्	கிறந்த அஸ்திரங்களை புணர்ந்தவராகிய	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
सः	அந்த	गान्धर्वेण	கந்தர்வாஸ்திரத் தாலும்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	दैवं	தேவாஸ்திரத்தை
राक्षसराजस्य	ராக்ஷஸமன்னனின்	दैवेन	தேவாஸ்திரத்தாலும்
गान्धर्वं	கந்தர்வ	ब्रधान	தடுத்தார்.

अस्त्रं तु परमं घोरं राक्षतं राक्षसाधिपः । ससर्ज परमकुद्धः पुनरेव निशाचरः ॥ १७ ॥

निशाचरः	அரக்கனாகிய	घोरं	கொடிய
राक्षसाधिपः	ராக்ஷஸமன்னன்	राक्षतं	ராக்ஷஸ
तु	அப்பொழுது	अस्त्रं	அஸ்திரத்தை
परमकुद्धः	மிகச்சினங்கொண்ட	पुनः एव	மீளவும்
परमं	மிக [வனம்]	ससर्ज	கிடுத்தான்.

ते रावणधनुर्मुक्ताः शराः काञ्चनभूषणाः । अभ्यवर्तन्त काकुत्स्थं सर्पा भूत्वा महाविषाः॥

रावणधनुर्मुक्ताः	{ रावணனது தனுவரி னின்று கிடுக்கப்பட் டவைகளும்	महाविषाः	கொடுகிஷங்கொண்ட
काञ्चनभूषणाः	பொன் பூஷணங்க ளுற்றவைகளான	सर्पाः	ஸர்ப்பங்களாய்
ते शराः	அந்த பாணங்கள்	भूत्वा	ஆகி
		काकुत्स्थं	காகுத்ஸ்தரை
		अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துச்சென்றன.

ते दीप्तवदना दीप्तं वमन्तो ज्वलनं मुखैः । राममेवाभ्यवर्तन्त व्यादितास्या भयानकाः ॥

दीप्तवदनाः	ஜ்வலிக்கும் முகங்க ளுற்றவைகளும்	मुखैः	முகங்களால்
व्यादितास्याः	வாயை கிரித்தவை களும்	वमन्तः	கக்குபவைகளும்
दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்	भयानकाः	பயங்கரமானவைகளு
ज्वलनं	அழலை	ते	அவைகள் [மான
		रामे एव	ஸ்ரீராமரையே
		अभ्यवर्तन्त	எதிர்த்துச்சென்றன.

तैर्वासुकिभस्पर्शैर्दीप्तभोगैर्महाविषैः । दिशश्च सन्तताः सर्वाः प्रदिशश्च समावृताः ॥ २० ॥

वासुकि- भस्पर्शैः	{ वाஸுகியை நிகர்த்த வதுக்கொண்டவை களும்	तैः	அவைகளால்
दीप्तभोगैः	ஜ்வலிக்கும்படங்க ளுற்றவைகளும்	दिशः	திக்குகள்
महाविषैः	கொடுகிஷமணைந்த வைகளான	सर्वाः च	எல்லாமும்
		सन्तताः	நிரம்பிகிட்டன.
		प्रदिशः च	கிதிக்குகளும்
		समावृताः	முடிண்டன.

தான்ஹா பகவாத்மாம்: சமாபதத ஆஹே । அக்ஷ் காஸ்தமத் தோர் ஸாதுஷ்கே மயாவஹம் ॥ 21 ॥

தாம்:	ஸ்ரீராமர்	தோர்	கொடியதும்
தான்	அந்த	மயாவஹம்	பயத்தைத்தருவது
பகவாத்	சர்ப்பங்களை		மான்
ஹா	பார்க்கு	காஸ்தமத்	காருட
ஆஹே	பொலில்	அக்ஷ்	அஸ்திரத்தை
சமாபதத	தூண்ஸியெழுந்தார்.	ஸாதுஷ்கே	பிரயோகித்தார்.

தே ராஹவரா முக்தா ஸ்ரீமபுஷ்டா: சிஸிபமா: । சுபர்ணா: காஸ்தநா பூதா விசேஷ: சர்ப்பசரவ: ॥

முக்தா:	விடுக்கப்பெற்றவை	ராஹவரா:	ஸ்ரீராமபாணங்கள்
	கருமம்	காஸ்தநா:	பொன்
ஸ்ரீமபுஷ்டா:	பொன்முனைகளுந்த	சுபர்ணா:	கருடர்களாய்
	வைகருமம்	பூதா	சூடி
சிஸிபமா:	அக்ஷி ஒளிபொண்ட	சர்ப்பசரவ:	சர்ப்பங்களுக்கு சத்
	வைகருமான		ருக்களாகி
தே	அந்த	விசேஷ:	திரிந்தன.

தே தான்ஸர்வாஷ்ஞ்ஞராஜ்ய: சர்ப்பரூபாந்மஹாநவாந । சுபர்ணரூபா ராமஸ்ய விசிஸ்தா: காமரூபிண: ॥

ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது	மஹாநவாந்	சக்திமிக்கவைகளும்
காமரூபிண:	நினைத்தருபமெடுக்க	சர்ப்பரூபாந்	சர்ப்ப உருக்கொண்ட
	வல்லவைகளும்		வைகளுமான
சுபர்ணரூபா:	கருட உருக்கொண்ட	தரந்	பாணங்கள்
	வைகளுமான	சர்வந்	எல்லாவற்றையும்
தே விசிஸ்தா:	அந்த பாணங்கள்	நஸு:	அழித்துவிட்டன.
தான்	அந்த		

அக்ஷே மதிஹே க்ருதோ ராஹஸாதிப: । அஹ்வர்ப்பததா ராமே தோராமி: சரஹ்ஸிபி: ॥

ராஹஸாதிப:	ராஹஸம்மன்னனுயி	க்ருத:	கொபங்கொண்டல
ராஹ:	ராஹணன்	ராமே	ஸ்ரீராமரை [ரூய]
ததா	அப்பொழுது	தோராமி:	கொடிய
அக்ஷே	அஸ்திரம்	சரஹ்ஸிபி:	சரஹ்ஸங்களால்
மதிஹே	அழித்தவளவில்	அஹ்வர்ப்பத்	வந்தித்தான்.

தத: சரஹ்ஸேண ராமமஹிஸ்தாரிணம் । அர்ஹிதா சரஹ்ஸேண மாதலி மத்யவிஹ்யத் ॥ 22 ॥

தத:	அப்பொழுது	அர்ஹிதா	புடைத்துவிட்டு
சரஹ்ஸேண	பல பாணங்களால்	சரஹ்ஸே	சரஹ்ஸால்
அஹிஸ்தாரிணம்	எனதுயுடைய அனாயாஸ	மாதலி	மாதலியை
	மாய்ச் செய்யவல்ல	மத்யவிஹ்யத்	தக்கினான்.
ராமே	ஸ்ரீராமரை		

விசேஷே கெதுமிந்ரஸ்ய சரஹ்ஸேண ராஹ:

ராஹ:	ராஹணன்	இந்ரஸ்ய	இந்திரனது
ஏகே	ஒரு	கெது	கொடியை
சரஹ்ஸே	பாணத்தால்	விசேஷே	தூண்டித்தொடுத்தான்.

पातयित्वा रथोपस्थे रथात्केतुं च काञ्चनम् । ऐन्द्रानपि जघानाश्वाञ्छरजालेन रावणः॥

रावणः	ராவணன்	पातयित्वा	கிழ்த்தகிட்டு
रथात्	ரதத்திலிருந்து	शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
रथोपस्थे	ரதத்தின் நடுவில்	ऐन्द्रान्	இந்திரனது
काञ्चनम्	பொன் மயமான	जघान् अपि	குறிமைகளைப்பூர்
केतुं च	கொடிமையையும்	जघाम	தாக்கினான்.

तद्दृष्ट्वा सुमहत्कर्म रावणस्य दुरात्मनः । विपेदुर्द्वगन्धर्वा दानवाश्चारणैः सह ॥ २८ ॥

चारणैः	சாரணர்களோடு	रावणस्य	ராவணனது
सह	கூட	तत्	அந்த
देवगन्धर्वाः	தேவர்களுக்கும் கந்தர்வர் களும்	सुमहत्	கொடும்
दानवाः	ஆஸுரர்களும்	कर्म	செயலை
दुरात्मनः	தூராத்மாவாகிய	दृष्ट्वा	பார்த்து
		विपेदुः	துயரங்கொண்டனர்.

राममार्तं तदा दृष्ट्वा सिद्धाश्च परमर्षयः । व्यथिता वानरेन्द्राश्च बभूवुः सविभीषणाः ॥

तदा	அப்பொழுது	रामं	ஸ்ரீராமரை
सविभीषणाः	கிடுங்குண்ணன் கிட்ட	आः	பீடிக்கப்பட்டவராய்
वानरेन्द्राः च	வானரோத்தமர்களும்	दृष्ट्वा	கண்டு
सिद्धाः	சித்தர்களும்	व्यथिताः बभूवुः	கொதித்தனர்.
परमर्षयः च	மஹர்ஷிகளும்		

रामचन्द्रमसं दृष्ट्वा ग्रस्तं रावणराहुणा । प्राजापत्यं च नक्षत्रं रोहिणीं शशिनः प्रियाम् ॥

समाक्रम्य बुधस्तस्थौ प्रजानामशुभावहः ॥ ३० ॥

रावणराहुणा	ராவணனுக்கு ராகுவால்	शशिनः	சந்திரனுக்கு
		प्रियां	பிரியமான
रामचन्द्रमसं	ஸ்ரீராமராகிய சந்திரனை	रोहिणीं च	ரோகிணிகளுக்கிதிர த்தையும்
ग्रस्तं	பீடிக்கப்பட்டதாய்	समाक्रम्य	நீண்டி.
दृष्ट्वा	கண்டு	प्रजानां	பிரான்களுக்கு
बुधः	புதன்,	० शुभावहः	நிமைய கிளைவிப்ப வனாய்
प्राजापत्यं	பிராஜாபத்ய	तस्थौ	இருந்தான்.
नक्षत्रं	நக்சத்திரத்தையும்		

सधूमपरिवृत्तोर्मिः प्रज्वलन्निव सागरः । उत्पन्नं तदा क्रुद्धः सृजन्निव दिवाकरम् ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रज्वलन्	கொதிப்பதாய்
सागरः	சமுத்திரம்	क्रुद्धः	கொத்தளித்து
सधूमपरिवृत्तोर्मिः	புகையுடனெழும் அ கொண்டதாய்	दिवाकरं	சூரியனை
इव	ஒத்தும்	सृजन् इव	தொடுவதுபோலாய்
		उत्पन्नं	உயர்க்கின்றபிடிது.

शस्त्रवर्णः सुस्फुरो मन्दरशिर्दिवाकरः । अदृश्यत कवन्धाङ्कः संसक्तो धूमकेतुना ॥३२॥

दिवाकरः	சூரியன்	மந்தரஃ:	ஒளிபழுக்கியவ
धूमकेतुना	தூமகேதுவால்		ஒகவும்
संसक्तः	பிடிக்கப்பட்டவனாய்	कवन्धाङ्कः	{ முண்டத்தைக்களங்க மாக்கிக்கொண்டவனு கவும்
शस्त्रवर्णः	ஆயுதவண்ணம் கொண்டவனாகவும்	अदृश्यत	காணப்பட்டான்.
सुस्फुरः	பயங்கரனாகவும்		

कोसल्यानां च नक्षत्रं व्यक्तमिन्द्रामिदिवतम् । आक्रम्याङ्गास्कस्तस्यो विशाखापि चाम्वरे ॥

अङ्गाकः च	செல்வாயும்	नक्षत्रं च	குலநகரத்திரமாயிய
इन्द्रामिदिवतं	{ இத்திரனையும் ஆக்ஷி கையாயும் தெவனதவா கக்கொண்டதும்	विशाखा अपि	விசாகாநகரத்திரத் தையும்
व्यक्तः	தெளிவானதும்	अम्बरं	ஆகாயத்தின்
कोसल्यानां	{ கோலலாபிதசத்தவர் களுக்கு (இசுலாமாறு மன்னர்களுக்கு)	आक्रम्य	தீண்டி
		तस्यो	நின்றான்.

दशास्यो विशतिभुजः मगुहीतशशसनः । अदृश्यत दशमीवो मैनाक इव पर्वतः ॥ ३४ ॥

दशमीवः	சாதுவான்	मगुहीतशशसनः	மீனகைக்கையிசெந்திய
दशास्यः	பத்துத்தலைகள் கொண்டவனாய்	मैनाकः	மைனாக [வனாய்]
विशतिभुजः	இருபதுகைகளுற்ற வனாய்	पर्वतः	பர்வதம்
		इव	போல்தவனாய்
		अदृश्यत	காணப்பட்டான்.

निरस्यमानो रामस्तु दशमीवेण रक्षसा । नाशक्रोदधिसन्धातुं सायकाव्रणमूर्धनि ॥३५॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	रणमूर्धनि	போர்முனையில்
तु	அப்பொழுது	सायकान्	பரணக்களை
रक्षसा	ஆரக்கனாகிய	अधिसन्धातुं	செறிஞ்சு
दशमीवेण	தசகண்டனாய்	अशक्रोत् न	முடியவில்லை
निरस्यमानः	செய்யப்படுபவராய்		

स कृत्वा भुङ्कुटिं क्रुद्धः किञ्चित्संरक्तलोचनः । जगाम सुमहाक्रोधं निर्दहन्निव चक्षुषा ॥

क्रुद्धः	கேடபங்கொண்டிருந்த	जगाम	தூண்டு
सः	அவர் (ஸ்ரீராமர்)	चक्षुषा	பார்வையால்
किञ्चित्	சிறிதுகண்கள் கொண்ட	निर्दहन् इ :	நீத்தனிடவார்
धेरक्तलोचनः	வராய்		போலாய்
भुङ्कुटिं	புழுதியெடுத்தனை	सुमहाक्रोधं	பிகர்கடுஞ்சினத்தை
		जगाम	கொண்டார்.

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे उत्तरशततमः सर्गः ॥

चतुस्तरशततमः सर्गः—நற்றயகாண் காவது ஸர்க்கம் || ௧௦௪ ||

रावणशूलोद्धरणम्—ராவணனது குலாயுதத்தை நாசம் செய்வது.

तस्य क्रुद्धस्य वदनं दृष्ट्वा रामस्य धीमतः । सर्वभूतानि विव्रेसुः प्राकम्पत च मेदिनी ॥

குடிசு கோபங்கொண்ட
தசு அந்த
धीमतः தீமாளாகிய
रामस्य ஸ்ரீராமரது
वदनं முகத்தை

दृष्ट्वा பார்த்து
सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
विव्रेसुः மருண்டன.
मेदिनी च பூமியும்
प्राकम्पत அதிர்ந்தது.

सिंहशार्दूलवाञ्छलैः संच्चाल चलद्रुमः

விஹார்சூலவாஞ்சலை சிம்மங்களும் வேல்களை
களும் வசிக்கும்

|| ௨ ||

चलद्रुम அனாதரடும் மரங்க
ஞற்றதாய்
संच्चाल அதிர்ந்தது.

शैकः மலையும்

बभूव चातिक्षुभितः समुद्रः सरितां पतिः

सरितां पतिः நதிகளுக்கு நாயகனாகிய
समुद्रः च சமுத்திரமும்

|| ௩ ||

अतिक्षुभितः மிகக்கலக்கமுற்றதாய்
बभूव ஆயிற்று.

खगाश्च खरनिर्घोषा गगने परुषा घनाः । औत्पातिकानि नर्दन्तः समन्तात्परिचक्रमुः ॥

खरनिर्घोषा: கடுமரமான ஒலி
கொண்ட

गगने வானத்தில்
औत्पातिकानि தீயநிமித்தங்களை
नर्दन्तः ஒலிக்கின் தனவாய்
समन्तान् காற்புறமும்
परिचक्रमुः சுஞ்சரித்தன.

खगाः பறவைகளும்

परुषाः குருமரான

घनाः च மேகங்களும்

रामे दृष्ट्वा सुसंकुद्धमुत्पातांश्च सुदारणान् । विव्रेसुः सर्वभूतानि रावणस्याभवद्भयम् ॥

ராம ஸ்ரீராமரை
सुसंकुद्धं கோபங்கொண்டவர
सुदारणान् மிகக்கொடிய [கலும்]
उत्पातान् च உத்பாதங்களையும்
दृष्ट्वा பார்த்து

सर्वभूतानि எல்லாப்பிராணிகளும்
विव्रेसुः நடுக்கமுற்றன.
रावणस्य ராவண ணுக்கும்
भये திகில்
अभवत् உண்டாயிற்று.

विमानस्थास्तदा देवा गन्धर्वाश्च महोरगाः । ऋषिदानवदैत्याश्च गरुत्मन्तश्च खेचराः ॥ ௧॥

ददशुस्ते तदा युद्धं लोकसंवर्तसंस्थितम् । नानाप्रहरणैर्भीमैः शूरयोः संप्रयुद्धयतोः ॥ ௨॥

தத அப்பொழுது
विमानस्था: விமானத்திலிருக்கும்
ते அந்த
देवा: தேவர்களும்

गन्धर्वाः च கந்தர்வர்களும்
महोरगा: மகோரகர்களும்
ऋषिदानवदैत्याः च ரிஷிகளும் தானவர்
களும் னைதற்பர்களும்

சேவரா:	காணுதலையும்	செய்யுந்நலி:	பேராரிடும்
மஹமத: ச	கருதமான்களும்	சூயி:	வீரர்களான அய்விரு
ததா	அப்பொழுது		வர்களுடைய
மீமீ:	பயங்கரமான	ஸோஸ்வதேஸ்யித	பிரளயத்தை ஒத்தி
ரானாபஹரி:	பலந்த ஆயுதங்களைக்	யுத:	புத்தத்தை [ருக்கும்
	கொண்டு	தது:	கண்டார்கள்.

उचुः सुरासुराः सर्वे तदा विग्रहमागताः । प्रक्षमाणा मह्युद्धं वाक्यं भक्त्या मह्यवत् ॥

ததா	அப்பொழுது	யுத:	புத்தத்தை
சுராசுரா:	தேவர்களும் அசுரர்	ப்ரெக்ஷமாணா:	பார்க்கின்றவர்களாய்
சर्वे	யாவரும் [களும்	மனயா	பக்தியுடன்
விग्रहं	போருக்கு	மஹவத்	உதஸாஹத்தை
மாगताः	அணுகிவந்தவர்		வினக்குவதாய்
	களாய்	வாக்யம்	கொல் ஒன்றை
महत्	பெரும்	उचुः	உதிருர்கள்.

दशमीवं जयेत्याहुरसुराः समवस्थिताः ॥ ९ ॥

அசுரா:	அசுரர்கள்	जय	"நீ வெற்றிபெறுவாய்
समवस्थिताः	உதஸாஹக்கொண்ட		பாக."
	வர்களாய்	इति	என்று
दशमीवं	சாவணனைப்பார்த்து	आहुः	மொழிந்தார்கள்.

देवा राममघोचुस्ते त्वं जयेति पुनः पुनः ॥ १० ॥

अथ	அப்பொழுது	त्वं	"தேவரீர்
ते	அந்த	जय	வெற்றிபெறுவீராக"
देवाः	தேவர்கள்	इति	என்று
रामे	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து	पुनः पुनः	மீண்டும் மீண்டும்
		उचुः	மொழிந்தார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे क्रोधादाप्रवस्य स रावणः । महर्तुकामो दुष्टात्मा स्पृशन्महरणं महत् ॥ ११ ॥

वज्रसारं महानादं सर्वशत्रुनिर्बहणम् । शैलभृङ्गनिभैः कूटैश्चितं दृष्टिभयावहम् ॥ १२ ॥

सधूममिव तीक्ष्णाश्रं युगान्ताग्निचयोपमम् । अतिरौद्रमनासाद्यं कालेनापि दुरासदम् ॥ १३ ॥

त्रासने सर्वभूतानां दारणं भेदने तदा । मदीप्तमिव रोषेण शूलं जग्राह रावणः ॥ १४ ॥

एतस्मिन्	இந்த	रावणस्य	ஸ்ரீராமரிடம்
अन्तरे	சமயத்தில்	क्रोधात्	கோபத்தால்
दुष्टात्मा	துஷ்டாத்மாவாகிய	महर्तुकामः	புடைக்கக்கருதியவ
रावणः	யாவனையும் கதறவடித்		னாய்
	கும்	तदा	அப்பொழுது
सः	அந்த	वज्रसारं	வஜ்ராயுதத்திற்கு நிக
रावणः	ராவணன்		ரான உறுதிகொண்ட

महत् प्रहरं	சிறந்த ஆயுதமும்	अभिर्भेदं	நிகர்கொடியதும்
महानादं	பெரொலிகொண்டதும்	अनायासं	ஆணாமுடியாததும்
सर्वशत्रुनिर्वाणं	எல்லா சத்ருக்களை யும் ஒழிக்கவல்லதும்	कालेन अपि	யமனாலும்
शैट्यस्त्रनिभैः	படைக்கொடுமுதுகளை நிகர்த்த	दुरासदं	தகைக்கவரியதும்
शूरेः	சிகரங்களால்	सर्वभूतानां	எல்லாப் பிராணிகளை யும்
विः	நிரம்பியதும்	सासने	நடுங்கச்செய்வதும்
वृष्टिमपावहं	பார்க்க பயக்கரமானதும்	द्वारं	இளப்பதும்
सर्वं इव	புகையுடன்கடியது போன்றதும்	भेदने	சிதைப்பதும்
सीधामं	கூரிய அணியுற்றதும்	रोपेण	கேசப்பங்கொண்டு
युगान्धो म-	} ஒழிக்கா எத்திக்குவி யலை நிகர்த்ததும்	प्रशंस इव	ஜுவளிப்பதுபோன்றி ருப்பதுமான
अयोधं		शूलं	சூலயுதத்தை
		खशान्	பற்றி
		जघाद	எடுக்கலுற்றான்.

तच्छूलं परयकुन्दो जघाद युधि वीर्यवान् । अनेकैः समरे शूरै राक्षसैः परिवारितः ॥

युधि	பேரில்	राक्षसैः	ஆரக்கர்களால்
वीर्यवान्	வீர்யசாலியாகிய	परिवारितः	சூழப்பெற்று
	ஆவன்	परयकुन्दः	மிகக்கொப்பங்கொண்டு
समरे	பேரில்	तव	அந்த
शूरैः	சூரர்களால்	शूलं	சூலத்தை
अनेकैः	பல	जघाद	ஹைக்கொண்டான்.

समुद्यम्य महाकायो ननाद युधि भैरवम् । संरक्तनयनो रोषात्स्वसैन्यमभिहर्षयन् ॥१६॥

महाकायः	பெருடம்பெற்றவனாகிய	सैन्यं	தனது சேனையை
	சும் ஆவன்	अभिहर्षयन्	உத்தராகப்படுத்திக்
समुद्यम्य	அள்ளியெழுந்து	युधि	பேரில் [கொண்டு
रोषात्	கோபத்தால்	भैरवं	பயக்கரமாய்
संरक्तनयनः	கண்கள் சிவந்தவனாகி	ननाद	கர்ஜித்தான்.

पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिशश्च मदिशस्तथा । प्राकम्पयत्तदा शब्दो राक्षसेन्द्रस्य दारुणः ॥

तदा	அப்பொழுது	पृथिवीं च	பூமியையும்
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸமன்னனு டைய	अन्तरिक्षं च	ஆகாயத்தையும்
		दिशः च	திக்குகளையும்
दारुणः	பயக்கரமான	मदिशः तथा	விதிக்குகளையும்
शब्दः	சத்தமானது	प्राकम्पयत्	நடுங்கச்செய்தது.

अतिनादस्य नादेन तेन तस्य दुरात्मनः। सर्वभूतानि विश्वेसुः सागरश्च पचुक्षुमे ॥ १८ ॥

अतिनादस्य	பெரிய விசைகொண்ட	सर्वभूतानि	எல்லாப் பிராணிகளும்
दुरात्मनः	துஷ்டர் தீமாவான்	विश्वेसुः	நினைக்கின்.
तस्य	அவனுடைய	सागरः च	கடலும்
तेन	அந்த	पचुक्षुमे	சலக்கமுற்றது.
नादेन	சத்தத்தால்		

स गृहीत्वा महावीर्यः शूलं तद्रावणो महत् । विनय सुमहानादं रामं परुषमवधीत् ॥ १९ ॥

महावीर्यः	மகா வீரப் பரா வீர விரிய	सुमहानादं	பெரிய விசைகொண்டு
सः	அந்த	विनय	கர்ஜித்த
रावणः	ராவணன்	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
तत्	அந்த	परुषं	கொடுமைபாக
महत् शूलं	மஹத் சூலம்	अवधीत्	பின்புறமுற்று
गृहीत्वा	கைக்கொண்டு		மொழிந்தான் :

शूलोऽयं वज्रसारस्ते राम रोषान्मयोद्यतः । तव भ्रातृसहायस्य सद्यः प्राणान्हरिष्यति ॥

राम	“ராம!	अयं	இந்த
ते	உன்னிடம்	शूलः	சூலமானது
रोषात्	கொபுத்தால்	भ्रातृसहायस्य	தம்பிசைவக் துணையால்
मया	என்னால்	तव	உனது [கொண்ட
उद्यतः	கொன்னப்பட்ட	प्राणान्	உயிரை
वज्रसारः	வஜ்ராயுதத்தின்	सद्यः	இக்கணமே
	உறுதிக்கொண்ட	हरिष्यति	வாக்கப்படுகிறது.

रक्षसामद्य शूराणां निहतानां चमूमुखे । त्वां निहत्य रणश्लाघिन्करोमि तरसा समम् ॥

रणश्लाघिन्	“நெயர் பழங்கற்கொண்ட உயிரே !	चमूमुखे	உடைநுகத்தின்
रक्षसा	விசைவாய்	निहतानां	கொல்லப்பட்ட
त्वां	உன்னை	शूराणां	சூரர்களான
निहत्य	கொன்று,	रणसां	அரக்கர்களுக்கும்
ऊद्य	இப்பொழுது	समं	சமமானும்
		करोमि	செய்கிறேன்.

तिष्ठेदानीं निहन्मि त्वामेष शूलेन राघव

राघव	“ராம!
इदानीं	இப்பொழுது
तिष्ठ	சிறந்து நில்லு.
त्वां	உன்னை

एवमुक्त्वा स चिक्षेप तच्छूलं राक्षसाधिपः

सः	அந்த
राक्षसाधिपः	ராவணனின்னன்
एवं	இவ்வாறும்
उक्त ॥	கொண்டிவிட்டு

॥ २२ ॥

एषः	இதேவர்
शूलेन	சூலத்தால்
निहन्मि	வதைக்கின்றேன்.”

॥ २३ ॥

तव	அந்த
शूलं	சூலத்தை
चिक्षेप	விடுத்தான்.

तद्वावणकरान्मुक्तं विबुज्ज्वालासमाकुलम् । अष्टवर्णं महानादं विब्रहतमशोभत ॥ २४ ॥

रावणकरावु	ராவணனது கைபாசல்	महानादं	மேலொளிகொண்டது
मुक्तं	விடுக்கப்பட்டதும்		மரண
विबुज्ज्वाला-	மின்னல்போன்ற	तन्	அது
समाकुलं	சூவாலைகளால்	विब्रहतं	சூகாயத்தை அண்டந்த
	விசுற்றத்ததும்		தரங்
अष्टवर्णं	எட்டுமணிகள் கட்டப்	अशोभत	விளங்கிற்று.
	பெற்று		

तच्छूलं राघवो दृष्ट्वा उल्लसन्तं धोरदर्शनम् । संसर्ज विशिखान्नामश्रापपायम्य वीर्यवान् ॥

• वीर्यवान्	வீரயசாலியான	तन्	அந்த
राघवः	ரகுலத்திலகர்	शूलं	சூலத்தை
रामः	ஸ்ரீராமர்	दृष्ट्वा	பார்த்து
उल्लसन्ते	சுவலித்துக்கொண்ட	नाम्	விவிலை
	சூப்பதும்	अश्रम्य	வளைத்து
धोरदर्शनं	பயங்கரத்தோற்ற	विशिखान्	பாணங்களை
	முற்றதுமான	संसर्ज	விடுத்தார்.

आपतन्तं शरीरेण वारयामास राघवः । उत्पतन्तं युगान्ताग्निं जलौघैरिव वासवः ॥ २५ ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	इव	எவ்வாண்ணோ அங்
उत्पतन्तं	கொம்பிய		வண்ணமே
युगान्ताग्निं	பொளயாக்கணிய	आपतन्ते	எதிர்த்துவரும் அதை
जलौघैः	சூலவர்க்கைகளால்		(சூலத்தை)
वासवः	இத்திரன்	शरीरेण	மனசுமுற்றத்தால்
		वारयामास	தகைத்தார்.

निर्ददाह स तान्वाणान्नामकासुकनिःसृतान् । रावणस्य महाशूलः पतङ्गानिव पावकः ॥

रावणस्य	ராவணனது	तान्	அந்த
सः	அந்த	वाणान्	பாணங்களை
महाशूलः	கிறந்த சூலபுதமா	पावकः	அக்கி
	னது	पतङ्गान्	விட்டிங்களை
रामकासुक-	ஸ்ரீராமரது கிஸ்கினி	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
निःसृतान्	ன்று வெளியாக்ந்த	निर्ददाह	பெரகக்கிவிட்டது.

दृष्ट्वा तान् भस्मसाद्भूताञ्छूलमस्पर्शचूर्णितान् । सायकानन्तरिक्षस्थान्राघवः क्रोधमादरन् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	भस्मसाद्भूतान्	சாம்பலா னாவகளாய்
अन्तरिक्षस्थान्	சூகாயத்தைவண்டந்த	दृष्ट्वा	கவனித்து
तान् सायकान्	அந்த பாணங்களை	क्रोधं	கொபத்தை
शूलमस्पर्श-	சூலபுதத்தின் ஸ்பர்	आदरन्	கொண்டார்.
चूर्णितान्	சத்தால் தூவாகி		

स तां मातलिनाऽऽनीतां शक्तिं वासवनिर्मिताम् । जगद् परमकुन्दो राघवो रघुनन्दनः ॥

ச:	அந்த	சானிதா	கொண்டு வரப்பட்ட
ரஹுந்ந:	ரகுநுலச்செல்லுராகிய		தாம்
ராஹ:	பூதிராமர்	வாசவநிர்மிதா	இந்திரனுல் சிருஷ்டிக்கு
பரமகும்:	மிகக்கொப்பங்கொண்ட		கப்பட்டதுமான
	வராய்	தா் சக்தி	அந்தச் சக்தியை
மாதலிநா	மாதலியால்	ஜகாட்	தைக்கொண்டார்.

सा तोलिता बलवता शक्तिर्घण्टाकृतस्वना । नभः प्रज्वालयामास युगान्तोदकेव सप्रभा ॥

बलवता	பலகா வலியாகிய அங்	युगान्तोदका	யுழிக்கொள்ளி
	ரால்	इव	எவ்வண்ணமோ அங்
तोलिता	பிரமோதிக்கப்பட்ட		வண்ணமே
सा शक्तिः	அந்தச் சக்தி	सप्रभा	ஒளிகொண்டதாய்
घण्टाकृतस्वना	மணிமோனை கொண்	नभः	வானத்தை
	டதாய்	प्रज्वालयामास	ஒளிக்கச்செய்தது.

सा क्षिप्ता राक्षसेन्द्रस्य तस्मिञ्छूले पपात ह ॥ ३१ ॥

क्षिप्ता	பிரமோதிக்கப்பட்ட	तस्मिन्	அந்த
सा	அது	छूले	சூலத்தில்
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸேன்டிரன்	पपात ह	மோதியது.

भिन्नः शक्त्या महाञ्छूलो निपपात हतवृत्तिः ॥ ३२ ॥

महान्	சிறந்த	भिन्नः	பிள வண்டதாய்
शूलः	சூலமானது	हतवृत्तिः	மகிழையற்று
शक्त्या	சக்தியால்	निपपात	சிழிமுந்தது.

सांभु साध्विति भूतानि प्रशंसु रघूत्तमम् ॥ ३३ ॥

भूतानि	பிராணிகள்	इति	என்று
सांभु	"நன்றுமுடிந்தது,	रघूत्तमं	பூதிராமன்
सांभु	நன்றுமுடிந்தது "	प्रशंसुः	புகழ்த்துகொண்டாடி
			னார்கள்.

निर्विभेद ततो बाणैर्हयानस्य महाजवान् । रामस्तीक्ष्णैर्बहावैर्गजकर्णैः शितैः शरैः ॥

रामः	பூதிராமர்	तीक्ष्णैः	கொடியவைகளான
ततः	அப்பொழுது	शरैः	கணைகளாலும்
अन्य	இவனது	महावैरैः	பெருவேகங்கொண்ட
महाजवान्	வேகங்கொண்ட	शितैः	உரிய
हयान्	குதிரைகளை	बाणैः	பாணங்களாலும்
गजकर्णैः	வஜ்ராயுதத்தை	निर्विभे	பிரிந்தார்.
	கிளர்ந்து		

निर्विभेदोरसि ततो रावणं निशितैः शरैः । राघवः परमायत्तो ललाटे पत्रिभिस्त्रिभिः ॥

ततः	அப்பொழுது	निशितैः	கூசிய
राघवः	ஸ்ரீராமர்	शरैः	பாணங்களாலும்
परमायत्तः	மிக வலக்கங்கொண்ட வராய்	ललाटे	தெற்றியில்
रावणं	ராவணனை	पत्रिभिः	முன்று
उरसि	மார்பில்	पत्रिभिः	பாணங்களாலும்
		निर्विभेद	பிரிந்தார்.

स शरैर्भिन्नसर्वाङ्गो गात्रमसुतशोणितः । राक्षसेन्द्रः समूहस्थः कुल्लशोक इवावभौ ॥३६॥

समूहस्थः	பண்டரின் நடுவில்	गात्रमसुतशोणितः	உடலினின்றும் ரத்தம்
सः	அந்த [குக்கும்]		பெருக நின்றவனாய்
राक्षसेन्द्रः	ராக்ஷஸமன்னன்	कुल्लशोकः	சூத்த அசோகமரம்
शरैः	பாணங்களால்	इव	போல்
भिन्नसर्वाङ्गः	எல்லா ஆங்கங்களும் பிரிவுண்டவனாய்	आवभौ	பிரகாசித்தான்.

स रामवर्णैरभिविद्धगात्रो निशाचरेन्द्रः क्षतजादृगात्रः ।

जगाम खेदं च समाजमध्ये क्रोधं च चक्रे सुभृशं तदानीम् ॥ ३७ ॥

सः	அந்த	क्षतजादृगात्रः च	ரத்தம் வழிந்த உட லுண்டவனாய்
निशाचरेन्द्रः	ராக்ஷஸமன்னன்	खेदं	வருத்தத்தை
समाजमध्ये	பொர்க்களத்தின் நடுவில்	जगाम	கொண்டான்.
रामवर्णैः	ராமபாணங்களால்	तदानीं	அப்பொழுது
अभिविद्धगात्रः	அவயவங்களில் தாக்க பட்டவனாய்	सुभृशं	மிக
		क्रोधं च	கோபத்தையும்
		चक्रे	கொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुस्त्रिंशत्तमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19581

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4906

पञ्चोत्तरशततमः सर्गः—आन्तरिक्षं तदावतु सर्गः ॥ १९५९ ॥

युद्धाद्रावणरथापवाहनम्—ராவணனது தேரை அப்பறப்படுத்துவது.

स तेन तु तथा क्रोधात्काकुत्स्थेनार्दितो रणे । रावणः समरश्लाघी महाक्रोधमुपागमत् ॥

समरश्लाघी	போர்புகழ் கொண்ட	क्रोधात्	கோபங்கொண்டு
सः	அந்த [வனம்]	तथा	அங்ஙவண்ணமாய்
रावणः	ராவணன்	अर्दितः	துன்புறுத்தப்பட்ட வனம்
तु	அப்பொழுது	महाक्रोधः	பெருஞ்சினத்தை
रणे	போரில்	उपागमत्	கொண்டான்.
न काकुत्स्थेन	அந்த ஸ்ரீராமரால்		

स दीप्तनयनो रोषाच्चापमायम्य वीर्यवान् । अभ्यर्दयत्सुसंकुद्धो राघवं परमाहवे ॥ २ ॥

वीर्यवान्	வீரீயவாணிய	चापं	வில்லை
सः	அவர்	आयम्य	வளைத்து
सुसंकुद्धः	சிகச்சினங்கொண்ட	परमाहवे	கடுந்திடையில்
रोषान्	கொத்தால் [வாணப	राघवं	பூதீராமரை
दीप्तनयनः	கண்கள் ஜ்வலிக்கின்ற வனைய்	अभ्यर्दयन्	தாக்கினான்.

बाणधारासहस्रैस्तैः स लोयद् इवाम्बरात् । राघवं रावणो बाणैस्तदाकपिव पूरयत् ॥ ३ ॥

सः	அந்த	राघवं	பூதீராமரை
रावणः	ராவணன்	बाणधारासहस्रैः	சரணா வகங்களால்
अम्बरान्	ஆகாயத்திலிருந்து		கொருக்குண்ட
लोयद्	மேகம்	तैः	அந்த
सदाकं	ஒரு தடாகத்தை	बाणैः	பாணங்களால்
इव	எவ்வண்ணமோ	इव	முற்றும்
	அவ்வண்ணமே	पूरयत्	நிரப்பினான்.

पूरितः शरजालेन धनुर्मुक्तेन संयुगे । महागिरिरिवाकम्प्यः काकुत्स्थो न प्रकम्पते ॥ ४ ॥

महागिरिः इव	மாமலைபோல்	धनुर्मुक्तेन	வில்லினின்று விடுக்கப்பட்ட
अकम्प्यः	சலிக்காதவரான	शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
काकुत्स्थः	பூதீராமர்	पूरितः	நிரப்பப்பட்டவராய்
संयुगे	போரில்	प्रकम्पते न	சலியாதிருந்தார்.

स शरैः शरजालानि वारयन्समरे स्थितः । गभस्तीनिव सूर्यस्य प्रतिजगद् वीर्यवान् ॥

समरे	போரில்	सूर्यस्य	சூரியனுடைய
वीर्यवान्	தனிகீரராய்	गभस्तीन् इव	கொணக்களை நிகர்த்த
स्थितः	நிற்கும்	शरजालानि	பாணஜாலங்களை
सः	அவர்	प्रतिजगद्	மீண்டும் கைக்கொண்டார்.
शरैः	பாணங்களால்		
वारयन्	தடைப்பவராய்		

ततः शरसहस्राणि क्षिप्रहस्तो निशाचरः । निजघानोरसि कुद्धो राघवस्य महात्मनः ॥

क्षिप्रहस्तः	கரமேகமடைந்த	राघवस्य	பூதீராமரை
निशाचरः	ஆரக்கன்	उरसि	மார்பில்
कुद्धः	சினங்கொண்டு	शरसहस्राणि	பலபாணங்களை
ततः	அப்பொழுது	निजघान	மட்டினான்.
महात्मनः	மகாத்மாவைய		

स शोणितसमादिभ्यः समरे लक्ष्मणायजः । १४: कृत इवारण्ये सुमहान्किशुकद्रुपः ॥७॥

सः	அந்த	भरण्ये	காட்டில்
लक्ष्मणायजः	சூராயர்	कृतः	சூத்த
समरे	போரில்	सुमहान्	பெரிய
शोणितसमादिभ्यः	சத்தத்தான முதலாக	किशुकद्रुपः इव	பனாசுமரம் போல
	உண்டார்.	इव	காண்போட்டார்.

शराभिघातसंरन्धः सोऽपि जवाह सायकान् । काकुस्थः सुमहातेजा युगान्तादित्यतेजसः॥

सुमहातेजाः	சூத சூதன்களின் மீது	सुमहातेजा	மகத்தீரன் சூதையின் நிகர் த்
सः काकुस्थः अपि	அந்த சூராயரால்	इव	த இயங்கொண்டவை
शराभिघात	பாணக்களின் அடி	सायकान्	பாணங்களை
संरन्धः	யாள் சூதெதற்கொண்டவரால்	जवाह	கூதக்கொண்டார்.

ततोऽन्योन्यं सुसंख्यावृधौ तौ रामरावणौ । शरान्धकारे समरे नोपालक्षयतां तदा ॥९॥

ततः	அப்பொழுது	शरान्धकारे	பாணக்களால்
सुसंख्यौ	சூத சூதெதற்கொண்டவர்களால்	समरे	போரில் [இருண்ட
तौ	அந்த	अन्योन्यं	ஒருவரைப்பொருவர்
रामरावणौ	சூராயர், ராவணன்	तदा	அப்பொழுது
तौ	இருவர்களும்	नोपालक्षयतां न	கண்டு கொள்ளா
			திருந்தனர்.

ततः बंधसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः । उवाच रावणं वीरः प्रहस्य परुषं वचः ॥१०॥

वीरः	வீரரும்	रावणं	ராவணனைப்பார்த்து
दशरथात्मजः	தசரதர்க்கு உட்பட்ட பரின் திருமகனாக	प्रहस्य	நகைத்து
रामः	சூராயர் [அந்த	परुष	கடுமையான
ततः	அப்பொழுது	वचः	சொல்லென்றை
बंधसमाविष्टः	சேரப்ப போட்ட	उवाच	பின் வருமாறு கூறந்
	தார்ப்		தார்.

मम भार्या जनस्थानादज्ञानादाज्ञयावम । हता ते विदशा यस्मात्तस्मान्नं नासि वीर्यवान् ॥

राज्ञयावम	" இவ்வுயிர்ப்படுத்தி	भजानान्	அதீய நவனராய்
ते	உண்டன	हता	திருடிக்கொண்டு
विदशा	பாதிசயக		போகப்பட்டனர்.
मम	எனது	यस्मान् यस्मान्	எதுகை அந்தக்கார
भार्या	யுட்கள்	न	ஐ [ணத்தால்
जन्स्थानान्	புணத்தானத்தின்	वीर्यान्	வீரப்பொலி
	இந்த	असि न	அல்ல.

மயா விரிதா ரீனா வரீமானா பதாவநே । வீதேரீ பபபம் ஹ்வா ஶ்ரோஹிமிதி மந்யஸே ॥ 12 ॥

மயா	"காசா ரீனா	மயமே	பாசா த் தகா பதாவா
விரிதா	விரிதா	ஹ்வா	ஹிஹி விரிதா
மதாவநே	மதாவநே	மதே ஶ்ர:	'மதே ஶ்ர:'
வரீமானா	வரீமானா	ஹி	காசா
ரீனா	பாசா த் தகா பதாவா	மந்யஸே	மதே த் தகா பதாவா
வீதேரீ	ஶ்ர: காசா		தகா பதாவா

ஶ்ரோ ஶ்ர விநாஸாஸு பரதாஸாபிமஸக । க்ருவா காபுஸ்ய கர்ப ஶ்ரோஹிமிதி மந்யஸே ॥ 13 ॥

பரதாஸாபிமஸக	"பரதாஸாபிமஸக	ஶ்ரோ	பரதா
ஶ்ர	ஶ்ரோ! [பரதாஸாபிமஸக]	அஹ	'பரதா'
விநாஸாஸு	பரதாஸாபிமஸக	ஶ்ர:	ஶ்ரோ
காபுஸ்ய	பரதாஸாபிமஸக	ஹி	காசா
கர்ப	கர்ப	மந்யஸே	மதே த் தகா பதாவா
			தகா பதாவா

பிந்நமயாந் நில்லஜ் சாரித்ரேஷ்வநவஸ்திந । ட்பாந்மந்யஸுமாதாய ஶ்ரோஹிமிதி மந்யஸே ॥ 14 ॥

பிந்நமயாந்	"பெந்நிபெந்நவஸ்திந!	ஶ்ரோ	பரதா
நில்லஜ்	பெந்நிபெந்நவஸ்திந!	அஹ	'பரதா'
சாரித்ரேஷு	பெந்நிபெந்நவஸ்திந!	ஶ்ர:	ஶ்ரோ
ஷ்வநவஸ்திந	பெந்நிபெந்நவஸ்திந!	ஹி	காசா
ட்பாந்	பெந்நிபெந்நவஸ்திந!	மந்யஸே	மதே த் தகா பதாவா
மந்யஸே	பெந்நிபெந்நவஸ்திந!		தகா பதாவா

ஶ்ரேண ஷநதஸ்தாஸா வலே: சமூஹிதேந ச । ஶ்ராயநாஸே பசஸ்யே ச க்ருந் கர்பே பஹ்வஸா ॥

ஷநதஸ்தா	"ஶ்ரேண ஷநதஸ்தா	ஶ்ராயநாஸே	பசஸ்யே
ஶ்ரேண	ஶ்ரேண	பசஸ்யே	பசஸ்யே
வலே:	ஶ்ரேண ஷநதஸ்தா	மஹ	ஶ்ரேண ஷநதஸ்தா
சமூஹிதேந ச	ஶ்ரேண ஷநதஸ்தா	கர்ப	காசா
பவ்யா	ஶ்ரேண ஷநதஸ்தா	க்ருந்	கர்ப

அந்ஸேகேநாபிபந்நஸ்ய் கஹிதஸ்யாஹிதஸ்ய ச । கர்பண: பாயஸாஸாநா தஸ்யாஸு மூபஹ்நகஸ்ய ॥

அந்ஸேகேந	"அந்ஸேகேந	கர்பண:	காசா
அபிபந்நஸ்ய்	அந்ஸேகேந	மூபஹ்	காசா
கஹிதஸ்ய	அந்ஸேகேந	கர்ப	காசா
அஹிதஸ்ய ச	அந்ஸேகேந	மூபஹ்	காசா
பாயஸா	அந்ஸேகேந	தஸ்யா	காசா
மூபஹ்	அந்ஸேகேந		

स शोणितसपादिग्धः समरे लक्ष्मणाग्रजः । दृष्टः फुल्ल इवारण्ये सुमहान्किशुकद्रुमः ॥७॥

सः	அந்த	अरण्ये	காட்டில்
लक्ष्मणाग्रजः	ஸ்ரீராமர்	फुल्लः	பூத்த
समरे	போரில்	सुमहान्	பெரிய
शोणितसपादिग्धः	ரத்தத்தால் பூசப்பட்ட டவராய்	किशुकद्रुमः इव	பலாகாமம்போல்
		दृष्टः	காணப்பட்டார்.

शराभिघातसंरन्धः सोऽपि जग्राह सायकान् । काकुत्स्थः सुमहातेजा युगान्तादित्यतेजसः॥

सुमहातेजाः	மிக தேஜஸ்கொண்ட	युगान्तादित्य-	ஐழிக்குரியனின்
सः काकुत्स्थः अपि	அந்த ஸ்ரீராமரும்	तेजसः	த ஓள்கொண்டனவ
शराभिघात-	பாணக்களின் அடி		களான
संरन्धः	யால் ஆவேசக்கொண்டவராய்	सायकान्	பாணக்களை
		जग्राह	ஹைக்கொண்டார்.

ततोऽन्योन्यं सुसंन्धाबुधौ तौ रामरावणौ । शरान्धकारे समरे नोपालक्षयतां तदा ॥९॥

ततः	அப்பொழுது	शरा-धकारे	பாணக்களால்
सुसंन्धौ	மிக ஆவேசக்கொண்டவர்களாய்	समरे	போரில் [இருண்ட]
		अन्योन्यं	ஒருவரைப்போருவர்
तौ	அந்த	तदा	அப்பொழுது
रामरावणौ	ஸ்ரீராமர், ராவணன்	उपालक्षयतां न	கண்டுகொள்ளா
उभौ	இருவர்களும்		திருந்தனர்.

ततः क्रोधसमाविष्टो रामो दशरथात्मजः । उवाच रावणं वीरः प्रहस्य परुषं वचः ॥१०॥

वीरः	வீரரும்	रावणं	ராவணனைப்பார்த்து
दशरथात्मजः	தசரதசக்கிரவர்த்தி யாரின் திருமகனாகு	प्रहस्य	நகைத்து
रामः	ஸ்ரீராமர் [மூலிய]	परुषं	கடுமையான
ततः	அப்பொழுது	वचः	சொல்லொன்றை
क्रोधसमाविष्टः	கொபம் மேலிட்டவராய்	उवाच	பின்வருமாறு அரைந்
			தார்:

मम भार्या जनस्थानादज्ञानाद्राक्षसाधम । हता ते विवशा यस्मात्तस्माच्चं नासि वीर्यवान् ॥

राक्षसाधम	“ இராக்கஸப்பதரே!	अज्ञानात्	அறிவாதவனாய்
ते	உன்னால்	हता	திருடிக்கொண்டு
विवशा	பாதினயான		போகப்பட்டனன்.
मम	எனது	यस्मात् तस्मात्	எதுமோ அந்தக்கார
भार्या	மனைவி	त्वं	நீ [ஊத்தால்]
जनस्थानात्	ஜனஸ்தானத்திலி	वीर्यवान्	வீர்யவானி
	ருந்து	असि न	அல்ல.

शरोऽहमिति चात्मानमवगच्छसि दुर्मते

॥ १७ ॥

दुर्मते "தூர்ப்புத்தியே!
आत्मानं உன்னை
अहं च 'நான் தான்
शरः 'சூரன்"

इति என்னு
अवगच्छसि எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனை.

नैव लज्जाऽस्ति ते सीतां चोरवद्व्यपकर्षतः

॥ १८ ॥

सीतां "சீதைையை
चोरवत् திருடன்போல
व्यपकर्षतः திருடிய

ते உனக்கு
लज्जा வெட்கம்
अस्ति न एव இல்லவே இல்லை.

यदि मत्सन्निधौ सीता धर्षिता स्याच्चया बलात् । भ्रातरं तु खरं पश्येस्तदा मत्सायकैर्हतः॥

त्वया "உன்னால்
मत्सन्निधौ என் முன்னிலையில்
सीता சீதை
बलात् பலாத்காரமாய்
धर्षिता स्यात् கிட்டப்பெற்றிருப்ப
यदि ஆகில் [பான்

तदा அப்பொழுது
मत्सायकैः எனது பாணங்களால்
हतः கொல்லப்பட்டீ
भ्रातरं தம்பிரானிய
खरं तु காணையும்
पश्ये: கண்கடாய்தரிசிப்பாய்.

दिष्ट्याऽसि मम दुष्टात्मंश्चक्षुर्विषयमागतः

॥ २० ॥

दुष्टात्मन् "தூராத்மாவே!
मम எனது
चक्षुर्विषय கப்புலனை

आगतः अस्ति கிட்டவிட்டனை.
दिष्ट्या பேக், எனது கொள்
கை சினைவேறியது.

अथ त्वां सायकैस्ताक्ष्णैर्नया मे यमसादनम्

॥ २१ ॥

अथ "இப்பொழுது
सायकैः கூரிய பாணங்களால்
ताक्ष्णैः அதுக்கப்பட்டு

त्वां உன்னை
यमसादनं நமனுக்குக்கு
नयामि அதுப்பிவைக்கிறேன்.

अथ ते मच्छरैश्छिन्नं शिरो ज्वलितकुण्डलम् । क्रव्यादा व्यपकर्षन्तु विकीर्णं रणपांसुषु ॥

अथ "இப்பொழுது
मच्छरैः எனது பாணங்களால்
छिन्नं அதுக்கப்பட்டு
रणपांसुषु போர்ப்புழுதிகளில்
विकीर्णं புரளும்

ज्वलितकुण्डलं ஜ்வலிக்கும் குண்டலை
ते உனது [க்கனற்ற
शिरः தலையை
क्रव्यादा: ஊனுண்பவைகள்
व्यपकर्षन्तु இங்குமக்கும்
இழுக்கட்டும்.

निपत्योरसि गृध्रास्ते क्षितौ क्षिप्तस्य रावण । विवन्तु रुधिरं तपाच्छरशल्यान्तरोत्थितम् ॥

रावण "ராவண!
गृध्राः கழுஞ்சுள்
क्षितौ பூமியில்
क्षिप्तस्य கீழ்த்தப்பட்ட
ते उरसि உனது மார்பில்

निपत्य உட்கார்ந்து
शरशल्यान्तरोत्थितं பாணப்புண்களினின்று வெளிவரும்
रुधि: ரத்தந்நை
तपा: தாகத்துடன்
विवन्तु வருகட்டும்.

अथ मद्राणभिन्नस्य गतासोः पतितस्य ते । कर्पन्त्वान्द्राणि पतगा गरुत्पन्त इवोरमान् ॥

अथ	" இப்பொழுது	आन्त्राणि	காம்புகளை
मद्राणभिन्नस्य	உண்டு பரணங்கனால்	पतगाः	பறவைகள்,
	பிரியவுண்டு	उरमान्	பாம்புகளை
गतासोः	உயிரிழந்து	गरुत्पन्तः	கருடர்கள்
पतितस्य	சாய்ந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே,
ते	உண்டு	कर्मणु	இழுக்கட்டும்

दृष्टोऽसि महतः कालादिष्ट्या दृष्टिपथं गतः । अथ क्रोधं विमोक्ष्यामि सीतादरणसंभवम् ॥

दुष्टः	" துஷ்டஞ்செய்தீ	अथ	இப்பொழுது
महतः	நீண்ட	सीतादरणसंभवे	சீதைதையத்திருந்து ॥
कालात्	காலத்திற்குப்பின்		தரூண்டாகிய
दृष्टिपथं	கட்புலனை	क्रोधं	கிளத்தை
गतः असि	அடைந்திருக்கின்றாய்.	विमोक्ष्यामि	தணித்துக்கொள்
दिष्ट्या	மேலே, கீழாகியது		வேண்டி
	கிட்டிற்று		

इत्येवं संवदन्सीरो रामः शत्रुनिवर्हणः । राक्षसेन्द्रं समीपस्थं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ २६ ॥

शत्रुनिवर्हणः	சத்ருஸம்ஹாரகாரண	समीपस्थं	சமீபத்திலிருக்கும்
वीरः	வீரராகிய	राक्षसेन्द्रं	ராக்ஷஸோத்தமனை
रामः	ஸ்ரீராமர்	शरवर्षैः	பரணவீரவக்கனால்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	अवाकिरत्	பொழிந்தார்.
संवदन्	கூறிக்கொண்டே		

बभूव द्विगुणं वीर्यं बलं हर्षश्च संयुगे । रामस्यास्त्रबलं चैव शत्रोर्निधनकाङ्क्षिणः ॥ २७ ॥

शयोः	சத்ருவின்	बलं	ஆற்றலும்
निवनकाक्षिणः	வனதையக்கொரிய	हर्षः च	உச்சாஹமும்
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	अस्त्रबलं एव	அஸ்திரத்தையும்
संयुगे	போரில்		அவ்வண்ணமே
वीर्यं	ஆண்மை	च	திரட்டித்து விளக்கி
द्विगुणे बभूव	இரட்டித்து விளக்கி		யது.

प्रादुर्ध्वभूरस्त्राणि सर्वाणि विदितात्मनः । महर्षाच्च महातेजाः शीघ्रहस्ततरोऽभवत् ॥ २८ ॥

विदितात्मनः	அறிவுமுடந்த அவ	महर्षेण	மகாதேவஸ்வியரோடும்
	ருக்கு	महर्षात्	உத்தமாதத்தால் (வார்
सर्वाणि	எல்லா	शीघ्रहस्तरः	மிக விரைந்த கைகளை
ःस्त्राणि च	அஸ்திரங்களும்		கங்கொண்டவராய்
प्रादुर्ध्वः	முந்தே, தாண்டின.	अभवत्	ஆனார்.

शुभान्येतानि चिह्नानि विज्ञायात्मगतानि सः । भूय एवाद्यद्राक्षो रावणं राक्षसान्तकृत् ॥

सः	ஆந்த	विज्ञाय	சுவனித்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	राक्षसान्तकृत्	ஆரக்கர்களுக்கு அழிவை விளைவிப்பவராய்
एतानि	இந்த	रावणं	ராவணனை
आत्मगतानि	தன்னிடம் தேர்ந்திய	भूयः एव	மீளவும்
शुभानि	சுப	अद्यत्	தான் புதுக்கிறார்.
चिह्नानि	சொருனங்களினை		

हरीणां चाश्मनिकरैः शरवैश्व राघवात् । हन्यमानो दशमीवो विवूर्णहृदयोऽभवत् ॥३०॥

हरीणां	காணரர்களின்	हन्यमानः	புடைக்கப்படும்
अश्मनिकरैः च	சற்குளியங்களாலும்	दशमीवः	தாவணன்
राघवात्	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து	विवूर्णहृदयः	உள்ளமுதறல்கொண்
शरवैः च	பாணவர்களுக்காலும்	अभवत्	ஆனான். [டவனாய்]

यदा च शस्त्रं नारेभे न व्यकर्षच्छरासनम् । नास्य प्रत्यकरोद्दीर्यं विक्रवेनान्तरात्मना ॥
क्षिप्ताश्चापि शरास्तेन शस्त्राणि विविधानि च । न रणार्थाय वर्तन्ते मृत्युकालेऽभिवर्ततः ॥
सूतस्तु रथनेताऽस्य तदवस्थं समीक्ष्य तम् । शन्युद्धादसंभ्रान्तो रथं तस्यापवाहयत् ॥

यदा	எப்பொழுது	शस्त्राणि च	ஆயுதங்களும்
शस्त्रं	ஆயுதத்தை	रणार्थाय	போரில் பயனுற்றனவாய்
नारेभे च	தொடக்கிலையோ	वर्तन्ते न	ஆகவில்லையோ அப்
शरासनं च	கிலையும்	अस्य	இவனது [பொழுது]
व्यर्षेत् न	வளைக்கவில்லையோ	रथनेता	தேரோட்டும்
विक्रवेन	கலவாமுற்ற	सूतः तु	சூரதியும்
अन्तरात्मना	உள்ளத்தால்	तदवस्थं	அந்நிலைமகொண்ட
अस्य	இவனது	तं	அவனை
दीर्यं	மீரதரபமும்	समीक्ष्य	கவனித்து
प्रत्यकरोत् न	செல்லாதிருந்ததோ	असंभ्रान्तः	கலவாமுற்றவனாய்
यदा	எப்பொழுது	शनैः	மெல்ல
तेन	அவனால்	युद्धात्	போரிலின்றி
क्षिप्ताः	கிடுக்கப்பட்ட	तस्य	அவனது
शराः अपि च	பாணங்களும்	रथं	தேரை
मृत्युकाले	சாவ(கிட்டிய)காலத்தில்	अपवाहयत्	அப்புறஞ்செலுத்தி
अभिवर्ततः	பொருக்கு வந்திருக்		னான்.
विविधानि	பல [கும் அவனது		

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चोत्तरशततमः सर्गः ॥

पञ्चतन्त्रतन्त्रः सर्गः—நாற்றாருவது ஸர்க்கம் || १०६ ||

रावणरथप्रत्यानयनम्—ராவணனுது தேரைத் திருப்பிக்கொண்டுவருவது.

स तु मोहात्सुसंकुदः कृतान्तबलबोद्धितः । क्रोधसंरक्तनयनो रावणः सुतमब्रवीत् ॥ १ ॥

கூதான்தவலபோத்தி: கமனது சக்திக்காட் புங்குட: மிகக்கொபக்கொண்
பட்ட
ச: ஆந்த
ராவண: து ராவணனும்
மோகா: மதிராயக்கத்தால்
கோபசர்கநயன: கோபத்தால் கண்கள்
சு: சாரதியைப்பார்த்து
அவ்வீ: பின்வருவாறு சொ
புத்தான்:

हीनवीर्यमिवाशक्तं पौरुषेण विवर्जितम् । भीरुं लघुमिवासन्नं विहीनमिव तेजसा ॥ २ ॥

विमुक्तमिव माया भिरसैरिव बहिष्कृतम् । मामवज्ञाय दुर्बुद्धे स्वया बुद्ध्या विवेष्टसे ॥

துவ: "கெடுமதியினே !
பौरुஷே விவரித் ஆண்மையற்ற
அசை: கைவாளராகாத
ஹீனவீர: இழிவீர்யங்கொண்ட
வனை
இவ: போன்றவாறும்,
அசை: ஆற்றலற்று
பீர: பயக்காளியான
சு: அற்பனை
இவ: போன்றவாறும்,
தேசா விஹீ: பரிதாபமற்றவனை
இவ: போன்றவாறும்,
மா: என்னை
அவஜாய: அவமதித்து
சுவா: உனது
சுபு: புத்திகொக்கொண்டு
விவே: கடக்காற்றும்.

किमर्थं मामवज्ञाय मच्छन्दमनयेद्य च । त्वया शत्रोः समक्षं मे स्थोऽयमववाहितः ॥ ४ ॥

தவா: "உன்னால்
மா: என்னை
அவஜாய: அவமதித்தும்
மச்சந்: எனதபிரபிராயத்தை
அனவே: எதிர்பாராமலும்
சா: சத்ருவுக்கு
சமக்: முன்னிலையில்
மே: எனது
அய்: இக்கதாரானது
கிமर्थ: என்னகாரணமாய்
அவவா: அப்புறஞ்செலுத்தப்
பட்டது?

त्वयाऽय हि ममानार्थं चिरकालसमाजितम् । यशो वीर्यं च तेजश्च प्रत्ययश्च विनाशितः ॥

அனார்: "சிலங்குணந்தவனை !
அய: இப்பொழுதோ
தவா: உன்னால்
மம: எனது
சிரகாலசமாரி: வெகுநாளாகச்சம்
பாதிக்கப்பெற்ற
ய: அகமும்
வீ: ஆற்றலும்
தே: ஆண்மையும்
மதய: கம்பிக்கையும்
வ: ஆகிய எல்லாமும்
வினா: அழிக்கப்பட்டது.

शत्रोः प्रख्यातवीर्यस्य रञ्जनीयस्य विजयैः । पश्यतो सुदुलुब्धोऽहं कृतः कापुरुषस्त्वया ॥

प्रख्यातवीर्यस्य "புகழ்படைத்து பிர
தரபங்கொண்டு

सुदुलुब्धः பிரபலால் கொண்டு
ருந்த

विजयैः பரங்கிரமங்களால்

अहं நான்

रञ्जनीयस्य கா முறத்தக்க

स्वया உன்னால்

शत्रोः மாற்றான்

कापुरुषः இழிபுருஷனாக

पश्यतः பார்க்குகொண்டு
ருக்கையில்

कृतः செய்கப்பட்டேன்.

यस्त्वं रथमिमं मोहान्न चोद्धसि दुर्मते । सत्योऽयं प्रतिकी मे परेण त्वमुपस्कृतः ॥ ७ ॥

दुर्मते "கெடுமதியனே!

उद्धसि न ஒட்டிச் செல்லா திருக்க

यः எந்த

अथ இந்த [கின்றனையோ,

त्वं நீ

मे எனது

मोहान् மதியக்கங்கொண்டு

प्रतिकी: அனுபரணம்

इमं இந்த

सत्यः உண்மையே.

रथं ரதத்தை

त्वं நீ

च இன்னும்

परेण சத்ருவால்

न हि तद्विद्यते कर्म सुहृदो हितकाङ्क्षिणः ।

उपस्कृतः தயாரிக்கப்பட்டவன்.

तत् "அந்த

रिपूणां सदृशं चैतन्न त्वयैतत्स्वनुष्ठितम् ॥

कर्म हि காரியமோ

रिपूणां च சத்ருக்களுக்கே

हितकाङ्क्षिणः நலத்தை நாடிய

सदृशं ஏற்றது.

सुहृदः நண்பனிடம்

तु இப்பொழுது

विद्यते न இராது.

एतत् இது

प्रात् இது

स्वया உன்னால்

स्वनुष्ठितं न நன்மைக்காய்ச்செய்ய
ப்படவில்லை.

निर्वर्तय रथं शीघ्रं यावन्नोपैति मे रिपुः । यदि वाऽध्युषितो वाऽसि स्मर्यन्ते यदि वा गुणाः ॥

अध्युषितः "அடுத்துப் பிழைத்த
வனாக

मे எனது

असि यदि वा திருக்கிருவாகில்

रिपुः சத்ரு

गुणाः वा உபகாரங்களாவது

उपैति न यावत् நாடி வருவதற்குள்

स्मर्यन्ते यदि वा நினைக்கப்படுகின்றன

शीघ्रं விரைவாய்

रथे ரதத்தை

निर्वर्तय திருப்புவரவாக,ர

एवं परपमुक्तस्तु हितबुद्धिरबुद्धिना । अवशीद्रावणं सूतो हितं सानुनयं वचः ॥ १० ॥

तु அப்பொழுது
अबुद्धिना அறிவினியாகும்
அவனால்

सूतः காரதி

एवं மேற்கண்டவாறு

रावणं ராவணனைப் பார்த்து

परथं கொடுமையாய்

सानुनयं தேற்றாவுடன்கூட

उक्तः எசப்பெற்ற

हितं நன்மை பயக்கும்

हितबुद्धिः நலத்தை நாடி நின்ற

वचः சொல்லொன்றை

अवशीत् பின்வருமாறு

பொழிந்தான்;

न भीतोऽस्मि न मूढोऽस्मि नोपजम्नोऽस्मि शत्रुभिः ।

न प्रमत्तो न निःस्नेहो विस्मृता न च सन्निक्रिया

॥ ११ ॥

अस्मि	" நாம்	उपजम्नः	தடாநிக்கப்பட்டவன்
भीतः	பயந்தவன்	न	அல்லன்.
मूढः	ஆய்நான்.	प्रमत्तः	செருக்குற்றவனும்
अस्मि	நாம்	म	ஆய்நான்.
मूढः	ஆய்நிலி	निःस्नेहः	அன்பற்றவனும்
न	ஆய்நான்.	न	அல்லன்.
अस्मि	நாம்	सन्निक्रिया च	உபகாரமும்
शत्रुभिः	சத்ருக்களால்	विस्मृता न	மறக்கப்படவில்லை.

मया तु हितकामेन यज्ञश्च परिरक्षता । स्नेहप्रस्कन्धमनसा प्रियमित्यप्रियं कृतम् ॥ १२ ॥

हितकामेन	" கன்னைவாய்க்கொரி	तु	தூப்பொழுது
यज्ञः	புகழை [யவனும்	प्रियं	நன்மை
परिरक्षता	ரகிக்கின்றவனும்	हति	எனக்கொண்டு
स्नेहप्रस्कन्धमनसा च	அன்பு ததும்பிய மன கொண்டவனுமான்	अप्रियं	தேவரீ கிரும்பப் படாதது
मया	என்னால்	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

नास्मिन्नर्थे महाराज स्वं मां प्रियहिते रतम् । कथिल्लघुरिवानार्यो दोषतो गन्तुपर्हसि ॥

महाराज	" மகாராஜரே !	वि	தேவரீ
प्रियहिते	நலந்திதும் கேழ்மந் திதும்	भनार्यः	செயினர்
रतं	செட்டிபுருக்கும்	कथित्	ஒரு
मां	என்னை	कथुः इव	சாதாரணன்போன்று
अस्मिन् अर्थे	இந்தக் காரியத்தில்	दोषतः गन्तुं	குற்றங்கொள்ள
		अर्हसि न	கடாது.

श्रूयतां त्वभिधास्यामि यन्निमित्तं मया रथः । नदीवेग इवाभोगे संयुगे विनिवर्तितः ॥

आभोगे	" மேட்டில்	यन्निमित्तं	ஏதுகாரணமாய்
नदीवेगः	நதிவெள்ளம்	विनिवर्तितः	திரும்பிவரப்பட்ட கோ அதை
इव	எல்லண்ணாமோ	अभिधास्यामि	விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்.
	அல்லண்ணமே		
संयुगे	பேரில்	तु	தூப்பொழுது
रथः	ரதமாவது	श्रूयतम्	செவ்வாய்க்கப்பட்ட இம்.
मया	என்னால்		

अपं तवावगच्छामि महता रणकर्मणा । न हि ते वीर सौमुख्यं ग्रहर्षं वोपधारये ॥ १५ ॥

तव	" தேவரீருக்கு	वीर	" ஞாரே !
महता	பெரும்	ते हि	தேவரீரிடமோ
रणकर्मणा	பேரந்தொழிபாடு	सौमुख्यं	முகக்களைவையும்
अपं	களைப்பை	ग्रहर्षं वा	உதவாறுத்தனையும்
अवगच्छामि	அறிந்துகொண்டேன்.	उपधारये न	மரன் காணவில்லை.

रथोद्धनखिन्नाश्च त इमे रथवाजिनः । दीना घर्मपरिश्रान्ता गावो वर्षहता इव ॥ १६ ॥

தே	“அந்த	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
इमे	இந்த	घर्मपरिश्रान्ताः	கொடியிலால் களைத்து
रथवाजिनः च	தேர்க்கு திரைகளும்	दीनाः	கோர்த்தனாகளாய்
वर्षहताः	மணமுதலால் தாக்	रथोद्धनखिन्नाः	ரதத்தை தவகித்துச் செ
गावः	பசுக்கள் [குண்ட		ல்ல வழுத்தமுற்றன.

निमित्तानि च भूयिष्ठं यानि प्रादुर्भवन्ति नः । तेषु तेष्वभिपन्नेषु लक्षयाम्यप्रदक्षिणम् ॥

नः	“நமக்கு	अभिपन्नेषु	உண்டாகிய
भूयिष्ठं	பலவாய்.	तेषु तेषु	அனையனையதனிலும்
यानि निमित्तानि	எந்தக் கருணைக்கள்	अप्रदक्षिणं च	அகப்பத்தையே
प्रादुर्भवन्ति	தோன்றினவோ	लक्षयामि	காண்கின்றேன்.

देशकालौ च विज्ञेयौ लक्षणानीद्वितानि च । दैन्यं खेदश्च हर्षश्च रथिनश्च वलावलम् ॥

स्थलनिष्ठानि भूमेश्च समानि विषमाणि च । युद्धकालश्च विज्ञेयः परस्यान्तरदर्शनम् ॥

उपयानापयाने च स्थानं प्रत्यवसर्पणम् । सर्वमेन्द्रियस्थेन ज्ञेयं रथकुटुम्बिना ॥ २० ॥

रथरथेन	“ரதத்திலிருக்கும்	स्थलनिष्ठानि	பள்ள இடங்களும்
रथकुटुम्बिना	தேரோட்டும் காரதி	समानि	சம இடங்களும்
	யால்	विषमानि च	தாறுமாறான விடங்
देशकालौ च	தக்க இடமும் தக்க		களும்
	காலமும்	परस्य	மாற்றானின்
विज्ञेयौ	கவனிக்கத்தக்கவை,	अन्तरदर्शनं च	எந்திரத்தை அறித
लक्षणानि	சுருதுதல்கூறணங்		தும்
	களும்	उपयानापयाने च	கிட்டிப்போவதும்
रथिनः	ரதத்திலிருக்கும்		எட்டிப்போவதும்
	வீரனின்	स्थानं	நிற்றலும்
इद्वितानि च	அக்கக்குறிப்புளும்	प्रत्यवसर्पणं	எதிர்த்துச்செல்லு
दैन्यं	எக்கமும்	एतत्	இது [தலும் ஆகிய
खेदः च	துக்கமும்	सर्वं	யாவும்
हर्षः च	உதஸாறுமும்	ज्ञेयं	அறிபத்தக்கது.
वलावलं च	பலமும் பலமின்மை	युद्धकालः च	போர்க்காலிய காலமும்
भूमेः	பூமியின் [யும்	विज्ञेयः	கவனிக்கத்தக்கது.

तव विश्रमहेतोश्च तथैषां रथवाजिनाम् । रौद्रं वर्जयता खेदं क्षमं कृतमिदं मया ॥ २१ ॥

तव च	“தேவரிருக்கும்	रौद्रं खेदं	கொடிய களைப்பை
एषां	இந்த	वर्जयता	போக்குபவனாகிய
रथवाजिनां तथा	தேர்க்கு திரைகளும்	मया	என்னால்
	கும்	इदं	இப்பொழுது
विश्रमहेतोः	களைப்பாறுவதற்காக	क्षमं	தக்கதே
		कृतम्	புரியப்பட்டது.

श्रुत्वा रावणवाक्यं तु सारथिः संन्यवर्तत ॥ २८ ॥

८	அப்பொழுது	ராவணவாக்யம்	ஈரவணவாக்யம் கட்டின
சாரதி:	சாரதி	சுரபா	சிறிபொற்கொண்டி [கார]
		சன்யவர்த்த	நிர்த்தவர்த்தம்.

ततो द्रुतं रावणवाक्यचोदितः प्रचोदयामास हयान्स सारथिः ।

स राक्षसेन्द्रस्य ततो महारथः क्षणेन रामस्य रणायतोऽभवत् ॥ २९ ॥

सः	அந்த	ततः	அப்பொழுது
सारथिः	சாரதி	राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஷசேந்திரன்
ततः	அப்பொழுது	सः	அந்த
रावणवाक्यचोदितः	ஈரவணவாக்யம் கட்டின பெற்றவனாய்	महारथः	சிறந்த தேருள்
हयान्	குதிரைகளை	क्षणेन	கொடிய்பொழுதில்
द्रुतं	விரைவாய்	रामस्य	ராமருடைய
प्रचोदयामास	ஊண்டிருந்தான்.	रणायतः	போர் முனையில்
		अभवत्	விரைகொண்டது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षडुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19180

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 4689

सतोत्तरशततमः सर्गः—आन्तेपुत्रावत्तु लोकेकम् ॥ १०७ ॥

आदित्यहृदयोपदेशः—शुद्धिपूर्वकं पुत्रोपापदेवम्.

ततो युद्धपरिश्रान्तं समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥
देवतैश्च समागम्य द्रुपदभ्यागतो रणम् । उषागम्यान्नवाद्राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥ २ ॥

देवतैः	தேவர்களோடு	चिन्तया	கவலைப்படன்
समागम्य	கூடி	स्थितं च	நிலை நுகொண்டிருந்தான்
रणं	போரை	रावणं	ஈரவணனை
दृष्ट्वा	பார்த்த	अग्रतः	முன்னே
अभ्यागतः	வந்த	दृष्ट्वा	கண்டு
भगवान्	கந்த பஞ்சவர்ணியுள்ள	युद्धाय	போருக்கு
अगस्त्यः	அகஸ்திய [ஈரவிர]	समुपस्थितं	அமத்தபநித
ऋषिः च	முனிவரும்	रणं	போர்
ततः	அப்பொழுது	उषागम्य	அருகி
युद्धपरिश्रान्तं	யுத்தத்தில் களைத்து	अग्रतो	நினைவாற்றாது நிற்கா
समरे	போரில்		யோக்கத்தருவினார்:

ராம ராம மஹாபாஹி ஶ்ருணு குரு சனாதனம் । யேன சர்வானி ந்யத்ய சவரே விஜயிஷ்யஸி ॥
 ஆதில்யஹ்ருய புஷ்பே தர்சனபுரிநாசனம் । ஜபாஸதே ஜபேதில்யபாஸ்யம் பரம் க்ஷிபம் ॥ ௪ ॥
 சர்வமக்ஷயமாஹ்ருயம் சர்வபாபபிராசனம் । சிந்தாசோகபிரசமபாயுர்யுபநமூலபம் ॥ ௫ ॥

ராம	" (௫) ராம தயாசம் ।	ஜபாஸதே	விஜயபுரிநாசனம் ஆபாசம் ।
ராம	ஆபாசம் ராம தயாசம் ।	அஷ்டாய	ஆபாசம் தயாசம் । தயாசம்
ராம	புஷ்பே தயாசம் ।	பரம் க்ஷிப	பரம் க்ஷிபம் தயாசம் தயாசம்
மஹாபாஹி	மஹாபாஹி (௫) தயாசம் ।	சர்வமக்ஷய-	சர்வமக்ஷயம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
சவரே	சவரே தயாசம்	மாஹ்ருயம்	மாஹ்ருயம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
யேன	யேன தயாசம்		தயாசம்
அசீனம்	அசீனம் தயாசம்	சர்வபாபபிராசனம்	சர்வபாபபிராசனம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
சர்வானி	சர்வானி தயாசம்		தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
விஜயிஷ்யஸி	விஜயிஷ்யஸி தயாசம் தயாசம் தயாசம்	சிந்தாசோக-	சிந்தாசோகம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
	தயாசம் தயாசம்	பிரசமம்	பிரசமம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
௪௫	தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	பாயுர்யுபந-	பாயுர்யுபநம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
புஷ்பே	புஷ்பே தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	அசமம்	அசமம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
சனாதனம்	சனாதனம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	ஆதில்யஹ்ருய	ஆதில்யஹ்ருயம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
குரு	குரு தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	விஷம்	விஷம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
தர்சனம்	தர்சனம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	அபேத்	அபேத் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
தர்சனபுரிநாசனம்	தர்சனபுரிநாசனம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்		தயாசம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்

ரश्मिमान्ते समुद्यन्ते देवासुरनमस्कृतम् । पूजयस्व विवस्वन्ते भास्करं भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥

ரஷ்மிமான்-	" (௬) ரஷ்மிமான் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	பாஸ்கரம்	பாஸ்கரம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
சமூத்யந்தம்	சமூத்யந்தம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	புருஷேஸ்வரம்	புருஷேஸ்வரம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
தேவாசுர-	தேவாசுரம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	விவஸ்வந்தம்	விவஸ்வந்தம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
நமஸ்க்ருதம்	நமஸ்க்ருதம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	பூஜயஸ்வ	பூஜயஸ்வ தயாசம் தயாசம் தயாசம்

सर्वदेवात्मको ह्येष तेजस्वी रश्मिभावनः । एष देवासुरगणाल्लोकान्पाति गर्भस्तिभिः ॥

ஶ்ய: ஹி	" (௭) ஶ்ய: தயாசம்	ஶ்ய:	ஶ்ய: தயாசம்
சர்வதேவாத்மக:	சர்வதேவாத்மகம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	தேவாசுரணாம்	தேவாசுரணாம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
தேஜஸ்வீ	தேஜஸ்வீ தயாசம் தயாசம் தயாசம்	லோகானாம்	லோகானாம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
ரஷ்மிபாவன:	ரஷ்மிபாவனம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்	பாதி	பாதி தயாசம் தயாசம் தயாசம்

एष ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवः स्कन्दः प्रजापतिः । महेशो धनदः काशो यमः सोमो ह्यर्षो पतिः॥

ஶ்ய: ஹி	" (௮) ஶ்ய: தயாசம்	மஹேஸ்வரம்	மஹேஸ்வரம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
பிரஜா ப	பிரஜா ப தயாசம் தயாசம் தயாசம்	புருஷேஸ்வரம்	புருஷேஸ்வரம் தயாசம் தயாசம் தயாசம்
விஷ்ணு: ச	விஷ்ணு: ச தயாசம் தயாசம் தயாசம்	காச:	காச: தயாசம் தயாசம் தயாசம்
சிவ:	சிவ: தயாசம் தயாசம் தயாசம்	யம:	யம: தயாசம் தயாசம் தயாசம்
ஸ்கந்த:	ஸ்கந்த: தயாசம் தயாசம் தயாசம்	சோம:	சோம: தயாசம் தயாசம் தயாசம்
பிரஜாபதி:	பிரஜாபதி: தயாசம் தயாசம் தயாசம்	அர்ச்சு: பதி:	அர்ச்சு: பதி: தயாசம் தயாசம் தயாசம்

पितरो वसवः साध्या अश्विनौ परतो मनुः । वायुर्वह्निः प्रजाप्राण ऋतुकर्ता प्रभाकरः ॥

प्रभाकरः हि	" ஒளிவைத்தருபவ ராகிய இவர்தான்	मरुतः	மருத்துக்கள் ;
पितरः	பிதர்க்கள் ;	मनुः	மனுபகலான் ;
वसवः	வசவதேவதைகள் ;	वायुः	வாயுதேவர் ;
साध्याः	ஸாத்யர்கள் ;	वह्निः	அக்னிடேவர் ;
अश्विनौ	அக்னினிடேவர்கள் ;	प्रजाप्राणः	பிரஜைகளின் உயிர் ;
		ऋतुकर्ता	ருதர்களைப்படைத்தவர்.

आदित्यः सविता सूर्यः स्वर्गः पूषा गभस्तिमान् । सुवर्णसदृशो भानुर्हिरण्यरेता दिवाकरः ॥

आदित्यः	" அதிதிதேவரின் புதல்வர் ;	गभस्तिमान्	கிரணங்களைபுடை யவர் ;
सविता	சிருஷ்டிப்பவர் ;	सुवर्णसदृशः	பொன்னிறம் கொண்டவர் ;
सूर्यः	கிரியைகளைச் செய்யு மாறு துண்டிப்பவர் ;	भानुः	பிரகாசிப்பவர் ;
स्वर्गः	ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிப் பவர் ;	हिरण्यरेताः	{ பொன்மயமான பிரம் மாண்டத்தை உண் டாக்கியவர் ;
पूषा	மழையால் போஷிப் பவர் ;	दिवाकरः	பகலை ஆக்கியவர்.

हरिदश्वः सहस्रार्चिः सप्तसन्निभरीचिमान् । तिमिरोन्मथनः शंभुस्त्वष्टा मार्तण्ड अंशुमान् ॥

हरिदश्वः	" பச்சைக்குதிரைக ளைக்கொண்டவர் ;	तिमिरोन्मथनः	இருளைமொழிப்பவர் ;
सहस्रार्चिः	பல கிரணங்களை புடையவர் ;	शंभुः	சேதமத்தைத்தரு பவர் ;
सप्तसन्निभः	ஸப்த என்ற குதிரை வையுடையவர் ;	त्वष्टा	ஸர்வஸம்ஹாரகர்.
सन्निभरीचिमान्	ஒளிக்கதிர்களைக் கொண்டவர் ;	मार्तण्डः	{ ஸர்வசம்ஹாரத்தில் அழிந்தவற்றை மீண்டும் படைக்கு மாறு தேவன் நியவர் ;
		अंशुमान्	பிரகாசிப்பவர்.

हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो भास्करो रविः । अग्निगर्भोऽदितेः पुत्रः शङ्खः शिशिरनाशनः ॥

हिरण्यगर्भः	பிரம்மாண்டத்தின் உருவில் விளங்குபவர் ;	अग्निगर्भः	{ பகலில் தம்மிடம் அக் னியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர் ;
शिशिरः	{ (பனிந்தவர்களின் உள்ளத்தைக்) குளிரச் செய்பவர் ;	अदितेः	அதிதிதேவரின்
तपनः	தவிக்கச்செய்பவர் ;	पुत्रः	புதல்வர் ;
भास्करोः	ஒளியை உண்டாக்கு பவர் ;	शङ्खः	{ சாயங்காலத்தில் சய மாகவே தனியை யடைபவர் ;
रविः	யாவராலும் துதிக்கப் பட்டவர் ;	शिशिरनाशनः	பனியை நாசப்பண் னுபவர்.

व्योमनाथस्तमोभेदी कर्मयु:सामपारग: । घनदृष्टिर्पां मित्रो विन्ध्यवीथी पुवङ्गम: ॥

व्योमनाथ:	"ஆகாயத்திற்கு மன் னவர்;	अपांमित्र:	தண்ணீர்க்கு நண்பர்;
तमोभेदी	ராசுவைப்பிளப்பவர்;	विन्ध्यवीथी	{ விந்தியமலையை தகதி ணையனத்தில் செல் லும் வழியாகக்கொ ண்டவர்;
कर्मयु:साम- पारग:	{ ரிக், யஜுஸ், சாமம், என்னும் வேதங்க ளின் கரையைக்கண் டவர்;	पुवङ्गम:	{ புனல்போல் ஆகாயமா கிய சமுத்திரத்தில் செல்பவர்.
घनदृष्टि:	பெரும்மலைமுைய உண்டாககுபவர்;		

आतपी मण्डली मृत्यु: पिङ्गल: सर्वतापन: । कविर्विश्वो महातेजा रक्त: सर्वभोजिव: ॥

आतपी	" வெயிலையுண்டவவர்;	कवि:	பாவராவும் அதிகம்ப பெற்றவர்;
मण्डली	வட்டவடிவமானவர்;	विश्व:	இவ்வுலகத்தை நிர்வ கிக்கின்றவர்;
मृत्यु:	{ அடைந்தவரது பகை வர்களை நாசம் புண் ணுபவர்;	महातेजा:	பெருங்காந்திபொருந் தீயவர்;
पिङ्गल:	உதயகாலத்தில் பொன்திறமர்னவர்;	रक्त:	எல்லாநிடமும் அன்பு பாசாட்டுபவர்;
सर्वतापन:	{ மத்தியான்னத்தில் எல்லாநரையும் எரிக் கின்றவர்;	सर्वभोजिव:	{ எல்லாநாடும்ஸாரத் துக்கும் உத்பத்தி காரணி.

नक्षत्रग्रहताराणामधिपो विश्वभावन: । तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मनोऽस्तु ते ॥१५॥

नक्षत्रग्रहताराणां	{ "நக்சத்திரங்கள், கிர ஹங்கள், தாரைகள் இவைகளுக்கு	द्वादशात्मन्	{ (இத்திரன், தாதா, பகன், பூகா, மித்தி ரன், வருணன், ஆர் யமன், அர்ச்சுன், விவன்வான், த்வஷ் டா, ஸனிதா, கிஷ் துவ, என்ற) பன்னிர ண்டுமூர்த்திகளாக இருப்பவரே!
अधिप:	தலைவர்;	ते	தேவர்களுக்கு
विश्वभावन:	எல்லாவற்றையும் நினை பிறுத்துபவர்;	मम:	தமஸ்காரம்
तेजसं अपि	{ ஒளி பொருந்திய அக்ஷரி முதலியவற் றுக்குள்ளும்	अस्तु	பிணங்கட்டும்.
तेजस्वी	மிக்க ஒளிபொருந்திய வர்;		

नमः पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः ॥ १६ ॥

पूर्वाय गिरये	{ "கிழக்குமேலைய உதிக்குமிடமாக உடையவருக்கு	नमः	நமஸ்காரம்.
पश्चिमाय आद्रये	{ மேற்குமேலைய அஸ் சுமிக்குமிடமாக உடையவருக்கு	ज्योतिर्गणानां	ஜோதிஸ்களின் கூட்டங்களுக்கு
पतये		पतये	மன்னவரான
दिनाधिपतये		दिनाधिपतये	பகற்காலத்தின் அதி பதிக்கு
नमः		नमः	நமஸ்காரம்.

जयाय जयभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः । नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः ॥

जयाय	{ "உடையவருக்கு நெற் நிகை இப்பவரும்,	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்.
जयभद्राय	{ வெற்றி, சேஷமம், இவைகளை அளிப்ப வருமான	सहस्रांशो	ஆயிரம் கிரணங்களை உடையவரே!
हर्यश्वाय	{ பச்சைவண்ணமுள்ள குதிராவை உடைய வருக்கு	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்.
		आदित्याय	அதிதிதேவரின் புதல் வருக்கு
		नमः नमः	விழுந்துவிழுந்து நமஸ்காரம்.

नम उमाय वीराय सारङ्गाय नमो नमः । नमः पद्मप्रबोधाय मार्ताण्डाय नमो नमः ॥

उमाय	{ "உமாவிய தகர்களி டம் கொடுமையை காட்டுகின்ற	नमः नमः	விழுந்து விழுந்து நமஸ்காரம்.
वीराय	ஜனங்களை பலதொழி லில் முட்டுகின்றவ	पद्मप्रबोधाय	தாமரைமலரை எழுப் புகின்றவருக்கு
नमः	நமஸ்காரம். [ருக்கு	नमः	நமஸ்காரம்.
सारङ्गाय	{ வெகுலேகமாக ஆக யத்தில் சந்திரப்பவ ருக்கு	मार्ताण्डाय	மார்த்தாண்டருக்கு
		नमः नमः	பன்முறை நமஸ்காரம்.

ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे । भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुषे नमः ॥ १७ ॥

ब्रह्मेशानाच्यु- तेशाय	{ "நீரம்மாவையும், சிவ பிராவையும், விஷ்ணு வையும், எல்லா ஆ பத்துகளிலும் பால னம் பண்ணுகிறவ ரும்	आदित्यवर्चसे	அதித்யரூபமான
		भास्वते	காந்தியையுடையவ
		सर्वभक्षाय	எல்லாவற்றையும்[ரும் அழிப்பவருமான
		रौद्राय	எல்லாவற்றையும்
		वपुषे	அழிக்கையில் கடு மைபான உருவத் தையுடையவருக்கு
सूर्याय	{ ஜனங்களைத்தொழில் செய்யுமாறு ஏவுப வரும்	नमः	நமஸ்காரம்.

तमोन्नाय हिमन्नाय शबुन्नायामितान्मने । कुतन्नाय देवाय ज्योतिषां पतये नमः ॥२०॥

तमोन्नाय	" இன்னுப் போக்கு கின்றவரும்	அமிதாமனே	{ அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபத்தை உடை யவரும்
हिमन्नाय	பனிகூடப்போக்கு கின்றவரும்	கூதந்நாய	நான் நிவந்தவர்களை நாசிக்கெய்கின்றவரும்
शबुन्नाय	{ (தம்மை அண்டந்தவா ன) பனாகவரை அழி ப்பவரும்	देवाय ज्योतिषां पतये नमः	வினங்குபவருமரன தேஜஸ்களின் நமஸ்காரம் [பதிக்கு

तप्तचार्मकराभाय वह्नये विश्वकर्मणे । नमस्तमोऽभिनिन्नाय रुचये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥

तप्तचार्मकराभाय	" உருக்கவிட்ட தங்க நிறம் கொண்டவரும்	तमोऽभिनिन्नाय	அகந்தானகிநுனோப் பிளப்பவரும்
वह्नये	{ அக்ஸிஸூபமாக தின்று வாவிவை வறுசிப் பவரும்	रुचये	குறிவடிவமானவரு மான
विश्वकर्मणे	எல்லா இடத்துக்கும் கர்த்தாவும்	लोकसाक्षिणे	{ அந்தர்வாயியாய் இரு த்தனான இனங்களின் புண்படாபக்களுக்கு சாட்சியானவருக்கு நமஸ்காரம்.
		नमः	

नाशयत्येष वै भूतं तदेव सृजति प्रभुः । पायत्येष तपत्येष वर्षत्येष गभस्तिभिः ॥ २२ ॥

एषः वै	" இவரே	पायति	எண்ணவந்தையும் வற்ற அடிக்கின்றார்.
भूतं	இகந்தை	पृषः	இவர்
नाशयति	அழிக்கின்றார்.	तपति	எதிர்த்துவிடுகின்றார்.
प्रभुः	பிரபுவரலுமிவர்	पृषः	இவர்
तदेव	அதையே	गभस्तिभिः	கொண்களால்
सृजति	உண்டாக்குகின்றார்.	वर्षति	மழையைப் பொழிகி ன்றார்.
एषः	இவர்		

एष सुप्तेषु जागति भूतेषु परिनिष्ठितः । एष एवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥

एषः	" இவர்	एषः एव	இவர்தான்
भूतेषु	பிராணிகள்	अग्निहोत्रं च	அக்ஷிதேஹாத்ரமாயி ருப்பவர்.
सुप्तेषु	உறங்கும்பொழுது	अग्निहोत्रिणां	அக்ஷிதேஹாத்ரம் செய்பவர்களுக்கு
परिनिष्ठितः	அந்தர்வாயியரகலி ருந்து	फलं च एव	பயனாகவுயிரூப்பவர்.
जागति	விழித்திருக்கின்றார்.		

वेदाश्च क्रतवश्चैव क्रतूनां फलमेव च । यानि कृत्यानि लोकेषु सर्व एष रविः प्रभुः ॥

वेदाः च	“வேதங்களும்	कृत्यानि च	கிரியைகளோ அனைவ
क्रतवः च	யாகங்களும்		களும்
क्रतूनां	யாகங்களின்	सर्वः	எல்லா மும்
फलं एव	பயனும்	एषः	இந்த
लोकेषु	உலகங்களின்	प्रभुः	ஸர்வசக்தராகிய
यानि	எந்த	रविः एव	சூர்யபகவானே,

एनमापत्सु कुक्ष्येषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तयन्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव ॥२५॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	भयेषु च	மனக்கலவரங்களிலும்
कश्चित्	ஒரு	एनं	இதை (ஆசிரியநிலிரு
पुरुषः	புருஷன்		தயத்தை)
आवासु	ஆபத்துக்களிலும்	कीर्तयन्	சுதபவனாய்
कुक्ष्येषु	கவட்டங்களிலும்	अवसीदति न	வருந்தா திருக்கின்
कान्तारेषु	காடுகளிலும்		றான்.

पूजयस्वैनमेकाग्रो देवदेवं जगत्पतिम् । एतत्त्रिगुणितं जप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि ॥२६॥

एकाग्रः	“ஏகாகிரித்தனாய்	पूजयस्व	பூஜிப்பாயாக.
देवदेवं	தேவர்களுக்கு	एतत्	இதை
	தேவரும்	त्रिगुणितं	மும்முறை
जगत्पति	லோகங்களுக்கு	जप्त्वा	ஐபித்து
	பதியுமாகிற	युद्धेषु	போர்களில்
एनं	இவரை	विजयिष्यसि	வெற்றிபெறுவாய்.

अस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणं त्वं वधिष्यसि । एवमुक्त्वा तदाऽगस्त्यो जगाम च ययागतम् ॥

महाबाहो	“மஹாபாகுவே!	तदा	அப்பொழுது
अस्मिन्	இந்த	अगस्त्यः	அகஸ்தியர்
क्षणे	சுந்ணமே	एवं	இவ்வாறு
त्वं	நீ	उक्त्वा	மொழிந்தருளினிட்டு
रावणं	ராவணனை	ययागतं च	வந்தவழியே
वधिष्यसि	வதைப்பாய்.”	जगाम	திருப்பிச்சென்றார்.

एतच्छ्रुत्वा महातेजा नष्टशोकोऽभवत्तदा । धारयामास सुमीतो राघवः प्रयतात्मवान् ॥२८॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்தீயாகிய	अभवत्	ஆனார்.
	அவர்	राघवः	ஸ்ரீராமர்
एतत्	இதற்கு	सुमीतः	பிரகங்களிப்புற்றவராய்
श्रुत्वा	திருச்செவிகாய்த்து	प्रयतात्मवान्	பொற்களை ஆடக்கி
तदा	அப்பொழுது		யவராய்
नष्टशोकः	கவலை நீங்கியவராய்	धारयामास	அதை தயாளித்தார்.

आदित्यं प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिरात्रम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவா லீயா குமவர்	आदित्यं	சூரியனா
लिः	மும்முறை	प्रेक्ष्य	பார் த்துக்கொண்டு
आचम्य	ஆசமனஞ்செய்து	जप्त्वा	ஐபித்த
शुचिः	பரிசுத்தராக	तु	அப்பொழுது
मूवा	ஆசி	परं	மிகுந்த
धनुः	வில்லை	हर्षं	ஆனந்தத்தை
आशय	வைக்கொண்டு	अवाप्तवान्	கொண்டார்,

रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा युद्धाय समुपागमत् । सर्वयत्नेन महता वधे तस्य धृतोऽभवत् ॥

हृष्टात्मा	களித்த உள்ளம்	महता	பெரும்
	கொண்ட ஆவர்	सर्वयत्नेन	முழு யத்தனத்த
रावणं	ராவணனை	तस्य	அவனுடைய [டன்
प्रेक्ष्य	பார் த்து	वधे	வதையில்
युद्धाय	யுத்தத்திற்கு	धृतः	உறுதிக்கொண்டவராய்
समुपागमत्	நெருங்கிவந்தார்,	अभवत्	இருந்தார்,

अथ रविरवदन्निरीक्ष्य रामं मुदितमनाः परमं प्रहृष्यमाणः ।

निशिचरपतिसंक्षयं विदित्वा सुरगणमध्यगतो वचस्त्वेति ॥ ३१ ॥

अथ	அப்பொழுது	निशिचरपतिसंक्षयं	ராவணனை
सुरगणमध्यगतः	தேவகணங்களின்		நகரத்தை
	நடுவிலிருக்கும்	विदिता	அனுக்கரித்தருளி
रविः	சூரியபகவான்		விட்டு
परमं	மிக	त्वर	"தூர்த்தப்படுவாயாக"
मुदितमनाः	உள்ளக்களித்து	इति	என்று
प्रहृष्यमाणः	உத்தமனாகக்கொண்ட	वचः	சிறுபொழிகைய
रामं	ஸ்ரீராமரை [வராய்	अवदत्	சிறுவாய்மலர்த்தருளி
निरीक्ष्य	பார் த்து		னார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तोत्तरशततमः सर्गः ॥

अष्टोत्तरशततमः सर्गः—நாற்றெட்டாவது ஸர்க்கம் || १०८ ||

रावणदुर्निमित्तानि - ராவணனது அபசகுனங்கள்.

स रथं सारथिर्हृष्टः परसैन्यप्रहर्षणम् । गन्धर्वनगराकारं समुच्छ्रितपताकिनम् ॥ १ ॥
 युक्तं परमसंपन्नैर्वाजिभिर्हेममालिभिः । युद्धोपकरणैः पूर्णं पताकाध्वजमालिनम् ॥ २ ॥
 असन्तमिव चाकाशं नादयन्तं वसुन्धराम् । प्रणाशं परसैन्यानां स्वसैन्यानां प्रहर्षणम् ॥
 रावणस्य रथं क्षिपं चोदयामास सारथिः ॥ ३ ॥

ச:	அந்த	पूर्ण	நிறைந்துள்ளதும்
सारथिः	தேவரதந்ததும்	पताकाध्वज-	நிகரங்கள், கொடிகள்
सारथिः	சாரதி	मालिनं	இவைகளின் வரிசை
इष्टः	களிப்புற்றவனாய்		களமைந்ததும்
परसैन्यप्रहर्षणं	சத்ருவைகள் யங்களை யழிக்கின்ற	आकाशं च	ஆகாயத்தையே
रथ	ரதமானதும்	असन्तं हव	விழுக்குவதுபோலி
गन्धर्वनगराकारं	கந்தர்வநகரத்தை ஒத்ததும்	वसुन्धरा	பூமியை
समुच्छ्रितपताकिनं	உயர்த்தப்பட்ட நிகரங்களுடையதும்	नादयन्तं	சத்திக்கச்செய்கிற தும்
परमसंपन्नैः	மிகவேகக்கொண்ட வைகளும்	परसैन्यानां	சத்ருவைகள் யங்களை
हेममालिभिः	ஹேமர்ணமாலிகள் பூட் டப்பெற்றவைகளு மான	प्रणाशं	அழிப்பதும்
वाजिभिः	குதிரைகளால்	स्वसैन्यानां	தனது சைன் யங்களை
युक्तं	பூட்டப்பெற்றதும்	प्रहर्षणं	உதரை நிறப்படுத்து வதுமான
युद्धोपकरणैः	யுத்தக்கருவிகளால்	रावणस्य	ராவணனது
		रथं	தேரை
		क्षिपं	விசைவாய்
		चोदयामास	செலுத்தினான்.

तमापतन्तं सहसा स्वनन्तं महास्वनम् । रथं राक्षसराजस्य नरराजो ददर्श ह ॥ ४ ॥

नरराजः	மாநிடசக்கரவர்த்தி (ஸ்ரீராமர்)	स्वनन्तं	சப்திக்கின்றதுமான
सहसा	விசைவாய்	राक्षसराजस्य	அரக்கமன்னனது
आपतन्तं	எதிர்த்துவருகிறதும்	तं	அந்த
महास्वनं	பெரோலையாய்	रथं	ரதத்தை
		ददर्श ह	கண்டார்.

कृष्णवाजिसमायुक्तं युक्तं रौद्रेण वर्चसा । दीप्यमानमिवाकाशे विमानं सूर्यवर्चसम् ॥ ५ ॥
 तद्विस्पताकागहनं दक्षितेन्द्रायुधायुधम् । शरधारा विमुञ्चन्तं धारासारमिवाम्बुदम् ॥ ६ ॥
 तं दृष्ट्वा मेघसङ्काशमापतन्तं रथं रिपोः । गिरेर्वज्राभिमूढस्य दीपितः सहस्रस्वनम् ॥ ७ ॥
 विस्फारयन् वै वेगेन बालचन्द्रनं धनुः । उवाच पातलि रावः सहस्राक्षस्य सारथिम् ॥

अविह्वयसंभ्रान्तमव्यग्रहृदयेक्षणम् । रश्मिसञ्चारनियतं प्रचोदय रथं द्रुतम् ॥ १२ ॥

अविह्वये	"களைக்காடும்	रश्मिसञ्चारनियतं	சைரனை கொள்வதில்
असंभ्रान्तं	கலவரங்கொள்ளாம		தவறுதவனாகவும்
अव्यग्र-	ஆம்	द्रुतं	வேகமாய்
हृदयेक्षणे }	உன்னமும் திருஷ்டி	रथं	தேரை
	யும் ஐக்கிரகைத	प्रचोदय	செலுத்தவாயாக.
	கொண்டும்		

कामं न त्वं समाधेयः पुरन्दरयोचितः । युयुत्सुरहमेकाग्रः स्मारये त्वां न शिक्षये ॥

पुरन्दर योचितः	{ "தேவேந்திரனது	एकाग्रः	ஒப்பற்ற முயற்சி
	தேரைச் செலுத்திப்		கொண்டு
	பழகிய	युयुत्सुः	போலிட விரும்பியவ
त्वं	நீ		னாய்
कामं	அதிகம்	त्वां	உனக்கு
समाधेयः न	எடுத்துக் காட்டப்பட	स्मारये	நோபகப்படுத்து
	வேண்டியவண்ணன்.		கிறேன்.
अहं	நான்	शिक्षये न	கற்பிக்கவில்லை "

परितुष्टः स रामस्य तेन वाक्येन मातलिः । प्रचोदयामास रथं सुरसारथिसत्तमः ॥ १४ ॥

सुरसारथिसत्तमः	சிறந்த தேவசாரதி	तेन	அந்த
	யான்	वाक्येन	வாக்யத்தால்
सः	அந்த	परितुष्टः	மிக ஆனந்தங்கொண்
मातलिः	மாதலி	रथं	ரதத்தை [உவனாய்
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	प्रचोदयामास	செலுத்தினான்.

अपसव्यं ततः कुर्वन्नावणस्य महारथम् । चक्रोत्क्षिप्तेन रजसा रावणं व्यवधानयत् ॥ १५ ॥

ततः	அப்பொழுது	चक्रोत्क्षिप्तेन	சக்கிரங்களால்
रावणस्य	ராவணனது		கினம்பிய
महारथं	பெருந்தேரை	रजसा	துளியால்
अपसव्यं	வலப்புறமாக	रावणं	ராவணனை
कुर्वन्	செய்துகொண்டு	व्यवधानयत्	மறைத்தான்.

ततः क्रुद्धो दृश्यावस्ताम्रविस्फारितेक्षणः । रथप्रतिमुखं रामं सायकैरवभूतयत् ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	रथप्रतिमुखं	ரதத்திற்கு எதிராய்
दृश्यावः	ராவணன்		வரும்
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டு	रामं	ஸ்ரீராமரை
ताम्रविस्फारितेक्षणः	சிவந்து விரிந்த கண்	सायकैः	பாணங்களால்
	சென்றவனாய்	अवभूतयत्	தரக்கினான்.

धर्वणामर्षितो रामो धैर्यं रोषेण लम्भयन् । जग्राह सुमहावेगमैन्द्रं युधि शरासनम् ॥

शराश्च सुमहातेजाः सूर्यरश्मिसमप्रभान्

॥ १७ ॥

சுமஹாஜா: மிக்க தேஜஸ்கியாகிய
ராம: ஸ்ரீராமர்
யுதி போரில்
யர்ணாமர்ஷி: எதிர்ப்பதை பொறுத்த
ரோஷம் வராய்
தேர்வம் கோபத்தால்
தேர்வம் ஊக்கத்தை
லம்பயன் அதிகமாய்கொண்டவர்
ராய்

சுமஹேஜம் மிகச்சக்தி படைக்கப்
பெற்ற
மென் இத்திரசனது
சரணன் விலகையும்
சூர்யரஸி-) மூர்யனது கிரணம்
மமான) கிரக சக்திக்கு ஒரீ
மகாண்டகவகனராயர்
சரணம் பாணங்களையும்
ஜகாஹ கைக்கொண்டார்.

तदोषोढं महद्युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । परस्पराभिमुखयोर्द्वयोस्त्रिविधयोः ॥ १८ ॥

தவ அப்பொழுது
தூய்மை கொழுந்த
பிஹயோ: இவ சிம்மங்கள் போன்ற
வர்கனாய்
அந்யோந்ய- } ஒருவரைபொறுவர்
வதகாங்க்ஷி: } வதைக்க விரும்பு

பரஸ்பரி- } ஒருவரைபொறுவர்
முகயோ: } எதிர்த்த அவ்விரு
வர்களுக்கும்
மஹ பெரும்
யுத்த யத்தமானது
தோரம் நீகழலாபிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । समेयुर्द्वैरथं द्रष्टुं रावणक्षयकाङ्क्षिणः ॥ १९ ॥

தத: அப்பொழுது
ராவணசு- } ராவணனது அபிவிஷய
காங்க்ஷி: } இச்சிக்கும
தேவ: தேவர்களும்
சமந்தர்வ: கந்தர்வர்களும் வரிட்ட

சிதா: சித்தர்களும்
பரமர்ஷ: வ மகரிஷிகளும்
தீர்வம் இருதக்கத்துடன் சிவ
தர்டு பார்க்க முத்திரை
சமேயு: வந்தனர்.

समुत्पेतुरथोत्पाता दारुणा रोमहर्षणाः । रावणस्य विनाशाय राघवस्य जयाय च ॥ २० ॥

அய அப்பொழுது
ரோமஹர்ணா: மறிக்கக்கொறிவிக்
கின்றவைகளும்
தாரணா: மிக்க பயங்கரமான
வைகளாயின

தயாபா: அபகருவார்கள்
ராவணசு ராவணனது
வினாசாய அழிக்கும்
ராவஸு ஸ்ரீராமரது
ஜயாய வ வெற்றிக்குகவும்
சமுத்பெது தோன்றலாயின.

ववर्ष रुधिरं देवो रावणस्य रथोपरि

॥ २१ ॥

தேவ: முத்திரை
ராவஸு ராவணனது

ரயோபரி ரதத்தின்மீது
ரூபிர் எத்தனை
வவர் வந்தார்.

अधिक्रवमसंभ्रान्तपथ्यहृदयेक्षणम् । रश्मिसञ्चारनियतं प्रचोदय रथं द्रुतम् ॥ १२ ॥

अधिक्रवम्	"களைக்காட்டும்	रश्मिसञ्चारनियतं	வாயினை கொள்வதில்
असंभ्रान्तं	கலவரங்கொள்ளாம		தவறாதவனாகவும்
अथ्य- हृदयेक्षणम्	ஆம் உள்ளமும் திருவடி யும் ஐக்கிரகை கொண்டும்	द्रुतं	வேகமாய்
		रथं	தேரை
		प्रचोदय	செலுத்துவாயாக.

कापं न त्वं समाधेयः पुरन्दरयोचितः । पुयुत्सुरहमेकाग्रः सारये त्वां न शिक्षये ॥

पुरन्दर गेचितः	"தேவேந்திரனது தேரைச் செலுத்திப் பழகிய	एकाग्रः	ஒப்பற்ற முயற்சி கொண்டு
त्वं	நீ	पुयुत्सुः	போரிட விரும்பியவ னாய்
कापं	அதிகம்	त्वां	உனக்கு
समाधेयः न	எடுத்துக்காட்டப்பட வேண்டியவனல்லன்.	सारये	ஞாபகப்படுத்து கிறேன்.
आहं	நான்	शिक्षये न	கற்பிக்கவில்லை.

परितुष्टः स रामस्य तेन वाक्येन मातलिः । प्रचोदयामास रथं सुरसारथिसत्तमः ॥ १४ ॥

सुरसारथिसत्तमः	சிறந்த தேவசாரதி யான	तेन	அந்த
सः	அந்த	वाक्येन	வாய்ப்பத்தால்
मातलिः	மாதலி	परितुष्टः	மிக ஆனந்தங்கொண் டவனாய்
रामस्य	ஸ்ரீராமரது	रथं	தந்தை [டவனாய்]
		प्रचोदयामास	செலுத்தினான்.

अपसव्यं ततः कुन्त्रावणस्य महारथम् । चक्रोत्क्षिप्तेन रजसा रावणं व्यवधानयत् ॥ १५ ॥

ततः	அப்பொழுது	चक्रोत्क्षिप्तेन	சக்கிரங்களால்
रावणस्य	ராவணனது		இனம்பிரிய
महारथं	பெருந்தேரை	रजा	துளியால்
अपसव्यं	வஸப்புறமாக	रावणं	ராவணனை
कुन्त्रं	செய்துகொண்டு	व्यवधानयत्	மறைத்தான்.

ततः क्रुद्धो दशरथो वस्त्राविस्फारितेक्षणः । रथप्रतिमुखं रामं लायकैरवधूनयत् ॥ १६ ॥

ततः	அப்பொழுது	रथप्रतिमुखं	ததத்திற்கு எதிராய், வரும்
दशरथः	ராவணன்		
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டு	रामं	ஸ்ரீராமரை
वस्त्राविस्फारितेक्षणः	கிவந்து விரித்த கண் சொந்தவனாய்	लायकैः	பரணங்கொள்ள தரக்கினான்.
		अवधूनयत्	

धर्षणामर्षितो रामो धैर्यं रोषेण लम्बयन् । जग्राह सुमहावेगमैन्द्रं युधि शरासनम् ॥

शरांश्च सुமஹாவேஜா: சூர்யரஷிமஸமபமான ॥ १७ ॥

சுமஹஜா: மிக்க தோஷம்விடாகிய
ராம: சூர்யராமர்
யுधि போரில்
धर्षणामर्षित: எதிர்ப்பலவாக பொருந்த
வராய்
रोषेण கோபத்தால்
धैर्यம் ஊடுகின்றத
लम्बयन् அதிகமாய்கொண்டவ
ராய்

सुमहावेगं மிகச்சக்தி படைக்கப்
பெற்ற
ऐन्द्रं இத்திரனது
शरासनं விஸ்வையும்
सूर्यरश्मिसम- } ஸூர்யரஷிம சரணம்
प्रमान् } திகை சிகர்த்த ஓர்
கொண்டவைகளாய்
शरान् च பாணங்களையும்
जग्राह கைக்கொண்டார்.

तदोपोढं महद्युद्धमन्योन्यवधकाङ्क्षिणोः । परस्पराभिमुखयोर्धनयोरिव सिद्धयोः ॥ १८ ॥

तदा அப்பொழுது
दुमयो: கொழுத்த
विहयो: इव சிம்மங்கள் போன்ற
வர்களாய்
अन्योन्य- } ஒருவரைபொருவர்
वधकाङ्क्षिणो: } வதைக்க விரும்பி

परस्पराभि- } ஒருவரோடொருவர்
मुखयो: } எதிர்த்த அவ்விரு
வர்களுக்கு
महत् பெரும்
युद्धं யுத்தமானது
वपोवम् சிதழலாயிற்று.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । समेयुर्द्वैरथं द्रष्टुं रावणक्षयकाङ्क्षिणः ॥ १९ ॥

तत: அப்பொழுது
रावणक्षय- } ராவணனது அழிவை
काङ्क्षिण: } இச்சிக்கும்
देवा: தேவர்களும்
सगन्धर्वा: கந்தர்வர்களுள் லிட்ட

सिद्धा: சித்தர்களும்
परमर्षय: च மகரிஷிகளும்
द्वैरथं இருவரவர்களுடன் சித
द्रष्टुं பார்க்க [மும்பொறை
समेयु: வந்தனர்.

समुत्पेतुरथोत्पाता दारुणा रोमहर्षणाः । रावणस्य विनाशाय राघवस्य जयाय च ॥ २० ॥

अथ அப்பொழுது
रोमहर्षणा: மகரிஷிகளும் கொதிப்பில்
கின்றவைகளும்
दारुणा: மிக்க பயங்கரமான
வைகளாயின

उत्पाता: உபசகூனங்கள்
रावणस्य ராவணனது
विनाशाय அழிவிக்கும்
राघवस्य சூர்யராமர்
जयाय च வெற்றிக்காகவும்
समुत्पेतु: தோன்றலாயின.

ववर्ष रुधिरं देवो रावणस्य रथोपरि ॥ २१ ॥

देव: இத்திரன்
रावणस्य ராவணனது

रथोपरि ரதத்தின்மீது
रुधिरं ரத்தத்தை
ववर्ष வர்ஷித்தான்.

वाता मण्डलिनस्तीक्ष्णा क्षपसंव्यं प्रचक्रुः

॥ २२ ॥

वाता: हि कश्चिद्वாகுளம்

तीक्ष्णा:

க்ஞாமானவைகளாய்

मण्डलिनः कृष्णान्

अप त्वं

ஆப்பிசுதகதிணையாய்

प्रचक्रुः

சஞ்சரித்தன.

महद्भूकुलं चास्य भ्रममाणं नभःस्थले । येन येन रथो याति तेन तेन प्रधावति ॥ २३ ॥

महद् भूकुलं य

பெரும்

रथः

தேர்

नभःस्थले

கழுகுக்கூட்டமும்

येन येन

எந்தெந்த வழியாய்

भ्रममाणं

ஆகாயத்தில்

याति

செல்கின்றதோ

अस्य

வட்டமிடுவதாய்

तेन तेन

அவ்வவ்வழியாய்

प्रधावति

இவ்வாறு

प्रधावति

திரிந்தன.

संध्यया चावृता लङ्का जपापुष्पनिकाशया । दृश्यते संपदीप्तेव दिवसेऽपि वसुन्धरा ॥ २४ ॥

जपापुष्पनिकाशया

செம்பாத்தை மலவர

लङ्का च

இலங்கையும்

संध्यया

மாலைவாய்

संपदीप्ता

பற்றி எரியும்

दिवसे अपि

பகலினேயே

वसुन्धरा

பூமிதலம்

आवृता

சூழப்பெற்ற

इव

போன்றவாறாய்

दृश्यते

காணப்பட்டது.

दृश्यते

காணப்பட்டது.

सनिर्घाता महोल्काश्च संप्रचेर्ष्यद्वास्वनाः

॥ २५ ॥

महोल्काः च

பெருங்கொள்ளிகளும்

महास्वनाः

பெருமேகைகொண்

सनिर्घाताः

இடியுடன்கடிவவை

संप्रचेर्ष्यः

டவைகளாய்

व्यषादयंस्ता रक्षांसि रावणस्य तदाऽहिताः

॥ २६ ॥

तदा

அப்பொழுது

रावणस्य

ராவணனுது

अहिताः

நீயவைகளான

रक्षांसि

அரக்கர்களை

ताः

அவைகள் (கொள்ளி

व्यषादयन्

கள்)

तदाऽहिताः

அவைகள்

व्यषादयन्

தன்புறுத்தின.

रावणश्च यतस्तत्र सञ्चवाल वसुन्धरा । रक्षसां च प्रहरतां गृहीता इव बाहवः ॥ २७ ॥

रावणः

ராவணன்

रक्षसां

அரக்கர்கள்

यतः च

எங்கிருந்தோடு

प्रहरतां

அடிக்கும்பொழுது

तत्र

அங்கு

बाहवः च

கைகளோடுவென்றால்

वसुन्धरा

பூதலமானது

गृहीताः इव

பிடிக்கப்பட்டனபோ

सञ्चवाल

அசைந்தது.

லிருந்தன.

ताम्राः पीताः सिताऽश्वेताः पतिताः सूर्यस्वयः । दृश्यन्ते रावणस्याङ्गे पर्वतस्येव धातवः ॥

ताम्रस्य

தாமிரனுடைய

सूर्यस्वयः

சூரியசுரணைகள்

अङ्गे

சரீரத்தில்

पतिताः

விழுந்தனவாய்

ताम्राः

சிவந்தவைகளும்

पर्वतस्य

பர்வதத்தினிடம்

पीताः

மஞ்சளானவைகளும்

धातवः

தாதுங்கள்

सिताश्वेताः

வெளுத்தவைகளும்

इव

எவ்வாறோ அவ்வாறே

दृश्यन्ते

காணப்பட்டன

दृश्यन्ते

காணப்பட்டன.

கூபேரதுகாஷாஸ்ய வமன்ஸ்ய ஜவலனம் மூலே: | ப்ரஸேதுமூலவபிஸ்தன்ய: சந்தவபசிவம் சிவா: || 29 ||

சிவா:	நரிகள்	அஸ்ய	இவனது (ராவணனது)
மூலே:	கழுஞ்சுருளால்		
அஸுகா:	பிண்டொடம்பட்டனவாய்	மூலே:	முதல்தனது
மூலே:	முதல்களால்	ஈஸ்ய: ச	பார்க்கின்றனவகளால்
ஜவலனம்	நீளைய	ப்ரஸே	ஆவேசிக்கொண்டு
வமன்ஸ்ய:	தக்கிக்கொண்டு	அசிவம்	ஆமங்களமாய்
		ப்ரஸேது:	மணியிட்டன.

பதிகூலம் யயீ வாயு ரணே பாம்புன்சமுத்கிரந் | தஸ்ய ராஜசராஜஸ்ய கர்வந்ரூபிவிலோபநம் ||

வாயு:	காற்று	தஸ்ய	அந்த
ரணே	போரில்	ராஜசராஜஸ்ய	ராஜநாமன்னனின்
பாம்புன்	பழுதுகொண்டு	ரூபிவிலோபநம்	கண்களை மறைத்துக்கொண்டு
சமுத்கிரந்	வாழியிடைந்தது	பதிகூலம்	பிரதிகூலமாய்
	கொண்டு	யயீ	சென்றது.

நிபேதுரிந்தாசனய: சைன்யே சாஸ்ய சமன்ஸத: | துர்விபவஸ்வநா யோரா விநா ஜலதர்ஸனம் ||

அஸ்ய	இவனுடைய	ஜலதர்ஸனம்	வினா ச மேகவோனசனின் நியே
சைன்யே	சேனையின்	யோரா:	பயங்கரங்களாய்
சமன்ஸத:	காற்றுமம்	துர்விபவஸ்வநா:	அசந்தையமான ஒளச
இந்தாசனய:	இடிகள்	நிபேது:	விழுந்தன. [கொண்டு]

திசஸ்ய பதிச: சர்வா வபூவஸ்திமிராவதா: || 32 ||

திச:	திக்குகளும்	விமிராவதா:	இருள் குழம்பட்டவைகளாய்
பதிச: ச	விதிக்குகளும்		
சர்வா:	மாவும்	வபூவ:	ஆயின.

பாம்புவேண மஹதா துர்வீசீ ச நமோ஽மவந் || 33 ||

மஹதா	பெரும்	துர்வீசீ	பார்க்கக்கூடாததாய்
பாம்புவேண	பழுதுகொண்டதாய்	அமவந்	ஆயிற்று.
நம: ச	ஆகாயமும்		

கர்வன்ஸ்ய: கலஹ் யோர் சாரிகாஸ்தத்யம் பதி | நிபேது: சதஸஸ்தவ் தாரூண் தாரூணாஸ்தா: ||

சத்யம் பதி	அவனது சத்தத்திற்கு மேல்	தாரூணாஸ்தா:	கருமாய் ஒலிகொண்டவைகளாய்
சாரிகா:	நீளையவந்தான் பறவை	தாரூண்	பயங்கரமாய்
யோர்	கொடிய [கள்]	சதஸ:	முற்றுக்கணக்காக
கலஹ்	சண்டையை	தஸ	அங்கு (சத்தத்தில்)
கர்வன்ஸ்ய:	இடுகின்றனவகளால்	நிபேது:	விழுந்தன.

जघनेभ्यः स्फुलिङ्गाश्च नेत्रेभ्योऽभूणि सन्ततम् । मुमुक्षुस्तस्य तुरगास्तुल्यसग्निं च वारि च ॥

तस्य	அவனது	अग्निं च	நீயையும்
तुरगाः	குதிரைகள்	तुल्य	அதற்கொப்பான
जघनेभ्यः	பின், தட்டுகளினின்று	वारि च	இதர்த்தையும்
स्फुलिङ्गान्	தீப்பொறிகளையும்	सन्तते	அடிக்கடி
नेत्रेभ्यः	கண்களினின்று	मुमुक्षुः	விட்டன.
अभूणि च	கண்ணுலங்களையும்		

एवंप्रकारा बहवः समुत्पाता भयावहाः । रावणस्य विनाशाय दारुणाः सम्प्रजिज्ञिरे ॥

एवंप्रकाराः	இவ்வாறுமான	समुत्पाताः	அபசகுனங்கள்
दारुणाः	கடுரமானவைகளாகும்	रावणस्य	ராவணனது
भयावहाः	அஞ்சுத்தக்கவைகளாகும்	विनाशाय	அழிவின்பொருட்டு
बहवः	பல [மான]	सम्प्रजिज्ञिरे	தெரிந்துகொண்டனர்.

रामस्यापि निमित्तानि सौम्यानि च शुभानि च । बभूवुर्जयसंसीनि प्रादुर्भूतानि सर्वशः ॥

रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	सौम्यानि च	மங்கனமானவைகளுக்கு
जयसंसीनि	ஜயத்தை சூசிப்பதில்		மான
	கின்றனவைகளாகும்	निमित्तानि	சகுனங்கள்
शुभानि च	நன்மை பயக்கத்தக்க	सर्वशः अपि	எங்கும்
	வைகளாகும்	प्रादुर्भूतानि बभूवुः	தோன்றின.

निमित्तानि च सौम्यानि राघवः स्वजयाय च । दृष्ट्वा परमसंहृष्टो हतं मेने च रावणम् ॥

राघवः च	ஸ்ரீராமரும்	परमसंहृष्टः	மிகவுள்ளம் பூரித்தவ
स्वजयाय	தனது வெற்றிக்கான	रावणं च	ராவணனையும் [ராய்]
सौम्यानि	மங்கன	हतं च	கொல்லப்பட்டவ
निमित्तानि	சகுனங்களை		அகவே
दृष्ट्वा	பார்த்து	मेने	நீர்மாளித்தார்.

ततो निरीक्ष्यात्मगतानि राघवो रणे निमित्तानि निमित्तकोविदः ।

जगाम हर्षं च परां च निर्वृतिं चकार युद्धे अधिकं च विक्रमम् ॥ ३९ ॥

निमित्तकोविदः	சகுனங்களை நன்கு	हर्षं च	உக்கண்டுவந்ததையும்
	ணர்ந்த	परां	மிகுந்த
राघवः	ஸ்ரீராமர்	निर्वृतिं च	பானகிம்மதியையும்
रणे	போரில்	जगाम	கொண்டார்.
आत्मगतानि	தன்னிடம் தோன்றிய	युद्धे दि	போரிடும்
निमित्तानि	சகுனங்களை	अधिकं च	மிகுந்த
ततः	அப்பொழுது	विक्रमं	மிகுதாபத்தையும்
निरीक्ष्य	பார்த்து	चकार	கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥

நயோத்தரணநம: சரீ:—காற்றெண்பதாலது ஸர்க்கம். || 109 ||

ராமராவணயோ: சமசமர:—ராமராவணர்களுது சமயுத்தம்.

தத: பவூசு குகூர் ராமராவணயோ:ஸ்ததா | சும்ஹீதரயே யூதம் சர்வலோகமயாவஹம் || 1 ||

தத:	அப்பொழுது	சர்வலோக-	எல்லா உலகங்களுக்
குகூர்	அவ்விடத்தில்	மயாவஹம்	கும் பயத்தைத் தரு
ராமராவணயோ:	ஸ்ரீராமருக்கும், ராவணனுக்கும்	சும்ஹீதரயே	வறுமரண
யூதம்	பெரும்	சுக் பவூசம்	பெரும்
சுக் பவூசம்	பெரும்	பெரும்	பெரும்
தத:	அப்பொழுது	சுக் பவூசம்	பெரும்
குகூர்	அவ்விடத்தில்	சுக் பவூசம்	பெரும்
ராமராவணயோ:	ஸ்ரீராமருக்கும், ராவணனுக்கும்	சுக் பவூசம்	பெரும்
யூதம்	பெரும்	சுக் பவூசம்	பெரும்
சுக் பவூசம்	பெரும்	சுக் பவூசம்	பெரும்

ததா ராக்ஷசசैन्यं च हरीणां च महद्बलम् | प्रहृतप्रहरणं निश्चेष्टं सप्तनिष्ठम् || 2 ||

தத:	அப்பொழுது	சல் ச	செனையும்
ராக்ஷசசैन्यं च	அரக்கர்ப்படையும்	प्रहृतप्रहरणं	ஆயுதங்களைக் கைக்
हरीणां	வானரர்களின்	निश्चेष्टं	அகைவந்துகொண்டு
महद्बलम्	பெரும்	सप्तनिष्ठम्	சின்றது.

संयुद्धौ ततो दृष्ट्वा बलवन्नराक्षसौ | व्याप्तिमद्दया: सर्वे परं विस्मयमागता: || 3 ||

தத:	அப்பொழுது	சர்வ	யாவரும்
செயுத்தூ	தன்னுடைய	व्याप्तिमद्दया:	மனத்தினைத்தவர்
बलवन्नराक्षसौ	உலகரலிகளான மானி	परं	களாய்
राक्षसौ	டனையும் அரக்கனை	विस्मये	யிருந்த
	யும்	आगता:	ஆச்சர்யத்தை
दृष्ट्वा	பார்த்து		அடைந்தார்கள்.

नानाप्रहरणैर्न्ययैर्भुजैर्विस्मयबुद्धय: | तस्यु: प्रेक्ष्य च संशयं नाभिजगमु: परस्परम् || 4 ||

विस्मितबुद्धय:	ஆச்சர்யத்தைக்கொண்ட மனத்தினர்	स्यु:	கருவருத்த
	களான ஆவர்கள்	भुजै:	கைகளுடன்
संशयं	மேளனை	तस्यु:	சின்றார்கள்.
प्रेक्ष्य च	பார்த்துக்கொண்டே	परस्परं	ஒருவரையொருவர்
नानाप्रहरणै:	பல ஆயுதங்களைக்	अभिजगमु: न	பொருதாதிருந்தார்
	கொண்டு		கள்.

रक्षसां रावणं चापि वानराणां च राघवम् | पश्यतां विस्मिताक्षणां सैन्यं चित्रमिवावभौ ||

ராக்ஷசா	ராவணனை	पश्यतां	பார்த்துக்கொண்ட
रावणं च अपि	அரக்கர்களுக்கும்		ருக்கும்பொழுது
राघवं	ஸ்ரீராமரை	सैन्यं	செனவானது
वानराणां च	வானரர்களும்	चित्रं	சித்திரம்
विस्मिताक्षणां	தினைத்த பார்வைய	इव	போன்றவாறும்
	கொண்டவர்களை	आवभौ	விளங்கிற்று.

तौ तु तत्र निमित्तानि दृष्ट्वा रावणराघवौ । कृतबुद्धी स्थिरामर्षौ युयुधाने हभीतवत् ॥

தौ	அந்த	அமராவ	அச்சமற்றவர்களாய்
ராவணராவவீ	ராவணனும், ஸ்ரீராம	காபுத்தி	மனவுறுதிகொண்ட
	ரும்		வர்களாய்
तत्र	அப்பொழுது	स्थिरामर्षौ	மிக்க கோபங்கொண்
निमित्तानि	சகுணங்களை		டவர்களாய்
दृष्ट्वा हि	கண்டும்	युयुधाने	பேசர் புரிந்தார்கள்.

जेतव्यमिति काकुत्स्थो मतेव्यमिति रावणः । धृता स्ववीर्यसर्वस्वं युद्धेऽदर्शयतां तदा ॥

காகுத்ய:	ஸ்ரீராமர்,	धृता	திச்சயங்கொண்டவர்
जेतव्ये	"வெற்றிகொள்ள		களாய்
	வேண்டும்"	तदा	அப்பொழுது
इति	என்றும்	युद्धे	போரில்
रावणः	ராவணன்	स्ववीर्यसर्वस्वं	தங்கனது முழு பலத்
मतेव्ये	செத்தே தீரவேண்		தின் ஸாரத்தையும்
	டும்."	अदर्शयताम्	காட்டிக்கொண்டார்
इति	என்றும்		கள்.

ततः क्रोधादशमीवः शरान्सन्धाय वीर्यवान् । सुमोच ध्वजमुदिश्य राघवस्य रथे स्थितम् ॥

ततः	அப்பொழுது	राघवस्य	ஸ்ரீராமரது
वीर्यवान्	வீர்யசாலியாகிய	रथे	ரதத்தில்
शमीवः	தசகண்டன்	स्थितं	இருக்கின்ற
क्रोधात्	கோபத்துடன்,	ध्वजं	கொடிபை
शरान्	பாணங்களை	उदिश्य	குறிவைத்து
सन्धाय	தொடுத்து,	सुमोच	விடுத்தான்.

ते शस्तपनासाय पुरन्दररथध्वजम् । रथशक्तिं परामृश्य निपेतुर्धरणीतले ॥ ९ ॥

ते	அந்த	पुरन्दररथध्वजं	இந்திரனது ரதக்
शराः	பாணங்கள்		கொடியை
रथशक्तिं	ரதத்திலிருக்கும்	अनासाय	அணுகாது
परामृश्य	மோதி [சக்தியில்	धरणीतले	பூதலத்தில்
तं	அந்த	निपेतुः	விழ்த்தன.

ततो रामोऽभिसंकुद्धापमायम्य वीर्यवान् । कृतमतिकृतं कर्तुं मनसा संप्रचक्रमे ॥ १० ॥

வீர்யவான்	வீர்யசாலியாகிய	आयम्य	வளைந்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	कृतमतिकृतं	செய்ததற்கு மாறா
ततः	அப்பொழுது	कर्तुं	செய்ய
अभिसंकुद्धः	மிகச்சிறைந்தவராய்	मनसा संप्रचक्रमे	எண்ணினார்.
चापं	விடலை		

रावणध्वजमुद्दिश्य सुमोच निशितं शरम् । महासर्पमिवासत् ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥ ११ ॥

निशितं	கூரியதும்	तेजसा	ஒளியால்
महासर्प	பெரும்பாம்பு	ज्वलन्तं	ஜ்வலிக்கின்றதுமான்
इव	போன்றதும்	शरं	பாணமொன்றை
असत्	சரிக்கொண்டிருந்ததும்	रावणध्वजं	ராவணன் கொடியை
		उद्दिश्य	குறிவைத்து
स्वेन	தனது	सुमोच	விடுத்தார்.

जगाम स महीं छित्वा दशमीवध्वजं शरः ॥ १२ ॥

सः शरः	அந்த பாணமானது	छित्वा	தாண்டித் துவிட்டு
दशमीवध्वजं	தசகண்டனது த்வஜந்த	महीं	பூமிக்குள்
		जगाम	சென்றது.

स निकृत्तोऽतद्भूमौ रावणस्य रथध्वजः ॥ १३ ॥

रावणस्य	ராவணனது	निकृत्तः	அதுக்கப்பட்டு
सः	அந்த	भूमौ	பூமியில்
रथध्वजः	ரதத்தின் த்வஜமானது	अपतत्	விழுந்தது.

ध्वजस्योन्मथने दृष्ट्वा रावणः सुमहाबलः । संपदीप्तोऽभवत्क्रोधादमर्षात्मदहन्निव ॥ १४ ॥

सुमहाबलः	மிக்கபலசாலியான்	मदहन् इव	பொசக்குகின்றவன் போலாய்
रावणः	ராவணன்	क्रोधात्	கொடுத்தால்
ध्वजस्य	த்வஜத்தின்	संपदीप्तः	மிக்க இவர்க்கின்றவ
उन्मथने दृष्ट्वा	அழிவைப் பார்த்து,	अभवत्	ஆதான் [ஆய்
अमर्षात्	பொருத்தன்மைமால்		

स रोषवशमापन्नः शरवर्षं महद्भणन् । रामस्य तुरगान्दीप्तैः शरैर्विविधाध रावणः ॥ १५ ॥

सः	அந்த	वमन्	வந்தித்துக்கொண்டு
रावणः	ராவணன்	रामस्य	ராமரது
रोषवशं आपन्नः	கோபம் மேலிட்டவனாய்	तुरगान्	குதிரைகளை
		दीप्तैः	ஜ்வலிக்கின்ற
महत्	பெரும்	शरैः	பாணங்களால்
शरवर्षं	சரவர்த்தந்த	विधाध	எய்தான்.

ते विद्धा हस्यस्तत्र नास्वलन्नापि बभ्रुः । बभूवुः स्वस्थहृदयाः पद्मनालैरिवाहताः ॥

तदा	அப்பொழுது	आहताः इव	அடிக்கப்பட்டவை
विद्धाः	அடிக்கப்பட்டவை		கள்ளிபாலவே
	கனான	स्वस्थहृदयाः	மனவீழ்ந்திகொண்ட
ते	அந்த		எலகனாய்
हस्यः	குதிரைகள்,	बभूवुः	இருந்தன.
पद्मनालैः	தாமரைத்தண்டு	अस्वलन् न	தடுமாறவில்லை.
	கனால்	बभ्रुः न अपि	கலவரமுறாதமிருந்
			தன.

तेषामसंभ्रमं दृष्ट्वा वातिनां रावणस्तदा । भूय एव सुसंकुब्धः शरवर्षं मुमोच ह ॥ १७ ॥

रावणः	ராவணன்	दृष्ट्वा	பார்த்து
तदा	அப்பொழுது	सुसंकुब्धः	மிகக்கொப்பங்கொண்
तेषां	அந்த		டவனாய்
वातिनां	குதிரைகளின்	भूयः एव	மீளவும்
असंभ्रमं	கலவரமடைபாத்	शरवर्षं	பரணவர்க்கத்தாத
	தன்மைமைய	मुमोच ह	விடுத்தான்.

तदाश्च परिचाश्वैव चक्राणि मुसञ्जानि च । गिरिशृङ्गाणि वृक्षांश्च तथा शूलपरश्वधान् ॥
मायाविहितमेतत्तु शस्त्रवर्षमपातयत् । तुमुलं वासजननं भीमं भीमप्रतिस्वनम् ॥ १९ ॥

मदाः च	கதைகளையும்	तुमुलं	கலவரமுண்டாக்ரு
परिचाः च	உழைத்தடிக்களையும்		வதும்
चक्राणि एव	சக்ராயுதங்களையும்	वासजननं	பயத்தை விளைவிப்
मुसञ्जानि च	முண்டாயுதங்களையும்		பதும்
गिरिशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்	भीमं	கஞ்சமரனதும்
वृक्षान् च	விருக்கங்களையும்	भीमप्रतिस्वनं	பயங்கரமான ஒலி
शूलपरश्वधान् तथा	சூலங்களையும், கோட		கொண்டதுமான
एतत्	இந்த [திகளையும்	शस्त्रवर्षं तु	ஆயுதவர்க்கத்தையும்
मायाविहितं	மாயையால் இருக்கி	अपातयत्	பிரயோகித்தான்.
	க்கப்பட்டதும்		

तद्वर्षमभव युद्धे नैकशस्त्रमयं महत् । विमुच्य राघवरथे समन्ताद्वा नरे वले ॥ २० ॥

युद्धे	போரில்	राघवरथे	ஸ்ரீராமரது ரதத்தை
नैकशस्त्रमयं	பல ஆயுதக்கன்மைய	विमुच्य	விட்டுவிட்டு
	மான	वानरे	வானர
तत्	அந்த	वले	சையத்தில்
महत्	பெரும்	समन्ताः	நாற்புறமும்
वपे	வர்க்கமானது	अभवत्	விழுந்தது.

सायकैरन्तरिक्षं च चकाराशु निरन्तरम् ॥ २१ ॥

सायकैः	பாணங்கொண்டால்	निरन्तरं	வெளியற்றதாய்
अन्तरिक्षं च	ஆகாசத்தையும்	आशु	வினாவில்
		चकार	செய்தான்.

सहस्रशस्ततो बाणानश्रान्तहृदयोद्यमः । सुमोच च दशग्रीवो निःसङ्गेनान्तरात्मना ॥ २२ ॥

अश्रान्तहृदयोद्यमः	சலியாமனதும் முயற் புக்கொண்ட	ततः	அப்பொழுது
दशग्रीवः	பாலவணன்	सहस्रः	ஆயிரக்கணக்கான
निःसङ्गेन	சங்கடத்தற்ற	बाणान्	பாணங்களை
अन्तरात्मना च	உள்வந்துடன்	सुमोच	விடுத்தான்.

व्यायच्छमानं तं दृष्ट्वा तत्परं रावणं रणे । प्रहसन्निव काकुत्स्थः सन्दधे सायकाञ्छितान् ॥

काकुत्स्थः	கூகூதர்	दृष्ट्वा	கவனித்து
तं	அந்த	प्रहसन् इव	புன்னகைகொண்டு
रावणं	பாலவணனை	शितान्	கூரிய
रणे	போரில்	सायकान्	பாணங்களை
तत्परं	ஐக்கங்கொண்டு	संश्लेषे	தொடுத்தார்.
व्यायच्छमानं	எய்பவனாய்		

स सुमोच ततो बाणाव्रणे शतसहस्रशः । तान्दृष्ट्वा रावणश्चक्रे स्वशरैः खं निरन्तरम् ॥

सः	அவர்	रावणः	பாலவணன்
ततः	அப்பொழுது	तान्	அவைகளை
रणे	போரில்	दृष्ट्वा	கவனித்து
शतसहस्रशः	நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்	स्वशरैः	தனது பாணங்களால்
बाणान्	பாணங்களை	खं	ஆகாயத்தை
सुमोच	விடுத்தான்.	निरन्तरं	இடைவெளியற்றதாய்
		चक्रे	செய்தான்.

ततस्ताभ्यां प्रमुक्तं शरवर्षेण भास्वता । शरवद्भूमिवाभाति द्वितीयं भास्वदम्बरम् ॥ २५ ॥

ततः	அப்பொழுது	शरवद्	சரங்களால் கட்டப் பட்ட
ताभ्यां	அவ்விருவர்களால்	भास्वत्	பிரகாசிக்கும்
प्रमुक्तं	விடப்பட்டதும்	द्वितीयं	மற்றொரு
भास्वता	பிரகாசிக்கின்றது	अम्बरं इव	ஆகாயப்போல்
	பாணவந்ததால்	आभाति	பிளங்குகிறது.

नानिमित्तोऽभवद्वाणो नातिमेत्ता न निष्फलः । तथा विस्मृतो वाणाच्चापरावणयोर्मृधे ॥

மே	பொரியல்	அநிமித:	குறிதப்பினதாக
तथा	அவ்வண்ணமாய்	अभवत् न	ஆகவில்லை.
रावणयोः	ஸ்ரீராமரும் ராவணனும்	अतिमेता	வேறுகுறியில் பாய்ந்ததாகவும்
वाणान्	பாணங்களை	न	ஆகவில்லை.
विस्मृतोः	விடுவதில்	निष्फलः	பயனற்றதாக
अपः	பாணமாதல	न	ஆகவில்லை.

प्रायुद्धयतामविच्छिन्नमस्यन्तौ सव्यदक्षिणम् । चक्रतश्च शरौघैस्तौ निरुच्छ्वासमिवाम्बरम् ॥

सव्यदक्षिणं	வலவாகவும் இடவாகவும்	शरौघैः	பாணசூலங்களால்
अविच्छिन्नं	இடைவிடாது	अम्बरं	ஆகாயத்தை
अस्यन्तौ	எய்பவர்களாய்	हव	முற்றும்
प्रायुध्यतां	பொரிட்டார்கள்.	निरुच्छ्वासं च	இடைவெளியற்றதாகவே
तौ	அவர்கள்	चक्रतः	செய்தார்கள்.

नान्तरं दृष्टो किञ्चित्पथ्यद्भिरनिमेषणम् । भूमिष्ठैः कपिरक्षोभिः खस्यैर्वा देवदानवैः ॥

अनिमेषणं	இடைம்கொட்டாது	खस्यैः	வானத்திலிருக்கின்ற
पथ्यद्भिः	பார்க்கும்	देवदानवैः वा	தேவர்களையும் அசு
भूमिष्ठैः	பூமிவிலிருக்கும்	किञ्चित्	சிறிது [மர்க்கனையும்
कपिरक्षोभिः	வானமர்க்கனையும்	अन्तरं	இடமும்
	அசுக்கர்களையும்	दृष्टो न	காணப்படவில்லை.

रावणस्य ह्यात्रामो ह्यात्रामस्य रावणः । जघ्नतुस्तौ तथाऽन्योन्यं कृतानुकृतकारिणौ ॥

रावणस्य	ராவணனது	तथा	அவ்வண்ணமாய்
ह्यान्	குதிரைகளை	अन्योन्यं	ஒருவர்க்கொருவர்
रामः	ஸ்ரீராமரும்,	कृतानुकृतकारिणौ	செய்யப்பட்டதற்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமரது		மாறு, செய்பவர்
ह्यान्	குதிரைகளை		களாய்
रावणः	ராவணனும்	अपुः	புடைத்துக்கொண்டார்கள்.
तौ	அவ்விருவர்களும்		

एवं तौ तु सुसंकुदौ चक्रतुर्द्वन्द्वतम् । मुहूर्तमभवद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ ३० ॥

एवं	இவ்வண்ணமாய்	चक्रतः	செய்தார்கள்.
तौ तु	அவ்விருவர்களும்	मुहूर्तं	சிறிதுகாலம்
सुसंकुदौ	மிகக்கொபக்கொண்டவர்களாய்	युद्धं	யுத்தமானது
अद्भुतं	ஆச்சர்யமான	तुमुलं	மிகக் குழப்பமாகவும்
युद्धं	போரை	रोमहर्षणं	மயிர்க்குச்செறியிப்ப
		अभवत्	இருந்தது. [தாகவும்

प्रयुध्यमानौ समरे महाबलौ शितैः शरै रावणलक्षणाग्रजौ ।

ध्वजावपातेन स राक्षसाधिपौ भृशं प्रचुक्रोध तदा रघूत्तमे

॥ ३१ ॥

சஹபலௌ	மகாபலகாலிகளரண	ததா	அப்பொழுது
ராவணலக்ஷணாஹ்ஜௌ	ராவணனும் ஸ்ரீராம	ராகாவபாதேன	தவாத்தின் காசத்
	ரும்		தரல்
சமரே	போரில்	ச:	அந்த
சிதை:	கூரிய	ராகவாபி:	ராவணமன்னன்
சரீ:	பாணங்களால்	ரஹுத்மே	ஸ்ரீராமவரிடத்தில்
ப்ரயுத்யமானௌ	போரிட்டுக்கொண்	புரீ:	மிக
	டார்கள்.	ப்ரதுகோ:	கேரபங்கொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे नवोत्तरशततमः सर्गः ॥

आंशितः श्लोकाः 19745

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5070

दशोत्तरशततमः सर्गः—தாதுப்பத்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ३१० ॥

रावणशिरश्छेदः—ராவணனது தலையை வெட்டுவது.

तौ तदा युद्धयमानौ तु समरे रामरावणौ । ददृशुः सर्वभूतानि विस्मितेनान्तरात्मना ॥

ததா	அப்பொழுது	சர்வபூதானி	எல்லாவிதமானிகளும்
சமரே	போரில்	விஸிதை	ஆச்சரியமுற்ற
யுத்யமானௌ	போரிடும்	அந்தராதுமா	உள்ளத்தோடு
தௌ	அந்த	ததூ:	பார்த்தார்கள்.
ராமராவணௌ து	ஸ்ரீராமனையும் ராவ		
	ணையும்		

अद्वयन्तौ तु समरे तयोस्तौ स्यन्दनोत्तमौ । परस्परमभिकुक्षौ परस्परमभिद्रुतौ ॥

परस्परवधे युक्तौ घोररूपौ बभूवतुः

॥ २ ॥

து	அப்பொழுது	அபிகுதூ	சினங்கொண்டு
தயோ:	அவ்விருவர்களுடைய	பரஸர்	ஒன்றை ஒன்று
தௌ	அந்த	அபிதுதௌ	எதிர்த்தவைகளால்
சுயந்தனோத்தமௌ	சிறந்த சதங்களிரண்	பரஸர்வதே	ஒன்றையொன்று
	டும்		வதைப்பதில்
சமரே	போரில்	யுத்தௌ	சடுபட்டனவாய்
அத்யந்தௌ	அன்புறுத்துபவை	஘ோரரூபௌ	பயங்கரமான தோற்
	களாய்		றங்கொண்டனவாய்
பரஸர்	ஒன்றிற்கொன்று	வபூவது:	இருந்தன.

मण्डलानि च वीथीश्च गतमत्यागतानि च । दर्शयन्तौ बहुविधां सूतसारथ्यजां गतिम् ॥

मण्डलानि च	மண்டலகதிகளையும்	सूतसारथ्यजां	தேர்ப்பாக்கள் தே
वीथीः च	தேர்கதிகளையும்		ரோட்டும் சாமர்த்
गतप्रत्या-	எதிர்த்துவருதல்களை	गति	தியத்தால் கிளைந்த
गतानि च	யும் எதிர்த்துப்போ	दर्शयन्तौ	கமனத்தை
	தல்களையும் ஆகிய		ஆவர்கள் காட்டி
बहुविधां	பலவிதமான		நின்றன.

अर्दयन्नावणं रामो राघवं चापि रावणः । गतिवेगं समापन्नौ प्रवर्तननिवर्तने ॥ ४ ॥

रावणं	ராவணனை	च	அப்படியே தாக்கியும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	प्रवर्तननिवर्तने	முன்னேகுதலிலும்
अर्दयन्	தாக்கியும்		பின்வருதலிலும்
राघवं अपि	ஸ்ரீராமனையும்	गतिवेगं	கடுமிய கதியை
रावणः	ராவணன்	समापन्नौ	கொண்டார்கள்.

क्षिपतोः शरजालानि तयोस्तौ स्यन्दनोत्तमौ । चेरतुः संयुगमर्ही सासारौ जलदौ यथा ॥

शरजालानि	பாணஜாலங்களை	सासारौ	வரஷிக்கும்
क्षिपतोः	பொழியும்	जलदौ	இருமேகங்கள்
तयोः	அவ்விருவர்களின்	यथा	போன்றவாறாய்
तौ	அந்த	संयुगमर्ही	பேர்க்களத்தின்
स्यन्दनोत्तमौ	இருகிறந்தரதங்களும்	चेरतुः	சஞ்சரித்தன.

दर्शयित्वा तथा तौ तु गतिं बहुविधां रणे । परस्परस्याभिमुखौ पुनरेवावतस्थतुः ॥ ६ ॥

तौ तु	அவ்விருவர்களும்	दर्शयित्वा	காட்டி
रणे	போரில்	परस्परस्य	ஒன்றுக்கொன்று
तथा	அவ்வண்ணமே	अभिमुखौ	எதிர் முகம்நனைவ
बहुविधां	பலவிதமான	पुनः पुनः	மீனவும் [கனரய்]
गतिं	கதியை	अवतस्थतुः	பொருதலின்றன.

धुरं धुरेण रथयोर्वक्तुं वक्त्रेण वाजिनाम् । पताकाश्च पताकाभिः समेयुः स्थितयोस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	वक्त्रं	முகம்
स्थितयोः	பொருதலின்ற	वक्त्रेण	முகத்தோடும்
रथयोः	ரதங்களின்	पताकाः	கொடிகள்
धुरं	தூகம்	पताकाभिः च	கொடி களோடும்
धुरेण	தூகத்தோடும்	समेयुः	தாக்கிக்கொண்டன.
वाजिनां	குதிரைகளின்		

रावणस्य ततो रामो धनुर्मुक्तैः शितैः शरैः । चतुर्भिश्चतुरो दीर्घैर्हयान्पत्यपसर्पयत् ॥ ८ ॥

ततः	அப்பொழுது	शरैः	பாணங்களால்
रामः	ஸ்ரீராமர்	रावणस्य	ராவணனது
धनुर्मुक्तैः	கில்லிளின்று விடுக்க	चतुरः	நான்கு
दीर्घैः	இவலிக்கும் [ப்பட்ட	हयान्	குதிரைகளை
शितैः	கூரிய	प्रत्यपसर्पयत्	திரும்பி ஓடச்செய்
चतुर्भिः	நான்கு		தார்

स कोधवशमापन्नो हयानामपसर्पणे । सुमोच निशितान्वाणान्त्रायवाय निशाचरः ॥ ९ ॥

सः	அந்த	हयानां अपसर्पणे	குதிரைகள் ஓடுவதில்
निशाचरः	ஆரக்கன்	रावणाय	ஸ்ரீராமர்மீது
कोधवशं भावन्नः	கோபம் மேலிட்டவ	निशितान्	கூரிய
	னும்	वाणान्	பாணங்களை
		सुमोच	விடுத்தான்.

सोऽतिविद्धो बलवता दशरथावेण राववः । जगाम न विकारं च न चापि व्यथितोऽभवत् ॥

सः राववः	அந்த ஸ்ரீராமர்	विकारं च	கலவரத்தைதயும்
बलवता	பலதலிவாகிய	जगाम न	கொள்ளவில்லை;
दशरथावेण	தசரண்டனும்	व्यथितः अपि च	வருத்தமுற்றவராக
अतिविद्धः	எய்யப்பட்டவராய்	अभवत् न	ஆகவில்லை. [யும்.

चिक्षेप च पुनर्वाणान्वज्रपातसमस्वनान् । सारथि वज्रहस्तस्य समुद्दिश्य निशाचरः ॥

निशाचरः	ஆரக்கன்	वज्रपातसमस्वनान्	வஜ்ராயுதத்தை நிகர்
वज्रहस्तस्य	இந்திரனது		த்த ஒலிகொண்ட
सारथि	சாரதியை	वाणान्	பாணங்களை
समुद्दिश्य	குறிவைத்து	चिक्षेप	விடுத்தான்.
पुनः च	மீளவும்		

मातलेस्तु महावेगाः शरीरे पतिताः शराः । न सूक्ष्ममपि संमोह व्यथां वा प्रदुर्बुधि ॥

युधि	போயில்	पतिताः	பாய்ந்தவைகளால்
महावेगाः	மகாவேகக்கொண்ட	व्यथां वा	வேதனைவையத்தானு
शराः	பாணங்கள்		கட்டும்
तु	அப்பொழுது	संमोहं	கலவரத்தைத்தானு
मातलेः	மாதலியினது	सूक्ष्मं अपि	சிறிதும் [கட்டும்
शरीरे	சரீரத்தில்	प्रदुःखं न	உண்டாக்கவில்லை.

तया धर्षणया क्रुद्धो मातलेर्न तथाऽऽत्वनः । चकार शरजालेन राघवो विमुखं रिपुम् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तथा न	அவ்விதம் கோபம்
मातलेः	மாதலிக்கு		கொள்ளவில்லை.
तया	அந்த	शरजालेन	பாணஜாலத்தால்
धर्षणया	பரிபவத்தால்	रिपुं	சத்ருவை
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டார்.	विमुखं	உள்ளம் உதரலெடுத்
आत्मनः	தன்விஷயத்தில்	चकार	செய்தார். [தவணும்]

विंशतं त्रिंशतं षष्टिं शतशोऽथ सहस्रशः । मुमोच राघवो वीरः सायकान्स्यन्दने रिपोः ॥

वीरः	ஞரராகும்	विंशतं	முப்பதாகவும்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	षष्टिं	அறுபதாகவும்
रिपोः	சத்ருவின்	शतशः	நூற்றுக்கணக்காகவும்
स्यन्दने	ரதத்தில்	सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காகவும்
सायकान्	பாணங்களை	अथ	அப்பொழுது
विंशतं	இருபதாகவும்	मुमोच	விடுத்தார்.

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः । गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥ १५ ॥

रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும்	रामं	ஸ்ரீராமரை
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னனாகிய	गदामुसल-)	கதாயுதங்கள் முதலா
रावणः अपि	ராமாணனாகும்	वर्षेण)	யுதங்கள் இவைக
ततः	அப்பொழுது		ளின் வர்ஷத்தால்
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டு	प्रत्यर्दयत्	எதிர்த்துத் தான் புறுத்
रणे	போரில்		தினான்.

तमष्टत् महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम्

तम्	அந்த
महत्	பெரும்
युद्धं	போரானது

॥ १६ ॥

तुमुलं	பிகக்கலவரமாகவும்
रोमहर्षणं	மாரிர்க்குச்செறிவிப்ப
प्रवृत्तम्	நிகழ்ந்தது. [தாகவும்]

गदानां मुसलानां च परिघाणां च निस्त्रयैः । शराणां पुद्गपातैश्च क्षुभिताः सप्त सागराः ॥

सप्त	ஐழு	परिघाणां च	உழைத்தடிகளுடைய
सागराः	சமுத்திரங்களும்	निस्त्रयैः	ஒலிகள்ஈனும். [வும்]
शराणां	கதைகளுடையவும்	शराणां	பாணங்களின்
मुसलानां च	முசலாயுதக்களுடைய	पुद्गपातैः च	முனைப்பாய்ச்சல்
	வும்		களரலும்
		क्षुभिताः	கலக்கமுற்றன.

क्षुभानां सागराणां च पातालतलवासिनः । व्यथिताः पन्नगाः सर्वे दानवाश्च सहस्रशः ॥

सागराणां	சமுத்திரங்கள்	पन्नगाः	பன்னகர்களுடைய
क्षुभानां च	கலக்கமுறுகையில்	दानवाः	தானவர்களுடன்
पातालतलवासिनः	பாதாள உலகில்	सर्वे च	யாவரும்
	வசிக்கும்	व्यथिताः	மிகுதனையுற்றார்கள்.
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்கான		

चकम्पे मेदिनी कुम्भा सशैलवनकानना । भास्करो निष्प्रभश्चासीन्न ववौ चापि भासतः॥

சசைலவன -	சசைலவன -	மாஸ்கர:	சூரியனும்
கானநா	செயலகனனும் உள்	நிஷ்ப்ரம:	நெளிமழுக்கியவனும்
மேடினி	பூமி [ஸிட்ட	மாஸிந்	இருந்தான்.
கும்பா	முழுதும்	மாஸ்த: அபி ச	காற்றும்
சகம்பே	அதிந்தது.	வவோ ந	விசனில்லை.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः । चिन्तामापेदिरे सर्वे सकिन्नरमहोरगाः ॥

तत:	அப்பொழுது	சகிந்நரமஹோரகா:	கிந்நரர்களும் மகிசுர
देवा:	தேவர்களும்		ரகர்களுமுள் ஸிட்ட
सगन्धर्वा:	கந்தர்வர்களுள் ஸிட்ட	सर्वे	யாவரும்
सिद्धा:	சித்தர்களும்	चिन्ता	கவலைப
परमर्षय: च	மகரிஷிகளும்	आपेदिरे	அடைத்தார்கள்.

स्वस्ति गोब्राह्मणेभ्यस्तु शोकास्तिष्ठन्तु शाश्वताः ।

जयतां राघवः संख्ये राघवं राक्षसेश्वरम्

॥ २१ ॥

एवं जपन्तोऽपश्यन्ते देवाः सर्पिणास्तदा । रामराघवयोर्युद्धं सुघोरं रोमहर्षणम् ॥ २२ ॥

सदा	அப்பொழுது	राघवं	ராவணனை
ते	அந்த	जयतां	வெற்றிக்கொண்டு
सर्पिणाः	நிவதிகணங்களோடு		கிளக்கட்டும்
	கூடிய	एवं	என்றவாரும்
देवा:	தேவர்கள்	जपन्त:	(தெய்வக்களைப்) பிரா
गोब्राह्मणेभ्यः तु	பகக்தருக்கும் பிரா		ந்திப்பகர்களாய்
	மணர்களாகும்	रामराघवयो:	ராமராவணர்களு
स्वस्ति	செழும்முண்டாகட்டும்.		டைய
शोका:	கோசங்கள்	सुघोरं	மிகப்பக்காபானதம்
शाश्वतः	அழிவற்றவைகளாய்	रोमहर्षणं	மறிக்கெடுத்திடு
तिष्ठन्तु	இருக்கட்டும்.		பதமான
राघव:	ரூராமர்	युद्धं	யுத்தத்தை
संख्ये	பேரில்	अपश्यन्	பார்த்துக்கொண்ட
राक्षसेश्वरं	ராக்ஷஸமன் னனாகிய		ருந்தார்கள்.

गन्धर्वाप्सरसां सङ्घा ददृशुर्யुद्धमद्भुतम्

॥ २३ ॥

गन्धर्वाप्सरसां	{ கந்தர்வர்களிடைய	अद्भुतं	ஆச்சரியகரமான
	வும் அப்சரஸ்களு	युद्धं	போரை
सङ्घा:	டையவும்	दृशुः	கவனித்தார்கள்.
	கூட்டத்திலும்		

गगनं गगनाकारं सागरः सागरोपमः । रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिव ॥ २४ ॥
 एवमुचुस्तदालोक्य युद्धं ते रोमहर्षणम् ॥ २५ ॥

ते	அவர்கள்	सागरः	சமுத்திரமானது
तम्	அந்த	सागरोपमः	சமுத்திரத்திற்கே நிகரானது.
रोमहर्षणं	மயிர்க்குச்செறிவிப்	रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்
युद्धं	யுத்தத்தை [பதான		களுடைய
आलोक्य	கவனித்து	युद्धं	போராணது
एवं	பின்வருமாறு	रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களு
उचुः	மொழிந்தார்கள்:	इव	டையதையே நிகர்த்
गगनं	“ஆகாயமானது		தது.”
गगनाकारं	ஆகாயத்தையே நிகர்த்தது.		

ततः क्रुद्धो महाबाहू रघूणां कीर्तिवर्धनः । संधाय धनुषा रामः शरमाशीविषोपमम् ॥
 रावणस्य शिरोऽच्छिनच्छ्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् । तच्छिरः पतितं भूमौ हृष्टं लोकैस्त्रिभिस्तदा ॥

महाबाहुः	மகாபாகுவும்	रावणस्य	ராவணனுடைய
रघूणां	ரகுவம்சத்தவர்	श्रीमौ	காந்திகொண்டதும்
	களுக்கு	ज्वलितकुण्डलं	ஜ்வலிக்கும் குண்ட
कीर्तिवर्धनः	புகழைப் பெருக்குபவ		லக்களுடையதுமான
रामः	ஸ்ரீராமர் [ருமான	शिरः	தலையை
ततः	அப்பொழுது	अच्छिनत्	அறுத்தெறிந்தார்.
क्रुद्धः	கோபங்கொண்ட	तदा	அப்பொழுது
	வராய்	त्रिभिः लोकैः	மூவுலகங்களாலும்
आशीविषोपमं	சர்ப்பத்தை நிகர்த்த	तत् शिरः	அந்த சிரசானது
शरं	பாணத்தை	भूमौ	பூமியில்
धनुषा	கில்லில்	पतितं	விழுந்ததாய்
सन्धाय	சூட்டி	इष्टम्	பார்க்கப்பட்டது.

तस्यैव सदृशं चान्यद्रावणस्योत्थितं शिरः । तत्क्षिप्रं क्षिप्रहस्तेन रामेण क्षिप्रकारिणा ॥
 द्वितीयं रावणशिरश्छिन्नं संयति सायकैः । छिन्नमात्रं तु तच्छीर्षं पुनरन्यत्स दृश्यते ॥

रावणस्य	ராவணனிடம்	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
तस्य	அதற்கு	क्षिप्रं	கிரைவில்
सदृशं	சமானமான	संयति	பெளரில்
अन्यत् शिरः च एव	வேறு தலையும்	सायकैः	கணைகளால்
उत्थितं	உண்டானது.	छिन्नं	அறுக்கப்பட்டது.
तत्	அந்த	तत् शीर्षं	அந்த தலை
द्वितीयं	இரண்டாவதான	क्षिप्रमात्रं तु	அறுக்கப்பட்டவளவி
रावणशिरः	ராவணசிரசானது	अन्यत्	வேறொன்று [லேயே
क्षिप्रहस्तेन	கைவேகங்கொண்ட வரும்	पुनः	மீளவும்
क्षिप्रकारिणा	எதையும் கிரைவில் செய்பவருமான	दृश्यते स	தோன்றியது.

तदप्यशनिसङ्काशैश्छिन्नं रामेण सायकैः । एवमेकशतं छिन्नं शिरसां तुल्यवर्चसाम् ॥

तत् अवि अதுவும்
रामेण ஸ்ரீராமரால்
अशनिसङ्काशैः வஜ்ரரபுதந்தை
सायकैः பரணங்களைக்கொண்டு
छिन्नं அறுக்கப்பட்டது.

एवं இப்படியாய்
तुल्यवर्चसां ஒத்த பருக்கொண்ட
शिरसां தலைகளின்
एकशतं ஒருதனதும்
छिन्नम् அறுக்கப்பட்டது.

न चैव रावणस्यान्तो दृश्यते जीवितक्षये ॥ ३१ ॥

रावणस्य ராவணனுடைய
जीवितक्षये பிராணநாசவிதயத்
தின்

अन्तः च முடிவே
दृश्यते न एव காணப்படவேயில்லை.

ततः सर्वास्त्रविद्वारः कौसल्यानन्दवर्धनः । मार्गणैर्बहुभिर्युक्तश्चिन्तयामास राघवः ॥ ३२ ॥

कौसल्यानन्द- } केवलसल्लयमयिन् ஆ
वर्धनः } னத்தத்தவதப் பெருந்
சூபவரும்
सर्वास्त्रविद् எல்லா அஸ்திரங்களை
யும் அறித்தவரும்
वीर्य வீரரும்

बहुभिः मार्गणैः பல பரணங்களை
युक्तः கடனவருமான
राघवः ஸ்ரீராமர்
ततः அப்பொழுது
चिन्तयामास சிந்தையாது சிந்திக்க
துதொன்றார்.

मारीचो निहतो यैस्तु खरो यैस्तु सदूषणः । कौञ्चावने विराधस्तु कवन्धो दण्डकावने ॥
त इमे सायकाः सर्वे युद्धे प्रात्ययिका मम । किं नु तत्कारणे येन रावणे मन्दतेजसः ॥

यैः तु "எனவகனாலேயே
मारीचः மாரீசன்
निहतः கொல்லப்பட்டானோ,
यैः எனவகனாலேயே
सदूषणः தூய்மையற்றோடுகூட
खरः கரனும்,
कौञ्चावने கிரௌந்தசவனத்தில்
विराधः வீராதனும்,
दण्डकावने தண்டகாவனத்தில்
कवन्धः तु கபந்தனும்,
तु அப்படியே கொல்லப்
பட்டார்களோ,
युद्धे போதில்.

मम எனக்கு
प्रात्ययिकाः கம்பத்தக்கவையெனோ,
ते அந்த
इमे இந்த
सायकाः பாணங்கள்
सर्वे எல்லாம்
येन எக்கரணத்தால்
रावणे ராவணனிடம்
मन्दतेजसः மோதாயம் குன்றிய
வாயினவோ
तत् அந்த
कारणे காரணம்
किं नु எதுவோ?"

इति चिन्तापरश्वासीदप्रपत्तश्च संयुगे । वर्षं शरवपांणि राघवो रावणोरसि ॥ ३५ ॥

राघवः च	ஸ்ரீராமரும்	अप्रपत्तः च	இரக்கிரகையற்றவராக
इति	மேற்கண்டவாறு		கவே
चिन्तापरः	கிந்தையில் ஆழ்ந்தவ	शरवपांणि	பரணவர்க்கங்களை
आपीव	இருந்தார். [ராம]	रावणोरसि	ராவணனுது மார்பில்
संयुगे	போலில்	वर्षं	வர்த்தம்.

रावणोऽपि ततः क्रुद्धो रथस्थो राक्षसेश्वरः । गदामुसलवर्षेण रामं प्रत्यर्दयद्रणे ॥ ३६ ॥

ततः	அப்பொழுது	रामं	ஸ்ரீராமரை
रथस्थः	ரதத்திலிருக்கும்	गदामुसक-}	கடையுடைபலும்,
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸன் அனாகிய	वर्षेण }	முனைபுதக்களு
रावणः अपि	ராவணனும்		டையவும் வர்க்கத்
क्रुद्धः	கோபங்கொண்டவ		தால்
रणे	போலில் [ராம]	प्रत्यर्दय	எதிர்த்துத்தாக்கினான்.

तत्प्रवृत्तं महद्युद्धं तुमुलं रोमहर्षणम् । अन्तरिक्षे च भूमौ च पुनश्च गिरिमूर्धनि ॥ ३७ ॥

तत्	அந்த	भूमौ च	பூமியிலும்
प्रवृत्तं	பெரும்	तुमुलं पुनः	மிக் பவக்கரமாயும்
युद्धं	போரானது	रोमहर्षणं	மறிக்கச் செறிவிப்ப
गिरिमूर्धनि च	மலைச்சிகரத்திலும்		தரவும்
अन्तरिक्षे च	ஆகாயத்திலும்	प्रवृत्तम्	நடைபெற்றது.

देवदानवयक्षाणां पिशाचोरगरक्षसाम् । पश्यतां तन्महद्युद्धं सर्वरात्रमवर्तत ॥ ३८ ॥

देवदानव- }	தேவர்களும் தானவர்	सर्वरात्रं	இராமுமுனைமையும்
यक्षाणां }	களும் யக்ஷர்களும்	तत्	அந்த
पिशाचो- }	பிசாசர்களும் உரகர்க	महत्	பெரும்
रक्षसां }	ளும் ராக்ஷஸர்களும்	युद्धं	போர்
पश्यतां	பார்க்கும்பொழுதே	अवर्तत	நிகழ்ந்தது.

नैव रात्रं न दिवसं न मुहूर्तं न च क्षणम् । रामरावणयोर्युद्धं विराममुपगच्छति ॥ ३९ ॥

रामरावणयोः	ஸ்ரீராமராவணர்களின்	न	ஒய்வு கொள்ளவில்லை.
युद्धं	போரானது	मुहूर्तं	ஒரு முகூர்த்தநேரத்
रात्रं एव	இரவிலும்		திலும்
विरामं	ஒய்வு	न	ஒய்வு கொள்ளவில்லை.
उपगच्छति न	ஆடையவில்லை.	क्षणं च	ஒர் மிணுமிணுங்கட
दिवसे	பகலிலும்	न	ஒய்வு கொள்ளவில்லை.

दशरथसुतराक्षसेन्द्रयोजयमनवेक्ष्य रणे स राघवस्य ।

सुरवररथसारथिर्महाव्रणगतमेनमुवाच वाक्यमाशु

॥ ४० ॥

सः	அந்த	अनवेक्ष्य	காணாது
महान्	உத்தமனாகிய	रणगतं	போரில் முனைந்திருக் கும்
सुरवररथसारथिः	தேவெந்திரனின் தேர் ப்பாகன் (மாதவி)	एनं	இவரைப்பார்த்து (ஸ்ரீ ராமரைப்பார்த்து)
दशरथसुत- राक्षसेन्द्रयोः	ஸ்ரீராமருடையவும் ராவணனுடையவும்	आशु	தசமுனமே
रणे	போரில்	वाक्यं	ஒரு விண்ணப்பத்தை
राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	उवाच	தெரிவித்துக்கொண் டான்.
जयं	வெற்றியை		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे दशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19785

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5110

एकादशोत्तरशततमः सर्गः—நாற்றுப்பதினோராவது ஸர்க்கம் ॥ १११ ॥

रावणवधः—ராவணவதம்.

अथ संस्मारयामास राघवं मातलिस्तथा । अजानन्निव किं वीर त्वमेनमनुवर्तसे ॥ १ ॥

अथ	அனந்தரம்	त्वं	தேவரீர்
मातलिः	மாதவி	अजानन् इव	ஒன்றும் அறிவாதவர் போல்
सदा	அப்பொழுது	एनं	இவனை
राघवं	ஸ்ரீராமருக்கு	किं	என்
संस्मारयामास	பின்வருமாறு ஓர்பக ப்படுத்தினான்:	अनुवर्तसे	எதிர்த்துக்கொண்டி ருக்கிறீர்.
वीर	"வீரனே!		

विमृजासौ वधाय त्वमस्त्रं पैतामहं प्रभो । विनाशकालः कथितो यः सुरैः सोऽथ वर्तते ॥

प्रभो	"பிரபுனே!	सुरैः	தேவர்களால்
वधाय	வதத்தின்பொருட்டு	यः	எது
अस्त्रं	இவன்மீது	विनाशकालः	மரணகாலமாக
पैतामहं	பிரம்மம்	कथितः	சொல்லப்பட்டதோ
अस्त्रं	அன்றிரத்தை	सः	அது
त्वं	தேவரீர்	अथ	இப்பொழுது
विमृज	பிரபுவைப்பிரபாக	वर्तते	மெய்திருக்கிறது."

ततः संस्मारितो रामस्तेन वाक्येन पातलेः । जग्राह स शरं दीप्तं निःश्वसन्तमिवोरगम् ॥
यमस्यै प्रथमं प्रादादगस्त्यो भगवानृषिः । ब्रह्मदत्तं महाबाणममोघं युधि वीर्यवान् ॥ ४ ॥
ब्रह्मणा निर्मितं पूर्वमिन्द्रार्थममितौजसा । दत्तं सुरपतेः पूर्वं त्रिलोकजयकाङ्क्षिणः ॥ ५ ॥
यस्य बाजेषु पवनः फले पावकभास्करो । शरीरमाकाशमयं गौरवे मेरुमन्दरो ॥ ६ ॥
जाञ्जल्यमानं वपुषा सुपुङ्ग्वं हेषभूषितम् । तेजसा सर्वभूतानां कृतं भास्करवर्चसम् ॥ ७ ॥
सधूममिव कालार्भि दीप्तपाशीविषं यथा । परनागाश्ववृन्दानां भेदनं क्षिप्रकारिणम् ॥ ८ ॥
द्वाराणां परिघाणां च गिरीणामपि भेदनम् । नानारुधिरसिक्ताङ्गं भेदोद्दिग्धं सुदारुणम् ॥ ९ ॥
वज्रसारं पक्षानादं नानासयित्तिदारणम् । सर्ववित्रासनं भीमं श्वसन्तमिव पन्नगम् ॥ १० ॥
कङ्कशृङ्खलानां च गोमायुगणरक्षसाम् । नित्यं भक्ष्यप्रदं युद्धे यमरूपं भयानहम् ॥ ११ ॥
नन्दनं वानरेन्द्राणां रक्षसामवसादनम् । वाजितं विविधैर्वाजैश्चरुचित्रैर्गरुत्मतः ॥ १२ ॥
तमुत्तमेष्टुं लोकानामिह्वाकुभयनाशनम् । द्विषतां कीर्तिहरणं प्रहर्षकरमात्मनः ॥ १३ ॥

ततः	அப்பொழுது	இந்த	இந்திரனுக்காக
ச:	அந்த	நிர்மித	செருங்கடிக்கப்பட்டதும்
ராம:	ஸ்ரீராமர்	பூர்வ	முன்பு
பாத்தலே:	மாத்தலியின்	திலோகஜயகாங்க்ஷி:	மூவுலகையும் வெற்றி கொள்ள விரும்பிய
தேன	அந்த	சுரபதே:	தேவேந்திரனுக்கு
வாக்யேன	சொல்லால்	தத	அளிக்கப்பட்டதும்
சம்ஸாரித:	ஞாபகப்படுத்தப்பட்ட	யஸ	எதனது
கபி:	முனிவரும் [டவராய்	வாஜேசு	இறகுக்களில்
வீர்யவான்	சக்திமா ஓமகிய	பவன:	வாயுபகவானோ
அஸ்த்ய:	அகஸ்திய	கலே	முனையில்
பகவான்	பகவான்	பாவகமாஸ்கரீ	அக்னிபகவானும் சூர்யபகவானுமோ,
ப்ரதமம்	முதலில்	சரீர	சரீரமானது
அஸமீ	இவருக்கு (ஸ்ரீராம குக்கு)	அகாஸமய	ஆகாசஸ்வரூபமோ
ய்	எந்த	கோர்வ	பருவில்
ப்ரததத்	பிரம்மதேவரால் அளி	மேருமந்த்ரீ	{ மேருந்லதமும் மந் தரபர்வதமுமோ அதாகிறதும்
யுதி	போரில்	வபுஷா	அழகுக்கொண்டு
அமோघ	வின்போகாததுமான	ஜாञ்ஜல்யமான	ஜ்வலிக்கின்றதும்
மஹாபாண்	உத்தமபாணத்தை	சுபுங்க்	நன்முனையுற்றதும்
ப்ராடா	அளித்தாரோ அதாகி	ஹ்மபூபித	பொன்னுலக்கரிக்கப்
பூர்வ	முன்பு [முதும்		பட்டதும்
அமிதௌசா	ஒப்பற்ற தேஜஸ்வி	சர்வபூதானா	எல்லாப்பிராணிகளு
	யாகிய		டைய
ப்ரஹ்மணா	பிரம்மதேவரால்		

தேவதா	ஸா கங்கிகா ண்டி	மோலாயுமாரஸுயா	சூரிக் கட்டங்களுக்கும்
கூலே	உண்டா க்கப்பெற்ற		பிரகாசகளுக்கும்
	தும்		
भास्करवचसे	சூரியபகவானது ஒளி	सुदे	போரில்
	கொண்டதும்	निखे	எப்பொழுதும்
सधुम्	புகையுடன்கூடிய	भद्यप्रदं	உணவளிப்பதும்
कालाग्नि इव	அழிந்திப்போன்றதும்	यमरूपं	மரனுக்கு நிகரான
दीप्तं	ஜ்வலிக்கும்		உருக்கொண்டதும்
आसीविषं यथा	சர்ப்பம் போன்றதும்	भयावहं	பயத்தை விளைவிப்ப
पञ्जागाध-)	பகைவரின் பாணைக்		தும்
सुन्धानां)	கட்டங்கலையும்	वानरेन्द्राणां	வானரேந்தமர்
	குதிரைக்கட்டங்		களுக்கு
	களையும்	गन्दनं	ஆனந்தத்தைத்தர
भेदनं	பிளக்கவல்லதும்		வல்லதும்
शिवकाग्निं	வினாவிற் றதையும்	रक्षयां	ஆரக்கர்களை
	செய்வவல்லதும்	अवसादनं	ஆழிக்கவல்லதும்
हाराणां	கோட்டைவரையில்	गहनतः	கருடபகவானின்
	களையும்	विविधैः	பல
परिवर्णां च	அகழிகளையும்	वाक्चित्रैः	மிகவுழுவிய
गिरीणां अपि	மலைகளையும்	वागीः	கிறகுதளால்
भेदने	பிளக்கவல்லதும்	वाजिनं	கட்டப்பெற்றதும்
नानाहविरे-	பலபடியால் குருதி ப	लोकानां	உலகங்களுள்
सिक्ताङ्गं)	டிந்த உருக்கொண்	उत्तमेषु	கிறந்த பாணமாகிற
	டதும்		தும்
मेघोदियां	கொழுப்பால்	इक्षुकुम्भ-)	இக்ஷுகுமம்சத்த
	பூசப்பெற்றதும்	नाशनं)	உரலரின் ஆபத்தை
सुदाह्यां	மிக பயக்காமானதும்		ஒழிக்கவல்லதும்
वज्रसारं	வஜ்ராயுதத்தின்	द्विक्तां	சத்ருக்களின்
	உறுதிகொண்டதும்	कीर्तिहरणं	புகழை அழிக்கவல்ல
महानादं	போரணைகொண்		தும்
	டதும்	आ-मनः	அனக்கு
नानाप्रभिति-	பலவகைப் போர்களை	महर्षकैः	சத்தோஷத்தை விளை
दारणं)	யும் சினதக்கவல்லதும்		விப்பதும்
सर्वविनाशनं	வாணையும் கடுங்கச்	दीप्तं	ஜ்வலிக்கின்றதும்
	செய்வதும்	निधन-तं	செருகின்றதும்
भीमं	பயங்கரமானதும்	उरगं इव	சர்ப்பம்போன்றது
वसन्तं	சீதும்		மான
पद्मां इव	சர்ப்பம்போன்றதும்	तं	அந்த
कङ्कशम्-)	கழுநுதுகளுக்கும்	शम्	பாணத்தை
अलानां च)	பழுத்துகளுக்கும்	समाह	கைக்கொண்டார்.
	புயிற்றுக்கும்		

अभिमन्य ततो रामस्तं पहेषुं महाबलः । वेदप्रोक्तेन विधिना संदधे कर्मुके बली ॥

महाबलः	மகாசக்திமான்னும்	वेदप्रोक्तेन	வேதத்திஸ் சாந்தப்
बली	பலசாலியுமான		பட்ட
रामः	ராமர்	विधिना	முறைப்படி
ततः	அப்பொழுது	अभिमन्य	அபிமந்திரித்து
तं	அந்த	कर्मुकं	கொதண்டத்தில்
पहेषुं	உத்தமபாணத்தை	सन्धे	தொடுத்தார்.

तस्मिन्संश्रियमाने तु राघवेण शरोक्षमे । सर्वभूतानि विप्रमुञ्चवाल च वसुन्धरा ॥ १५॥

राघवेण	ராமரால்	संश्रियमाने	தொடுக்கப்படும்
तु	அப்பொழுது		போது
तस्मिन्	அந்த	सर्वभूतानि	எல்லாப்பிராணிகளும்
शरोक्षमे	சிறந்த பாணமானது	विप्रमुः	மருண்டன.
		वसुन्धरा च	பூமியும்
		चवाल	அதிர்த்தது.

स रावणाय संकुन्दो भृशमायम्य कर्मुकम् । चिक्षेप परमायत्तस्तं शरं मर्मघातिनम् ॥

संकुन्दः	மிகச்சினங்கொண்ட	तं	அந்த
सः	அவர்	मर्मघातिनं	மர்மத்தைப் பிளக்க
परमायत्तः	மிக வலக்கங்கொண்டு		எல்ல
कर्मुकं	கில்கி	शरं	பாணத்தை
भृशं	மிக	रावणाय	ராவணனுமீது
आयम्य	இழுத்து	चिक्षेप	விடுத்தார்.

स वज्र इव दुर्धर्षो वज्रिबाहुविसर्जितः । कृतान्त इव चावार्यो न्यपतद्रावणोरसि । १७॥

वज्रिबाहु- विसर्जितः	இந்திரனது கரத்தால் விடுக்கப்பட்ட	आवार्यः च	தடுக்கமுடியாதது
वज्रः इव	வஜ்ராயுதம்போன்ற வாறு	सः	அது (பாணமானது)
दुर्धर्षः	அணுகமுடியாததும்	रावणोरसि	ராவணனுடைய மார்பில்
कृतान्तः इव	பமன்போலவே	न्यपतत्	பாய்த்தது.

स विस्मृष्टो महावेगः शरीरान्तकरः शरः । विभेद हृदयं तस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥ १८॥

सहावेगः	மிகச் சக்திகொண்ட தும்	शरः	பாணமானது
शरीरान्तकरः	சரீரத்தை அழிக்க வல்லதுமான	तस्य	அந்த
सः	அந்த	हृदयं	தலையத்தை
विस्मृष्टः	விடுக்கப்பட்ட	विभेद	பிளந்தது.
		रावणस्य	ராவணனுடைய

रुधिराक्तः स वेगेन जीवितान्तकरः शरः । रावणस्य हस्पाणान्विवेश धरणीतन्त्रम् ॥

जीवितान्तकरः	உயிரினை மறழ்க்க வாங்கல்	रावणस्य	ராவணனுடைய
सः	அந்த	पाणान्	உயிரினை
शरः	பாணமாவனது	हन्	அபகரித்துக்கொண்டு
रुधिराक्तः	குருதிவழிந்ததால்	धरणीतलं	பூமிய்க்குள்
वेगेन	விசைவாய்	विवेश	புகுந்தது.

स शरो रावणं हत्वा रुधिराद्रीकृतच्छविः । कृतकर्मा निभूतवत्सवूर्णी पुनरागमत् ॥२०॥

सः	அந்த	निभूतवत्	வேகிக்காரன்மாதிரி
शरः	பாணமாவனது		ரிபே
रावणं	ராவணனை	कृतकर्मा	காரியத்தை முடித்து
हत्वा	கொன்று	पुनः	மீளவும் [விட்டதால்]
रुधिराद्रीकृतच्छविः	சந்தம் வழிந்த கருத்	सवूर्णी	தனது அம்புறுத்து
	கொண்டதால்		லிக்கு
		आगमत्	வந்துசேர்ந்தது.

तस्य हस्ताद्धतस्याशु कायुकं तप्तमायकम् । निपपात सह प्राणैर्भक्ष्यमानस्य जीवितात् ॥

तस्य	கொல்லப்பட்டு	तत्	அந்த
जीवितात्	உயிரை கித்தாக்	सत्पायकं	பாணத்தொடு உடிய
अक्षयमानस्य	கொண்டிருக்கும்	कायुकं	கில்லானது
तस्य	அவனுடைய	प्राणैः सह	பிராணனுடன்
हस्तान्	கைகளைவிட்டு	आशु निपपात	தரவுடனே மறழ்க்கியது.

गतासुर्भूमिवेगस्तु नैर्ऋतेन्द्रो महाद्युतिः । पपात स्यन्दनाद्भूमौ हृत्रो वज्रहतो यथा ॥२१॥

मीमवेगः	பயங்கரமான சக்தி	वृषः	விருத்தராகரன்
	கொண்ட	यथा	எவ்வாறோ, அவ்வாறே
महाद्युतिः	அழகம் பெருமை	सु	அப்பொழுது
	சாய்ந்தவனுடன்	स्यन्दनात्	சதத்தினின்று
नैर्ऋतेन्द्रः	இராகதன்மன்னன்	भूमौ	பூமியில்
गतासुः	உயிரிழந்தவனுப்	पपात	விழ்த்தான்.
वज्रहतः	வஜ்ரசாயுதத்தால்		
	மாய்க்கப்பட்ட		

तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ हवशेषा निशाचराः । हतनाथा भयवस्ताः सर्वतः संप्रदुर्बुधुः ॥२२॥

हवशेषाः	கொல்லப்பட்டு	हतनाथाः	தலைவனை யிழந்தவர்
निशाचराः	அடக்கர்கள் [எந்திரிய]		களாய்
तं	அவனை	भयवस्ताः	பயத்தால் மருண்ட
भूमौ	பூமியில்		வர்களால்
पतितं	சாய்ந்தவனுப்	सर्वतः	எங்கும்
दृष्ट्वा	கவனித்து	संप्रदुर्बुधुः	ஒன்றுடன்.

नर्दन्तश्चाभिषेतुस्तान्वानरा द्रुमयोधिनः

॥ २४ ॥

द्रुमयोधिनः 108 தனதக்கொண்டு
பேர்ப்புரியும்
வானர: வானரர்கள்
नर्दन्त: கர்ஜிக்கின்றவர்களாய்

तान् च அவர்களையும்
अभिषेजु: கொடர்ந்துதாக்கினார்
கள்.

दशग्रीववधं दृष्ट्वा विजयं राघवस्य च । अर्दिता वानरैर्हृष्टोऽङ्गामभ्यपतन्भयात् ॥

गताश्रयत्वात्कर्णैर्वापस्त्रवणैर्मुखाः

॥ २५ ॥

हृष्टै: உதனாகக்கொண்ட
'வானரै: வானரர்களால்
अर्दिता: தாக்கப்பட்ட அவர்
கள்
दशग्रीववधं 109 வானனது வதத்
தைபும்.
राघवस्य ஸ்ரீராமருடைய
विजयं च வெற்றியையும்
दृष्ट्वा கவனித்து

गताश्रयान् ஆதரயமொழிந்த
தால்
कर्णै: ஏக்கங்கொண்டு
वापस्त्रवणै: கண்ணிசைப்பெருக
விடும்
मुखा: முகங்களுடன்
भयात् பயத்தால்
हृष्ट: இலகைக்கு
अभ्यपतन् சென்றார்கள்.

ततो विनेदुः संहृष्टा वानरा जितकाशिनः ।

वदन्तो राघवजयं रावणस्य च तं वधम् ॥

जितकाशिनः வெற்றியால் வினக்கு
கின்றவர்களும்
संहृष्टा: உதனாகக்கொண்ட
வர்களான
वानरा: வானரர்கள்
तत: அப்பொழுது

राघवजयं ஸ்ரீராமரது வெற்றி
रावणस्य 110 ராவணனது [னையும்
तं அந்த
वधं च வதத்தையும்
वदन्त: மொழிபவர்களாய்
विनेदु: கர்ஜித்தனர்.

अथान्तरिक्षे व्यनदत्सौम्यस्त्रिदशदुन्दुभिः ।

दिव्यगन्धवहस्तत्र मारुतः सुसुखो ववौ ॥

अथ அப்பொழுது
अन्तरिक्षे ஆகாயத்தில்
सौम्य: மங்கலமான
त्रिदशदुन्दुभि: தேவதந்தபிரதம்பம்
व्यनदत् முழங்கியது.

तत्र அப்பொழுது
मारुत: காற்று
दिव्यगन्धवह: நறுமணக்கமிழ்கின்ற
सुसुख: சுகமாய் [தாய்
ववौ விசிற்து.

निषपातान्तरिक्षाच्च पुष्पवृष्टिस्तदा भुवि । किरन्ती राघवरथं दुरवाया मनोरमा ॥ २६ ॥

तदा அப்பொழுது
भुवि பூமியில்
अन्तरिक्षात् ஆகாயத்தினின்று
मनोरमा 111 மனோரமாதம்
दुरवाया च தேவயானுக்குக்
கிட்டாததுமான்

पुष्पवृष्टि: பூமரிபானது
राघवरथं ஸ்ரீராமரின் ரதத்தின்
மீது
किरन्ती இரைவதாய்
निषवान விழ்ந்தது.

राघवस्तवसंयुक्ता गगनेऽपि च श्रुयुवे । साधु साध्विति वागम्या देवानां महात्मनाम् ॥

गगने अपि	ஆகாயத்திலும்,	इति	என்று
महात्मनां	மகாத்மாத்மனாகிய	राघवस्यासंयुक्ता	ரஹுவலாகியது.
देवानां	தேவர்களுக்கிடையே,	अस्या	கிந்த [உண்டாய
साधु	‘நன்று’	वाक् च	கிடுகியழியும்
साधु	‘நன்று’	श्रुयुवे	கேட்டது.

आविवेश महान्दृषो देवानां चारणैः सह । राघणे निहते रौद्रे सर्वलोकभयङ्करे ॥ ३० ॥

सर्वलोक-भयङ्करे	சர்வலக உலகங்களுக்கும்	चारणैः सह	சாரணர்களுடன் கூட
रौद्रे	கும ஆச்சுந்தைதத்	देवानां	தேவர்களுக்கு
राघणे	கொடியனுன [கந்த	महान्	பெரும்
निहते	மரவண்ணம்	हयैः	சந்தேதவயானது
	மாண்டவரவில்	आविवेश	குடி கொண்டத.

ततः सकामं सुग्रीवमङ्गदं च महाबलम् । चकार राघवः प्रीतो हत्वा राक्षसपुङ्गवम् ॥ ३१ ॥

ततः	அப்பொழுது	सकामं	துவடம் கைறியெறின
राघवः	ஸ்ரீராமர்		வனுக்கடும்
राक्षसपुङ्गवं	ராகசநயிவாத்தமகன்	महाबलं	மகாபலசாலியன்
हत्वा	கொன்று	अङ्गदं	அகத்தனை
प्रीतः	மனத்திருப்திகொண்	च	அப்படியே துவடம்
	டவராய்		கைறியெறினவனுக்க
सुग्रीवं	சுகிரீவனை	चकार	செய்தார். [வம்

ततः प्रजमुः प्रशमं मरुद्गणा दिशः प्रसेदुर्विमलं नभोऽभवत् ।

मही चक्रम्पे न हि पाशतो ववौ स्थिरप्रभश्चाप्यमवदिवाकरः ॥ ३२ ॥

ततः	அப்பொழுது	अभवत्	இருந்தது.
मरुद्गणाः	மேதவகணங்கள்	मही हि	பூமியை
प्रशमं	சிரமத்திலைய	चक्रम्पे न	அகரவாதிருந்தது.
प्रजमुः	புறமடைந்தவர்கள்.	पाशतः	சாதிதம்
दिशः	திக்குகள்	ववौ	கிசீர்ந்து.
प्रसेदुः	கிராமமறியின.	दिवाकरः अपि च	சூர்யனும்
नभः	ஆகாயமூர்	स्थिरप्रभः	மறுக்கா துணிபொண்ண
विमलं	நிரம்பலாய	अभात्	ஆகியனம். [டவனும்

ततस्तु सुग्रीवविभीषणादयः सुहृद्द्विशेषाः सहलक्ष्मणास्तदा ।

समेत्य हृष्टा विजयेन राघवं रणेऽभिरामं विधिना ह्यपूजयन्

॥ ३३ ॥

ततः तु	அப்பொழுது	अभिरामं	அழகராய் விளங்கு
सुग्रीवविभीषणादयः	சுமீரீவன் விபீஷணர்		பவருமரன்
	முதலிய	राघवं	தீராமரை
सुहृद्द्विशेषाः	உற்ற நண்பர்கள்	समेत्य	அனுகி
सहलक्ष्मणाः	லக்ஷ்மணரோடு கூட	विधिना	முறைப்படி
हृष्टाः हि	ஆனந்தக்கொண்டவர்	तदा	அப்பொழுது
रणे	போரில்	अपूजयन्	புகழ்ந்து கொண்டாடி
विजयेन	வெற்றியுடன்		ஊர்கள்.

स तु निहतगिषुः स्थिरप्रतिज्ञः स्वजनबलाभिवृतो रणे रराज ।

रघुकुलवृषनन्दनो महौजास्त्रिदशगणैरभिसंवृतो यथेन्द्रः

॥ ३४ ॥

तु	அப்பொழுது	स्वजन-	உற்றவர்களை லும்
महौजाः	மகாதேவனுள்ளியாசிய	बलाभिवृतः	சேனைகளா லும்
रघुकुलवृ-	ரகுலம்சசகர் வந்ததி		குழப்பெற்றவராய்
षनन्दनः	திருணைமந்தராகும்	त्रिदशगैः	தேவகணங்களால்
सः	அவர்	अभिसंवृतः	குழப்பெற்ற
रणे	போரில்	इन्द्रः	இந்திரன்
निहतगिषुः	சத்ருக்களொழிந்த	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்
	கரகம்		வண்ணமே
स्थिरप्रतिज्ञः	பிரதிக்கூறு திணைவே	राज	விளங்கினார்.
	றியவராய்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदिः श्लोकः 19819

युद्धकाण्डे आदिः श्लोकः 5144

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे चतुर्विंशोऽङ्के वर्तमानकथामसङ्गः ॥

இவ்வீதம் சூதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸக்கிதியில் அக்ஷமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்துநான்காவது
தினத்தில் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

புரா குதலவாஸ்யா ஶ்ரீராமசத்ரிதாஸ்வமேதயஸவாஃ ஹத்ரிஸ்திதிநேபு ரீதே ஶ்ரீமத்ராமாயணே
 பஜத்ரிஸேஹி ஶுக்ரகாஸே ஹத்ரிஸ்திரஜநநமஸ்யஸமாஃஸ்ய யாவத்காஹஸமாஸி
 (19820—20724 ஶ்லோகா:) ரீநமஸ்ய । நஸிந திநே ரீநா: ஶ்லோகா: 905]

[தமிழில் முதல் வரை நூல்களால் ஶ்ரீராமாயணத்தில் ஆங்கிலத்தையாகக் கையில்
 முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஶ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
 இருபத்தைந்து நாட்கள் தினத்தில் புத்தகம் காணம் செய்தல்] 2-வது பாகம்
 முதல் இந்தக் காண்டம் முடியும் வரை (19820—20724)
 காணம் செய்யப்பட்டது.
 ஆண்டு காணம் செய்யப்பட்ட சுலோக சங்கியை 905]

ஹத்ரிஸ்திரஜநநம: ஶ்ரீ:—ஹத்ரிஸ்திரஜநநம: ஶ்ரீ: ॥ ११२ ॥

விவரிப்பவிலாப:—விவரிப்பவிலாபம்.

ஆதரம் நிக்ரஹத்ரீயா ஶ்யானம் ராமநிஜிதம் । ஶோகவேகபரிதாஸமா விவரிப்பவிலாப: ॥

விவரிப்பவிலாப:	விவரிப்பவிலாபம்	ஶ்லோக	பாகம்
ஆதரம்	தாயகம்	ஶோகவேகபரிதாஸமா	மிகத்தயாம் மே
ராமநிஜிதம்	ஶ்ரீராமரால் இயக்கப் பட்டு	விவரிப்பவிலாப	மிகத்தயாம் மே
நிக்ரஹத்ரீயா	கொல்லப்பட்டவருக்கு		மிகத்தயாம் மே
ஶ்யானம்	காயத்திபெயர்ந்தவருக்கு		மிகத்தயாம் மே

பிரகாந்தவிஸ்யாத் விநித நயகோவித । மஹத்ரிஸ்யநோபேத கி ஶேஸ்ய ஹத்ரிஸ்ய ॥
 விஸிஷ்ய ஶீவீ நிஷேஸீ ஶுஜாஶ்ஹத்ரிஸ்ய ॥ ३ ॥

பிரகாந்தவிஸ்யாத்	“கண்ணாமிதற்புகழ் கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	ஶுஜா	கண்ணா
விநித	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	நிஷேஸீ	கொல்லத்தவகனாய்
நயகோவித	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	விஸிஷ்ய	பாபங்கொண்டு
மஹத்ரிஸ்யநோபேத	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	ஶுஜா	கண்ணா
கி ஶேஸ்ய ஹத்ரிஸ்ய	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	விஸிஷ்ய	கண்ணா
விஸிஷ்ய ஶீவீ	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	ஶுஜா	கண்ணா
ஶுஜாஶ்ஹத்ரிஸ்ய	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	நிஷேஸீ	கொல்லத்தவகனாய்
பிரகாந்தவிஸ்யாத்	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	விஸிஷ்ய	பாபங்கொண்டு
விநித	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	ஶுஜா	கண்ணா
நயகோவித	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	நிஷேஸீ	கொல்லத்தவகனாய்
மஹத்ரிஸ்யநோபேத	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	விஸிஷ்ய	பாபங்கொண்டு
கி ஶேஸ்ய ஹத்ரிஸ்ய	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	ஶுஜா	கண்ணா
விஸிஷ்ய ஶீவீ	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	நிஷேஸீ	கொல்லத்தவகனாய்
ஶுஜாஶ்ஹத்ரிஸ்ய	கூடே! [பெற்ற கண்ணாமிதற்புகழ் புற்றகூடே!	விஸிஷ்ய	பாபங்கொண்டு

तदिदं वीर संप्राप्तं मया पूर्वं समीरितम् । काममोहपरीतस्य यत्ते न रुचितं वचः ॥ ४ ॥

वीर	“சூரே!	காமத்தினாலும் மதி
पूर्वं	முன்பு	மயக்கத்தாலும்
मया	என்னால்	மேலிட்ட
यत्	எந்த	தேவரீருக்கு
वचः	சொல்லவானது	பிடிக்கவில்லை.
समीरितं	எடுத்துரைக்கப்பட்ட	ஆனதால்
	பதேர அது	இது கிட்டி விட்டது.

यत्र दर्पात्महस्तो वा नेन्द्रजिघाषरे जनाः । न कुम्भकर्णोऽतिरथो नातिकायो नरान्तकः॥
न स्वयं त्वमन्येयास्तस्योदकोऽयमागतः ॥ ५ ॥

यत्र	“எதை (எனது சொல்லை)	न	மனதிற்கொள்ளவில்லைபோ,
त्वं	தேவரீர்	अतिरथः	அதிரதவிரலாகிய
स्वयं	எவ்வயமாகவே	अतिकायः	அதிகாபனும்
अमन्येयाः न	மனதிற்கொள்ளாதிருந்தீரே,	नरान्तकः	நரந்தகனும்
प्रहस्तः वा	பிரகஸ்தனும்	न	மனதிற்கொள்ளவில்லைபோ,
दर्पात् न	செருக்கால் மனதிற்கொள்ளவில்லைபோ	अपरे	மற்ற
इन्द्रजिघ	இந்திரஜிஃதும்	जनाः	ஜனங்களும்
षरे	மனதிற்கொள்ளவில்லைபோ,	न	மனதிற்கொள்ளவில்லைபோ,
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணனும்	तस्य	அதனது
		उदकः	பயனாய்
		अयं	இது
		आगतः	விளைந்திருக்கிறது.

गतः सेतुः सुनीतानां गतो धर्मस्य विप्रदः । गतः सत्त्वस्य संक्षेपः प्रस्तावानां गतिर्गता ॥

सुनीतानां	“கன்னெறிகளின்	सत्त्वस्य	பலத்தின்
सेतुः	கரை	संक्षेपः	சுருபினும்
गतः	அழிந்துவிட்டது.	गतः	அழிந்தது.
धर्मस्य	தர்மத்தின்	प्रस्तावानां	புகழ்களுக்கும்
विप्रदः	உரு	गतिः	இடமும்
गतः	சுலைந்துவிட்டது.	गता	அழிந்துவிட்டது.

आदित्यः पतितो भूमौ मयस्तमसि चन्द्रमाः । चित्रभानुः प्रशान्तार्चिर्व्यवसायो निरुद्यमः॥
अस्मिन्निपतिते भूमौ वीरे शस्त्रभृतां वरे ॥ ७ ॥

शस्त्रभृतां	“ஆயுதம் தரித்தவர்	वीरे	சூரர்
वरे	உத்தமரான (கருள்)	भूमौ	பூமியில்
अस्मिन्	இந்த	निपति	சாய்ந்தவனவீடு

ஆத்ய:	சூரியன்	சிவமாயு:	அக்னியும்
பூமீ	பூமியில்	புஷ்பாதி:	ஜுவாலைமீழத் துவிட்
பதித:	மீழ்ந்துவிட்டான்.		டது.
பவமா:	சந்திரன்	பவபாப:	முயற்சிசக்தி
நமசி	இருளில்	நிஹம:	செயலற்றிருக்கின்
மம:	முழுகிவிட்டான்.		றது.

किं शेषमिव लोकस्य हतवीरस्य सांपतम् । रणे राक्षसशार्दूले प्रसुप्त इव पांसुषु ॥ ८ ॥

ராக்ஷஸசார்டூலே	“அரக்கப்பூலியாகு	சாபதே	இப்பொழுது
ரணே	போரில் [மகர்	ஹதவீரஸ்ய	வீரனைமீழ்த்த
பாंसुषु	பூழ்குகளில்	லோகஸ்ய	உலகத்தினிடம்
इव	முற்றும்	कि इव	எதுதான்
प्रसुप्ते	வாடுந்துயில்கொண்ட	शेषम्	எஞ்சியிருக்கிறதா
	வளையில்		கும்?

धृतिपवालः प्रसहाय्यपुण्यस्तपोवलः शौर्यनिबद्धमूलः ।

रणे महाब्राह्मसराजवृक्षः संपर्दितो राघवपास्तेन

॥ ९ ॥

रणे	“போரில்	शौर्यनिबद्धमूलः	மிதாபயாகிற பரந்த
राघवपास्तेन	ஸ்ரீராமராகிய காற்றால்		வேருற்றதுமான
धृतिपवालः	தைரீயத்தையே தனி	महान्	பெரும்
	மாகக்கொண்டதும்	राक्षसराजवृक्षः	அரக்கமன் னனாகிய
प्रसहाय्यपुण्यः	{ உதையுமறச்சகித்தலை யே சிறந்த புஷ்பமா கக்கொண்டதும்		விருக்தமானது
स्तपोवलः	தகத்தையே ஸார	संपर्दितः	தறித்துத்தன்னப்
	மாகக்கொண்டதும்		பட்டது.

तेजोविषाणः कुलवंशवंशः कोपप्रसादापरगात्रहस्तः ।

इक्ष्वाकुसिंहाव्यूहीतदेहः सुप्तः क्षितौ रावणगन्धहस्ती

॥ १० ॥

तेजोविषाणः	“மிதாபயாகிற தந்தக் களுடையதும்	राघवगन्धहस्ती	ராமனுக்கிற மத வாணையானது
कुलवंशवंशः	{ கற்குலப்பிறவிபாகிற மின்பரகத்தையுட யதும்	इक्ष्वाकुसिंहारः	இக்ஷ்வாகுகுலத்தவ்
कोपप्रसादापर- गात्रहस्ताः	{ கோபமும் அனுக்கொ கருபாகிற முதல்க யும் தகிக்கையையு முடையதுமான	गृहीतदेहः	சாகியவரிம்முதத்தால்
			தாக்கப்பட்டசரீர;
			முடையதாய்
		क्षितौ	பூமியில்
		सुप्तः	சாய்ந்துவிட்டது.

पराक्रमोत्साहविजृम्भितार्चिर्निश्वासधूमः स्वबलप्रतापः ।

प्रतापवान्संयति राक्षसाग्निर्निर्वापितो रामपयोधरेण

॥ ११ ॥

संयति	“போலில்		
रामपयोधरेण	ஸ்ரீராமராகிற மேகத் தால்	स्वबलप्रतापः	{ தனது பலமாகிற வெம்பையைக் கொண்டதும்
पराक्रमोत्साह- विजृम्भितार्चिः	{ பாக்கிரமம், உத்ஸா ஹம் இவைகளாகிற மூண்ட ஜ்வாலை களுற்றதும்	प्रतापवान्	மிகுந்த மனமந்தது மான
निश्वासधूमः	பெருமூச்சாகிற புதை வையுடையதும்	राक्षसाग्निः	அரக்கமன்னனாகிய அக்கினியானது
		निर्वापितः	அனைக்கப்பெற்றது.

सिंहर्षलाङ्गलककुक्षिपाणः पराभिजिद्वन्धनगन्धहस्ती ।

रसोदृषश्चापलकर्णचक्षुः सितीश्वरव्याघ्रहतोऽवसन्नः

॥ १२ ॥

सिंहर्षलाङ्गल- ककुक्षिपाणः	{ “ரங்குளர்க்களாகிற வாலையும் துழிலை யும் கொம்பையும் கொண்டதும்	चापलकर्णचक्षुः	{ சபலத்தன் வமலாகிய காதுகளையும்கண்ணையும் கொண்டதுமான அரக்கனாகிய காரை மானது
पराभिजिद्वन्धन- गन्धहस्ती	{ சக்ருக்களையடக்கும் மதத்தால் கிறந்து விளக்குகிறதும்	सितीश्वर- व्याघ्रहतः	{ சக்கிரவர்த்தியாகிய புரியால் அழைவப் பெற்று
		अवसन्नः	அழிந்தது.”

वदन्तं हेतुमद्वाक्यं परिमुष्टार्थनिश्चयम् । रामः शोकसमाविष्टमित्युवाच विभीषणम् ॥ १३ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	वदन्	சொல்லிக்கொண்டது.
परिमुष्टार्थनिश्चयं	தற்பொருள் விவாதத் தும்	शोकसमाविष्टं	குப்பலரும் சோகம்மேலிட்டவரு மான
हेतुमत्	காரணங்கள் வாய்ந்த துமான	विभीषणं	விவேகமானவர்ப்பார்த்து
वाक्यं	சொல்லை	इति	“பின்னண்டவாறு
		उवाच	உரைத்தார்:

नायं विनष्टो निश्चेष्टः समरे चण्डविक्रमः । अत्युन्नतमहोत्साहः पतितोऽयमशङ्कितः ॥

अण्डविक्रमः	“கொடியபாக்கிரமக்	अत्युन्नतः	{ மிகக் கிறந்த உத்ஸா
अयं	இவன் [கொண்ட	महोत्साहः	{ ஹுத்தைக்கொண் டவனாய்
समर	போலில்	अशङ्कितः	அச்சமில்லாதவனாய்
निश्चेष्टः	செய்வென்னும் மேற் கொள்ளாது	अयं	இவன்
पतितः न	மடியலில்லை.	पतितः	மடிந்தான்.

तमुक्तवाक्यं विक्रान्तं राजपुत्रं विभीषणः । उवाच शोकसन्तप्तो भ्रातुर्दिवमनन्तरम् ॥

शोकसन्तप्तः	சோகத்தால் தடுப்பது	तं	அவரை (ஸ்ரீராமரைப்)
विभीषणः	விபிஷணர் [ராமிய]		பார்த்து
उक्तवाक्यं	திருமொழியைக்காற்	भ्रातुः	சபையனருக்கு
	நியுருளியவரும்	अनन्तरं	பேர்தடக்கவேண்டிய
विक्रान्तं	விக்கரமாகாரியும்	हितं	நற்கருமத்தைப்பற்றி
राजपुत्रं	சக்கிரவர்த்தித்திருந்	उवाच	பின்வருமாறு தெரிவி
	குமாருமாகிய		த்துக்கொண்டார்;

योऽयं विषदेषु न भग्नपूर्वः सुरैः समेतैः सह वासवेन ।

भवन्तमासाद्य रणे विभग्नो वेलामिवासाद्य यथा समुद्रः ॥ २२ ॥

यः	“எந்த	भवन्तं	தேவர்களை
अयं	இவர்	आसाद्य	எதிர்த்து
विषदेषु	பேரர்களில்	समुद्रः	கடல்
समेतैः	எல்லா	वेलां	கரைபை
सुरैः सह	தேவர்களுடன்கூட	आसाद्य	தாக்கி
वासवेन	இத்திரனால்	यथा इव	எப்படியோ அப்படி
भग्नपूर्वः न	முன்பு முறியடிக்கப்பட	विभग्नः	முறியடிக்கப்பட்ட
रणे	டனில்லையோ, அவர்		டர்.
	பேரில்		

अनेन दत्तानि सुपूजितानि भुक्ताश्च भोगा निभृताश्च भृत्याः ।

धनानि मित्रेषु समर्पितानि वैराग्यमित्रेषु च यापितानि ॥ २३ ॥

अनेन	“இவனால்	धनानि	தனங்களும்
सुपूजितानि	மிகச்சிறந்த வஸ்துக்	मित्रेषु	உற்ற நண்பர்களிடத்
	கள்		தில்
दत्तानि	தானக்கொடுக்கப்	समर्पितानि	அளிக்கப்பெற்றன.
	பெற்றன.	अमित्रेषु च	சத்துருக்களிடத்தி
भोगाः च	போகங்களும்		லும்
भुक्ताः	தகரப்பட்டன.	वैरागि	பழிகள்
भृत्याः च	பணியாளர்களும்	यापितानि	தீர்த்துக்கொள்ளப்
निभृताः	ஆதரிக்கப்பெற்றார்		பட்டன.
	கள்.		

एषोऽहिताग्निश्च महात्पाश्च वेदान्तगः कर्मसु चाग्र्यवीर्यः ।

एतस्य यत्येतगतस्य कृत्यं तत्कर्तुमिच्छामि तव प्रसादात् ॥ २४ ॥

एषः	இவர்	महात्पाः च	பெருந்தகம் புரிந்த
आहिताग्निः च	அக்கினியாதானம்	वेदान्तगः	வேதங்களின் கரை
	செய்தவர்.		கண்டவர்.

कर्मसु च	கர்மகூடனில்	यन्	எதுவே
अयवीर्यैः	சிறந்த வன்மை கொண்டவர்.	तत्	அதை
प्रेतगतस्य	மரணமடைந்த	तस्य	தேவரீரது
एतस्य	இவருக்கு	प्रसादान्	அருள் கொண்டு
कृणु	செய்யத்தக்கது	कुरु	செய்ய
		इच्छामि	விருப்புகின்றேன்.

स तस्य वाक्यैः कर्णैर्महात्मा संवोधितः साधु विभीषणेन ।

आज्ञापयामास नरेन्द्रमूनुः स्वर्गीयमाधानमर्दीनसत्त्वः

॥ २५ ॥

सः	அந்த	साधु	முறைப்படி
महात्मा	மகா தீமாவும்	संवोधितः	தெரிவித்துக்கொள் எப்பட்டவராய்
अर्दीनसत्त्वः	கலியா ஆற்றல் படைத்தவருமான	तस्य	அவனுக்கு (சாவண னுக்கு)
नरेन्द्रमूनुः	சக்கிரவர்த்தி நிருக்கு மாரீர்	स्वर्गीय	மதுமைக்குரிய
विभीषणेन	விபிஷணரால்	आधान	சடக்கிற்று
कर्णैः	இரக்கமான	आज्ञापयामास	பின்வருமாறு விடை தந்தருளினார் :
वाक्यैः	வாய்க்கொண்டு		

मरणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । क्रियतामस्य संस्कारो ममाप्येष यथा तव ॥

वैराणि	பகையெல்லாம்	यथा	எப்படியோ அப்படியே
मरणान्तानि	மரணபரியந்தத்தான்.	मम अवि	எனக்கும்.
नः	நமது	अस्य	இவனுக்கு
प्रयोजनं	மேற்கொண்ட கருமம்	संस्कारः	மதுமைச்சடக்கு
निर्वृत्तं	முடிவற்றது.	क्रियताम्	செய்து முடிக்கப்பட ட்டது.
एषः	இவன்		
तव	உனக்கு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 19845

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5170

त्रयोदशोत्तरशततमः सर्गः—இறுப்புத்திருநூறுத ஸர்க்கம் ॥ २२३ ॥

राघणान्तःपुरस्त्रीविलापः—ராவணனுது அந்தப்பட்டத்தீரின் விலாபம்.

राघणं निहतं श्रुत्वा राघवेण महात्मना । अन्तःपुराद्विनिष्पेत् राक्षस्यः शोककशिताः ॥

महात्मना	மகா தீமாவான	राक्षस्यः	அசுக்கன்
राघवेण	ரூராவரால்	शोककशिताः	துயரத்தால் வாடி.
राघणं	ராவணனை	अन्तःपुरात्	அந்தப்புரத்தினின்று
निहतं	மாய்க்கப்பட்டவனும்	विनिष्पेत्	வெளிப்போந்தனர்.
श्रुत्वा	அறிந்து		

वार्यमाणाः सुबहुशो वेष्टन्त्यः श्रितिपांसुषु । विमुक्तकेश्यो दुःखार्ता गावो वत्सहता इव ॥

सुबहुशः	பலவாறுய்	विमुक्तकेश्यः	கந்தலவிழந்து
वार्यमाणा.	தடுக்கப்படுமவர்கள்	वत्सहाः	கன்றிழந்த
श्रितिपांसुषु	புகழப்புகழுகளில்	गावः इव	பகக்கனென
वेष्टन्त्यः	புரளுகின்றவர்களாய்	दुःखार्ताः	துயரத்தால் தவித்தனர்.

उत्तरेण विनिष्क्रम्य द्वारेण सह राक्षसैः । प्रविश्यायोधनं घोरं विचिन्वन्त्यो हतं पतिम् ॥
आर्येषुवेति वादिन्यो हा नाथेति च सर्वशः । परिपेतुः कवन्धाङ्गां महीं शोणितकर्माम् ॥

राक्षसै सह	அசக்கருடன்கூட	हा	'ஹி'
उत्तरेण	வட	नाथ	நாதனை'
द्वारेण	வாயிலால்	इति च	என்றும்
विनिष्क्रम्य	வெளிப்போந்து	आर्येषु	'ஆர்யபுத்திரரே'
घोरं	கொடிய	इति च	என்றும்
आयोधनं	பேரீர்க்களத்திற்கு	वादिन्यः	புலம்பிக்கொண்டு
प्रविश्य	வந்து	शोणितकर्माम्	சத்தக்கேதாற்றதும்
हतं	மரண்ட	कवन्धाङ्गां	முண்டங்கள் நிறைந்த
पतिम्	கணவனை	महीं	பூமியில் [துமாகிய
सर्वशः	எங்கும்	परिपेतुः	விழுந்துபுரண்டனர்.
विचिन्वन्त्यः	தேடுகின்றவர்களாய்		

ता वाष्पपरिपूर्णाक्ष्यो भर्तृशोकपराजिताः । करेण इव नर्दन्त्यो न रेजुर्हतयूययाः ॥ ५ ॥

ताः	ஆவர்கள்	हतयूययाः	தலைவனையிழந்த
वाष्पपरिपूर्णाक्ष्यः	கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுந்த	करेणः	பெண்யர்களை
भर्तृशोक- }	கணவனைப்பற்றிய	इव	போல
पराजिताः }	துயரத்தால் பெய் மறந்தவர்களாய்	नर्दन्त्यः	கதறுகின்றவர்களாய்
		रेजुः न	கனையிழந்திருந்தனர்.

ददृशुस्तं महार्षिं महाकायं महायुतिम् । रावणं निहतं भूमौ नीलाञ्जनचयोपमम् ॥ ६ ॥

महार्षिं	மகாவிசுவசலியும்	नीलाञ्जनचयोपमं	கரியமைமலைமைய
महाकायं	வல்லுடல் பெற்றவ		நிகர்த்து
	னும்	भूमौ	தரையில்
महायुतिं	பெருமை யிக்கவனு	निहतं	வீழ்த்தப்பட்டுக்
तं	அந்த [மரண		கிடப்பவனாய்
रावणं	ராவணனை	ददृशुः	கண்டனர்.

ताः पति सहसा दृष्ट्वा शयानं रणपांसुषु । निपेतुस्तस्य गात्रेषु छिन्ना वनलता इव ॥७॥

ताः	அவர்கள்	गात्रेषु	உடலின் மீது
रणपांसुषु	போர்த்துக்கலப்புழுதி களில்	छिन्नाः	அறுபட்ட
शयानं	சாய்ந்துகிடக்கும்	वनलताः	காட்டுக்கொடிகள்
पतिः दृष्ट्वा	நாயகனைக் கண்டு	इव	போல
तस्य	அவனது	सहसा	தக்கணமே
		निपेतुः	விழுந்தனர்.

बहुमानात्परिष्वज्य काचिदेनं सरोद इ ॥ ८ ॥

काचित्	ஒருத்தி	परिष्वज्य	அணைத்துக்கொண்டு
एनं	இவனை	सरोद इ	புலம்பினான்.
बहुमानात्	கொனாவத்தால்		

चरणौ काचिदालिङ्ग्य काचित्कण्ठेऽवलम्ब्य च ॥ ९ ॥

वदृत्य च भुजौ काचिद्भूमौ स्म परिवर्तते ॥ १० ॥

काचित्	ஒருத்தி	अवलम्ब्य	கட்டிக்கொண்டு
चरणौ	பாதங்களை	च	அங்கணமே புரண்ட
आलिङ्ग्य	பிடித்துக்கொண்டு	काचित्	ஒருத்தி [னர்.
भूमौ	தரையில்	भुजौ	இருபுதுங்களை
परिवर्तते स्म	புரண்டனர்.	वदृत्य	உயர்த்தி
काचित्	ஒருத்தி	च	அங்கணமே புரண்ட
कण्ठे	கழுத்தில்		னர்.

इतस्य वदने दृष्ट्वा काचिन्मोहमुपागमत् ॥ ११ ॥

काचित्	ஒருத்தி	दृष्ट्वा	கவனித்து
इतस्य	மாண்டுகிடக்கும்	मोहं	மூர்க்கையை
वदने	அவனுடைய முகத்தை	उपागमत्	கொண்டனர்.

काचिदङ्के शिरः कृत्वा सरोद मुखपीक्षती । स्नापयन्ती मुखं वर्षैस्तुषारैरिव पङ्कजम् ॥

काचित्	ஒருத்தி	तुषारेः	பனிக்களால்
अङ्के	மடிமீது	पङ्कजं	தாமரைமலரை
शिरः	தலையை	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
कृत्वा	வைத்துக்கொண்டு	मुखं	முகத்தை
मुखं	முகத்தை	वर्षैः	கண்ணீர்களால்
पिक्क्षती	பார்ப்பவளாய்	स्नापयन्ती	நனைத்துக்கொண்டு
		सरोद	அழுதனர்.

एवमाताः पतिं दृष्ट्वा रावणं निहतं भुवि । चुकुर्बुधुधा शोकाद्भ्रूयस्ताः पर्यदेवयन् ॥ १२ ॥

பே:	இவ்வாறாய்	மூய:	மீண்டும் மீண்டும்
மாதா:	துயரத்திலாழ்ந்து	சூதா	கவனித்து
பா:	ஆவர்கள் [கிடக்கும்]	சோகாந்	துயரத்தால்
பதி	கணவனுடைய	வஹா	பலவாறாய்
ராவண	ராவணனை	சுகஸு:	கதறியழுதார்கள்.
புவி	பூமியில்	பரீதேவயந்	பின்வருமாறும்
நிஹ	மாண்டுவிடப்பவனாய்		புலம்பிஞ்சார்கள்.

येन विव्रासितः शक्रो येन विव्रासितो यमः । येन वैश्रवणो राजा पुष्पकेण श्रियोजितः ॥
गन्धर्वाणामृषीणां च सुराणां च महात्मनाम् । भयं येन महदत्तं सोऽयं शेते रणे हतः ॥

யேன	"எவரால்	ராவணா	கந்தர்வர்களுக்கும்
சக:	இந்திரன்	மஹாத்மா	மகா துமாக்களாகிய
விவ்ராஸித:	வெருட்டியடிக்கப்	அரூபிணா	ரிஷிகளுக்கும்
யேன	எவரால் [பட்டானோ]	சுராணா	தேவர்களுக்கும்
யம:	எமன்	மஹத்	பெரும்
விவ்ராஸித:	வெருட்டியடிக்கப்பட்ட	மயம்	ஆபத்து
யேன	எவரால் [பானோ]	வத்	புரியப்பட்டதோ
வैश्रवण:	குபேர	ச:	அந்த
ராஜா	மன்னன்	அய்	இவர்
புஷ்பகே	புஷ்பகவிமானத்தால்	ரணே	போரில்
வியோஜித:	பிசிக்கப்பட்டானோ	ஹ:	மாண்டவராய்
யேன	எவரால்	ஸே	சாய்ந்துகிடக்கின்றார்.

असुरेभ्यः सुरेभ्यो वा पन्नगेभ्योऽपि वा तथा । न भयं यो विजानाति तस्येदं मानुषाद्भयम् ॥

ய:	"எவர்	விஜானாதி ந	அறியாதிருக்கின்
அசுரேப்ய:	ஆசுரரிடமிருந்தும்	தச்ய	ஆவருக்கு [குரோ
சுரேப்ய:	தேவரிடமிருந்தும்	இத்	இப்பொழுது
பன்னகேப்ய:	சுரப்பரிடமிருந்தும்	மானுஷா	மானிடவரிடமிருந்து
மயம் ததா	ஆபத்தென்பதேயே	மபயம்	ஆபத்தேற்பட்டது.

अवधो देवतानां यस्तथा दानवरक्षसाश्च । हतः सोऽयं रणे शेते मानुषेण पदातिना ॥

ய:	"எவர்	அய்	இவர்
தேவதானா	தேவர்களாலும்	பதாதினா	பதாதியாகிய
ததா	அவ்வண்ணமே	மானுஷே	மானிடனொருவனால்
தானவரக்ஷசா	ஆசுரர்களாலும் அரசர்	ரணே	போரில்
	களாலும்	ஹ:	கொல்லப்பட்டு
அவத்ய:	கொல்லப்படமுடியாத	ஸே	சாய்ந்துகிடக்கின்
ச:	அந்த [வரோ		றார்.

यो न वयः सुखिन्तु न यतीनामुत्तथा । सोऽयं कश्चिदिवास्यो मृत्युं मर्त्येन लम्बितः॥

ய:	"எவர்	ச:	அந்த
சுஃ:	தேவர்களால்	அய்	இவர்
ஹம்:	கொல்ல	அஸ்ய:	ஆற்றலற்ற
வாய: வ	சா த்யமாகாதவரோ	கசித	எவ்வித ஓசுவன்
யதீ:	யசுதர்களால்	ஹ	பொன்றவராய்
ந	சா த்யமாகாதவரோ	மர்யு	மரணி-இனொருவனால்
அஸு: ததா	அகார்களால்	மரு	மரணத்தை
ந	சா த்யமாகாதவரோ	லம்பித:	அடைவிக்கப்பட்டார்."

एवं वदन्त्यो बहुधा मरुदुस्तस्य ताः स्त्रियः । भूय एव च दुःखार्ता विलेपुश्च पुनः पुनः ॥

तस्य	அவனுது	मरुदु:	அழுதார்கள்.
ताः	அந்த	पुनः पुनः च	பீண்டும் பீண்டும்
स्त्रियः	ஸ்த்ரீகள்	भूयः एव	மிக்க அதிகமாய்
एव	மேற்கண்டவாறு	दुःखार्ताः	துயரத்தால் மேலிட
बहुधा च	பலவாறாய்		டவர்களாய்
वदन्त्यः	புகழ்ப்பிக்கொண்டு	विलेपु:	கதறினார்கள்.

अभृण्वता च सुहृदां सततं हितवादिनाम् । मरणायाहता सीता पातिताश्च निशाचराः ॥

सततं	"எப்பொழுதும்	मरणाश्च	மரணத்திற்கே
हितवादिनां	நன்மைமையுடைய மொழி	सीता	சீதை
	யும்	अहता	கொண்டுவரப்பட்ட
सुहृदो	நண்பர்களுக்கு	निशाचराः च	அடக்கர்களும் (டான்,
अभृण्वता	செவி காக்காத	पातिताः	கொல்லிக்கப்பட்டார்
	அவரால்		கள்.

एताः सप्तमिदानीं ते वयवतमा च पातिताः । भुवाणोऽपि हितं वाक्यमिष्टो भ्राता विभीषणः॥

सुष्टं पश्यितो मोहान्वयाऽऽत्मवधकाङ्क्षिणा ॥ २१ ॥

इदानीं	"இப்பொழுது	विभीषणः	விபீஷணர்
ते	தேவரீரது	हितं	நன்மையுக்கும்
आत्मा	உயிரும்	वाक्यं	கொள்கை
एताः	இந்த	भुवाणः अपि	மொழிபவராலினும்
वयं च	நாங்களும்	आत्मवधकाङ्क्षिणा	தனது மரணத்தைக்
समं	ஸமமானத்தில்	वया	தேவரீரால் (கொரிய
पातिताः	அழித்துவிடப்பட்ட	मोहात्	மோகமடைந்தால்
	பீடம்,	एष्ट	மேட்டாமாய்
इष्टः	அருமை	पश्यितः	வக்சொற் கொல்லப்
भ्राता	தாயியாகிய		பட்டார்.

यदि निर्यातिता ते स्यात्सीता रामाय मैथिली । न नः स्याद्व्यसनं घोरमिदं मूलहरं महत् ॥

தே	"தேவரீரால்	इदं	இந்த
मैथिली	குளகனின் புதல்வி	मूलहरं	மேலையறுக்கும்
	யரன்	घोरं	கொடிய
सीता	வரிதை	महत्	பெரும்
रामाय	ராமனிடம்	व्यसनं	துக்கமானது
निर्यातिता	திருப்பிக்கொடுக்கப்	नः	நமக்கு
यदि स्यात्	பட்டிசூப்பானாகில்	स्यात् न	கேராத்.

वृत्तकामो भवेद्भ्राता रामो पितृकुलं भवेत् । वयं चाविधवाः सर्वाः सकामा न च शत्रवः ॥

भ्राता	"தம்பியும்	वयं	நாங்கள்
वृत्तकामः	மனோரதம் நிறை	सर्वाः च	யாவரும்
	வேறப்பெற்றவராய்	अविधवाः	பதியைவிழக்காதவர்
भवेत्	இருப்பார்.		களாவோம்.
रामः	ராமனும்	शत्रवः च	சத்ருக்களும்
पितृकुलं	சூரன் பனுக	सकामाः	இஷ்டம் நிறைவேறிய
भवेत्	ஆவான்.	न	ஆகார்கள. [வர்களுள்]

त्वया पुनर्वृशंसेन सीतां संरुन्धता बलात् । राक्षसा वयमात्मा च त्रयं तुल्यं निपातितम् ॥

वृशंसेन	"இரக்கம்ற்று	राक्षसाः	அரக்கர்களும்
बलात्	பலாத்கரமாய்	वयं	நாங்களும் ஆகிய
सीतां	சீதைையை	त्रयं च	மூன்றும்
संरुन्धता	சிறைப்படுத்திய	तुल्यं	ஒரேமா திரியாய்
त्वया पुनः	தேவரீராலேயே	निपातितम्	விழுத்தப்பட்டது.
आत्मा	பிராணனும்		

न कामकारः कामं वा तव राक्षसपुङ्गव । दैवं चेष्टयते सर्वं हतं दैवेन हन्यते ॥ २५ ॥

राक्षसपुङ्गव	"ரரசுநோத்தமரே !	दैवं	தெய்வம்
तव	தேவரீரது	सर्वं	யாவற்றையும்
कामं	இஷ்டப்படி.	चेष्टयते	கடந்துகிறது.
कामकारः	வேண்டுமென்று	दैवेन	தெய்வத்தால்
	செய்த செயல்	हतं वा	அழிக்கப்பட்டது
न	ஆல்ல	हन्यते	அழிபடுகிறது. [தான்]

वानराणां विनाशोऽयं रक्षसां च महाहवे । तव चैव महाबाहो दैवयोगादुपागतः ॥ २६ ॥

महाबाहो	"மஹாபாகுவே !	वानराणां एव	வானரர்களுக்கும்
महाहवे	பெரும்பொரில்	अयं विनाशः	இந்த அழிவானது
तव च	தேவரீருக்கும்	दैवयोगात्	தெய்வச்செயலால்
रक्षसां च	அரக்கர்களுக்கும்	उपागतः	சம்பவித்தது.

नैवार्थेन न कामेन विक्रमेण न चाज्ञया । श्रवया दैवगतिर्लोके निर्वर्तयितुमुद्यता ॥२७॥

लोके	"உலகில்	காமே	இச்சையாலும்
श्रवया	சம்பலித்த	न	தடுக்க சாத்யமாகாத
दैवगतिः	தெய்வச்செயலானது	विक्रमेण	பேதாபத்தாலும் [து-
अर्थेन एव	பொருளாலும்	आज्ञया च	ஆங்கிலையாலும்
निर्वर्तयितुं	தடுக்க	न	தடுக்க சாத்யமாகாதது."
श्रवया न	சாத்யமாகாதது.		

विलेपुरेवं दीनास्ता राक्षसाधिपयोपितः । कुर्य इव दुःखार्ता वाण्यपयोकुलेशणाः ॥२८॥

ताः	ஆந்த	वाण्यपयोकुलेशणाः	கண்ணிர் திதைத்த
राक्षसाधिपयोपितः	ராக்கஷஸமன்னனின்		கண்களுற்றவர்களாய்
	பணிகளினார்கள்	कुर्यः	ஆன் திற்பறவைகள்
दीनाः	ஏக்கங்கொண்டவர்	इव	பேரன்றவராய்
	களாய்	एव	மேற்கண்டவாறு
दुःखार्ताः	துயரத்தால் தடுப்ப	विशेषः	சதறினார்கள்.
	வர்களாய்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

सुदकाण्डे त्रयोदशोत्तरशततमः सर्गः ॥

आश्रितः श्लोकाः 19873

सुदकाण्डे आश्रितः श्लोकाः 5198

चतुर्दशोत्तरशततमः सर्गः—மேற்புத்திகளான்காவது ஸர்க்கம். ॥ 274 ॥

मण्डोदरीविलापः राक्षससंस्कारश्च—மண்டோதரீவிலாபமும்

ராவணனது சரமக்கீரையமும்.

तासां विलपमानानां तथा राक्षसयोपिताम् । ज्येष्ठा पत्नी मिया दीना भर्तारं समुद्देशत ॥

तथा	ஆவ்வாறாய்	ज्येष्ठा	முத்த
विलपमानानां	புலம்பும்	पत्नी	மனைவான்
तासां	ஆந்த	दीना	ஏக்கங்கொண்ட
राक्षसयोपितां	ராக்கஷஸமன்னன்		வளாய்
	பணிகளினான்	भर्तारं	கணவரை
मिया	பிரிவப்பரகை	समुद्देशत	உந்த போக்கினான்.

दशमीवं हतं दृष्ट्वा रामेणाचिन्त्यकर्मणा । पतिं मण्डोदरी तत्र कृपणा पर्यदेवयत् ॥ २ ॥

तत्र	அப்பொழுது	रामेण	ராமரால்
मण्डोदरी	மண்டோதரி என்ற	हते	தொல்லப்பட்டவனாக
पतिं	கணவனுமிய [அவன்	दृष्ट्वा	கண்டு
दशमीवं	தசகண்டியை	कृपणा	பரிதவித்தவளாய்
अचिन्त्यकर्मणा	எண்ணற்கரிய செயலு	पर्यदेवयत्	பின்வருமாறு புலம்ப
	கொண்ட		ள்ளான் :

ननु नाम महाभाग तव वैश्रवणानुज । कुदस्य प्रमुखे स्थातुं तस्यत्यपि पुरन्दरः ॥ ३ ॥
तस्यन्ति ऋषयश्चैव गन्धर्वाश्च यशस्विनः ॥ ४ ॥

महाभाग	"மகா புகழ்பார்த்தமாவே!	पुरन्दरः अपि	இந்திரனும்
वैश्रवणानुज	சூரியனின் தம்பி பாரீர்!	ननु	இப்பொழுதும்
कुदस्य	கோபங்கொண்ட	स्यसि नाम	அஞ்சுவா னன்றோ!
तव	தேவரீரது	ऋषयः च	முனிவர்களுந்
प्रमुखे	முன்னிலையில்	यशस्विनः	புகழ்பெற்ற
स्थातुं	கிற்க	गन्धर्वाः च	கந்தர்வர்களுந்
		तस्यन्ति एव	அஞ்சுவார்களே.

ननु नाम तयोद्देगाचारणाश्च दिशो गताः । स त्वं मानुषपात्रेण रामेण युधि निर्जितः ॥ ५ ॥

तव	"தேவரீரிடம்	सः	அந்த
उद्देगात्	பயத்தால்	त्वं ननु	தேவரீரும்
चारणाः च	சாணர்களும்	युधि	போரில்
दिशः	திக்குகளில்	मानुषपात्रेण	ஓர் ஆந்ஹாணிடுண
गताः नाम	ஒடினார்களே.	रामेण	ராமனுல்
		निर्जितः	ஐயிக்கப்பட்டவர்.

न व्यषत्रपसे राजन्किमिदं राक्षसर्वभ ॥ ६ ॥

राजन्	"மன்னவரே!	कि	ஏனோ
राक्षसर्वभ	ராக்ஷஸை தந்தாரே!	व्यषत्रपसे न	வெட்கமுறுதிருக்கின்
इदं	இதைப்பற்றி		தீர்?

कथं त्रैलोक्यमाक्रम्य श्रिया वीर्येण चान्वितम् । अविषलं जघान त्वां मानुषो वनगोचरः ॥ ७ ॥

त्रैलोक्यं	"மூவுலகையார்	अविषलं	தடைக்கவொண்ணாத
आक्रम्य	ஆக்கமித்து	त्वं	தேவரீரை [வருமான
श्रिया	சீர்த்தியாலும்	वनगोचरः	காட்டிலேதிரியும்
वीर्येण च	வீரயத்தாலும்	मानुषः	மனிட்டுருவன்
अन्वितं	விளக்குபவரும்	कथं	எவ்வளம்
		जघान	வதைத்தான்?

मानुषाणामविषये चरतः कामरूपिणः । विनाशस्तव रामेण संयुगे नोपपद्यते ॥ ८ ॥

मानुषाणां	"மனிடர்களுக்கு	तव	தேவரீருக்கு
अविषये	புலப்படாதவிடத்தில்	संयुगे	போரில்
कामरूपिणः	கிளைத்தவருக் கொண்டு	रामेण	ராமனுல்
चरतः	சஞ்சரிக்கும்	विनाशः	அழிவென்பது
		उपपद्यते न	பொருந்தாது.

न चैतत्कर्म रामस्य श्रद्धानामि चमूमुखे । सर्वतः पशुपेनस्य तव तेनाभिमर्शनम् ॥ ९ ॥

சर्वத:	"எல்லாவற்றினும்	அபிமர்சனம்	தாக்குதலென்ற
சமுபேதஸ்ய	மேம்பட்டபெயர்	புதல்	இந்த
தவ	தேவர்களுக்கு	கর্ম	செயலை
சமூமுக்	பண்டமுகத்தில்	ராமஸ்ய ச	ராமனுடையதாய்
தேன	அவனால்	அஹ்மி ந	நான் சுப்பயிஸ்கை.

यदैव च जनस्थाने राक्षसैर्वहुभिर्वृतः । खरस्तव हतो भ्राता तदेवासौ न मानुषः ॥ १० ॥

जनस्थाने	"ஜனஸ்தானத்தில்	खरः च	கரனும்
बहुभिः	பல	यदा एव	எப்பொழுதே
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हतः	கொல்லப்பட்டானே
वृतः	சூழப்பட்டவனும்	तदा एव	அக்காரணத்தாலேயே
तव	தேவரிடது	असौ	இவன் (ராமன்)
भ्राता	தம்பியுமான	मानुषः न	மானிடனல்லன்.

यदैव नगरीं लङ्कां दृण्वेशां सुरैरपि । प्रविष्टो हनुमान्वीर्यात्तदैव व्यथिता वयम् ॥ ११ ॥

सुरैः अपि	"தேவர்களாலாகூட	यदा एव	எப்பொழுதே
दृण्वेशां	புகழுடியாத	प्रविष्टः	பிரவேசித்தானே
लङ्कां	இலங்கை	तदा एव	எப்பொழுதே
नगरीं	நகரூள்	वयं	நாங்கள்
हनुमान्	ஹனுமான்	व्यथिताः	வேதனை கொண்டு
वीर्यात्	ஆற்றல்கொண்டு		விட்டோம்.

यदैव वानरैर्वोर्वहः सेतुर्महार्णवे । तदैव हृदयेनाहं शङ्के रामममानुषम् ॥ १२ ॥

घोरैः	"கொடிய	तदा एव	எப்பொழுதே
वानरैः	வானர்களால்	अहं	நான்
महार्णवे	பெருங்கடலில்	हृदयेन	மனதால்
यदा एव	எப்பொழுதே	रामे	ராமனை
सेतुः	அணையானது	अमानुषं	மானிடனல்லனம்
वहः	கட்டப்பட்டதோ	शङ्के	கிணத்தே.

अथवा रामरूपेण कृतान्तः स्वयमागतः । मायां तव विनाशाय विधायापतितकिंताम् ॥

अथवा	"அல்லது	मायां	மாயையை (செய்தையை)
कृतान्तः	சிவபிரானே	विधाय	செருக்கித்து
तव	தேவர்களுக்கு	रामरूपेण	ராமவருக்கொண்டு
विनाशाय	அழிக்கின்பொருட்டு	स्वयं	தேரிலேயே
अपतितकिंतां	எண்ணத்தரிசு	आगतः	வந்திருக்கின்றான்.

अथवा वासवेन त्वं धर्षितोऽसि महाबल ॥ १४ ॥

महाबल	"மகாபலசாலியே!	त्वं	தேவரீர்
अथवा	அல்லது	धर्षितः असि	நூக்கப்பட்டிருக்கின்
वासवेन	இந்திரனால்		தீர்.

वासवस्य कुतः शक्तिस्त्वां द्रष्टुमपि संयुगे ॥ १५ ॥

वासवस्य	"இந்திரனுக்கு	द्रष्टुं अपि	பார்க்கவும்கூட
त्वां	தேவரீரை	शक्तिः	சக்தி
संयुगे	போலில்	कुतः	எது?

व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः । अनादिमध्यनिधनो महतः परमो महान् ॥ १६ ॥
 तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः । श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजयः शाश्वतो ध्रुवः ॥
 मानुषं रूपमास्थाय विष्णुः सत्यपराक्रमः । सर्वैः परिवृतो देवैर्नरत्त्वमुपागतैः ॥ १८ ॥
 सर्वलोकेश्वरः साक्षाल्लोकानां हितकाम्यया । सराक्षसपरीवारं हतवांस्त्वां महाश्रुतिः ॥

एषः	"இவர் (ஸ்ரீராமர்)	श्रीरसवक्षाः	{ ஸ்ரீவத்ஸமேனும் திரு
महायोगी	மகாயோகியும்		மறவை திருமார்டில்
परमात्मा	பரமாத்மாவும்	नित्यश्रीः	{ கொண்டவரும்
सनातनः	புராணபுருஷரும்		நித்யஸக்ஷமீஸமேத
अनादिमध्य- निधनः	{ ஆதியும், மத்தியும், அந்தமும் இல்லாத வரும்	अजयः	நும்
महतः	பெரும்பொருளினும்	शाश्वतः	அஜெயரும்
परमः	சிறந்த		எக்காலத்திலுமிருப்
महान्	பெரும்பொருளும்		பவரும்
तमसः	இருளுக்கு (அக்ஷ ணத்திற்கு)	ध्रुवः	மாறுபடா திருப்பவ
परमः	அம்புறப்பட்டிருப்ப வரும்		ரும்
धाता	திருஷ்டிப்பவரும்	सर्वलोकेश्वरः	எல்ல ஜகத்துக்களுக்
शङ्खचक्र- गदाधरः	{ சங்கத்தையும் சக்ரா புத்தத்தையும் திருக் கரத்திற்கொண்ட வரும்		கும் சக்வரரும்
		महाश्रुतिः	மகிமை மிக்கவருமா
			கிப
		साक्षात्	ஸாக்ஷாத்
		विष्णुः	விஷ்ணுபகவான்.
		अनं	இது தின்னம்.
		सत्यपराक्रमः	ஸத்யமான பராக்ரம
			ங்கொண்ட இவர்
		लोकानां	உலகக்களுக்கும்

हितकाम्यया	நன்மை புரியத் திருவு	देवैः सपैः	தேவர்கள் யாவராலும்
मानुषं	மரணிட [எங்கொண்டு]	पश्वितः	குழப்பெற்றவராய்
रूपं	உருவத்தை	।वां	தேவரீரை
आस्थाप	கொண்டு	सराक्षसपरीवारं	ஆரக்கபரிவாரங்களு
वानरैः	வானர உருவத்தை		டன்
उपगतैः	ஆடைந்த	हवान्	கொன்றுவிட்டார்.

इन्द्रियाणि पुरा जित्वा जितं विभुवनं त्वया । स्मरद्भिव तद्वर्मान्द्रियैरेव निर्जितः ॥

स्वया	“தேவரீரால்	तत	அந்த
पुरा	முன்பு	वैरं	வைரத்தை
इन्द्रियाणि	இந்திரியங்களை	स्मरद्भिः इव	வினைத்துக்கொண்ட
जित्वा	வெற்றிகொண்டு		வைகன்போன்று
विभुवनं	மூவுலகமும்	इन्द्रियैः एव	இந்திரியங்களாலேயே
जितं	ஜெயிக்கப்பட்டது.	निर्जितः	ஜெயிக்கப்பட்டுவிட்
			டர்.

क्रियतामविरोधश्च राघवेणेति यन्मया । उच्यमानो न गृह्णासि तस्येयं व्युष्टिरागता ॥

राघवेण	“ஸ்ரீராமரோடு	यत्	எதை
अविरोधः	விరోதமின்மை	गृह्णासि न	மனதிற்கொள்ளா
क्रियतां	கொள்ளப்பட்டும்		திருந்திரோ
इति	என்று	तस्य	அதனது
मया	என்னால்	व्युष्टिः	பயனுப்
उच्यमानः च	கொல்லப்பட்டும்	इयं	இது
	தேவரீரும்	अगता	சம்பவித்தது.

अकस्माच्च अभिकामोऽसि सीतां राक्षसपुङ्गव । ऐश्वर्यस्य विनाशाय देहस्य स्वजनस्य च ॥

राक्षसपुङ्गव	“ராஷஸேனாத்தமரே !	देहस्य च	சீர்த்திற்கும்
अकस्मान्	திமரோன	विनाशाय	அழிவிக்காக
ऐश्वर्यस्य	ஐசுவர்யத்திற்கும்	सीतां च	சீதாதேவிக்கும்
स्वजनस्य	தனது ஜனத்திற்கும்	अभिकामः असि	ஆசைகொண்டார்.

अरुणधत्या विशिष्टां तां रोहिण्याश्चापि दुर्मते । सीतां धर्षयता मान्यां त्वया हसदृशं कृतम् ॥

दुर्मते	“மதிமயக்கையவரே !	मान्यां	வெருமதிக்கத்தக்க
अरुणधत्याः च	அருந்ததிதேவிக்கும்	सीतां	சீதாதேவியை
रोहिण्याः अपि	ரோகிணிதேவிக்கும்	धर्षयता	அவமதிக்கும்
विशिष्टां	மேம்பட்டவளான	स्वया	தேவரீரால்
तां	அந்த	असदृशं हि	தகாததே
		कृतम्	புரியப்பட்டது.

वसुधायाश्च वसुधां श्रियः श्रीं भर्तृवत्सलाम् । सीतां सर्वानवशाङ्गीमरण्ये विजने शुभाम् ॥
 आनयित्वा तु तां दीनां छद्मनाऽऽत्मस्वदूषण । अप्राप्य चैव तं कामं मैथिलीसङ्गमे कृतम् ॥
 पतिव्रतायास्तपसा नूनं दग्धोऽसि मे प्रभो ॥ २५ ॥

வசுதாபா: ச
 வசுதா
 ஸிய:
 ஶ்ரீ
 "பூமிக்கும்
 ஶ்ரீ இடமாளகனும்
 அமா லுஷ்ய சக்திக்கு
 ஶ்ரீ அபரணமான
 வளும்
 கணவரிடம் அசஞ்ச
 ஶ அன்புகொண்ட
 வளும்
 எவ்வாற்றாலும் குறை
 யற்ற திருமேனியளும்
 ஒளிகொண்டவளும்
 ஏக்கக்கொண்டவளு
 மான
 அந்த ஶ்ரீ தாதேவியை
 தீர்ஜனமான
 காட்டில்
 கபடமாக

ஆனயிதா
 மீதிலிசுங்குமே
 கரு
 தீ
 காமே ஶ்ரீ ச
 அபாப்ய
 பதிவதாபா:
 தபசா
 ஆனஸ்வதூஷண
 மே
 ப்ரஶோ
 நூன்
 தஶ: அஸி
 கொண்டு வந்து
 ஶ்ரீ தாசகங்குத்தில்
 கொண்ட
 அந்த
 இஷ்டத்தையும்
 அடையாது
 பதிலிருந்துதலின்
 தவசக்தியால்
 தனக்கும் தன்னினத்
 தாருக்கும் கொடு
 விளைவித்த
 எனது
 ஶாதரோ
 இப்பொழுது
 கொசுக்கப்பட்டு
 விட்டார்.

तदैव यन्न दग्धस्त्वं धर्षयंस्तनुमध्यमां । देवा विभ्यति ते सर्वे सेन्द्राः साक्षिपुरोगमाः ॥

செங்ஶா:
 சாஸிபுரோகமா:
 தேவா:
 சர்வே
 தே
 விஶ்யதி
 "இந்திரனுன் லிட்ட
 அக்னிமுதலானவர்
 கருடன்கடிய
 தேவர்கள்
 யாவரும்
 தேவரிடம்
 பயமுற்றிருக்கின்றார்
 கள்.

யந்
 த்வே
 தனுமத்யமா
 பர்ஷய்
 ததா ஶ்ரீ
 தஶ: ந
 அக்காணத்தால்
 தேவரி
 துண்ணிடை யானாகு
 மவளை
 கவர்த்து
 அப்பொழுதே
 கொசுக்கப்பட்டு நிரூ
 தீர்.

अवश्यमेव लभते फलं पापस्य कर्मणः । योरं पर्यागते काले कर्ता नास्त्यत्र संशयः ॥

கர்தா
 பாபஸ்ய
 கர்மண:
 யோர்
 கல்
 "பாபத்தொத செய்தவன்
 பாப
 கர்மலின்
 கொடிய
 பயனை

காலே
 பர்யாஶுதே
 அவஸ்யே ஶ்ரீ
 லஶுதே
 லய
 சஸய: அஸி ந
 எந்நகாலம்
 வந்தபொழுது
 கட்டாயமாக
 அனுபவிக்கின்றான்.
 இதில்
 ஶுபாயில்லை.

सीतानिमित्तजो मृत्युस्त्वया दूरादुपाहृतः

॥ ३४ ॥

त्वया "தேவரீரால்
दूरात् வெகுதூரத்தி
விருந்தே

सीतानिमित्तजः சீதை காரணமாய்
உண்டாகும்
मृत्युः மரணமரணது
उपाहृतः கொண்டுமரப்பட்டது.

मैथिली सह रामेण विशोका विहरिष्यति

॥ ३५ ॥

विशोका "சோகந்தீர்தவளரண
मैथिली ஜானகி
रामेण सह ஸ்ரீராமமோடுகூட

विहरिष्यति இன்பமாய்க் காண்க
கழிப்பாள்.

अल्पपुण्या त्वहं घोरं पतिता शोकसागरे

॥ ३६ ॥

अल्पपुण्या "பாக்கங்குன்றிய
अहं तु காணோ

घोरं கொடிய
शोकसागरे தாயரக்கடலில்
पतिता முழுகிவிட்டேன்.

कैलासे मन्दरे मेरौ तथा चैत्ररथे वने । देवोद्यानेषु सर्वेषु विहृत्य सखिता त्वया ॥ ३७ ॥

विमानेनानुरूपेण या वाम्यतुलया श्रिया । पश्यन्ती विविधान्देशांस्तांस्तान्निवसंगम्बरा ॥

अंशिता कामभोगेभ्यः साऽस्मि वीर वधात्तव ॥ ३८ ॥

या "அந்த நான்
चित्रसगम्बरा { அழகிய மானைகளையும்
வஸ்திரங்களையும்
குடியவளராய்
त्वया தேவரீரோடு
सखिता கூடியவளாய்
कैलासे கைலாஸபர்வதத்
திலும்
मन्दरे மந்தரபர்வதத்திலும்
मेरौ மேருபர்வதத்திலும்
तथा அல்லவண்ணமே
चैत्ररथे சைத்ரரத
वने பூங்காவனத்திலும்
सर्वेषु எல்லா
देवोद्यानेषु தேவர்களது உத்யான
வனங்களிலும்
विहृत्य விளைவாடி

अनुलया ஒப்பற்ற
श्रिया செல்வத்திற்கு
अनुरूपेण ஏற்ற
विमानेन விமானத்திலேறி
विविधान् பல
तान् तान् அந்தந்த
देवान् தேசக்களை
पश्यन्ती பார்த்துக்கொண்டே
श्रिया சென் லுவந்தேனோ
सा அந்த நான்,
वीर வீரரோ,
तव தேவரீரது
वधात् மரணத்தால்
कामभोगेभ्यः இன்பா லுபவங்களி
னின்று
अंशिता விலக்கப்பட்டவளராய்
अस्मि இருக்கின்றேன்.

सैवान्येवासि संवृता विषाज्ञां चञ्चलाः श्रिया ॥ ३९ ॥

सा एव "அந்த நானே
अन्या इव வேறொருத்திபோன்ற
संवृता अस्मि ஆகிவிட்டேன் [வளராய்
राज्ञा அரசர்களின்

चञ्चलाः நிலையற்ற
श्रिया செல்வங்களளை
विक् ஏப்படிவேண்டுமானாலும்
எசகலாம்.

हा राजन्सुकुमारं ते सुधु सुत्वक् समुल्लसम् । कान्तिशीघ्रतिभिस्तुल्यमिन्दुपद्मदिवाकरैः ॥
किरीटकूटोज्ज्वलितं ताम्रास्यं दीप्तकुण्डलम् । मदव्याकुललोलाक्षं भूत्वा यत्पानभूमिषु ॥
विविधस्रग्धरं चारु वल्गुस्मितकथं शुभम् । तदेवाद्य तवेदं हि वक्त्रं न भ्राजते प्रभो ॥
रामसायकनिर्मिश्रं सिक्तं रुधिरविस्रवैः । विशीर्णमेशोपस्तिष्कं रुक्षं स्यन्दनरेणुभिः ॥

हा	“ஆ	மூலம்	மூலம்
राजन्	மன்னவரோ !	மூலம்	மூலம்
ते	தேவரோது	மூலம்	மூலம்
यत्	எந்த	மூலம்	மூலம்
ताम्रास्यं	செவ்வியமுதமானது	மூலம்	மூலம்
सुकुमारं	அழகியதும்	மூலம்	மூலம்
सुधु	அழகிய புருவங்கள்	மூலம்	மூலம்
	ஊமந்ததும்	மூலம்	மூலம்
सुत्वक्	தனசப்பற்றுள்ளதும்	மூலம்	மூலம்
समुल्लसं	நாகிலை நிமிர்ந்து	மூலம்	மூலம்
	எனதும்	மூலம்	மூலம்
कान्ति-	காந்தியாலும்	மூலம்	மூலம்
शीघ्रतिभिः	தரவத்தாலும் ஒளி	மூலம்	மூலம்
	யாலும்	மூலம்	மூலம்
हन्दुपद्मदिवाकरैः	{ சந்திரனோடும் நாம	மூலம்	மூலம்
	{ லை மலரோடும்	மூலம்	மூலம்
	{ சூர்யனோடும்	மூலம்	மூலம்
तुल्यं	ஒத்ததும்,	மூலம்	மூலம்
किरीट-	கிராத்லை ஒத்த மகு	மூலம்	மூலம்
कूटोज्ज्वलि	{ டத்தால் விளங்கு	மூலம்	மூலம்
	{ சின்றதும்,	மூலம்	மூலம்
दीप्तकुण्ड	இவலிக்கும் சூண்ட	மூலம்	மூலம்
	லங்கள் கொண்டதும்	மூலம்	மூலம்
पानभूमिषु	பானபூமிகளில்	மூலம்	மூலம்
मदव्याकु	மதந்தால் கலங்கின	மூலம்	மூலம்
लोलार्धं	{ தும், சரிப்பதான	மூலம்	மூலம்
	கண்களையுடையதா	மூலம்	மூலம்
	கவும்	மூலம்	மூலம்
भूत्वा	ஆக	மூலம்	மூலம்
चारु	அழகியதும்	மூலம்	மூலம்
विविधस्रग्ध	பலபுஷ்பமாகையவன்	மூலம்	மூலம்
	ததும்	மூலம்	மூலம்
वल्गुस्मित	{ அழகிய புக்கிரிப்பை	மூலம்	மூலம்
कथं	{ யும் பேச்சுகளையும்	மூலம்	மூலம்
	{ கொண்டதும்	மூலம்	மூலம்
शुभं	மங்களமுமானதோ,	மூலம்	மூலம்
प्रभो	நாத,	மூலம்	மூலம்
तत् एव	அதே	மூலம்	மூலம்
इदं	இந்த	மூலம்	மூலம்
तव	தேவரோது	மூலம்	மூலம்
वक्त्रं हि	முதலிய	மூலம்	மூலம்
भय	இப்பொழுது	மூலம்	மூலம்
रामसायक-	{ சூராமாது பாணக்க	மூலம்	மூலம்
निर्मिश्रं	{ ளால் பிளக்கப்பட்டு	மூலம்	மூலம்
रुधिरविस्रवैः	ரத்தப்பெருக்கு	மூலம்	மூலம்
	களால்	மூலம்	மூலம்
सिक्तं	வழித்து	மூலம்	மூலம்
विशीर्णमेशोपस्तिष्कं	தனையும், கொழுப்	மூலம்	மூலம்
	பும் தே	மூலம்	மூலம்
स्यन्दनरेणुभिः	செய்யுறு சிகரால்	மூலம்	மூலம்
रुक्षं	மயக்கமானதாய்	மூலம்	மூலம்
भ्राजते न	களைவிடாததா	மூலம்	மூலம்
	கொண்டதே.	மூலம்	மூலம்

हा पश्चिमा मे संपाप्ता दशा वैधव्यकारिणी । वा मयाऽर्सान् संबुद्धा कदाचिदपि मन्दया ॥

हा	“ஐயோ,	संपाप्ता	சென்றகிட்டது
मे	எனக்கு	वा	எதுவோ அது
वैधव्यकारिणी	வைதவ்யத்தைக்	मन्दया	பேதைபாடிய
	கொடுக்கும்	मया	என்னால்
पश्चिमा दशा	கனடா அவண்ணத	कदाचिद अपि	ஒருபொழுதும்
	(மரணமாய்)	संबुद्धा आसीत् न	கொக்கப்பட்டுக்கொ

पिता दानवराजो मे भर्ता मे राक्षसेश्वरः । पुत्रो मे शक्रनिजैता इ-येवं गर्विता भृशम् ॥

மே	"எனக்கு	மே	எனக்கு
பிதா	தந்தையார்	புத்ர:	புதல்வன்
दानवराज:	அசுரவேந்தர்;	शक्रनिजैता	இந்திரனைவென்றவன்;
मे	எனக்கு	इति एवं	என்றிப்படியாய்
भर्ता	கணவனார்	भृशं	பிக
राक्षसेश्वर:	அசுரவேந்தர்;	गर्विता	அகந்தையுற்றிருக் தேன்.

दृष्टारिर्मर्दनाः शूराः पर्यातबलपौरुषाः । अकुतश्चिद्वया नाथा ममेत्यासीन्मतिर्दृढा ॥

दृष्टारिर्मर्दनाः	"செருக்குற்ற பகைவ ரைச்சிகைத்தபவர்களும்	नाथा:	அசுரர்கள்
पर्यातबल-	பிரதித்திபெற்ற ஆற்ற	मम	எனக்கு இருக்கின் ருர்கள்
पौरुषाः	ஆம் ஆண்டையும்	इति	என்று
शूरा:	ஞார்களும் [கொண்ட	दृढा	உறுதியான
अकुतश्चिद्वया:	{ எவரிடத்தினின்றும் ஆபத்துருதவர்களு மான	मति:	எண்ணம்
		आसीत्	இருந்தது.

तेषामेवंप्रभावानां युष्माकं राक्षसर्षभ । कथं भयमसंवुद्धं मानुषादिदमागतम् ॥ ४७ ॥

राक्षसर्षभ	"அசுரவேந்தரே,	असंवुद्धं	கருதப்படாத
तेषां	அந்த	इदं	இந்த
युष्माकं	நீங்கள்	भयं	ஆபத்தானது
एवंप्रभावानां	இவ்வந்தமனைம உடை யவர்கள் இருக்கையில்	मानुषात्	மானிடனிடமிருந்து
		कथं	கவ்வனம்
		आगतम्	கிளைந்ததோ?

स्निग्धेन्द्रनीलनीलं तु प्रांशुशैलोपमं महत् । केयूराङ्गदवैह्वं सुक्तादामसगुञ्जलम् ॥ ४८ ॥

कान्तं विहारेष्वधिकं दीप्तं संयामभूमिषु । भाल्याभरणभाभिर्यद्विद्युज्जिरिव तोयदः ॥ ४९ ॥

तदेवाद्य शरीरं ते तीक्ष्णैर्नैकैः शरैश्चितम् । पुनर्दुर्लभसंस्पर्शं परिष्वक्तुं न शक्यते ॥ ५० ॥

स्निग्धेन्द्रनीलनीलं	"அழகிய இந்திரனை நிறமுற்றதும்	केयूराङ्गदवैह्वं- सुक्तादामसगुञ्जलं	{ வளைகளா ஆம் தேரன் வளைகளா ஆம் வைடுர்யபாலைகளா ஆம் முத்துமலை களா ஆம் பிரகாசிப் பதும்
प्रांशुशैलोपमं	உன்னதமனைய நிகர்த்ததும்		
महत्	பெரியதும்		

विहारेषु	வினாயாட்டுகளில்	तत्	அந்த
अधिकं	மிக	ते	தேவரீரது
कान्ते	அழகாய் விளங்கு வதும்	शरीरे पुर	சரீரமே
संग्रामभूमिषु	போர்த்தலங்களில்	अथ	இப்பொழுது
दीप्तं तु	ஜ்வலிப்பதுமாய்	नेकैः	பல
विद्युभिः	மின்னல்களால்	वीधनैः	கூடிய
तोयदः	மேகம்	शरैः	பாணங்களால்
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	चित्रं	பொத்தலாக்கப்பட்டு
आभरणभाभिः	ஆபரணவொளிகளால்	दुर्लभसंख्यशै पुनः	தொடவும்கடாததாய்
यत् भाति	எது விளங்கித்தோ,	परिश्रक्तुं	நூல்களும் செய்து கொள்ள
		शक्यते न	கடர்திருக்கின்றதே !

श्राविधः शल्लैर्यद्दृष्ट्वाणैर्लघैर्निरन्तरम् । स्वर्पितैर्मर्मसु भृङ्गं संचिच्छन्नायुवन्यनम् ॥

क्षितौ निपतितं राजञ्छयां रुधिरसच्छवि ॥ ५१ ॥

राजन्	“மன்னவரே !	याणिः	பாணங்களால்
श्राविधः	முன்னம்பன் றியின்	संचिच्छन्नायुवन्यनं	காம்புப்பிணைப்புகள் றுக்கப்பட்டதாய்
शल्लैः	முட்களால்	रुधिरसच्छवि	குருதிக்நன்கொண்ட தாய்
यद्	எவ்வாறோ அவ்வாறே	इषां	கடிசெறிக்கொண்ட
मर्मसु	மர்மஸ்தானங்களில்	क्षितौ	பூமியில் [காட்
भृङ्गं	நன்கு	निपतितम्	நிழைத்தசெடிகின்ற து
स्वर्पितैः	சூத்தப்பெற்று		
निरन्तरं	இடைவெளியில்லாது		
लघैः	பதிந்த		

वज्रप्रहाराभिहतो विकीर्ण इव पर्वतः ॥ ५२ ॥

हा स्वप्नः सत्यमेवेदं त्वं रामेण कथं हतः ॥ ५३ ॥

त्वं	“தேவரீர்	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
कथं	எவ்வளம்	विकीर्णः	செதறண்டவர்.
रामेण	ராமரால்	स्वप्नः	நிழைக்கனம்.
हतः	தாக்கப்பட்டு	हा	ஐயோ !
वज्रप्रहाराभिहतः	வஜ்ராவுதத்தால் தாக்க	इदं	இத
पर्वतः	பர்வதம் [கப்பட்ட	सत्यं एव	உண்மையேயதான் !

त्वं मृत्योरपि मृत्युः स्याः कथं मृत्युवशं गतः ॥ ५४ ॥

त्वं	“தேவரீர்	स्याः	ஆயிற்றே.
मृत्योः अपि	காலனாகும்	कथं	எவ்வளம்
मृत्युः	காலன்	मृत्युवशं गतः	மெதுக்காட்பட்டவர் !

त्रैलोक्यवसुभोक्तारं त्रैलोक्योद्देगदं महत् । जेतारं लोकपालानां क्षेप्तारं शङ्करस्य च ॥
 दृप्तानां निगृहीतारमाविष्कृतपराक्रमम् । लोकक्षोभयितारं च नादैर्भूतविराविणम् ॥ ५६ ॥
 ओजसा दृप्तवाक्यानां वक्तारं रिपुसन्निधौ । स्वयूथभृत्यवर्गाणां गोप्तारं भीमकर्मणाम् ॥
 हन्तारं दानवेन्द्राणां यक्षाणां च सहस्रशः । निवातकवचानां च संग्रहीतारभीश्वरम् ॥
 नैकयज्ञविलोप्तारं त्रातारं स्वजनस्य च । धर्मव्यवस्थामेक्षारं मायासृष्टारमाहवे ॥ ५९ ॥
 देवासुरनृकन्यानामाहृतारं ततस्ततः । शत्रुस्त्रीशोकदातारं नेतारं स्वजनस्य च ॥ ६० ॥
 लङ्काद्वीपस्य गोप्तारं कर्तारं भीमकर्मणाम् । अस्माकं कामयोगानां दातारं रथिनां वरम् ॥
 एवंभवां भर्तारं दृष्ट्वा रामेण पातितम् । स्थिराऽस्मि या देहमिमं धारयामि हतभिया ॥

त्रैलोक्य-
 वसुभोक्तारं }

" மூவுலகங்களின்
 சம்பந்தையும் அது
 பணிப்பவரும்,

மஹத்

மிக

त्रैलोक्योद्देगदं

{ மூவுலகத்திற்கும்
 பயத்தை விளைவிப்
 பவரும்,

लोकपालानां

திப்பாளர்களே

जेतारं

ஜெதீத்தவரும்,

शङ्करस्य च

சுலகரரனையும்

क्षेप्तारं

எதீர்த்தவரும்,

दृप्तानां

செருக்குற்றவர்களை

निगृहीतारं

அடக்கியவரும்,

अविष्कृतपराक्रमं

பராக்ரமத்தை

வெளியிட்டு

लोकक्षोभयितारं च

உலகத்தை கலக்கிய

வரும்,

नादैः

காடிகளினால்

मूर्तिरिति

மொழிகளை ஆவத

அடிப்பவரும்,

ओजसा

ஓசைபத்தால்

दृप्तवाक्यानां

செருக்குற்ற

சொற்களை

रिपुसन्निधौ

சத்ருக்களின் முன்னி

லையில்

वक्तारं

மொழிபவரும்,

भीमकर्मणां

பயக்கரச்செயல்

கொண்ட

स्वयूथ-

भृत्यवर्गां }

தனது போர்வீரர்

களையும் பணியாளர்

களையும்

गोप्तारं

ரகழிப்பவரும்,

सहस्रशः

ஆயிரத்தணக்கான

दानवेन्द्रेण

அசுரத்தலைவர்களை

யும்

यक्षाणां च

யகடர்களையும்

हन्तारं

கொன்றவரும்,

निवातकवचानां च

நிவாதகவசர்களையும்

संग्रहीतारं

அடக்கியவரும்,

ईश्वरं

பாவருக்கும் நியாம

கரும்,

नैकयज्ञविलोप्तारं

அநேக யாகங்களை

அழித்தவரும்,

स्वजनस्य

தனது இனத்தவரை

त्रातारं च

காப்பவரும்,

धर्मव्यवस्थामेक्षारं

தருமவர்ப்பையுத்

தவரும்,

आहवे

பேரில்

मायासृष्टारं

மாயையையுண்டாக்கு

பவரும்,

ततस्ततः

அங்காக்கு

देवासुर-

தேவர்கள் அசுரர்கள்

नृक-यानां }

மாளிடர்கள் இவர்

களின் கண்ணிகை

களை

आहवति

கொணர்த்தவரும்,

शुभी- शोकदातारं	பலகலர்களின் பரத் தயர்களுக்கும் துயரத் தைக்கொடுப்பவரும்,	वरं एवंभावे	உத்தமருமால் இவ்வித மகிமை கொண்ட
स्वजनस्य नेतां च	இனத்தவரை பாதுகாப்பவரும்,	भर्तारं रामेण	கணவரை ராமரால்
छद्माहीनस्य गोप्तां	இனங்கைத் தீவை சகலிப்பவரும்,	पातिव दृष्ट्वा	ஈழ்த்தப்பட்டவரால் கண்டு
भीमकर्मणां	பயங்கரமான செயல் களை	या स्थिरा भस्मि	எந்த நான் சலியாகிறுக்கின்
कर्तारं	* செய்பவரும்,	हनविधा	அன்புதூன்றி [தேன்.
असाकं	என்களுக்கு	इमं	இத
काममोगानां	இன்பபோகங்களை	देदं	உடலை
दातारं	அளிப்பவரும்,	धारयामि	இன்று கொண்டுருக் கின்றேன்.
रथिनां	ரதவீரர்களுள்		

शयनेषु महाहैषु शयित्वा राक्षसेश्वर । इह कस्मात्प्रसुप्तोऽसि धरण्यां रेणुपाटलः ॥६३॥

राक्षसेश्वर	"அரசர்களுங்கே!	कस्मात्	எதோ
महाहैषु	மிகக்கூந்தந்த	धरण्यां	பூதலத்தில்
शयनेषु	படுக்கைகளில்	रेणुपाटलः	புழுதிசுவந்த
शयित्वा	உறங்கியிட்டு	प्रसुप्तः	தூங்கியவர்
इह	இப்பொழுது	असि	ஆகி???

यदा मे तनयः शस्तो लक्ष्मणेनेन्द्रजिबुधि । तदाऽस्म्यभिहता तीव्रपय त्वस्मिन्निपातिता ॥

यदा	"எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுதே
सुधि	போரில்	अस्मि	நான்
मे	எனது	अभिहता	அழியுதுத்தேன்.
तनयः	புதல்வனாகிய	अथ तु	இப்பொழுதே
इन्द्रजित्	இந்திரஜிதன்	अस्मिन्	இவ்விடமத்தில்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	तीव्रं	மிகக்கொடுமையால்
शस्तः	கொல்லப்பட்டாரோ	निपातिता	அழிக்கப்பட்டோனே.

साऽहं बन्धुजनैर्हीना हीना नाथेन तु त्वया । विहीना कामभोगैश्च शोचिष्ये शश्वतीः समा ॥

सा	"ஆந்த	हीना तु	இழந்தவளாயும்
अहं	நான்	कामभोगैः	இன்பபோகங்களை
बन्धुजनैः	கற்றத்தார்களை	विहीना च	இழந்தவளாயும்
हीना	இழந்தவளாய்	शश्वतीः	பல
नाथेन	கணவராகிய	समाः	அருவங்கன்
त्वया	தேவரீரை	शोचिष्ये	அக்கமுதப்போகின் தேன்.

ममत्रो दीर्घमथ्वा न राजन्नयासि दुर्गमम्

॥ ६६ ॥

राजन् "மன்னவரே!
अय इप्पொழுது
दुर्गमं செல்லற்கரிய

दीर्घं मथ्वान् னாடுவழிபை
ममत्रः असि கடந்துவிட்டார்.

नय मामपि दुःखाती न वर्तिष्ये त्वया विना

॥ ६७ ॥

दुःखाती "துயரத்தால்
मां अपि என்கிறாயும்
नय அழைத்துச்செல்லீர்.

त्वया தேவரீரை
विना விட்டுப்பிரிந்து
वर्तिष्ये न உபிராடனிரேன்.

कस्मात्त्वं मां विहायेह कृपणां गन्तुमिच्छसि

॥ ६८ ॥

ह "தேவரீர்
कस्मात् என்ன காரணமால்
कृपणां பரிதவிக்கும்
मां என்கிறேன்

इह இவ்விடத்தில்
विहाय விட்டு
गन्तु செல்ல
इच्छसि துணிவுகொண்டார்?

दीनां विलपितैर्मन्दां किं वा मां नाभिभाषसे

॥ ६९ ॥

विलपितैः "புலம்பல்களால்
दीनां சோர்ந்திருக்கும்
मन्दां பேசாதபாசிய

मां என்னிடம்
किं वा ஏனோ
अभिभाषसे न பேசாதிருக்கின்றீர்?

दृष्ट्वा न खल्वसि क्रुद्धो मामिहानवकुण्डिताम् । निर्गतां नगरद्वारात्पद्मचामेवागतां प्रभो ॥

प्रभो "பிரபுவே!
इह இப்பொழுது
नगरद्वारात् நகரவாயினின்று
अनवकुण्डितां முக்காடிடாதவளாய்
निर्गतां வெளிப்பட்டு
पद्मया एव காமளாதேவியே

आगतां நடந்துவந்திருக்கும்
मां என்கிறேன்
दृष्ट्वा பார்த்து
क्रुद्धः असि न खलु (தேவரீர்) கோபங்
கொண்டவல்லவோ.

पश्येष्टद्वार दारांस्ते भ्रष्टरज्जावकुण्डितान् । वहिर्निष्पतितान्सर्वान्कथं दृष्ट्वा न कुप्यसि ॥

इष्टद्वार "மனைவிபார்க்கரிடம்
புன்புமிக்கவரே!

वहिर्निष्पतितान् வெளிப்புறப்பட்டு
வந்தவர்களால்

पश्य கவனிப்பிராக.
ते தேவரீரது
द्वारान् மனைவாட்டிகள்
सर्वान् யாவரையும்

दृष्ट्वा பார்த்து
कथं எங்கனம்
कुप्यसि न கோபியாதிருக்கின்

अहलज्जावकुण्डितान् வெட்டகமும் முக்காடு
மிழந்து

தீர்?

अये क्रीडासहायस्तेऽनाथो लालयते जनः ॥ ७२ ॥

தேவரீரது
கிரீடாசுதாஹஸ்தை
அயே இத்த

அன: ஸ்திரீஜனபாலனது
அநாத: நாடாற்றதாய்
லாலயதே தத்தளிக்கின்றது.

न चैनमाश्वासयसे किं वा न बहुमन्यसे ॥ ७३ ॥

ஏனே
கிவா
அநாஸயஸே ந
“ஸ்திரீஜனத்தை
ஏனோ
தேற்றாவு படுத்தாதி
ருக்கின்றீர்?”

வகுமனயஸே ந ச
கொஞ்சமதியாதமிருக்
கின்றீர்?

यास्त्वया विधवा राजन्कुता नैकाः कुलस्त्रियः । पतिव्रता धर्मपरा गुरुश्रुषणे रताः ॥
ताभिः शोकाभितप्ताभिः क्षमः परवशं गतः ॥ ७४ ॥

ராவ்
பதிவ்ரதா:
தர்மத்தையே சர்வமு
தாய்க்கொண்டவர்
களும்
கூதா:
பெரியோர்களை உபச
ரிப்பதில்
ரதா:
அசஞ்சலப்பற்று
டைஉவர்களுமரன
யா:
எந்த

நேகா:
குலஸ்த்ரிய:
வ்யா
விதவா:
கூதா:
சோகாபிதஸாபி:
ஸாபி:
ஸஸ:
பரவஸி ரா:
அநேக
நற்குலமனுதந்தஸ்திரி
தேவரீரால் [கன்
பதியிழந்தவர்களால்
ஆக்கப்பட்டார்களோ
கோகத்தால் பரிதவிக்க
அவர்களால் [கும்
சஞ்சலப்பட்டு
பணையருக்காப்ப
ப்பட்டர்.

त्वया विप्रकुताभिर्यत्तदा शमं तदागतम् ॥ ७५ ॥

வ்யா
விப்குதாபி:
யத்
“தேவரீரால்
திகிலைழக்கப்பெற்ற
வர்களால்
எது

ததா
சமம்
ததா
அயத்
தப்பொழுது
சமீக்கப்பட்டதோ
அது
பரித்தகிட்டது.

प्रवादः सत्य एवायं त्वां प्रति प्रायशो नृप । पतिव्रतानां नाकस्मात्पतन्त्यश्रूणि भूतले ॥

நூப
த்வா் ப்ரதி
அய்
பதிவ்ரதானா்
அபூணி
“மன்னவரே!
தேவரீரைப்பற்றிய
இத்த
பதியிரகைகளின்
கண்ணீர்கள்

அகஸ்தா
பூதலே
பதந்தி ந
பவாத:
பாயஸ:
ஸதய: ஏவ
பீகாசனமாய்
பூதல்க்கில்
விழுந்ததிலலை என்ற
வதந்தியானது
முற்றும்
உண்மைதே.

कथं च नाम ते राजलोकानाक्रम्य तेजसा । नारीचौर्यपिदं क्षुद्रं कृतं शौण्डीर्यमानिना ॥

राजन् " அரசரோ !
 तेजसा பரக்கிரமத்தால்
 लोकान् உலகங்களை
 आक्रम्य ஆக்ரமித்து
 शौण्डीर्यमानिना வீர்பச்செருக்குற்ற
 ते தேவரீரால்

इदं இங்க
 क्षुद्रं அற்பமான
 नारीचौर्यं நையலணர்க்கவருவது
 कथं च नाम எக்ரணந்தான்
 कृतम् செய்வப்பட்டதோ.

अपनीयाश्रमाद्रामं यन्मृगच्छन्ना त्वया । आनीता रामपत्नी सा तत्ते कातर्यलक्षणम् ॥

त्वया " தேவரீரால்
 मृगच्छन्ना மான் என்ற வஞ்சனை
 रामं ராமரை [யால்
 आश्रमात् ஆக்ரமத்தினின்ற
 अपनीय அப்பறப்படுத்தி
 सा அந்த
 रामपत्नी ராமரது பார்வைய

आनीता கொண்டுவரப்பட்ட
 दाள்
 यत् என்றது எதுவேர
 तत् அது
 ते தேவரீரது.
 कातर्यलक्षणम् பயத்தைக்காட்டு
 கிறது.

कातर्यं च न ते युद्धे कदाचित्संस्मराम्यहम् । तत्तु भाग्यविपर्ययाच्चूनं ते पकलक्षणम् ॥

युद्धे " போரில்
 ते தேவரீருக்கு
 कातर्यं பயத்தை
 कदाचित् ஒருபொழுதும்
 अहं நான்
 संस्मरामि ந நினைக்கவுமில்லை
 नूनं न இப்பொழுதோ

भाग्यविपर्ययात् பாக்கியின்மைமயால்
 तत् { அது (ராமரைத்தனிக்
 कश्चिद्यत् செய்து சிதைவைய
 तिगृह्यது)
 ते தேவரீருக்கு
 पकलक्षणम् முடிவிற்குக்காரண
 மானது.

अतीतानागतार्थज्ञो वर्तमानविचक्षणः । मैथिलीमाहूतां दृष्ट्वा ध्यात्वा निश्चस्य चायतम् ॥
 सत्यवाक् स महाभागो देवरो मे यदब्रवीत् । सोऽयं राक्षसमुख्यानां विनाशः पर्युपस्थितः ॥
 कामक्रोधसमुत्थेन व्यसनेन प्रसङ्गिना ॥ ८१ ॥

अतीतानागतार्थज्ञः சென்றதையும் வரும்
 பொருளையும்
 वर्तमानविचक्षणः சீசுந்வுதில் விசுண்கும்
 सत्यवाक् உண்மையையே பொ
 ழிப்பவரும்
 महाभागः च மகா புண்பாத்தபாவ
 மாகிய
 सः அந்த
 मे எனது

देवः மைத்துனர் (விடுத
 ணர்)
 मैथिली ஜானகியை
 आहूतां கொண்டுவரப்பட்டவ
 ளாக
 दृष्ट्वा கண்டு
 ध्यात्वा சிந்தையுற்று
 आस्य நிர்க்கராய்
 निश्चस्य பெருமூச்சுவிட்டு

யது	“கா காத
அழகிந்	காடு கித் துக் கிதா கித் து
	கிதா
சு:	அக்த
அய்	* இக்த
விநாச:	அழகிந் து காத

निर्वृत्तस्त्वत्कृतैऽनर्थः सोऽयं मूलहरो महान्

வாக்ஸை	"தேவரிருக்கு
நிவந்த:	நேர்த்த
ச:	அந்த
அய்	இந்த

त्वया कृतमिदं सर्वमनाथं रक्षसां कुलम्

இவ்
நிலை
குறி
சார்

“இந்த
புரக்கர்கலின்
குறி
எல்லாபுறம்

न हि स्वं शोचितव्यो मे प्रख्यातबलपौरुषः । स्त्रीस्यभावात्तु मे बुद्धिः कारुण्ये परिवर्तते ॥

प्रसवातबलः	}	“ <i>விரகித்திபெற்ற ஆத்மனும் ஆண்மையும் தேவரீரோ [கொண்ட எண்ணம் கோகித்தத்தக்கவரஸ்</i>
पौरुषः		
त्वं हि		
मे		
शोचिष्यः न		

காமகோபசமுத்யை	காமத்தாலும் கோபத்
-	தாலும் உண்டாகி
மனஜ்ஜிமா	மனன்றிய
வயசுனை	துக்கத்துடன்
சாஸவசுருவாந்	சாஸத்தோத்தமர்களு
பயுபஸ்யித:	கிட்டிலிட்டது. [க்கு

|| ८२ ||

மதுர்   பெரும்
அனல்;   விஞ்ஞானம்
மூலஹர்:   மூலத்தையே காவ
                                 தாபிற்று.

11 23 11

வினா	தேவரீசால்
அதாவது	காதுகாத்ததாய்
கூடு	செய்யப்பட்டது

பு	ஆழிதூண்
ஸ்ரீஸ்வபாவ	பெண்தன்மைபாவம்
மே	கண்ணா
சுலி:	புத்திமான்
காம்யே	நாமிதன்மைபின்
பரிவர்த்த	அவ்வாறுதென்பது.

सुकृतं दुष्कृतं च त्वं गृहीत्वा स्यां गतिं गतः । आत्मानमनुशोचामि त्वद्वियोगेन दुःखिता ॥

தேவரீரோ
 புண்படுத்தையும்
 பாபத்தையும்
 வாகங்கொண்டு
 தமது மீதான திருநா
 சென் றுகூட்டினார்.

சுவடியோன	தேவரீது பிரிவான்	
து:சிதை	துயருற்றான்	
ஆமான	என்னைக்குறித்து	
அநுசோசம்	{	மென்மேலாய் துக்கித்
		துக்கொண்டிருக்
		கின்றான்.

सुहृदां हितकामानां न श्रुतं वचनं त्वया । भ्रातॄणां चापि कात्स्न्येन हितशुक्तं दशानन ॥

புத்த முகங்கள் ப
டைக்கப்பெற்றவரே |
தேசநாதனைத் தோரிய
நண்பர்களுடையவும்
தம்பிரமார் களுடையவும்
எடுத்துச் செல்லப்
பட்ட

கிதை	சன்னை பங்கைத்தக்க
வசனம்	சொல்
காரணம்	முழுமைபும்
வயா	தேவரீரால்
புதித	கொளிக்கொள்ளப்பட

हेत्वर्थयुक्तं विविचक्षेयस्करपदारुणम् । विभीषणेनाभिहितं न कृतं हेतुमच्चया ॥ ८७ ॥

விभीஷண	" விபிஷணரால்	அதான்	நயமாய்
வिवிவத்	முறைதவருது	ஐயம்த்	சாரணங்களுடன்
ஹேத்வர்த்தயுக்தம்	யுத்தமான பொருளுடன் கூடியதாய்	அபிஹிதம்	சொல்லப்பட்டது.
ஸ்கரே	நன்மை பயப்பதாய்	ஸ்யா	தேவரீரால்
		கூதம்	கொள்ளப்படவில்லை.

मारीचकुम्भकर्णाभ्यां वाचयं मम पितुस्तदा । न श्रुतं वीर्यमत्तेन तस्येदं फलमीदृशम् ॥

சர	" அப்பொழுது	சுதம்	கேட்கப்படவில்லை.
மாரீசகும்கர்ணாப்யா	மாரீசன், சும்பகர்ணன் இவர்களுடன்	தஸ்ய	அதனது
மம பிதூ:	எனது தந்தையினது	ஈதம்	பலனுள்ளது
வாசயம்	சொல்லானது	ஹம்	இப்பொழுது
வீர்யமத்	வீர்யச்செருக்குற்ற தேவரீரால்	ஐதம்	இப்படிப்பட்டதாய்
			ருக்கிறது.

नीलजीमूतसङ्काश पीताम्बर शुभाङ्गद । स्वगात्राणि विनिक्षिप्य किं शेषे रुधिराश्रुतः ॥

நீலஜீமூதசங்காச	" கருமேகத்திற்கொப்பானவரே!	ரூதிராஸுத:	ரத்தம் வழிந்தவராய்
பீதாம்பர	மஞ்சப்பட்டாடை உடுத்தவரே!	ஸ்வகாஸ்ய	தமது அங்கங்களை
சுபாங்கத	அழகிய நேரன்வளைகள் புணந்தவரே!	விநிஸ்ய	பார்ப்பிக்கொண்டு
		கி	ஏன்
		ஸே	படுத்துக்கிடக்கின்ற திர்?

मसुप्त इव शोकाती किं मां न प्रतिभापसे ॥ ९० ॥

சோகாதி	" துயரத்தால் பரித	கி	ஏன்
மா	என்னிடம் [விக்கும்	பதிபாபஸே	பதினுரைக்கா திருக்
மசுப்த: இவ	துவ்வியவர்போல்		கின்ற திர்.

महार्वाक्यस्य दक्षस्य संयुगेष्वपलायिनः । यातुधानस्य दौहित्र किं च मां नाभ्युदीक्षसे ॥

மஹாவீர்யஸ்ய	" மகாவீர்யகாலியம்	யாதுதானஸ்ய	அரக்கருடைய (மரல்யவரனுடைய)
ஸ்யுஸ்ய	பிராந்தளில்	தூஹித்ர	பெண்வழிப்போரே,
அபலாயின:	புறங்கொடாத	மா	என்னை
தக்ஷஸ்ய	திதனாகொண்டவரு	கி ச	எனோ
	மரண	அப்யூதீக்ஷஸே	கண்ணெடுத்துப் பாரா திருக்கின்ற திர்?

इत्येवं विलपन्त्येव वाष्पव्याकुललोचना । स्नेहावस्कन्धहृदया देवी मोहमुपागमत् ॥९८॥

देवी	தேவி (மண்டோதரி)	वाष्पव्याकुललोचना	கண்ணீர் நிறைந்த
इति एवं	மேற்கண்டவாறு		கண்களுற்றவளாய்
विलपन्ती एवं	புலம்பிக்கொண்டே	मोहं	மூர்ச்சையை
स्नेहावस्कन्धहृदया	அன்பால் உருகிய	उपागमत्	அடைந்து விட்டாள்.
	மனத்தளராய்		

कमलाभिहता सञ्जा बभौ सा रावणोरसि । संध्यानुरक्ते जलदे दीप्ता विष्णुदिवासिते ॥

सा	அவள்	जलदे	மேகத்தில்
रावणोरसि	ராவணனது மார்பில்	दीप्ता	ஜுவலிக்கும்
सञ्जा	சொர்ந்து	विष्णु	மின்னல்
कमलाभिहता	மூர்ச்சைகொண்டு	इव	எவ்வண்ணமோ
	விழுந்தவளாய்		அவ்வண்ணமே
सन्धानुरक्ते	ஸந்தையால் சிவந்த	बभौ	விளங்கினாள்.
असि	சரிய		

तथागतां समुत्पत्य सपत्न्यस्ता भृशतुराः । पर्यवस्थापयामासु रूढन्त्यो रूढतीं भृशम् ॥

भृशतुराः	மிக்க வேதனை	भृशं	மிக
ताः	அந்த [கொண்ட	रूढतीं	அழுதுகொண்டிருக்
सपत्न्यः	சக்கனத்திகள்		கும் அவளை
रूढन्त्यः	அழுபவர்களாய்	समुत्पत्य	அனுகி
तथागतां	அவ்விதம் விழுந்தவ	पर्यवस्थापयामासुः	பின்வருமாறு தேற்றி
	ளாகி		ஞர்கள் :

न ते सुविदिता देवि लोकानां स्थितिरध्रुवा । दशाविभागपर्याये राज्ञां चञ्चलया श्रिया ॥

देवि	"தேவியே!	लोकानां	உலகங்களின்
राज्ञां	மன்னர்களின்	स्थितिः	இயல்பானது
दशाविभागपर्याये	நிலைமை மாறாதவரை	अध्रुवा	நிலையற்றதென
	யுட்கரல்	ते	உம்மால்
चञ्चलया	நிசையாத	सुविदिता न	உன்னபடி அறிந்து
श्रिया	சம்பந்தரல்		கொள்ளப்படவில்லை.

इत्येवमुच्यमाना सा सशब्दं प्ररोद ह । स्नापयन्ती त्वभिमुखौ स्तनावस्त्राम्भुविस्रवैः ॥

इति एवं	மேற்கண்டவாறு	अभिमुखौ	நிமிர்ந்திருக்கும்
उच्यमाना	சொல்லப்படும்	स्तनौ	தளங்களை
ह	அவள் (மண்டோதரி)	स्नापयन्ती तु	நனைப்பவளாய்
अस्त्राम्भुविस्रवैः	கண்ணீர் பெருக்கு	सशब्दं	ஞால்கொண்டு
	களால்	प्ररोद ह	அழுதாள்.

नृशंस इति मां राम वक्ष्यन्ति मनुजा भुवि। श्रुत्वा तस्यागुणान्सर्वे वक्ष्यन्ति सुकृतं पुनः॥

राम	“ஸ்ரீராமரே,	सर्वे	யாவரும்
भुवि	உலகில்	तस्य	அவரது
मनुजाः	மனிதர்கள்	अगुणान्	தியகுணங்களை
मां	என்னை	श्रुत्वा पुनः	கேட்டபிறகே
नृशंसः इति	கொடியவன் என்று	सुकृतं	நல்லவனாய் என்னை
वक्ष्यन्ति	பேசுவார்கள்.	वक्ष्यन्ति	சொல்வார்கள்.”

तच्छ्रुत्वा परमप्रीतो रामो धर्मभृतां वरः। विभीषणमुवाचेदं वाक्यज्ञो वाक्यकोविदम् ॥

वाक्यज्ञः	பேசுவதில் திபுணரும்	परमप्रीतः	மிகச்சந்தேகாதவன்கொண்டவராய்
धर्मभृतां	தர்மவாங்கனான்	वाक्यकोविदं	பேசுவல்லராகிய
वरः	உத்தமருமாகிய	विभीषणं	விபீஷணரைப்
रामः	ஸ்ரீராமர்		பார்த்து
तद्	அதை	इदं उवाच	பின்வருமாறு புரன்
श्रुत्वा	கேட்டு		முன்:

तवापि मे प्रियं कार्यं त्वत्प्रभावाच्च मे जितम्। अवश्यं तु क्षमं वाच्यो मया त्वं राक्षसेश्वरः ॥

तव अपि	“உனக்கும்	मया	என்னால்
मे	என்	राक्षसेश्वरः	அரக்கமுன்னனாகிய
प्रियं	இஷ்டமானது	त्वं	நீ
कार्यं	செய்யத்தக்கது.	अवश्यं	சுட்டாயமாய்
त्वत्प्रभावाच्च	உனது வன்மையால்	तु	இப்பொழுது
	தான்	क्षमं	தக்கதை
मे	எனக்கு	वाच्यः	எடுத்துரைக்கப்பட
जितं	வெற்றியேற்பட்டது.		வேண்டியவன்.

अधर्मानृतसंयुक्तः कामं त्वेष निशाचरः। तेजस्वी बलवाञ्छूरो संयुगेषु च नित्यशः ॥

एषः निशाचरः	“இந்த அரக்கன்	तेजस्वी	ஆண்மை மிக்கவன் ;
अधर्मानृत-)	அதர்மமும் அஸ்திய	बलवान्	ஆற்றல் மிகுந்தவன் ;
संयुक्तः)	மும் குடி கொண்ட	संयुगेषु	போர்களில்
	வன் ;	नित्यशः च	எப்பொழுதுமே
कामं तु	வாஸ்தவமே என்று	शूरः	ஞான்.
	ஹம்		

शतक्रतुमुखैर्देवैः श्रूयते न पराजितः। महात्मा बलसम्पन्नो रावणो लोकरावणः॥१११॥

लोकरावणः	“உலகத்தைக் கடந்த	पराजितः	தோற்கடிக்கப்பெற்ற
	வடித்த		வனாய்
रावणः	ராவணன்	श्रूयते न	கேட்கப்படவில்லை.
शतक्रतुमुखैः	இத்திரினை முகமிட்ட	महात्मा	ஆண்மை மிக்கவன் ;
देवैः	தேவர்களாலும்	बलसम्पन्नः	சக்திமிகக் கொண்ட
			வன்.

परणान्तानि वैराणि निर्वृत्तं नः प्रयोजनम् । क्रियतामस्य संस्कारो मयाप्येष यथा तव ॥

விராணி	"பணையெல்லாம்	தவ	உனக்கு
परणान्तानि	மரணபரம்பதந்தான்.	यथा	எப்படியோ அப்படியே
नः	நமது	मम अपि	எனக்கும்.
प्रयोजनं	மேற்கொண்ட கருமம்	अस्य	இவனுக்கு
निर्वृत्तं	முடிவுற்றது.	संस्कारः	மறுமைச்சடங்கு
एषः	இவன்	क्रियताम्	செய்துமுடிக்கப்பட்ட இம்.

त्वत्सकाशादशमीवः संस्कारं विधिपूर्वकम् । प्राप्तुर्मर्हति धर्मज्ञ त्वं यशोभागविविष्यसि ॥

धर्मज्ञ	"அறநெறியுணர்ந்த வனே!	प्राप्तुं	அடைய
शमीवः	தரகண்டன்	अर्हति	கடவான்.
त्वासकाशात्	உன்னிடத்தினின்று	त्वं	நீ
विधिपूर्वकं	முறைப்படி.	यशोभाक्	சீர்த்தியைப் பெற்ற வனாய்.
संस्कारं	உத்திரக்கிரியையை	भविष्यसि	ஆகுமாய்."

राघवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणो विभीषणः । संस्कारेणानुरूपेण योजयामास राघवम् ॥

विभीषणः	விபிக்ஷணர்	अनुरूपेण	எற்ற
राघवस्य	ரீராமனுடைய	संस्कारेण	கிரியையைக்கொண்டு
वचः	ஆக்ஷேபணை	राघवं	ராவணனுக்கு
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு	योजयामास	சுடத்தலுற்றார்.
त्वरमाणः	பரபரப்புற்றவராய்		

चितां चन्दनकाष्ठानां पत्रकोशीरसंवृताम् । ब्राह्मचा संवेश्यांचकू राक्षसास्तरणावृताम् ॥

पत्रकोशीर- संवृता	பத்மகொன்ற காகுளை த்திரகியங்களை ஆம் விஷமிச்சுவர்களை ஆம் பரப்பப்பெற்ற மாதிரைப் பரப்பப் பட்டதும்	चन्दनकाष्ठानां	சந்தனக்கட்டைகளின்
		चितां	சினையை
राक्षसास्तरणावृतां		ब्राह्मचा	வேதனிதிப்படி
		संवेश्यांचकूः	உண்டாக்கினார்கள்.

वर्तते वेदविहितो राज्ञो वै पथिमः क्रतुः । प्रचकू राजसेन्द्रस्य पितृमेषमनुक्रमम् ॥११६॥

राज्ञः वै	மன்னனது	राज्ञसेन्द्रस्य	ராக்ஷஸன்னுக்கு
पथिमः क्रतुः	மரணயாகமரணது	पितृमेष	பிதிருமேதமென்ற ஸம்ஸ்காரத்தை
वेदविहितः	வேதத்தின் கிதிக்கப் பட்டபடியாக	अनुक्रम	கிரமமாக
वर्तते	ஆரம்பப்படுத்து.	प्रचकूः	செய்யலுற்றார்கள்.

वेदिं च दक्षिणप्राच्यां यथास्थानं च पावकम् । पृषदाज्येन संपूर्णं सुवं सर्वे प्रचिक्षिपुः ॥

सर्वे	யாந்நும்	पावकं च	ஆக்ஸிஸையையும்
दक्षिणप्राच्यां	தென்கிழக்கில்	पृषदाज्येन	தமிழ்நாடன் கலந்த
वेदिं	வேதியையும்	संपूर्णं	நிறைந்த [நெய்யால்]
यथास्थानं	அந்தந்த ஸ்தானத் தில்	सुवं च	காண்டிஸையும்
		प्रचिक्षिपुः	வைத்தார்கள்.

पादयोः शकटं प्रादुरन्तरुशैरुल्लखलम् । दाहपात्राणि सर्वाणि अरणिं चोत्तरारणिम् ॥

पादयोः	பாதங்களில்	सर्वाणि	எல்லா
शकटं	சகடத்தைதும்	दाहपात्राणि	மரப்பாத்திரங்களை யும்
ऊर्वौः	தொடைகளின்	अरणिं	ஆரணியையும்
अन्तः	நடுவில்	उत्तरारणिं च	உத்தராரணியையும்
उल्लखलं	உல்கலையும்	प्रादुः	வைத்தார்கள்.

दत्त्वा तु सुसलं चान्यथास्थानं विचक्षणः । शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिविशिष्टेन च ॥

तत्र मेध्यं पशुं हत्वा राक्षसेन्द्रस्य राक्षसाः । परिस्तरणिकां राज्ञो घृताक्तां समवेशयन् ॥

विचक्षणाः	கற்றுணர்ந்த	महर्षिविशिष्टेन च	மகரிஷிகளால் கூறப் பட்ட விதிப்படியும்
राक्षसाः	ஆரக்கர்கள்	मेध्यं	பரிசுத்தமான
सुसलं तु	உலக்கையையும்	पशुं	பசுவொன்றை
अन्यत् च	மற்றதையும்	हत्वा	கொன்று
यथास्थानं	அதனதன் ஸ்தானத் தில்	राज्ञः	மன்னன்மீது
दत्त्वा	வைத்துவிட்டு [தில்]	घृताक्तां	நெய்யில் நனைக்கப் பட்ட
तत्र	அப்பொழுது	परिस्तरणिकां	மூடிச்சிறுபொன்றை
राक्षसेन्द्रस्य	ராக்ஸமன்னனுக்கு	समवेशयन्	போட்டார்கள்.
शास्त्रदृष्टेन	சாஸ்திரங்களில்கண்ட		
विधिना	விதிப்படியும்		

गन्धैर्माल्यैरलङ्कृत्य रावणं दीनमानसाः । विभीषणसहायास्ते वस्त्रैश्च विविधैरपि ॥

लाजैश्चावकिरन्ति स्म बाणपूर्णमुखास्तदा ॥ १२१ ॥

तदा	அப்பொழுது	रावणं	ராவணனை
दीनमानसाः	மன எக்கங்கொண்ட வர்களாய்	गन्धैः	சந்தனைக்களா றும்
बाणपूर्णमुखाः	கண்ணிசை நிரம்பிய முகத்தவர்களாய்	माल्यैः च	பூர்ப்பக்களா றும்
विभीषणसहायाः	விபிஷணரை சகரய மாய்க்கொண்ட	विविधैः	பல
ते	அவர்கள்	वस्त्रैः अपि	வஸ்திரங்களா றும்
		अलङ्कृत्य	அலங்கரித்து
		छात्रैः च	பொருள்களா றும்
		अवकिरन्ति स्म	துகிறார்கள்.

ददौ च पायकं तस्य विधियुक्तं विधीषणः ॥ १२२ ॥

விதிபண: ச	விதிபணமும்	विधियुक्तं	விதிப்படி
तस्य	அவனுக்கு (நாலைன் னுக்கு)	पायकं ददौ	அக்கனைய இட்டார்.

स्नात्वा चैवार्द्रवक्षेत्रेण तिलान्दूर्वाभिमिश्रितान् । उदकेन च संमिश्रान्प्रदाय विधिपूर्वकम् ॥

प्रदाय चोदके तस्मै मूर्ध्ना चैनं नमस्य च । ताः स्त्रियाऽनुनयामास सान्त्वमुत्तवा पुनः पुनः ॥

गम्यतामिति ताः सर्वा विविशुर्नगरं तदा ॥ १२५ ॥

ததா	அப்பொழுது	मूर्ध्ना च	முடிதாழ்த்தி
स्नात्वा	ஸ்னானஞ்செய்து விட்டு	नमस्य च	நமஸ்கரித்து விட்டும்
आर्द्रवक्षेत्रेण च एव	சரவ ஸ்திர த்துடனே	ताः	அந்த
तिलान्	திலைகளை	स्त्रियाः	ஸ்திரிகளைப்பார்த்து
दूर्वाभिमिश्रितान्	அருவப்புற்களைநாடு கலந்தவைகளுமாய்	गम्यतां	'செல்லப்படட்டும்'
उदकेन	இலத்தேர்டு	इति	என்று
संमिश्रान् च	கலந்தவைகளுமாய்	पुनः पुनः	மீண்டும் மீண்டும்
तस्मै	அவனுக்கு	सान्वे	சமாதானமாய்
प्रदाय	கொடுத்து	उत्तवा	கொல்லி
उदके च	உதகக்கடிரையைய	अनुनयामास	தேற்றநடி படுத்தி
विधिपूर्वकं	விதிப்படி	ताः	அவர்கள் [ஓர்.
प्रदाय	செய்துகிட்டு	सर्वाः	யாவரும்
एनं	இவனை	नगरं	நகருக்கு
		विविशुः	சென்றனர்.

प्रविष्टासु च सर्वासु राजसीषु विधीषणः । रामपार्श्वेषुपागम्य तदाऽतिष्ठद्दिनोत्तवन् ॥ १२६ ॥

ததா	அப்பொழுது	विधीषणः	விதிபணம்
राजसीषु	ராஜஸியஸ்திரிகள்	रामपार्श्वे	ராமர்மேதுக்கரை
सर्वासु	யாவரும்	उपागम्य	வந்து
प्रविष्टासु च	சென்றவுடன்	विनीतवन्	வணக்கத்துடன்
		अतिष्ठत्	காத்திரின்ருர்.

रामोऽपि सह सैन्येन समुप्रीवः सलक्ष्मणः । हर्षं लेभे रिपुं हत्वा यथा ह्य गतकतुः ॥

ராம: அபி	ஸுராமமும்	हृन्	ஹிருத்திராகரை
सैन्येन सह	சைன்யத்தோடுகூட	यथा	எவ்வாறேனும் அங்காதே
	அயம்	रिपुं	சக்குவை
समुप्रीवः	சுக்கீவனுடிகூடஅயம்	हत्वा	கொன்று
सलक्ष्मणः	சலக்ஷ்மணரோடுகூட	हर्षं	தேத்தாழத்தனை
गतकतुः	இத்திரன் [அயம்	लेभे	உடைந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुर्दशोत्तरशततमः सर्गः ॥

पञ्चदशोत्तरशततमः सर्गः—ஐந்துப்பதினைந்தாவது ஸர்க்கம். ॥ ௧௬௧ ॥

विभीषणाभिषेकः—வீபிஷணபட்டாபிஷேகம்.

ते रावणवधे दृष्ट्वा देवगन्धर्वदानवाः । जम्बुः सैः सैर्विमानैस्ते कथयन्तः शुभाः कथाः ॥

தே	அந்த	சை: சை:	அவரவர்களுடைய
देवगन्धर्वदानवाः	தேவர்கள், கந்தர்வர் கள், தானவர்கள்	विमानैः	விமானக்களுடன்
रावणवधे	ராவணவதத்தை	शुभाः	மங்களமான
दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு	कथाः	பேச்சுக்களை
ते	அவர்கள்	कथयन्तः	பேசிக்கொண்டே
		जम्बुः	சென்றார்கள்.

रावणस्य वधे घोरं राघवस्य पराक्रमम् । सुसुद्धं वानराणां च सूर्यवस्य च मन्त्रितम् ॥
अनुरागं च वीर्यं च मास्तेर्लक्ष्मणस्य च । कथयन्तो महाभागा जम्बुद्वीपे यथागतम् ॥

ஹ:	ஆனந்தங்கொண்ட	सुसुद्धं च	சிறந்த போரையும்
महाभागा:	{ மகாத்மாக்களாகும் தேவ, கந்தர்வ, தா னவர்கள்	सुर्यवस्य	சூர்யவனது
रावणस्य	ராவணனது	मन्त्रितं च	யோசனையையும்
घोरं	பயங்கரமான	मास्तेः	அனுமானுடையவும்.
वधे	வதைகளையும்	लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணருடையவும்
राघवस्य	ரூராமரது	अनुरागं च	அனுரகப்பத்திமையையும்
पराक्रमं	பராக்கிரமத்தையும்	वीर्यं च	வீர்யத்தையும்
वानराणां	வானரர்களின்	कथयन्तः	சொல்லிக்கொண்டே
		यथागतं	வந்தவழியே
		जम्बुः	சென்றார்கள்.

राघवस्तु रथं दिव्यमिन्द्रदत्तं शिखिप्रभम् । अनुज्ञाय महाभागो मातलिं प्रत्यपूजयत् ॥

महाभागः	மகாத்மாவாகிய	दिव्यं	சிறந்ததும்
राघवः तु	ரூராமரும்	शिखिप्रभं	அக்னி ஒளி கொண்டதுமான
मातलिं	மாதலியிடம்	रथं	ரதத்தை
अनुज्ञाय	விடைகொடுத்து	प्रत्यपूजयत्	பூஜித்தார்.
इन्द्रदत्तं	இந்திரனால் அனுப்பப் பட்டதும்		

राघवेणाभ्यनुज्ञातो मातलिः शक्रसारथिः । दिव्यं तं रथमास्थाय दिवमेवारुरोह सः ॥

सः	அந்த	तं	அந்த
शक्रसारथिः	இந்திரசாரதியான	दिव्यं	சிறந்த
मातलिः	மாதலி	रथं	ரதத்தில்
राघवेण	ரூராமரால்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
अभ्यनुज्ञातः	விடைகொடுக்கப்பட்ட டவனுய்	दिवं एव	ஸ்வர்க்கத்திற்கே
		आरुहः	சென்றான்.

तस्मिस्तु दिवमारुहे सुरसारथिसत्तमे । राघवः परमप्रीतः सुग्रीवं परिपश्यजे ॥ ६ ॥

சுரசாரதிரிசத்தமே	தேவஸார திச்சேஷ்ட இடிய	ராவவ:	ஸ்ரீராமர்
தரிசந்	அவன்	பரமபிரீத:	பிரகந்த ஆனந்தம் கொண்டவராய்
திவ்	ஸ்வர்க்கத்திற்கு	சுரீவ்	சுகிரீவரை
அரூஹே து	சென்றவனவின்	பரிபச்யஜே	தழுவிக்கொண்டார்.

परिष्वज्य च सुग्रीवं लक्ष्मणेन प्रचोदितः । पूज्यमानो हरिश्चैष्टराजगाम वल्गलयम् ॥ ७ ॥

சுரீவ்	சுகிரீவரை	ஹரிஷ்ஜே:	வானஜேரத்தவர்
பரிஷ்வஜய	ஆஸிங்கனம்செய்து		களால்
லக்ஷ்மணேன	லக்ஷ்மணரால் [விட்டு]	பூஜ்யமான: ச	பூஜிக்கப்பட்டும்
பிரோதில:	விண்ணப்பிக்கப்பட் டும்	வல்கலயம்	செஞ்செய்ததற்கு
		அஜயாம	வந்துசென்றார்.

अग्रीवाच्च तदा रामः समीपपरिवर्तिनम् । सौमित्रि सत्यसंपन्नं लक्ष्मणं दीप्ततेजसम् ॥ ८ ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	சௌமித்ரி ச	சமீத்திராதேவியின்
ததா	அப்பொழுது		புதல்வருமான
சமீபபரிவர்தினம்	மிக அருகில் நிற்ப வரும்	லக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரைப்
சத்யசம்பன்னம்	ஸத்த்யஸம்பன்னரும்		பார்த்து
தீப்ததேஜஸம்	ஜ்வலிக்கும் ஒளி கொண்டவரும்	அகரீவ	பின்வருமாறு விதித் தருவினார்:

विभीषणमिमं सौम्य लङ्कायापभिषेचय । अनुरक्तं च भक्तं च मम चोपकारिणम् ॥ ९ ॥

சௌம்ய	"அப்பா!	மம	எனக்கு
இம்	இந்த	அபகாரிணே எவ் ச	உபகாரம் புரிந்தவரு
அனுகரக ச	வழுவா அன்பு வைத்தவரும்	விபீஷணம்	விபீஷணரை [மாந]
பக்த ச	அசஞ்சலாபக்தி கொண்டவரும்	லங்காய்	இலங்கையில்
		அபிஷேகய	பட்டாபிஷேகம் செய்தவைப்பதாக.

एष मे परमः कामो यदीमं रावणानुजम् । लङ्कायां सौम्य पश्येदमभिहितं विभीषणम् ॥

சௌம்ய	"அப்பா!	பச்யேய் யதி	பார்ப்பதென்கில்
ராவணானம்	ராவணன் சகோதர	மே	எனக்கு
இம்	இந்த [இடிய]	ஏப:	இந்த
விபீஷணம்	விபீஷணரை	காம:	பரிஞரதமானது
லங்காய்	இலங்கையில்	பரம:	எதற்கும் மேம்பட் டது."
அபிஷேகம்	பட்டாபிஷேகம் செய் யப்பட்டவரால்		

एवमुक्तस्तु सौमित्रि राघवेण महात्मना । तथेत्युक्त्वा तु संहृष्टः सौवर्णं घटमाददे ॥ ११ ॥

महात्मना	மகாத்மாவாகிய	तथा	அவ்வண்ணமே செய்
राघवेण	ரூராமரால்	इति	என்று [கின்றேன்]
एवं	மேற்கண்டவாறு	उक्त्वा	விண்ணப்பித்துவிட்டு
उक्तः	அக்கு முக்கப்பட்ட	तु	அப்பொழுது
सौमित्रिः तु	ஸக்திமணரும்	सौवर्णं घटं	சுவர்ணகடத்தை
संहृष्टः	ஆனந்தமுற்றவராய்	आददे	கைக்கொண்டார்.

तं घटं वानरेन्द्राणां हस्ते दत्त्वा मनोजवान् । आदिदेश महासत्त्वान्समुद्रसलिलानये ॥

तं घटं	அந்தக் கலசத்தை	महासत्त्वान्	மகா ஆற்றலையுடையவர்களுடைய
वानरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்களு		களுமான அவர்களை
हस्ते	கையில் [கைய]	समुद्रसलिलानये	{ சமுத்திரஜலத்தை கொண்டுவருவதின் பொருட்டு
दत्त्वा	கொடுத்து	आदिदेश	ஆக்குமாபித்தார்.
मनोजवान्	மனோஜவகன்கொண்டவர்களுந்		

इति शीघ्रं चतो गत्वा वानरास्ते महाबलाः । आगतास्तज्जलं गृह्य समुद्राद्दानरोचमाः ॥

वानरोचमाः	வானரர்களில் உத்தமர்களாகிய	ततः	அவ்விடத்திலின்றி
से	அந்த	गत्वा	சென்று
महाबलाः	மகாபலசாலிகளாகிய	समुद्राय	சமுத்திரத்திலிருந்து
वानराः	வானர்கள்	तत्	அந்த
इति	மேற்கண்ட கட்டளைப்	जलं	தீர்த்தத்தை
शीघ्रं	விரைவாய் [படி]	गृह्य	எடுத்துக்கொண்டு
		आगताः	வந்துகொண்டார்கள்.

ततस्त्वेकं घटं गृह्य संस्थाप्य परमासने । घटेन तेन सौमित्रिरभ्यपिञ्चद्विभीषणम् ॥ १४ ॥

ततः	அனந்தரம்	गृह्य	கைக்கொண்டு
सौमित्रिः	ஸக்திமணர்	तेन	அந்த
विभीषणं	விபிஷணரை	घटेन	கலசத்தால்
परमासने	சிம்மாஸனத்தில்	तु	அப்பொழுது
संस्थाप्य	விந்நிருக்கச்செய்து	अभ्यपिञ्च	அபிஷேகஞ்செய்தார்.
एकं घटं	ஒரு கலசத்தை		

लङ्कायां रक्षसां मध्ये राजानं रामशासनात् । विधिना मन्वदृष्टेन सुहृदणसमावृतम् ॥

अभ्यपिञ्चत्स धर्मात्मा शुद्धात्मानं विभीषणम् ॥ १५ ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகும்	मन्वदृष्टेन	வேதங்கலிற்சாணப்
सः	அவர் (ஸக்திமணர்)	विधिना	முறைப்படி [பெற்ற]
रामशासनात्	ரூராமரால் ஆக்களுப் படியே	सुहृदणसमावृतम्	கணபர்வர்க்கங்களால் சூரப்பட்டவரும்

சுதாஸாந்
விபிபண
லக்ஷாயா
ராஜாந்
பரிசுத்தமுந் தீயுயா
விபிபணாநா [கிய
இலாக்கையில
மன்னவராய்

லக்ஷ-
மபவ
அப்யபிஷந்
அரக்கர் கலின்
கடுவில
பட்டாபிபெதகத்
செய்தார்.

तस्याभात्या जहृषिरे भक्ता ये चास्य राक्षसाः । दृष्ट्वा अभिषिक्तं लक्ष्म्यां राक्षसेन्द्रं विभीषणम् ॥

तस्य
अभात्याः
ये
अस्य
भक्ताः
राक्षसाः च
விபிபணாநா
பக்திரிகளும்
எவர்கள்
இவரிடம்
பக்திவைத்திருந்தார்
களை அந்த
அரக்கர்களும்

விபிபண
லக்ஷாயா
ரக்ஷசெந்
அபிபிபி
தூ
ஜஹ்ரி
விபிபணாநா
இலக்ஷையில
ராக்ஷஸமன்னராய்
பட்டாபிபெதகம் செய்
கண்டு [பப்பட்டவராக
அனந்தங்கொண்டார்
கள்.

स तद्राज्यं महत्याप्य रामदत्तं विभीषणः । प्रकृतीः सान्त्वयित्वा च नतो राममुपागमन् ॥

सः विभीषणः
रामदत्तं
सन्
मदन्
राज्यं
அந்த விபிபணர்
ஸ்ரீராமரால் அளிக்கப்
அந்த [பெற்ற
கிறந்த
ராஜ்யத்தை

மாய
மகூதி:
சாஸ்வயிதா
சத:
ராம ச
உபாபமந்
அடைந்த
பிரபாகரை
தெரிந்தவாடுகித்தி
அனந்தரம் [கிட்டு
ஸ்ரீராமரிடமே
வந்துசென்றார்.

अक्षतान्मोदकांल्लாजान्दिव्याः सुमनसस्तदा । आजहृथ संहृष्टाः पौरास्तस्मै निशाचराः ॥

तदा
पौराः
निशाचराः
स्तस्मै
अक्षतान्
मोदकान्
அப்பொழுது
நகரவாசிகளான
அரக்கர்கள்
விபிபணருக்கு
அகூதனைகளையும்
மோதகங்களையும்

லாஜாந்
திவ்யா:
சுமனச: மய
சஹ்ர:
அஜஹ்
பொர்க்கையும்
கிறந்த
புகட்டிக்கையும்
களிகொண்டவர்
களாய்
கொண்டார்கள்.

स तान्मृहीत्वा दुर्धर्षो राघवाय न्यवेदयन् । मङ्गल्यं मङ्गल्यं सर्वं लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ॥

दुर्धर्षः
वीर्यवान् सः
तान्
मृहीत्वा
मङ्गल्यं
வெல்லற்கரிய
வீர்வகாவிவாகிய விபி
அனைவர்களை [புணர்
வாங்கிக்கொண்டு
மங்களகரமான

மஹ்
சர்வ
ராவவாய
லக்ஷமாய ச
ந்யவேதயந்
மங்களத்திரவயம்
வாக்நிறையும்
ஸ்ரீராமரிடமும்
சக்ஷயணரிடமும்
சமர்ப்பித்தார்.

कृतकार्यं समुद्धार्थं दृष्ट्वा रामो विभीषणम् । प्रतिजग्राह तत्सर्वं तस्यैव प्रियकाम्यया ॥

रामः
विभीषणं
कृतकार्यं
समुद्धार्थं
ஸ்ரீராமர்
விபிபணாநா
மேற்கொண்ட கருவாய்
கிளைவாழ்க்கொடுத்து
மனோஹரம் கிளை
கிளைப்பெற்றவராய்

தூ
தஸ
பிரகாமயா
தந
மர் எவ
புதிஜகாஹ்
எண்டு
அவருக்கு
விவகாமயை
கிருப்பத்தால்
எவ்வளவிரவியம்
வாக்நிறையும்
பெற்றுக்கொண்டார்.

ततः शैलोपमं वीरं पाञ्चलि पार्श्वतः स्थितम् । अत्रवीद्राघवो वाक्यं हनुमन्तं पुवङ्गमम् ॥

ततः	அப்பொழுது	पुवङ्गमं वीरं	வானர வீரருமாகிய
पार्श्वतः	பக்கலில்	हनुमन्तं	ஆளுக்கனையரைப்
पाञ्चलि	அஞ்சலிநகரத்தால்	राघवः	ஸ்ரீராமர் [பார்க்குது]
स्थितं	நிற்பவரும்	वाक्यं	கட்டளை யொன்றை
शैलोपमं	பர்வதத்திற்கொப் பரணவரும்	अत्रवीर	பின்வருமாறு விதித் தருளினார்:

बहुमानय राजानमिमं सौम्य विभीषणम् ॥ २२ ॥

सौम्य	* அப்பா,	विभीषणं	விபீஷணரை
राजानं	மன்னராகிய	बहुमानय	வெருமதிப்பாயாக.
इमं	இந்த		

गच्छ सौम्य पुरीं लङ्कामनुज्ञाप्य यथाविधि । प्रविश्य रावणगृहं विजयेनाभिनन्द्य च ॥
वैदेहीं मां कुशलिनं ससुग्रीवं सलक्ष्मणम् । आचक्ष्व वदतां श्रेष्ठ रावणं च मया हतम् ॥

सौम्य	* புண்டரகாலியே,	अभिनन्द्य	மகிழ்ச்சித்து
वदतां	பேசுபவர்களுள்	वैदेहीं	சீதாதேவிகிடம்
श्रेष्ठ	சுந்தரவரே!	मां	என்னை
यथाविधि	முறைப்படி	ससुग्रीवं	சக்கீவனுடையதும்
अनुज्ञाप्य	விடைபெற்றுக்கொ	सलक्ष्मणं	சக்தம்மணரோடுகூட
लङ्काम्	இலங்கை [ண்டு]		வும்
पुरीं	நகருக்கு	कुशलिनं च	சேந்தம்மாபிருப்பவனு
गच्छ	செல்லுமாயாக,	रावणं	ராவணனை [கவும்]
रावणगृहं	ராவணனது மாளி	मया	என்னால்
प्रविश्य	புகுந்து [கைக்குள்]	हतं च	கொல்லப்பட்டானாக
विजयेन	வெற்றியால்	आचक्ष्व	தெரிவிப்பாயாக. [வும்]

पियमेतदुदाहृत्य मैथिल्यास्त्वं हरीश्वर । प्रतिपृष्ट च सन्देशमुपावर्तितुमर्हसि ॥ २५ ॥

हरीश्वर	* வானரோத்தம!	उदाहृत्य	தெரிவித்துவிட்டு
मै	நீ	सन्देशं	பதினூரையை
मैथिल्याः	ஜானகியிடம்	प्रतिपृष्ट च	பெற்றுக்கொண்டும்
एतत्	இந்த	उपावर्तितुं	திரும்பிவர
विधिं	பரிபரமசாரத்தை	अर्हसि	கடவாய்.

इत्यापै श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चदशोत्तरशततमः सर्गः ॥

பிஷோத்தரஸதம: சரி:—ஐற்றயப்பதினாறுவது ஸர்க்கம். || 116 ||

ஹுமாஸீதாஸ்வாத:—ஹனுமத்ஸி தாஸம்வாதம்.

ஐதி ப்ரதிக்ஸமாதிஸ்டோ ஹுமாஸ்மாஸ்தாஸ்தமஜ: । ப்ரவிக்ஷ புரி லக்ஷா பூஜ்யமானோ நிஸாசர்: || 1 ||

ஐதி	மேற்கண்டவாறு	பூஜ்யமான:	கொண்டாடப்படுபவ
ப்ரதிக்ஸமாதிஸ்ட:	ஆக்குநரபிக்கப்பட்ட		ராய்
மாஸ்தாஸ்தமஜ:	வாயுமைந்தராகிய	லக்ஷா	இலங்கை
ஹுமானு	அனுமார்	புரி	நகருக்குள்
நிஸாசர்:	அரக்கர்களுரல்	ப்ரவிக்ஷ	புகுந்தார்.

ப்ரவிக்ஷ்ய ச மஹாதேஜா ராக்ஷஸ்ய நிவேஸனம் । டதர்ஷ ஷஸினா ஹீனா சாதக்ஷாமிக் ரோஹிணிம் ||

ஹஸமூலே நிரானந்தா ராக்ஷஸீபி: சமாஹுதாம் || 2 ||

மஹாதேஜா:	மகாதேஜஸ்கியாகு மவர்	நிரானந்தா ச	நந்தோவமொழிந்திரு ப்பவனை
ராக்ஷஸ்ய	ராக்ஷஸனாது	ஷஸினா ஹீனா	சந்திரனை விட்டுப் செரிந்த
நிவேஸனம்	அரண்மனைக்குள்	ரோஹிணி இவ	ரோகிணிபெயர்ந்தவ ளாய்
ப்ரவிக்ஷ்ய	புகுந்து	சாதக்ஷா	உள்ளத்தினித்தக கொண்டிருப்பவளாய்
ஹஸமூலே	மரத்தடியில்	டதர்ஷ	கவனித்தார்.
ராக்ஷஸீபி:	அரக்கிகளால்		
சமாஹுதாம்	சூழப்பட்டு		

நிஸ்துத: ப்ரணத: ப்ரஹ: சோஃபிமம்யாபிவாஸ்ய ச || 3 ||

ப்ரணத:	புத்திமாணம்	அபிமர்ஸ	அருகிற்சென்ற
ப்ரஹ: ச	பக்திமாணுமாகிய	அபிவாஸ	மன்கொடுத்த
ச	அவர்	நிஸ்துத:	வணக்கென்றார்.

ட்ருதா தமாஸதம் தேவீ ஹுமஸ்தம் மஹாஸலம் । தூஸிமாஸ்த ததா ட்ருதா ஸ்மத்வா ப்ரஸுஹிதாஸ்பவந் ||

தேவீ	சீதாதேவி	ததா	தய்பெருது
ஸ	அந்த	தூஸி மாஸ்த	மெனமாலிருந்தாள்.
மஹாஸலம்	மகாபலகாலியாகிய	ஸ்மத்வா	நின்றோணக்கண்டு கொண்டு
ஹுமஸ்தம்	அனுமாரை	ப்ரஸுஹிதா	சூனத்தக்கொண்ட
அஸதம்	வந்தவராய்	அஸ்பவந்	அனல். [வளாய்
ட்ருதா ட்ருதா	பார்த்துப்பார்த்து		

சௌம்யே ட்ருதா ஸுஸ்தம் தஸ்யா ஹுமானுஸ்தவோஸ்தம: । ராமஸ்ய வசனம் சர்வமாஸ்யாதுமபசகமே || 4 ||

ஸ்தவோஸ்தம:	வாஸ்தோரத்தமராகிய	ராமஸ்ய	சூராமரது
ஹுமானு	அனுமார்	வசனம்	செய்தி
தஸ்யா:	அவளது	சர்வ	எல்லாவற்றையும்
சௌம்யே	மக்களபாஸ	அஸ்யாஸு	தெரிவிக்க
ஸுஸ்தம் ட்ருதா	முதக்கத்த கொண்டு	அபசகமே	தொடங்கினார்.

वैदेहि कुशली रामः सहसुग्रीवलक्ष्मणः । विभीषणसहायश्च हरीणां सहितो वलैः ॥६॥

वैदेहि	" து'னாகியம்மைமே!	हरीणां	வாரீனா
रामः	ஸ்ரீராமர்	वलैः	சேனைக்களைநாடி
सहसुग्रीवलक्ष्मणः	சகஸ்ரீவசோடும் ஸகத்ம ணசோடுகடவுடவும்	सहितः च	கூடவுடும்
विभीषणसहायः	விபிஷணசோடுகூட வுடும்	कुशली	கோஷலமகலி குக் கின்றார்.

कुशलं चाह सिद्धार्थो हतशत्रुरिन्दमः

॥ ७ ॥

अरिन्दमः च	"சத்ருநம்ஹதாசகரம் ய அரநடும்	सिद्धार्थः	மகேஸ்வரதம் நினைநவேற ப்பெற்றகாரய்
हतशत्रुः	ஹத்ருக்களைக்கொண்டு	कुशलं	கேஷமத்தை
		आह	வினாவுகின்றார்.

विभीषणसहायेन रामेण हरिभिः सह । निहतो रावणो देवि लक्ष्मणस्य नयेन च ॥८॥

देवि	" அம்மைமே!	लक्ष्मणस्य	ஸகத்மணசது
विभीषणसहायेन	விபிஷணசை சகரய மாய்க்கொண்ட	नयेन च	நற்செய்கையா துடும்
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	रावणः	ராவணன்
हरिभिः सह	வானரர்களைநடு கூடவுடும்	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.

पृष्ठा तु कुशलं रामो वीरस्त्वां रघुनन्दनः । अवशीत्यरमणीतः कृतार्थेनान्तरात्मना ॥९॥

रघुनन्दनः	" ரகுநுநமைந்தரும்	पृष्ठा	வினாவிவிட்டு
वीरः	வீரரும்		மேற்கொண்டது
अरमणीतः तु	பரமரணத்தக்கொண் டவருமாயின	कृतार्थेन	{ நினைநவேறித்திருப்தி கொண்ட
रामः	ஸ்ரீராமர்	अन्तरात्मना	உள்ளத்துடன்
त्वां	தேவியாரிடம்	अवशीतः	பின்வருமாறு புகன்ற குறிஞர்.
कुशलं	கேஷமத்தை		

प्रियमाख्यामि ते देवि त्वां तु भूयः सभाजये ॥ १० ॥

देवि	" தேனீ,	त्वां	உன்னை
ते	உனக்கு	भूयः तु	நிகவுதிகமாய்
प्रियं	பிரியத்தை	सभाजये	பெருமைப்படுத்து கின்றேன்.
आख्यामि	தெரிவிக்கின்றேன்.		

दिष्ट्या जीवसि धर्मज्ञे जयो मे प्रतियुक्तताम् ॥ ११ ॥

धर्मज्ञे	" தர்மஜ்ஞையே	मे	எனது
विष्ट्या	பாக்கியவாயாய்	जयः	வெற்றியானது
जीवसि	பிழைத்திருக்கின்றாய்	प्रतियुक्तताम्	மனத்திற்கொள்ளப் பட்டோம்.

एवमुक्ता समुत्पत्य सीता शशिनिभानना । महर्षेणावरुद्धा सा व्याजहार न किञ्चन ॥

समुत्पत्य	அருகில்வந்து	सा	அந்த
पूर्वे	மேற்கண்டவாறு	सीता	வீராதேவியார்
उक्ता	தெரிவிக்கப்பட்ட	महर्षेण	சந்தேதரவதம்
शशिनिभानना	{ சந்திரனைப்போத்த திரு முகமண்டலம் படைத் தப்பெற்றவளான	अवरुद्धा	மேலிட்டவளாய்
		किञ्चन	ஒன்றையும்
		व्याजहार न	மொழியா திருந்தான்.

अब्रवीच्च हरिश्रेष्ठः सीतामप्रतिजल्पसीम् ॥ २० ॥

हरिश्रेष्ठः च	வானரோத்தமராகும்	सीता	வீராதேவியைப்
	அவரும்		பார்த்து
अप्रतिजल्पसी	மறுமொழிகூறாத	अब्रवीच्च	பின்வருமாறு வினாவி
			னார் :

किं नु चिन्तयसे देवि किं नु मां नाभिभाषसे ॥ २१ ॥

देवि	"அம்மணி,	किं नु	ஏனோ
किं नु	என்	मां	என்னிடம்
चिन्तयसे	கிந்தைகொள்ளுகின்	अभिभाषसे न	பதிலுரைக்கா திருக்க
	நீர் ?		கின்றீர்? "

एवमुक्ता हनुमता सीता धर्मे व्यवस्थिता । अब्रवीत्परमसीता हर्षगद्गदया गिरा ॥ २२ ॥

धर्मे	தர்மத்தில்	परमसीता	பிகச்சந்தேதரவதங்கொ
व्यवस्थिता	வழுவாப்பற்றுடைய		ண்டவளாய்
सीता	சீதாதேவி	हर्षगद्गदया	சந்தேதரவத்தால் தழு
हनुमता	ஹனுமரால்		தழுத்த
पूर्वे	மேற்கண்டவாறு	गिरा	கொற்கொண்டு
उक्ता	வினாவுப்பட்டவளாய்	अब्रवीच्च	பின்வருமாறு புகன்
			ருள் :

भियमेतदुपप्लुत्य भर्तुर्विजयसंश्रितम् । महर्षेवशमापन्ना निर्वाक्याऽस्मि क्षणान्तरम् ॥ २३ ॥

भर्तुः	"கணவாறு	महर्षेवशमापन्ना	ஆணந்தத்திலாழ்ந்த
विजयसंश्रितम्	வெற்றியைச்சார்ந்த	क्षणान्तरम्	சிறிதுகாலம் [வளரய்
एतत्	இந்த	निर्वाक्या	ஒரு மொழியும்
श्रियं	பிரியசமாசாரத்தை		கூறுதவளாய்
उपप्लुत्य	கேட்டு,	अस्मि	இருக்கின்றேன்.

न हि पश्यामि सदृशं चिन्तयन्ती पुवद्भय । प्रत्ययाख्यानकस्येह तव प्रत्यभिनन्दनम् ॥

पुवद्भय	"வானரோ!	प्रत्यभिनन्दनम्	ஏற்ற
इह	இப்பொழுது	चिन्तयन्ती हि	பிரதிமரியாதையை
अप्रियख्यानकस्य	எனக்குப்பிரியசமா		ஆனேகித்துப்பார்த்த
	சாரத்தைத்தெரிவித்த		தும்
तव	உமக்கு	पश्यामि न	அறிகிலேன்.

न हि पश्यामि तत्सौम्य पृथिव्यामपि वानर । सदृशं पत्न्याख्याने तव दातुं भवेत्समम् ॥

சௌம்ய	" புண்டரீகம் வான	வானு	கொடுக்க
வானர	வானரே !	சமம்	வற்றதும்
மத்யாக்ஷணம்	எனக்குப் பரிசாகவாகா	சமம் பவென தவ	சல்லதுமாகிய ஒன்றை
	தந்த உரைத்த வி	புதியா அபி டி	உலகிலேயே
தவ	உமக்கு [உயத்தில்	படியாமி ந	காண்கிலேன்.

हिरण्यं वा सुवर्णं वा रत्नानि विविधानि च । राज्यं वा त्रिषु लोकेषु नैतदहंति भाषितुम् ॥

ஹிரண்யம் வா	" தங்கத்தானாகட்டும்	லிபு	மூன்று
சுவர்ணம் வா	பொன்னுணயந்தா	லோகே	உலகங்களில்
	னாகட்டும்	ராத்யம் வா	அரசுபுரிதல்தானாகட்டும்
விவிதானி	பலவகை	புதவ	இத ஒன்றும் [டும்
ரதானி ச	தந்தினங்கள் தானாகட்டும்	மாபிதும்	கொல்ல
		அஹி ந	தகுதிவற்றது.

एवमुक्तस्तु वंदेद्या प्रत्युवाच पुबङ्गमः । गृहीतप्राञ्जलिर्वाक्यं सीतायाः प्रमुखे स्थितः ॥

பு	அப்பொழுது	சீதாபா:	சீதாதேவியினது
வெந்தா	ஜானகிதேவியால்	புமுகே	முன்னிலையில்
பு:	மேற்கண்டவாறு	ஸ்தித:	நித்பயராய்
தக:	மொழியப்பட்ட	வாக்யம்	கொல்லொன்றை
புபங்கம:	அனுமார்	புத்யவாச	பின்னருமாகி பதின
புஹிதபாஜகி:	அஞ்ஞலிபந்தம் செய்து		காத்தார்:
	துகொண்ட		

भर्तुः प्रियहिते युक्ते भर्तुर्विजयकाङ्क्षिणि । स्निग्धमेवंविधं वाक्यं त्वमेवाहंसि भाषितुम् ॥

மற்று:	" கணவரது	விஜயகாங்க்ஷிணி	கெத்தெய்தக் கொள்வ
புரியுதே	இஷ்டவியத்திலும்	ஸி பவ	தேவியார்தான் [வெ!
	நன்மைவற்றும்	புவிவிதம்	இவ்விதமான
யுகே	அசஞ்சலப்பற்றுண்ட	ஸிங்	உதகிய
	யவரே !	வாக்யம்	திருமொழியை
மற்று:	கணவரது	மாபிதும்	மொழிய
		அஹி	உரிமையாகி.

तवैतद्वचनं सौम्ये सारवस्तिस्निग्धमेव च । रत्नौघादिविधाद्यापि देवराज्याद्विशिष्यते ॥ २९ ॥

சௌம்ய	" புண்டரீகமே !	விவிதாத்	பல
தவ	தேவியாரது	ரதௌவா ச	இத, தினக்குடியிலே
புதவ	இந்த		காட்டிலும்
வசனம் ச	திருமொழியும்	தேவராஜ்யாத் அபி	தேவராஜ்யத்ததைத்
சாரவ	அழ்ந்த கருத்தற்றது		காட்டிலும்
ஸிங் பவ	அன்பு தரும்கொண்டது.	விசிஷ்யதே	மேம்பட்டிருக்கிறது.

अर्थतश्च मया प्राप्ता देवराज्यादयो गुणाः । हतशत्रुं विजयितं रावं पश्यामि सुस्थितम् ॥

ராம்	"ஸ்ரீராமரை	அர்த: ச	இப்பிரையோஜனத்தா
ஹதஸத்ரு	சத்ருக்களைக்கொன்று	மயா	என்னால் [லேயே]
விஜயிதம்	விஜயபரப்பாரம்	தேவராஜ்யாதய:	ஸ்வர்க்கம் முதலான
சுஸ்திதம்	சுகமாவிகுப்பவராக	குணா:	பயன்களும்
பச்யாமி	தரிசிக்கின்றேன்.	பிராப்தா:	அடையப்பட்டு
			விட்டன."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिली जनकात्मजा । ततः शुभतरं वाक्यमुवाच पवनात्मजम् ॥

जनकात्मजा	ஜனகர் திருமகனாகும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
मैथिली	மீதாதேவி	पवनात्मजं	மாருதியைப்பார்த்து
ततः	அப்பொழுது	शुभतरं	மிக அழகிய
तस्मै	அவரது	वाक्यं	திருமொழியொன்றை
तत्	அந்த	उवाच	பின்வருமாறு மொழி
वचनं	சொல்லை		ந்தருளினான் :

अतिलक्षणसम्पन्नं माधुर्यगुणभूषितम् । बुद्ध्या शृष्टाङ्गया युक्तं त्वमेवाहंसि भाषितम् ॥

अतिलक्षणसम्पन्नं	"சிறந்த சொல்லிலக்க	बुद्ध्या	புத்தியோடு
	ணங்களைக்கூடியதும்	युक्तं हि	கூடியதுமாகியதை
माधुर्यगुणभूषितं	இன்கவை தனும்பி	भाषितुं	பேச
	யதும்	त्वं एव	நீயே
अष्टाङ्गया	எட்டுவகையான"	अहंसि	உரியவராகிதீர்.

[* கிரகணம், தரணம், ஸ்மரணம், பிரதிபாதனம், ஊழறம், அபேபாஹம், அர்த்தவிஞ்ஞானம், தத்வஞ்ஞானம் என]

श्लाघनीयोऽनिलस्य त्वं पुत्रः परमधार्मिकः । बलं शौर्यं श्रुतं सत्त्वं विक्रमो दाक्ष्यमुत्तमम् ॥

तेजः क्षमा धृतिर्धैर्यं विनीतत्वं न संशयः । एते चान्ये च बहवो गुणास्त्वय्येव शोभनाः ॥

श्ल	"நீர்	तेजः	அமர ஹஸ்தபசுத்தி
अनिलस्य	வாயுபகவானுக்கு	क्षमा	பொருமை
परमधार्मिकः	பரமதர்மசேலரும்	धृतिः	விடாமுயற்சி
श्लाघनीयः	கொண்டாடத்தக்கவ	दैर्यं	எதற்கும் மனம்
पुत्रः	புதல்வர். [ருமான		சலியாத தன்மை
बलं	ஆற்றல்	विनीतत्वं च	இந்திரியதிக்கிரகம்
शौर्यं	ஆண்மை	एते	இவைகளும் [ஆகிய
श्रुतं	சாஸ்திர விஞ்ஞானம்	अप्ये च	மற்றவைகளுமான
सत्त्वं	பிறவிக்குணப்	बहवः	பல
	பெருமை	शोभनाः	மக்களமான
विक्रमः	சத்ருக்களைபடக்கு	गुणाः	குணங்கள்
उत्तमं	சிறந்த [கல்	त्वयि एव	உம்மிடமேதானிருக்
दाक्ष्यं	தர்மவீர நிவழுவாதி		கின்றன ;
	ருத்தல்	संशयः न	இதில் ஐயமில்லை."

अथोवाच पुनः सीतामसंभ्रान्तो विनीतवत् । प्रगृहीताञ्जलिर्हर्पात्सीतायाः प्रमुखे स्थितः॥

अथ	ஆப்பொழுது	स्थितः	நின்றவராய்
असंभ्रान्तः	சர்வம் சித்திமுழுமுத ஆவர்	हृणोन्	சந்திரதாஷத் துடன்
प्रगृहीताञ्जलिः	அந்தரவிடந்தம் செய்தவராகி	विनीतवत्	வணக்கமாய்
सीतायाः	சித்திரதேவியின்	सीतां	சித்திரதேவியைப்
प्रमुखे	முன்னிலையில்	पुनः	மீளவும் [பார்த்து
		अवाच	மீள்வருமாறு தெரி வித்துக்கொண்டார்:

इमास्तु खलु राक्षस्यो यदि त्वमनुमन्यसे । इन्तुमिच्छाम्यहं सर्वा याभिरखं तर्जिता पुरा॥

खं	தேவியார்	इमाः	இந்த
अनुमन्यसे यदि	உத்தரவாஸிப்பிராகில்	राक्षस्यः	ஆரக்கிகள்
याभिः	எவர்களால்	सर्वाः खलु तु	யாவனையுமே இப்
पुरा	முன்பு	इन्तुं	கொல்ல [பொழுது
खं	தேவியார்	अहं	நான்
तर्जिता	மிரட்டப்பட்டவர்களோ	इच्छामि	விருப்புகின்றேன்.

क्रियन्तीं पतिदेवां त्वामशोकवनिकां गताम् । घोररूपसमाचाराः कूराः क्रूरतरेक्षणाः ॥

राक्षस्यो दारुणकथा वरमेतत्प्रयच्छ मे ॥ ३७ ॥

मुष्टिभिः पाणिभिः सर्वाश्वरणैश्चैव शोभने । इच्छामि विविधैर्वातैर्हन्तुमेताः सुदारुणाः ॥

शोभने	புண்பவதியே!	सुदारुणाः	மிக்க பயங்கரமான வர்களுமான
अशोकवनिकां	ஆரோகவனத்தை	एताः	இந்த
गतां	அடைந்து	राक्षस्यः	ஆரக்கிகள்
क्रियन्तीं	பரிதாபிப்பவளும்	सर्वाः	யாவனையும்
पतिदेवां	{ கணவரையே தெய்வ மாகக்கொண்டாடுப வருமான	मुष्टिभिः	முத்திரைகளாலும்
खं	தேவியாரிடம்	पाणिभिः	கைகளாலும்
दारुणकथाः	கொடுமைகாய் கொழி பவர்களும்	श्वरैः एव	சைவர்களாலும்
घोररूप- } समाचाराः }	பயங்கரமான உருவ மும் நடத்தையும் கொண்டவர்களும்	विविधैः	பல
कूराः	கொடியவர்களும்	वातैः च	அறைகளாலும்
क्रूरतरेक्षणाः	{ மிக்கபயங்கரமான கண்களைக்கொண்ட வர்களும்	इन्तुं	கொல்ல
		इच्छामि	விருப்புகின்றேன் ;
		मे	எனக்கு
		एतत्	இந்த
		वरं	வரத்தை
		प्रयच्छ	தந்தருள்விராக.

घातैर्जानुमहारेष्व दशनानां च पातनैः । भक्षणैः कर्णनासानां केशानां लुञ्चनैस्तथा ॥
 नखैः शुष्कमुखीभिश्च दारणैर्लङ्घनैर्हतैः । निपात्य हन्तुमिच्छामि तव विप्रियकारिणीः ॥

तव	"தேவியாருக்கு	லுञ்ஞை: ததா	அறுத்தல்களாலும்
விபிரியகாரிணி:	தீங்குபுரிந்தவர்களை	शुष्कमुखीभि:	கடிமான முளை
घातै:	குத்துகளாலும்	नखै:	நகல்களால் [கொண்ட]
जानुमहारे: च	முழுக்கால் உடைதகளாலும்	दारणै: च	தீறுதல்களாலும்
दशनानां	பற்களை [லும்]	लङ्घनै:	மேல்விழுந்து தாக்கு
पातनै: च	உடைத்தல்களாலும்		தல்களாலும்
कर्णनासानां	காதுகளையும் மூக்கு	हतै:	அறைதகளாலும்
	களையும்	निपात्य	தரக்கி
भक्षणै:	கடித்துத்தின் தல்களாலும்	हन्तु	கொல்ல
केशानां	தலைமயிர்களை [லும்]	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.

एवंप्रकारैर्वहुभिर्विप्रकारैर्यशस्विनि । हन्तुमिच्छाम्यहं देवि तवेया: कृतकिल्बिषा: ॥ ४१ ॥

यशस्विनि	"புகழ்கொண்ட	एवंप्रकारै:	இவ்விதமான
देवि	அம்மைமே!	बहुभि: विप्रकारै:	பல விரிம்கைகளால்
तव	தேவியாருக்கு	हन्तु	கொல்ல
कृतकिल्बिषा:	தீங்குபுரிந்தவர்களான	अहं	நான்
हमा:	இவர்களை	इच्छामि	விரும்புகின்றேன்."

एवमुक्ता हनुमता वैदेही जनकात्मजा । उवाच धर्मसहितं हनुमन्तं यशस्विनी ॥ ४२ ॥

जनकात्मजा	இனகர் திருமகளும்	उवाच	சொல்லப்பட்டவளால்
यशस्विनी	புகழ்மிக்கவளுமான	हनुमन्तं	அனுமாரைப்பார்த்து
वैदेही	இளங்கிதேவி	धर्मसहितं	அறநெறியுற்ற
हनुमता	அனுமாரால்		ஒன்றை
यः	இங்ஙனம்	उवाच	பின்வருமாறு புகள்
			தருவினார் :

राजसंश्रयवश्यानां कुर्वन्तीनां पराज्ञया । विधेयानां च दासीनां कः कुप्येद्वानरोत्तम ॥

वानरोत्तम	"வானாகிரேஷ்டரே!	कुर्वन्तीनां च	கடப்பவர்களுமான
राजसंश्रयवश्यानां	அரசனுதரவிற்குட்பட்டவர்களும்	दासीनां	வேலைக்காரிகளிடம்
		कः	எவன்
पराज्ञया	பிறரது ஆக்கினைக்கு	कुप्येत्	கோபமடைவான்.
विधेयानां	கீழ்ப்படிந்து		

भाण्यवैषम्ययोगेन पुरा दुश्चरितेन च । मयैतत्प्राप्यते सर्वं स्वकृतं पुणभुज्यते ॥ ४४ ॥

भाण्यवैषम्ययोगेन	"பாண்யத்தின் மாறு	प्राप्यते	அனுபவிக்கப்படு
	பாட்டினாலும்		கிறது.
पुरा दुश्चरितेन च	முன்னம் பத்தின்	स्वकृतं हि	தம் தம் விளைப்பல
	நினைவினாலும்		எல்லவோ
मया	என்னால்	उपभुज्यते	அனுபவிக்கப்படு
एतत् सर्वं	இது, யாவும்		கிறது.

மாஸவ்ய் து த்ஷாயோபாந்யபேதததி நிந்நிதம் । தாஸீநா் ராவுஸ்யாஹ் மரீயாமிஹ் துவீலா ॥

தாஸயோகாந்	" விதிப்பவனுப்	நிந்நிதம்	என்று கொண்கை
மயா	என்னால்	துவீலா	திடீரெழிந்திருக்கும்
து	இப்பொழுது	அஹ்	நான்
பேதத்	இது	ஹ்	இவ்விஷயத்தில்
மாஸவ்ய்	அனுப்பிக்கொண்டே வண்டி	ராவுஸ்ய	ராவுஸ்யனது
	யது	தாஸீநா்	வேலைக்காரிகளை
ஹி	என்று	மரீயாமி	மண்ணிக்கின்றேன்.

ஆஜ்ஸா ராவுஸ்யேநேதா ராஸ்யஸ்யோ மாமதர்ஜயந் । ஹே தஸிமந் கர்யுஹி தர்ஜனம் வானரோதம ॥ ௪௬ ॥

வானரோதம	" வானரகிரோஷ்டரே !	மா்	என்னை
ஹி:	இந்த	அதர்ஜயந்	மிரட்டினார்கள்.
ராஸ்யஸ்ய:	அரங்கிகள்	தஸிமந் ஹி	அவனை
ராவுஸ்யே	ராவுஸ்யனால்	ஹே	இதந்தபொழுது
ஆஜ்ஸா:	கட்டளைபிடிப்பட்ட	தர்ஜனம் கர்யு: ந	மிரட்டமாட்டார்கள்.
	வர்களால்		

அய் வ்யாஹஸமீபே து துராநோ ஧ர்மஸ்தித: । க்ஷேஜ மீத: ஷ்லோகோ மே தநிவோத புவஜ்ஜம ॥

துராந:	" புராதனமானதும்	க்ஷேஜ	ஓர் கரடியால்
தர்மஸ்தித: து	அறநெறிவழிகாத்தது	மீத:	மொழியப்பட்டது.
	மான	புவஜ்ஜம	வானரரே,
அய்	இந்த	தத்	அதை
ஷ்லோக:	சுலோகமானது	மே	என்னிடம்
வ்யாஹஸமீபே	ஓர் புலியினருடில்	நிவோத	செட்டிராக:

ந பர: பாபமாடசே பரேவா் பாபகர்மணாம் । சமயோ ரஸிதவ்யஸ்து சந்தாரித்ரபூவணா: ॥ ௪௭ ॥

பர:	" ஒருவன் (நற்புருடன்)	சமய: து	நன்னெறியேதான்
பாபகர்மணாம்	பாபத்தைப்பிரியும்	ரஸிதவ்ய:	பாதுகாக்கத்தக்கது.
பரேவா்	மற்றவர்களுக்கும்	சந்த:	நல்லோர்கள்
	(கீதவர்களுக்கும்)	சாரித்-	நன்னடத்தையையே
பாப	நீங்கை	பூவணா:	ஆபரணமாகக்கொ
மாடசே ந	புரிஞ்ஞனில்கை.		ண்டவர்கள்.

[முன்னொருநாள் ஓர் காவகத்தின் கண், வேல்கையால் துறத்தப்பெற்ற ஓர் வேடன் மரமொன்றில் ஏறி, அம்மரத்திலிருந்தும் கரடியைக்கண்டு அஞ்சி, அவன் அந்நெறிமே சரண்புக, அக்காலை, அப்புரி, வேடனைகிடத்தன்னுமாறு கரடியை வேண்டியும் அதுமறுக்க பின்னர் கரடி உறங்கும்காலை வேடனைகேட்கி, கரடியை தள்ளிவிட்டு, உன்னை விட்டுவிடுவேன்ன வேடனுள், உறங்கும் கரடியைப் பிழ்த்தள்ள அக்காலை கரடி கிழி விழாது கிளையென்றைப் பற்றிநிற்கப்புகிவிட்டு, உன்னைத் தள்ளிய வேடுவனைக்கிழி விழ்த்துலாயாக என்று மண்ணடி வேண்டப்பட்டும், கரடியானது நஞ்சுமுற்றவனை எவ்வாறானும் நீக்கு புரியேன் எனப்பின்வரும் நீதிப் பாவை எடுத்துரைத்தது எனப்புராணக்கதை.]

पापानां वा शुभानां वा वधाहीनां पुवङ्गम् । कार्यं करुणपार्येण न कश्चिन्नापराध्यति ॥

पुवङ्गम्	"வாணரரோ!	कार्यं	நல்லொழுக்கங்கொண்
पापानां वा	பாபிகளிடந்தானாகட்		டவனும்
शुभानां वा	இம்	करुणं	தனவியே
वधाहीनां	நல்லோர்க்கிடந்தானு	कार्यं	புரியத்தக்கது.
	கட்டும்	कश्चिन्	எதுவும்
	வதைக்குரியவர்களிடந்தானாகட்டும்	न अपराध्यति न	குற்றம் புரியா திராண்.

लोकहिंसाविहाराणां रक्षसां कामरूपिणाम् । कुर्वतामपि पापानि नैव कार्यमशोभनम् ॥

लोकहिंसा- विहाराणां	} "லோகங்களின் தலும் சையையே பொழுது போக்காகக் கொண் டவர்களாய்	पापानि अपि	நினைக்கையே
		कुर्वतां	செய்யும்
कामरूपिणां	கினைத்த உருவம்	रक्षसां एव	ராக்ஷஸர்களுக்குங்
	கொண்டு	अशोभनं	தீங்கானது
		कार्यं न	செய்யத்தக்கதன்று."

एवमुक्तस्तु हनुमानसीतया वाचयकोविदः । प्रत्युवाच ततः सीतां रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥

वाचयकोविदः	பேசுவதில் திபுண	रामपत्नीं	ஸ்ரீராமா து பார்வை
	ரான		யும்
हनुमान् तु	ஹனுமாரும்	यशस्विनीं	கீர்த்திமதிபுமரண
सीतया	சிதாபதிராட்டியவால்	सीतां	சிதாதேவியாரைப்
एवं	மேற்கண்டவாறு		பார்த்து
उक्तः	சொல்லப்பட்டவராய்	प्रत्युवाच	மின்வருமாறு பதிலு
ततः	அப்பொழுது		ரைத்தார்:

युक्ता रामस्य भवती धर्मपत्नी यशस्विनी । प्रतिसन्दिश मां देवि गमिष्ये यत्र राघवः ॥

देवि	"அம்மணி,	मां	எனக்கு
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	प्रतिसन्दिश	விடைதந்தருள்வீராக.
युक्ता	வற்ற	राघवः	ஸ்ரீராமர்
यशस्विनी	யசஸ்வியான	यत्र	எங்கேன அக்கு
धर्मपत्नी	தர்மமணியாளாகும்	गमिष्ये	செல்வேன்."
भवती	தேவியார்		

एवमुक्ता हनुमता वेदेही दानवसला । अववीह्रूमिच्छामि भर्तारं वानरोत्तम ॥ ५३ ॥

हनुमता	அனுமாரால்	अववीह्रुम्	மின்வருமாறு
एवं	மேற்கண்டவாறு		புகண்டுள் :
उक्ता	சொல்லியப்பெற்ற	वानरोत्तम	"வாணரகிரேஷ்டரே!
दीनवसला	நினைதவாருவாகிய	भर्तारं	தணவரை
वेदेही	ஜானகிதேவியார்	इच्छामि	தரிசிக்க
			விரும்புகின்றேன்."

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान्मारुतात्त्वजः । हर्षयन्मैथिलीं वाक्यमुवाचेदं महाद्युतिः ॥५४॥

मास्तामजः	வாயுமாமந்தரும்	शुभा	கேட்டு,
महाद्युतिः	மகாபுகழைமகொண்ட வருமாயிய	மேயிலி	ஜானகிதேவியாரை
हनुमान्	ஆனுமார்	हर्षयन्	சந்தோஷப்படுத்து பவராய்
तस्याः	அவளது	वाक्यं	சொல்லொன்றை
तत्	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
वचनं	திருமொழியை	उवाच	புகன்றார் :

पूर्णचन्द्राननं रामं द्रक्ष्यस्यार्यं सख्यमणम् । स्थिरमित्रं हतामित्रं शचीव त्रिदशेश्वरम् ॥

आर्यं	“கற்குணசீவரே !	सख्यमणम्	{ லக்ஷ்மணரோடு கூட இருக்கப்பெற்றவரு மாயிய
पूर्णचन्द्राननं	{ முழுமதியை நிகர்த்த திருமுகமண்டலம் ப டைக்கப்பெற்றவரும்	रामं	“ஸ்ரீராமபிரானை
स्थिरमित्रं	உற்றநண்பர்களுற்ற வரும்	शची	இந்திராணிதேவி
हतामित्रं	மாய்க்கப்பெற்ற மாந் ருரை உடையவரும்	त्रिदशेश्वरं	தேவந்சிரனை
		इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
		द्रक्ष्यसि	தரிசிப்பீராக.”

तामेवमुक्त्वा राजन्तीं सीतां साक्षादिव श्रियम् । आजगाम महावेगो हनुमान्यत्र राघवः ॥

हनुमान्	ஆளுக்கினையர்	एवं	மேற்கண்டவாறு
साक्षात्	சாக்ஷாத்	उत्था	தெரிவித்துகிட்டு
श्रियं इव	மஹா லக்ஷ்மிபோன்று	महावेगः	மிக்கவேகமுற்றவராய்
राजन्ती	விளங்கிய	राघवः	ரகுநாதலகர்
तां	அந்த	यत्	எக்கோ அங்கு
सीतां	ஸீதாபிராட்டியிடம்	आजगाम	வந்துசென்றார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षोडशोत्तरशततमः-सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20081

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5406

सप्तदशोत्तरशततमः सर्गः—आற்றுப்பதினேழாவது ஸர்க்கம். ॥ २२७ ॥

सीतानयनम्—ஸீதைமையையழைத்துவருவது.

स उवाच महाप्राज्ञमभिगम्य पुनर्द्वयः । रामं वचनमर्थज्ञो वरं सर्वधनुष्यताम् ॥ १ ॥

सः	அந்த	वरं	மேம்பட்ட வருமாயிய
अर्थज्ञः	பொருளறிந்த	रामं	ஸ்ரீராமபிரானை
पुनर्द्वयः	வரணர் (மருது)	अभिगम्य	கிட்டி அணுகி
महाप्राज्ञं	பேரறிவாளரும்	वचनं	ஒரு மொழியை
सर्वधनुष्यतां	எல்லா வில்லாளி களுக்கும்	उवाच	பின்வருமாறு மொ ழிந்தார் :

यन्निमित्तोऽयमारम्भः कर्मणां च फलोदयः । तां देवीं शोकसन्तप्तां मैथिलीं द्रष्टुमर्हसि ॥

अयं	"இந்த	च	அப்படியே எவளைக்
आरम्भः	முயற்சியானது		காரணமாகக்கொண்டு
यन्निमित्तः	எவளை நிறித்தமாகக்	तां	அந்த [டதோ
	கொண்டதோ	शोकसन्तप्तां	துயருற்றிருந்த
कर्मणां	முயற்சிகளின்	मैथिलीं देवीं	இனக்கிதேவியை
फलोदयः	பலப்பரப்பத்யும்	द्रष्टुं अर्हसि	காணத் திருவுளம்
			கொள்விராக.

सा हि शोकसमाविष्टा बाष्पपर्याकुलेक्षणा । मैथिली विजयं श्रुत्वा तत्र हर्षमुपायमत् ॥३॥

बाष्पपर्याकुलेक्षणा	"கண்ணீர் ததும்பிய	तत्र	தேவரீரது
	கண்களுற்றவளாய்	विजयं	வெற்றியை
शोकसमाविष्टा	துயரம் மேலிட்டிருந்த	श्रुत्वा	கேட்டு,
सा	அந்த	हर्ष	ஆனந்தத்தை
मैथिली हि	எவதேவரீ அம்மையும்	उपायमत्	ஆடைத்தான்.

पूर्वकात्प्रत्ययाच्चाहमुक्तो विश्वस्तया तया । भर्तारं द्रष्टुमिच्छामि कृतार्थं सहलक्ष्मणम् ॥

अहं च	"நானும்	सहलक्ष्मणं	சக்தமணரோடுகூட
पूर्वकात् प्रत्ययात्	முந்திய பரிச்சயத்தால்		இருக்கப்பெற்ற
विश्वस्तया	தம்பிக்கைகொண்ட	भर्तारं	கணவரை
तया	வந்தாப்பிராட்டியால்	द्रष्टुं	தரிசிக்க
उक्तः	பின்வருமாறு மொழிக்	इच्छामि	ஆவன்கொண்டிருக்க
कृतार्थं	‘மனோசதம் நிறைவேற		கிறேன்.”
	ப்பெற்று		

एवमुक्तो हनुमता रामो धर्मभृतां वरः । अगच्छत्सहसा ध्यानपीपद्वाष्पपरिप्लुतः ॥ ५ ॥

हनुमता	ஹனுமாரால்	रामः	ஸ்ரீராமபிரான்
एव	மேற்கண்டவண்ண	ईषद्वाष्पपरिप्लुतः	சற்று ததும்பிய கண்
	மால்		ணீர் கொண்டவராய்
उक्तः	தெரிவிக்கப்பெற்ற	सहसा	தக்கணமே
	வரும்	ध्यानं अगच्छत्	சற்று ஆலோசிக்க
धर्मभृतां	தர்மவீட்டர்களுள்		லாஞர்.
वरः	உத்தமருமைய		

दीर्घपुष्पं विनिश्चस्य मेदिनीपवलोक्तयन् । उवाच मेघसङ्काशं विभीषणमुपस्थितम् ॥६॥

दीर्घ	நீளவும்	मेघसङ्काशं	மேகத்தை நிகர்த்த
पुष्पं	வெப்பமாகவும்	विभीषणं	விபிஷணரைப்
विनिश्चस्य	பெருமூச்சுவிட்டு		பார்த்து
मेदिनी	பூமியை	उवाच	பின்வருமாறு உரைத்
अव रो ह्यन्	கோக்கியவராய்		தருவிஞர்.
उपस्थितं	பக்கலில் காத்துநிற்கும்		

दिव्याङ्गराणां वैदेहीं दिव्याभरणभूषिताम् । इह सीतां शिरःस्नातामुपस्थापय मा चिरम् ॥

इह	“ இப்பொழுது	दिव्याङ्गराणां	சிறந்த மேனிப்பூச்சு
वैदेहीं	ஜனகர்மகளாகும்		கொண்டவளாயும்
सीतां	வலிதையை	दिव्याभरणभूषितां	சிறந்த ஆபரணங்கள்
शिरःस्नातां	கொஸ்மானம் செய்தவ		பூண்டவளாயும்
	ளாயும்	मा चिः	விரைவாக
		उपस्थापय	அழைவிப்பாயாக.”

एवमुक्तस्तु रामेण त्वरमाणो विभीषणः । प्रविश्यान्तःपुरं सीतां स्थाभिः स्त्रीभिरचोदयत् ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	अन्तःपुरं	அந்தப்புரத்திற்கு
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रविश्य	சென்று
उक्तः	உரைத்தருளப்பெற்ற	स्थाभिः	தண்ணீர்சார்ந்த
विभीषणः	விபீஷணர்	स्त्रीभिः	ஸ்த்ரீகளைக்கொண்டு
तु	அப்பொழுது	सीतां	வலிதாப்பிராட்டியை
त्वरमाणः	வேகமுற்றவராய்	अचोदयत्	பின்வருமாறு
			அழைத்தார்:

दिव्याङ्गराणां वैदेहि दिव्याभरणभूषिता । यानमारोह भद्रं ते भर्ता त्वां द्रष्टुमिच्छति ॥

वैदेहि	“ ஜானகியும்மையே !	दिव्याङ्गराणां	சிறந்த மேனிப்பூச்சு
भद्रं ते	தேவியாருக்கு மகக்		கொண்டவளாய்
	ளம் பெருகுக.	दिव्याभरणभूषिता	சிறந்த ஆபரணங்கள்
भर्ता	கணவனார்		பூண்டவளாய்
त्वां द्रष्टुं	தேவியாகைக் காண	यानं	பல்லக்கில்
इच्छति	திருவுள்ளம் கொண்ட.	आरोह	ஏறியருள்வீராக.”
	ருக்கின்றார்.		

एवमुक्ता तु वैदेही प्रत्युवाच विभीषणम् । अस्नाता द्रष्टुमिच्छामि भर्तारं राक्षसाधिप ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பதில்
उक्ता	கிண்ணப்பிக்கப்		மொழிந்தருளினார்:
	பெற்ற	राक्षसाधिप	“ராக்ஷஸமன்ன !
वैदेही	ஜானகிதேவியும்	भर्तारं	கணவரை
तु	அப்பொழுது	अस्नाता	ஸ்னானம் செய்யாதவ
विभीषणं	விபீஷணரைப்	द्रष्टुं	தரிசிக்க [எரகவே
	பார்த்து	इच्छामि	விருப்புகின்றேன்.”

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच विभीषणः

विभीषणः	விபீஷணர்
तस्याः	வலிதாதேவியினது
वचनं	அந்த

॥ ११ ॥

वचनं	சொல்லை
श्रुत्वा	கேட்டு
प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பதிலு
	ரைத்தார்:

यदाह रामो भर्ता ते तत्तथा कर्तुमर्हसि

॥ १२ ॥

தேவியாரது
கணவராகிய
ராம:
யந்
ஹ
சுற்றியருளினாரே

அதை
அவ்வண்ணமாகவே
செய்ய
சுற்றியருளும் கொள்ளி
ரவக.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा मैथिली भर्तृदेवता । भर्तृभक्तिवशा साध्वी तथेति प्रत्यभाषत ॥ १३ ॥

भर्तृदेवता
भर्तृभक्ति-
वशा
साध्वी
मैथिली
तस्य

கணவரையே தெய்வ
மாகக்கொண்டவளும்
கணவரிடத்து பக்தி
வையே சர்வமுமாய்க்
கொண்டவளும்
சத்திருணசீமையுமாகிய
நூனகிதேவியார்
அவரது

அந்த
மொழிக்கு
சுற்றி
தथा
இதி
प्रत्यभाषत

அந்த
மொழிக்கு
திருந்தெனியாய்த் து
அவ்வண்ணமே செய்
கின்றேன்
என்று
மறுமொழி புகன்றரு
ளினான்.

ततः सीतां शिरःस्नातां युवतीभिरलङ्कृताम् । महार्हाभरणोपेतां महार्हाम्बरधारिणीम् ॥
आरोप्य शिविकां दीप्तां परार्ध्याम्बरसंहताम् । रक्षोभिर्वहुभिर्गुप्तापाजहार विभीषणः ॥

विभीषणः
ततः
युवतीभिः
शिरःस्नातां
महार्हाभरणोपेतां
अलङ्कृतां
महार्हाम्बरधारिणीं

விபீஷணர்
அப்பொழுது
மங்கைமாமர்களால்
தலைநீராடியவளும்
சிறந்த ஆபரணங்கள்
ஆண்டு
அலங்கரிக்கப்பட்ட
வளும்
மகச்சிறந்த ஆடை
புடுத்தவளுமாய்

सीतां
परार्ध्याम्बर-
संहतां
बहुभिः
रक्षो भिः
गुप्तां
दीप्तां
शिविकां
आरोप्य
आजहार

சீதாப்பிராட்டியாரை
சிறந்த வஸ்திரத்தால்
மூடப்பெற்றதும்
பல
அரக்கர்களால்
ரகசிக்கப்பட்டதும்
ஒளிபொருந்தியது
பல்லக்கில் [மரண
ஏற்றுவித்து
அழைத்துவந்தார்.

सोऽभिगम्य महात्मानं ज्ञात्वाऽपि ध्यानमास्थितम् । प्रणतश्च बहुश्रुत्वा प्राप्तो सीतां न्यवेदयत् ॥

सः
ज्ञात्वा अपि
ध्यानं
मास्थितं
महात्मानं
अभिगम्य

அவர் (விபீஷணர்)
அறிந்திருந்தும்
சிந்தையை
கொண்டிருப்பவரும்
மற்றொருவருமாகிய
அவரை
அணுகி

प्रणतः च
बहुश्रुत्वा
प्राप्तो
सीतां
न्यवेदयत्

நமஸ்கரித்தார்.
ஆனந்தங்கொண்ட
வராய்
வீதாதேவியை
எழுந்தருளியவளாய்
தெரிவித்துக்கொண்
டார்.

प्रक्षणां वानराणां च राजसानां च सर्वशः । वृन्दान्युत्सार्थमाणानि दूरमुत्ससृजुस्तदा ॥

தத	அப்பொழுது	31. 1வ்மானி	வினக்கப்படும்
सर्वशः	எப்புறமும்	वृन्दिनि	கூட்டங்கள்
प्रक्षणां	கரடி கஞாடையவும்	दूरं	தூரத்தில்
वानराणां च	வானரர்கஞாடையவும்	उत्ससृजुः	வினக்கிகொண்டன.
राजसानां च	அரசர்க்கஞாடையவும்		

तेषामुत्सार्थमाणानां सर्वेषां ध्वनिरुत्थितः । वायुनोद्धतमानस्य सागरस्येव निस्वनः ॥

उत्सार्थमाणानां	வினக்கி ஒதுக்கப்படும்	उद्धतमानस्य	அலைக்கப்படும்
तेषां	அவர்கள்	सागरस्य	சமுத்திரத்தின்
सर्वेषां	பாவருடையவும்	निस्वनः	ஒலி
ध्वनिः	ஒலியானது	इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே
वायुना	காற்றால்	उत्थितः	விளம்பிற்று.

उत्सार्थमाणानांस्तान्दृष्ट्वा समन्ताज्जातसंभ्रमान् । दाक्षिण्यात्तदमर्षाच्च वारयाभास राघवः ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	दृष्ट्वा	கண்டு
समन्तात्	நாற்புறமும்	दाक्षिण्यात्	திரிபத்தாலும்
उत्सार्थमाणानां	வினக்கப்படும்	तदमर्षाच्च	விபேஷணரிடம்
तान्	அவர்களை		கொபத்தாலும்
जातसंभ्रमान्	பரபரப்புத்தவர்	वायाभास	அனத தடுக்கலுற்றார்.

களைய

संख्यश्चावर्षाद्रामश्चक्षुषा प्रदहन्निव । विभीषणं महाप्राज्ञं सोपालम्भयिदं वचः ॥ २५ ॥

रामः च	ஸ்ரீராமரும்	विभीषणं	விபேஷணரைப்
संख्यः	கொபமுற்றவராய்		பார்த்து
चक्षुषा	கண்ணால்	सोपालम्भं	கிந்தனையான
प्रदहन् इव	பெருகக்குப்பவர்	वचः	சொல்லெண்ணை
	போலாய்	इदं	பின்வருமாறு
महाप्राज्ञं	மகாதுண்ணறிவாள	अक्षयि	புகன்றார்.
	ராகிய		

किमर्थं मामनादृत्य छिद्यतेऽप्यं त्वया जनः । निवर्तयन्सुयोगं जनोऽयं स्वजनो मम ॥

मां	“என்னிடம்	छिद्यते	துன்புறுத்தப்படு
ममनादृत्य	{ மரிமனதையால் வரும்	एवं	இந்த [கிறதா ?
	{ பயத்தை கிட்டொ	सुयोगं	காரியத்தை
	{ ழித்து	निवर्तय	தடுப்பாயாக
अयं	இந்த	अयं	இந்த
जनः	ஜனமானது	जनः	ஜனமானது
किमर्थं	ஏன்	मम	எனது
त्वया	உன்னால்	स्वजनः	சொந்த ஜனம்.

न गृहाणि न वस्त्राणि न प्राकारास्तिरस्क्रियाः । नैश्रा राजसत्कारा वृत्तमावरणं स्त्रियाः ॥

स्त्रियाः " ஒரு மகன்களுக்கு
भाव णं காவல்
वृत्तं நல்லவா முக்கமே.
गृहाणि न வீடுகளல்ல.
वस्त्राणि न வஸ்திரங்கள் அல்ல.

प्राकारा: மதில்களும்
तिरस्क्रिया: न திறைகளும் அல்ல.
शुश्रा: இப்படிப்பட்ட
राज सत्कारा: ராஜ்யபரியாதைகளும்
न அல்ல.

व्यसनेषु न कृच्छ्रेषु न युद्धेषु स्वयंवरे । न क्रतौ न विवाहे च दर्शनं दुष्यति स्त्रियाः ॥

स्त्रियाः " ஒரு ஸ்த்ரீயை
दर्शः பார் த்தலானது
व्यसनेषु ஆபத்துகளில்
दुष्यति न குற்றமாகாது.
कृच्छ्रेषु கஷ்டங்களில்
न குற்றமாகாது.

युद्धेषु யுத்தங்களிலும்
स्वयंवरे स्वयம்வரத்திலும்
न குற்றமாகாது.
क्रतौ யாகத்திலும்
न குற்றமாகாது.
विवाहे च விவாஹத்திலும்
न குற்றமாகாது.

सैषा युद्धमता चैव कृच्छ्रे च महति स्थिता । दर्शनेऽस्या न दोषः स्यान्पुत्रसर्वापे विशेषतः ॥

सा " அந்த
एषा च இவளை
युद्धमता போர் த்தலத்தையடை
महति பெரும் [ந்தவளாய்
कृच्छ्रे च கஷ்டத்திலும்
स्थिता இருக்கின்றாள்.

अस्या: இவளை
विशेषतः அதிலும் விசேஷமாக
पुत्रसर्वापे எனதருகில்
दर्शने காணுவதில்
दोषः एव குற்றமே
स्यात् न ஆகாது.

तदानय समीपं मे शीघ्रमेनां विभीषण । सीता पश्यतु मामेपा सुहृद्रणवृत्तं स्थितम् ॥३०॥

विभीषण " விபீஷண !
तत् ஆணையால்
एनां இவளை
शीघ्रं விரைவாய்
मे समीपं எனது சமீபத்திற்கு
आनय அழைத்துவருவா

एषा இந்த
सीता வீதை
सुहृद्रणवृत्तं நண்பர்வர்க்கத்தால்
स्थितं குழப்பம்
मं என்னை
पश्यतु பார்க்கட்டும்.

एवमुक्तस्तु रामेण सविमर्शो विभीषणः । रामस्योपानयनसंज्ञितां सन्निरूपे विनीतवत् ॥

तु அப்பொழுது
एवं மேற்கண்டவாறு
रामेण ஸ்ரீராமரால்
उक्तः விதித்தருளப்பெற்ற
विभीषणः விபீஷணர்
सविमर्शः ஸ்ரீவைத்தறிந்தவரால்

विनीतवत् மிக வணக்கத்துடன்
सीता வீதையை
रामस्य ஸ்ரீராமரால்
सन्निरूपे சமீபத்திற்கு
उपानयतु அழைத்துவந்தார்.

ततो लक्ष्मणसुग्रीवौ हनुमांश्च पुनरङ्गमः । निशम्य वाचं रामस्य बभूवुर्व्यथिता भृशम् ॥

ततः	அப்பொழுது	वाचं	சொல்லி
लक्ष्मणसुग्रीवौ	லக்ஷ்மணரும் சுகிரீவரும்	निशम्य	கேட்டு
पुनरङ्गमः	மீளவாராகும்	भृशं	மிக
हनुमान् च	ஹனுமாரும்	व्यथिताः	துயரங்கொண்டவர் களாய்
रामस्य	ராமரது	बभूवुः	ஆனார்கள்.

कलत्रनिरपेक्षैश्च इक्षितैरस्य दारुणैः । अप्रीतमिव सीतायां तर्कयन्ति स्म राघवम् ॥३३॥

राघवं	ராமரை	सीतायां	சீதாதேவியிடம்
कलत्रनिरपेक्षैः	மணிகிடம் இரக்க மற்றவைகளும்	अप्रीतं इव	கிறிது திருப்தியில் காதவராக
दारुणैः च	கடிவவைகளையான	तर्कयन्ति स्म	அவர்கள் ஊகித்தார் கள்.
अस्य	இவரது		
इक्षितैः	குறிப்புக்களால்		

लज्जया त्वलीयन्ती स्वेषु गात्रेषु मैथिली । विभीषणेनानुगता भर्तारं साऽभ्यवर्त ॥

सा	அந்த	अवलीयन्ती	குன்றியவளாய்
मैथिली तु	ஜானகிதேவியும்	विभीषणेन	விபீஷணரால்
लज्जया	லஜ்ஜையால்	अनुगता	பின்தொடரப்பெற்ற வளாய்
स्वेषु च	தனது	भर्तारं	கணவரை
गात्रेषु	அவயவங்களில்	साऽभ्यवर्त	அணுகிநின்றாள்.

सा वल्लसंरुद्धमुखी लज्जया जनसंसदि । हरोदासाय भर्तारमार्यपुत्रेति भाषिणी ॥ ३५ ॥

सा	அவள் (வலிதாதேவி)	भर्तारं	கணவரிடம்
जनसंसदि	ஜனக்கூட்டத்தில்	आसाद्य	அருகிற்சென்று
लज्जया	வெட்கத்தால்	आर्यपुत्र	'ஆர்யபுத்ரரே'
वल्लसंरुद्धमुखी	{ வஸ்திரத்தால் மறைக்கப்பட்ட திருமுக முடையவளாய்	इति	என்று
		भाषिणी	மொழிபவளாய்
		हरोद	அழுதாள்.

विस्मयाच्च प्रहर्षाच्च स्नेहाच्च पतिदेवता । उद्देशत मुखं भर्तुः सौम्यं सौम्यतरानना ॥३६॥

सौम्यतरानना	{ மிக்க மங்களமான திருமுகம் படைக்கப்பெற்றவளும்	सौम्यं	மங்களமான
पतिदेवता	{ கணவனாகிய தெய்வமாய்க்கொண்டவளுமான அவன்	मुखं	திருமுகமண்டலத்தை
भर्तुः	கணவரது	विस्मयाच्च	ஆச்சர்யத்தோடும்
		प्रहर्षाच्च	ஆனந்தத்தோடும்
		स्नेहाच्च	அசஞ்சல அன்போடும்
		उद्देशत	உற்று நோக்கினாள்.

[18]

அத சமபநுதந்ந:கூபம் சா சுகிரமதூயுதீக்ய வ மியஸ்ய ।

வதநசுததபூர்ணசந்நகாந்நம் விமலசசாங்குநிபாநநா ததாஸஸீந்

॥ 36 ॥

அத	அப்தபொழுது	உததபூர்ண-)	உததத பூர்ணசந்திர
சா	அவன்	சந்தகாந்)	ணைபொல் மனேதுறா
மந:கூபம்	மனக்கலைசத்தை		மான்
சமபநுதந்	விட்டொழித்தான்.	வதந்	திருமுகமண்டலத்தை
ததா	அப்தபொழுது	உதீக்ய வ	கண்டவுடனேயே
மியஸ்ய	காதலானது	விமலசசாங்கு-)	நிர்மலமான சந்திரனை
சுகிரம்	வெகுசுரமரம்	விபாநநா)	யொத்த திருமுகம்
அதூத	தரிசிக்கப்பெறாத	அஸீந்	கொண்டவளரம்

இத்யாபே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வாலுக்கீயே அடிகாவ்யே

யுதகாண்டே சமததாத்திரததம: சர்ட: ॥

அதத: ஸ்லோக: 20118

யுதகாண்டே அதத: ஸ்லோக: 5443

அஷ்டாத்திரததம: சர்ட: — அற்றுப்பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் ॥ 37 ॥

ஸ்ரீராமபரஹித:—ஸ்ரீராமர் கடந்து சொல்வது.

தா து பார்த்ஸ்திதா த்நா ராப: சந்தேக்ய மையிலிம் । ஹத்யாந்நரீதகோவோ வ்யாஹுத்யுபசகரமே ॥

ராப:	ஸ்ரீராமர்	சந்தேக்ய	பார்த்து
து	அப்தபொழுது	ஹத்யாந்நரீதகோவ:	ஹிருதயத்திலாழ்ந்த
த்நா	வணக்கமுற்று		கோபமுற்றவராய்
பார்த்ஸ்திதா	பக்கலில் நிற்கும்	வ்யாஹு	பின்வருமாறு சொல்ல
தா	அந்த	உபசகரமே	தலைப்பட்டார்:
மையிலி	ஐனகிரீதவினப		

ஏவாஸி நிர்ஜிதா த்நே ஶத்ரு ஜிதவா மயா ரணே । பரீபாபயதநுஷ்டேய ததேததுபாதிதம் ॥ 2 ॥

த்நே	மங்கனையே!	பரீபாப	பிரதாபத்தால்
ஏவா	இந்த நீ	யத	எது
ரணே	பொதில்	நுஷ்டேய	செய்யப்படவேண்டி
ஷத்ரு	பகைவனை	தத	அந்த [யதேநா
ஜிதவா	வென்று	உதத	இது
மயா	என்னால்	உபாதிதம்	செய்த முடிக்கப்பட்ட
நிர்ஜிதா த்நே	மீட்கப்பெற்றாய்.		உதா.

ததோஸ்யந்நதமபரீபஸ்ய த்நா சந்தேக்யா நிர்ஜிதா । அவமாதத ஶத்ருத மயா யுபபுததூ ॥ 3 ॥

அமபரீபஸ்ய	கோபத்திற்கு	சந்தேக்யா	தக்கபடி சித்திக்கப்பட்ட
த்நா	முடிவை	அவமாத: ச	அவமானமும் [உதா.
தத: அஸி	அடைந்துவிட்டேன்.	ஷத்ரு: ச	பகைவனும்
த்நா	அவமானமும்	மயா	என்னால்
		யுபபுததூ	எதகாலத்தில்
		உததூ	ஒழிக்கப்பட்டன.

निर्गुणं भ्रातरं त्यक्त्वा यो मां स्वयमुपस्थितः । विभीषणस्य भक्तस्य सफलोऽय परिश्रमः॥

ய:	"எவன்	भक्तस्य	அசஞ்சலப் பத்திமை
निर्गुणं	நற்குண பில்லர்		கொண்ட
भ्रातरं	தம்பனை	विभीषणस्य	விபிஷணரது
त्यक्त्वा	விட்டொழிந்து	परिश्रमः	பெருமூயற்கியும்
मां	என்னிடம்	अय	இப்பொழுது
स्वयं	தானாகவே [அந்த	सफलः	பயன்பெற்றதாயிற்று."
उपस्थितः	வந்துசேர்ந்தானே		

इत्येवं ब्रुवतस्तस्य सीता रामस्य तद्वचः । मृगीवोत्कुलनयना बभूवाश्रुपरिप्लुता ॥ १० ॥

तस्य	அந்த	सीता	சிதாதேவியும்
रामस्य	ஸ்ரீராமர்	मृगी इव	ஓர் பெண்மான்டபால்
इति एवं	மேற்கண்டவாறும்	उत्कुलनयना	கண்களை மலங்க
सत्	அந்த		விழித்தவளாய்
वचः	கொண்ட	अश्रुपरिप्लुता	கண்ணிர் பெருக்கியவ
ब्रुवतः	சொல்லுமையில்	बभूव	ஆனால். [ளாய்

पश्यतस्तां तु रामस्य भूयः क्रोधो व्यवर्धत । प्रभूताज्यावसितस्य पावकस्येव दीप्यतः ॥

प्रभूताज्यावसितस्य	மிகுந்த நெய்வார்க்கப்	तां	அவளை (சிதாதேவி
	பட்டு	पश्यतः	பார்க்கும் (யை)
दीप्यतः	இவ்விக்கும்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
पावकस्य	அக்கரிக்கு	क्रोधः	கோபமானது
इव	எவ்வண்ணமோ	भूयः तु	முன்னிலுமிதையாய்
	அவ்வண்ணமே	व्यवर्धत	பொங்கியெழுந்தது.

स बद्ध्वा भ्रुकुटीं वत्तत्रे तिर्यग्धेक्षितलोचनः । अब्रवीत्पुरुषं सीतां मध्ये वानररक्षसाम् ॥

सः	அவர்	मध्ये	கடுகில்
वत्तत्रे	முகத்தில்	सीतां	விதாதேவியை
भ्रुकुटीं बद्ध्वा	புருவம்கொறித்து	पुरुषं	கடுமையாய் [கோக்கி
तिर्यग्धेक्षित-	குறுக்காக பார்க்கும்	अश्वीर	பின்வருமாறு சொ
लोचनः	கண்களுற்றவராய்		ழிந்தார்.
वानररक्षसां	வானர அரக்கர்களின்		

यत्कृतव्यं मनुष्येण धर्पणां परिमार्जता । तत्कृतं सकलं सीते शत्रुहस्तादमर्पणात् ॥ १३ ॥

सीते	"சிதாய்!	यत्	எது
अमर्पणात्	சகியாததன் அமர்பால்	कृतव्यं	செய்த, தக்கதோ
शत्रुहस्तात्	சத்ருவசமிருந்து	तत्	அது
धर्पणां	அவமர்வத்தை	सकलं	முழுமையும்
परिमार्जता	பொக்கும்	हस्तात्	செய்து முடிக்கப்பட்ட
मनुष्येण	மனிட்டுவனானால்		டது.

निर्जिता जीवलोकस्य तपसा भावितात्मना । अगस्त्येन दुराधर्षा मुनिना दक्षिणेव दिक् ॥

तपसा	"தபத்தால்	दुराधर्षा	தடைக்கவரிய
भावितात्मना	ஆகம்மனம் படைக் கப்பெற்றவரான	दक्षिणा	தென்
अगस्त्येन	அகஸ்திய	दिक्	திசை
मुनिना	முனிவரால்	इव	எவ்வண்ணமோ
जीवलोकस्य	ஜீவலோகத்தினது	निर्जिता	அவ்வண்ணமே நீ மீட்கப்பட்டாய்.

विदितश्चास्तु ते भद्रे योऽयं रणपरिश्रमः । स तार्णः सुहृदां वीर्यान् त्वदर्थं मया कृतः ॥
रक्षता तु मया वृत्तपथादं च सर्वशः । प्रख्यातस्य त्ववंशस्य न्यङ्गं च परिमार्जता ॥

भद्रे	"உத்தமியே!	प्रख्यातस्य	பிரசித்திபெற்ற
अयं	இது	आत्मवंशस्य	எனது வம்சத்திற்கு
ते च	உனக்கும்	न्यङ्गं च	குறையையும்
विदितः अस्तु	தெரிந்திருக்கட்டும்.	परिमार्जता	அகற்றும்
यः	எந்த	मया	என்னால்
सः	அந்த	सुहृद्	நண்பர்களின்
रणपरिश्रमः	போரின் பரிசுரமமா	वीर्यान्	வீரயத்தைக்கொண்டு
वृत्तं	கண்ணெறியை [எது	तार्णः	கடக்கப்பட்டது.
रक्षता तु	பாதுகார்ப்பவனும்	त्वदर्थं	உனக்காக
सर्वशः	பலவாற்றாளும்	मया	என்னால்
अपवादं च	அபவாதத்தையும்	कृतः न	செய்யப்படவில்லை.

प्राप्तचारित्रसंदेहा मम प्रतिमुखे स्थिता । दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलाऽसि मे हृदय ॥

मम	"எனது	दीपः	விளக்கு
प्रतिमुखे	முன்னிலையில்	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்
प्राप्तचारित्रसंदेहा	சாதித்திரஸம்சய மேற்பட்டவளாய்	मे	எனக்கு [வண்ணமே
स्थिता	இருக்கும் நீ	हृदं	மிகவும்
नेत्रातुरस्य	கண்ணையுற்றவனுக்கு	प्रतिकूला असि	வேண்டாதவளாய் இருக்கின்றனை.

तदूच्छ ह्यभ्यनुज्ञाता यथेष्टं जनकात्मजे । एता दश दिशो भद्रे कार्यमस्ति न मे त्वया ॥

भद्रे	"உத்தமியான	दश	பத்து
जनकात्मजे	இரணகி!	दिशः	திசைகளிலும்
तत्	ஆகையால்	गच्छ	செல்லுவாயாக.
अभ्यनुज्ञाता	விடைபெற்றுக்கொண் டவளாய்	त्वया	உன்னால்
यथेष्टं	இக்டப்படி	मे	எனக்கு
एताः	இந்த	कार्यं हि	ஆவதென்றுமே
		न अस्ति	இல்லை.

कः पुमान् हि कुले जानः स्त्रियं परगृहोपिताम् । तेजस्वी पुनरादयात्सुहृद्वेख्येन चेतसा ॥

कुले	" நற்குலத்தில்	परगृहोपितां	பிறர் மனைசில் வசித்த
जानः	பிறர்கொண்டவனும்	स्त्रियं	மனைபாட்டியை
तेजस्वी	பெருமைமயமானத்தவனு மாகிய	पुनः	பின்னும்
कः	எந்த	सुहृद्वेख्येन	அன்புக்குகந்த
पुमान् हि	புருஷன் தான்	चेतसा	மனத்துடன்
		आदयान्	அங்கிகரிப்பான் ?

रावणाङ्कपरिभ्रष्टां दृष्टां दुष्टेन चक्षुषा । कथं त्वां पुनरादयां कुलं व्यपदिशन्महत् ॥२०॥

महत्	" பெருமை வாய்ந்த	चक्षुषा	கண்ணால்
कुलं	நற்குலத்தை	दृष्टां	பார்த்தப்பட்டவனுமா கிய
व्यपदिशन्	பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளும் நான்	त्वां	உன்னை
रावणाङ्क- } परिभ्रष्टां }	ராவணனது பாபத் தால் இகழ்ச்சி யடைந்தவனும்	पुनः	பின்னும்
दुष्टेन	திய	कथं	எங்ஙனம்
		आदयाम्	எற்றுக்கொண்டு வேன் ?

तदर्थं निर्जिता मे त्वं यशः प्रत्याहृतं मया ॥ २१ ॥

मया	" என்னால்	मे	என்னால்
यशः	நற்றித்தியானது	त्वं	நீ
प्रत्याहृतं	சம்பதிக்கப்பட்டது.	निर्जिता	பீட்டப்பெற்றும்.
तदर्थं	அதற்காகவே		

नास्ति मे त्वय्यभिष्वङ्गो यथेष्टं गम्यतामिवः ॥ २२ ॥

मे	" எனக்கு	अस्ति न	இல்லை.
त्वयि	உன்னிடம்	यथेष्टं	நிஷ்டப்பிரகாரம்
अभिष्वङ्गः	மணப்பற்று	इतः	இவ்விடத்தினின்று
		गम्यताम्	செல்லப்படட்டும்

इति प्रव्याहृतं भद्रे गवैतस्कृतबुद्धिना । लक्ष्मणे भरते वा त्वं कुरु बुद्धिं यथासुखम् ॥२३॥

भद्रे	" உத்கமியே!	लक्ष्मणे	லக்ஷ்மணனிடத்திலே
कृतबुद्धिना	தீர்மானங்கொண்ட	भरते वा	பரதரிடமோ
मया	என்னால்		இருக்க
एतन्	இது	यथासुखं	உன்னிருப்பம்போல்
इति	மேற்கண்டவாறும்	त्वं	நீ
प्रव्याहृतं	எடுத்துரைக்கப் பட்டது.	बुद्धिं	தீர்மானத்தை
		कुरु	செய்துகொள்.

सुग्रीवे वानरेन्द्रे वा राक्षसेन्द्रे विभीषणे । निवेशय मनः सीते यथा वा सुखमात्मनः ॥

सीते	" சீதையே!	விभीஷணே வா	விபீஷணனிடமிருக்க
वानरेन्द्रे	வானரமன்னனுடைய	आत्मनः	உணக்கு [வேர]
सुग्रीवे	" சுக்ரீவனிடமிருக்க	सुखं	விரும்பும்
	வேர	यथा वा	எப்படியோ அப்படி.
राक्षसेन्द्रे	ஆரக்கர்மன்னனுடைய	मनः	மனதை
		निवेशय	திடப்படுத்திக்கொள்.

न हि त्वां रावणो दृष्ट्वा दिव्यरूपां मनोरमाम् । मर्षयेत चिरं सीते स्वगृहे परिवर्तिनीम् ॥

सीते	" சீதே!	त्वां	உன்னை
रावणः	ராவணன்	दृष्ट्वा हि	கண்டுவிட்டு
दिव्यरूपां	சிறந்த வணப்புற்று	चिरं	வெகுநாளாய்
मनोऽर्मा	மனதைக்குவர்க்கு	मर्षयेत न	மறந்திருக்கமாட்ட
स्वगृहे	தனதுவிட்டில்		டான்."
परिवर्तिनी	இருந்துவரும்		

ततः प्रियाहंश्रवणा तदप्रियं प्रियादुपश्रुत्य चिरस्य मैथिली ।

सुमोच वाष्पं सुभृशं प्रवेपिता गजेन्द्रहस्ताभिद्वये सल्लकी

॥ २६ ॥

प्रियाहंश्रवणा	பிரியத்திற்குகந்தவை	सल्लकी	உள்ள வணங்கிக்கொடி
	களைபே கேட்டிருந்த	इव	எவ்வளவுதோ அவ்வளவுதோ
मैथिली	சீதை	प्रवेपिता	உடல்கொடுக்கக்கொண்
ततः	அப்பொழுது		டவளராய்
तत्	அந்த	सुभृशं	மிக
अप्रियं	அப்பிரியத்தை	प्रवेपिता	உடல்கொடுக்கமெய்திய
प्रियात्	காதலிடமிருந்து		வளராய்
उपश्रुत्य	கேட்டு	चिरस्य	வெகுநேரம்
भृशं	மிக	वाष्पं	கண்ணீரை
गजेन्द्र-	சிறந்த யானையின்	सुमोच	பெரிசினான்.
हस्ताभिद्वये	தக்கையால் அதைக்		
	கப்பட்ட		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे अष्टादशोत्तरशततमः सर्गः ॥

एकोनविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—இற்றுப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ११२ ॥

सीताप्रवेशः—ஸீதைப்பின் அக்னிப்ரவேசம்.

एवमुक्ता तु वैदेही परुषं रोमहर्षणम् । राघवेण सरोषेण भृशं प्रव्यथिताऽभवत् ॥ १ ॥

வெஹி	சீதாதேவி	ஏய்	மேற்கண்டவண்ண
து	அப்பொழுது		மாய்
சரோஷே	கிணமுற்ற	ரகா	சொல்லப்பட்டவளாய்
ராঘவே	ஸ்ரீராமரால்	மூசு	மிக
रोमहर्षणं	மயிர்க்கச்செறியும்	प्रव्यथिता	துயரத்தால் பரிதபித்
	படியான		தவளாய்
परुषं	கொடியதை	अभवत्	ஆயினான்.

सा तदश्रुतपूर्वं हि जने महति मैथिली । श्रुत्वा भर्तृवचो रुधं लज्जया व्रीडिताऽभवत् ॥

சா	“அந்த	रुधं	மிகக்கொடுமையான
मैथिली हि	ஜானகிதேவியும்	भर्तृवचः	கணவரது ஏச்சை
महति	பெரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
जने	கூட்டத்தில்	लज्जया	வெட்கத்தால்
अश्रुतपूर्वं	இதற்குமுன் கேட்கப்	व्रीडिता	தகைகுளித்தவளாய்
तत्	அந்த [பட்டேயிராத	अभवत्	ஆயினான்.

प्रविशन्तीव गात्राणि स्वान्येव जनकात्मजा । वाक्छल्यैस्तैः सशल्यैव भृशमभूयवर्तयत् ॥

जनकात्मजा	ஜானகிதேவி	वाक्छल्यैः	வாக்சொழிகளாகிய
स्वानि	தனது		கம்புமுனைகளால்
गात्राणि एव	அவயகங்குகளிலேயே	सशल्यै इव	முதலும் புண்படுத்த
प्रविशन्ती इव	முற்றும் குன்றியவ		தப்பட்டவளாய்
	ளாய்	भृशं	நிசங்க
तैः	அந்த	अभूणि	கண்ணை
		अवर्तयत्	கடுத்தான்.

ततो वाष्पपरिक्षिप्तं प्रमार्जन्ती स्वयाननम् । शनैर्गद्गदया वाचा भर्तारमिदमवर्वात् ॥ ४ ॥

ततः	அப்பொழுது	वाचा	சொற்கொண்டு
वाष्पपरिक्षिप्तं	கண்ணிர் வழிந்த	शनैः	மெள்ள
स्व	தனது	भर्तारं	கணவரைப்பார்த்து
आननं	முகத்தை	इव	பின்வருமாறு
प्रमार्जन्ती	துடைத்துக்கொண்ட	अवर्वात्	கிண்ணப்பிற்றுக்
गद्गदया	தழுதழுத்த [வளாய்		கொண்டாள்:

मदधीनं तु यत्तन्मे हृदयं त्वयि वीरे । पराधीनेषु गात्रेषु किं करिष्याम्यनीश्वरा ॥१०॥

மதாதினம்	"என்வசமாயுன்ன	யுள்ளே	ஆழ்க்கிருக்கின்றது.
யத்	எதுவோ	பராதினேசு	பரவசமாண்
தந்	அந்த	காत्रேசு	அங்கங்கலின் விவரய
மே	எனது		த்திலே
हृदयं	உள்ளமரணது	अनीश्वरा	வல்லவல்லளானநான்
त्वयि	தேவரிடத்தில்	किं करिष्यामि	யாதுசெய்வேன்?

सह संवृद्धभावाच्च संसर्गेण च मानद । यद्यहं ते न विज्ञाता हता तेनास्मि शाश्वतम् ॥

मानद	"மானந்த கார்த்த	विज्ञाता यदि न	உள்ளபடி அறியப்
अहं	நான் [சுன்பவதே!		படாதவளாகில்
ते	தேவரிருடைய	तेन	அதனால்
संसर्गेण च	பரிசுயத்தாலும்	शाश्वतं	என்றும்
सह संवृद्धभावाच्च	கூடவளர்ந்த தன்மை	हता अस्मि	அழிந்தவளாகில்
	யாலும்		தேன்.

प्रेषितस्ते यदा वीरो हनुमानवलोककः । लङ्कास्थाऽहं त्वया वीर किं नदा न विसर्जिता ॥

यदा	"எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுதே.
ते	தேவிரால்	त्वया	தேவிரால்
वीरः	சூரராகிய	अहं	நான்
हनुमान्	ஹனுமார்	लङ्कास्था	இலங்கையிலிருப்பவ
अवलोककः	கவனித்துவருபவராய்	किं	ஏன் [என்கே
प्रेषितः	அனுப்பப்பட்டாரோ	विसर्जिता न	துறக்கப்பட்டிருக்க
वीर	காதிரே,		வில்லை.

प्रत्यक्षं वानरेन्द्रस्य त्वद्वाक्यसमनन्तरम् । त्वया संसक्तया वीर त्यक्तं स्याज्जीवितं मया ॥

वीर	"நாதிரே!	मया	என்னால்
त्वद्वाक्यसमनन्तरं	தேவரிடது கட்டளைக் குமறுகஷணமே	वानरेन्द्रस्य	வானரோத்தமரது
त्वया	தேவரிடம்	मत्यक्षं	கண்களுக்கெதிரில்
संसक्तया	அசஞ்சலரபற்று வைத்திருக்கும்	जीवितं	உயிர்
		त्यक्तं स्यात्	துறக்கப்பட்டிருக்கும்.

न वृथा ते श्रपोऽयं स्वात्संशये न्यस्य जीवितम् । सुहृज्जनपरिक्षेशो न चायं निष्फलस्तव ॥

ते	"தேவரிருக்கு	स्यात् न	ஆகியதாது.
संशये	ஆபத்தில்	तव	தேவரிடது
जीवितं	உயிரை	अयं	இந்த
न्यस्य	இருத்தி	सुहृज्जनपरिक्षेशः च	ஊயர்வர்க்கத்தின்
अयं	இந்த		பரிசுரமறும்
धमः	சிரமமானது	निष्फलः न	பயனற்றதாய் ஆகிய
वृथा.	கிழ்பிரயோகமுடைய		தாது.

त्वया तु नरशार्दूल बोधमेवानुवर्तता । लघुनेव मनुष्येण स्वीत्यमेव पुरस्कृतम् ॥ १५ ॥

नरशार्दूल	" புருஷோத்தமரோ !	बोध एव	கோபத்தையே
लघुना	பாடமா	अनुवर्तता	மேற்கொண்ட
मनुष्येण	மனுஷ்யனுல்	स्वया	தேவரீரால்
इव	எவ்வண்ணமோ	स्वीत्य एव	என்னிடம் பெண்தன்மைமே
तु	இப்பொழுது	पुरस्कृतम्	முற்கொள்ளப்பட்டது.

अपदेशेन जनकाचोत्पत्तिर्वसुधातलात् । मम वृत्तं च वृत्तज्ञ बहु तेन पुरस्कृतम् ॥ १६ ॥

जनका	" இனகரிடமிருந்து	बहु	பெரும்
अपदेशेन	கேர்த்தியோடு	वृत्तं च	சரித்திரமும்
वसुधातलात्	பூதலத்திலின்று	तेन	{ அதனால் கோபத்தை மே மேற்கொண்ட மைமால்
उत्पत्तिः	உத்பத்தி.	पुरस्कृतं न	தெனரங்கப்பட்ட வில்லை.
वृत्तज्ञ	சரித்திரமறிந்தவரோ !		
मम	எனது		

न प्रमाणीकृतः पाणिर्बाल्ये बालेन पीडितः । मम भक्तिश्च शीलं च सर्वं ते पृष्ठतः कृतम् ॥

बाल्ये	" இளம்பருவத்தில்	शीलं च	நன்னொழுக்கமும்
बालेन	பாலராகிய தேவரீரால்		ஆகிய
पीडितः	கொள்ளப்பட்ட	सर्वं	யாவும்
पाणिः	கரமும்	ते	தேவரீரால்
प्रमाणीकृतः न	மதிக்கப்படவில்லை.	पृष्ठतः कृतम्	அகங்கூயம் செய்யப் பட்டது."
मम	எனது		
भक्तिः च	அகஞ்சலாபத்திமை யும்		

एवं ब्रुवाणा रुदती बाष्पगद्गद्भाषिणी । अग्नवील्लक्ष्मणं सीता दीने ध्यानपरं स्थितम् ॥

रुदती	அழுதுகொண்டு	ध्यानपरं	சிந்தையிலா முந்தவரு மாய்
बाष्पगद्गद्भाषिणी	கண்ணீருடன் தழதழ த்துப்பேசிக்கொண்டு	सिधं	இருக்கும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ब्रुवाणा	மொழிபவளாகிய	अग्रीत्	பின்வருமாறு
सीता	வந்தாதேவிபார்		மொழிந்தாள்:
दीने	எங்குக்கொண்டவரும்		

चित्तां मे कुरु सौमित्रे व्यसनस्यास्य मेवजम् । मिथ्योपघातोपहता नाहं जीवितुमुत्सहे ॥

सौमित्रे	" ஸௌத்ரமணரோ !	कुरु	செய்கிராக.
मे	எனது	मिथ्योपघातोपहता	பொய்ப்பழியால் கேடுற்ற
अस्य	இந்த	अहं	கான்
व्यसनस्य	துக்கத்திற்கு	जीवितुं	உயிருடனிருக்க
मेवजं	மருந்தாகிய	इत्सहे न	பொறேன்:
चित्तां	கிணதைய		

अभीतस्य गुणैर्भर्तुस्त्यक्ताया जनसंसदि । या क्षमा मे गतिर्गन्तुं प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनम् ॥

अभीतस्य	"திருப்பதிகொள்ளாத	या	எந்த
भर्तुः	கணவரின்	गतिः	இடமாணது
गुणैः	குணங்கள்	गन्तुं	செல்ல
जनसंसदि	ஜனக் கூட்டத்தில்	क्षमा	தக்கதொ அந்த
त्यक्तायाः	துறக்கப்பட்ட	हव्यवाहनं	அவ்வாயில்
मे	எனக்கு	प्रवेक्ष्ये	புகுவேன்."

एवमुक्तस्तु वेदेना लक्ष्मणः परवीरहा । अमर्षवशमापन्नो राघवाननर्पयत ॥ २१ ॥

परवीरहा	சத்ருவிரசம் துறாத	तु	அப்பொழுது
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர் [ராகிய	अमर्षवशं	கொடும்
वेदेना	இரணகி தேவியால்	आपन्नः	மேலிட்டவராய்
एवं	மேற்கண்டவாறு	राघवानने	ஸ்ரீராமரது முகத்தை
उक्तः	சொல்லப்பட்டவராய்	प्रेषत	உற்றுக்கொக்கினார்.

स विज्ञाय ततश्छन्दं रामस्याकारसूचितम् । चित्तां चकार सौमित्रिर्मेने रामस्य वीर्यवान् ॥

ततः	அப்பொழுது	छन्दं	திருவுள்ளத்தை
वीर्यवान्	வீரவாலானவ	विज्ञाय	உறிந்துகொண்டு
सः	அந்த	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	मने	திருவுள்ளத்தின்படி
आकारसूचितं	குறிப்பால் தெரிகிக் கப்பட்ட	चित्तां	செய்தவய
		चकार	செய்கார்.

अधोमुखं तदा रामं शनैः कृत्वा प्रदक्षिणम् । उवासर्पत वेदेही दीप्यमानं हुताशनम् ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रदक्षिणं	மீதவழித்ததை
वेदेही	இரணகிதேவி	कृत्वा	செய்தவிட்டு
अधोमुखं	முகம் குவிந்து	दीप्यमानं	ஐக்கிக்குய்
रामं	ஸ்ரீராமரை [சிற்கும்	हुताशनं	உக்கனைய
शनैः	மெள்ள	उवासर्पत	உறுகிவின்றான்.

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राह्मणेभ्यश्च मैथिली । बद्धाञ्जलिपुत्रा चेदमुवाचाभिसमीपतः ॥ २४ ॥

मैथिली च	வைதேனரீதேவியும்	बद्धाञ्जलिपुत्रा	தடங்கலிபந்தம் செய்த வளராய்
देवताभ्यः च	தேவதைகளுக்கும்	अभिसमीपतः	அவ்வியன்னிதயில்
ब्राह्मणेभ्यः च	பிராமணர்களுக்கும்	इदं	மீள்வருமாறு
प्रणम्य	நமஸ்கரித்துவிட்டு	उवाच	சாற்றியருகினான்:

यथा मे हृदयं नित्यं नापसर्पति राघवात् । तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः॥

மே ஹ்ருதயம்
நித்யம்
ராகவாஸ்து
அபஸர்ஸதி ந
யதா ததா

"எனது உள்ளம்
எப்பொழுதும்
சூரமரிடத்தினின்று
அகலாதிருக்கின்றது
என்றது உண்மையாக
கில்

லோகஸ்ய
சாக்ஷி
பாவக:
மா
சர்வத:
பாது

உலகத்திற்கு
சாட்சியாகிய
அக்னிபகவான்
என்னை
முற்றும்
ரகழிப்பாராக.

यथा मां शुद्धचारित्रां दुष्टां जानाति राघवः । तथा लोकस्य साक्षी मां सर्वतः पातु पावकः॥

ராகவ:
மா
துஷ்டம்
ஜானாதி
சுத்தாச்சாரித்ரம்
மா

"சூரமரி
என்னை
இழுக்குற்றவனாக
எண்ணுகின்றார்.
புனிதமான ஒழுக்கம்
என்னை [கொண்ட

யதா ததா
லோகஸ்ய
சாக்ஷி
பாவக:
சர்வத:
பாது

உள்ளபடி
உலகத்திற்கு
சாட்சியான
அக்னிபகவான்
முற்றும்
ரகழிப்பாராக.

कर्मणा मनसा वाचा यथा नातिचराम्यहम् । राघवं सर्वधर्मज्ञं तथा मां पातु पावकः ॥
आदित्यो भगवान्वायुर्दिशश्चन्द्रस्तथैव च । अहश्चापि तथा संध्ये रात्रिश्च पृथिवी तथा ॥
यथान्येऽपि विजानन्ति तथा चारित्रसंयुताम् ॥ २८ ॥

அஹம்
சர்வதர்மஜ்ஞம்
ராகவம்
கர்மணா
மனஸா
வாசா
அதிசராமி ந

"நான்
எல்லா தர்மங்களையும்
உணர்ந்தவராகிய
சூரமரிடம்
செயலானும்
மனத்தாலும்
வாய்க்காலும்
பிழையுறுதிருக்கின்
தேன்

விசா: ச
சந்த: புவ
அஹ: பவி ச
சம்யே ததா
ராத்திரி: ச
புத்திவீ ததா
அந்யே அபி
சாரித்ரஸ்யுதா

திக்குகளும்
சந்திரபகவானும்
பகலும்
இரு சந்திகாலங்களும்
இரவும்
புத்தேவியும்
மற்றவர்களும்
நல்லொழுக்கத்தோடு
கடியவனாக

யதா ததா
ஆதித்ய:
பகவான் ச
வாயு: ததா

என்றது உண்மை
சூரிய [யானால்
பகவானும்
வாயுபகவானும்

விஜானந்தி
யதா ததா
பாவக:
மா பாது

அறிகின்றார்கள்
என்றது உண்மையாக
அக்னிபகவான் [கில்
என்னை ரகழிப்பாராக.

एवमुक्त्वा तु वैदेही परिक्रम्य हुताशनम् । विवेश ज्वलनं दीप्तं निःसङ्गेनान्तरात्मना ॥

வெஹுக்ஷ்வா
எவ்
உக்த்வா
து
ஹுதாஸனம்
பரிக்ரமய

ஜானகிதேவி
மேற்கண்டவாறு
மொழிந்துவிட்டு
அப்பொழுது
அக்னியை
வலம்வந்து

வீச
ஜ்வலனம்
நி:ஸங்கேன
அந்தராத்மனா
விசேஷ

ஜ்வலிக்கும்
அக்னியில்
பற்றற்ற (சரிசத்தில்
விருப்பமில்லா)
உள்ளத்துடன்
புகுந்தான்.

जनः स सुपहांसुस्तौ बालवृद्धसमाकुलः । ददर्श पैथिलीं तत्र प्रविशन्तीं हुताशनम् ॥

பாலவृद्धசமாதூல: சிறுவர்களும் முதிய
வர்களும் சிதைந்த

जनः திகில்கொண்டு
तत्र அப்பொழுது
पैथिली ஜானகிதேவியாரை
हुताशनम् அக்னியில்
प्रविशन्तीं புகுபவளாய்
ददर्श கண்டது.

सा तप्तनवहेमाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । पपात ज्वलनं दीप्तं सर्वलोकस्य सन्निधौ ॥ ३१ ॥

तप्तनवहेमाभा { உருக்கிய புதிய
பொன்னின் ஒளி
கொண்டவளும்
तप्तकाञ्चन- } சுத்தப்பொன் பூசண
भूषणा { மிகைப் பூண்டவளு
மாகிய
सा அவள், (சீதாதேவி
யார்)

दीप्तं ஜ்வலிக்கும்
ज्वलनं அக்னியில்
सर्वलोकस्य ஜனங்கள் எல்லாரு
டை
सन्निधौ ஸன்னிதியில்
पपात குதித்தாள்.

ददृशुस्तां विशालाक्षीं पतन्तीं हव्यवाहने । सीतां सर्वाणि रूपाणि स्वमवेदिनिभां तदा ॥

सर्वाणि எல்லா
रूपाणि பிராணிகளும்
तदा அப்பொழுது
स्वमवेदिनिभां தக்கவேதிகையை
விகர்ந்தவளும்

विशालाक्षी தடங்கண்ணாளுமாகிய
तां सीता அந்த வீராதேவியை
हव्यवाहने அக்னியில்
पतन्ती ஜீரக்துபவளாய்
ददृशु: கண்டார்கள்.

प्रचुकुशुः स्त्रियः सर्वास्तां दृष्ट्वा हव्यवाहने । पतन्तीं संस्कृतां मन्त्रैर्वसोधाराभिवाध्वरे ॥

स्त्रियः ஸ்திரீகள்
सर्वी: யாவரும்
अध्वरे யாகத்தில்
मन्त्रै: மந்திரங்களால்
संस्कृतां புனிதமாக்கப்பட்ட
वसो: செய்யின்

धारा इव தாரையைப்போன்ற
வாயு
तां அவளை, (சீதாதேவி
हव्यवाहने அக்னியில்
पतन्ती கிழ்பவளாய்
दृष्ट्वा பார்த்து
प्रचुकुशु: சுதறினார்கள்.

ददृशुस्तां त्रयो लोका देवगन्धर्वदानवाः । शप्तां पतन्तीं निरये त्रिदिवादेवतामिव ॥ ३४ ॥

त्रयो மூன்று
लोका: உலகங்களும்
देवगन्धर्वदानवा: தேவர்களும் கந்தரவர்
களும் தரணவர்களும்
शप्तां சுடுக்கப்பட்ட
त्रिदिवात् ஸ்மரங்கத்தினின்று

निरये நாகத்தில்
पतन्ती விழுந்
देवता इव ஓர் தேவதைையைப்
போன்றவாயு
तां அவளை
ददृशु: கண்டார்கள்.

तस्यामग्निं विशन्त्यां तु हा हेति विपुलः खनः । रक्षसां वानराणां च संवभूवाद्भुतोपमः ॥

तस्यां	அவள் (செத்தெயி)	हा हा इति	ஹ ஹ என்ற
अग्निं	அக்கனியில்	विपुलः	பெரும்
विशन्त्यां तु	விழுங்கிற் றபொழுது	खनः	சத்தமானது
रक्षसां	அரக்கர்களுடையவும்	अद्भुतोपमः	ஒப்பற்றதாய்
वानराणां च	வானரர்களுடையவும்	संवभूव	உண்டானது.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे एकोनविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20179 .

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5504

विंशत्युत्तरशततमः सर्गः—ஹற்றிருபதாவ்ஹ ஸர்க்கம். ॥ ௧௨௦ ॥

श्रीरामस्तवः—ஸ்ரீராமஸ்துதி.

ततो हि दुर्मना रामः श्रुत्वा वदतां गिरः । दध्यौ मुहूर्तं धर्मात्मा बाष्पव्याकुललोचनः ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மா வாகிய	ततः हि	அதனாலேயே
रामः	ஸ்ரீராமர்	दुर्मनाः	குழப்பமடைந்த
एवं	மேற்சொல்லிய		மனத்தராய்
	விதமாய்	बाष्पव्याकुललोचनः	கண்ணீரால் கலங்கிய
वदतां	சத்தமிடுபவர்களு		கண்களுற்றவராய்
	வடைய	मुहूर्तं	சற்றுநேரம்
गिरः	சத்தங்களை	दध्यौ	தமக்குள்ளேயே
श्रुत्वा	கேட்டு,		ஆலோசித்தார்.

ततो वैश्वणो राजा यमश्चामित्रकर्शनः । सहस्राक्षो महेन्द्रश्च वरुणश्च परंतपः ॥ २ ॥
पडर्धनयनः श्रीमान्महादेवो वृषध्वजः । कर्ता सर्वस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥
एने सर्वे समागम्य विमानैः सूर्यसन्निभैः । आगम्य नगरीं लङ्कापभिजग्मुश्च राघवम् ॥

ततः	அதேசமயத்தில்	वरुणः च	வருணனும்
वैश्वणः	குபேரனும்	पडर्धनयनः	முக்கண்ணாரனவரும்
अमित्रकर्शनः	அவர்களை பொடியாக்க	वृषध्वजः	இடபத்வஜம் பிடித்
	கும்		தவரும்
यमः	இயமதரும்	श्रीमान्	ஸ்ரீமானுமாகிற
राजा च .	ராகுனும்	महादेवः	மஹாதேவரும்
सहस्राक्षः	ஆயிரக்கண்ணான	सर्वस्य	சகல
महेन्द्रः च	மஹேந்திரனும்	लोकस्य	உலகுக்கும்
पान्तवी	தனது சத்குக்களை	कर्ता	கர்த்தாவும்
	தயிக்கச்செய்யும்	ब्रह्मविदां	பிரம்மவிதர்க்களில்

வா:	தலைவைப்பட்டவரு	समागस्य	ஒன்று கூடி
मत्वा च	பிரம்பலா வழி [மாண	लक्ष्मी	இலங்கை
एते	இவர்கள்	नगरी	நகருக்கு
सर्व	எல்லோரும்	आगस्य	வந்து
सूर्यसन्निभः	சூரியனை யொத்த	रावः	பூராமரை
विमानैः	விமானங்களுக்கிடையில்	अभिजातुः	தரிசித்தார்கள்.
	கொண்டு		

ततः सहस्राभरणान्पमृद्य विपुलान्भुजान् । अमुर्यस्त्रिशश्रेष्ठाः प्राञ्जलिं राघवं स्थितम् ॥

विपुलश्रेष्ठाः	தேவச்சேஷ்டர்கள்	प्राञ्जलिं	அஞ்ஜலிசெய்து
ततः	அப்பொழுது		கொண்டு
सहस्राभरणान्	ஹசநைகளை ணித்த	स्थितं	வின்றுகொண்டிருந்த
विपुलान् भुजान्	நீண்ட ஹகளை	राघवं	பூராகவரைப்பார்த்து
पमृद्य	உயர்த்துக்கிட	अभुवन	பின்வருமாறு
	கொண்டு		சாத்தினார்கள்:

कर्ता सर्वस्य लोकस्य श्रेष्ठो ज्ञानवतां वरः । उपेक्षसे कथं सीतां पतन्तीं हव्यवाहने ॥

सीतां	“வரிஷதையை	ज्ञानवतां	ஞானிகளுக்குள்
हव्यवाहने	ஆக்கியில்	वरः	உத்தமராய்
पतन्तीं	குதிப்பவளாய்	उपेक्षः	கொண்டொணப்பெயர்
कथं	ஏனோ		புண்டவருமான
सर्वस्य लोकस्य	சகல உலகுக்கும்	उपेक्षसे	நீர் பார்த்துக்கொண்
कर्ता	கர்த்தா வழி		டருக்கிறீர்.

कथं देवगणश्रेष्ठात्मानं नावबुध्यसे

॥ ७ ॥

आत्मानं	“தன்னை	कथं	ஏன்காணோ
देवगणश्रेष्ठ	தேவகணங்களில்	न अबबुध्यसे	தெரிந்துக்கொள்ளாம
	சீரேஷ்டராய்		விருக்கிறீர்?

ऋतधामा वसुः पूर्वं वसूनां त्वं प्रजापतिः । वयाणां त्वं हि लोकानापादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥

त्वं	“தேவரீர்	प्रजापतिः	ஸ்ருஷ்டிக்கும் தெய்
पूर्वं	கிருஷ்டிக்குமுன்		வம்.
वसूनां	வசுக்களுக்குள்	स्वयंप्रभुः	தானாய் உண்டான
ऋतधामा	ருத்தகாம எண்பெயர்	त्वं हि	தேவரீரொருவரே
	புண்ட	वयाणां	முன்று
		लोकानां	உலகங்களுக்கும்
वसुः	வசு	आदिकर्ता	முதல்கர்த்தா.

रुद्रागापृष्टो रुद्रः साध्यानापसि पञ्चमः । अश्विनौ चापि ते कर्णौ चन्द्रसूर्यौ च चक्षुषी ॥

रुद्राणां	"உருத்திரர்களுக்குள்	पञ्चमः	ஐந்தாவதாயும்
अष्टमः	எட்டாவதாகும்	अशि	ஆகிநீர்.
रुद्रः	{ (சங்கரரெனப் பெயர் பூண்ட) உருத்திரர் யும்	ते	தேவர்களுக்கு
साध्यानां	ஸாத்யர்களைந்	कर्णौ च	இரு செவிகள்
	தேவர்களுக்குள்	अश्विनौ अपि	அசுவினி தேவர்களே.
		चक्षुषी च	இருகண்கள்
		चन्द्रसूर्यौ	சந்திரசூர்யர்களே.

अन्ते चादौ च लोकानां दृश्यसे त्वं परन्तप । उपेक्षसे च वैदेहीं मानुषः प्राकृतो यथा ॥

परन्तप	"பனகவர்களை தழிக் கச்செய்திதவரே !	च	அப்படியிருந்தும்
त्वं	தேவரீர்	प्राकृतः	ஒன்றாமநியாத
लोकानां	உலகங்களில்	मानुषः यथा	மானிடன்போல்
आदौ च	முன்னும்	वैदेहीं	வைதேகியை
अन्ते च	பின்னும்	उपेक्षसे	அசட்டை செய்கின்
दृश्यसे	காணப்படுகிறீர்.		நீர்."

इत्युक्तो लोकपालैस्तैः स्वामी लोकस्य राघवः । अववीत्तिदशश्रेष्ठांश्चापो धर्मभृतां वरः ॥

तैः	அந்த	धर्मभृतां	தர்மங்களை நிலைநிறுத் துபவர்களில்
लोकपालैः	லோகபாலர்களால்	वरः	உத்தமருமான
इति	மேற்கண்டவண்ணமாய்	रामः	ராமர்
उक्तः	கொல்லக்கேட்டவரும்	विदशश्रेष्ठान्	தேவச்சேஷ்டர்களைப் பார்த்து
लोकस्य	உலகுக்கு	अववीत्	பின்வருமாறு சொன் னார்:
स्वामी	பிரதேசத்தெய்வமாய்		
राघवः	இராமருடந்தலைவத ரித்தவரும்		

आत्मानं मानुषं मन्ये राघं दशरथात्मजम् । योऽहं यस्य यतश्चाहं भगवांस्तद्वीतु मे ॥

आत्मानं	"என்னை	य.	யாரோ
दशरथात्मजं	தசரதரின் புத்திரனாய்	यस्य	யாருடன் சம்பந்த
राघं	இராமனைப்பெயர் பூண்டவனாய்	अहं	நான் [முடையவனோ
मानुषं	மானிடனென	यतः	எதுகாரணமாய்ப்
मन्ये	அறிவேன்.	तत्	அதை [பிறந்தவனோ
च	ஆகையால்	मे	எனக்கு
अहं	நான்	भगवन्	பிரம்மன்
		यवीः	உபதேசிக்கட்டும்."

इति युवन्तं काकुत्स्थं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः । अवसीच ह्यु मे राम सत्यं सत्यपराक्रम ॥

ब्रह्मविदां श्रीरामசித்துக்களில்
वरः உத்தமரான
ब्रह्मा பிரம்மன்
इति மேற்கண்டவிதம்
युवन्ते மொழிகிற
काकुत्स्थं காகுத்தஸ்தரைப்

सत्यपराक्रम “உண்மைபாள் பரா
க்ரமம் படைத்த
राम ஸ்ரீராமா !
मे என்னுடைய
सत्य உண்மைநாயக்கை
युग செலிகொடு” என்று
अवसीत् கொண்டு :

भवान्नारायणो देवः श्रीमांश्चक्रायुषो विभुः । एकमृद्धो वराहस्त्वं भूतभव्यसपन्नजित् ॥

भवान् “தேவரீர்
श्रीमान् சிறப்புகள்நிறையுடைய
चक्रायुषः சக்கரத்தை ஆயுதமாய்
विभुः எங்கும் நிறைந்த
वराह வராய்

देवः தேவர்.
एकमृद्धः ஒரு கொம்புடன்
स्वं தேவரீர் [தோன்றிய
वराह: வராஹமுர்த்தி.
भूतभाव- } சென்ற காலங்களிலும்
सपन्नजित् } எதிர்காலங்களிலும்
படைவர்களை வெல்
லுகின்றவர்.

नारायणः नारायण

अक्षरं ब्रह्म सत्यं च मध्ये चान्ते च राधव । लोकानां त्वं परो धर्मो विष्वक्सेनश्चतुर्भुजः ॥

राधव “ஸ்ரீராகவா !
त्वं தேவரீர்
च எதற்கும்
मध्ये च முந்தியும்
अन्ते च இடையிலும் முடிவி
अक्षरं அழிவற்றதாய் [தும்
सत्य எப்போதுமிருக்கும்
ब्रह्म பிரம்மம்,

लोकानां உலகங்களுக்கு
परः மேன்மைப்பட்ட
धर्मः தர்மஸ்வரூபி,
विष्वक्सेनः ஸர்வஸ்வாமி.
चतुर्भुजः { எங்குந்த புருஷார்த்
தங்களை அறிக்கும்
எங்கு கைகளைப்
படையவர்.

शार्ङ्गधन्वा हृषीकेशः पुरुषः पुरुषोत्तमः । अजितः खड्गधृष्टिष्णुः कृष्णश्चैव बृहद्वज्रः ॥

त्वं “தேவரீர்
शार्ङ्गधन्वा சாரங்கமென்கிற கில்
हृषीकेशः { இத்திரியங்களுக்கிச
னாய் அடக்கி ஆள்
பவர்.

पुरुषः { எவரால் இந்த உலகம்
நிறைந்துள்ளதோ
ஆவார்

पुरुषोत्तमः { இவதங்களில் புறந்தேவ
த்தமெனப் பெரிவர்
எவரோ ஆவார்.

अजितः { ஆகிரதலம்பகூட்டனை
யில் அணு வளவும்
பக்கமடையாதவர்.
खड्गधृष्टिः கட்டாயுதபாணி.
हिष्णुः கிப்பாபனசீனர்.
कृष्णः एव च பூணம்ரகூட்டுர்த்
தகரே.

बृहद्वज्रः தாண்டாசாமர்த்திய
முடையவர்.

सेनानीर्याषणीश्च त्वं बुद्धिः सत्त्वं क्षमा दमः । प्रभवश्चाप्ययश्च त्वमुपेन्द्रो मधुसूदनः ॥

த்வம் தேவரீரே
சேனாநி: தேவனைஸன்யசிர்வா
ஹகர்.
யாந்நி: ச திவ்ய தேகங்களை
காப்பாற்றுகிறவர்.
புத்தி: புத்திப்ரவர்த்தகர்.
சத்வ் ஸத்வகுணமானவர்.
க்சமா பக்தாபராதங்களை
பொறுப்பவர்.

தம: இத்திரிபதிக்ரகங்களை
நடத்துபவர்.
தவ் தேவரீர்
ப்ரமவ: லோகசீருஷ்யகர்த்தா.
ச அப்படியே
அப்யய: ச பிரளயகர்த்தா.
உபேந்: இத்திராணானாய முத
ஸவதரித்தவர்.
மதுசூந: மதுவென்கிற ஸைத்ய
னைக் கொன்றவர்.

इन्द्रकर्मा महेन्द्रस्त्वं पद्मनाभो रणान्तकृत् ।

த்வம் தேவரீரே
இந்ரகர்மா இத்திராணைய கர்மத்
தை அணுஷ்டிப்பவர்;
மஹேந்: அபரிமித ஸ்வ்வர்ய
ஸம்பன்னர்;
பத்மநாப: காசியில் விளங்கும்
தரமரைமலருள்ளவர்.

शरणं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षयः ॥

ரணாந்ரகந் போரில் சத்ருகர்த்த
தைச் செய்பவர்.
திவ்ய: தேவலோகத்து
மஹர்ஷய: மகரிஷிகள்
ஸா: ச தேவரீரையே
சரணம் அடைக்கலம் புதுமிட
சரண்வ் ரக்தகராயும் [ரணயும்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

सहस्रशृङ्गो वेदात्मा शतजिह्वो महर्षभः । त्वं त्रयाणां हि लोकानामादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥

सिद्धानामपि साध्यानामाश्रयश्चासि पूर्वजः

த்வம் ஹி தேவரீரே
சஹஸ்ரஜ: { ஆயிரம் சரங்ககரு
டைய கொம்பையு
டையவர்.
சாந்ஜிஹ்: { அநேகவிதமாய் ரீரே
நிப்பிக்கும் காஷ்டை
யவர்.
மஹர்ஷய: சகல கர்மரக்களை யும்
ஆலோசிக்கச்செய்யும்
வேதஸ்வரூபி.

॥ २० ॥

த்ரயாநா் மூன்று
லோகாநா் உலகங்களுக்கும்
ஆரிகர்மா ஆசிகர்த்தா.
ஸ்வய்ஸ்ரபு: வேருருவரான்
ஏவமுடியாதவர்.
சிஹாநா் சித்தர்களுக்கும்
சாஹ்யாநா் அவி சர்த்தர்களுக்கும்
பூர்வ: முந்திர ஸ்நிய
ஆஸ்ரய: ச அசி அடைக்கலமாகவும்
இருக்கிறீர்.

त्वं यत्स्त्वं वषट्कारस्त्वयाङ्कारः परन्तरः । प्रभवं निधनं वा ते न विदुः को भवानिति ॥

யத்வம் யத்வம்
தேவரீரே.
வஷட்கார: வஷட்காரமென்பதும்
தேவரீரே.
ஆங்கார: ஒங்காரமென்பதும்
பரந்தர: மேலான தவமும்
தேவரீரே.

தேவரீரே.
ப்ரமவ் உத்பத்தியையாவது.
நிதநம் வா முடிவையாவது
பவாந் தேவரீர்
க: எப்படி.
ஹி உன்னவரென்பதை
ந விது: அறிபார்கள். [யாவது

जगत्सर्वं शरीरं ते स्थैर्यं ते वसुधातलम् । अग्निः कोपः प्रसादस्ते सोमः श्रीवत्सलक्षणः॥

ते	"தேவரீருக்கு	अग्निः	அக்னி
शरीरं	சரீரம்	ते	தேவரீரது
सर्वं जगत्	எல்லா உலகமும்,	कोपः	கோபம்.
ते	தேவரீண்டய	श्रीवत्सलक्षणः	ஸ்ரீவத்ஸம்ஸ்பால்
स्थैर्यं	பொறுமை என்பது	सोमः	சந்திரன் [விளங்கும்]
वसुधातलं	பூமியே,	प्रसादः	அருள்.

त्वया लोकान्वयः क्रान्ताः पुराणे विक्रमैस्त्रिभिः । महेन्द्रश्च कृतो राजा बलिं वद्ध्वा महासुरम्॥

पुराणे	"முற்காலத்தில்	महासुरं	மஹாசூரனுள்
त्वया	உம்கால்	बलिं	பலிச்சக்கிரவர்த்தியை
त्रिभिः	மூன்று	वद्ध्वा	ஆடக்கி
विक्रमैः	காலபுகளால்	महेन्द्रः च	மஹேந்திரனே
अयः लोकाः	மூன்று உலகங்களும்	राजा	மன்னனுத
क्रान्ताः	விவாதிக்கப்பட்டன.	कृतः	ஆக்கப்பட்டான்.

सीता लक्ष्मीर्भवान्विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः । वधार्थं रावणस्येह प्रविष्टो मानुषीं तनुम्॥

सीता	"லீதாப்பிதாட்டிகளார்	रावणस्य	இராவணனுடைய
लक्ष्मीः	லக்ஷ்மீதேவி.	वधार्थं	கொலைகாரணமாய்
प्रजापतिः	சிருஷ்டிதேவராகிய	इह	இம்மண்ணுலகில்
विष्णुः देवः	விஷ்ணுதேவராகும்	मानुषीं	மானிட
भवान्	தேவரீர்	तनुं	உடலை
कृष्णः	சிவாமனவர்க்காய்	प्रविष्टः	கொண்டார்.

तदिदं नः कृतं कार्यं त्वया धर्मभृतां वर

॥ ३० ॥

धर्मभृतां	"தர்மத்தை நிலைநிறுத் தியவர்களுக்குள்	कार्यं	காரியம்
वर	தலைமைப்பட்டவரே!	नः	எங்களுக்குக்காக
तव	அந்த	त्वया	தேவரீரால்
इदं	இந்த	कृतम्	செய்யப்பட்டது.

निहतो रावणो राम प्रहृष्टो दिवमाक्रम

॥ ३१ ॥

राम	"ஸ்ரீராமா!	प्रहृष्टः	திருப்தியடைந்தவராய்
रावणः	ராவணன்	दिवं	தெய்வலோகத்திற்கு
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	आक्रम	எழுந்தருளலாம்.

अमोघं बलवीर्यं ते अमोघस्ते पराक्रमः

॥ ३२ ॥

ते	"தேவரீரது	ते	தேவரீரது
बलवीर्यं	பலத்தினுக்கிரம்	पराक्रमः	பாக்கிரமம்
अमोघं	இலக்குத்தவறாதது.	अमोघः	வீண்டுபாகாதது.

अमोघं दर्शनं राम न च मोघः स्तवस्तव ॥ ३३ ॥

राम	"ஸ்ரீராமா !	स्तवः च	தொத்திரமும்
दर्शनं	தர்சனம்	मोघः	பயன்படாததாக
अमोघं	வீண்போகாதது.	न	ஆகிறதில்லை.
स्तव	தேவரீருடைய		

अमोघास्ते भविष्यन्ति भक्तिमन्तश्च ये नराः ॥ ३४ ॥

ते	"தேவரீருக்கு	ये	எவர்களோர் ஆவர்கள்
भक्तिमन्तः	பக்திபண் னுமம்	अमोघाः च	கோரியவைகளைக்
नराः	மனிதர்கள்	भविष्यन्ति	கண்டவர்களாய்
			ஆகிறார்கள்.

ये त्वां देवं ध्रुवं भक्ताः पुराणं पुरुषोत्तमम् । प्राप्नुवन्ति सदा कामानिह लोके परत्र च ॥

पुराणं	"புராணமாயும்	ये	எவர்களோர் ஆவர்கள்
ध्रुवं	எப்போதுமுள்ளவ	इह	இந்த
	ராயும்	लोकं	உலகத்திலும்
पुरुषोत्तमं	{ லேதங்களில் புருஷோ	परत्र च	மறுமையிலும்
	த்தமரெனக்கூறப்	सदा	எக்காலத்திலும்
	படும்	कामान्	எதைப்பிரார்த்தித்
देवं	தேவராகிய		தார்த்தோர் அவைகளை
त्वां	தேவரீருக்கு	प्राप्नुवन्ति	அடைகிறார்கள்.
भक्ताः	பக்திபண் னுபவர்கள்		

इमार्थं स्तवं नित्यमितिहासं पुरातनम् । ये नराः कीर्तयिष्यन्ति नास्ति तेषां पराभवः ॥

ये	"எந்த	स्तवं	ஸ்தொத்திரத்தை
नराः	மனிதர்கள்	नित्यं	உத்யமாய்
इमं	இந்த	कीर्तयिष्यन्ति	கீர்த்தனை செய்கின்
आर्थं	வேதசம்பந்தமான		றார்களோர்
	தும்	तेषां	அவர்களுக்கு
पुरातनं	பழைய	पराभवः	தோல்வியென்பது
इतिहासं	இதிலாஸபாகிய	न अस्ति	கிடையாது."

इत्यर्थे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः— ஐந்திருபத்தேதாராவது ஸர்க்கம் || १२१ ||

सीतस्वीकारः— ஸீதாதேவியையங்கீகரிப்பது.

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं पितामहसमीरितम् । अङ्गेनादाय वैदेहीमुत्सपात विभावसुः ॥ १ ॥

பிதாமஹசமீரிதம்	பிரம்மதேவரால் மொழிந்தருணப்பெற்ற	விभावசு:	அக்னிபகவான்
एतत्	இந்த	वैदेहीं	ஐரணகிதேவியை
शुभं	மங்களமான	अङ्गेन	மடிமீது
वाक्यं	திருமொழியை	आदाय	வகித்துக்கொண்டு
शुभा	கேட்டு	उत्सपात	வெளித்தேரன் றினார்.

स विधूय चितां तां तु वैदेहीं हव्यवाहनः । उत्तस्थौ मूर्तिमानाशु गृहीत्वा जनकात्मजाम् ॥

मूर्तिमान्	மூர்த்திகரித்தவராகிய	चितां	கிதையை
सः	அந்த	विधूय	விடுத்து
हव्यवाहनः	அக்னிபகவான்	जनकात्मजां	ஜனகர் திருமகனாகும்
तु	அப்பொழுது	वैदेहीं	ஸீதாதேவியை
आशु	விரைவாய்	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
तां	அந்த	उत्तस्थौ	வெளிவந்தார்.

तरुणादित्यसङ्काशां तप्तकाञ्चनभूषणाम् । रक्ताम्बरधरां बालां नीलकुञ्चितमूर्ध्वजाम् ॥
अक्षिष्माल्याभरणां तथारुपां मनस्विनीम् । ददौ रामाय वैदेहीमङ्गे कृत्वा विभावसुः ॥

विभावसुः	அக்னிபகவான்	तथारुपां	அதே உருவத்தைக் கொண்டவளும்
तरुणादित्यसङ्काशां	பாலசூரியனை நிகர்த்தவளும்	मनस्विनीं	உத்தமியும்
तप्तकाञ्चनभूषणां	சுத்தப்பொன்னுபரணங்களைப்பூண்டவளும்	बालां	பரிசுத்தவுமராகிய
रक्ताम्बरधरां	செவ்விய ஆடையை அணிந்தவளும்	वैदेहीं	ஐரணகிதேவியை
नीलकुञ्चितमूर्ध्वजां	கருத்து கருண்டகுழலைக்கொண்டவளும்	अङ्गे	மடிமீது
अक्षिष्माल्या- भरणां	வாடாத புஷ்பங்களை யும் ஆபரணங்களை யும் பூண்டவளும்	कृत्वा	கொண்டு
		रामाय	ஸ்ரீராமரிடம்
		ददौ	ரமர்ப்பரித்தார்.

अब्रवीच्च तदा रामे सार्धा लोकस्य पावकः ॥ ५ ॥

तदा	அப்பொழுது	रामं च	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
लोकस्य	உலகத்திற்கு	अब्रवीत्	பின்வருமாறு விண்ண
सार्धा	சாக்ஷியாகிய		ப்பரித்துக்கொண்டார்.
पावकः	அக்னிபகவான்		

विशुद्धभावां निष्पापां प्रतिगृह्णीष्व राघव । न किञ्चिदभिधातव्यमहमाज्ञापयामि ते ॥११॥

राघव	"ஸ்ரீராமா !	विञ्चिद्	ஒன்று
विशुद्धभावां	நீர்மலஉள்ள மனமந்த	अभिधातव्यं न	சொல்வதற்கிடமில்லை.
	வனமும்	अहं	நான்
निष्पापां	கல்மலத்தில்லாதவரு	ते	தேவர்களுக்கு
	மாகிய இவர்களை	आज्ञापयामि	உறுதியாய் சொல்லு
प्रतिगृह्णीष्व	ஆங்கீகரிப்பீராக.		கின்றேன்."

ततः प्रीतमना रामः श्रुत्वाैतद्वतां वरः । दध्यौ सुहूर्तं धर्मात्मा बाणव्याकुललोचनः ॥१२॥

वतां	பேசுபவர்களுள்	ततः	அதனால்
वरः	சீரேவ்ந்தரும்	प्रीतमनाः	மனத்திருப்திகொண்டவராய்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகிய	बाणव्याकुललोचनः	கண்ணீர் துறும்பிய
रामः	ஸ்ரீராமர்		கண்களுற்றவராய்
एतत्	இதற்கு	सुहूर्तं	சிறிதுகாலம்
श्रुत्वा	திருச்சொலியாய்த் து	दध्यौ	ஆலோசித்தார்.

एवमुक्तो महातेजा युतिमान्दहविक्रमः । अवशीत्तिदशश्रेष्ठं रामो धर्मभृतां वरः ॥ १३ ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	धर्मभृतां	தர்மபிஷ்டர்களுள்
उक्तः	கிண்ணப்பிக்கப்	वरः	உத்தமருமாகிய
	பெற்றவரும்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महातेजाः	மஹாதேஜஸ்வியம்	तिदशश्रेष्ठं	{ தேவச்சீரேவ்ந்தரை (அக்னிபகவானை)ப் பார்த்து
युतिमान्	யுதிமன்கொண்டவரும்	अवशीत्	பின்வருமாறு மொழிந்தருளினார்:
दहविक्रमः	பெரும் பராக்கிரமம் கொண்டவரும்		

अवश्यं त्रिषु लोकेषु सीता पावनमर्हति । दीर्घकालोपिता हीयं रावणान्तःपुरे शुभा ॥

शुभा	"நல்லொழுக்கமுள்ள	सीता हि	சீதையோவெனில்
	வனமும்	अवश्यं	அவச்யமாய்
रावणान्तःपुरं	ராவணானது ஆந்தப்	त्रिषु	மூன்று
	புரத்தில்	लोकेषु	உலகங்களிலும்
दीर्घकालोपिता	நெடுங்காலம் வசித்த	पावनं	பரிசுத்திக்கு
ह्यं	இந்த [வனமாகிய	अर्हति	உரியவளாகிறாள்.

वालिशः खलु कामात्मा रामो दशरथात्मजः । इति वक्ष्यन्ति मां सन्तो जानकीमविशोध्य हि ॥

जानकी	"சீதையை	रामः	ராமன்
अविशोध्य हि	சுத்திசெய்யாவிடவே	कामात्मा	காமத்தில் ஞாழ்கிய
मां	என்னைப்பற்றி		உள்ளங்கொண்ட
सन्तः	ஸாதுக்கள்	वालिशः खलु	முழு ஞாடனல்லவோ"
दशरथात्मजः	"தசரதபுத்திரனான	इति	என்று
		वक्ष्यन्ति	ஏகவாசிகள்.

अनन्यहृदयां भक्तां मच्चित्तपरिवर्तिनीम् । अहपथ्यवगच्छामि मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥

அஃ அபி	"நா லும்	भक्ता	அசஞ்சலாபத்தினை
जन कात्मजां	இனகர்மகனான		பூண்டும்
मैथिली	வழிதையை	मच्चित्त-)	கனது மனதிற்கிசைந்
अनन्यहृदयां	வேறொன்றிலும் மன	परिवर्तिनी)	தவாறு நடப்பவனா
	த்தைச்செலுத்தாது		மாய்
		अवगच्छामि	உள்ளபடி அறிவேன்.

प्रत्ययार्थं तु लोकानां त्रयाणां सत्यवश्रयः । उपेक्षे चापि वेदेहीं प्रविशन्तीं हुताशनम् ॥

सत्यवश्रयः	{ "சத்தியத்தையே சர்வமுமாய்க்கொ ண்ட நான்	हुताशने	அக்னியில்
त्रयाणां लोकानां	மூவுலகங்களின்	प्रविशन्तीं	புகும்
प्रत्ययार्थं तु	நம்பிக்கைக்காகவே	वेदेहीं अपि च	இன்கையையும் கூட
		उपेक्षे	உபேகைக்கு சொந்தேன்.

इमामपि विशालाक्षीं रक्षितां स्वेन तेजसा । रावणो नातिवर्तेत येनामिव महोदधिः ॥

स्वेन तेजसा	"தனது மகிமைமயால்	रक्षितां	கவரையை
रक्षितां	காத்துக்கொள்ளப் பெற்ற	महोदधिः	சமுத்திரம்
विशालाक्षीं	தடங்கண்ணாளான	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
इमां	இவளை (சீதைையை)	नातिवर्तेत न	கொடிக் கமட்ட டான்.
रावणः अपि	ராவணனும்		

न हि शक्तः स दुष्टात्मा मनसाऽपि हि मैथिलीम् । प्रधर्षयितुमस्मां दीप्तामग्निशिखामिव ॥

सः	"அந்த	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
दुष्टात्मा हि	துராத்மாவோ		
अस्मां	இனக்காத	मनसा अपि	மனத்தினால்கூட
मैथिलीं	இன்கையை	प्रधर्षयितुं	செடுக்க
दीप्तां	இவலிக்கும்	शक्तः न हि	வல்லதென வள்ள
अग्निशिखां	அக்னிஜ்வாலையை		

नेयमर्हति चैश्वर्यं रावणान्तःपुरे शुभा । अनन्या हि मया सीता भास्करेण प्रभा यथा ॥

शुभा	"உத்தமியான	सीता	விரைத
इयं	இவள் (சீதை)	भास्करेण	சூர்யனோடு
रावणान्तःपुरे	ராவணனது அந்தப் புரத்தின்	प्रभा	ஒளி
		यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ऐश्वर्यं च	இவ்வாயத்தாத	मया	என்னுடன்
अर्हति न	விருப்பான்.	अनन्या	வேறாபடற்றவள்.
हि	யெனவின்		

विशुद्धा त्रिषु लोकेषु मैथिली जनकात्मजा । न हि हातुमियं शक्या कीर्तिरात्मवता यथा ॥

त्रिषु	"மூன்று	आमवता	சத்புருஷனுள்
लोकेषु	உலகங்களிலும்	कीर्तिः	கீர்த்தி
विशुद्धा	மிகப்பரிசுத்தத்தடான	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
इयं	இந்த	हातुं	துறக்க
जनकात्मजा	ஜனகபுத்திரியாகும்	शक्या न	முடியாதவள்.
मैथिली हि	சீதையோவெனில்		

अवश्यं तु मया कार्यं सर्वेषां वो वचो हितम् । स्निधानां लोकमान्यानायेवं न ब्रुवतां हितम् ॥

स्निधानां	"அன்புகொண்டவர்	लोकमान्यानां च	நெருக்கதனால் கொண்ட பாடப்படுபவர்களு
	களாய்	वः	உங்கள் [மான]
एवं	மேற்கண்டவாரும்	सर्वेषां	பாவுருண்டயவும்
हितं	நன்மைபை	हिते	நலத்தரும்
ब्रुवतां	எடுத்துரைப்பவர்	वचः	சொல்லானது
	களும்	मया	என்னால்
		अवश्यं	அவசியம்
		कार्यं तु	கொள்ளத்தக்கதே."

इतीदमुक्त्वा विदितं महाबलैः प्रशस्यमानः स्वकृतेन कर्मणा ।

समेत्य रामः प्रियया महाबलः सुखं सुखाहोऽनुबभूव राधवः ॥ २२ ॥

महाबलैः	மகிமை மிக்கவர்	प्रशस्यमानः	புகழ்படுபவரும்
	களால்	महाबलः	மகாபலசாலியும்
विदितं	விண்ணப்பிக்கப்பட்ட	सुखार्हः	சுகந்திற்கு உரிய வரும்
इति	மேற்கண்டவாரும்	सर्वः	எருருவதிலகருமாகிய
एवं	இப்பொழுது	रामः	ஸ்ரீராமர்
उक्त्वा	பதினாறுத்துவிட்டு	प्रियया	காதலியுடன்
स्वकृतेन	தன்னால் செய்தருளப் பெற்ற	समेत्य	சேர்ந்து
कर्मणा	செயலால்	सुखं	மனத்திருப்தியை
		अनुबभूव	கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

श्रीविश्वयुत्तरशततमः सर्गः—நாத்திருபத்திராண்டாவது ஸர்க்கம் || १२२ ||

दशरथानुशासनम्—தசரதரது உபதேசம்.

एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं राघवेण सुभाषितम् । इदं शुभतरं वाक्यं व्याजहार महेश्वरः ॥

महेश्वरः	சக்கரபகவான்	वाक्यं	திருமொழிக்கு
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	शुभा	திருச்செவிகாற்றி
सुभाषितं	மொழிந்தருளப்	शुभतरं	பிக்க மங்களமாகிய
	பெற்ற	वाक्यं	திருமொழியொன்றை
शुभं	மங்களமான	इदं	பின்வருமாறு
एतत्	இந்த	व्याजहार	மொழிந்தருளினார்:

शुक्रराक्ष महाबाहो महावक्षः परन्तप । दिष्ट्या कृतामिदं कर्म त्वया शस्त्रभृतां वर ॥ २ ॥

शुक्रराक्ष	“செந்தாமரைக்கண் ணனே!	शस्त्रभृतां	ஆயுதம் கொண்டவர்
महाबाहो	மகாபாகுவே!	वर	உத்தமனே! [கருள்]
महावक्षः	அகன்ற மார்புற்ற வனே!	इदं कर्म	இந்த கர்மமானது
परन्तप	சத்ருஸம்ஹாரக!	दिष्ट्या	பாக்கவசத்தால்
		कृतम्	செய்யப்பட்டது.

दिष्ट्या सर्वस्य लोकस्य मृद्वं दारुणं तपः । अपावृत्तं त्वया संख्ये राम रावणजं भयम् ॥

राम	“ஸ்ரீராம!	रावणजं	ராவணனால் உண்டா
सर्वस्य	எல்லா	भयं	ஆபத்தானது [கிய]
लोकस्य	லோகத்தினிடமும்	त्वया	உன்னால்
मृद्वं	மூண்ட	संख्ये	பேரில்
दारुणं	பயங்கரமான	अपावृत्तं	ஒழிக்கப்பெற்றது.
तपः	இருணாகும்	दिष्ट्या	பாக்கமே பாக்கம்.

आश्वस्य भरतं दीने कौसल्यां च यशस्विनीम् । कैकेयीं च सुमित्रां च दृष्ट्वा लक्ष्मणमातरम् ॥
प्राप्य राज्यपयोध्यायां नन्दयित्वा सुहृज्जनम् । इत्वाकूणां कुले वंशं स्थापयित्वा महाबल ॥
दृष्ट्वा तु गमयेत्त माप्य चायुत्तरं यशः । ब्राह्मणेभ्यो धनं दत्त्वा त्रिविवं गन्तुमर्हसि ॥६॥

महाबल	“மகாபலம், திகொண்ட வனே!	कौसल्यां च	கௌஸல்யையையும்
दीने	ஏங்கியிருக்கும்	कैकेयीं च	கைகேயியையும்
भरतं	பரதனை	लक्ष्मणमातरं	லக்ஷ்மணனது ஆன் னையாகிய
आश्वस्य	தேற்றரவுபடுத்தி	सुमित्रां च	சுமித்திரையையும்
यशस्विनीं	பெரித்திடையாகிய	दृष्ट्वा	தரிசித்து

अथोप्यायं	அதேயாத்தொழில்	दृष्ट्वा	பார்க்குஞ்செய்து
राज्यं	அரசாளுகையை	अनुसृतं	பிசுக்கிற்றந்த
प्राप्य	கைக்கொண்டு	यशः	புகழையும்
सुहृजने	நண்பர்வர்க்கத்தை	प्राप्य	பெற்று
मन्दविवा	கனிபட்டது	माझणेभवः	அந்தணர்களுக்கு
हृदवाकूणां	இருந்தவாறுதலின்	धरे	தனத்தை
कुले	வாழ்த்தில்	दृष्ट्वा च	அறித்துவிட்டும்
वंशं	குலமுறையை	निदिधं	ஸ்வர்க்கத்திற்கு
स्थापयिवा	நிறுவிற்றுத்தி	गन्तुं	செல்ல
तुरगमेधेन	அச்வமேதவாகத்தால்	अर्हसि	கடவாய்.

एष राजा विमानस्थः पिता दशरथस्तव । काकुत्स्थ मानुषे लोके गुरुस्तव महायशः ॥
 इन्द्रलोके गतः श्रीमान्स्त्वया पुत्रेण तारितः । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा त्वमेतमभियादय ॥

काकुत्स्थ	காகுதம்	भ्रात्रा	தம்பியாகும்
पुत्रः	இடைய	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணனுடனாகுட
विमानस्थः	விமானத்திலிருப்ப	पुत्रेण	புத்திரனாகும்
तव	உனது	त्वया	உன்னால்
पिता	திருத்தந்தையாகிய	तारितः	ஸம்ஸ்காரத்தால்
दशरथः	தசரத		கணையெற்றப்பட்டு
राजा	சக்கிரவர்த்தி.	इन्द्रलोकं	இந்திரலோகத்தை
मानुषे लोके	மாளிடலாகில்	गतः	அடைந்து
तर	உனக்கு	श्रीमान्	திருமேவாடு விளங்
गुरु	திருத்தந்தையாய்	इं	ஈ [குபவர்.
महायशः	பெரும்புகழ்கொண்ட	एनं	இவரை
	வர்.	अभियादय	நமஸ்கரிப்பாயாக.

महादेववचः श्रुत्वा काकुत्स्थः सहलक्ष्मणः । विमानशिखरस्थस्य प्रणाममकरोत्पितुः ॥

सहलक्ष्मणः	லக்ஷ்மணருடன்கூட	श्रुत्वा	திருக்கெனியத்து
	கிருக்கப்பெற்ற	विमान- शिखरस्थस्य	கிரத்தையொத்த
काकुत्स्थः	காகுதம்	प्रणामं	விமானத்திலிருக்கும்
महादेववचः	கவபெருமானது	अकरोत्	திருத்தந்தையாருக்கு
	திருமொழிக்கு		நமஸ்காரத்தை
			செய்தார்.

दीप्यमानं स्वया लक्ष्म्या विरजोऽम्बरधारिणम् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा ददर्श पितरं विभुः ॥

विभुः	சர்வசக்தராகுபவர்	विरजोऽम्बरधारिणं	நிர்மலமான வஸ்திரத்
	(ஸ்ரீராமர்)	पितरं	தை உடுத்தவருமான
स्वया	தனது	भ्रात्रा	திருத்தந்தையாரை
लक्ष्म्या	திருவினால்	लक्ष्मणेन सह	தம்பியாகிய
दीप्यमानं	ஜ்வலித்துக்கொண்ட	दर्श	லக்ஷ்மணருடன்கூட
	ருப்பவரும்		நினைத்தார்.

हर्षेण महताऽऽविष्टो विमानस्थो महीपतिः । प्राणैः पियतरं दृष्ट्वा पुत्रं दशस्थस्तदा ॥
 आरोप्याङ्गं महाबाहुर्वरासनगतः प्रभुः । बाहुभ्यां संपरिष्वज्य ततो वाक्यं समाददे ॥

ததா	அப்பொழுது	மஹா	பெரும்
வராசனगत:	நிறந்த ஆரணத்தில்	ஹ்ரி	அணங்கத்தோடு
	மரந்து	அவிச:	கடையவராய்
விமானஸ்த:	விமானத்தில் வீற்றி	அங்கு	மடியிது
	ருப்பவருள்	அரோப்ய	எற்றிகைவந்தும்
மஹாபாஹு:	மகரபாகுவும்		கொண்டு
புரு:	பிரபுவான	வாஹு	இருக்ககரால்
தசரத:	தசரத	சம்பரிஷய	இதுக ஆடுங்கனம்
மஹீபதி:	சக்கிரவர்த்தியார்		செய்துகொண்டு
பிராண:	உயிரினும்	தந:	அப்பொழுது
பியதர:	மிக இவ்ந்தமன	வாத:	குரு நீருமொழியை
புத்ர:	புதல்வரைப் பார்த்து	சமாஅ:	புகன்றருள்சூர்:

न मे स्वर्गो बहुमतः संमानश्च सुरर्षिभिः । त्वया राम विहीनस्य सत्त्वं प्रतिशृणोमि ते ॥

ராம	“சூரீராம!	மே	எனக்கு
தே	உண்ணிடம்	ஸ்வர:	ஸ்வர்க்கமும்
சர்வ	உண்ணமைய	வஹுமத: ந	எதும்பப்பட்டதில்லை,
புரிஸிம	உறுதிசூழுகின்றேன்.	சுரர்ஸி:	தெவர்க்கினால்
தவா	உன்கீ	சம்மான:	கெருமானமும்
விஹீனஸ்ய	விட்டுப்பிடுத்திருக்கும்	ச	கப்படியே எதும்பப் பட்டதில்லை.

कैकेय्या यानि चोक्तानि वाक्यानि वदतां वर । तव प्रवाजनार्थानि स्थितानि हृदये मम ॥

வதந்	“பேசுபவர்க்களில்	வாயானி	உர்த்தவர்கள்
வர	உத்தமனே!	தகானி	உர்த்தவர்களை
கைகேய்யா	கைகேயியால்		அவைகள்
தவ	உனது	மம	எனது
புரவானார்தானி	வானவாஸகிமித்தமாய்	ஹ்ரே ச	உன்னத்திலேயே
யானி	எந்த	ஸ்திதானி	நித்திருக்கின்றன.

त्वां तु दृष्ट्वा कुशलिनं परिष्वज्य सलक्ष्मणम् ।

अथ दुःखाद्विमुक्तोऽस्मि नीहारादिव भास्करः ॥ १५ ॥

சலக்ஷ்மண	“லக்ஷ்மணனுடன்	பாஸ்கர:	சூரியபகவான்
த்வா	உன்னை [உடைய	அவ	எவ்வண்ணமோ அன்
குஷலின்	செழுமையாக இருந்த		வண்ணமே
தூஷா	கண்ணின் [ஊய்	அத: நு	இப்பொழுதுதான்
பரிஷய	இருக்கத்தொடங்கின	து:லாந்	அக்கத்தினின்றும்
	ண்டு	விமுக: அரிம	விடுபட்டிருக்கின்
நீஹாராத்	பாஸ்கரின்		நேன்.

तारितोऽहं त्वया पुन सुपुत्रेण महात्मना । अष्टावकेण धर्मात्मा कहोत्यो ब्राह्मणो यथा ॥

புது "ஊழந்தர!
சுபுத்ரேண சந்திபுத்திரனும்
மஹாத்மனா மகாத்மாவழமான
ரவயா உன்னும்
அஃ நான்
அஷ்டாவகரரால்
தர்மாத்மாவான

கஹோ: கதேனாவா
மாத்மன: பிராமணர்
யதா எவ்வாண்ணமோ அயம்
வண்ணமே
தாரி: நற்கதியடைவிக்கப்
பட்டேன்.

इदानीं तु विजानामि यथा सौम्य सुरेश्वरैः । वधार्थं रावणस्येदं विहितं पुण्योत्तम ॥

சौम्य "அப்பா,
புண்யோத்தம! புருஷோத்தம!
சுரேசுவர: தேவசுரோஷ்டர்களுல்
ராவஸ்ய ராவணனது
வதார்த்தம் வதைக்காக

இதன் இவ்விதமாய்
விहितம் யதா செய்மப்பட்டிருக்கிற
தென்பதை
இதானிது இப்பொழுதுதான்
விஜானாமி நான் தெரிந்து
கொண்டேன்.

सिद्धार्थां खलु कौसल्या या त्वां राम गृहं गतम् । वनाञ्चिवृत्तं संहृष्टा द्रक्ष्यत्यरिनिषूदन ॥

அரிநிஷூதன "சத்ருஸம்ஹாரக
ரான்
ராம ஸ்ரீராம!
வனாந் காட்டினின்று
நிவ்ருத் திரும்பி
கூஹ் அரண்மனைக்கு
கதம் வந்த
இஃ உன்னை

யா எவன்
சஹ்ரஸ்தா சந்தேசமங்கொண்ட
வளராய்
த்ரக்ஷ்யதி பார்க்கப்போகிறார்களோ
அந்த
கௌஸல்யைதான்
சித்தார்தா கொடுத்துவைத்த
வன்.

सिद्धार्थाः खलु ते राम नरा ये त्वां पुरीं गतम् । जलाद्रमभिषिक्तं च द्रक्ष्यन्ति वसुधाधिपम् ॥

ராம "ஸ்ரீராம!
புரீ கதம் நகரை அடைந்து
ஜலாட் தீர்த்தாபிஷித்தனாய்
வசுதாதிபம் சக்கிரவர்த்தியாய்
அபிஷிக்தம் பட்டாபிஷேகம் செய்
மப்பட்டவனாய்
த்வா உன்னை

யே எந்த
நரா: மானிடர்கள்
த்ரக்ஷ்யந்தி வ காணப்போகின்றார்
கதேனா
யே ஖லு அவர்கள் தான்
சித்தார்தா: கொடுத்துவைத்தவர்
கள்.

अनुरक्तेन शलिना कुचिना धर्मचारिणा । इच्छामि त्वामहं द्रष्टुं भरतेन समागतम् ॥२०॥

அனரக்தேன "அசஞ்சலா அன்பு
கொண்டவனும்
சலினா சந்திமானும்
குகினா பரிசுத்தனும்
தர்மசாரிணா தர்பிஷ்டனுராகிய

மரதேன பாதனோடு
சமாதந் கோர்க்கிருப்பவனாய்
த்வா ஐஃ உன்னைக் காண
அஃ நான்
இக்ஷாமி நிரூபிக்கிறேன்.

चतुर्विंश समाः सौम्य वने निवासितस्त्वया । वसता सीतया सार्धं लक्ष्मणेन च धीमता ॥

சௌமிய   "அப்பா !
 சீதையா   சிவையோடும்
 ஧ீமதா   புத்திமான்னாகிய
 லக்ஷ்மணேன ச சார்ப்   லக்ஷ்மணனோடும்கூட
 வனே   காட்டில்

வசதா   வசிக்கும்
 சீதா   உன்னால்
 ஷரீரம்   பரிசுஷ்டம்
 சமா:   வருஷங்களுக்கும்
 நிவாஸிதா:   தடந்தப்பட்டன.

निवृत्तवनवासोऽसि प्रतिज्ञा सफला कृता । रावणं च रणे हत्वा देवास्ते परितोषिताः ॥

நிவ்ருத்தவனவாஸ: "வனவாஸத்தைக்க
 அசி   ஆகினை. [புத்திமான்னாய்
 ப்ரதிஜ்ஞா   உறுதிமொழியானது
 சஃகலா   பயனுற்றதாய்
 க்ருதா   செய்யப்பட்டது.
 ராவணம்   ராவணனை

ரணே   போரில்
 ஹ்வா   கொன்று
 தே   உன்னால்
 தேவா: ச   தேவர்களும்
 பரிதோஸிதா:   களிப்பிக்கப்பெற்றார்
 கள்.

कृतं कर्म यशः श्लाघ्यं प्राप्तं ते शत्रुहृन् । आतृभिः सह राज्यस्यो दीर्घपादुरवाप्नुहि ॥

சாதுஹ்ருந்   "சத்ருசம்ஹாரக
 தே   உன்னால்
 கர்ம   மேற்கொண்ட காரியம்
 க்ருத   செய்துமுடிக்கப்பட்ட
 ஸ்லாஹ்ய   சிறந்த [உது.
 யசா:   புகழும்

பாஸ   அடைவப்பட்டது.
 ஆத்ரபி: சஹ   தம்பிமார்களுடன்கூட
 ராஜ்யஸ்ய: அரசாளுபவனாய்
 ஶீர்வ   சீண்ட
 பாது:   ஆபனை
 அஷாப்நுஹி   கொண்டிருப்பாயாக".

॥ २४ ॥

इति ब्रुवाणं राजानं रामः माञ्जुलिरब्रवीत्

ஐதி   மேற்கண்டவாறு
 ப்ருவாணம்   மொழிந்தருளியவரான
 ராஜானம்   சக்கிரவர்த்தியைப்
 ராம: ஸ்ரீராமர் [பார்த்து

மாஜ்ஜுலி:   கைகடம்பி பஸராய்
 அப்ரவீத்   மின்வருமாறு விண்ண
 ப்ரமித்துக்கொண்டார்:

कुरु मसादे धर्मज्ञ कैकेय्या भरतस्य च । सपुत्रां त्वां त्यजामासि यदुक्ता कैकयी त्वया ॥

கரு   "தர்மவழியுணர்ந்த
 மசாடே   புத்திரனுள்ள [அதோ!
 த்வா   உன்னை
 த்யஜாமி   தன் கரிசனங்கொன்றேன்
 ஐதி   என்று
 த்வா   தேவரீரால்
 கைகயீ   கைகேயிதேவியால்

கரு   குறிக்கப்பட்டாரோ
 மச   அக்காரணத்தால்
 கைகேயா:   கைகேயிதேவியிடமும்
 பரதஸ்ய ச   பரதனிடமும்
 மசாடி   மனக்கொந்தியை
 க்ரு   கொண்டருள்வீராக.

॥ २५ ॥

स शापः कैकेयी घोरः सपुत्रां न स्पृशेत्प्रभो

மசோ   "பிரபுவே!
 ச: அந்த
 ிர: மனக்கொந்தியை
 நாப: தராமன்

சபுதா   புத்திரனுள்ள
 கைகயீ   கைகேயிதேவியை
 ஸ்ப்ரஸேந   பற்றவேண்டாம்."

स तथेति महाराजो राममुक्त्वा कृताञ्जलिम् । लक्ष्मणं च परिवृज्य पुनर्वाक्यमुवाच ह ॥

ச:	அந்த	லட்சுமணம்	சங்கீதமணரையும்
* மஹாராஜ:	சங்கீதவர்த்தியார்	பரிவ்ஜய	இதுகத்தழுவின்கொண்டு
கூதாஜலி	அஞ்சலிதருவந்தரான	புன:	மீளவும்
ராம	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து	வாக்ய	திருமொழியொன்றை
ததா	அப்படியே	உவாச ஹ	பின்வருமாறு மொழிந்தருகிறார்:
இதி	என்று		
உவவா	மொழிந்தருளியிட்டு		

रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया । कृता मम महाभीतिः प्राप्तं धर्मफलं च ते ॥

வீதேஹ்ய	"ஐதேகர் புதல்கியான்	மம	எனக்கு
சீதயா ச:	சீதைபுடன்கூட	மஹாபீதி:	பெரும்பீதியானது
ராம	ஸ்ரீராமனை	கூதா	விளைவிக்கப்பட்டது.
भक्त्या	பக்திகொண்டு	ते	உன்னால்
शुश्रूषता	சுசுருஷ புரியும்	धर्मफलं च	தர்மத்தின் பயனும்
	உன்னால்	प्राप्तम्	பெறப்பட்டது.

धर्मं प्राप्स्यसि धर्मज्ञ यशश्च विपुलं भुवि । रामे प्रसन्ने स्वर्गं च महिमानं तथैव च ॥२९॥

धर्मज्ञ	"தர்மமறிந்தவனே !	विपुलं	செடும்
रामे	ஸ்ரீராமன்	यशः च	புகழையும்
प्रसन्ने	மனத்திருப்திகொண்டவனவின்	तथा	அவ்வண்ணமே
धर्मं च	தர்மப்பயனையும்	महिमानं एव	மகிமைமையையும்
भुवि	உலகில்	स्वर्गं च	ஸ்வர்க்கத்தையும்
		प्राप्स्यसि	நீ பெறுவாய்.

रामं शुश्रूष भद्रं ते सुमित्रानन्दवर्धन । रामः सर्वस्य लोकस्य शुभेष्वभिरतः सदा ॥३०॥

सुमित्रानन्दवर्धन	{ "ஸுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர ப்பவனே !	रामः	ஸ்ரீராமன்
रामं	ஸ்ரீராமனை	सर्वस्य	எல்லா
शुश्रूष	பரிசரிப்பாயாக.	लोकस्य	உலகத்தின்
ते	உனக்கு	शुभेषु	சன்மைகளிலும்
भद्रं	மங்களம் பெருகும்.	सदा	எப்பொழுதும்
		अभिरतः	வழுதவப்பற்றுடையவன்.

एते सेन्द्रास्त्रयो लोकाः सिद्धाश्च परमर्षयः । अभिगम्य महात्मानमर्चन्ति पुरुषोत्तमम् ॥

एते	"இந்த	परमर्षयः	மகரிஷிகளும்
सेन्द्राः	ஸ்ரீந்திர ஐவர்லிட்ட	महात्मानं	மஹாத்மாவாகிய
तयः	முன்று	पुरुषोत्तमं	புருஷோத்தமனை
लोकाः	உலகங்களும்	अभिगम्य	அணுகி [ஸ்ரீராமரை]
सिद्धाः च	சித்தர்களும்	अर्चन्ति	ஆழிபிண்கூர்கள்.

एतत्तदुक्तमव्यक्तपक्षं ब्रह्मसंमितम् । देवानां हृदयं सौम्य गुह्यं रामः परन्तपः ॥ ३२ ॥

சौम्य	"அப்பா!	परन्तपः	சத்ருசம்ஹாரகனாகிய
अव्यक्तं	மடுனுவாக்காயக்களுக்	रामः	ஸ்ரீராமன்.
अक्षरं	சூப் புலப்படாததும்	एतत्	இந்த
ब्रह्मसंमितं	அழிவாற்றதும்	हृदयं	சகலமமானது
	வேதங்களால் கூறப்	देवानां	தேவர்களால்
	பட்டதும்	उक्तम्	உபதிகரித்தருளப்
गुह्यं	சிறுவஸ்யமானதுமன		பட்டது.
तत्	பிரம்மம்		

अवाप्तं धर्मचरणं यशश्च विपुलं त्वया । रामं शुश्रूषता भक्त्या वैदेह्या सह सीतया ॥ ३३ ॥

வெத்யா	"விடிக்ஹமன்னன்	त्वया	உன்னால்
	புக்திரியான	धर्मचरणं	தர்மபலன்
सीतया सह	சீதைவாடுகூட	अवाप्तं	அடைபப்பட்டது.
रामं	ஸ்ரீராமனை	विपुलं	பரந்த
भक्त्या	புக்திகொண்டு	यशः	புகழும்
शुश्रूषता	பரிசரிக்கும்	च	அப்படியே அடையப்
			பட்டது."

स तयोत्तवा महाबाहुर्लक्ष्मणं प्राञ्जलिं स्थितम् । उवाच राजा धर्मात्मा वैदेहीं वचनं शुभम् ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும்	तया	மேற்கண்டவாறும்
महाबाहुः	மகாபாஹுவமான	उत्तवा	மொழிந்தருளிவிட்டு
सः	அந்த	वैदेहीं	காவகிதேவிகையப்
राजा	சக்கிரவர்த்தியார்		பார்த்து
प्राञ्जलिं	அஞ்சலிஹஸ்தராய்	शुभं	மகன
स्थिते	நிற்கும்	वचनं	சொல்லொன்றை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப்	उवाच	பின்வருமாறு மொழி
	பார்த்து		ந்தருளினார் :

कर्तव्यो न तु वैदेहि मनुस्स्यामपिपं प्रति । रामेण त्वद्विशुद्धयै कुतमेतद्विनिषा ॥

வெதேஹி	"கூனகி!	कर्तव्यः न	கொள்ளத்தகாதது.
तु	இப்பொழுது	द्विनिषा	சுதந்தை காடிய
इमं	இந்த	रामेण	ஸ்ரீராமனால்
स्यामं प्रति	பரித்தியாகத்தைக்	त्वद्विशुद्धयै	உனது பரிசுத்திக்காக
	சூழித்து	एतत्	இது
मनुः	கோபமானது	उक्तम्	செய்யப்பட்டது.

न त्वं शुभु समाधेया पतिशुश्रूषणं प्रति । अवश्यं तु मया वाच्यमेव ते देवते परम् ॥ ३६ ॥

சுபு	"ஸத்திரத்தனமே!	एतः तु	இதன் (ஸ்ரீராமன்)தான்
पतिशुश्रूषणं प्रति	பதிகர்ருவையையப்	परं	சதற்கும்
त्वं	நீ [பற்றி	देवते	மேம்பட்ட தெய்வம்
समाधेया न	சாடுதிதுணைக்கப்பட.	मया	என்னால் [என்பது
	வேண்டியவாஸ்து.	अवश्यं	கட்டாயமாய்
ते	எனக்கு	वाच्यम्	மொல்லத்தக்கது."

इति प्रतिसमादिश्य पुत्रौ सीतां तथा स्तुषाम् । इन्द्रलोकं विमानेन ययौ दशरथो ज्वलन् ॥

दशरथः	தசரதரக்கிரவர், த்தி	इति	மேற்கண்டவாறு
	யார்	प्रतिसमादिश्य	புகன்றருளினிட்டு
पुत्रौ	இரு புதல்வர்களுக்	विमानेन	விமானத்தில்
तथा	அவ்வண்ணமே [கும்	ज्वलन्	ஜ்வலிப்பவராய்
स्तुषां	மருகியான	इन्द्रलोकं	இந்திரலோகத்திற்கு
सीतां	ஸீதாதேவிக்கும்	ययौ	எழுந்தருளினார்.

इत्यर्थे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे द्वाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20275

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5600

त्रयोविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—முற்றிருபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௨௩ ॥

वानरोजीवनम्—மாண்ட வானர்கள் உயிர்பெறல்.

प्रतियाते तु काकुत्स्थे महेन्द्रः पाकशासनः । अववीत्परमप्रीतो राघवं प्राञ्जलिं स्थितम् ॥

काकुत्स्थे	காகுஸ்தவம்சத்தவர்	परमप्रीतः	மிகச்சந்தோஷமு கொண்டவராய்
तु	அப்பொழுது	प्राञ्जलिं	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
प्रियाते	சென்றவுடன்	स्थितं	நிற்கும்
पाकशासनः	பாகஸென்ற அசா ஸைக்கொன்ற	राघवं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
		अववीत्	பின்வருமாறு மொ ழிந்தருளினார் :

अमोघं दर्शनं राम तवास्माकं परन्तप । प्रीतियुक्ताः स तेन त्वं ब्रूहि यन्मनसेच्छसि ॥

परन्तप	"சத்ருரம்ஹரக!	प्रीतियुक्ताः स	மிகநிறுப்திகொண்
राम	ஸ்ரீராம,	त्वं	நீ [டோம்.
अस्माकं	எங்களுக்கு	मनसा	மனதால்
तव	உனது	यत्	எதை
दर्शनं	தர்சனம்	इच्छसि	விரும்புகின்றாயோ
अमोघं	பரம்பலம் தருவது.		அதை
तेन	அதனால்	ब्रूहि	தெரிவிப்பாயாக."

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच कृताञ्जलिः । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	भार्यया	தர்மபத்னியாகிய
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	सीतया	சீதாதேவியோடு
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	सह	கூடவும்
तु	அப்பொழுது	कृताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராய்
भ्रात्रा	தம்பியான		{ பின்வருமாறு விண்
लक्ष्मणैः	வண்ப்மணியோடு	प्रत्युवाच	{ னப்படுத்திக்கொண்
सह	கூடவும்		டார் :

यदि प्रीतिः समुत्पन्ना मयि सर्वसुरेश्वर । वक्ष्यामि कुरु ते संत्यं वचनं वदतां वर ॥ ४ ॥

சர்வசுரேஷ்வர	"எல்லா தேவர்களுக்கும் வேந்தரே!	வரன்	பேசுபவர்களுள்
மயி	என்னிடம்	வர	உத்தமரே!
பிரீதி:	பிரீதிபாணது	தே	தேவரீரது
சமுத்பன்னா யதி	ஏற்பட்டிருக்கிறதென்	வचनं	திருவாக்ளை
	றுல்	सत्यं	ஸத்யமாய்
வடியாமி	விண்ணப்பித்துக் கொள்வேன்.	कुरु	செய்தருள்வீராக.

मम हेतोः पराक्रान्ता ये गता यमसादनम् । ते सर्वे जीवितं प्राप्य समुत्तिष्ठन्तु वानराः ॥

மம	"எனது	यमसादनं	யமனுலகத்தை
हेतोः	நிமித்தமாய்	गताः	அடைந்தார்களே
पराक्रान्ता:	பிரதாபத்தை மேற் கொண்ட	ते सर्वे	அவர்கள் யாவரும்
		जीवितं	உயினை
ये	எந்த	प्राप्य	பெற்று
वानरा:	வானரர்கள்	समुत्तिष्ठन्तु	எழுந்திருக்கட்டும்

मत्कृते विषयुक्ता ये पुत्रेदारैश्च वानराः । तान् प्रीतमनसः सर्वान् द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥

மாமத	"கொளவந்தைக் கொடுப்பவரே!	विषयुक्ता:	விட்டுப்படுகிறதார்
ये	எந்த	तान्	அந்த [களை
वानरा:	வானரர்கள்	सर्वान्	யாவரையும்
मत्कृते च	எனக்காகவே	प्रीतमनसः	சந்தவந்திகொண்ட மனத்தினர்களாய்
पुत्रेदारैः	புத்திரர்களையும் பணிகளையும்	दष्टुं इच्छामि	பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

विक्रान्ताश्चापि शूराश्च न मृत्युं गणयन्ति च । कृतयन्त्रा विपन्नाश्च जीवयैतान् पुरन्दर ॥

புரந்தர	"தேவேந்திரரே!	विपन्नाः च	மரணமடைந்தவர்க
विक्रान्ता:	பிரதாபம் மேற்கொண்டு	मृत्युं अपि च	மரணத்தையும் [ளாய்
		गणयन्ति न	மதியாதிருந்தார்கள்.
कृतयन्त्रा च	பெருமுயற்சிகொண்டவர்களான	एतान्	அவர்களை
शूरा:	ஞானர்கள்	जीवय	விரைப்படுத்தருள்க

मत्प्रियेष्वभिरक्ताश्च न मृत्युं गणयन्ति च । त्वत्प्रसादात्समेयुस्ते वरमेतदहं वृणे ॥ ८ ॥

மத்ப்ரியேசு	"எனது விருப்பம் களிலேயே	त्वत्प्रसादात्	தேவரீரது அனுமனாகத் தரல்
अभिरक्ता:	அரத்தநலப்பற்றைக் கொண்டு	समेयुः	எழுந்தார்களாக.
मृत्युं च	மரணத்தையும்	अहं	நான்
गणयन्ति न	மதியாதிருந்தார்கள்.	एतत्	இந்த
ते	அவர்கள்	वरं	வரத்தை
		वृणे	வேண்டுகின்றேன்.

नीरुजो निर्वणांश्चैव सम्पन्नबलपौरुषान् । गोलाङ्गुलांस्तथैवक्षान्द्रुमिच्छामि मानद ॥९॥

மானிட	“கொண்டவதையளிப்பவனே!	निर्वणान् च	காலமற்றவர்களாகவும்
गोलाङ्गुलान्	வானர்களை யும்	सम्पन्नबल-	புண்ணமான ஆற்றலும்
तथा एव	ஆவ்வண்ணமே	पौरुषान् एव	ஆண்மைபும் கொண்
कक्षान्	காடிக்களையும்		டவர்களாகவும்
नीरुजः	வேதனை யற்றவர்	दष्टुं	காண
	களாகவும்	इच्छामि	விளும்புகின்றேன்.

अकाले चापि मुख्यानि मूलानि च फलानि च । नद्यश्च विमलास्तत्र तिष्ठेयुर्यत्र वानराः ॥

வானரா:	“வானரர்கள்	मूलानि च	கிழக்குகளும்
यल	எங்கே	फलानि च	பழக்களும்
तत्र	அங்கு	विमलाः	நிர்மலமான
अकाले अपि च	அகாலத்திலுங்கூட	नद्यः च	நதிகளும்
मुख्यानि	சிறந்த	तिष्ठेयुः	இருக்கவேண்டும்.”

श्रुत्वा तु वचनं तस्य राघवस्य महात्मनः । महेन्द्रः प्रत्युवाचेदं वचनं प्रीतिलक्षणम् ॥११॥

மஹேந்த்:	தேவேந்திரபகவான்	श्रुत्वा	செவிகாய்த்து
तु	அப்பொழுது	प्रीतिलक्षणं	ப்ரீதிபலமாகிய
महात्मनः	மஹாத்மாமாகிய	वचनं	திருமொழி ஒன்றை
तस्य	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
राघवस्य	ராமரது	प्रत्युवाच	புகன்றருளினார்:
वचनं	விண்ணப்பத்திற்கு		

महानयं वरस्तात त्वयोक्तो रघुनन्दन । द्विष्या नोक्तपूर्वं हि तस्मादेतद्भविष्यति ॥१२॥

தாத	“அப்பா!	मया	என்னால்
रघुनन्दन	ராமரது,	द्विः	இருபிரகாரமாய்
त्वया	உன்னால்	उक्तपूर्वं न हि	சொல்லப்பட்டதே
उक्तः	கூறப்பட்ட	तस्मात्	ஆகையால் [பின்னே.
अयं वरः	இந்த வரமானது	एतत्	இது
महान्	மிகப்பெரிது.	भविष्यति	அப்படியே ஆகும்.

समुत्तिष्ठन्तु ते सर्वे हता ये युधि राक्षसैः । कक्षाश्च सहगोपुच्छा निकृत्ताननवाहवः ॥

யுधि	“போரில்	कक्षाः	காடிகள்
राक्षसैः	அரக்கர்களால்	हताः	கொல்லப்பட்டார்
निकृत्ताननवाहवः	முதக்களும், கைகளு		களோ
	மறுக்கப்பட்டு	ते	அவர்கள்
सहगोपुच्छाः	வானரர்களுடன்கூட	सर्वे च	பாவரும்
ये	எந்த	समुत्तिष्ठन्तु	எழுந்திருக்கட்டும்.

नीरुजो निर्வणाश्चैव सम्पन्नவலபौरயா: । समुत्थास्यन्ति हरयः पुष्पा निद्राक्षये यथा ॥

हरयः	"வானர்கள்"	पुष्पाः	தூங்கியவர்கள்
नीरुजः	வேதனைபற்றவர்களாகவும்	निद्राक्षये	தித்திரையில் முடிவில்
निर्वणाः च	கரபற்றவர்களாகவும்	यथा	எவ்வண்ணமோ
सम्पन्नवल-	} பூர்ணமான ஆற்ற		ஆவ்வண்ணமே
पौरयाः एव			
	ஆம் ஆண்மைபும்		
	கொண்டவர்களாகவும்	समुत्थास्यन्ति	எழுந்தார்கள்.

सुहृद्विर्वाण्वयैश्चैव ज्ञातिभिः स्वजनैरपि । सर्वे एव समेव्यन्ति संयुक्ताः परया मुदा । १५॥

सर्वे एव	"பாவரும்"	वार्ध्वैः एव	பந்துக்களோடும்
पश्चा	பாடம்	ज्ञातिभिः	ஞாதிக்களோடும்
मुदा	ஆனந்தத்துடன்	स्वजनैः अपि	தம் ஆனங்களுடும்
संयुक्ताः	கடியவர்களாய்	समेव्यन्ति	செறிந்திருப்பார்கள்.
सुहृदिः च	கிண்கிதர்களுடும்		

अकाले पुष्पशबलाः फलवन्तश्च पादयाः । भविष्यन्ति महेश्वास नद्यश्च सलिलायुताः ॥

महेश्वास	"கிறந்த வில்லாளியே,	फलवन्तः	பழக்கள் செறிந்தனவாகவும்
अकाले च	அகாலத்திலும்		
पादयाः	விருஷங்கள்	नद्यः	நதிகள்
पुष्पशबलाः	புஷ்பங்கள் நிறைந்தவாகவும்	सलिलायुताः च	சீர்நிறைந்தனவாகவும்
		भविष्यन्ति	ஆகும்."

सवर्णैः प्रथमं गात्रैः संवृत्तैर्निर्वर्णैः पुनः ॥ १७ ॥

ततः समुत्थिताः सर्वे सुप्रवेव हरिपुङ्गवाः । ते समेत्य मुदा युक्ता राधवायाभ्यवादयन् ॥

ततः	ஆனந்தம்	गात्रैः	கடியவக்களுடன்
हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	सुप्रवा हव	தங்கிட்டதுபோல
सर्वे	பாவரும்	समुत्थिताः	எழுந்தவர்களாய்
प्रथमं	முன்பு	मुदा	சந்தேதாவுத்துடன்
सवर्णैः	காயமுண்டிருந்து	युक्ताः	கடியவர்களாய்
पुनः	மீளவும்	ते समेत्य	உவர்கள் ஒன்றுகூடி
निर्वर्णैः	காடமற்றவைகளாய்	राधवाय	அறிமுகத்து
संवृत्तैः	ஆன	अभ्यवादयन्	கவனித்தார்கள்.

तान् दृष्ट्वा युद्धनिहतान् पुनरेव समुत्थितान् । बभूवुर्जनराः सर्वे किमेतदिति विस्मिताः॥

युद्धनिहतान्	புத்தத்தில் கொல்லப்	सर्वे	பாவரும்
तान्	ஆவர்களை [பட்ட	एतन्	இது
पुनः एव	மீளவும்	कि इति	என்ன என்று
समुत्थितान्	எழுந்தவர்களாய்	विस्मिताः	ஆச்சரியங்கொண்டவர்களாய்
दृष्ट्वा	பார்த்து		
जनराः	வானர்கள்	बभूवुः	இருந்தவர்கள்.

काकुत्स्थं परिपूर्णार्थं दृष्ट्वा सर्वे सुरोत्तमाः । ऊचुस्ते प्रथमं स्तुत्वा स्वार्हं सहस्रक्षमणम् ॥

தே	ஆந்த	சுவஹ்	துதிக்குரியரான
सुरोत्तमाः	தேவச்சேஷ்டர்கள்	सहस्रक्षमं	ஸக்சம்ணரோடுகூட
सर्वे	பாவரும்		விருக்கும் ஆவரை
काकुत्स्थं	சூராமரை	प्रथमं	முதலில்
परिपूर्णार्थं	மனோரதம் நிறைவே	स्तुत्वा	துதித்துவிட்டு
	றப்பெற்றவராக		பின்வருமாறு வின்
दृष्ट्वा	கண்டு	ऊचुः	ணப்பித்துக்கொண்டார்கள்:

गच्छायोध्यापितो वीर विसर्जय च वानरान् । मैथिलीं सान्त्वयस्वैनामनुरक्तां तपस्विनीम् ॥

शत्रुघ्नं च महात्मानं मातुः सर्वाः परन्तप

॥ २१ ॥

பரந்தப	சத்தருசம்ஹராகரான	तपस्विनीं	நற்றவசீஷையமாகிய
वीर	விம்ஹுபகவானே!	एनां	இந்த
इतः	இவ்விடத்தினின்று	मैथिलीं	ஜானகிதேவியையும்
अयोध्यां	ஆயோத்திக்கு	महात्मानं	மகாத்மாவாகிய
गच्छ	சென்றருள்வீராக.	शत्रुघ्नं च	சத்ருக்ஷணரையும்
वानरान् च	வானரர்களையும்	मातुः	ஆன்னைமாதர்கள்
विसर्जय	விடைகொடுத்தனுப்பு	सर्वाः	பாவரையும்
अनुरक्तं	அசஞ்சலப்பற்று	सान्त्वयस्व	தேற்றியருள்வீராக."
	கொண்டவரும்		

भ्रातरं पश्य भरते त्वच्छोकाद्भूतधारिणम् ।

खण्डोकात् "தேவரீரநிமித்தமான

சோகத்தால்

भतधारिणं விருத்ததை

மேற்கொண்ட

भ्रातरं தம்பியாகிய

भरते பரந்தரை

पश्य கண்டருள்வீராக.

अभिप्रेचय चात्मानं पौरान्नात्वा प्रहर्षय ॥

गत्वा சென்று

पौरान् நகரவாசிகளை

प्रहर्षय ஆனந்தப்படுத்து

வீராக.

आत्मानं च தேவரீருக்கும்

अभिप्रेचय திருமருடாபிஷேகம்

கொண்டருள்வீராக."

एवमुक्त्वा तवामन्त्र्य रावं सौमित्रिणा सह । विमानैः सूर्यसङ्काशैर्हृष्टा जम्बुः सुरा दिवम् ॥

சுரா:	தேவர்கள்	आमन्त्र्य	விடைபெற்றதாக
युव	மேற்கண்டவாறு		கொண்டு
उत्तवा	வின்னைப்பித்துவிட்டு	हृष्टा:	ஆனந்தம்கொண்டவர்
सौमित्रिणा	ஸக்தம்ணருடன்		களாய்
सह	கூட	सूर्यसङ्काशैः	சூரியனை நிகர்த்த
तं	ஆந்த	विमानैः	விமானங்களால்
रामं	சூராமரிடம்	दिवं	விண்ணுலகத்திற்கு
		जम्बुः	சென்றார்கள்.

अभिवाद्य च काकुत्स्थः सर्वास्तांस्त्रिदशोत्तमान् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वासमाज्ञापयत्तदा ॥

காகுத்திய:	சூரியன்	சரீர்	யானருக்கும்
அபிவா	தந்திரிகைய	அபிவாச ச	அங்குகரித்துவிட்டு
லக்ஷ்மணே	லக்ஷ்மணனோடு	ததா	அப்பொழுது
சஹ	கூட	வ/வ்	தங்கியினைப்பாறு
தான்	அந்த		வதற்காக
விதஸோத்தமான்	தேவசனோஷர்கள்	அஜாபயந்	கட்டளைவிட்டார்.

ततस्तु सा लक्ष्मणरामपालिता महाचमूर्हृष्टजना यशस्विनी ।

श्रिया ज्वलन्ती विरराज सर्वतो निशा प्रगतेव हि शीतवर्ष्मिणा ॥ २५ ॥

ततः	அப்பொழுது	सा	அந்த
हृष्टजना	களிப்புற்ற ஜனங்களை க்கொண்டதும்	महाचमू:	பெரும சேனையானது
यशस्विनी	புகழ்பெற்றதும்	शीतार्दिना	சந்திரனும்
सर्वतः	நாற்புறமும்	प्रगता	விளங்குகின்ற
श्रिया	திருவிளில்	निशा	இரவு
ज्वलन्ती	ஜ்வலிக்கின்றதும்	इव हि	எவ்வண்ணமோ
लक्ष्मणराम- पालिता तु)	லக்ஷ்மணராலும் சூரி ராமராலும் பரிபரவி க்கப்பட்டதுமான	विरराज	விளங்கிற்று.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे त्रयोविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 20300

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः 5625

चतुर्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः—நற்றிருபத்துவான்காவது ஸர்க்கம். ॥ ௨௨௪ ॥

श्रीरामस्य विभीषणसत्कारः—சூரியமண விபீஷணர் உபசரிப்பது.

तां रात्रिमुपितं राधं सुखोत्थितपरिन्दमम् । अवर्षत्पाञ्चलिर्वाक्यं जपं वृष्टा विभीषणः ॥

तां	அந்த	विभीषणः	விபீஷணர்
रात्रि	ராத்திரிகைய	पाञ्चलिः	பஞ்சலிதலஸ்தராய்
उपितं	கழித்து	जपं वृष्टा	"ஜப விஷயி பல"
सुखोत्थितं	கவலாய் வழுந்தது		சென்று முகலில் கூறி
	பிய	व.व.व.	விண்ணப்பமொன்றை
अरिन्दमं	சத்ருவர்ணாசரமாய	अवर्षत्	பின்வருமாறு தெரி
राधं	சூரியனிடம்		வித்துக்கொண்டார் :

स्नानानि चाङ्गराणि वस्त्राण्याभरणानि च ।

चन्दनानि च दिव्यानि माल्यानि विविधानि च ॥ २ ॥

अलङ्कारविशेषा नार्यः पद्मनिभेक्षणाः ।

उपस्थितास्त्वां विधिवत्स्नापयिष्यन्ति राघव ॥

प्रतिगृहीष्व तत्सर्वं मदनुग्रहकाम्यया

॥ ३ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம்!	மதுமுகம்யயா	என்னை அநுகரகிக்கத்
अलङ्कारविशेषः	அலங்கரிப்பதில் நிபு	स्नानानि च	திருவுள்ளக்கொண்டு
	ணர்களும்	अङ्गराणि	ஸ்காணக்களையும்
पद्मनिभेक्षणाः च	தாமரைப்புந்தங்களையும்	वस्त्राणि	மேனிப்பூச்சுக்களையும்
	யோத்த கண்களு	आभरणानि च	வஸ்திரங்களையும்
	டைபவர்களுமான	दिव्यानि	ஆபரணங்களையும்
इमाः	இந்த	चन्दनानि च	சிறந்த
नार्यः	மடந்தையர்கள்	विविधानि	சந்தைக்களையும்
उपस्थिताः	வந்திருக்கின்றார்கள்.	माल्यानि च	பலகலக
त्वां	தேவர்களுக்கு	सर्वं	மாலிகளையும் ஆகிய
विधिवत्	முறைப்படி	प्रतिगृह्णेष्व	அனை
स्नापयिष्यन्ति	அபிஷேகஞ்செய்விப்		எல்லாவற்றையும்
	பார்க்கள்.		அங்கிகரித்தருள்

விசாக.

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थः प्रत्युवाच विभीषणम् । हरीन्सुग्रीवमुख्यांस्त्वं स्नानेनाभिनिमन्त्रय ॥

तु	அப்பொழுது	स्वं	“ஐ
एव	மேற்கண்டவாறு	सुग्रीवमुख्यान्	சுக்ரீவன் முதன்மை
उक्तः	என்றாடுகப்பட்ட		பாக்கொண்ட
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராம்	हरीन्	வரனார்களை
विभीषणम्	விபீஷணரைப்	स्नानेन	ஸ்காணத்தால்
	பார்த்து	अभिनिमन्त्रय	உபசரிப்பாயாக.
प्रत्युवाच	பின்வருமாறு புகன்ற		
	குறிஞ்சு:		

स तु ताम्यति धर्मान्मा मम हेतोः सुखोचितः । सुकुमारो महाबाहुः कुमारः सत्यश्रवः ॥

तु	“இப்பொழுது	सत्यश्रवः	ஸத்யத்தையே நூதந்
सः	அந்த		தும் மேம்பட்டதாய்க்
धर्मान्मा	தர்ம தமரவும்		கொண்டவனுமான
महाबाहुः	மகாபாருவும்	कुमारः	குழந்தை பரதன்
सुकुमारः	கட்டழகனும்	मम हेतोः	என்காரணமாய்
सुखोचितः	சுகத்திற்கே உரியவ	साम्यति	தனித்துக்கொண்ட
	னும்		ருக்கிருண்.

तं विना कैकयीपुत्रे भरतं धर्मचारिणम् । न मे स्नानं बहुमतं वस्त्राभरणानि च ॥ ६ ॥

த	* அந்த	स्नाने	ஸ்நானமும்
कैकयीपुत्रे	கைகேயிதேவியாரின்	बहुमतं न	விரும்பப்படவில்லை.
	புதல்வனுடைய	वस्त्राणि	வஸ்திரங்களும்
धर्मचारिणं	தர்மசீட்டின	आभरणानि	ஆபரணங்களும்
भरतं विना	பரதனை விடுத்து	च	அப்படியே விரும்பப்
मे	எனக்கு		படவில்லை.

इत एव पथा क्षिप्रं मतिगच्छामि तां पुरीम् । अयोध्यामागतो ह्येष पन्थाः परमदुर्गमः ॥ ७ ॥

इतः	* இந்த	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
पथा एव	மார்ச்சமாகவே	आगतः	செல்லும்
तां पुरीं	அந்த நகருக்கு	एषः	இந்த
	(அயோத்திக்கு)	पन्थाः हि	மார்ச்சமோ
क्षिप्रं	கிரைவாய்	परमदुर्गमः	செல்லக் கஷ்டமான
मतिगच्छामि	திரும்பிச்செல்கின்		து.
	தேன்.		

एवमुक्तस्तु काकुत्स्थं मयुवाच विभीषणः । अह्ना त्वां मापयिष्यामि तां पुरीं पार्थिवात्मजा ॥

तु	அப்பொழுது	पार्थिवात्मजा	* சக்கிரவர்த்தி திரும்ப
एषः	மேற்கண்டவாறு	त्वां	தேவரீரை [கனூசை]
उक्तः	மொழிந்தருளப்பட்ட	तां	அந்த
विभीषणः	விபிஷணர்	पुरीं	பட்டணத்திற்கு
काकुत्स्थं	கூதராமரைப்பார்த்து	अह्ना	ஒரு பகலிலேயே
मयुवाच	பின்வருமாறு விண்ண	मापयिष्यामि	எழுந்தருளச்செய்
	ப்படுத்துக்கொண்டார்:		கி.தேன்.

पुष्पकं नाम भद्रं ते विमानं सूर्यसन्निभम् । मम भ्रातुः कुबेरस्य राक्षसेनाहृतं वलान् ॥

भद्रं ते	* தேவரீர் இருப்ப	पुष्पकं नाम	புஷ்பகமென்ற
मम	எனது [பெருகட்டும்.	विमानं	கிமானமானது
भ्रातुः	தம்பலனாகிய	राक्षसेन	ராக்ஷசனால்
कुबेरस्य	கூபேரரது	वलान्	பலத்தார்பாய்
सूर्यसन्निभं	சூர்யனை நிகர்த்த	आहृतम्	கொண்டுவரப்பட்டது.

हृतं निर्जित्य संग्रामे कामाक्षं दिव्यमुत्तमम् । त्वदर्थे पालितं चैतत्तिष्ठत्यनुलविक्रम ॥ १० ॥

अनुलविक्रम	* ஒப்பற்ற பிரதர்பம்	उत्तमं	தீர்த்ததம்
	கொண்டவசை!	दिव्यं	தேவமத்தன்மைபுற்ற
संग्रामे निर्जित्य	போரில் வென்று		தமரன
हृतं	கொண்டுவரப்பட்ட	एतत्	இது (கிமானம்)
	தமம்	एदर्थे च	தேவரீருக்காகவே
कामाक्षं	நிலைத்தபடி சொல்ல	पालितं	சாதிக்கப்பட்டு
	வல்லதும்	तिष्ठति	காத்திருக்கிறது.

एवमुक्तस्ततो रामः प्रत्युवाच विभीषणम् । रक्षसां वानराणां च सर्वेषां चोपशृण्वताम् ॥

पूर्वं	இங்ஙனம்	सर्वेषां च	பரவரும்
उक्तः	விக்கிராபிக்கப்பட்ட	उपशृण्वतां	கேட்கையில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	विभीषणं	விபிஷணரைப்
ततः	அப்பொழுது		பார்த்து
रक्षसां	அரக்கர்களும்	प्रद्युवाच	பின்வருமாறு மறுபொ
वानराणां च	வானரர்களும்		ழி புதன் தருகினார் :

पूजितोऽहं त्वया सौम्य साचिव्येन परन्तप । सर्वात्मना च वेश्याभिः सौहृदेनोत्तमेन च ॥

सौम्य	“புண்பசிலனை !	वेश्याभिः च	செயல்களாலும்
परन्तप	சத்ருவம் துறராக !	उत्तमेन	நிறந்த
अहं	நான்	सौहृदेन च	கட்பினாலும்
त्वया	உன்னால்	सर्वात्मना पूजितः	முற்றும் கொள்கிக்க
साचिव्येन	மந்திராலோசனையா		ப்பட்டேன்.

न खल्वेतन्न कुर्यां ते वचनं राक्षसेश्वर । तं तु मे भ्रातरं द्रष्टुं भरतं त्वरते मनः ॥ १८ ॥

मां निर्वर्तयितुं योऽसौ चित्रकूटमुपागतः । शिरसा याचतो यस्य वचनं न कृतं मया ॥

कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् । गुरुंश्च सुहृदंश्च पौरांश्च तनयैः सह ॥

राक्षसेश्वर	“ராக்ஷஸமன்னு !	कृतं न	கொள்ளப்படவில்லை
ते	உனது		மேல
पुत्रव	இந்த	तं	அந்த
वचनं	விண்ணப்பத்தை	भ्रातरं	தம்பியாகிய
कुर्यां न	கொள்ளமாட்டே	भरतं	பரதனையும்
	னென்பது	कौसल्यां च	கௌசல்யாதென்பவரை

न खलु	இல்லவே இல்லை.		யும்
तु	ஆயினும்	सुमित्रां च	சுமித்ரிசு, தென்பா
यः	எந்த		ரை யும்
असौ	இவன்	यशस्विनीं	சித்திரபதியை
मां	என்னை	कैकेयीं	கைகேயி தென்பவரை
निर्वर्तयितुं	நிறும்ப அழைக்கச்		யும்
	செல்வதற்கு	गुरुं च	குரூர் உர்களையும்

चित्रकूटं	சித்திரகூடத்திற்கு	सुहृदः एव च	சுஹ்ருடர்களையும்
उपागतः	வந்தாரனோ	तनयैः सह	புத்திரர்களுடன் கூடிய
शिरसा	முடிதாழ்த்தி	पौरान् च	பட்டணத்து ஜனங்
याचतः	வேண்டிக்கொள்ளும்		களையும்

यस्य	எவனது	इष्टं	காண
वचनं	விண்ணப்பமாவது	मे	எனது
मया	என்னால்	मनः	மனபரனது
		वरते	துடிக்கின்றது.

उपस्थापय मे क्षिप्रं विमानं राक्षसेश्वर । कृतकार्यस्य मे वासः कथंस्विदिह संमतः ॥

राक्षसेश्वर	“ ॥ २३ ॥ ”	कृतकार्यस्य	மேற்கொண்ட காரிய
विमानं	விமானத்தை	मे	நீதை முடிந்ததுவிட்ட
क्षिप्रं	கிரைவாய்	इह	எனக்கு
मे	எனக்கு	वासः	இவ்விடத்தில்
उपस्थापय	அருகில் கொண்டு	कथंस्वित्	வாஸமாதானது
	கிறுத்துவாயாக.	संमतः	எப்படித்தான்
			ஸம்மதமாகும்?

अनुजानीहि मां सौम्य पूजितोऽस्मि विभीषण । मन्युर्न खलु कर्तव्यस्त्वरितं त्वाऽनुमानये॥

सौम्य	“ புண்பாத்தமாவே! ”	मन्युः खलु	கேரபமே
विभीषण	விபிஷண!	कर्तव्यः न	கொள்ளத்தக்கதன்று.
पूजितः अस्मि	பூஜிக்கப்பட்டுகிட்ட	एषा	உன்னிடம்
मां	எனக்கு [தேன்.	स्वरितं	கிரைவாக
अनुजानीहि	விடைகொடுப்பாயாக.	अनुमानये	விடைகொடுக்கின்றேன்.”

राघवस्य तच्चः श्रुत्वा राक्षसेन्द्रो विभीषणः । तं विमानं समादाय तूर्णं प्रतिनिवर्तत ॥
ततः काञ्चनचित्राङ्गं वैदूर्यमयवेदिकम् । कूटगारैः परिक्षिप्तं सर्वतो रजतप्रभम् ॥ २४ ॥
पाण्डुराभिः पताकाभिर्ध्वजैश्च समलंकृतम् । शोभितं काञ्चनैर्हर्म्यैर्होमपद्मविभूषितम् ॥ २५ ॥
प्रकीर्णं किङ्किणीजालैर्मुक्तामणिगवाक्षितम् । घण्टाजालैः परिक्षिप्तं सर्वतो मधुरस्वनम् ॥
यन्मेरुशिखिराकारं निर्मितं विश्वकर्मणा । बहुभिर्भूषितं हर्म्यैर्मुक्तारजतसन्निभैः ॥ २७ ॥
तलैः स्फाटिकचित्राङ्गैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः । महार्हास्तरणोपेतैरुपपद्मं महाधनैः ॥ २८ ॥

राक्षसेन्द्रः	ராகுஷஸென்ட்ரனனுவின	पाण्डुराभिः	கொன்றிய
विभीषणः	விபிஷணர்	पताकाभिः	நிகாண்களானும்
राघवस्य	ராகுவனது	ध्वजैः च	கொடிகளானும்
तच्चः	தருமொழிக்கு	समलंकृतं	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
श्रुत्वा	செவிகாந்தி		
ततः	அப்பொழுது		
काञ्च (चित्राङ्गं)	{ பொன்னுனிழைக்கப் பட்ட கருங்கொண் டதம்	काञ्चनैः	வெவ்விழை
वैदूर्यमयवेदிகं	கவரேயமயவெடிகம் மேடைகளுந்ததும்	हर्म्यैः	உப்பரிக்கைகளால்
कूटगारैः	மண்டபங்களால்	शोभितं	அழகுற்று கிளக்குவதும்
परिक्षिप्तं	நிறைந்ததும்		
सर्वतो	எங்கும்	होमपद्म- विभूषितं	{ பொன்றாமணர் களால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும்
रजतप्रभं	வெள்ளிறுளிகொண்டதும்	किङ्किणीजालैः	சதங்கைகளால்
		प्रकीर्णं	நிறைந்ததும்

சுகாமணி- மவாஸித	முத்துக்களாலும் ரத்தங்களாலும் இனமுத்த ஜன்னல் கொற்றதும்	हृदि, भुवि	கொண்டங்கொண்ட அழகாய் வினக்குவ தும்
घण्टाजालैः परिक्षिप्तं सर्वतः सत्पूरणम्	மணிவரிசைகளால் நிறைந்து எங்கும் ஜெயியவேகை கொண்டதும்	रक्षादिभूषणैः तथैः महाहोमशोभनैः महाभजेः देवैः च	புகழ்க்கற்களையாற்ற தகைகளோடும் நிறந்த வரிப்புகள் விரி க்கப்பட்டவைகளும் விசையுயர் தவைகளும் வைபுரியுகழ்க்கப் பெற்றவைகளையான நிறந்த ஆஸனங்க ளோடு
विश्वकर्मणा मैरुशिखराकारं निर्मितं यव	விசுவகர்மாவினும் மேருபர்வதநிலைந் திற்கொப்பாய் செய்யப்பட்டத எதுவே அதாகிற தும்	उपजं तं विमानं समाश्रय तृणै पतनिवर्ज	உடியதுமாகிய அந்த விமானத்தை சொதுக்கிக்கொண்டு வினாவாய் திரும்பிவந்தார்.
सुकारजतसन्निभैः बहुभिः	முத்துக்களாக் கும் வெ ள் விற்கும்புப்பான பல		

उपस्थितमनाभूयं तद्विमानं मनोजवम् । निवेदयित्वा रामाय तस्यौ तन्न विभीषणः ॥

तन्न विभीषणः रामाय अनाश्रयं मनोजवं	அப்பொழுது விபிஷணர் ராமரிடம் ஒப்பந்ததும் மனோவைகக்கொண் டதுமாகிய	तत् विमानं उपस्थितं निवेदयित्वा तस्यौ	அந்த விமானத்தை உந்திஒப்பதாய் நிவேதித்த சார்ந்தவர்கள்.
--	--	---	---

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे चतुर्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 20329

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 5654

पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—கந்திரிசுபத்தனத்தாடக வரிக்கம் ॥ 5654 ॥

वानरसेनारसमाननम्—வானரசேனாசைனை செபத்திடைக (திரிப்பக).

उपस्थितुं तु तं दृष्ट्वा पुष्पकं पुष्पभूषितम् । अविदूरस्थितो रामं मन्युवाच विभीषणः ॥

अविदूरस्थितः विभीषणः रामं दृष्ट्वा तं पुष्पभूषितं	அருகில் திற்கும் விபிஷணர் ராமரைப் பார்த்து அந்த புகழ்க்களையாற்றக்கரித் கொண்ட	पुष्पकं उपस्थितं तु मन्युवाच	புகழ்க்களிமானத்தை உந்திஒட்டதாய் து அப்பொழுது விண்ணப்பித்தாக் கொண்டார்.
---	---	---------------------------------------	---

स तु बद्धाञ्जलिः प्रहो विनीतो राक्षसेश्वरः । अववीचरयोपेतः किं करोमीति राघवम् ॥

சு:	அந்த	ரஹ்ய	பரபாப்புடன்
प्रहो:	பக்திகொண்டவரும்	उपेतः	கடியவராய்
विनीतः तु	வினயசம்பன்னரு	राघवं	ஸ்ரீராமரிடம்
	மான	किं करोमि	'அடியென் செய்கிற
राक्षसेश्वरः	ராக்ஷஸமன்னர்	इति	என்று [தென்ன]
बद्धाञ्जलिः	கைகடப்பிக்கொண்டு	अववीत्	வினாவினார்.

तमववीन्महातेजा लक्ष्मणस्योपशृण्वतः । विमृश्य राघवो वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतम् ॥

महातेजा:	மகாதேஜஸ்வரிய	तं	அவரை
राघवः	ஸ்ரீராமர்	स्नेहपुरस्कृतं	அன்பு தரும்பிய
विमृश्य	ஆலோசித்து	वाक्यं	சொல்லொன்றை
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணர்	इदं	பின்வருமாறு
उपशृण्वतः	தேட்டுக்கொண்டிருக்	अववीत्	புகன்றருளினார்:
	கையில்		

कृतप्रयत्नकर्माणो विभीषण वनौकसः । रत्नैर्यैश्च विविधैर्भूषणैश्चापि पूजय ॥ ४ ॥

विभीषण	* விபிஷண !	अर्थैः च	பொருள்களாலும்
कृतप्रयत्नकर्माणः	முடிக்கப்பட்ட அரிய	विविधैः	பலவகை
	செயல்களுடைய	भूषणैः च अपि	ஆபரணங்களாலும்
वनौकसः	வானரர்களை	पूजय	உபசரிப்பாயாக.
रत्नैः	ரத்னங்களாலும்		

सहैभिरजिता लङ्का निर्जिता राक्षसेश्वर । हृष्टैः प्राणभयं त्यक्त्वा संग्रामेष्वनिवर्तिभिः ॥

राक्षसेश्वर	* ராக்ஷஸமன்ன !	संग्रामेषु	போர்களில்
अजिता	வெல்லப்படாத	अनिवर्तिभिः	புதங்கொடாதவர்களு
लङ्का	இலங்கையானது		மீரன
प्राणभयं	உயிரில் பயத்தையும்	एभिः सह	இவர்களுடன்கூடி
त्यक्त्वा	விட்டொழித்து		(வானரர்களுடன்)
हृष्टैः	உத்ஸாஹங்கொண்ட	निर्जिता	ஜெதிகப்பட்டது.
	வர்களும்		

त इमे कृतकर्माणः पूज्यन्तां सर्वानराः । धनरत्नप्रदानेन कपैषां सकलं कुरु ॥ ६ ॥

कृतकर्माणः	* மேற்கொண்ட காரிய	पूज्यन्तां	உபசரிக்கப்பட்டும்.
	ங்களை செய்துமுடித்த	एषां	இவர்களுடைய
ते	அந்த	कर्म	காரியத்தை
इमे	இந்த	सकलं	பயன்பெற்றதாய்
सर्वानराः	எல்லா வானரர்களும்	कुरु	செய்வாயாக.
धनरत्नप्रदानेन	{ பொருள்களுடைய		
	வும் இரத்தினங்களு		
	டையவும்கொண்டபால்		

एवं सम्मानितायैते मानार्हा मानद त्वया । भविष्यन्ति कृतज्ञेन निर्भृता हरियूथपाः ॥७॥

मानद	"மனியானைதமனப்ப வணை !	கூடென	தெய்வநன் றியுணர்ந்தவ
मानार्हा:	மொருப திக்துறியர் களரண்	சுவா	உன்னால் [ஊதிய
पूते	ஆந்த	एवं	மேற்கண்டவாறு
हरियूथपाः च	வாவாசேனை ந்தனைவர் கனும்	संमानिताः	கௌரவிக்கப்பட்ட வர்களாய்
		निर्भृता	சந்தேதாவதற்கொண்ட
		भविष्यन्ति	ஆவார்கள். [வர்களாய்

त्याग्निं संघहीतारं सानुक्रोशं यशस्विनम् । सर्वे त्वामवगच्छन्ति ततः संशोधयाम्यहम् ॥

सर्वे	"யாவரும்	यशस्विनं	புகழ்மிக்கவனாயும்
त्वां	உன்னை	अवगच्छन्ति	ஆழிவார்கள்.
त्याग्निं	கொண்டயா வரியாயும்	ततः	ஆகையால்
संघहीतारं	ஆதரிப்பவனாயும்	अहं	நான்
सानुक्रोशं	தனையுள்ளவனாயும்	संशोधयामि	எதிர்த்துரைக்கின் தேன்.

हीनं रतिगुणैः सर्वैरभिहन्तारमाह्वे । त्यजन्ति वृषति सैन्याः संविश्राप्तं नरेश्वरम् ॥९॥

रतिगुणैः	"மனதைதக்களிப்படுக் கும் குணங்கள்	नरेश्वरं	இளங்குருக்கதிபதிய
सर्वैः	யாவற்றாலும்	ते	ஆந்த [மான்
हीनं	குன்மனம்	वृषति	மன்னனை.
आह्वे	போரில்	सैन्याः	சைன்யங்கள்
अभिहन्तारं	போரிடுபவனும்	संविश्राः	மனம் குன்றியவர் களாய்
		त्यजन्ति	சகல தேவன் றார்கள்.

एवमुक्तस्तु रामेण वानरांस्तान्विभीषणः । रत्नायैः संविभागेन सर्वानेवाभ्यपूजयत् ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	सर्वान् एव	யாவரையும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	संविभागेन	முறைப்படிவாய்
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	रत्नायैः	ரத்தனங்களாலும்
विभीषणः तु	விபிஷணரும்		பொருள்களாலும்
तान्	அந்த	अभ्यपूजयत्	பூஜித்தார்.
वानरान्	வானரர்கள்		

ततस्तान्पूजितान्दृष्ट्वा रत्नैर्यैश्च यूथपान् । आसुरोह ततो रामस्तद्विमानमनुत्तमम् ॥ ११ ॥

अङ्केनादाय वैदेहीं लज्जमानां यशस्विनीम् । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विक्रान्तेन धनुष्मता ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	रत्नैः	ரத்தனங்களாலும்
ततः	அப்பொழுது	अयैः च	பொருள்களாலும்
तान्	அந்த	पूजितान्	பூஜிக்கப்பட்டவர்
यूथपान्	யுதனை ந்தவையர்களை		களாய்

इडा	கவனித்து	यशस्विनी	சீர்த்திமதியுமாகிய
ततः	அதன்மேல்	वैदेही	ஜானகிதேவியை
आता	தம்பியும்	अङ्गुल	மடிமீது
विक्रान्तेन	பார்க்கிரமசாலியும்	आश्रय	கொண்டு
पुनर्मता	வில்லாளியுமாகிய	तन्	அந்த
छद्मणेन सह	ஸக்த்மணருடன்கூட	अनुचमं	சிறந்த
लज्जमानां	ஸஜ்ஜைகொண்டவ	विमानं	விமானத்தின்மீது
	ளும்	आश्रोह	ஏறினார்.

अत्रवीच विमानस्थः पूजयन्सर्ववानरान् । सुग्रीवं च महावीर्यं काकुत्स्थः सविभीषणम् ॥

विमानस्थः	விமானத்தில் வீற்றி	सर्ववानरान् च	எல்லா வானரர்
काकुत्स्थः	கூராமர் [ருக்கும்		களையும்
महावीर्यं	மகாவீர்யவானாகிய	पूजयन्	கொண்டாடியவராய்
सविभीषणं	ஸிபிஷணருடன் கூடிய	अमवीत्	பின்வருமாறு புகள்
सुग्रीवं च	சுகரீவனையும்		தருகினார்;

मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरोत्तमाः । अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं प्रतिगच्छत ॥ १४ ॥

भवद्भिः	உங்களால்	वानरोत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்
मित्रकार्यं	மித்திரர்களின்	सर्वे	யாவரும்
	கடனமயானது	मया	என்னால்
इदं	இப்பொழுது	अनुज्ञाताः	விடைகொடுக்கப்பட்ட
कृ	செய்துமுடிக்கப்பட்ட	यथेष्टं	சகமாய் [டவர்களால்
	டது.	प्रतिगच्छत	சென்றுவாருங்கள்.

यत्तु कार्यं वयस्येन सुहृदा वा परन्तप । कृतं सुग्रीव तत्सर्वं भवताऽधर्मभीरुणा ॥ १५ ॥

परन्तप	"சத்ருஸம்ஹாசகராகிய	कार्यं	செய்யப்படவேண்டிய
	வது	तत्	அது [யதோ
सुग्रीव	சுகரீவ!	सर्वं तु	எல்லாமும்
वयस्येन	நண்டனூல்தானாகட்டும்	अधर्मभीरुणा	அதர்மத்தில் அச்சம்
सुहृदा वा	பக்திகொண்டவனூல்	भवता	உன்னால் [கொண்ட
	தானாகட்டும்	कृतम्	செய்துமுடிக்கப்பட்ட
यत्	எது		டது.

किष्किन्धां प्रतियाह्याशु स्वसैन्येनाभिसंहृतः ॥ १६ ॥

स्वसैन्येन .	"தனதுசேனையால்	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
अभिसंहृतः	சூழப்பட்டவனாய்	आशु	விரைவாய்
		प्रतियाहि	திரும்பிச்செல்வாயாக.

स्वराज्ये वस लङ्कायां मया दत्ते विभीषण । न त्वां धர்पयितुं शक्ताः सेन्द्रा अपि दिवौकसः ॥

விभीஷண	"விபிஷணன்!	त्वां	உன்னை
मया	என்னால்	सेन्द्राः	இந்திரனுன் எரிட்ட
दत्ते	கொடுக்கப்பட்ட	दिवौ इमः अपि	தேவர்களும்தான்
स्वराज्ये	சொக்தரரசுமான்	धर्पयितुं	தனகக்க
लङ्कायां	இலங்கையில்	शक्ताः न	வல்லாஸ்ஸர்.
वस	வசித்துவருவாயாக.		

अयोध्यां प्रतिप्रास्यामि राजधानीं पितुर्मम । अभ्यनुज्ञातुमिच्छामि सर्वाभ्यामन्त्रयापि वः ॥

मम	"என்னது	अभ्यनुज्ञातु	வினாடகொடுக்க
पितुः	தந்தையாரது	इच्छामि	வேண்டுகிறேன்.
राजधानीं	ராஜதானியாகிய	वः	உங்கள்
अयोध्यां	அயோத்திக்கு	सर्वान् च	யாவரிடமும்
प्रतिप्रास्यामि	செல்வேன்.	आम स्यामि	சொல்லித்தொன்னை மேன்."

एवमुक्तास्तु रामेण वानरास्ते महाबलाः । उचुः प्राञ्जलयो रामं राक्षसश्च विभीषणः ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	विभीषणः च	விபிஷணரும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्राञ्जलयः	அஞ்சலிஹஸ்தர் களாய்
उक्ताः	சொல்லப்பட்ட	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
ते	அந்த	उचुः	{ பின்வருமாறு வின் எப்பித்துக்கொண்டார்கள்:
महाबलाः	மகாபலசாலிகளான		
वानराः तु	வானரர்களும்		
राक्षसः	ஆரக்கராகிய		

अयोध्यां गन्तुमिच्छामः सर्वात्रयतु नो भवान् । उद्युक्ता विचरिष्यामो वनानि नगराणि च॥

अयोध्यां	"அயோத்திக்கு	मयु	அழைத்துச்செல் விசாக.
गन्तुं	வர	उद्युक्ताः	இக்காதகொண்டவர்
इच्छामः	விரும்புகின்றோம்.	वनानि	காடுகளிலும் [களாய்
भवान्	தேவரீர்	नगराणि च	நகரங்களிலும்
नः	எங்கள்	विचरिष्यामः	தஞ்சரிப்போம்.
सर्वान्	எல்லோரையும்		

दृष्ट्वा त्वामभिषेकार्द्रं कौसल्यामभिवाद्य च । अचिरेणागमिष्यामः स्वान् गृहान् वृषतेः सुत ॥

वृषतेः	"சக்கிரவர்த்திரின்	कौसल्यां	கௌசலாதேவியை
सुत	கிருக்குமாரனே,	अभिवाद्य च	நமஸ்கரித்துவிட்டு
त्वां	தேவரீரை	अचिरेण	சக்கிரமாகவே
अभिषेकार्द्रं	பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவராய்	स्वान् गृहान्	எங்களுடைய இடங்களுக்கு
दृष्ट्वा	தரிசித்துவிட்டும்	आगमिष्यामः	கிரும்பிச்செல்லோம்."

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा वानरैः सविभीषणैः । अब्रवीद्राघवः श्रीमान्ससुग्रीवविभीषणान् ॥

सविभीषणैः	விபிஷணருள்விட்ட	तु	அப்பொழுது
वानरैः	வானரர்களால்	ससुग्रीव-	ஸக்கீவனுடனும்
एवं	மேற்கண்டவாறாய்	विभीषणान्	விபிஷணருடனும்
उक्तः	கிஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட		கூடவிருக்கும்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும் [வரும்]		அவர்களைப்பார்த்து
श्रीमान्	ஸ்ரீமான்னுமாகிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொ
राघवः	ஸ்ரீராமர்		ழிந்தருளினார் :

प्रियात्प्रियतरं लब्धे यदहं समुहजनः । सर्वैर्भवद्भिः सहितः प्रीतिं लप्स्ये पुरीं गतः ॥

अहं	"நான்	प्रीतिं	சந்தோஷமுடைய
भवद्भिः	உங்கள்	लब्धे	அடைவேன்.
सर्वैः सहितः	யாவரோடும்சுடி	यत्	என்ற இக்காரணத்
समुहजनः	நண்பர் வாக்கத்து		தால்
	டன் கூடியவனாய்	प्रियात्	ஆனந்தத்தினும்
पुरीं	நகருக்கு	प्रियतरं	பிக்க ஆனந்தமானது
गतः	சென்று	लब्धम्	அடையப்பட்டது.

क्षिप्रमारोह सुग्रीव विमानं वानरैः सह । त्वमध्यारोह सामात्यो राजसेन्द्र विभीषण ॥

सुग्रीव	"சக்கீவ,	राजसेन्द्र	அரசர்கமன்னனாகிய
वानरैः सह	வானரர்களுடன்கூட	विभीषण	விபிஷண !
क्षिप्रं	கிரைவாய்	सामात्यः	மன்கிரிமர்களுடன்
विमानं	விமானத்தில்	त्वं	நீயும் [கூட
आरोह	ஏறுவாயாக.	अध्यारोह	ஏறுவாயாக."

ततस्तत्पुष्पकं दिव्यं सुग्रीवः सह सेनया । अध्यारोहस्वरञ्छीघ्रं सामात्यश्च विभीषणः ॥

ततः	அப்பொழுது	अध्यारोहन्	ஏறிக்கொண்டான்.
सुग्रीवः	சக்கீவன்	सामात्यः	மன்கிரிமர்களுடன்
सेनया सह	சேனையுடன்கூட		கூட
शीघ्रं	கிரைவாய்	विभीषणः	விபிஷணரும்
तत्	அந்த	स्वम्	தனதாய்
दिव्यं	உத்தமமான	च	அவ்விதமே ஏறிக்
पुष्पकं	புஷ்பகவிமானத்தில்		கொண்டார்.

तेष्वारुहेषु सर्वेषु कौवेरं परमासनम् । राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपात विहायसम् ॥ १६ ॥

तेषु	அவர்கள்	राघवेण	ஸ்ரீராமரால்
सर्वेषु	யாவரும்	अभ्यनुज्ञातं	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட
आसनेषु	ஏறிக்கொண்டவள்		தாய்
कौवेरं	குபேரரது [வில்]	विहाय	ஆகாயத்தில்
परमासनं	விமானமானது	उत्पपात	கிளம்பிற்று.

ययौ तेन विमानेन हंसयुक्तेन भास्वता । प्रहृष्ट्य प्रतीतश्च ययौ रामः कुबेरवत् ॥ १७ ॥

ராம:	ஸ்ரீராமர்	யயௌ	சென்றார்.
ஹ்ஸயுக்தேன	அன்னப்பறவைகளு டன்கூடியதும்	குவேரவத்	குபேரன் போலவே
மாஸ்வதா	பிரகாசிக்கின்றது	மஹ: ச	ஆனந்தங்கொண்ட வரையும்
தேன	அந்த [மான	மரீத: ச	கொண்டாடப்பட்ட வரையும்
விமானேன	விமானத்திலேறிக் கொண்டு	யயௌ	விளங்கினார்.

ते सर्वे वानरा हृष्टा राक्षसाश्च महाबलाः । यथासुखसंवाधे दिव्ये तस्मिन्नुपाविशन् ॥

ஹ: ச	உத்தம ஹங்கொண்ட வர்களும்	இவ்	தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த
மஹாவல:	மகாபலசரஸிகளுமான	தஸிமந்	அதில் (விமானத்தில்)
வானர:	வானரர்களும்	யதாஸுக்	சுகமாயும்
ராக்ஷச:	அரக்கர்களான	அஸஸ்ய	வருத்தமில்லாமலும்
தே	அவர்கள்	உபாவிஸந்	உட்கார்ந்திருந்தார் கள்.
சர்வே ச	யாவரும்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

भावितः श्लोकः 20357

युद्धकाण्डे भाविनः श्लोकः 5682

पञ्चविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—आन्तीरुपत्तानुवत्तु षष्ठ्यं ॥ १२६ ॥

सीतायै तत्तद्देशप्रदर्शनम्—சீதாதேவிக்கு அந்தந்த தெசக்களை காண்பிப்பது.

अनुज्ञातं तु रामेण तद्विमानमनुत्तमम् । उत्पपात महामेघः श्वसनेनोद्धतो यथा ॥ १ ॥

து	அப்பொழுது	மஹமே:	பெரும் மேகமானது
ராமேன	ஸ்ரீராமால்	சுவசனே	சாற்றும்
அனுஜாத்	ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட	உத்த:	எவப்பட்டு
தத்	அந்த	யதா	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அனுத்தம	மிக உத்தமமான	உபபாத	உட்பப் பறந்துகொண் றது.
விமானம்	விமானமானது		

पातयित्वा ततश्चक्षुः सर्वतो रघुनन्दनः । अब्रवीन्मैथिलीं सीतां रामः शशिनिभाननाम् ॥

ரஹுநந்தன:	ரகுநாநதிகராகிய	சாஸினிபானநா	{ சந்திரனை யொத்த முக மண்டலம் படைக்கப் பெற்றவளும்
ராம:	ஸ்ரீராமர்	மேயிலி	கனகத் திருமகளுமா கிய
தத:	அப்பொழுது	சீதா	வரீதாதேவியைப் பார்த்து
சர்வத:	காற்புறமும்	அவவீத்	கின்வருமாறு மொழிந்தார்:
சக்ஷு:	பார்வைவை		
பாதயித்வா	செய்துத்		

कैलासशिखराकारे त्रिकूटशिखरे स्थिताम् । लङ्काभीक्ष्व वेदेहि निर्मितां विश्वकर्मणा ॥

வேடி	"ஜானகி!	स्थिता	இருக்கின்றதும்
கேலாசशिखराकारे	கைலாசशिखரத்தை	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவால்
	யொத்த	निर्मितां	கிருத்திக்கப்பட்டது
त्रिकूटशिखरे	திரிகூடபர்வதத்தின்	लङ्का	இலங்கையை [மான]
	கிரத்தில்	ईक्ष्व	பார்ப்பாய்.

एतदायोधने पश्य मांसशोणितकर्दमम् । हरीणां राक्षसानां च सीते विशसनं महत् ॥४॥

सीते	"சீதாய்!	महत्	பெரும்
मांसशोणितकर्दमम्	{ மாம்சத்தாலும் ரத் தந்தாலும் சேருகிய தும்	विशसनं	கொலையுற்றதுமாகிய
हरीणां	வானரர்களுடையவும்	एतत्	இந்த
राक्षसानां च	ஆரக்கர்களுடையவும்	आयोधने	பேரக்களத்தை
		पश्य	பாராய்.

अत्र दत्तवरः शेते प्रमाथी राक्षसेश्वरः । तव हेतोर्विशालाक्षि रावणो निहतो मया ॥५॥

विशालाक्ष	"தடங்கண்ணாய்!	रावणः	ராவணன்
अव	இவ்விடத்தில்	तव हेतोः	உனது காரணமாய்
राक्षसेश्वरः	ஆரக்கர்மன்னனும்	मया	என்னால்
दत्तवरः	வரக்கள் பெற்றவனும்	निहतः	கொல்லப்பட்ட
प्रमाथी	தாழ்மைகளுமான	शेते	சாய்ந்துகிடக்கின்றான்.

कुम्भकर्णोऽत्र निहतः प्रहस्तश्च निशाचरः । धूम्राक्षश्चात्र निहतो वानरेण हनुमता ॥६॥

अव	"இவ்விடத்தில்	अत्र च	இவ்விடத்தில்தான்
कुम्भकर्णः	கும்பகர்ணன்	वानरेण	வானரராகிய
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	हनुमता	ஹனுமரால்
निशाचरः	அரக்கனாகிய	धूम्राक्षः	தும்ராசுதன்
प्रहस्तः	பிரகஸ்தனும்	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
च	ஆவ்விதமே கொல்லப் பட்டான்.		

विद्युन्माली हतश्चात्र सुषेणेन महान्मना

॥ ७ ॥

अव च	"இவ்விடத்தில்தான்	महान्मना	மகா ஆற்றல்கொண்ட
विद्युन्माली	வித்யுன்மாலிவென்	सुषेणेन	ஸுஷேணனால்
	பவன்	हतः	கொல்லப்பட்டான்.

लक्ष्मणेनेन्द्रजिघात्र रावणिनिहतो रणे । अङ्गदेनात्र निहतो विकटो नाम राक्षसः ॥८॥

अत्र च	இவ்விடத்தில்தான்	अव	இவ்விடத்தில்
रणे	பேரளில்	अङ्गदेन	அங்கதனால்
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணனால்	विकटः नाम	விகடன் என்ற
रावणिः	ராவணனுடையவ	राक्षसः	ஆரக்கன்
इन्द्रजित्	இந்திரஜித்து [னாகிய]	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.		

एतत्तु दृश्यते तर्था समुद्रस्य वरानने । यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुपिता वयम् ॥१५॥

वरानने	"கந்தரி !	वयं	நாங்கள்
एतत्	இதோ	सागरं	சமுத்திரத்தை
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தின்	उत्तीर्य	தாண்டி
तर्था	கரை	तां	அந்த
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	रात्रि	ராத்திரியை
यत्र तु	எதுவோ அதில்தான்	उपिता:	சுழித்தோம்.

एष सेतुर्मया बद्धः सागरे सलिलार्णवे । तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥१६॥

विशालाक्षि	"தடங்கண்ணாப்!	नलसेतुः	நலசேதுவென்ற
तव हेतोः	உனதுகாரணமாக	एषः	இஃத
सलिलार्णवे	நீர்சிறைந்த	सेतुः	அணையானது
सागरे	சமுத்திரத்தில்	मया	என்னால்
सुदुष्करः	கட்டுவதற்கரிய	बद्धः	கட்டப்பட்டது.

पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि वरुणालयम् । अपारमभिगर्जनं शङ्खशुक्तिनिषेवितम् ॥१७॥

वैदेहि	"ஐனகி!	अभिगर्जनं	முழங்குவதும்
अक्षोभ्यं	கலக்கமுடியாததும்	शङ्खशुक्ति- निषेवितं	சங்குகளாலும் முத் துச்சிப்பிகளாலும் நிறைந்ததுமான
वरुणालयं	வருணனுக்கிர்ப்புட மானதும்	सागरं	சமுத்திரத்தை
अपारं	கவரவில்லாததும்	पश्य	பாராய்.

हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिलि । विश्वमार्थं हनुमतो भिक्षा सागरमुत्थितम् ॥

मैथिलि	"ஐனகி!	अथि	வெளிவந்த
हनुमतः	ஹனுமாருக்கு	काञ्चनं	பொன்மயமான
विश्वमार्थं	காப்பாறுவதற்காக	हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं	ஹனுமதுச்சிதிரைத் டத்தை
सागरं	சமுத்திரத்தை	पश्य	பாராய்.
भिक्षा	பிசகதுகொண்டு		

एतत्कुक्षौ समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ॥ १९ ॥

समुद्रस्य	"சமுத்திரத்தின்	एतत्	இது
कुक्षौ	கடுவில்	स्कन्धावारनिवेशनम्	சேலைநிகட்டங்கள் தங்குமிடம்.

एतत्तु दृश्यते तर्था सागरस्य महान्वनः । सेतुवन्ध इति ख्यातं त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ॥

शुभं पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥ २० ॥

सेतुवन्धः इति	"சேதுவந்தம் என்று	अभिपूजितं	கொண்டாடப்பட்ட
शुभं	புகித்தமானதும்	शुभं	கலந்தருவதும் [தூம்]
पवित्रं	முவுமகத்தானதும்	परमं	மிகவும்
महापातकनाशनम्			

பவித்ர	பாவனாபாண தூர்	மாபாஸ	கரும்புத் திரத்தின்
மஹாபாதகநாசன	பெருந்தா பாதகங்களை ஒழிக்கவல்ல தூமாண	நீய	கணாயாண து
மஹாத்மன:	மகா த்மாணா கிய	நுந நு	இரேகா
		நுநந	காணப்படுகின்ற து.

அந் து பூர்வ மஹாதேவ: பஸாஹபகரோஷபு:

॥ ௨௧ ॥

அந	" இவ்விடத்தில்	மஹாதேவ:	கிவொருபான்
பூர்வ	முன்பு	பஸாஹபகரோ	புணர்ச்சி செய்தார்.
பஸு:	சர்வசக்தராகிய		

அந் து ராஜசரணோஷபாஜகாம விபிஷண:

॥ ௨௨ ॥

அந	" இங்கு	விபிஷண:	விபிஷணன்
அய	இந்த	பாஜகாம	வந்தான்.
ராஜசரண:	ராஜசரணாக் கணாகிய		

ஏவா சா டுஷ்யதே சீதே கிஷ்கிந்தா சிவகானநா । சுயாவஸ்ய புரி ரம்யா யந் தாநி மயா ஹ:॥

சீதே	" சீதாய்!	ஏவா	இந்த
யவ	எங்கு	சுயாவஸ்ய	சுயாவஸ்ய து
மயா	என்னால்	ரம்யா புரி	அழகிய பகாண
தாநி	வாணி	சிவகானநா	அழகியகோகணத்திற்கு
ஹ:	கொண்டப்பட்டாடு	கிஷ்கிந்தா	கிஷ்கிந்தை
சா	அந்த	டுஷ்யதே	காணப்படுகிறது."

அத டுஷ்ய புரி சீதா கிஷ்கிந்தா வாலிபாலிதா । அந் தாநி வந்ய ராம பணயமாஹவா ॥

அத	அப்பொழுது	பணயமாஹவா	அண்டவன் அச்சம் கொண்டவனாய்
சீதா	சீதாதேவி	ராம	பூதராமன்
வாலிபாலிதா	வாலியால் பரிபாலிக்	பரிந	வணக்கமாய்
கிஷ்கிந்தா	கிஷ்கிந்தை [கப்பட்ட	வந்ய	சொந்தொண்டை
புரி	நகரை	அதவீத	விவருவாது கொ ழிந்தான்.
டுஷ்ய	பார்க்கு		

சுயாவஸ்யபாஸ்யாபிஸ்தாராமபுஷ்யதே வ । அந்யேபா வானரேந்திரா ஸ்ரீபி: பரிவதா ஹம் ॥

மநுமிச்சே சஹாயோத்யா ராஜதானி த்வயாஹவ ॥ ௨௩ ॥

அநய	"கண சகமற்ற	ஸ்ரீபி:	பரிவதாஹம்
நுப	சக்திரவரத்தியாடு!	பரிவதா டி	அழகியபட்டவனாகிவி
அஹ	நான்	அவாஸ	செவ? குடன்குட
தாமபுஷ்யதே:	தாமபுஷ்யதே	ராஜதானி	ராஜதானியாகிய
சுயாவஸ்யபாஸ்யா:	சுயாவஸ்ய பரிவதா பரிவதாஹம்	அந்யே	அந்யேத்திக்கு
அந்யே	மநுமிச்சே	மநு	செல்ல
வானரேந்திரா	வானரேந்திராக்களின்	ஹம்	விருமபுகித்தேன்."

एवमुक्तोऽथ वैदेह्या राघवः प्रत्युवाच ताम् । एवमस्तिवति किष्किन्यां प्राप्य संस्थाप्य राघवः॥
विमानं प्रेक्ष्य सुग्रीवं वाक्यमेतदुवाच ह ॥ २६ ॥

अथ	அப்பொழுது	राघवः	ஸ்ரீராமர்
वैदेह्या	சீதாதேவியால்	किष्किन्यां	கிஷ்கிந்தைக்கு
एवं	மேற்கண்டவாறு	प्राप्य	வந்து
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	विमानं	விமானத்தை
राघवः	ஸ்ரீராமர்	संस्थाप्य	நிறுத்தி
तां	அவளைப்பார்த்து	सुग्रीवं	சுகரீவனை
एवं	‘அப்படியே	प्रेक्ष्य	பார்த்து
अस्तु	ஆகட்டும்’	एतत्	பின்வரும்
इति	என்று	वाक्यं	சொல்லை
प्रत्युवाच	பதிலுரைத்தார்.	उवाच ह	மொழிந்தார்:

ब्रूहि वानरशार्दूल सर्वान्वानरपुङ्गवान् । स्वदारसहिताः सर्वे ह्ययोध्यां यान्तु सीतया ॥

वानरशार्दूल	* वा नशोर शार्दूल !	सर्वे हि	யாவரும்
सर्वान्	எல்லா	स्वदारसहिताः	தனது பத்தனிகளுடன் கடினவர்களால்
वानरपुङ्गवान्	வானசோரத்தமர்களை	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
	யும்	सीतया	சீதைபுடன்
ब्रूहि	பின்வருமாறு ஆக்ஞா பிப்பாய்.	यान्तु	புறப்பட்டுவரட்டும்.

तथा त्वमपि सर्वाभिः स्त्रीभिः सह महाबल । अयोध्यां याहि सीतायाः काम एष प्रपूर्यताम्॥

अभित्वरस्व सुग्रीव गच्छामः पुवगेश्वर ॥ २८ ॥

महाबल	* महाबलस्य लिये !	एषः	இந்த
तथा	அங்ஙனம்மே	कामः	மனோரதம்
एवं अपि	நீயும்	प्रपूर्यतां	பூர்த்திசெய்யப்பட்ட டும்.
सर्वाभिः	எல்லா	पुवगेश्वर	வானரமன்னனாகிய
स्त्रीभिः	மனைவிகளுடன்	सुग्रीव	சுகரீவ !
सह	கூட	अभित्वरस्व	தரிதப்படுத்துவா வாக.
अयोध्यां	அயோத்திக்கு	गच्छामः	புறப்பட்டுவரம்.
याहि	புறப்படுவாயாக.		
सीतायाः	சீதைபுடன்		

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणामितनेजसा । वानराधिपतिः श्रीमांस्तैश्च सर्वैः समावृतः ॥

प्रविश्यान्तःपुरं शीघ्रं तारामुद्गीक्ष्य सोऽब्रवीत् ॥ २९ ॥

अनितनेजसा	ஒப்பின மகிமை கொண்ட	श्रीमान्	ஸ்ரீமானும்
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	वानराधिपतिः	வானரமன்னனுமாயி
एवं	மேற்கண்டவாறு	सुग्रीवः	சுகரீவன்
उक्तः	சொல்லப்பட்டவனும்	तु	அப்பொழுது
		तः	அவர்கள்

तारया चाभ्यनुज्ञाताः सर्वा वानरयोषितः । नेपथ्यं विधिपूर्वेण कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥
अध्यारोहन्विमानं तस्मीतादर्शनकाङ्क्षया । दृष्ट्वा सीतां ततः सर्वा विस्मिता वाग्भिरीडिरे ॥

தாரயா	தாரையாவால்	தவ் விமான	அந்த விமானத்தில்
अभ्यनुज्ञाताः	ஆக்குநாடுபிக்கப்பட்ட	अध्यारोहन्	ஏறினார்கள்.
वानर योषितः	வானர யோசீகள்	ततः	அங்கு
सर्वाः च	யாவரும்	सर्वाः	யாவரும்
नेपथ्यं	அஸங்கராத்தையும்	सीतां	வீதாதேவியை
विधिपूर्वेण	முறைப்படி	दृष्ट्वा	தரிசித்து
प्रदक्षिणं	மடஸ்கராத்தையும்	विस्मिताः	ஆச்சர்யங்கொண்ட வர்களாய்
कृशा अपि च	செய்துவிட்டும்	वाग्भिः	மொழிகள் கொண்டு
सीतादर्शनकाङ्क्षया	வீதாதேவியைக்காண ஆவதுடன்	ईडिरे	குதித்தனர்.

ताभिः सहोत्थितं शीघ्रं विमानं प्रेक्ष्य राघवः । कश्यमूकसमीपे तु वैदेहीं पुनरब्रवीत् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	तु	அப்பொழுது
विमानं	விமானத்தை	कश्यमूकसमीपे	ரிசயமுக சமீபத்தில்
ताभिः सह	அவர்களுடன்கூட	वैदेहीं	ஜானகிதேவியைப்
शीघ्रं	விரைவாய்	पुनः	மீளவும் [பார்த்து
उत्थितं	உயர்த்தினம்புயதாய்	अब्रवीत्	கின்வருமாறு மொழிந்தார் :
प्रेक्ष्य	கவனித்து		

दृश्यतेऽसौ महान्सीते सविद्युदिव तोयदः । कश्यमूको गिरिश्रेष्ठः काञ्चनैर्धातुभिर्वृतः ॥

सीते	"வீதாய்!	गिरिश्रेष्ठः	பர்வதேவாத்தமமார்
महान्	பெரிதும்		னது
काञ्चनैः	பொன்	सविद्युत्	மின்னல்களுடன்
धातुभिः	தாதுக்களால்		கடிய
वृतः	நிறைந்ததுமான	तोयदः इव	மேகம் எவ்வண்ணம்
असौ	இந்த		மொழுவண்ணமே
कश्यमूकः	ரிசயமுக	दृश्यो	காணப்படுகிறது.

अत्राह वानरेन्द्रेण सूर्यावेण समागतः । समयश्च कृतः सीते वधार्थं वालिनो मया ॥

सीते	"வீதாய்!	मया	என்னால்
अत्र	இவ்விடத்தில்	वालिनः	வாலினைது
अहं	நான்	वधार्थं	வதைக்காக
वानरेन्द्रेण	வானரமன்னனுக்கிய	समयः च	பிரதிக்ஷையும்த
सूर्यावेण	சூர்யவேனோடு	कृतः	செய்யப்பட்டது.
समागतः	நடப்புற்றேன்.		

पर्णशाला तथा चित्रा दृश्यते शुभदर्शना । यत्र त्वं राक्षसेन्द्रेण रावणेन हता बलात् ॥

யல	"எங்கு	தயா	அப்படிப்பட்ட
त्वं	நீ	चित्रा	அழகியதும்
राक्षसेन्द्रेण	ராக்கசைமன்னனாகிய	शुभदर्शना	மங்களமான தோற்ற
रावणेन	ராவணனால்		முற்ற துமான
बलात्	பலாத்காரமாய்	पर्णशाला	பர்ணசாலை
हता	அடக்கிக்கப்பட்டனை	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
	யோ		

एषा गोदावरी रम्या प्रसन्नसलिला शिवा । अगस्त्यस्याश्रमो ह्येष दृश्यते पश्य मैथिलि ॥

एषा	"இது	मैथिलि	ஜானகி!
रम्या	அழகியதும்	एषः	இதோ
प्रसन्नसलि	தெளிந்த இளமுற்ற	अगस्त्य	அகஸ்தியரது
ला	தும்	आश्रमः हि	ஆசிரமமும்
शिवा	பாவனமான துமான	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
गोदावरी	கோதாவரீர்தி.	पश्य	பாராய்!

दीप्तशैवाश्रमो ह्येष सुतीक्ष्णस्य महात्मनः

॥ ४६ ॥

महात्मनः	"மகா தீமாவாகிய	आश्रमः एव च	ஆசிரமமும்
सुतीक्ष्णस्य	சுதீக்ஷணரது	एषः हि	இதோ தான் இருக்
दीप्तः	இவ்விக்கும்		கிறது.

वेदेहि दृश्यते चात्र शरभङ्गाश्रमो महान् । उपयातः सहस्राक्षो यत्र शक्रः पुरन्दरः ॥

वेदेहि	"ஜானகி!	शक्रः	இந்திரர்
यत्र	எங்கு	उपयातः	எழுந்தருளினாரோ
सहस्राक्षः	ஆயிரம் கண்களுற்ற	महान्	உத்தமமான [அந்த
	வரும்	शरभङ्गाश्रमः	சரபங்காசிரமமானது
पुरन्दरः च	சத்ருகரங்களையழிப்	अत्र	இவ்விடத்தில்
	பவருமான	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

अस्मिन्देशे महाकायो विराधो निहतो मया

॥ ४८ ॥

अस्मिन्	"இந்த	विराधः	விராதன்
देशे	இடத்தில்	मया	என்னால்
महाकायः	பேருடல்கொண்ட	निहतः	கொல்லப்பட்டான்.
	வனுன		

एते हि तापसावाप्तो दृश्यन्ते तनुमध्यमे । अत्रिः कुलपतिर्यत्र सूर्यवैश्वानरमभः ॥

अत्र सीते त्वया दृष्टा तापसी धर्मचारिणी

॥ ४९ ॥

तनुमध्यमे	"தண்ணிடைமையம்!	तापसावाप्तः	புனிவர்களின் ஆசிர
सीते	வீதாய்!		மங்கள்
एते	இதோ	दृश्यते	காணப்படுகின்றன.

सूर्यवैश्वानरप्रभः	{	சூரியனையும் அக்னி வையும்கிரகத்த ஒளிகொண்ட	अस हि	இவ்விடத்தில்தான்
कुलपतिः		குலபதியாகிய	वयस	உன்னால்
वलिः		அம்பிமுனிவர்	धर्मचारिणी	தர்மவழையாகும்
यल		எங்கிருக்கின்றாரோ	तापसी	முனிவர் மனைவி (அனுஸூயாதேவி)
		அந்த	दृष्टा	தரிசிக்கப்பட்டான்.

असौ सुतनु शैलेन्द्रशिवकूटः प्रकाशते । यत्र मां कैकर्यापुत्रः प्रसादयितुमागतः ॥५०॥

सुतनु	" கந்தரீ !	शिवकूटः	சித்திரகூட
यल	எங்கு	शैलेन्द्रः	பர்வதச்சீரேஷ்டம்
कैकर्यापुत्रः	பரதன்	असौ	இதோ
मां	என்னை	प्रकाशते	விளங்குகிறது.
प्रसादयितुं	பிரார்த்திக்க		
आगतः	வந்தாரோ அந்த		

एषा सा यमुना दूरादृश्यते चित्रकानना ॥ ५१ ॥

सा	" அந்த	यमुना	யமுனையானது
एषा	இந்த	दूरान्	தூரத்தின்
चित्रकानना	அழகியசோலைகளுற்ற	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

भरद्वाजाश्रमो यत्र श्रीमानेष प्रकाशते ॥ ५२ ॥

यल	" எதுவோ அதில்	भरद्वाजाश्रमः	பரகுவாஜமுனிவரது
एषः	இதோ		ஆசிரமம்
श्रीमान्	புகழை மிக்க	प्रकाशते	விளங்குகிறது.

एषा विषधगा गङ्गा दृश्यते वरवर्णिनि । नानाद्विजगणाकीर्णा संप्रपुष्पितकानना ॥५३॥

वरवर्णिनि	" கந்தரீ !	संप्रपुष्पितकानना	செங்குழைக்க சோலை
विषधगा	முன்வழியால்		கொழிந்துமான
	செல்வதும்	गङ्गा	கங்காதி
नानाद्विजगणाकीर्णा	பல பறவைகள் கூட்டங்கள்	पुषा	இதோ
	கள் நிறைந்ததும்	दृश्यते	காணப்படுகிறது.

मृद्धिवेरपुरं चैतद्दृष्टो यत्र समागतः । ॥ ५४ ॥

यल	" எங்கு	मृद्धिवेरपुरं	சிருங்கிபேரபுரம்
दृष्टः	குதன்		
समागतः	கட்புகொண்டாரோ	एतत् च	இதுதான்.
	அந்த		

एषा सा दृश्यते सीते सपुष्पमालिनी । नानातरुशताकीर्णा संपुष्पितकानना ॥ ५५ ॥

सीते	“ சீதாய் !	संपुष्पितकानना	நன்கு பூத்த சோலை
यूपमालिनी	{ நூபஸ்தம்பங்களின் வரிசைகளைக் கொண் டதாம்	सा	அந்த
नानातरु- शताकीर्णा }	{ பல மரங்களின் கூட்ட ங்கனால் நிறைந்ததாம்	सयूः	சரபூநதி
		एषा	இதோ
		दृश्यते	காணப்படுகிறது.

एषा सा दृश्यतेऽयोध्या राजधानी पितुर्मम । अयोध्यां कुरु वैदेहि प्रणामं पुनरागता ॥

मम पितुः	“ எனது நந்தையாரது	वैदेहि	ஜானகி!
राजधानी	ராஜதானியாகிய	पुनः आगता	திரும்பிவந்துசேர்ந்த
सा	அந்த		வனான ி
अयोध्या	அயோத்தியானது	अयोध्यां	அயோத்திக்கு
एषा	இதோ	प्रणामं	நமஸ்காரத்தை
दृश्यते	காணப்படுகிறது.	कुरु	செய்வாயாக.”

ततस्ते वानराः सर्वे राक्षसश्च विभीषणः । उत्पत्योत्पत्य ददृशुस्तां पुरीं शुभदर्शनाम् ॥

ततः	அப்பொழுது	उत्पत्य उत्पत्य	எழுந்தெழுந்து
ते	அந்த	तां	அந்த
वानराः	வானரர்கள்	शुभदर्शनां	மங்களகரமான தோற் றங்கொண்ட
सर्वे	யாவரும்	पुरीं	நகரை
राक्षसः	ஆக்கராகிய	ददृशुः	பார்த்தார்கள்.
विभीषणः च	விபீஷணரும்		

ततस्तु तां पाण्डुरहस्यमालिनीं विशालकक्ष्यां गजवाजिसङ्कुलाम् ॥

पुरीमयोध्यां ददृशुः सुवङ्गमाः पुरीं महेन्द्रस्य यथाऽमरावतीम् ॥ ५६ ॥

ततः	அப்பொழுது	पाण्डुरहस्य- मालिनी	{ வெளிநிய அரண்மனை களின் வரிசைகள் கொண்டதாகவும்
सु (ङ्गमः)	வானரர்கள்	विशालकक्ष्यां	விசாலமான கட்டிடக் கள் கொண்டதாகவும்
महेन्द्रस्य	தேவந்திரனது	गजवाजिसङ्कुलां	{ யானைகளாலும் குதி சைகளாலும் நிறைந் ந்ததாகவும்
पुरीं	பட்டணமாகிய	तु	
अमरावतीं	அமராவதியை	ददृशुः	கண்டார்கள்.
यथा	போன்றதான		
तां	அந்த		
अयोध्यां	அயோத்யா		
पुरीं	பட்டணத்தை		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे षट्षिंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥

सप्तविंशत्पुत्रशततमः सर्गः—காற்றிருபத்தேழாவது ஸர்க்கம்-॥ १२७ ॥

भरद्वाजाश्रमप्राप्तिः—பரத்வாஜாச்ரமத்தையடைவது.

पूर्णे चतुर्दशे वर्षे पञ्चम्यां लक्ष्मणाग्रजः । भरद्वाजाश्रमं प्राप्य ववन्दे नियतो मुनिम् ॥१॥

लक्ष्मणाग्रजः	ஸ்ரீராமர்	भरद्वाजाश्रमं	பரத்வாஜாச்ரமத்தை
चतुर्दशे	பதின்ன்காவது	प्राप्य	அடைந்தது
वर्षे	வருஷம்	नियतः	பக்திமிசூந்தவராய்
पूर्णे	நிகைய	मुनि	முனிவருக்கு
पञ्चम्यां	பஞ்சமி திதியில்	ववन्दे	நடன்கரித்தார்.

सोऽपृच्छदभिवाच्येन भरद्वाजं तपोधनम् ॥ २ ॥

सः	அவர் (ஸ்ரீராமர்)	भरद्वाजं	பரத்வாஜாபூதனிவரை
एनं	அந்த	अभिवाच्य	நமஸ்கரித்து
तपोधनं	தலத்தையே சொல்வ மாய்க்கொண்ட	अपृच्छत्	நினைவருமாறு வினாவி னார்:

शृणोपि कचिद्भगवन्मुभिक्षानामयं पुरे । कचिच्च युक्तो भरतो जावन्त्यपि च मातरः ॥

भगवन्	“பகவானே!	मातरः	தாய்மார்கள்
पुरे	நகரில்	जावन्ति अपि	சகமாய் வாழ்ந்துவரு கின்றார்கள்,
मुभिक्षानामयं	செழுமையும் ஆரோக் யமும் இருக்கின்றதாம்.	च	ஆகிய இதை
कचिन्		शृणोपि कचिन्	சேவரே அறிகின்றார் களர?
भारतः	பரதன்		
युक्तः च	அகத்திலார் அன்புட னிருக்கின்றானா.		

एवमुक्तस्तु रामेण भरद्वाजो महासुनिः । मय्युवाच रघुश्रेष्ठं स्मितपूर्वं मद्दृष्टवन् ॥ ४ ॥

रामेण	ஸ்ரீராமனால்	मद्दृष्टवन्	உவகையுடன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	स्मितपूर्वं	பின்னகையோடு
उक्तः	கிறுபப்பட்ட	रघुश्रेष्ठं	சகுதுஸ்திலகரைப் பார்ந்து
भरद्वाजः	பரத்வாஜ	मय्युवाच	நினைவருமாறுமொழிக் தருகிறார்:
महासुनिः	மகரிஷியும்		
तु	அப்பொழுது		

पङ्कदिग्भस्तु भरतो जटिलस्त्वां प्रतीक्षते । पादुके ते पुरस्कृत्य सर्वं च कुशलं गृहे ॥ ५ ॥

भरतः	“பரதன்	पङ्क	உன்னையே
पङ्कदिग्भः	அழிந்தும் படித்த	प्रतीक्षते	எதிர்பார்க்குதல்
जटिलः	இடையாடலாய்		கொண்டிருக்கிறான்.
ते	உனது	गृहे	அரண்மனையில்
पादुके	இந் பரதனைக்ககிள்	सर्वं च	யாவும்
पुरस्कृत्य	முன் வைத்துத் கொண்டு	कुशलम्	செத்தமே.

त्वां पुरा चीरवसनं प्रविशन्तं महावनम् । स्त्रीतृतीयं च्युतं राज्याद्धर्मकामं च केवलम् ॥
 पदार्तिं त्यक्तसर्वस्वं पितुर्वचनकारिणम् । सर्वभोगैः परित्यक्तं स्वर्गच्युतमिषामरम् ॥ ७ ॥
 दृष्ट्वा तु करुणा पूर्वं ममासीत्समितिञ्जय । कैकेयीवचने युक्तं वन्यमूलफलाशिनम् ॥ ८ ॥

समितिञ्जय	"போரில் கொற்றி சூடியவனே!	स्त्रीच्युतं	ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் நழுவின
पुरा	முன்பு	अमरं इव	தேவன்போல்
त्वां	உன்னை	सर्वभोगैः	எல்லா போகங்களா லும்
चीरवसनं	மரவுரியடுத்தவனாய்	परित्यक्तं	நீங்கப்பெற்றவனாய்
स्त्रीतृतीयं	{ மனைவியை முன்னாலு தரக்கொண்டுசெல் பவனாய்	कैकेयीवचने	கைகேயியின் கட்டளை யில்
राज्यात्	ராஜ்யத்தினின்று	दुष्कं	அசந்தஸாபத்தி கொண்டவனாய்
च्युतं	அகன்றவனாய்	वन्यमूल-	காட்டி-ஹண்டாகும்
केवलं	தனித்து	फलाशिनं तु }	சிழங்குகளிகளைப் புகிப்பவனாய்
धर्मकामं च	தர்மத்தைபே சர்வமு மாய்க்கொண்டவனாய்	महावनं	பெருங்காளில்
पदार्तिं	பாதசாரியாய்	प्रविशन्तं	புகுபவனாக
त्यक्तसर्वस्वं	பொருள்கள் யாவை யும் (தள்ளிவைத்து)	दृष्ट्वा	கண்டு
पितुः	தந்தையாரது	मम	எனக்கு
वचनकारिणं	ஆக்களுப்படி நடப்ப வனாய்	करुणा	துக்கமானது
		पूर्वं	முதலில்
		आसीत्	உண்டானது.

सांशतं सुसमृद्धार्थं समित्रगणवान्धवम् । समीक्ष्य विजितारिं त्वां मम प्रीतिरनुत्तमा ॥ ९ ॥

सांशतं	"தீப்பொழுது	त्वां	உன்னை
विजितारिं	சத்ருக்கள் நாசஞ் செய்யப்பெற்று	समीक्ष्य	பார்த்து
सुसमृद्धार्थं	மேற்கொண்ட கருமம் கிறைவேறப்பெற்று	मम	எனக்கு
समित्रगण-}	கண்பகணங்களோடும்	अनुत्तमा	அனாதிறந்த
वान्धवम् }	சுற்றந்தார்களோடும் கடியவனாய்	प्रीतिः	மனச்சக்துகற்பு. உண்டாகிறது.

सर्वं च सुखदुःखं ते विदितं मम राघव

॥ १० ॥

राघव	"சூராம!	सर्वं च	யாவும்
ते	உனது	मम	என்னால்
सुखदुःखं	சுகதுக்கம்	विदितम्	அறியப்பட்டது.

यत्त्वया विपुलं प्राप्तं जनस्थानवधादिकम् । ब्राह्मणार्थं नियुक्तस्य रक्षितुः सर्वतापसान् ॥
रावणेन हृता भार्या बभूवेयमनिन्दिता । मारीचदर्शनं चैव सीतोन्मथनमेव च ॥ १२ ॥
कबन्धदर्शनं चैव पम्पाभिगमनं तथा । सुग्रीवेण च ते सख्यं यच्च वाल्मी हतस्त्वया ॥
मार्गणं चैव वैदेह्याः कर्प वातात्मजस्य च । विदितायां च वैदेह्यां नलसेतुर्यथा कृतः ॥
यथा वा दीपिता लङ्का प्रहृष्टैरियुथैः । सपुत्रवान्धवामात्यः सवलः सहवाहनः ॥ १५ ॥
यथा विनिहतः संख्ये रावणो देवकण्ठकः । समामपश्च त्रिदर्शनया द्रुपदश्च ते वरः ॥ १६ ॥
सर्वं ममैतद्विदितं तपसा धर्मवत्सल । संपतन्ति च मे शिष्या प्रवृत्त्याख्याः पुरीषितः ॥ १७ ॥

யா	எப்படி
விநிதஃ	கொல்லப்பட்டானே அதுவும்,
விநிதஃ	தேவர்களை
ஸமாம: ச	கடியதும்
தே	உனக்கு
யா	எப்படியாய்
வர:	வாழ்ந்தது
தத: ச	கொடுக்கப்பட்டதே அதுவும் ஆகிய
புரந்	இது

சர்வ	யாவும்
தாஸா	தவத்தால்
மம	எனக்கு
விதித்	அறியப்பெற்றது.
மே	எனக்கு
மஹாஸா:	செய்தியைச்சொல்
சிஷ்ய: ச	செய்யர்களும் [ஆம்]
இத:	இங்கிருந்து
புரீ	கருக்கு
ஸபதமி	சென்றவருகின்றார் கன்.

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்	
ஶ்ஸ்வமூதா வர்	"மீடர்களுக்கு உத்தம!
மவ	"இப்பொழுது
அஹ் - வி	நானும்

॥ ௧௮ ॥

தே	உனக்கு
வர்	வாழ்வான்
தயி	அறிக்கின்றேன்.

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்

॥ ௧௯ ॥

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்	
அஹ்	"இன்று
இஹ்	இந்தப் பூனையை
மூதா	ஏற்றுக்கொள்;

அ:	நாளைத்தினம்
அயோ	அயோத்திக்கு
மப்யதயி	செல்வாய்."

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்

॥ ௨௦ ॥

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்	
நா: மவ:	சக்கிரவர்த்தி திருமக ஆம் (ஸ்ரீராமரும்)
ஸ்து:	ஆனந்தங்கொண்ட
மவ	அவரது [வராய்]
தந்	அந்த
வாக்ய	கட்டளைவை
திரஸா	கிரகால்

மப்யதயி	வருத்த
வாத்	"அப்படியே ஆகட்டும்"
இதி	என்று சொல்லி
பீமான்	பேரறிவாளர்
வர்	வரத்தை
அவாக்ய	பின்வருமாறு

வேண்டினார்:

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்

॥ ௨௧ ॥

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்

அஹமப்யத்ர தே தயி வர் ஶ்ஸ்வமூதா வர்	
மப்யந்	"பகவானே!
அயோ	அயோத்திக்கு
மப்யதயி	திருப்பிச்செல்லும்
மப்ய	வழியில் [எனது]
தூதா:	மரங்கள்
ஸ: ச	எல்லாமும்
அஹ்	காலமல்லாத காலத்தி ஆம்

கலி:	பழக்கள் செறிந்தனவும்
மப்யதயி:	தேனை பெருக்குவன வுமானவைகளாய்
விவிதானி	பலவகை
வஹி	கணக்கற்ற
அமூதகலானி	அமிருதத்திற்கொப்
கலானி ச	பழக்களும் [பான]
மப்யந்	பூருக்கவேண்டும்."

तथेति च प्रतिज्ञाते वचनात्समनन्तरम् । अभवन्पादपास्तत्र स्वर्गपादपसन्निभाः ॥ २२ ॥

वचनात्	வேண்டுமென்றோடுக்கு	तत्र	அங்கு
समनन्तरं च	மறுகணமே	पादपाः	விருகடங்கள்
तथा	"ஆவ்வண்ணமே	स्वर्गपादप-}	ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்
इति	என்று [யாகட்டும்."	सन्निभाः }	கும் விருகடங்களை
प्रतिज्ञाते	வாக்களிக்கப்பட்ட		நிகர்த்தனவாய்
	வளவில்	अभवन्	சூழின.

निष्फलाः फलिनश्वासन्विपुष्पाः पुष्पशालिनः । शुष्काः समग्रपत्रास्ते नगाश्चैव मधुस्रवाः ॥
सर्वतो योजनास्त्रीणि गच्छतामभवंस्तदा ॥ २३ ॥

तदा	அப்பொழுது	ते	அவைகள்
सर्वतः	எங்கும்	पुष्पशालिनः च	புஷ்பங்கொண்டன
योजनास्त्रीणि	முன்றுயிரான தூதர்		வாகவும்
गच्छतां	செல்லுமவர்களுக்கு	शुष्काः	காய்தனவகள்
निष्फलाः	கனியற்ற	समग्रपत्राः च	தூளைகள் திறந்தன
नगाः च	விருகடங்களும்		வாயும்,
फलिनः	பழங்கள் செறிந்தன	मधुस्रवाः एव	தேனைப்பெருக்குகின்
	வரக		தனவாயும்,
आसन्	இருந்தன.	अभवन्	இருந்தன.
विपुष्पाः	புஷ்பமற்ற		

ततः प्रहृष्टाः पुवर्गर्षभास्ते बहूनि दिव्यानि फलानि चैव ।

कामादुपाश्रन्ति सहस्रशस्ते मुदाऽन्विताः स्वर्गजितो ययैव ॥ २४ ॥

ततः	அப்பொழுது	उपाश्रन्ति	புகித்தார்கள்.
ते	அந்த	स्वर्गजितः	ஸ்வர்க்கத்தையடைந்
पुवर्गर्षभाः एव	வரனார்கள்		தவர்கள்
प्रहृष्टाः	ஆனந்தக்கொண்டவர்	यथा एव	எவ்வண்ணமோ அவர்
बहूनि	பல [கனாய்		வண்ணமோ
दिव्यानि	திறந்த	ते	அவர்கள் (வரனார்
फलानि च	பழங்களையும்		கள்)
सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காக	मुदा अन्विताः	ஆனந்தத்தடன்
कामात्	இவ்விடப்படி		கிடைக்கினார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रायायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे सप्तविंशत्युत्तरशततमः सर्गः

अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः—தாற்றிருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் || १२८ ||

भरतं प्रति हनुमत्प्रेषणम्—பரதரிடம் ஹனுமாரையனுப்புவது.

अयोध्यां तु समालोक्य चिन्तयामास रावणः । प्रियकायः प्रियं रामस्ततस्त्वरितविक्रमः ॥

स्वरितविक्रमः குறிதமான பரக்கி
ராமம் கெண்டுவரும்
प्रियकायः பிரியத்தை சதா
கிரும்புவரும்
रावणः ராகுசுல்திலகநாமகிய

रामः ஸ்ரீராமர்
ततः அப்பொழுது
अयोध्यां அயோத்தியையை
समालोक्य கிணந்து
प्रियं तु சேதமத்தைப்பற்றி
चिन्तयामास சிந்தித்தார்.

॥ २ ॥

चिन्तयित्वा ततो दृष्टिं वानरेषु न्यपातयत्

ततः அப்பொழுது
चिन्तयित्वा ஆலோசித்துவிட்டு

वानरेषु வானர்களிடம்
दृष्टिं பார்வையை
न्यपातयत् செலுத்தினார்.

उवाच धीमांस्तेजस्वी हनुमन्तं प्रवक्ष्यम् । अयोध्यां त्वरितो गत्वा शीघ्रं प्रवगसत्तम ॥

जानीहि कश्चिक्कुशली जनो नृपतिमन्दिरे

॥ ३ ॥

धीमान् பேரறிவாளரும்
तेजस्वी தேஜஸ்கியுமாகுமவர்
प्रवक्ष्यम् வரவரவர
हनुमन्तं ஹனுமாரைப்பார்த்து
उवाच பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தார்.

शीघ्रं சீக்கிரம்
अयोध्यां அயோத்திக்கு
गत्वा சென்று
नृपतिमन्दिरे அரசர் மாளிகையில்
जनः யாவரும்
कुशली कश्चिक् சேதமமா என்று
जानीहि அறிந்துவருவாயாக.

शृङ्गिवेरपुरं प्राप्य गुहं गहनगोचरम् । निषादाधिपतिं शूहि कुशलं वचनान्मम ॥ ४ ॥

शृङ्गिवेरपुरं "சிருங்கிபேரநகருக்கு
प्राप्य சென்று
गहनगोचरं வனவாஸியும்
निषादाधिपतिं கெடுவத்தலைவனுமாகிய

गुहं குகனிடம்
मम எனது
वचनान् சொற்படி
कुशलं சேதமத்தை
शूहि வினாவுவாயாக.

श्रुत्वा तु मां कुशलिनपरो गं विगतज्वरम् । भविष्यति गुहः प्रीतः स ममात्मसमः सखा ॥

गुहः "குகன்
मां என்னை
कुशलिन சேதமமாயும்
भरोगं சோகமற்றவனாகவும்
विगतज्वरं மனக்கவலையில்லாத
வனாகவும்
श्रुत्वा तु கேட்டவுடன்

प्रीतः ஆனந்தங்கொண்டவனாய்
भविष्यति ஆவான்.
सः அவன்
मम எனக்கு
आत्मसमः உயிருக்குச்சமமான
सखा நோழன்.

अयोध्यायाश्च ते मार्गं प्रवृत्तिं भरतस्य च । निवेदयिष्यति प्रीतो निषादाधिपतिर्गुहः ॥

பிரீத:	“ஆனந்தங்கொண்ட	अयोध्याया:	அயோத்யைநகரிலிருந்து
निषादाधिपति:	கெடிலவந்தநகரங்களுக்கிடைய	मार्गे च	மार्கத்தொத்தையும்
गुहः	குகன்	भरतस्य	பரதனது
ते	உனக்கு	प्रवृत्तिं च	விருத்தாந்தத்தையும்
		निवेदयिष्यति	நெரிவிப்பான்.

भरतस्तु त्वया वाच्यः कुशलं वचनान्मम । सिद्धार्थं शंस मां तस्मै सभायै सहलक्ष्मणम् ॥

भरत	“உனது	सहलक्ष्मणं तु	ஹத்யமணனுடிகுடையும்
वचनात्	கொல்லாக	मां	மான்னை
त्वया	உன்னால்	सिद्धार्थं	{ மெற்கொண்ட கருமம் நடைவெறுப்பெற்ற வனாக
भरतः	பரதன்	तस्मै	அவனிடம்
कुशलं	கேதமத்தை	शंस	தெரிவிப்பாயாக.
वाच्यः	வினாவுப்படவேண்டியவன்.		
सभायै	பத்தனியாகுகுடையும்		

हरणं चापि वैदेह्या रावणेन बलीयसा । सुग्रीवेण च संसर्गं वालिनश्च वधं रणे ॥ ८ ॥

मैथिल्यन्वेषणं चैव यथा चाधिगता त्वया । लङ्घयित्वा महातोयमापगापतिमव्ययम् ॥ ९ ॥

उपयानं समुद्रस्य सागरस्य च दर्शनम् । यथा च कारितः सेतु रावणश्च यथा हतः ॥

वरदानं महेन्द्रेण ब्रह्मणा वरुणेन च । महादेवप्रसादाच्च पित्रा मम समागमम् ॥ ११ ॥

उपयातं च मां सौम्य भरताय निवेदय । सह राक्षसराजेन हरीणामाश्वरेण च ॥ १२ ॥

सौम्य	“புண்பாத்தமாவே!	लङ्घयित्वा	தாண்டி
बलीयसा	பலகாலியாகிய	त्वया	உன்னால்
रावणेन	ராவணனால்	यथा	எப்படியாய்
वैदेह्याः	வடிகாத்தெனிலின்	अधिगता च	அதிகப்பட்டதானோ
हरणं अपि च	ஹரணத்தையும்		அதையும்
सुग्रीवेण	சுகிரீவனுடிகு	समुद्रस्य	சமுத்திரத்தை
संसर्गं च	நட்பையும்	उपयानं	கிட்ட உதையும்
रणे	போரில்	सागरस्य	சமுத்திரசாગரனுது
वालिनः	வாலியிலிருந்து	दर्शनं च	தரிசனத்தையும்
वधं च	வதைதையும்	यथा	எப்படியாய்
मैथिल्यन्वेषणं च एव	மேதிலயன்வெயத்தையும்	सेतुः	சேதுவானது
	தையும்	कारितः च	கட்டப்பட்டதோ
			அதையும்
महातोयं	விரிநீருற்ற	रावणः	ராவணன்
अवश्यं	குறையற்ற	यथा	எப்படியாய்
आपगापति	சமுத்திரத்தை		

ஹ: ச	கொல்லப்பட்டாரோடு ஆனதையும்	சிவா	தந்தைதயாரோடு
மஹேஜ்ஜெ	தேவெந்திரராலும்	சமாபம் ச	ஸமாசமத்தனதையும்
வ்ருணா	பிரம்மதேவராலும்	ராஷ் நராஜேந	ராஷ்நஸமன்னனோடும்
வஜ்ஜென	வருணதேவராலும்	ஹிரீஜா இஷ்வேர	வானரசர்களின் பன்ன கூட [சேரநிம்]
வரதான ச	வரதானத்தனதையும்	சஹ	வந்திருப்பவனுப்
மஹாஜெவஸாடான	சிவபெருமானது அணுகாக்கத்தால்	மாம் ச	என்னையும
மம	எனக்கு	மரதாய	பரதனுக்கு
		நிவேதய	தெரிவிப்பாயாக.

जित्वा शत्रुगणान्नामः प्राप्य चानुत्तमं यशः । उपयाति समृद्धार्थः सह मित्रैर्महाबलैः ॥
एतच्छ्रुत्वा यमाकारं भजते भरतस्तदा । स च ते वेदितव्यः स्यात्सर्वं यच्चापि मां प्रति ॥

ராம:	"சூரிமார்	ததா	அப்பொழுது
வாஸுபாந்	சத்ருவர்க்கங்களை	மரத:	பரதன்
கிவா	வென்றும்	ய	எந்த
அனுத்தம்	ஒப்பற்ற	யாகார்	முதங்குறியை
யச:	புகழை	மவதே	கொள்கின்றோடு
பிராய் ச	அடைந்தும்	ச: ச	அதுவும்
சமூத்ய:	மனோரதம் நிறைவேற ப்பெற்றவராய்	தே	உன்னால்
மஹாவல:	மகாபலசாலிகளான	வேதிகவ: சயாத	கவனிக்கத்தக்கதா
மித்ர: சஹ	நண்பர்களுடன்கூட	மாம் ப்ரதி	என்னப்பற்றி [கும்];
தபயாதி	வருகின்றார் என்ற	யவ	எதுவோ அது
ஏதவ் சுவா	இதைக் கேட்டு,	சர்வ் அபி	எல்லாமும் அப்படியே
		ச	கவனிக்கத்தக்கது.

ज्ञेयाश्च सर्वे वृत्तान्ता भरतस्येक्षितानि च । तत्त्वेन मुखवर्णेन दृष्ट्या व्याभाषणेन च ॥

மாதவ	"பரதனது	வ்யாபாஷனே ச	பேச்சாலும்
வ்ருத்தாந்தா: சர்வ ச	செய்திகள் யாவும்	ஹ்ஸிதானி	உள்ளக்கருத்துகள்
ஜ்ஞா:	அறியத்தக்கன.	தத்வேந	உன்னபடி.
முகவரணேந	முதவொளிபாலும்	ச	அங்கனமே அறியத் தக்கன.
தூஸ்யா	பார்வையாலும்		

सर्वकामसमृद्धं हि हस्तश्रथसंकुलम् । पितृपैतामहं राज्यं कस्य नावर्तयेन्मनः ॥ १६ ॥

சர்வகாமசமூத்	{ "எல்லா மனோரதத் தையும் பூர்த்திசெய் துவைப்பதும்	பிதர்பைதாமஹ்	{ தகப்பன் பரட்டன் முறையாய் வந்தது மரண
ஹஸ்தஸ்ரத- சங்குல் }	யாண்களும், குதிரை களும் சதக்களும் நிறைந்ததும்	ராத்ய	ராஜ்யமரணது
		கஸ்ய	எவனுது
		மன: ஹி	மனதைத்தான்
		அவர்தேயேந்	மனதுபாடச்சொல்பது.

सङ्कल्पा भरतः श्रीमात्राज्यार्थी वेत्स्वयं भवेत् । प्रशास्तु वसुधां कृत्स्नामखिलां रघुनन्दनः॥

श्रीमान्	"ஸ்ரீமான்"	भवेत् वसु	ஆகில்
रघुनन्दिनः	ரகுநுலபுத்திரனு	स्वये	ஆவனே
मन्तः	பா.நன் [மனசிய]	अखिलां	அகண்டமான
सङ्कल्पा	ஆசைகயால்	वसुधां	பூமி
राज्यार्थी	அரசைவிரும்பியவ	कृत्स्ना	முழுநிலையும
	னும்	प्रशास्तु	அரசாண்டதும்.

तस्य बुद्धिं च विज्ञाय व्यवसायं च वानर । यावन्न दूरं याताः स्म क्षिप्रमागन्तुमर्हसि ॥

वानर	"வானர!"	दूरं	கெடுவழி
तस्य	அவனுது	याताः स्म न यावत्	நாம் வருவதற்குள்
बुद्धिं च	உள்ளத்தையும்	क्षिप्रं	விரைகூடிய
व्यवसायं च	மூயற்சியையும்	आगन्तुं	கண்டுக்கொள்ள
विज्ञाय	அறிந்துகொண்டு	अर्हसि	"ஈடுகொண்டும்."

इति प्रतिसमादिष्टो हनुमान्मारुतात्मजः । मानुषं धारयन्पयोध्यां त्वरितो ययौ ॥१९॥

इति	மேற்கண்டவண்ணம்	रूपं	உருவத்தை
प्रतिसमादिष्टः	ஆக்குறாபிக்கப்பட்ட	धारयन्	கொண்டு
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தல்வராகிய	अयोध्यां	அயோத்தியை நோக்கி
हनुमान्	ஹனுமார்	त्वरितः	விரைகூடிய
मानुषं	மானிட	ययौ	கொண்டுவந்தார்.

अथोत्पपात वेगेन हनुमान्मारुतात्मजः । गरुडानिव वेगेन जिघृक्षन्भुजगोक्षपम् ॥ २० ॥

अथ	அப்பொழுது	गरुडान्	கருடன்
मारुतात्मजः	வாயுனமர்,தராகிய	इव	எவ்வண்ணமோ
हनुमान्	ஹனுமார்		அவ்வண்ணமே
भुजगोक्षमं	பெருமயாமையை	वेगेन	வேகமாய்
जिघृक्षन्	கொள்ளவிரும்பி	उत्पपात	உயரக்கொம்பினார்.
वेगेन	வேகமாய்		

लङ्घयित्वा पितृपदं भुजगेन्द्रालये शुभम् । गङ्गायुनयोर्मध्यं सन्निपातपर्वतस्य च ॥ २१ ॥

शृङ्गिवेरपुरं प्राप्य सुहमासाद्य वीर्यवान् । स वाचा शुभया हृष्टो हनुमानिदमब्रवीत् ॥२२॥

पितृपदं	ஆகாயத்தின்	सन्निपातं	ஸந்தமபான
लङ्घयित्वा	தாவி	मध्यं	மத்தியப்பிரதேசத்த
भुजगेन्द्रालये	கிதாந்த சர்ப்பாக்களுக்க	अतीत्य च	கடந்ததும் [தை
	கிடையானதும்	शृङ्गिवेरपुरं	செருங்கிபேரபுரத்தை
शुभं	பக்கனகரானதான	प्राप्य	அடைந்தது
गङ्गायुनयोः	கங்கையினுடைய	सुहं	குறையின
	சுருங்கியினுடைய	आसाद्य	அதற்கு

ஹ: மகிழ்ச்சிகொண்ட	சுமயா அழகிய
வீய்வான் லீர்யவானாகிய	யாயா சொற்கொண்டு
ஸ: அந்த	இவ் பின்வருமாறு
ஹுமான் ஹுமார்	அவயித் புகன்றார்:

सखा तु तव काकुत्स्थो रामः सत्यपराक्रमः । सहसीतः ससौमित्रिः स त्वां कुशलमब्रवीत् ॥

तव "உமது	रामः ஸ்ரீராமர்
सखा கோமுறும்	सहसीतः சிதாசிதேவியோடு கூடவும்
सत्यपराक्रमः { சத்யத்தையே பராக் கொடியங்கொண்ட வரும்	ससौमित्रिः லக்ஷ்மணசோடு கூடவும்
काकुत्स्थः तु கருத்த வம்சத்த வருமான	त्वां உம்மிடம்
सः அந்த	कुशलं சுகமத்தை
	अब्रवीत् வினாவினார்.

पञ्चषीमथ रजनीमुपित्वा वचनान्मुनेः । भरद्वाजाभ्यनुज्ञातं द्रक्ष्यस्यथैव राघवम् ॥ २४ ॥

मुनेः "முனிவரின்	उपित्वा வசித்து
वचनात् ஆக்கினவால்	भरद्वाजाभ्यनुज्ञातं பாட்வாஜமுனிவரால்
अथ இன்று	विण्डकोदुक्कपपट्ट விண்டகொடுக்கப்பட்ட
पञ्चमी பஞ்சமிநின்று	राघवं ஸ்ரீராமரை
रजनी நிரவை	अथ एव சுடுதியிலேயே
	द्रक्ष्यसि காண்பீர்."

एवमुक्त्वा महातेजाः संपहृष्टतनूतः । उत्पपात महावेगो हनुमानविचारयन् ॥ २५ ॥

महातेजाः மஹாதேஜன்விசாகிய	संपहृष्टतनूतः மகிழ்ச்சிவிப்புற்றவ
हनुमान् ஹனுமார்	राघं ராய்
एवं மேற்கண்டவாறு	महावेगः வேகம் மிகுந்தவராய்
उक्त्वा புகன்றுவிட்டு	अविचारयन् ஒன்றையும் கருதாத வராய்
	उत्पात உயரக்கினம்பிணர்.

सोऽपश्यद्रामतीर्थं च नदीं वालुकिनीं तथा । गोमतीं तां च सोऽपश्यद्भीमं सालवनं तथा ॥

प्रजाश्च बहुसाहस्रीः स्फीतास्त्रनपदानपि ॥ २६ ॥

सः அவர்	भीमं பயங்கரமான
रामतीर्थं च रामதீர்த்தத்தையும்	सालवनं तथा ஆச்சரமாக்காட்டை யும்
वाळुकिनी வாலுகினி என்ற	बहुसाहस्रीः பலஸாயிரக்கணக்கான
नदीं तथा நதிகளையும்	प्रजाः च ஜனங்களையும்
अपश्यत् கண்டார்.	स्फीतान् வளமுற்ற
सः அவர்	जनपदान् अपि பட்டணங்களையும்
तां அந்த	अपश्यत् கண்டார்.
गोमतीं च கோமதிநதிகளையும்	

स गत्वा दूरमध्वानं त्वरितः कपिकुञ्जरः । आसमाद् द्रुमान्कुल्लान्विद्यावसमीपगान् ॥
स्त्रीभिः सपुत्रैर्द्वैश्च रषमाणैरलंकृतान् । सुराधिपस्योपवने यथा चैत्रस्थे द्रुमान् ॥ २८ ॥

ச: அந்த
கபிகுஜர: வானகோத்தரன்
தவரित: வேகமுற்றவராய்
தூர் கொடு
அத்வான வழியை
மகவா கடந்து
நவ்வித்யா- } கந்திக்கிராமத்தின்கு
சமீபகான } கிரகிதப்பவைகளும்
கூலான புஷ்பித்தவைகளும்
ஸ்த்ரிபி: ஸ்த்ரீகளோடும்
சபுதீ: புதல்வர்களோடுகூடிய
கூதீ: ய முதியவர்களோடும்

ரமணி: வினையாடுகிறவர்
களால்
அல்குதான அலங்கரிக்கப்பட்ட
வைகளும்
சுராவியச தேவெந்திரனுடைய
தவன உத்தியானவனத்
திலும்
தீவரத சைத்ரராத உத்தியான
வனத்திற்குக்கும்
தூமான யதா மரங்களைப்போன்ற
வைகளாலான
தூமான விருகங்களை
ஆசமாத அணுகினார்.

क्रोशमात्रे त्वयोध्यायाश्चीरकुणाजिनाम्बरम् । ददर्श भरते दीने कुशपाश्रमवासिनम् ॥
जटिलं मलदिग्धाङ्गं भ्रानृव्यसनकर्शितम् । फलमूलाशिनं दान्तं तापसं धर्मचारिणम् ॥
समुन्नतजटाभारं वल्कलाजिनवाससम् । निषतं भावितात्मानं ब्रह्मपिसमनेजसम् ॥ ३० ॥
पादुके ते पुरस्कृत्य शासन्तं वै वसुन्धराम् । चातुर्वर्ण्यस्य लोकस्य यातारं सर्वतो भयात् ॥
उपस्थितमपात्यैश्च शुचिभिश्च पुरोहितैः । वलमुख्यैश्च युक्तैश्च काषायाम्बरधारिभिः ॥

அயோத்யா: அயோத்திக்கு
கோசமாत्रே கூப்பிடுதூரத்தில்
ஆத்மவாசின ஆத்மத்தில் வலிப்
பவரும்
சீரகூணாஜினாம்பர மரவுழியையும் மான்
தேரணியுமுடிக் கவரும்
ஜடில ஜடாதாசியும்
மலதிங்காங்கு அழுக்குப்படிந்த மே
னியுற்றவரும்
அந்ருவ்யசனகர்சித { தமயனாகரப்பற்றி
சோகத்தால் வாடிய
வரும்
கலமூலாசின கலிகளையும் கிழங்கு
களைமான் புசிப்பவனார்
தான்த தானையடக்கியவரும்
தாபச தபசுவைக்கொண்ட

धर्मचारिण தீர்த்ததரையோடு
கொண்டவரும்
समुन्नतजटाभारं சமூத்தகூடமண்டலம்
கொண்டவரும்
वल्कलाजिन- } மரவிலையுடன் மான்
वासस } கொடியுடன் போர்க்
தவரும்
निषतं தசந்தனப்பகதி
கொண்டவரும்
भावितात्मानं உன்னத்தை தியானத்
தில் சேலுத்தியவரும்
ब्रह्मपिसमनेजसं { பிரம்மபிஷிக்கு நிகரா
ன தேஜஸ் கொண்ட
வரும்
ते தந்த
पादुके இரு திருப்பாதங்
களையும்

புரஸ்குல	முன்னிட்டிடுக்கொண்டு	மமாலி: ச	மத்திரிகளா லும்
வசுபா: வ	பூமினையே	சுசிமி:	பரிசுத்தர்களான
பாஸந்	ஆள்பவரும்	புரோஹி: ச	புரோஹிதர்களா லும்
லோஸ்ய	உலகத்தின்	வலமுலி: ச	மேனோத்தலைவர்
பாதுர்பீஸ்ய	சதுர்வர்க்களின்		களா லும்
	தருமத்தையும்	தபஸிவ்	சேனிக்கப்பெற்றவரும்
சர்வத:	எல்லா	தின	ஏக்கக்கொண்டு
மயாத்	ஆபத்தினின்றும்	கூச	இளைத்திருப்பவரு
பாதார	சுகலிப்பவரும்		மான்
காபாயம்வாபரி:மி:	காபாயஆடைகளைவ	மரத்	பரதரை
	ணிந்தவர்களும்	சு	அப்பொழுது
யுக: ச	அசஞ்சலாபக்தி கொ	ததரி	கண்டார்.
	ண்டவர்களுமான்		

न हि ते राजपुत्रं तं चीरकुण्णाजिनाम्बरम् । परिभोक्तुं व्यवस्यन्ति पौंस वै धर्मवत्सलम् ॥

சீனாகுணாஜினாம்பர்	மரவுரியையும் மான்	ராஜபுத்ர வ	சகலரவர்த்தி திருக்
	தேவையுமுடுத்தவரும்		ஞாயரரை (பரதரை)
பர்பவாசல	தருமத்திலசஞ்சலா	தே ரீரா:	அந்த நகரஜனங்கள்
	பற்றுடையவருமான்	பரிமோக்த் தி	சுகத்திருக்கஞ்செய்ய
த	அந்த	வ்யவச்யந்தி ந	முடிந்தார்களில்லை.

तं धर्ममिव धर्मज्ञ देहवन्तमिवापरम् । उवाच प्राञ्जलिर्वाक्यं हनुमान्मारुतात्मजः ॥ ३५ ॥

மாருதாत्मஜ:	வாயுமைந்தராகிய	இவ	முற்றும்
ஹனுமான்	ஹனுமார்	பர்பஜ்	அறநெறியுணர்ந்தவ
பாஞ்ஜலி:	அஞ்ஜலிஹம்ஸதராய்		ருமான்
தேவந்த	உருவெடுத்த	த	அவரிடம்
அபர்	மற்றொரு	வாக்ய	ஒரு சொல்லை
பர்ப இவ	தம்மம்போன்றிருப்	உவாச	பின்வருமாறு
	பவரும்		மொழிந்தார்:

वसन्तं दण्डकारण्ये यं त्वं चीरजटाधरम् । अनुशोचसि काकुत्स्थं स त्वां कुशलमवधीत् ॥

தவ்	தேவரீர்	அனுசோசி	துயரமுற்றிரோ
சீரஜடாபர	மரவுரியையும் ஜடை	ச:	அவர் (ஸ்ரீராமர்)
	களையும் தரித்து	த்வா	தேவரிடம்
தண்டகாரண்யே	தண்டகாரண்யத்தில்	கூசல	சேந்தமத்தை
வசந்	வசிக்கின் தவரான	அவதீத்	சொல்லியிருத்திருக்
ய்	எந்த		கொள்.
காகுத்ஸ்த்	ஸ்ரீராமருக்காக		

अशोकजैः प्रीतिमयैः कपिमालिङ्ग्य संभ्रमान् । सिपेच भरतः श्रीमान्विपुलैरास्रविन्दुभिः॥

श्रीमान् भरतः
संभ्रमान्
कपि मालिङ्ग्य
प्रीतिमयैः

ஸ்ரீமானுவிய பரதர்

பாபர்ப்புடன்

காபி மாலிங்கத் தழுவி

ப்ரீதிமயமானவை

களும்

अशोकैः

ஆனந்தந்தரால்

विपुलैः

சூகியவைகளும்

आस्रविन्दुभिः

எராளமானவைகளால்

सिपेच

மான்

கண்ணிசத் துளி

மனைத்தார். [கனரல்

देवो वा मानुषो वा त्वमनुकोशादिहागतः । प्रियाख्यानस्य ते सौम्य ददामि ब्रुवतः प्रियम् ॥
गवां शतसहस्रं च आवाणां च शतं परम् । सुकुण्डलाः शुभाचारा भार्याः कन्याश्च पौदशः॥
हेमवर्णाः सुनासोरुः शशिसौम्यान्नाः स्त्रियः । सर्वाभरणसंपन्नाः संपन्नाः कुलजातिभिः॥

अनुकोशात्
इह आगतः
एवं
देवः वा
मानुषः वा
सौम्य
प्रियाख्यानस्य
प्रियं
ब्रुवतः
ते
गवां
शतसहस्रं च
आवाणां
परं शतं च
सुकुण्डलाः
शुभाचाराः

“கருணை கூர்ந்து

இம்மிடத்திற்கு

தேவரீர் [வந்தருளிய

தேவரோ

மரணிடரோ !

புண்பாத்தமாவே !

பிரியமொழிகொண்டு

பிரியத்தை

தெரிவிக்கும்

தேவரீருக்கு

பசுக்களின்

நூறுயிரத்தையும்

கிராமங்களின்

செந்த நூறையும்

ஆழ்கிய குண்டலங்க

ளைபுடைமவர்களும்

செந்த நடத்தைபுடை

மவர்களும்

भार्याः

விவாகத்திற்குரியவர்

पौदशः

கருமான்

कन्याः च

பறினறு

हेमवर्णाः

கன்னிகைகளையும்

सुनासोरुः

தங்கிறங்குகொண்ட

शशिसौम्यान्नाः

வர்களும்

सर्वाभरणसम्पन्नाः

அழகிய தொடை களை

कुलजातिभिः

புடைமவர்களும்

सम्पन्नाः

சந்திரனைப்பேசுன்ற

स्त्रियः

முகமுண்டையவர்களும்

ददामि

என்ன அணிதனுமுதற்

தவர்களும்

தன்மைபாடும்

செந்தவர்களும்மான்

ன்தீர்களைபும்

அளிக்கின்றேன்”.

निशम्य रामागमनं नृपात्मजः कपिप्रवीरस्य तद्भृतोपमम् ।

प्रहर्षितो रामदिदक्षयाऽभवत्पुनश्च हर्षादिदमनवीर्यैः

॥ ४६ ॥

नृपात्मजः
कपिप्रवीरस्य
तत् भृतोपमं
रामागमनं
निशम्य
रामदिदक्षया

சக்கிரவர்க்கு திருக்கு

மாரர் (பரதர்)

வானரோத்தமரிடம்

அந்த ஒப்பத்தகான

ஸ்ரீராமரது வரவை

கேட்டு,

ஸ்ரீராமரைக் காண

ஆவல்கொண்டு

प्रहर्षितः

உன்னம் பூரித்தவராய்

अमर्ष

இருத்தார்.

हर्षा

களிப்புமிக்கமரல்

पुनः च

மீளவும்

वचः

சொல்லொன்றை

इदं

பின்வருமாறு

अमर्षी

மொழிந்தார்:

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये युद्धकाण्डे अष्टाविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ।

आदितः श्लोकाः 20485

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकाः

एकोनविंशदुत्तरशततमः सर्गः—ஹந்திருபத்தோன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ १२९ ॥

हनुमता श्रीरामवृत्तान्तनिवेदनम्—ஹனுமார் ஸ்ரீராமரது விருத்தாந்தத்தைச் சொல்வது.

बहूनि नाम वर्षाणि गतस्य सुमहद्वनम् । शृणोम्यहं प्रीतिकरं मम नाथस्य कीर्तनम् ॥

बहूनि	"பல	नाथस्य	நாதரின்
वर्षाणि	வருஷங்களை	प्रीतिकरं	உவப்பளிக்கும்
सुमहत्	பெரும்	कीर्तनं	செய்தியை
वनं	காட்டிற்கு	अहं नाम	நான் தானே
गतस्य	சென்றுகடத்திய	शृणोमि	கேட்கின்றேன்?
मम	எனது		

कल्याणी वत गाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे । एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि ॥

जीकते	"உயிர் வாழும்	लौकिकी	உலகத்தாரால் வழங்கப்படும்
नरं	ஒரு மனிதனை	गाथा	முதுமொழி
वर्षशतात् अपि	பலவருடங்கள் கழிந்தாயினும்	कल्याणी	உண்மையாகவே
आनन्दः	ஆனந்தமானது	मे	என்கிவயத்தில்
एति	வந்தடைகிறது	प्रतिभाति	தோற்றுகிறது;
इयं	என்ற இந்த	वत	சந்தேகம்.

राघवस्य हरीणां च कथमासीत्समागमः । कस्मिन्देशे किमाश्रित्य तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः॥

कस्मिन् देशे	"எந்த தேசத்தில்	समागमः	பட்டினத்து
किं आश्रित्य	எதைக்கொண்டு	आसीत्	தீர்ப்பட்டது?
कथं	எகவனம்	पृच्छतः	கிணவும் எனக்கு
राघवस्य	ஸ்ரீராமருக்கும்	तत्त्वं	உள்ளபடி
हरीणां च	வானரர்களுக்கும்	आख्याहि	சொல்லிப்போக.

स पृष्ठो राजपुत्रेण वृष्यां समुपवेशितः । आचवक्षे ततः सर्वं रामस्य चरितं वने ॥ ४ ॥

सः	அவர் (ஹனுமான்)	वने	காட்டில்
राजपुत्रेण	சக்கிரவர்த்தி திருக்குமாரரால் (பரதரால்)	रामस्य	ஸ்ரீராமரது
वृष्यां	குசாமனத்தில்	चरितं	விருத்தார்தம்
समुपवेशितः	உட்கொளிக்கப்பட்டு	सर्वं	முழுமையையும்
पृष्ठः	கிணவப்பட்டவராய்	आचवक्षे	பின்வருமாறு
ततः	அப்பின்பொழுது		சொல்லுமாறு:

यथा प्रवाजितो रामो मातुर्दत्तो वरस्तव । यथा च पुत्रशोकेन राजा दशरथो मृतः ॥
 यथा दूतस्त्वमानीतस्तूर्णं राजगृहात्प्रभो । त्वयाऽयोध्यां प्रविष्टेन यथा राज्यं न चेप्सितम् ॥
 चित्रकूटं गिरिं गत्वा राज्येनामित्रकर्शन । निमन्त्रितस्त्वया भ्राता धर्ममाचरता सताम् ॥
 स्थितेन राज्ञो वचने यथा राज्यं विसर्जितम् । आर्यस्य पादुके गृह्य यथाऽसि पुनरागतः ॥
 सर्वमेतन्महाबाहो यथावद्विदितं तव । त्वयि प्रतिपयाते तु यद्वृत्तं तन्निबोध मे ॥ ९ ॥

प्रभो "பிரபுவே!
 अमितकर्शन சத்ருசம்ஹராகரே!
 महाबाहो மகாபாகுவே!
 तव தேவரீரது
 मातु: தாயாருக்கு
 वर: வரமானது
 दत्त: கொடுக்கப்பட்டு
 राम: ஸ்ரீராமர்
 यथा எப்படியாய்
 प्रवाजित: காட்டிற்கனுப்பப்பட்ட
 दशरथ: தசரத
 राजा சக்கிரவர்த்தியார்
 पुत्रशोकेन புத்திரசோகத்தால்
 यथा எப்படியாய்
 मृत: च மறலோகஞ்சென்ற
 त्वं தேவரீர்
 दूतै: தூதர்களால்
 राजगृहात् மன்னர் ஆரண்மனையி
 तूर्णं வினாவாய் [னின்ற
 यथा எவ்வளம்
 आनीत: அழைத்துவாப்பட்
 त्वं யோ த்திக்கு
 प्रविष्टेन வந்த
 त्वया தேவரீரால்
 यथा எப்படியாய்
 राज्यं ராஜ்யமானது
 ईप्सितं व विரும்பப்படவில்லை
 सतां சரணேருர்களின்
 धर्म தர்மத்தை
 आचरता பற்றியொழுகும்

त्वया தேவரீரால்
 चित्रकूटं சித்திரகூட
 गिरिं மலைக்கு
 गत्वा சென்று
 भ्राता தம்பயனார்
 राज्येन அரசைக்கொண்டு
 निमन्त्रित: च பிரர்த்தித்தழைக்கப்
 பட்டதும்
 राज: சக்கிரவர்த்தியாரது
 वचने ஆக்கனையில்
 स्थितेन இருக்கின்ற அவரால்
 (ஸ்ரீராமரால்)
 राज्यं ராஜ்யமானது
 यथा எப்படியாய்
 विसर्जितं மறுக்கப்பட்டதோ
 आर्यस्य தம்பயனாரது [அதுவும்
 पादुके பாதுகைகளை
 गृह्य கொண்டு
 यथा எப்படியாய்
 पुन: மீளவும்
 आगत: असि திரும்பிவந்தீரோ அ
 एतत् இது [அதும் ஆகிய
 सर्वं யாவும்
 तव தேவரீருக்கு
 यथावत् உன்னபடி
 विदितं தெரிந்ததே.
 त्वयि தேவரீர்
 प्रतिपयाते तु எழுந்தருளியவுடன்
 यत् எது
 वृत्तं நடைபெற்றதோ
 तत् அதை
 मे என்னிடம்
 निबोध கேட்டருள்வீராக.

अपयाते त्वयि तदा समुद्भान्तमृगद्विजम् । परिचूनमिवात्यर्थं तद्वनं समपयत् ॥ १० ॥

रयि	"தேவரீர்	சமூத்ப்நிமூகிஜ்	{ கலவாமுற்ற மிருகங்களை யும் பறவைகளை யும் கொண்டதாய்
अपयाते	எழுந்தருளியவனவில்	अत्यर्थं	மிகவும்
तदा	அப்பொழுது	परिचूनं इव	பரிதவிப்பதுபோன்ற
तत्	அந்த	समपयत्	இருத்தது. [தாய்
वनं	வனம்		

तद्धस्तिमृदितं घोरं सिंहव्याघ्रमृगायुतम् । प्रविवेशाथ विजनं सुमहद्वणकावनम् ॥ ११ ॥

नय	"அப்பொழுது	विजने	நிர்ஜனமானதும்
हस्तिमृदितं	யானைகளால் அழிக்கப்பட்டதும்	घोरं	பயங்கரமானதுமாகிய
सिंहव्याघ्र- } मृगायुतं }	சிம்மங்களும் புலி களும் மான்களும் வசிக்கப்பெற்றதும்	तत्	அந்த
		सुमहद्वणकावनं	பெரும்தண்டகர் வனத்திற்குள்
		प्रविवेश	ஸ்ரீராமர் புகுந்தார்.

तेषां पुरस्ताद्वलवान्गच्छतां गहने वने । निनदन्सुमहानादं विराधः पत्यदृश्यत् ॥ १२ ॥

गहने	"அடர்ந்த	सुमहान्	பலகாலியாகிய
वने	வனத்தில்	विराधः	விராதனைப் பவன்
गच्छतां	செல்லும்	सुमहानादं	பேரோசைகொண்டு
तेषां	அவர்களுடைய	निनदन्	கந்தக்கின்றவனும்
पुरस्तात्	முன்பாக	पत्यदृश्यत्	தோன்றினான்.

तमुक्षिप्य महानादसुर्ध्वबाहुमधोमुखम् । निखाते प्रक्षिपन्ति स्म नदन्तमिव कुञ्जरम् ॥

महानादं	"பேரோசைகொண்ட வனமும்	ऊर्ध्वबाहुं	உயர்த்திய கைகள் கொண்டவனும்
नदन्तं	குளிறுகின்ற	अधोमुखं	குனிந்த முகங்கொண் டவனமான அவனை
कुञ्जरं इव	யானைபோன்றவனும்	निखाते	குழியொன்றில்
तं	அவனை	प्रक्षिपन्ति स्म	தள்ளினார்கள்.
उक्षिप्य	தூக்கியெறித்து		

तत्कृत्वा दुष्करं कर्म भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । सायाह्ने शरभद्वयस्य रम्यमाश्रममीयतुः ॥

भ्रातरौ	"பிரதாக்களாகிய	कृत्वा	செய்து முடித்து
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண ரும்	सायाह्ने	யானையில்
तत्	அந்த	शरभद्वयस्य	சரபக்கரது
दुष्करं	செயற்கரிய	रम्यं	அழகான
कर्म	கொய்கை	आश्रमं	ஆசிரமத்திற்கு
		ईयतुः	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

शरभङ्गे दिवं प्राप्ते रामः सत्यपराक्रमः । अभिवाच्य मुनीन्सर्वाञ्जनस्थानमुपागमत् ॥
दृष्ट्वाऽगस्त्यं महात्मानं तेन दत्तवरायुधः ॥ १५ ॥

சரபங்கு:	“வின்போகா பராக் கிரமங்கொண்ட	जनस्थानं	ஜனஸ்தானத்திற்கு
रामः	ஸ்ரீராமர்	उपागमत्	வந்துசேர்ந்தார்.
शरभङ्गे	சரபங்கமுனிவர்	महामानं	மகாத்மாவாகிய
दिवं	தேவலோகத்திற்கு	अगस्त्यं	அகஸ்தியரை
प्राप्ते	எழுந்தருளியவுடன்	दृष्ट्वा	தரிசித்து
सर्वान्	எல்லா	तेन	அவரால்
मुनीन्	மகரிஷிகளையும்	दत्तवरायुधः	{ கிற்றத ஆயுதங்கள் கொடுத்தருளப்பட்ட டார்.
अभिवाच्य	நமஸ்கரித்துவிட்டு		

ततः पश्चाच्छर्पणत्वा रामपार्श्वमुपागता ॥ १६ ॥

ततः पश्चात्	“அதன்பிறகு	रामपार्श्वं	ஸ்ரீராமரது சமீபத் திற்கு
शर्पणत्वा	சூர்பனகை என்பவன்	उपागता	வந்தாள்.

ततो रामेण संदिष्टो लक्ष्मणः सहस्रोत्थितः । प्रगृह्य खड्गं चिच्छेद कर्णनासं महाबलः ॥

ततः	“அப்பொழுது	उत्थितः	எழுந்து
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	खड्गं	கத்தியை
संदिष्टः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	प्रगृह्य	கைக்கொண்டு
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	कर्णनासं	காதுகளையும் முக்கையும்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	चिच्छेद	அறுத்துவிட்டார்.
सहसा	சடக்கென		

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् । हतानि वसता तत्र राघवेण महात्मना ॥ १८ ॥

तत्र	அங்கு	रक्षसां	அரக்கர்களின்
वसता	வலிக்கும்	चतुर्दशसहस्राणि	பதினான்காயிரத்தவர் களும்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	हतानि	கொல்லப்பட்டார்கள்.
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்		
भीमकर्मणां	பயங்கரமான செயல் கொண்ட		

एकेन सह सङ्गम्य रणे रामेण सङ्गताः । अद्वैतुर्यभागेन निःशेषा राक्षसा कृताः ॥

रणे	போரில்	सङ्गम्य	பொருதி
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अहः	பகலின்
सङ्गताः	ஒன்றுகூடியவர்களாய்	चतुर्थभागेन	ஓர் நான்காம் பாகத் திலே
एकेन	தனித்த	निःशेषाः	பாக்கியில்லாதவர் களாக
रामेण	ஸ்ரீராமர் ஒருவரோடு	कृताः	செய்யப்பட்டார்கள்.
सह	கூட		

महाबला महावीर्यास्त्रातो विघ्नहरिणः । निहता राघवेगानो दण्डकारण्यवासिनः ॥

மகாபலா: "பலம் பிக்கவர்களுக்கும்
மகாवीर्या: ஆண்மை பிருத்தவர்
தரஸ: தவத்திற்கு [களுக்கும்
विघ्नहरिण: இடைதூறு செய்பவர்
களுமனை

दण्ड तरण्यवासिनः தண்ட தரண்யாஸி
கன் (அரக்கர்கள்)
राघवेण ஸ்ரீராமரால்
आनी போலில்
निहता: கொல்லப்பட்டார்கள்.

राक्षसाश्च विनिष्पिष्टा: खरश्च निहतो रणे ॥ २१ ॥

राक्षसा: च "அரக்கர்களுக்கும்
विनिष्पिष्टा: அழிக்கப்பட்டார்கள்.

॥ २१ ॥

खर: च கரணும்
रणे போலில்
निहत: கொல்லப்பட்டான்.

ततस्तेनार्दिता बाला रावणं समुपागता ॥ २२ ॥

तत: "அப்பொழுது
तेन அவரால் (எனது:மனை
राखणं ரால்)
अर्दिता ன்றில்வழிக்கப்பட்ட

॥ २२ ॥

बाला ஸ்திரீ (சூர்ப்பணகை)
रावणं ராவணனிடம்
समुपागता சென்றான்.

रावणानुचरो घोरो मारीचो नाम राक्षसः । लोभयामास वैदेहीं भूत्वा रत्नमयो मृगः ॥

रावणानुचर: "ராவணனது எல்லா
घोर: பயங்கரனுமான
मारीच: नाम மாரீசனைன்ற
राक्षस: அரக்கன்

रत्नमयः ரத்னமயமான
मृग: மரணக
भूत्वा ஆகி
वैदेहीं இவையிதேவியாருக்கு
लोभयामास ஆதரகாட்டினான்.

अथैनमब्रवीद्रामं वैदेही मृद्यतामिति । अहो मनोहरः कान्त आश्रयो नो भविष्यति ॥

वैदेही "ஐன்றிதேவியார்
एन: இந்த
राम: ஸ்ரீராமரிடம்
मृद्यतां 'இது மிடிக்கப்பட்ட
இம்'

कमवीन: தெய்விக்துக்கொண்
कान्त: 'காதல! [உரன்:
म: நமது
आश्रम: ஆசிரமமானது
मनोहर: அழகியதாய்
अहो ஆச்சர்யகரமாய்
भविष्यति ஆகப்படுமென்றது.

इति एव एतन्मया
अथ एतன்மயா

इति एव एतन्मया

ततो रामो धनुष्याणि धावन्तं शरेणानतर्षणा ॥ २५ ॥

तत: "அப்பொழுது
राम: ஸ்ரீராமர்
धनुष्याणि: கோதண்டபரணியாய்
धावन्तं ஓடுமதை
अनुभावति பித்தொடர்கதிராய்
ஐ.

स: அவர்
धावन्तं ஓடும்
शरेण ஆள்கை
आनतर्षणा துணிவிறக்க
शरेण பரணத்தால்
अनुभावति கொன்றார்.

अथ सौम्य दशमीवो मृगं याते तु राघवे । लक्ष्मणे चापि निष्क्रान्ते प्रविवेशाश्रमं तदा ॥

சௌம்ய	“புண்ணியச, தம வே!	நிஷ்க்ரான்தே	வெளியே சென்ற
अथ	அப்பொழுது		வாழ்விடில்
राघवे	ஸ்ரீராமர்	दशमीवः	தசமீவன்
मृगं	மாண	तदा	அப்பொழுது
याते तु	யின்பற்றியவனவில	आश्रमं	ஆசிரமத்திற்கு
लक्ष्मणे अपि	லக்ஷ்மணனும்	प्रविवेश	வந்தான்.

जगाम तरसा सीतां ग्रहः खे रोहिणीमिव । आतुकापं ततो युद्धे हत्वा मृगं जगामुपमम् ॥
प्रमृष्ट सीतां सहसा जगामाशु स रावणः ॥ २८ ॥

सः	“அந்த	आतुकामं	ரகதிக்ஷ ஆவல்கொ
रावणः	ராவணன்	जगामुप	ஜடாமு என்ற [ண்ட
खे	ஆகாசத்தில்	मृगं	கழுமை
ग्रहः	ஸ்ரீ கிரகமானது	युद्धे	போரில்
रोहिणी	ரோகிணியை	हत्वा	வதைத்து
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	सहसा	தகவண்ணமே
सीतां	சீதாதேவியை	सीतां	சீதாதேவியை
तरसा	விரைவாய்	प्रमृष्ट	எடுத்துக்கொண்டு
जगाम	திருடிச்சென்றான்.	आशु	விரைவாய்
ततः	அப்பொழுது	जगाम	சென்றுவிட்டான்.

ततस्त्वद्भुतसङ्काशाः स्थिताः पर्वतमूर्धनि । सीतां गृहीत्वा गच्छन्तं वानराः पर्वतोपमाः ॥
ददृशुर्विस्मितास्तत्र रावणं राक्षसाधिपम् ॥ २९ ॥

ततः	“அப்பொழுது	ततः	அங்கு
पर्वतमूर्धनि	பர்வதசிகரத்தில்	सीतां	வீரதாதேவியை
स्थिताः	இருப்பவர்களும்	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
अद्भुतसङ्काशाः	ஆச்சர்யமான உருவங் கொண்டவர்களும்	गच्छन्ते	செல்லின்ற
पर्वतोपमाः तु	பர்வதத்தை நிகர்த்த வர்களையான	राक्षसाधिपं	ராக்ஷஸமன்னனுன்
वानराः	வானரர்கள்	रावणं	ராவணனை
		विस्मिताः	ஆச்சர்யங்கொண்டவர்
		ददृशुः	கண்டார்கள். [குளாய்

प्रविवेश ततो लङ्कां रावणो लोकरावणः ॥ ३० ॥

ततः	“அனந்தரம்	रावणः	ராவணன்
लोकरावणः	லோகநகரத்தைக்கதறச் செய்யும்	लङ्कां	இலங்கைக்கு
		प्रविवेश	சென்றான்.

तां सुवर्णपरिक्रान्ते शुभे महति वेदमनि । प्रवेश्य मैथिलीं वावयैः सान्त्वयामास रावणः॥

रावणः	"रा.வணன்"	महति	பெரும்
तां	அந்த	वेदमनि	அரண்மனை யில்
मैथिलीं	தேவதேவியை	प्रवेश्य	திருக்கணவந்து
सुवर्णपरिक्रान्ते	பொன்னால் கட்டப் பெற்று	वावयैः	நன்மொழிகள் கொண்டு
शुभे	அழகிய	सान्त्वयामास	தெந்தரவு கூறினான்.

तृणवद्भाषितं तस्य तं च नैर्ऋतपुङ्गवम् । अचिन्तयन्ती वैदेही अशोकवनिकां गता ॥३२॥

अशोकवनिकां	"அசோகவனத்தில்"	तृणवत्	திருண்டாய் பசித்து
गता	இருக்கும்	तं	அந்த
वैदेही	இரங்கிதேவியார்	नैर्ऋतपुङ्गवं च	நாயுண்டன்னையோ
तस्य	அவனது	अचिन्तयन्ती	பொருட்படுத்தாத குந்தான்.
भाषितं	கொல்லி		

न्यवर्तत ततो रामो मृगं हत्वा महावने । निवर्तमानः काकुत्स्थ अधृष्टा विव्यधे खगम् ॥
युधं हतं ततो दग्ध्वा रामः प्रियसखं पितुः । मार्गमाणस्तु वैदेही राघवः सहयक्ष्मणः ॥
गोदावरीपन्वचरदूनोदेशांश्च पुष्पितान् ॥ ३४ ॥

ततः	"அப்பொழுது"	मार्गमाणः	தெய்வமுடையவர்,
रामः	ஸ்ரீராமர்	रामः	ஸ்ரீராமர்
महावने	பெருங்காட்டில்	पितुः	சகலமாவது
मृगं	மாண	प्रियसखं	தெய்வசகலமும்
हत्वा	கொண்டு	खगं	அகியம்
न्यवर्तत	திரும்பினார்.	हत्वं	கொத்தெய்திக் கொண்டெய்திய
निवर्तमानः	திரும்பிவந்த	युधं	யுதக (கொடியகை)
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	ततः	அப்பொழுது
वैदेही	தேவதேவியை	हत्वा	கொண்டெய்தெய்திக்
अधृष्टा	காணாது	गोदावरी	கொடாவரீத்தெய்தக
विव्यधे	தவித்தார்.	पुष्पितान्	பூத்த [கொண்டெய்தகை]
तु	அப்பொழுது	वनोदेशान् च	கொண்டெய்தகைகள்
सहयक्ष्मणः	சகலமண்ணுடன் கூட	अन्वयात्	அவ்வாறு த்தார். [இரும்]
राघवः	ஸ்ரீராமர்		

आसेदतुर्मुहाराण्ये कवन्धे नाम राक्षसम् ॥ ३५ ॥

महाराण्ये	"பெருங்காணில்"	राक्षसं	அரக்களை
कवन्धे नाम	கவந்தென்ற	आसेदतुः	தாக்கினார்கள்.

ततः कवन्धवचनाद्रामः सत्यपराक्रमः । कश्यपं गिरिं गत्वा सुग्रीवेण समागतः ॥

सत्यपराक्रमः	" வீண்பொகாப் பரா கிராமங்கொண்ட	कश्यपं	சிசுபமுத
रामः	ஸ்ரீராமர்	गिरिं	பர்வதத்திற்கு
ततः	அப்பொழுது	गत्वा	சென்று
कवन्धवचनात्	கவந்தனது கிக்குறப் னத்தால்	सुग्रीवेण	சுகரீவருடன்
		समागतः	நட்புக்கொண்டார்.

तयोः समागमः पूर्वं प्रीत्या हादौ व्यजायत । आत्रा निरस्तः क्रुद्धेन सुग्रीवो वालिना पुरा ॥

इतरेतरसंवादात्मगाहः प्रणयस्तयोः

॥ ३७ ॥

तयोः	" அவ்விருவர்களுக்கும்	तयोः	அவ்விருவர்களுக்கிடைய
पूर्वं	முதலில்.	प्रणयः	கிளைகமானது
प्रीत्या	அன்புடன்	प्रगाहः	அதிகமாவிற்று.
हादौ	மனமொப்பிய	पुरा	முன்னொருகால்
समागमः	கட்பு	सुग्रीवः	சுகரீவர்
व्यजायत	ஏற்பட்டது	क्रुद्धेन	கோபங்கொண்ட
इतरेतरसंवादात्	ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷணையால்	आत्रा वालिना	தமயளுகிய வாலியால்
		निरस्तः	வெருட்டப்பட்டார்.

रामस्य बाहुवीर्येण स्वराज्यं प्रत्यपादयत् । वालिनं समरे इत्वा महाकायं महाबलम् ॥ ३८ ॥

रामस्य	" ஸ்ரீராமரது	वालिनं	வாலியை
बाहुवीर्येण	பாசுபலத்தால்	इत्वा	கொண்டு
समरे	போரில்	स्वराज्यं	தனது ராஜ்யத்தை
महाबलं	மகாபலசாலியும்	प्रत्यपादयत्	அவர் (சுகரீவர்)
महाकायं	பெருந்தசிரம் கொண் டவனுமாகிய		பெற்றார்.

सुग्रीवः स्थापितो राज्ये सहितः सर्वानरैः । रामाय प्रतिजानीते राजपुत्र्याश्च मार्गणम् ॥

राज्ये	" ராஜ்யத்தில்	राजपुत्र्याः	ராஜகுமாரியை (வலிதா தேவியை)
स्थापितः	ஸ்தாபிக்கப்பட்டு	मार्गणं च	கண்டுபிடித்தலைப் பற்றி
सर्वानरैः	எல்லா வானரர் களோடும்		

सहितः	கூடியவரான	रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு
सुग्रीवः	சுகரீவர்	प्रतिजानीते	வாக்களித்தார்.

आदिष्टा वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण महात्मना । दश कोट्यः पुत्रद्वानां सर्वाः प्रस्थापिता दिशः ॥

वानरेन्द्रेण	" வானரமன்னரும்	दश कोट्यः	பத்துக்கோடிகள்
महात्मना	மஹாத்மாவுமாகிய	सर्वाः	எல்லா
सुग्रीवेण	சுகரீவரால்	दिशः	திக்குகளிலும்
आदिष्टाः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	प्रस्थापिताः	சென்றார்கள்.

तेषां नो विप्रकृष्टानां विन्ध्ये पर्वतसत्तमे । भृशं शोकाभितप्तानां महान्कालोऽत्यवर्तत ॥

विन्ध्ये “விந்திய
பர்வதச்சேஷ்டத்தில்
விபகூட்டானா் தாமதித்து
भृशं மிக
शोकाभितप्तानां துயரத்தால் தயிக்கும்

तेषां अश
नः எங்களுக்கு
महान् நீண்ட
कालः காலமானது
अत्यवर्तत கடந்தது.

भ्राता तु युधराजस्य संपातिर्नाम वीर्यवान् । समाख्याति स वसति सीताया रावणालये ॥

युधराजस्य “கழுஞ் ஆசரின்
(இடாயலின்)

रावणालये ராவணனது ஆரண்
மனைலில்

भ्राता தாயனாகும்
वीर्यवान् வீரயசாலியுமாகிய
संपातिः नाम ஸம்பாதி என்பவர்
तु அப்பொழுது

सीताया: விதாதேவியாரின்
वसति வாஸத்தை
समाख्याति स தெரிவித்தார்.

सोऽहं शोकपरीतानां दुःखं तज्ज्ञातिनां सुदुःखं । आत्मवीर्यं समास्थाय योजनानां शतं पुनः ॥

सः “அந்த
अहं நான்
शोकपरीतानां துயரம் மேலிட்டிருந்த
ज्ञातिनां இனத்தவர்களின்
तत् अந்த

दुःखं துக்கத்தை
सुदुःखं போக்குபவனுப்
आत्मवीर्यं எனது வீரயத்தை
समास्थाय மேற்கொண்டு
योजनानां शतं நூறுயோஜனைதூரம்
पुनः தான் + ச்சென்றேன்.

तत्राहमेकामद्राक्षमशोकवनिकां गताम् । कौशेयवस्त्रां मलिनां निरानन्दां दृश्यताम् ॥४४॥

तत्र அங்கு
अशोकवनिकां அசோகவனத்தில்
गतां இருப்பவளும்
एकं தனித்திருப்பவளும்
कौशेयवस्त्रां வெண்பட்டை உடுத்தியவளும்

मलिनां புழுதிபசுத்திருப்பவளும்
निरानन्दां மகிழ்ச்சியற்றிருப்பவளும்
दृश्यतां { அசோகவனத்தி
கொண்டவளுமாகிய
சேகாதிதனைய
அஃ அராட்சம் நான் தரிசுத்தேன்.

तथा समेत्य विधिवत्पृष्ट्वा सर्वमनिन्दिताम् । अभिज्ञानं मया इत्तं रामनामाङ्गुलीयकम् ॥

तथा “அவளிடம்
समेत्य அனுகூலி
अनिन्दितां நிர்நேதானவையான
விதிவத் ஆதரவுடன்
सर्वं யாவற்றையுமும்
पृष्ट्वा வினாவி

मया என்னால்
रामनामाङ्गुलीयकं { சீராமரது திருநாமம்
கை உய்ப்பெற்ற
கணையாழி
अभिज्ञानं அகடபாஸமாய்
दत्तम् ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

तं दृष्ट्वा परमपीता विश्वास च मैथिली

॥ ४६ ॥

த
ஐயா
மேயிலி ச

"அந்த என்னை
பார்த்து
ஐயனாயினான்

பரமபிதா
விசுவாச
பிகமகிழ்ச்சிகொண்ட
உனாய்
தேற்றரவுகொண்டார்.

रावणं च ततो दृष्ट्वा कृत्वा लङ्कां च भस्मसात् । अभिज्ञानं मणिं लब्ध्वा चरितार्थोऽहमागतः ॥

ततः
रावणं
दृष्ट्वा
लङ्कां
भस्मसात् कृत्वा
अभिज्ञानं

"அனந்தரம்
ராவணனையும்
பார்த்துவிட்டு
இலங்கையை
நீளுக்கியும்
அபிஞானமான

மணி
லங்கா
சரிதர்யை
அஹ்
ச ச
அகாத:

ரத்தினத்தை
பெற்றுக்கொண்டு
மனோரதம் நிகழவேற
நான் [ப்பெற்றவனாய்
தகடினமே
வந்துசேர்ந்தேன்.

मया च पुनरागम्य रामस्याक्षिप्तकर्मणः । अभिज्ञानं मया दत्तमर्चिष्मान्स महामणिः ॥

मया
पुनः च
आगम्य
अक्षिप्तकर्मणः
रामस्य

"என்னால்
திரும்ப
வந்துசேர்ந்து
குற்றமற்ற செயல்
கொண்ட
ஸ்ரீராமரிடம்

अर्चिष्मान्
सः
महामणिः
अभिज्ञानं
मया
दत्तम्

ஒளிபொருந்திய
அந்த
மஹமணி:
அபிஞானமானது
என்னால்
ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

श्रुत्वा तु मैथिलीं हृष्टस्त्वाशशंसे च जीवितम् । जीवितान्तपनुमासः पीत्वाऽमृतमिवानुरः ॥

मैथिलीं तु
श्रुत्वा
हृष्टः
जीवितान्तं
अनुमासः
आनुरः

"மேயிலிதேவியை
அறிந்து [ப்பற்றி
மகிழ்வுற்றவர்
(ஸ்ரீராமர்)
மரணவன்னை
அடைந்த
கோயலி ஒருவன்

अमृतं
पीत्वा
हृष्ट
तु
जीवि च
आशशंसे

அமிருதத்தை
பருகி
எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
அப்பொழுது
உயிரினும்
ஆசைகொண்டார்.

उद्योजयिष्यन्द्योगं दधे कामं वधे मनः । जियांसुरिव लोकान्ते सर्वलोकान्विभावसुः ॥

लोकान्ते
सर्वान्
लोकान्
जघांसुः
विभावसुः

"பரையகரலத்தில்
எல்லா
உலகங்களையும்
அழிக்க இருப்பவ்
கொண்ட
அக்னிபகவான்

हव
उद्योगं
उद्योजयिष्यन्
वधे
कामं मनः दधे

போன்றிருக்குமவர்
பரயத்னைத்தை
மெற்கொண்டவராய்
ராவணவாதையில்
திமன உறுதி
கொண்டார்.

ततः समुद्रपासाय नदं सेतुपकारयत् । अतरत्कपिवीराणां बाहिनी तेन सेतुना ॥ ५१ ॥

ततः	"அதன் பிறகு	அகாயத்	கட்டுகிறதார்.
சமுத்ரே	சமுத்திரத்தாகு	தென செது	அந்த ஸெதுவழியாய்
பாசாய	வந்து	கபிவீரர்	வானரவீரர்களின்
நதம்	நன்னூல்	பாஹினி	ஸேனையானது
செது	ஸெதுவை	அதரத்	கடந்தது.

प्रहस्तपर्वशीर्जीलः कुम्भकर्णं तु राघवः । लक्ष्मणो रावणमुतं स्वयं रामस्तु रावणम् ॥

प्रहस्ते	பஹஸ்தனை	रावणमुतं	ராவணன் தல்வனுன
नीलः	நீலன்		இந்திரஜித்தையும்
अवधीत्	கொன்றான்.	रामः	ஸ்ரீராமர்
कुम्भकर्णं	கும்பகர்ணனை	स्वयं	தானே
राघवः	ஸ்ரீராமர்	रावणं	ராவணனையும்
तु	அப்படியேகொன்றார்.	तु	அப்படியே கொன்றார்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		கள்.

स शक्रेण समागम्य वमेन वरुणेन च । महेश्वरस्वयंभूभ्यां तथा दशरथेन च ॥ ५२ ॥

तैश्च दत्तवरः श्रीमानृषिभिश्च समागतैः । सुरर्षिभिश्च काकुत्स्थो वराह्येमे परन्तपः ॥ ५४ ॥

सः	"அந்த	तथा	அவ்வாறே
परन्तपः	சத்ருவர் நுராகராகிய	दशरथेन च	தசரதரோடும்
श्रीमान्	ஸ்ரீமனாகும்	समागम्य	நுந்துசேர்க்கது
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	सैः	அவர்களால்
शक्रेण	இந்திரரோடும்	समागतैः	எழுந்தருளிய
वमेन	யமதர்மதேவரோடும்	ऋषिभिः च	மதுர்ஷிகளாலும்
वरुणेन च	கருணாதேவரோடும்	सुरर्षिभिः च	தேவரீஷிகளாலும்
तथा	அவ்வண்ணமே	दत्तवरः	உத்கவிக்குகாடுக்கப் பெற்று
महेश्वरस्वयंभूभ्यां	சிவபெருமானோடும்	वरान्	மரீனாதக்களை
	நிரம்மதேவரோடும்	हेमे	பெற்றிருக்கின்றார்.

स तु दत्तवरः श्रीत्या वानैश्च समागतः । समप्रबलसंयुक्तो राज्यं दत्त्वा विभीषणे ॥

पुष्पकेण विमानेन किष्किन्धामभ्युपागमत् ॥ ५५ ॥

दत्तवरः	"வாய்கள் கொடுக்கப் பெற்று	राज्यं	ராஜ்யத்தை (லங்கா ராஜ்யத்தை)
समप्रबलसंयुक्तः	{ ஸமஸ்தமான கைகள் யம்முடைய யுவ பாண	दत्त्वा	தந்தது
सः	அவர்	वानैः च	வானர்களுடன்
तु	அப்பொழுது	समागतः	உபயவராய்
श्रीत्या	அந்திரிசுண்டி	पुष्पकेण विमानेन	உப்பகலியானத் திலேறிக்கொண்டு
विभीषणे	விபிஷணரிடம்	किष्किन्धा	கிஸ்கிந்தைக்கு
		अभ्युपागमत्	வந்துசேர்ந்தார்.

तै गङ्गा पुनरासाद्य वसन्तं मुनिसन्निधौ । अविघ्नं पुण्ययोगेन श्वो रामं द्रष्टुमर्हसि ॥५६॥

गङ्गा	" கங்கா தீரத்திற்கு	रामं	ஸ்ரீராமரை
पुनः	திரும்பவும்	पुण्ययोगेन	புத்தயாகத்திற்குத் தின்
आसाद्य	வந்து		யோகத்தால்
मुनिसन्निधौ	முனிவரின் (பாத்வரஜரின்) ஸன்னிதியில்	अविघ्नं	குற்றமற்ற
वसन्तं	வலிக்கும்	श्वः	நாவையதினம்
तै	அந்த	द्रष्टुं	தரிசிக்க
		अर्हसि	கடவீர்."

ततस्तु सत्यं हनुमद्वचो महन्निश्म्य हृष्टो भरतः कृताञ्जलिः ।

उवाच वाणीं मनसः प्रहर्षिणीं चिरस्य पूर्णः खलु मे मनोरथः ॥ ५७ ॥

ततः	அப்பொழுது	चिरस्य	'வெகுநேரத்திய
सत्यं	உண்மையானதும்	मे	எனது
महन्	சிறந்ததுமான	मनोरथः	மனோரதமானது
हनुमद्वचः	ஹனுமரது மொழிக்கு	वु	இப்பொழுது
विशम्य	செவியாய்த்து	पूर्णः खलु	நிறைவேறியதன்றோ'
हृष्टः	உள்ளம்பூரித்த	मनसः	மனதை [என்ற
भरतं	பாதர்	प्रहर्षिणीं	மகிழ்விக்கும்
कृताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராய்	वाणीं	திருமொழியை
		उवाच	சொல்லிக்கொண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकोनत्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 20542

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 5867

त्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः—நூற்றுமூப்பதாவது ஸர்க்கம். ॥ १३० ॥

श्रीरामभरतसमागमः—ஸ்ரீராமரும் பாதரும் ஸந்திப்பது.

श्रुत्वा तु परमानन्दं भरतः सत्यविक्रमः । हृष्टमाज्ञापयामास शत्रुघ्नं परवीरहा ॥ १ ॥

सत्यविक्रमः	வீண்போகா பரக்கி ரமம் படைத்தவரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
परवीरहा	சத்ருவீரர்களைப்பொழிப்பவருமாகிய	हृष्टं	மிகச்சந்துஷ்டியுடனிட ருந்த
भरतः	பாதர்	शत्रुघ्नं	சத்ருக்னைப்பார்த்து
परमानन्दं	மிக ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றதை	वु	இப்பொழுது
		आज्ञापयामास	பின்வருமாறு கட ளைவிட்டார் :

दैवतानि च सर्वाणि चैत्यानि नगरस्य च । सुमन्धवास्यैर्वादिर्वैरर्चन्तु शुचयो नराः ॥

சுயய:	*பரிசுத்தர்களாகிய	चैत्यानि च	மண்டபங்களையும்
नराः	மனிதர்கள்	सुमन्धस्यैः	கல்ல வாசனை பொருத்
दैवतानि	தெய்வவழிக் கிரகங்கள்		திய மலர்களாலும்
सर्वाणि च	எல்லாவற்றையும்	वादिभिः	வாத்தியகோஷங்க
नगरस्य	பட்டணத்தினது	शुचैः	னாலும் பூகூடி செயல்பட்டும்.

सूताः स्तुतिपुराणज्ञाः सर्वे वैतालिकास्तथा । सर्वे वादिवकुशला मणिक्काश्चापि सङ्घाः ॥

राजदारास्तथाऽभाल्याः सैन्याः सेनागणाङ्गनाः ।

ब्राह्मणाश्च सराजन्याः श्रेष्ठाः मुख्यास्तथा गणाः ॥ ४ ॥

अभिनिर्यान्तु रावस्य द्रष्टुं शशिनिभं मुखम् ॥ ५ ॥

स्तुतिपुराणज्ञाः	{ ஸ்தோத்திரங்களையும் புராணங்களையும் கண்கறிந்த	सेनागणाङ्गनाः	சைன்யக் கூட்டங்களி ன் பெண்மணிகளும்
सूताः	பாடகர்களும்	राजन्याः	சூத்திரர்களோடும் கூடிய
तथा	ஆவ்வண்ணமே	ब्राह्मणाः च	பிராமணர்களும்
वैतालिकाः	வைதாலிகர்கள்	श्रेष्ठीमुख्याः	விசேஷத்தலைவர் களும்
सर्वे	எல்லோரும்	तथा	ஆவ்வண்ணமே
वादिबकुशलाः	வாத்தியங்களில் சமர் த்தர்களான	गणाः	பரிசுடானவர்களும்
सर्वे	எல்லோரும்	सङ्घाः	கூட்டக்கூட்டமாக
मणिक्काः अपि च	மணிகாதர்களும்	रावस्य	ஸ்ரீராமரது
तथा	ஆவ்வண்ணமே	शशिनिभं	சந்திரகுமரெய்தான்
राजदाराः	ராஜபத்தினிகளும்	मुखं	நெருக்கமானதொத்த தரிசை
अभाल्याः	மத்திரிமார்களும்	द्रष्टुं	பார்வையிடுதல்
सैन्याः	சைனிகளும்	अभिनिर्यान्तु	பிரிந்துகொண்டு செல்லப்படுவர்.

भरतस्य वचः श्रुत्वा शत्रुघ्नः परवीरहा । विश्रमेकसाहस्राभोदयावास वीर्यवान् ॥ ६ ॥

परवीरहा	சத்ருவீரர்களை மொழிக்குத்	अनेकसाहस्रः	பலசாமர்த்தியக்காலி ருந்த
वीर्यवान्	வீரவாழ்வானந்த	विशिः	{ சம்பளம் காங்காது வைக்கப்படும் செய்து கந்தவரைப்பார்த்து
शत्रुघ्नः	சத்ருமனன்		
भरतस्य	பரதரது	वीर्यवान्	வீரவாழ்வான ஆக்கு பித்தவர்:
वचः	ஆவ்வண்ணம்		
श्रुत्वा	நிசுரீபதிபொண்டி		

समीकुरुत निम्नानि विषमाणि सवानि च । स्थलानि च निरस्यन्तां वन्दिषामादितः परम् ॥

नन्दिषामात्	"நந்திக்கிராமத்திலிருந்து	समावि	ஸமவானவைகளாக
इतः परं	இதுவரைக்கும்	समीकुरुत	ஸரியாகச்செய்யுங்கள்.
निम्नानि	பள்ளத்தாக்குகளும்	स्थलानि च	மேடுபூமிகளும்
विषमाणि च	மேடுபள்ளங்களிலும்	निरस्यन्ताम्	சீர்படுத்தப்படட்டும்.

सिञ्चन्तु पृथिवीं कृत्वा हिमशीतेन वारिणा । ततोऽभ्यवकिरन्त्वन्ये लाजैः पुण्यैश्च सर्वशः॥

अन्ये	"மேலுசிலர்	ततः	அதன்மேல்
पृथिवीं	பூதலத்தை	लाजैः	பொரிகளாலும்
कृत्वा	சங்கும்	पुण्यैः च	புன்பங்களாலும்
हिमशीतेन	பனிபோல் குளிர்ந்த	सर्वशः	எல்லா பக்கங்களிலும்
वारिणा	ஐந்ததால்	अभ्यवकिरन्तु	இறைக்கட்டும்.
सिञ्चन्तु	நனைக்கட்டும்.		

समुच्छ्रितपताकास्तु रथवाः पुरवरोत्तमे । शोभयन्तु च वेश्मनि सूर्यस्योदयनं प्रति ॥

सगदामभिर्मुक्तपुष्पैः सुगन्धैः पञ्चवर्णकैः । राजमार्गमसंवाधं किरन्तु शतशो नराः ॥१०॥

सतशः	"நூற்றுக்கணக்கான	सगदामभिः	மரிகளின் வரிசை
नराः	மானிடர்கள்		களாலும்
पुरवरोत्तमे	{ கிரேஷ்டநகர்களில் முதன்மையாய் விளங்கும் தில்	सुक्तपुष्पैः	விடுதிமலர்களாலும்
सूर्यस्य उदयनं प्रति	சூரியோதயத்திற்குள்	शोभयन्तु	அலங்கரிக்கட்டும்.
रथवाः तु	ராஜவிதிகளையும்	असंवाधं	விஸ்தாரமாயுள்ள
समुच्छ्रित-	உபரந்துக்கி விழுந்த	राजमार्गं	சக்கிரவர்த்திவரும்
पताकाः }	தப்பட்ட கொடிகளை		மார்ச்சுத்தை
	யுடையவைகளாகவும்	सुगन्धैः	நல்லவாசனை வீசுகின்ற
वेश्मनि च	கிருகங்களையும்	पञ्चवर्णकैः	ஐவகைக் கோலப்
			பொடிகளாலும்
		किरन्तु	கோலமிட்டும். "

धृष्टिर्जयन्तो विजयः सिद्धार्थो ह्यर्थसाधकः । अशोको मन्त्रपालश्च सुमन्त्रश्चापि निर्ययुः ॥

मत्तैर्नागसहस्रैश्च शतकुम्भविभूषितैः

॥ ११ ॥

धृष्टिः	திருஷ்டியும்	सुमन्त्रः अपि	சுமந்திரரும்
जयन्तः	ஜயந்தரும்	शतकुम्भविभूषितैः	பொன்னுபரணங்களால்
विजयः	விஜயரும்		லங்கரிக்கப்பட்ட
सिद्धार्थः	ஸித்தார்த்தரும்	अशोकः	கொழுத்த
ह्यर्थसाधकः हि	அர்த்தஸாதாரும்	मन्त्रपालः च	ஆட்சிக்கணக்கான
अशोकः च	அசோகரும்		யானைகளோடும்
मन्त्रपालः च	மந்திரபாலரும்	निर्ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

अपरे हेमकक्ष्याभिः समजाभिः करेणुभिः । निर्वयुस्तुरगाक्रान्ते रथे च मुपहारयाः ॥

अपरे	வேறு	சுமஜாபி:	சூன்யா கிண்கணோடு கூடிய
சுமஜாபி:	மிக விரித்திப்பெற்ற மஹாரதர்கள்	கரேணு:	பெருங்கடைகளின் கணோடும்
हेमकक्ष्याभिः	{ பொன்னுலகைப் பட்ட னாக் கிண்குடைபாவை களுதும்	तुरगाक्रान्ते:	குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற
		रथे च	ரதங்கணோடும்
		निर्वयुः	புறப்பட்டார்கள்.

शक्ययुष्टिप्रासहस्तानां सध्वजानां पताकिनाम् । तुरगाणां सदृशैश्च मृग्यैर्मृग्यनराविर्वैः ॥ १३ ॥

वीराः	வீரர்கள்	तुरगाणां	குதிரைகளின்
शक्ययुष्टिप्रास- हस्तानां	{ சக்தி, சிக்தி, பராவை இளைவகளைக் கையிலுடையவர்களும்	सदृशैः च	சூன்ய கிண்கணோடும்
सध्वजानां	தவஜங்களை கையால் கொண்டவர்களுமான	पशूनां	சாண்டடைகளின்
पताकिनां	மிக விரித்திப்பெற்ற களுடைய	मृग्यैर्मृग्यनराविर्वैः	தெர்த மானிடர்க
		सदृशैः च	தெர்த [கிண்குடைய அணைக்கணோடும்
		परिवृताः	குதப்பட்டவர்களாய்
		ययुः	புறப்பட்டார்கள்.

ततो यानान्युपाखुदाः सर्वा दशरथस्त्रियः । कौसल्यां प्रमुखे कृत्वा सुमित्रां चापि निर्वयुः ॥

ततः	ஆப்பொழுது	कौसल्यां च	கௌசலியாதேவியையும்
दशरथस्त्रियः	தசரதசங்கிரவர்த்தி யின் மனைவிமகளர்கள்	सुमित्रां अपि	சுமித்ரிதேவியையும்
सर्वाः	எல்லோரும்	प्रमुखे कृत्वा	முன்னிட்டிக் கொண்டு
यानानि	வாகனங்களில்	निर्वयुः	புறப்பட்டார்கள்.
उपाखुदाः	எழிக்கொண்டவர் களாய்		

कैकेय्या सहिताः सर्वा नन्दिग्राममुपागमन् ॥ १५ ॥

सर्वाः	எல்லோரும்	सहिताः	கூட இரூப்பவர்களாக
कैकेय्या	கைகேயிதேவியோடு	नन्दिग्रामं	நந்திகிராமத்தை [கை
		उपागमन्	கொண்டார்கள்.

अश्वानां खुरशब्देन रथनेमिस्रनेन च । शङ्खदुन्दुभिनादेन संवचालेव मेदिनी ॥ १६ ॥

मेदिनी	மேயியானது	रथनेमिस्रनेन च	{ தேர்களின் சக்கரவட் டைகளின் சக்தித் தாலும்
अश्वानां	குதிரைகளின்	शङ्खदुन्दुभिनादेन	சங்கதங்குடியின் கோலத்தாலும்
खुरशब्देन च	குளம்புகளின் சக்தி தத்தாலும்		

शङ्खदुन्दुभिनिखैः शङ्खदुन्दुभिनिखैः
 कलौ ८
 गजानां यानिकलौ
 बुद्धितैः अपि कर्णिकलौ
 सञ्चाल इव मुद्रितम् अकलौ

तत् अभ्युपगच्छ
 नगरं पट्टणम्
 कुक्षं च एल्लமுமே
 नन्दिमாம் तु கந்திக்கிராமத்திற்கே
 उपागमत् வந்துசேர்ந்தது.

द्विजातिमुख्यैर्धर्मात्मा श्रेणीमुख्यैः सनैगमैः । मालवोदकहस्तैश्च मन्त्रिभिर्भरतो वृतः ॥ १८ ॥
 शङ्खभेरीनिनादैश्च वन्दिमिथाभिवन्दिताः । आर्षपादौ गृहात्वा तु शिरसा धर्मकोविदः ॥
 पाण्डुरं छत्रपादाय शुक्रमालयोपशोभितम् । शुक्रं च बालव्यजने राजाहं हेमभूषितं ॥
 उपवासकुशो दीनधीरकुण्णजिनाम्बरः । भ्रातुरागमनं श्रुत्वा तत्पूर्वं हर्षमागतः ॥ २१ ॥
 प्रत्युद्यौ ततो रामं महात्मा सचिवैः सह ॥ २२ ॥

धर्मात्मा தர்மா த்மாவும்
 धर्मकोविदः தர்மத்தின் துட்ப
 மறிந்தவரும்
 उपवासकुशः உபவாஸத்தால் உட்ப
 பு இளைத்தவரும்
 दीनः பரிதாபத்தோற்ற
 முன்னவரும்
 चीरकुण्णजिनाम्बरः மாவுரியும் மான்தோ
 ளுமுடுத்தவரும்
 भ्रातुः தகையனார்
 आगमनं வரணம்
 श्रुत्वा கேட்டு,
 तत्पूर्वं அதுமுதல்
 हर्षं भागतः மகிழ்ச்சி கொண்
 டவரும்
 महात्मा மகா த்மாவுமான
 भक्तिः பக்தி
 द्विजातिमुख्यैः பிரஜைமுகத்தவர்
 களாலும்
 सनैगमैः விவாபாசிகளுன்னிட்ட
 श्रेणीमुख्यैः வகத்தொழில்கள
 களோடும்
 मालवोदक- } மாலைகளையும் மோதக
 हस्तैः } க்களையும் கையில்
 வைத்துக்கொண்டி-
 ருந்த
 मन्त्रिभिः மந்திரிமார்களாலும்

वृतः குழப்பப்பட்டவராயும்
 शङ्खभेरीनिनादैः च சங்கம் பேசி இவைக
 ளினைகளாலும்
 वन्दिमिः வந்திவர்களாலும்
 अभिवन्दिताः च பெருமைப்படுத்தப்
 பட்டவராகவும்
 शुक्रमालयोपशोभितं வெண்மாலையுள்ள
 விளங்கும்
 पाण्डुरं வெண்
 छत्रं குடைவையும்
 हेमभूषितं தங்கப்பிடி யுள்ளவை
 களும்
 राजाहं மன்னர்களுக்குரிய
 வைகளுமான
 शुक्रं வெண்
 बालव्यजने च இரண்டு சாமரங்
 களையும்
 अर्षपादौ च எடுத்துக்கொண்டும்
 सचिवैः மந்திரிமார்களோடு
 सह கூடவே
 ततः तु அப்பவும்
 आश्विनौ பெரியவரின் பாதுகை
 களை
 शिरसा முடியிலு
 गृहात्वा எடுத்துக்கொண்டு
 रामं ஸ்ரீராமரை
 प्रत्युद्यौ எதிர்கொண்டு சென்
 ருர்.

निस्वनः श्रूयते भीमः प्रहृष्टानां वनौकसाम् । मन्ये वानरसेना सा नदीं तरति गोमतीम् ॥

प्रहृष्टानां	"மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கொண்ட	सा	அந்த
वनौकसां	வானர்களுடைய	वानरसेना	வானரஸேனையானது
भीमः	பெரும்	गोमती	கோமதி
निस्वनः	சத்தமானது	नदीं	நதியை
श्रूयते	கேட்கப்படுகிறது.	तरति	தாண்டுகிறது என்று
		मन्ये	நான் நினைக்கிறேன்.

रजोवर्षं समुद्धूतं पश्य बालुकिनीं प्रति । मन्ये सालवनं रम्यं लोलयन्ति पुवङ्गमाः ॥२९॥

बालुकिनीं प्रति	"வாலுகினி நதியை	रम्यं	அழகிய
पश्य	பாரும், [நோக்கி	सालवनं	ஸாலவனத்தில்
रजोवर्षं	துளிவரடிமானது	लोलयन्ति	குதிக்கின்றார்கள் என்று
समुद्धूतं	கிளம்பியிருக்கிறது.		
पुवङ्गमाः	வானர்கள்	मन्ये	நினைக்கிறேன்.

तदेतद्दृश्यते दूराद्विमलं चन्द्रसन्निभम् । विमानं पुष्पकं दिव्यं मनसा ब्रह्मनिर्मितम् ॥
रावणं बान्धवैः सार्धं हत्वा लब्धं महात्मना ॥ ३० ॥

दूरात्	"தூரத்தில்	सार्धं	கூட
एतद्	இந்த	रावणं	ராவணனை
विमलं	கணக்கற்றதும்	हत्वा	கொன்று
चन्द्रसन्निभं	சந்திரனை நிகர்த்ததும்	महात्मना	மஹாத்மாவினால்
मनसा	தன்னிஷ்டத்தால்	लब्धं	அடையப்பட்டது
ब्रह्मनिर्मितं	பிரம்மதேவரால் சிரு ஷ்டிக்கப்பட்டதும்	पुष्पकं	புஷ்பக
दिव्यं	தெய்வத்தன்மை கொண்டதும்	विमानं	விமானம்
बान्धवैः	பந்துக்களோடு	तत्	இப்பொழுது
		दृश्यते	காணப்படுகிறது.

तरुणादित्यसङ्काशं विमानं रामवाहनम् । धनदस्य प्रसादेन दिव्यमेतन्वनोजवम् ॥३१॥

एतत्	"இந்த	प्रसादेन	மறியமைக்குணத்தால்
रामवाहनं	ராமருடைய வாகன மாவிருக்கிற	दिव्यं	தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது.
विमानं	புஷ்பகவிமான மானது	मनोजवं	மனோவேகமாய் செல்லவல்லது.
धनदस्य	குபேரனுடைய	तरुणादित्यसङ्काशम्	இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த தது.

ஐதஸ்மிந்நாதரோ வீரோ வேதோ சஹ் ராபவோ | சூரியஸ்ய மஹாதேவா ராஜஸஸ்ய விபீஷண: ||

ஐதஸ்மிந்
வேதோ சஹ்
வீரோ
ஐதரோ
ராபவோ

"இதில்தான்
வீரத்தோடுகூட
வீரர்களும்
பாரதர்களுடைய
ஸ்ரீராமரும் வந்தவனாகும்

மஹாதேவ:
சூரிய: ச
ராஜஸ:
விபீஷண: ச

வெகு ஆற்றலுடைய
சூரியரும்
அரக்கர்கள்எனனாகிய
விபீஷணரும் இருக்கின்றார்கள்."

एवं ब्रुवति काकुत्स्थं हनूमत्स्यतिवेमिना । विमानेनाभवन्सर्वं नन्तिग्रामसमीपगा: || ३३ ||

காகுத்யம்
ஹ்ருமதி
ஏவ்
புருவதி
சர்வம்

பாநரிடம்
ஹனுமார்
பேற்கண்டதாறு
கொல்லுணையில்
எல்லோரும்

அதிவேமினா
விமானேன
நந்திগ্রாம-)
சமீபगा:)
அभवन्

மிக வேகமாய்ச் செல்லும்
விமானத்தோடு
நந்தித்திராமத்திற்குச்
சமீபத்தில் வந்து
சேர்ந்தவர்களாய்
ஆனார்கள்.

ततो हर्षसमुद्भूतो निम्ननो दिवसस्पृशन् । श्रीवाङ्मयुवहृद्भानां रामोऽयमिति कीर्तिते ||

தத:
ஸ்ரீவாங்குய-)
வஹ்ருதானாं)

அப்பொழுது
பெண்கள், குழந்தைகள்,
சிறுவர்கள்,
கிறுத்தர்கள் இவர்களுடைய
இதோ
ஸ்ரீராமர்

इति
कीर्तिते
हर्षसमुद्भूत:
निम्नन:
दिव
सस्पृशन्

என்று
கொல்லல்
ஹர்ஷதாவத்தால்
கிடைத்த
சந்தயானது
ஆகாசத்தை
முட்டிற்று.

रथकुञ्जराजिभ्यस्तेऽवतीर्य महीं गताः । ददृशुस्तं विमानस्य नराः सोमपिवाम्बरे ||

தே
நரா:
ரதகுஜர-)
வாஜிभ्य:)
அவதீரீய
மஹீர்
அம்பரே

அந்த
மாணிடர்கள்
சந்தக்கள், யானைகள்,
குதிரைகள் இவையகளிலின்று
இறங்கி
பூமியில் கிழிசின்றவர்
ஆகாசத்தில் [கனாய்

लोमं
इव
विमानस्य
सं
दृशुः

சந்திரனை
எவ்வண்ணமோ
அவ்வண்ணமே
விமானத்தில்
எழுந்தருளியிருக்கும்
அகரை
தரித்தார்கள்.

प्राञ्जलिर्भरतो भूत्वा महृषो राघवोन्मुखः । स्वागतेन यथार्थेन ततो रामपूजयत् || ३४ ||

ராபவோ:ஸுபா:
மரத:
யதார்தேன
ஸ்வாஸதேன

ஸ்ரீராமரை எதிர்பார்த்தவண்ணமே
பாதர் [முழுத்த
வரங்கொடுத்தவண்ணமே
நல்ல வரவால்

महृष:
तत:
राजि: भूत्वा
रामं
अपूजयत्

மஹர்ஷ
அப்பொழுது
வாகவியவராய் ஆகி
ஸ்ரீராமரை
தனது மனநிலை
கொண்டாடினார்.

मनसा ब्रह्मणा सृष्टे विमाने भरताग्रजः । रराज पृथुदीर्घाक्षो वज्रपाणिरिवापरः ॥ ३७ ॥

पृथुदीर्घाक्षः	அன்று நீண்ட கண் சனூற்ற	वृज्	சிறுக்கடிக்கப்பட்ட
भरताग्रजः	பரதன் தனையனுர் (ஸ்ரீராமர்)	विमाने	புஷ்பகவிமானத்தில்
ब्रह्मणा	பிரம்மதேவரால்	अपरः	இரண்டாவது
मनसा	மனதால்	वज्रपाणिः	தேவெந்திரன்
		इव	போல
		रराज	விளங்கினார்.

ततो विमानाग्रगतं भरतो भ्रातरं तदा । ववन्दे प्रयतो राघं मेहस्थमिव भास्करम् ॥ ३८ ॥

तदा	அப்பொழுது	राघं	ஸ்ரீராமரை
प्रयतः	கல்லடிமற்ற தரும மூர்த்தியான	ततः	அங்கிடத்திலேயே
भरतः	பரதர்	मेहस्थं	மேருபர்வதத்திலிருக்
विमानाग्रगतं	விமானத்தினது ஓரத் தில் வந்திருத்த	भास्करं	சூரியபகவானை [கும்
भ्रातरं	தனையனாகிய	इव	எவ்வண்ணமோ அவ் வண்ணமே
		ववन्दे	ஸேவித்தார்.

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् । हंसयुक्तं महावेगं निष्पपात महीतले ॥ ३९ ॥

ततः	அப்பொழுது	महावेगं	வெகுவேகமாகச்
तत्	அந்த		செல்லவல்லதுமான
अनुत्तमं	ஒப்புயர்கில்லாததும்	विमानं	புஷ்பகவிமானம்
हंसयुक्तं	{ அன்னப்பறவைகளின் சுத்திரம் வரையப் பெற்றதும்	रामाभ्यनुज्ञातं	ஸ்ரீராமருடைய ஆக் கிணையப்பெற்றதாய்
		महीतले	பூமியில்
		निष्पपात	இறக்கிற்று.

आरोपितो विमानं तद्भरतः सत्यविक्रमः । राघमासाद्य मुदितः पुनरेवाभ्यवादयत् ॥ ४० ॥

तत्	அந்த	राघं	ஸ்ரீராமரை
विमानं	விமானத்தில்	आपाद्य	தரிசித்து
आरोपितः	ஏற்றிக்கொள்ளப் பெற்றவரும்	मुदितः	களிப்புற்றவராகி
सत्यविक्रमः	சத்திடமே பரக்கிரம மாபுடையவருமான	पुनः एव	மீளவும்
भरतः	பரதர்	अभ्यवादयत्	முடிதாழ்த்தி விழுந்து ஸேவித்தார்.

तं समुत्थाप्य काकुत्स्थश्चिरस्याक्षिपयं गतम् । अङ्गे भरतमारोप्य मुदितः परिपश्यजे ॥

काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	भरतं	பரதரை
चिरस्य	வெகுவானத்திற்கப் பால்	समुत्थाप्य	எழுப்பி
अक्षिपयं गतं	{ நெசில் பார்க்கப்படும் தனையில் இருக்கின் றவரான	अङ्गे	மடியில்
तं	அந்த	आरोप्य	ஏற்றிவைத்துக்கொ ண்டு
		मुदितः	சிறுவுளமுடந்தவராய்
		परिपश्यजे	காட்டித்தழுவினார்.

ततो लक्ष्मणमायाय वैदेहीं च परन्तपः । अभिवाद्य ततः प्रीतो भरतो नाम चाब्रवीत् ॥

परन्तपः	சத்ருக்களைத் தந்தவிக அடிக்கும் அவர்	அभिவாத	திருவடிவத்தில் விழுந்து சொலித்து விட்டு
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை	ततः	அதன்மேல்
आयाय च	கண்டுவிட்டு	भरतः नाम च	{ பரதன் என்பது என து பெயர் என்கிற அறிவாதனத்தையும்
ततः	அதன்மேல்	अब्रवीत्	கொன்னார்.
वैदेहीं	விதேஹியை		
प्रीतः	மனமொழி கொண் டவராய்		

सुग्रीवं कैकयीपुत्रो जाम्बवन्तं तथाऽङ्गदम् । मैत्रं च द्विविदं नीलमृषभं परिपश्यजे ॥

कैकयीपुत्रः	கைகேயியின் புதல் வர் (பரதர்)	मैत्रं	கைந்தளைபும்
सुग्रीवं	சுகிரீவனையும்	द्विविदं	தவிவிதனையும்
जाम्बवन्तं	ஜாம்பவந்தனையும்	नीलं	நீலனையும்
तथा	அங்ஙண்ணமே	मृषभं च	நிஷபனையும்
अङ्गदं	அங்கதனையும்	परिपश्यजे	ஆரங்கைச் செய்து கொண்டார்.

सुपेणं च नलं चैव गवाक्षं गन्धमादनम् । शरभं पनसं चैव भरतः परिपश्यजे ॥ ४४ ॥

भरतः	பரதர்	गन्धमादनं च	கந்தமாதனையும்
सुपेणं च	சுபேணனையும்	शरभं एव	சரபனையும்
नलं	நலனையும்	पनसं च	பனசனையும்
गवाक्षं एव	கவாக்ஷனையும்	परिपश्यजे	ஆரங்கைச் செய்து கொண்டார்.

ते कृत्वा मानुषं रूपं वानराः काशरूपिणः । कुशलं पश्यच्छस्त्रे महृष्टा भरतं तदा ॥ ४५ ॥

ते	அந்த	मानुषं रूपं	மானிட ரூபத்தை
वानराः	வானரர்கள்	कुशला	கூசலத்தோண்டு
काशरूपिणः	காசரூபத்த உருவம் எடு க்க வால்வர்கள்.	महृष्टाः	மஹ்ஸ்தாக்களாய்
ते	அவர்கள்	भरते	பரதரை
तदा	அப்பொழுது	कुशलं	கூசலத்தை
		पश्यच्छस्त्रं	விசார்த்தார்கள்.

अथाब्रवीद्राजपुत्रः सुग्रीवं वानरर्षभम् । परिपश्य महातेजा भरतो धर्मिणां वरः ॥ ४६ ॥

राजपुत्रः	சகலசுவர் தந்தவின் திரும்புமாரும்	भरतः	பரதர்
महातेजाः	மஹாதேஜனையும்	वानरर्षभं	வானரேசத்தமனுஷ
धर्मिणां	தர்மஸ்தனை ஆராய்த தந்தவரும்	सुग्रीव	சுகிரீவ
वरः	சத்தமனுஷராய்	परिपश्य	அட் தகழுவிக்கொ ண்டிருமாறு [ண்டு கொய்தார்]

त्वपस्माकं चतुर्णां तु भ्राता सुमीव पञ्चवः । सौहृदाज्जायते विप्रस्यकारोऽरिक्लृपणम् ॥

சுமீவ	"சகோதரே !	१५	தேவரீர்த்.
अस्माकं	எங்கள்	மិត்	ஹ்நேகமானது
चतुर्णां	நால்வர்களுக்கும்	சौहृदा	உட்காரத்தால்
तु	அப்பால்	जायते	விளக்குகிறது;
पञ्चमः	ஐந்தாவது	अपकारः	அபகாரமானது
भ्राता	சகோதரர்	अरिक्लृपणम्	சத்ருக்களுக்கடையா னம்."

विभीषणं च भरतः सान्त्वयाम्यमवावर्त्तत् । दिष्ट्या त्वया सहायेन कृतं कर्म सुदुष्करम् ॥

भरतः	பரதர்	सुदुष्करं	"எவராலும் செய்யமுடி செயலானது [பரத
विभीषणं	விபீஷணரைப் பார்த்து	कर्म	செயலானது [பரத
		दया	தேவரீரது
सान्त्वयाम्यं	சுந்திர்த்த சொல்லொ ன்றை	सहायेन च	உதவியாலேயே
		कृतं	செய்துமுடிக்கப்பட்ட து
अप	பின்வருமாறு	दिष्ट्या	எங்களது பாய்விசே ஷ்டமேயிது."
अवावर्त्त	மொழிந்தார் :		

शत्रुघ्नश्च तदा रामपविवाद्य सलक्ष्मणम् । सीतायाश्चरणौ पश्चाद्वन्दे विनयान्वितः ॥४९॥

विनयान्वितः	மரியாதைகளை நக்து அறிந்த	शत्रु	ஆய்வொழுது
		अभिवाद्य	ஸேவித்துவிட்டு
शत्रुघ्नः च	சத்ருக்ளரும்	पश्चात्	அதன்மேல்
सलक्ष्मणं	எக்டுமணருடனிருக் கும்	सीताया	ஸீதாதேவியின்
		चरणौ	திருவடிகளில்
रामं	ஸ்ரீராமரை	पश्चन्दे	விழுந்து ஸேவித்தார்.

रापो मातरमासाद्य विषण्णां शोककशिताम् । जगद् वगतः पादौ मनो मातुः पसादयन् ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	मनः	மனதை
विषण्णां	உதவிசகம் குன்றி	पसादयन्	சுந்திரச்செய்கின்ற வராகி
शोककशितां	சோகத்தில் மூழ்கித்		
मातरं	மாயாளை கிடந்த	वगतः	சரங்கடங்கயம்விழுந் துசேவிக்கின்றவராய்
आसाद्य	கிட்டி	पादौ	திருவடிகளை
मातुः	தாயின்	जगद्	பிடித்துக்கொண்டார்.

अभिवाद्य सुमित्रां च कैकेयीं च यशस्विनीम् । स भरतश्च ततः सर्वाः पुरोहितयुपागमत् ॥

सः	ஆவர்	मातुः	தாய்மார்கள்
सुमित्रां च	கயித்திராதேவியையும்	सर्वाः च	எல்லோரையுமே
	யும்	अभिवाद्य	முடிந்தாழ்த்தி நமஸ்க ரித்துவிட்டு
यशस्विनीं	புகழ்பெற்ற	पुरोहितं	சூனகுருவை
कैकेयीं च	கைகேயிதேவியாரையும்	उपागमत्	அழைந்தார்.
	யும்		

स्वागतं ते महाबाहो कौसल्यानन्दर्वचन । इति माञ्जुवयः सर्वं नागरा राघवमुवन् ॥५२॥

தே	ஆந்த	स्वाग ।	நம்வரவாஸ். நன்மன
नागरा:	நகரவாஸிகள்		
सर्वे	எல்லோரும்		தொடுபொற்றுக்கொளும்'
माञ्जुवयः	மைகம்பிக்கொண்டு	इति	என்று
महाबाहो	'மஹாபாகுவே,	रागं	புரீராமரைப் பார்த்து
कौसल्यानन्द- } वचन }	கௌஸல்யனின் ஆ- னந்தத்தைப் பெருக ச்செய்பவரே,	अमुवन्	உறுஞர்கள்.

तान्यञ्जलिसद्वृत्ताणि शृद्धानि नागैः । व्यापितां पद्मानि दृष्ट्वा भरतामजः ॥

भरतामजः	பரதரின் தலைமயனாகு மவர்	रागं	ஆந்த
नागैः	பட்டணத்துணை களால்	अञ्जलि इमाणं	பல அஞ்ஜலிகளை
शृद्धानि	கொள்ளப்பட்ட	पद्मानि	நஞ்ஜுமணிந்த
		व्यापिते इव	தாமரைகள் போல
		दृष्ट्वा	பார்த்தார்.

पादुके ते तु राघस्य शृङ्खला भरतः स्वयम् । चरणाभ्यां नरेन्द्रस्य योजयामास धर्मवित् ॥

धर्मवित्	தர்மத்தையறிந்த	स्वयं तु	தானே
भरतः	பரதர்	शृङ्खला	எடுத்தக்கொண்டு
राघस्य	புரீராமபிரானது	नरेन्द्रस्य	பருகொத்தமரது
ते	ஆந்த	चरणभ्यां	திருதிருவடிகளிடும்
पादुके	பாதுகைகளிரண் டையும்	योजयामास	உச்சுதார்.

अग्रशीच तदा राघं भरतः स कृताञ्जलिः ॥ ५५ ॥

तदा	அப்பொழுது	कृताञ्जलिः च	உத்தர லக்ஷ்மணன் செ
राघं	ஆந்த	अग्रशीच	முன்முதலாக மொழி கொள்:
भरतः	பரதர்		
राघं	புரீராமரைப்பார்த்து		

एतत्ते रक्षिते राज्यञ्जयं विधातितं मया । अथ कान् कृतानि मे नृपस्य मन्त्रेभ्यः ॥ ५६ ॥

राघन्	*சக்கிரவர்ந்தமே!	अथ च	இப்பொழுது தான்
पुत्रम्	இது	वे	உத்தரன் தான்
ते	நெகிரஞக்காக	अथ	மீதமுதலாக
रक्षितं	பாதுகாக்கப்பட்டது.	कृतानि	உத்தரெடுத்தகூற்தது.
मया	ஆடிமொழிதான்	मन्त्रेभ्यः	மன்தில் ஸர்வமும்மாய்
राघ्यं	சாந்ராமன்		க்கொண்டிருந்ததும்
विधातितं	திருந்த ஆடிமொழி செய்யப்பட்டது.	दत्त	*தேறிப்பதாதது.

यस्त्वां पश्यामि राजानमयोध्यां पुनरागतम् । अवेक्षतां भवान्कोशं कौष्ठागारं पुरं बलम् ॥
भवतस्तेजसा सर्वं कृतं दशगुणं मया ॥ ५७ ॥

ய: "எவனோ அந்த அடி
த்வா தேவரீரை [பென்
அயோத்திக்கு
புன: அமரத் திரும்பிவந்தவராய்
ராஜன் சக்கிரவர்த்தியாய்
படியாமி கண்குளிரப்பார்க்
भवान् தேவரீர் [கிறேன்.
कोशं பெபாக்கிஷத்தையும்
कौष्ठागारं தான்பசாலைமையும்
पुरं சகரத்தையும்

வல் ஸேனையையும்
अवेक्षतां கடாமதித்தருள்
वीराक.
सर्वं எல்லாமும்
भवत: தேவரீருடைய
तेजसा அருளால்
मया அடியேனால்
दशगुणं பதின்மடங்கதிகமாக
कृतम् செய்யப்பட்டிருக்
கிறது."

तथा ब्रुवाणं भरतं दृष्ट्वा तं भ्रातृवत्सलम् । मुमुक्षुर्वाचरा वाणं राक्षसश्च विभीषणः ॥

வானரா: வானரர்களும்
राक्षस: அரக்கர்மன்னனாகிய
विभीषण: च விபீஷணனும்
तथा மேற்கண்டவாறு
ब्रुवाणं விண்ணப்பம்செய்யும்
तं அந்த

मरुतं பரதரை
आनृवाचरं தனையனுரிடம் அசஞ்
சாரபற்றமுடையவராக
दृष्ट्वा பார்த்து
वाचं ஆனந்தபாஷ்பத்தை
मुमुक्षु: வடித்தார்கள்.

ततः प्रहर्षाद्भरतमङ्कुमारोप्य राघवः । ययौ तेन विमानेन ससैन्यो भरताश्रमम् ॥ ५९ ॥

ततः அதன்மேல்
राघवः ஸ்ரீராமர்
ससैन्यः தனது சேனையுடன்
प्रहर्षात् மிக்க ஸந்தோஷத்
भरत பரதரை [தால்
अङ्कुं மடிமீது
आरोप्य ஏற்றிவைத்துக் கொண்டு

तेन அந்த
विमानेन { புஷ்பகவிமானத்தில்
எழுந்தருளியவண்
ணமே
भरताश्रमं பரதருடைய ஆசிரமத்
किर्तु
ययौ ஏழுந்தருளினார்.

भरताश्रममासाद्य ससैन्यो राघवस्तदा । अवतीर्य विमानायादवतस्थे महीतले ॥ ६० ॥

तदा அப்பொழுது
राघवः ஸ்ரீராமர்
ससैन्यः தனது சேனையோடு
கடலே
भरताश्रमं பரதருடைய ஆசிரமத்
தை

आसाद्य அடைந்து
विमानायात् உத்தயபுஷ்பகவிமா
னத்திலிருந்து
अवतीर्य இறங்கி
महीतले பூமியில்
अवतस्थे நின்றார்.

अग्रवीच तदा रामस्तद्विमानमनुत्तमम् । वह वैश्रवणं देवमनुजानामि गम्यताम् ॥ ६१ ॥

ததா	அப்பொழுது	வैशraṇ	"சூபேர!
ராம:	ஸ்ரீராமர்	देव च	தேவருக்கே
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத	वह	வாஹனமாகிருப்பா
तम्	அந்த		யாக.
विमानं	புப்புகவிமானத்தைப் பார்த்து	अनुजानामि	சூபேர விடை தருகின் தேன்.
अग्रवीच	பின்வருமாறு ஆர்வூ பித்தருளினார்;	गम्यताम्	திரும்பிச் செல்லப் பட்டும்."

ततो रामाभ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमम् । उत्तरां दिशमागम्य जगाम वनदालयम् ॥ ६२ ॥

ततः	அதன்மேல்	उत्तरां	வடக்கு
तम्	அந்த	दिशं	திசையை
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வில்லாத	आगम्य	தோக்கி
विमानं	புப்புகவிமான மானது	वनदालयं	சூபேரந்து திருமா ளிகைக்கு
रामाभ्यनुज्ञातं	ஸ்ரீராமரால் விடைகொ டுக்கப்பட்டதாய்	जगाम	சென்றது.

पुरोहितस्यात्मसमस्य राघवो बृहस्पतेः शक्र इवामराधिपः ।

निर्षाज्य पादौ पृथगासने शुभे सहैव तेनोपविशेऽथ वीर्यवान् ॥ ६३ ॥

वीर्यवान्	வீரமசாலியாகிய	इव	ஏவ்வண்ணமோ
राघवः	ஸ்ரீராமர்		அவ்வண்ணமே
आत्मसमस्य	தனக்கேற்றவராகிய	निर्षाज्य	நிர்ஷத்து நெளித்து
पुरोहितस्य	குலகுருகின்றது	शुभे	மக்களமான
पादौ	திருவடிகளில்	पृथगासने	வேறு ஆணைமொன் றில்
अमराधिपः	தேவர்கள் மன்ன		
शक्रः	தேவிலந்திரன் [ஐதும்]	तेन	அவரோடு
बृहस्पतेः	பிருகஸ்பதியேவிடத் தில்	सह एव	உடனே
		उपविशे	உய்காந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे विशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

एकविंशदुत्तरशततमः सर्गः—ஐந்தாமுப்பத்தோராவது ஸர்க்கம். ॥ १३१ ॥

श्रीरामपट्टाभिषेकः—ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம்.

शिरस्यञ्जलिमाधाय कैकेयानन्दवर्धनः । वभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम् ॥ १ ॥

கைகேயானந்தவர்த்தன:	கைகேயியின் பிரியத் திற்குபாத் திரமான	ராம்	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
भरतः	பரதர்	शिरसि	சிரஸில்
ज्येष्ठं	மூத்தவரும்	अधुनि	அஞ்சலியை
सत्यपराक्रमं	ஸிண்போகாத பராக் கிரமமுடையவருமான	आधाय	செய்து
		वभाषे	பின்வருமாறு விண் ணப்பஞ்சொய்தார் :

पूजिता मामिका माता दत्तं राज्यमिदं मम । तददामि पुनस्तुभ्यं यथा त्वमददा मम ॥

மாமிகா	"எனது	मम	எனக்கு
माता	தாயார்	यथा अददा:	எப்படிக்கொடுத்தி ரோ அப்படியே
पूजिता	பெருமைப்படுத்தப்	त्वं	அனை
दत्तं	இந்த [பட்டான்.	पुनः	மீளவும்
राज्यं	ராஜ்யமானது	तुभ्यं	தேவரீருக்கு
मम	எனக்கு	ददामि	திருப்பிக்கொடுக்கி றேன்.
दत्तं	கொடுக்கப்பட்டது.		
त्वं	தேவரீர்		

धुरमेकाकिना न्यस्तामृषभेण बलीयसा । किशोरबद्धं भारं न वोदुमहसुरसहै ॥ ३ ॥

एकाकिना	"உதவிகெண்டாத	किशोरवत्	இளம்கன்து எப்படி
बलीयसा	கெஞ் பலம் பொருள் திய	अहं	நான் [யோ அப்படி
मृषभेण	மூர் எருதால்	गुरुं	மஹத்தான
न्यस्तां	ஒப்புவிக்கப்பட்ட	भारं	பொறுப்பை
धुरं	பாரத்தை	वोदुं	வறரிக்க
		न उरुहे	வல்லவனல்லன்.

वारिवेगेन महता भिन्नः सेतुरिव क्षरन् । दुर्वन्धनमिदं मय्ये राज्यमिच्छामन्वृतम् ॥ ४ ॥

மஹதா	"அளவுகடந்த	इदं	இந்த
वारिवेगेन	ஜலப்ரவா ஹத்தால்	अन्वृतं	ஒருவராலும் ருடப் படாத
भिन्नः	உடைந்து	राज्यमिच्छं	ராஜ்யக்குறையானது
क्षरन्	கரைந்தோடும்	दुर्वन्धनं	சரிப்படுத்த முடியாத தாய்
सेतुः	கரை	मय्ये	நான் பிரியக்கிறேன்.
इव	எப்படியோ அப்படியே		

मतिं स्वर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः । नान्वेतुमुत्सहे राम तव मार्गपरिन्दम् ॥ ५ ॥

राम	“ஸ்ரீராம!	हंसस्य च	ஹம்ஸத்தினுடைய
अश्वस्य	சத்ருக்களைப்படக்கு	वायसः	காகம் [கதிரைய]
अश्वस्य	குதிரையின் [பவிரே!]	इव	எப்படியோ அப்படி
मतिं	கமனத்தை	तव	தேவரீருடைய [யும்]
स्वरः	சொகுதை	मार्ग	அரிய ரெயலை
इव	எப்படியோ அப்படி	अन्वेतुं	அதுவந்துக்க
	யும்	न उत्सहे	நான் வல்லவன்வேன்.

यथा आरोपितो वृक्षो जाऽध्वान्तनिवेशने । महाश्च सुदुरागो महास्कन्धप्रशाखवान् ॥
 शीर्षेण पुण्ड्रितो भूया न फलानि प्रदर्शयन् । तस्य नानुपवेदर्थं यम्य हेतोः स रोप्यते ॥
 एषोपमा महाबाहो त्वदर्थं वेत्तुमर्हसि । यद्यस्यान्पनुजेन्द्र त्वं भक्तान्मृत्यान् शोधि हि ॥

महाबाहो	“மகாபாகுமே!	पुण्ड्रितः च	புத்திராகவும்
मनुजेन्द्र	சக்ரவர்த்தியே!	मुया	ஆடு
यं	தேவரீர்	फलानि	பழக்களை
भक्तान्	பக்தியுள்ள	न प्रदर्शयन्	கொடாத
मृत्यान्	ஆடிமைகளாகும்	शीर्षेण यथा	பட்டிப்போகுமோ
अस्यान् हि	எங்களுடைய		ஐம்
न शोधि यदि	பரிபாலனம் செய்யா	तः	அத
	விடில்,	यस्य हेतोः	எது காரணமாய்
वृक्षः	ஓர் மரம்	रोप्यते	வளர்க்கப்பட்டதோ
अन्तनिवेशने	மீட்டிணை	सस्य	கத்தலுடைய
आरोपितः	வைக்கப்பட்டு	अयं	பயினை
महान् च	பெரிதாயும்	न भनुभवेत्	ஒருவர் கனம்-விக்க
गह्वर (श्व-)	பெருங்கிளைகளையும்	वृषा	நிலை மோட்டான்.
प्रशाखवान्)	கிறைப்புக்களைமுடைய	उरमा	தெய்வந்தம்
	தாயும்	स्वदर्थं	தெய்வியவத்திலும்
सुदुरागोः च	எதிரொடியாததாயும்		மோதுதவதாய்
जातः	வளர்ந்ததாய்	वेत्तुं अर्हसि	கண்டிக்கவிர்.

जगदध्यामिपिक्तं त्वाद्यनुपश्यतु सर्वतः । प्रतपन्तमिवादिह्यं मध्याह्ने दीप्तनेजसम् ॥ ६ ॥

त्वं	“தேவரீரே	प्रतपन्तं	தொடங்கும்
अथ	இப்பொழுதே	आदित्य इव	சூரியகவரைய
अमिपिक्तं	பட்டாசிலேக்கம் செய்		போன்றவராய்
	யப்பட்டவராய்	जगत्	உலகு
मध्याह्ने	கனம் பகிழ்	“वेत्तुः	சொகுதாய்
दीप्तनेजसं	நிக்கலிவாவிடமுடைய	अनुपश्यतु	கண்ணாக்காணட்டும்.
	வராய்		

तूर्यसङ्घातनिर्घोषैः काश्चीनूपुरनिस्वनैः । मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व राघव ॥ १० ॥

राघव तूर्यसङ्घात- निर्घोषैः }	“ஸ்ரீ சங்குசுலதிலை: வினை, குழல், வரம்பு பாட்டு, மிருதங்கம் இவை சேர்ந்த கச் சேரிகளின் ஒலிக ளாலும்	काञ्चीनूपुर- निस्वनैः मधुरैः गीतशब्दैः च प्रतिबुध्यस्व	காஞ்சினூர- நிஸ்வனே: மதுர: गीतशब्दै: च பரதிபுடியஸ்வ	ஆடலின் கைகளை, சிலர்பு இவைகளின் தூதிய [நாடிகளா லும் துயிலெழுப்பும் பாடல்களாலும் கிணத்துயிலெழுப்பும்.
-------------------------------------	---	--	--	--

यावदावर्तते चक्रं यावती च वसुन्धरा । तावत्त्वमिह सर्वस्य स्वामित्वमनुवर्तय ॥ ११ ॥

चक्रं यावत् आवर्तते वसुन्धरा यावती च	“சூரியசக்திரத்தளடங் கிய ஜோ திமண்டலம் எவ்வளவுகாலம் சமுதூழிததோ பூம் எவ்வளவு விஸ்தார மோ	तावत् सर्वस्य स्वामित्वं एवं इह अनुवर्तय	அவ்வளவுகாலம் அந்த எல்லாவற்றிற் கும் சக்கிரவர்த்தியாயிருந் தேவரீர் [தலை இப்பொழுது வகித்தருள்விராகா.
--	--	---	--

भरतस्य वचः श्रुत्वा रामः परपुरञ्जयः । तथेति प्रतिजग्राह निपसादासने शुभे ॥ १२ ॥

परपुरञ्जयः रामः भरतस्य वचः श्रुत्वा	சத்ருக்களை ஆடக்கிய ஸ்ரீராமர் பரதருண்டய விண்ணப்பத்தை கேட்டு	तथा इति प्रतिजग्राह शुभे आसने निपसाद	அப்படியே ஆகட்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டார். அழகான ஒர் ஆஸனத்தில் அமர்ந்தார்.
---	--	---	---

ततः शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः श्मश्रुवर्धकाः । सुखहस्ताः सुशीघ्राश्च राघवं पशुपासत ॥ १३ ॥

ततः शत्रुघ्नवचनात् सुखहस्ताः	அப்பொழுது சத்ருக்ளரங்களை வையக்கொண்டு வேலைசெய்கிறதே தெ ரியாதபடி வேலை செய்பவர்களும்	सुशीघ्राः निपुणाः च श्मश्रुवर्धकाः राघवं पशुपासत	சீக்கிரம் வேலை செய் பவர்களும் நிபுணா: च சாமர்த்தியசாலிகளு நாவிதர்கள் [மரண ஸ்ரீராமருக்கு கெதளரம் செய்தார் கம்.
------------------------------------	--	--	--

पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले । सुश्रावे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे ॥ १४ ॥

विशोषितजटः स्नार्ताश्चित्रपाल्यानुलेपनः । महादिवसनो रामस्तस्यो तत्र थिया ज्वलन् ॥

पूर्वं भरो स्नाते	முதலில் பாதர் ஸ்நானம் செய்த புண்ணர்	तु महाबले लक्ष्मणे च	அப்படியே மகாபலாசலியாசிய என்பவனாகும் அப்படியே
-------------------------	--	-------------------------------	---

வானரே	வானரரஜனுய	சாபா:	வள்ளம்செய்தவராய்
சுரீயே	சுக்ரீவரும்	மஹர்வன:	மிகச்சிறந்த ஆடை
சாசுசேநே	அரக்கர் மன்னனாகிய		யணிக்தவராய்
பிமீயோ வ	{ விபீஷணரும் அப்படி யே வள்ளம்செய்த பின்னர்	விமாலானுஜன்:	{ சிறந்த மாலைகளையும் பூச்சுக்களையுமுடை யவராய்
தல	அப்பொழுது	சுரியா	காந்தியால்
ராம:	ஸ்ரீராமர்	அவலந்	விளங்கிக்கொண்டு
விசோதிலஜட:	கிங்குநீக்கிய சடை கலையுடையவராய்	தஸ்யி	இருந்தார்.

प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास शीर्यवान् । लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवानिश्वाकुकुलवर्धनः ॥

வீரீவான்	வீர்பவரனும்	ராமசு	ஸ்ரீராமருக்கும்
லக்ஷ்மீவான்	ஸ்ரீமாதனுமான	லக்ஷ்மணசு	லக்ஷ்மணருக்கும்
இஷாகுகுலவர்தன:	இசுந்தவரகுருவதிலகர் (சத்ருக்ஞர்)	பரிகர்ம	அனந்தாரத்தை
		காரயாமாச	செய்தார்.

प्रतिकर्म च सीतायाः सर्वा दशरथस्त्रियः । आत्मनैव तदा चक्रुर्मेनस्त्रिन्यो मनोहरम् ॥

தடா	அப்பொழுது	ஆமனேவ	தாமே
மனஸ்விய:	உத்தமிகளான	சீதாபா:	வழிதைத்து
தசரதஸ்த்ரிய:	தசரதமனைவிகள்	மனோஹர்	அழகிய
சர்வா: ச	எல்லோரும்	பரிகர்ம	அனந்தாரத்தை
		சகரு:	செய்தார்கள்.

ततो वानरपत्नीनां सर्वासामेव शोभनम् । चकार यत्रात्कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रवत्सला ॥

தத:	அப்பொழுது	சர்வா:	எல்லா
புத்ரவத்ஸலா	புத்திரனிடத்தில் பே ரன்புடைவத்தவளான	வானரபத்னீகளுக்	வானரபத்னீகளுக்
கௌஸல்யா	கௌசல்யாதேவி	சோபன	அனந்தாரத்தை [கும்
பஹ்ஸா	மிகமகிழ்ந்து	யத்ரா	செய்ததபுடன்
		சகார	செய்தார்.

ततः शत्रुघ्नवचनात्सुमन्त्रो नाम सारथिः । योजयित्वाऽभिचक्राम रथं सर्वाङ्गशोभनम् ॥

தத:	பிறகு	சர்வாங்குமன்	எக்குமமுருவாய்ந்த
சுமத்ருவவநாத்	சத்ருக்ஞர் ஆக்கினை யால்	ர:	சத்தத்தை
சுமன்ட்ரோ நாம	சமந்தரமென்ற	யோஜயிதா	தயாரித்து
சாரதி:	சாரதி	அபிசகாம	கொண்டுவந்து நிறுத் தினார்.

अर्कण्डलपङ्काशं दिव्यं दृष्ट्वा रयोत्तमम् । आरूरोह महाबाहू रामः सत्यपराक्रमः ॥

सत्यपराक्रमः	வின்போகா பராக் கிரமத்தையுடைய	दिव्यं	அழகாயுள்ள
महाबाहुः	மஹாபாகுவான	रयोत्तमं	சிறந்த ரதத்தைத்
रामः	ஸ்ரீராமர்	दृष्ट्वा	வந்துவிட்டதாகக் கண்டு
अर्कण्डलपङ्काशं	சூரியம்ண்டலத்தை நிகர்த்த	आरूरोह	ஏறிக்கொண்டார்.

सुग्रीवो हनुमांश्चैव महेन्द्रसदृशद्युती । स्नातौ दिव्यनिर्भैर्वसैर्जग्मतुः शुभकुण्डलौ ॥ २१ ॥

स्नातौ	ஸ்நானம் செய்தவர் களும்	महेन्द्र- सदृशद्युती	இந்திரனை நிகர்த்து ஒளிகொண்டு விளங் குபவருமான
शुभकुण्डलौ	அழகிய குண்டலங்க ணையணிந்தவர்களும்	सुग्रीवः च	சகரீவரும்
दिव्यनिर्भैः	திவ்யகாந்திபெற்ற	हनुमान् एव	ஹனுமாரும்
वसैः	ஆடைகளால்	जग्मतुः	புறப்பட்டார்கள்.

वराभरणसम्पन्ना ययुस्ताः शुभकुण्डलाः । सुग्रीवपत्न्यः सीता च द्रष्टुं नगरमुत्सुकाः ॥

सीता	வீதாபிராட்டியாரும்	द्रष्टुं	பார்க்க
वराभरणसम्पन्नाः	உயர்ந்த ஆபரணங் கணையணிந்து	उत्सुकाः	ஆவதூடனிருந்த
शुभकुण्डलाः	அழகிய கம்மல்களைப்	ताः	அந்த
नगरं	பட்டணத்தை [பூண்டு]	सुग्रीवपत्न्यः च	சகரீவபத்னிகளும்
		ययुः	யயுனர்கள்.

अयोध्यायां तु सचिवा राज्ञो दशरथस्य ये । पुरोहितं पुरस्कृत्य मन्त्रयामासुर्यवत् ॥

अयोध्यायां	அயோத்தியில்	पुरोहितं	புரோஹிதரை (வலறி ஷ்டரை)
दशरथस्य राज्ञः	தசரதசக்கிரவர்த்தியி னுடைய	पुरस्कृत्य	முன்னிட்டு
सचिवाः	மந்திரிமார்கள்	अर्यवत्	சிறப்பாய் நடக்கவேண் டியதைக்குறித்து
ये तु	எவர்களோர் அவர் களை	मन्त्रयामासुः	ஆலோசித்தார்கள்.

अशोको विजयश्चैव सुमन्त्रश्चैव सङ्गताः । मन्त्रयन्त्रामवृद्धचर्यमृद्धयर्थं नगरस्य च ॥ २४ ॥

अशोकः च	அசோகரும்	नगरस्य	பட்டணத்தின்
विजयः च	விஜயரும்	अवृद्धयर्थं च	சேஷமத்திற்காகவும்
सुमन्त्रः एव	சுமந்திரரும்	मन्त्रयन्	பின்வருமாறு சொன் னார்கள்.
सङ्गताः	ஒன்றுகூடி		
रामवृद्धयर्थं एव	ஸ்ரீராமரின் பெருமைக் காகவும்		

सर्वमेवाभिषेकार्थं जयाहस्य महात्मनः । कर्तुमर्हथ रामस्य यद्यन्मङ्गलपूर्वकम् ॥ २५ ॥

जयाहस्य	“வெற்றிக்குரிய	மங்கலपूर्वக	மங்கல பூர்வமாக
महात्मनः	மகாத்மாவான	यत् यत्	எது எதுவோ
रामस्य	ஸ்ரீராமனுடைய	सर्वमेव	அது எல்லாவற்றை
अभिषेकार्थं	பட்டாபிஷேகத்திற்கு	कर्तुं	நிர் செய்ய [யாம்]
	கரிக	अर्हथ	வேண்டும்.”

इति ते मन्त्रिणः सर्वे सन्दिश्य तु पुरोहितम् । नगराभिर्ययुस्तूर्णं रामदर्शनबुद्धयः ॥ २६ ॥

ते मन्त्रिणः	அந்த மந்திரிமார்க்கள்	रामदर्शनबुद्धयः	ஸ்ரீராமரைக்காண ஆ
सर्वे	எல்லோரும்		சைகொண்டவர்களாய்
पुरोहितं	புரோஹிதரைப்	नगरात्	நகரத்திலின்றி
	பார்த்து	तूर्णं	விளையில்
इति	மேற்கண்டவாறு	निर्ययुः	வெளிப்புறப்பட்டார்
सन्दिश्य तु	சொல்லிவிட்டு		கள்.

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवानघः । प्रययौ रथमास्थाय रामो नगरमुत्तमम् ॥ २७ ॥

हरियुक्तं	குதிரைகள் பூட்டப்	रामः	ஸ்ரீராமர்
	பட்ட	रथं	ரதத்திலு
रथं	ரதத்திலு	आस्थाय	வறிக்கொண்டு
सहस्राक्षः	ஆயிரம்கண்ணனாகிய	उत्तमं	உத்தமமான
इन्द्रः इव	இந்திரன் போலவே	नगरं	நகரத்திற்கு
अनघः	தோஷரஹிதராகிய	प्रययौ	புறப்பட்டார்.

जयाह भरतो रश्मीञ्छत्रश्लवमाददे । लक्ष्मणो व्यजनं तस्य मूर्ध्नि सम्पर्वीजयत् ॥

भरतः	பாரதர்	आददे	பிடித்தார்.
रश्मीन्	குதிரைக்கடிவாளங்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
	களை	तस्य	தவாது
जयाह	பிடித்துக்கொண்	मूर्ध्नि	சொல்லி
शत्रुषः	சத்ருக்கள்	व्यजनं	வேண்டாமாததை
छत्रं	குடையை	संपर्वीजयत्	விசிறார்.

श्वेतं च बालव्यजनं जयाह पुरतःस्थितः । अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥

राक्षसेन्द्रः	ஆரக்கர்மன்னனாகிய	अपरं	மற்றொரு
विभीषणः च	விபிஷணரும்	चन्द्रसङ्काशं	சந்திரனை நிகர்த்த
पुरतः	முன்	श्वेत बालव्यजनं	வெண்காமாததை
स्थितः	நின்றகொண்டு	जयाह	விசிறார்.

ऋषिसहैस्तदाऽऽकाशे देवैश्च समरुद्रैः । स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः ॥

ததா	அப்பொழுது	देवैः च	தேவர்களாலும்
भाकाशे	ஆகாசத்தில்	रामस्य	ராமர்
ऋषिसहैः	ரிஷிகணங்களாலும்	स्तूयमानस्य	புகழப்படுகையில்
समरुद्रैः	மருத்கணங்களோடு	मधुरध्वनिः	இன்னொலி
	கடிய	शुश्रुवे	கேட்கப்பட்டது.

ततः शत्रुञ्जयं नाम कुञ्जरं पर्वतोपमम् । आरुह्य महातेजाः सुग्रीवः पुष्पगर्पभः ॥ ३१ ॥

महातेजाः	மஹாபலவாலும்	शत्रुञ्जयं नाम	சத்ருஞ்ஜயமெனும்
पुष्पगर्पभः	வாணமகன் எனுமாகிய	पर्वतोपमं	மலைபோல் விளங்கிய
सुग्रीवः	சகீர்வர்	कुञ्जरं	யானையின் மீது
ततः	அப்பொழுது	आरुह्य	ஏறிக்கொண்டார்.

नव नागसहस्राणि यथुरास्थाय वानराः । मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः ॥ ३२ ॥

वानराः	வானரர்கள்	नव नागसहस्राणि	ஒன்பதினூறும்
मानुषं विग्रहं	மானிட உருவத்தை		யானைகளின் மீது
कृत्वा	பெற்று		
सर्वाभरण- भूषिताः }	எல்லாவகை ஆபரண ங்களையும் அணிந்த வராய்	आस्थाय	ஏறிக்கொண்டு
		ययुः	சென்றார்கள்.

शङ्खभेरीप्रणादैश्च दुन्दुभीनां च निस्वनैः । प्रययौ पुरुषव्याघस्तां पुरीं हर्म्यमालिनीम् ॥

पुरुषव्याघ्रः	புருஷோத்தமர்	निस्वनैः च	ஒலிகளோடும்
शङ्खभेरी- प्रणादैः च }	சங்கு, பேர் இவைக ளின் ஒலிகளோடும்	हर्म्यमालिनीं	பல அரண்மனைகளு டன் விளங்கும்
दुन्दुभीनां	தந்தபிவாதப்பக்க குடைய	सां	அந்த
		पुरीं	நகருக்கு
		प्रययौ	புறப்பட்டார்.

ददृशुस्ते समायान्तं राघवं सपुरःसरम् । विराजमानं वपुषा रथेनातिरथं तदा ॥ ३४ ॥

ते	அவர்கள்	राघवं	ராமரை
सपुरःसरं	பரிவாரங்களோடு	तदा	அப்பொழுது
	கடியவராய்	रथेन	ரதத்திலேறிக்கொண்டு
वपुषा	அழகால்	समायान्तं	வந்துகொண்டிருக்கி ன்றவராய்
विराजमानं	விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்	ददृशुः	கண்டார்கள்.
अतिरथं	மகாபொர்ளிதரான		

ते वर्धयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनन्दिताः । अनुजमुर्मदात्मानं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥

தே
ஆவர்கள்
அதிகாரிகள்
சகோதரர்களால்
பரிவாரி
குழப்பப்பட்டவரால்
மகாத்மன்
மகாத்மாவாகிய
காகுத்த
ஸ்ரீராமரை

வர்த்தயி
'ஜய கிஜயீபவ' என
வாழ்த்திகிட்டு
ராம
ஸ்ரீராமரால்
பரிநந்தி
தா திமரிவாதை செய்
யப்பெற்றவர்களால்
அனுஜ
பின்பற்றிவந்தார்கள்.

अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिर्वृतः । श्रिया विरुच्ये रामो नक्षत्रैश्च चन्द्रमाः ॥३६॥

ராம
ஸ்ரீராமர்
அமாத்
மந்திரிமார்களால்
வாஹ்
பிராம்மணர்களால்
புருதி
குருகளால்
வூ
குழப்பப்பட்டவரால்

அம்ம
சந்திரபகவான்
நக்ஷ
நக்ஷத்ரங்களால்
இவ
எப்படியோ அப்படியே
சிரியா
தேஜஸினால்
விரு
விளங்கினார்.

स पुरोगामिभिस्तु वैस्तालस्वस्तिकपाणिभिः । प्रव्याहरद्भिर्मुदितैर्मङ्गलानि ययौ वृतः ॥

ச
அவர்
புரோ
முன்செல்லும்
தூ
தூர்வவாத்மங்களால்
தாலஸ்ஸ
தாளம், ஸ்வஸ்திகம்
பாணி
என்னும் வாத்மங்களை
பாணி
கையிலெடுத்துச்
சென்றவர்களால்

மங்க
ஆதிர்வாத்மங்களை
முதி
பொருந்தக்கொண்டு
பவ்ய
பாடுபவர்களால்
வூ
குழப்பெற்றவரால்
யய
சென்றார்.

अक्षतं जातरूपं च गावः कन्यास्तथा द्विजाः । नरा मोदकहस्ताश्च रामस्य पुरतो ययुः ॥

அ
மஞ்சள் குக்குமம்
இடப்பட்ட
அ
மங்களாகத்தையும்
கா
பசுக்களும்
க
கன்னிகைகளும்
த
பிராம்மணர்களும்

மோ
மோதகத்தை கையி
லெந்திய
ந
மனிதர்களும்
ர
ஸ்ரீராமருக்கு
பு
முன்னே
ய
சென்றார்கள்.

सख्यं च रामः सुग्रीवे प्रभावं चानिलात्मजे । वानराणां च तत्कर्म राजसानां च तद्वलम् ॥

विभीषणस्य संयोगमाचचक्षे च मन्त्रिणाम्

ராம
ஸ்ரீராமர்
சு
ஸுக்ரீவன் கிஷயத்
தில்
ச
நட்பைப்பற்றியும்
அ
வாயுருமார் கிஷயத்
தில்
ப
அமர ஜய்யசக்தியைப்
பற்றியும்
வ
வானரர்களுடைய

॥ ३९ ॥
த
அத்தகச் செயலைப் பற்
றியும்
ரா
அக்கர்களுடைய
த
சூச்சியமான பலத்
தைப்பற்றியும்
வி
கிஷணருடைய
ச
சாணுகதியைப்
பற்றியும்
ம
மந்திரிமார்களுக்கு
அ
சொன்னார்.

श्रुत्वा तु विस्मयं जम्बुरयोध्यापुरवासिनः ॥ ४० ॥

अयोध्यापुरवासिनः अयो த்யாபுரவாசர்
வாசிகள்

श्रुत्वा கேட்டு,

तु அதனால்
विस्मयம் ஆச்சர்யத்தை
जम्बु: அடைந்தார்கள்.

युतिमानेतदाख्याय रामो वानरसंवृतः । हृष्टपुष्टजनाकीर्णायोध्यां प्रविवेश ह ॥ ४१ ॥

युतिमान् தேஜஸ்கியாகும்
रामः ஸ்ரீராமர்
एतत् இதை
आख्याय சொல்லிவிட்டு
वानरसंवृतः வானரர்களால்
சூழப்பட்டவராய்

हृष्टपुष्टजनाकीर्णो { முற்றிலும் மனத்திரு
ப்தி கொண்ட ஜனங்
கனால்திறைந்துள்ள
अयोध्यां அயோத்திரகரினுள்
प्रविशेह புகுந்தார்.

ततो ह्यभ्युच्चयन्पौराः पताकास्ते गृहे गृहे ॥ ४२ ॥

ततः அப்பொழுது
ते அந்த
पौराः பட்டணத்துஜனங்
கள்

पताका: கொடிகளை
गृहे गृहे हि ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
अभ्युच्चयन् உயர்த்திகாட்டினார்
கள்.

ऐश्वकाध्युषितं रम्यमाससाद् पितुर्गृहम् ॥ ४३ ॥

ऐश्वकाध्युषितं { இசுஷ்வாகுலம்சத்த
வர்களால் வானம்
செய்யப்பட்ட
पितुः தந்தையினது

रम्य அழகிய
गृहं திருமாளிகையை
आससाद् அடைந்தார்.

पितुर्भवनमासाद्य प्रविश्य च महात्मनः । कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीमभिवाद्य च ॥
अथाब्रवीद्राजसुतो भरतं धर्मिणां वरम् । अयोपहितया वाचा मधुरं रघुनन्दनः ॥ ४५ ॥

अय अப்பொழுது
राजसुतः சக்கிரவர்த்தி திருமக
रघुनन्दनः ஸ்ரீராமர் [னாகும்
महात्मनः மகாத்மாவாகிய
पितुः தந்தையினது
ममने அரண்மனையை
आसाद्य அடைந்து
प्रविश्य च துறைநுது
कौसल्यां च கௌஸல்யாதேவித்
सुमित्रां च சுமித்ராதேவிக்கும்

कैकेयी च கைகேயிதேவிக்கும்
अभिवाद्य முடிதாழ்த்தி நமஸ்க
ரித்து
धर्मिणां தர்மியுட்களுக்கும்
वरं உத்தமரான
भरतं பரதரைப்பார்த்து
अयोपहितया वाचा அன்பார்ந்த
மொழிகொண்டு
मधुरं பின்வருமாறு இனி
आब्रवीन् அமையாய்
ஆக்குமாபித்தார்.

यच्च मद्भवन् श्रेष्ठं साशोकवनिकं पदम् । सुकविहूर्यसङ्कीर्णं सुधीवाय निवेदय ॥ ४६ ॥

साशोकवनिकं	{ "அசோகமாக்கனடர் ந்த உத்யானவனத்து டனிருக்கிறதும்	श्रेष्ठं	கிறந்ததும்
		मदम्	விகாஸமானதுமான
		मद्भवं	எனது மாளிகை
सुकविहूर्यसङ्कीर्णं	{ முத்துக்கள், வைடுர் யங்கள் பதிக்கப்பெ ற்றதும்	यन् च	எதுவோ அதையே
		सुधीवाय निवेदय	சுகீவருக்குக்கொடு.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः । पाणौ गृहीत्वा सुग्रीवं प्रविवेश तमालयम् ॥

सत्यविक्रमः	சரியான பரமவிரமம் பெற்ற	सुग्रीवं	ஸுகீவரை
		पाणौ गृहीत्वा	கைபிடித்தவழித்துக் கொண்டு
भरतः	பரதர்	तं	அந்த
तस्य	அவரது	आलयं	மாளிகைக்கு
तन् वचनं	அம்மொழியை	प्रविवेश	சென்றார்.
श्रुत्वा	கிரமேற்கொண்டு		

ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यङ्कास्तरणानि च । गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शयुधेन प्रचोदिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	पर्यङ्कास्तरणानि च	கட்டிக்கொடும் கிரீப் புகளையும்
शयुधेन	சத்துக்களால்		
प्रचोदिताः	ஆக்குநாடிக்கப்பட்ட வேலைபாட்கள்	गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு
		क्षिप्रं	சீக்கிரம்
तैलप्रदीपान् च	எண்ணெய் விளக்கு களையும்	विविशुः	வந்தனர்.

उवाच च महातेजाः सुग्रीवं राघवानुजः । अभिषेकाय रामस्य दूतानाज्ञापय प्रभो ॥ ४७ ॥

महातेजाः	மகாதேஜஸ்வியாகிய	रामस्य	ராமருடைய
राघवानुजः	பரதர்	अभिषेकाय	அபிஷேகத்தின்
सुग्रीवं	சுகீவரைப்பார்த்து		பொருட்டு
उवाच	பின்வருமாறு சொன்	दूतान्	துதர்களை
प्रभो	"மேயுவே [ஐயர்:	आज्ञापय च	இக் கட்டளைபிடும்"

सौवर्णान्वातरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान् । ददौ क्षिप्रं स सुग्रीवः सर्वत्रविभूषितान् ॥

सः	அந்த	घटान्	குடங்கள்
सुग्रीवः	சுகீவர்	चतुरः	நான்கை
क्षिप्रं	உடனே	चतुरेन्द्राणां	வானரோத்தமர்கள்
सर्वत्रविभूषितान्	எல்லாவகைகளிலும் கருவியினைக்கப்பெற்ற	चतुर्णां	நான்கவர்களிடம்
सौवर्णान्	பொன்	ददौ	கொடுத்தார்.

यथा प्रत्यूषसमये चतुर्णां सागराम्भसात् । पूर्णघटैः प्रतीक्षध्वं तथा कुरुत वानराः ॥५१॥

வானர:	“வானரர்களே!	घटै:	குடங்களோடு
चतुर्णां	நான்கு	प्रत्यूषसमये	அதிகாலைப்பில்
सागराम्भसां	சாகர தீர்த்தங்களால்	प्रतीक्षध्वं यथा तथा	காத்துக்கொண்டிருக்க கும்வண்ணம்
एतैः	கிடைந்த	कुरुत	செய்யுங்கள்.”

एवमुक्ता महात्मानो वानरा वारणोपमाः । उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडा इव शीघ्रगाः ॥५२॥

एवं	இங்ஙனம்	शीघ्रगाः	வேகம் செல்பவர்களு டான
उक्ताः	ஆங்காபிக்கப்பட்ட	वानरा:	வானரர்கள்
महात्मानः	மகாத்மாக்களும்	शीघ्रं	கிரைவில்
वारणोपमाः	வாரணகளை சிகர்த்தவர் களும்	गगनं	ஆகாசத்தில்
गरुडाः इव	கருடபகவானை சிகர்த்து	उत्पेतुः	கிளம்பினார்கள்.

जाम्बवांश्च हनुमांश्च वेगदर्शी च वानरः । ऋषभश्चैव कलशाल्ललपूर्णानथानयन् ॥ ५३ ॥

जाम्बवान् च	ஜாம்பவானும்	ऋषभः च	ரிஷபனும்
वानरः	வானர்களே	जलपूर्णान्	தீர்த்தம் கிடைந்த
हनुमान् च	ஹனுமாளும்	कलशान्	குடங்களை
वेगदर्शी च	வேகதர்சியும்	अथ एव	அப்பொழுதே
		आनयन्	கொண்டுவந்தார்கள்.

नदीशतानां पञ्चानां जलं कुम्भेषु चाहरन् ॥ ५४ ॥

कुम्भेषु	கும்பங்களில்	जलं च	தீர்த்தத்தையும்
पञ्चानां नदीशतानां	ஐந்து நதிகளுடைய	आहरन्	கவந்துகொண்டு வந்தார்கள்.

पूर्वात्समुद्रात्कलशं जलपूर्णमथानयन् । जाम्बवान् सत्त्वसम्पन्नः सर्वरत्नविभूषितम् ॥५५॥

सत्त्वसम्पन्नः	பலசாதிபாலிய	सर्वरत्नविभूषितं	பலவித ரத்ன பிணை கப்பட்ட
जाम्बवान्	ஜாம்பவந்தர்	कलशं	குடத்தை
पूर्वात्	கிழக்கு	अथ	அப்பொழுது
समुद्रात्	சமுத்திரத்திலிருந்து	आनयन्	கொண்டுவந்தார்.
जलपूर्णं	கூடம் கிடைந்த		

ऋषभो दक्षिणाचूर्णं समुद्राल्ललाहरन् । रक्तचन्दनशालाभिः संवृतं काञ्चनं घटम् ॥

ऋषभः	ரிஷபனைந்த	संवृतं	மூடப்பட்ட
दक्षिणात्	தென் [வானரர்	काञ्चनं घटं	பொன்னுடத்தில்
समुद्रात्	சமுத்திரத்திலிருந்து	जलं	தீர்த்தத்தை
रक्तचन्दनशालाभिः	சிவந்த சந்தனமரக் கொப்புகளால்	एवं	கிரைவாய்
		आहरन्	கொண்டுவந்தார்.

श्रीराम-दरवार

गवयः पश्चिमात्तोयमाजहार महार्णवात् । रजकुम्भेन महता शीतं मारुतविक्रमः ॥ ५७ ॥

मारुதவிக்ரம:	வாயுவேகம் பெற்ற	மஹதா	பெரிய
गवयः	கவயனென்ற வானார்	रजकुम्भेन	ரத்னக்குடத்தால்
पश्चिमात्	மேற்கு	शीतं	சூளிர்த்த
महार्णवात्	கடலினின்றும்	तोयं	தீர்த்தத்தை
		आजहार	கொண்டுவந்தார்.

उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः । आजहार स धर्मात्मा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

सः	ஆந்த	हनुमान्	ஹனுமார்
धर्मात्मा	தர்மாத்மாவும்	उत्तराच्च	உதரமுத்திரத்தி னின்றும்
गरुडानिल- विक्रमः	கருடனையும் வாயுபக வானையும் திகர்த்த வேகமுற்றவரும்	जलं	தீர்த்தத்தை
		शीघ्रं	சீக்கிரமே
मारुतात्मजः	வாயுகுமாரகுமான்	आजहार	கொண்டுவந்தார்.

ततस्तैर्वानरश्रेष्ठैरानीतं प्रेक्ष्य तज्जलम् । अभिषेकाय रामस्य शत्रुघ्नः सचिवैः सह ॥
पुरोहिताय श्रेष्ठाय सुहृदयश्च न्यवेदयत् ॥ ५९ ॥

ततः	அப்பொழுது	शत्रुघ्नः	சத்ருக்ஷர்
तैः	ஆந்த	सचिवैः सह	மந்திரியர்களுடன் கூட
वानरश्रेष्ठैः	வானரோத்தமர்க	प्रेक्ष्य	பார்த்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய (வால்)	श्रेष्ठाय	பெரியவாடிக
अभिषेकाय	அபிஷேகத்திற்கு	पुरोहिताय	புரோஹிதருக்கும்
आनीतं	கொண்டுவரப்பட்ட	सुहृदयः च	உண்பர்களுக்கும்
तत्	ஆந்த	न्यवेदयत्	தெரிவித்தார்.
जलं	தீர்த்தத்தை		

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीरामस्य पट्टाभिषेकघट्टः ॥

ततः स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह । रामं रजमये पीठे सहस्रीतं न्यवेशयत् ॥

ततः	அதன்பிறகு	ब्राह्मणैः सह	பிராமணர்களுடன்
वृद्धः	பெரியவரும்	रामं	ஸ்ரீராமன் [கூட
प्रयतः	அதி ஐயையுடனிருந்	सहस्रीं	சஹ்சரிகையுடன்
सः	ஆந்த [தவகுமான்	रजमये	ரத்னமயமான
वसिष्ठः	வசிஷ்டபகவான்	पीठे	சிம்மாசனத்தில்
		न्यवेशयत्	விந்நிருக்கவைத்தார்.

वसिष्ठो वामदेवश्च जावालिरथ काश्यपः । कात्यायनः सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा ॥
अभ्यपिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना । सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥ ६२ ॥

வசிஸ்த: வவரிஷ்டபகவா னும்
வாமதேவ: வாமதேவரும்
ஜாவலி: அய ஜாபாலியும்
காश्यप: காச்யபரும்
कात्यायन: காத்யாயனரும்
सुयज्ञ: சுயஜ்ஞரும்
गौतम: கௌதமரும்
विजय: திஜயரும்,
वसव: *அவ்ந்தவஸுக்கள்

वास: திரிலோகாதிபதியாகிய
सहस्राक्षं இத்திரினை
यथा எப்படியோ அப்படியே,
सुगन्धिना நறுமணக்கமழும்
प्रसन्नेन பந்திரமோதிப்புனித
सलिलेन நீர்த்தத்தால் [மான
नरव्याघ्रं புருஷோத்தமரை
अभ्यपिञ्चन् மங்களாபிஷேகம்
செய்வித்தார்கள்.

[* அப அவ்ந்தது ஆஹ, துருவ, ஸோம, தர ஆவ்ந்தது தவ, அனில, அனல, பாத்ஜக, பரபாஸ ஆகிய]

ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः पूर्वं कन्याभिर्मन्त्रिभिस्तदा । योधैश्चैवाभ्यपिञ्चंस्ते संप्रहृष्टाः सनैगमैः ॥
सर्वोषधिरसैर्दिव्यैर्देवतैर्नभसि स्थितैः । चतुर्भिर्लोकपालैश्च सर्वैर्देवैश्च सङ्गतैः ॥ ६४ ॥

செ ஆவர்கள்
संप्रहृष्टा: உன்னம் பூரித்தவர்
पूर्वं முதலில் [கனாய்
ऋत्विग्भि: ரித்விக்குகளைக்கொ
ண்டும்
ब्राह्मणै: பிராம்மணர்களைக்
तथा பிறகு கொண்டும்,
कन्याभि: கன்னிகைகளைக்
கொண்டும்
मन्त्रिभै: एव மந்திரிகளைக்கொண்டும்
सनैगमै: விவாபாரிகளுடன்கூடிய
योधै: च படர்களைக்கொண்டும்
नभसि ஆகாசத்தில்

स्थितै: வசுப்பவர்களான
देवतै: தேவதைகளைக்
चतुर्भि: நான்கு [கொண்டும்
लोकपालै: च { லோகபாலர்களைக்கொ
ண்டும் (பிரம்மா, விஷ்
ணு, ருத்திர இந்திர)
सङ्गतै: ஒன்றுகூடிய
सर्वै: देवै: च எல்லா தேவதைகளைக்
கொண்டும்
दिव्यै: திவ்யங்களான
सर्वोषधिरसै: எல்லா மூலிகைகளு
டைய ரஸங்களானும்
अभ्यपिञ्चन् அபிஷேகஞ்செய்வித்
தனர்.

छत्रं तु तस्य जगद् शत्रुघ्नः पाण्डुरं शुभम् । श्वेतं च बालव्यजनं सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥
अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः ॥ ६५ ॥

शत्रुघ्न: சத்ருக்ஞர்
शुभं அழகான
पाण्डुरं छत्रं வெண்குடையை
तस्य அவருக்கு
जगद् பிடித்தனர்.
वानरेश्वर: வானரமன்னனாகிய
सुग्रीव: சுக்ரீவர்
श्वेतं बालव्यजनं வெண்காமரத்தை

तु அப்படியே அவருக்கு
वीरिणः வீரிணர்.
राक्षसेन्द्र: ராக்ஷஸமன்னனாகிய
विभीषण: விபிஷணர்
चन्द्रसङ्काशं சந்திரனை நிகர்த்த
अप: மந்த்ரொரு காமரத்தை
च அப்படியே அவருக்கு
वीरिणः வீரிணர்.

मालां ज्वलन्तीं वपुषा काञ्चनीं शतपुष्कराम् । राघवाय ददौ वायुर्वासवेन प्रचोदितः ॥

वासवेन	இந்திரனுல்	வபுஷா	அழகால்
प्रचोदितः	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட	காஞ்சனீ	ஒளியுற்றுவிளங்கும்
वायुः	வாயுபகவான்	மாலா	ஒரு மாலை
काञ्चनीं	பொன்மயமான	राघवाय	ஸ்ரீராமருக்கு
शतपुष्करां	நூறுதரபடைமலர்கள்	दशौ	அளித்தார்.
	கோக்கப்பெற்று		

सर्वरत्नसमायुक्तं मणिरत्नविभूषितम् । मुक्ताहारं नरेन्द्राय ददौ शक्रप्रचोदितः ॥ ६७ ॥

सर्वरत्न समायुक्तं	எல்லாந் தனக்களு	मुक्ताहारं	ஒரு முத்துமாலையை
	யிணைக்கப்பெற்று	नरेन्द्राय	புருஷோத்தமருக்கு
मणिरत्नविभूषितं	நடுவாய்கமணியால்	शक्रप्रचोदितः	இந்திரனுல் ஆக்ஞா
	அழகுற்று விளங்கும்		பிக்கப்பெற்ற அவர்
		दशौ	அளித்தார்.

प्रजगुर्देवगन्धर्वा ननुतुश्चाप्सरोगणाः । अभिषेके तदर्हस्य तदा रामस्य भीमतः ॥ ६८ ॥

तदा	அப்பொழுது	देवगन्धर्वाः	தேவர்களும் கந்தர்வர்
तदर्हस्य	அதற்கேற்றவரான		களும்
भीमतः	அறிவிற்றந்த	प्रजगुः	காணம்செய்தனர்.
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	अप्सरोगणाः च	அப்ஸரன் தீர்க்கண
अभिषेके	பட்டாபிஷேகத்தில்		களும்
		ननुतुः	நந்தனம் செய்தனர்
			கள்.

भूमिः सस्यवती चैव फलवन्तश्च पादपाः । गन्धवन्ति च पुष्पाणि वभूवु राघवोत्सवे ॥

राघवोत्सवे	ஸ்ரீராமர் பட்டாபி	फलवन्तः च	பழஞ்செய்தவரும்
	சேகத்தில்		களாகவும்
भूमिः एव	பூமி முழுமையும்	पुष्पाणि	பூக்கள்
सस्यवती च	செழித்துப் பயிர்களை	गन्धवन्ति च	நறவண்கமழ்கின்ற
	புண்டயதாகவும்		வைகளாகவும்
पादपाः	விருகடங்கள்	वभूवुः	அறின.

सहस्रशतमश्वानां धेनूनां च गवां तथा । ददौ शतं वृषान्पूर्व द्विजेभ्यो मनुजर्षभः ॥ ७० ॥

मनुजर्षभः	புருஷோத்தமர்	गवां	பாக்களையும்
अश्वानां सहस्रशः	ஸகஷம் குதிரைகளை	शतं	நூறு
	யும்	वृषान्	காளை மாடுகளையும்
तथा च	அப்படியே ஸகஷம்	पूर्व	முதலில்
धेनूनां	அப்பொழிந்த	द्विजेभ्यः	பிரம்மணர்களுக்கு
		दशौ	தரணம் செய்தனர்.

तामिङ्गितज्ञः संपेक्ष्य वभाषे जनकात्मजाम् । प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टाऽसि भामिनि ॥
तेजो धृतिर्यशो दाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयो नयः । पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि सर्वशः ॥

इङ्गितज्ञः	{ முகக்குதிகளால்மீளு ரதங்களை ஆறிவதில் நிபுணராகுமவர்	नयः	முன்னுலோசனையும்
जनकात्मजां	இனகர் திருமகனான	पौरुषं	ஆற்றலும்
तां	அவளை	विक्रमः	சத்ருக்களையடக்கும் சக்தியும்
संपेक्ष्य	பார்த்து	बुद्धिः	என்னுக்கும்
वभाषे	பின்வருமாறு திருவா ழ்வமர்ந்தருவினார்;	एतानि	ஆகிய இவைகள்
सुभगे	“அன்பர்ந்த	संज्ञाः	எல்லாமும்
भामिनि	சந்தரீ!	यस्मिन्	பார்த்ததினருக்கின்ற எனோ
तेजः	அமாணவ்யசக்தியும்	यस्य	எவன்விடயத்தில்
धृतिः	விடாமுயற்சியும்	तुष्टा	சத்தொலங்கொண்ட வளரம்
यशः	புகழும்	असि	நீ துருக்கிறயோ அவனுக்கு
दाक्ष्यं	சத்யப்ரவர்த்தனையும்	हारं	ஹாரத்தை
सामर्थ्यं	சாமர்த்த்யமும்	प्रदेहि	கொடு.
विनयः	மரியாதையும்		

ददौ सा वायुपुत्राय तं हारमसितेक्षणा

॥ ७९ ॥

असितेक्षणा	கருத்த கண்களை யுடைய	हारं	ஹாரத்தை
सा	அவள்	वायुपुत्राय	வாயுபுத்திரனுக்கு (நாணாயுக்கு)
तं	அந்த	ददौ	அளித்தாள்.

हनुमांस्तेन हारेण शुशुभे वानरर्षभः । चन्द्रांशुचयगौरेण श्वेताश्रेण यथाऽचलः ॥ ८० ॥

वानरर्षभः	வானரோத்தமாரகிய	अचलः	நிர்விகலமானது
हनुमान्	ஹனுமான்	श्वेताश्रेण	வெண்மேகத்தால்
चन्द्रांशुचय-}	மிசூந்த நிலவொளி	यथा	எவ்வண்ணமோ
गौरेण }	பேரன்று வெண்ணமை பாகிய		அவ்வண்ணமே
तेन हारेण	அந்த ஹாரத்தால்	शुशुभे	கிளங்கினார்.

ततो द्विविदमैन्द्राभ्यां नीलाय च परन्तपः । सर्वान्कामगुणान्वीक्ष्य पददौ वसुधाधिपः ॥

परन्तपः	சத்ருரத்தாரகனாயே	द्विविदेन्द्राभ्यां	இவ்விரண்டு இருவர்களுக்கும்
वसुधाधिपः	சுந்தரவர்த்தியாகுமவர்	नीलाय च	நீலனுக்கும்
सर्वान्	எல்லோரையும்	कामगुणान्	வந்த, கிடைத்த பரிசு
वीक्ष्य	பார்த்து	पददौ	அளித்தார். [களை]
ततः	அதன்மேல்		

सर्वानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरेश्वराः । वासोभिर्भूषणैश्चैव यथाहं प्रतिपूजिताः ॥ ८२ ॥

सर्वानरवृद्धाः	வானரப்பெரியோர் கனெல்லோரும்	वासोभिः च	ஆடைகளாலும்
अन्ये	மற்றுமுள்ள	भूषणैः एव	ஆபரணங்களாலும்
वानरेश्वराः	வானரத்தலைவர்கள்	यथाहं	அவரவருக்கேற்றபடி
ये च	எவர்களோர் ஆவர் களும்	प्रतिपूजिताः	கௌரவிக்கப்பெற்றார் கள்.

विभीषणोऽथ सुग्रीवो हनुमाञ्जाम्बवांस्तथा । सर्वानरमुख्याश्च रामेणाक्षिष्टकर्मणा ॥ ८३ ॥
यथाहं पूजिताः सर्वैः कामै र्वैश्च पुष्कलैः । प्रहृष्टमनसः सर्वे जम्बुरेव यथागतम् ॥ ८४ ॥

अथ	அனந்தரம்	अक्षिष्टकर्मणा	எதையும் குறைவின்றி முடிக்கும்
विभीषणः	விபிஷணரும்	रामेण	ஸ்ரீராமரால்
सुग्रीवः	சுகரீவரும்	यथाहं	அவரவருக்கேற்றபடி
हनुमान्	ஹனுமாரும்	पूजिताः	கௌரவிக்கப்பட்ட வர்களால்
जाम्बवान्	ஜம்பவானும்	सर्वैः	எல்லோருமே
तथा	மற்றுமுள்ள	प्रहृष्टमनसः	உன்னம்பூரித்தவர் களாகி
सर्वानरमुख्याः च	வானரச்சேஷ்டர்க ளெல்லோருமே	यथागत एव जम्बुः	வந்தவாறே திரும்பிச் சென்றார்கள்.
सर्वैः	சகலவித		
कामैः	சிறந்த		
पुष्कलैः	அளவுகடந்த		
रवैः च	ரத்னங்களாலும்		

नत्वा सर्वे महात्मानं ततस्ते पुवर्गर्षभाः । विस्मृष्टाः पार्थिवेन्द्रेण किष्किन्ध्यामभ्युपागमन् ॥

ते	அந்த	ततः	அதன்மேல்
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	पार्थिवेन्द्रेण	சக்ரவர்த்தியால்
सर्वे	எல்லோரும்	विस्मृष्टाः	விடைகொடுக்கப்பட்டு
महात्मानं	மகாத்மனை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
नत्वा	நமஸ்கரித்துவிட்டு	अभ्युपागमन्	பேசிய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

सुग्रीवो वानरश्रेष्ठो दृष्ट्वा रामाभिपेचनम् । पूजितश्चैव रामेण किष्किन्धां प्राविशत्पुरीम् ॥

वानरश्रेष्ठः	வானரோத்தமராகிய	रामेण एव	ஸ்ரீராமராலேயே
सुग्रीवः च	சுகரீவரும்	पूजितः	கௌரவிக்கப்பட்ட
रामाभिपेचनं	ஸ்ரீராமரது பட்டாபி வேசத்தை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தை [வரால் நகரை]
दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு	प्राविशत्	அடைந்தார்கள்.

विभीषणोऽपि धर्मात्मा सह तैर्नैकैर्तपैः । लब्ध्वा कुलधनं राजा लङ्कां प्रायान्महायशाः॥

महायशाः	பெரும் புகழ் படைத் தவறும்	लब्ध्वा	பெற்றுக்கொண்டு
धर्मात्मा	தர்ம தர்மவான்	तैः	அந்த
विभीषणः	விபிஷண	नैकैर्तपैः सह	அரக்கர்களுடன் கருடன்
राजा अपि	மன்னரும்	लङ्कां	இலங்கைக்கு
कुलधनं	குலபூதையை	प्रायात्	பொய்ச்சொந்தார்.

स राज्यमखिलं शासन्निहतारिर्महायशाः । राघवः परमोदारः शशास परया मुदा ॥८८॥

सः	அந்த	अखिलं	எல்லாவற்றையும்
निहतारिः	சத்ருக்களைப்போழித்த வராய்	शावन्	காப்பாற்றிக்கொண்டு
महायशाः	பெரும் புகழ்பெற்ற	परमोदारः	மிக்க தூதர்வமுள்ள
राघवः	ஸ்ரீராமர்	परया	மிக்க [வராய்
राज्यं	ராஜ்யம்	मुदा	சத்தொவத்துடன்
		शशास	ஆண்டுவந்தார்.

उवाच लक्ष्मणं रामो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः ॥ ८९ ॥

धर्मवत्सलः	தர்மத்தில் அசஞ்சல ப்பற்றுடைய	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து
रामः	ஸ்ரீராமர்	उवाच	செவ்வதுமாறு திரு
धर्मज्ञं	அறநெறி அறிந்த		வாய்மலர்ந்த குள்ளர்:

आतिष्ठ धर्मज्ञं मया सहेषां गां पूर्वराजाध्युपितां वलेन ।

तुल्यं मया त्वं पितृभिर्वृता या तां यौवराज्ये धुरमुदहस्य

॥ ९० ॥

धर्मज्ञं	“ அறநெறியறிந்த வனே!	पितृभिः	தகப்பனார் முதலிய முன்னோர்களால்
पूर्वराजा- ध्युपितां }	முர்வமுன்னோர்க ளான சகரவர்த்தி களால் பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்ட	एता	மீட்பாறிக்கப்பட்டது
		या	எதிலோ
		तां	அதை
		त्वं	நீ
इमां	இந்த	मया गुरवः *	எனக்கு சமனமாக வே
गां	பூமியை		
वलेन	சகரவரனால்	यौवराज्ये	இளவரசில்
मया सह	என்னோடுகூட	धुरं	பொறுப்பை
आतिष्ठः	அசகபுரிவாய்க.	उदहस्य	வகிப்பாயாக.

सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो यदा न सौमित्रिरूपैति योगम् ।

नियुज्यमानोऽपि च यौवराज्ये ततोऽभ्यपिञ्चद्भरतं महात्मा

॥ ९१ ॥

சௌமித்ரி:	ஸக்திமணர்	उपैति न	ஏற்றும்கொள்ளவில்லை.
सर्वात्मना	பலவகையாலும்	यदा	அப்பொழுது
पर्यनुनीयमानः	{ பலமுறை நல்வார்த்தை சொல்லப்பட்டவராகவும்	ततः	அக்காரணத்தால்
नियुज्यमानः	வேண்டப்பட்டவரை	महात्मा	மகாத்மாவாகிய ஆவர்
अपि च	ஆகியும் [கவும்]	भरतं	பரதரை
योगं	பொறுப்பை	यौवराज्ये	இளவரசில்
		अभ्यपिञ्चत्	அபிஞ்சுகம் பண்ணி வைத்தார்.

पौण्डरीकाश्वमेधाभ्यां वाजपेयेन चासकृत् । अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरयजत्पार्थिवर्षभः ॥ ९२ ॥

पार्थिवर्षभः	திருச்சக்கரவர்த்தியார்	अन्यैः	வேறு
पौण्डरीकाश्व-	{ பெண்டரீகம், அச்வ	विविधैः	பல
मेधाभ्यां	{ மேதமேனும் யாகங்களாலும்	यज्ञैः च	யாகங்களாலும்
वाजपेयेन च	வாஜபேயமேனும் யாகத்தாலும்	असकृत्	பலமுறை
		अयजत्	தேவதைகளை ஆராதித்தனர்.

राज्यं दश सहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः । शताश्वमेधानाजहे सदश्वान्भूरिदक्षिणान् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்	सदश्वान्	சிறந்த குதிரைகளைக் கொண்டதும்
दश सहस्राणि	பதினாயிரம்	भूरिदक्षिणान्	மிகுந்த தகழினைகளுள்ள துமான
वर्षाणि	வருஷங்கள்	शताश्वमेधान्	நூறு அச்வமேதயாக
राज्यं	ராஜ்யத்தை	आजहे	செய்தார். [கங்கை]
प्राप्य	பரிபாவித்து		

आजानुलम्बबाहुः स महास्कन्धः प्रतापवान् । लक्ष्मणानुचरो रामः पृथिवीमन्वपालयत् ॥

आजानुलम्बबाहुः	{ முழங்கால்வரை தொக்கும் கைகளையுடையவரும்.	सः रामः	அந்த ஸ்ரீராமர்
महास्कन्धः	பெரும் தேன்களை யுடையவரும்	लक्ष्मणानुचरः	{ ஸக்திமணரால் திருத்தெரண்டு செய்யப்பட்டவராய்
प्रतापवान्	பிரதாபசாலியுடைய	पृथिवी	பூமியை
		अन्वपालयत्	அரசாண்டுவந்தார்.

राघवश्चापि धर्मात्मा प्राप्य राज्यमनुत्तमम् । ईजे बहुविधैर्யज्ञैः समुह्यज्ञातिवान्धवैः ॥ ९५ ॥

धर्मात्मा	தர்மாத்மாவாகும்	प्राप्य च	அனுபவித்தாக் கொண்டும்
राघवः अपि	ஸ்ரீராமரும்	बहुविधैः	பலவித
अनुत्तमं	ஒப்புயர்வற்ற	यज्ञैः	யாகங்களால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	ईजे	தேவர்களை ஆராதித்தார்.
समुह्यज्ञाति-	{ நண்பர்கள், ஞாதி,		
वान्धवैः	{ சுற்றத்தார் இவர்களைடுகடி		

न पर्यदेवन्विधवा न च व्यालकृतं भयम् । न व्याधिर्न भयं वापि रामे राज्यं प्रशासति ॥

ராமே	ஸ்ரீராமர்	வாலகூத	துஷ்டமிருக்கக்களா
राज्यं	ராஜ்யத்தை	न	ஆண்டாகும்
प्रशासति	பரிபாலனம் பண்ணி	भयं च	ஆபத்து என்பதே
	வந்தகாலத்தில்	न	கிடையாது.
विधवाः	வந்திரிகள் விதவை	व्याधिर्न	வியாதிகளா ஆண்ட
	களாகி		கும்
न पर्यदेवन्	புலம்பவில்லை.	भयं अपि वा	கஷ்டமென்பதும்
		न	உண்டாகவில்லை.

निर्दस्युरभवह्योको नानर्थः कंचिदस्पृशत् । न च स वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते ॥
सर्वं मुदितमेवासीत्सर्वो धर्मपरोऽभवत् । राममेवानुपश्यन्तो नाभ्यर्हिसन्त्यस्यम् ॥ ९८ ॥
आसन्वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः । निरामया विशोकाश्च रामे राज्यं प्रशासति ॥

रामे	ஸ்ரீராமர்	आसीत्	இருந்தது.
राज्यं	ராஜ்யத்தை	सर्वः	ஒவ்வொருவனும்
प्रशासति	பரிபாலனம் பண்ணி	धर्मपरोः	தர்மத்தின் பற்றுடைய
	வந்தகாலத்தில்		வனும்
लोकः	உலகம்	अभवत्	இருந்தான்.
निर्दस्युः	திருடர்கள்ற்றதாக	राम एव	ஸ்ரீராமரையே
अभवत्	இருந்தது ;	अनुपश्यन्तः	காணுகக்கொண்டு
अनर्थः	கெடுதி		(பார்த்துப்பின்பற்றி)
कञ्चिद्	ஒருவனையும்	रास्यं	ஒருவர்க்கொருவர்
न अस्पृशत्	ஆணுகவில்லை.	अभ्यर्हिसन् न	தீங்கு விளைவிக்கவில்
वृद्धाः	பெரியவர்கள்	तथा	உய்வண்ணமே [இ].
बालानां	கிறுவர்களுக்கு	पुत्रसहस्रिणः	மிக மக்கட்டுடைய
प्रेतकार्याणि	உத்தரக்கிரியைகளை		பெற்றவர்களாய்
कुर्वते स न च	செய்யவேண்டில்லை.	निरामयाः	கோபந்தவர்களாகவு
सर्वं	எல்லாமும்	विशोकाः च	குறையற்றவர்களாக
मुदितं एव	சந்தேதாவமுற்றதாக	वर्षसहस्राणि	பன ஆண்டுகள் [வம்
	வே	आसन्	இருந்தனர்

रामो रामो राम इति प्रजानामभवत् कथाः । रामभूतं जगद्भूदामे राज्यं प्रशासति ॥

रामे	ஸ்ரீராமர்	कथाः	சம்பாஷனைகள்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	प्रजानां	குடிசன்களுக்குள்
प्रशासति	ஆண்டுவந்தகாலத்தில்	अभवत्	கேட்கதன்.
रामः रामः रामः	'ராம ராம ராம'	जगद्	உலகு
इति	என்று	रामभूतं	ராமரையாகவே
		अभूत्	ஆனது.

नित्यपुण्या नित्यफलास्तरवः स्कन्धविस्तृताः । काले वर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा लोभविवर्जिताः । स्वकर्मसु प्रवर्तन्ते तुष्टाः स्वैरेव कर्मभिः ॥
 आसन्न्यजा धर्मरता रामे शासति नावृताः । सर्वे लक्षणसंपन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः ॥

रामे	ஸ்ரீராமர்	लोभविवर्जिताः	{ பேராசையற்றவர்க ளாகி (எதையும் த னக்குரியதாக நினைக் கும் பேராசையற்று)
शासति	ஆளுகையில்,	स्वैः	அவரவர்களது
तरवः	விருக்டங்கள்	कर्मभिः एव	கர்மங்களின் பயன் களாடிலேயே
नित्यपुण्याः	எப்பொழுதும் புஷ்டி க்கிறவைகளாகவும்	तुष्टाः	மனத்திருப்திகொண் டவர்களாய்
नित्यफलाः	{ எப்பொழுதும் பழக் களைத் தருகிறவை களாகவும்	स्वकर्मसु	அவரவர்கள் காரியக் களில்
स्कन्धविस्तृताः	பாலிய கிளைகளை யுடை யவைகளாகவும்	प्रवर्तन्ते	செபடுகின்றனர்.
पर्जन्यः	இந்திரன் ஆரின்.	प्रजाः	பிரஜைகள்
काले	சரியான காலத்தில்	धर्मरताः	தர்மசுந்தனையுற்றவர் களாக
वर्षी च	மழை பொழிந்தான்.	आसन्	இருந்தனர்.
मारुतः	வாயுபகவான்	अवृताः	பொய் பேசுபவர்கள்
सुखस्पर्शः च	வேண்டிய அளவு வீச பவனாக இருந்தான்.	न	இல்லை.
ब्राह्मणाः	பிராமம்ணர்களும்	सर्वे	யாவரும்
क्षत्रियाः	கூத்திரியர்களும்	लक्षणसंपन्नाः	சகல பாக்யங்களும் பெற்றவர்கள்.
वैश्याः	வைசியர்களும்	सर्वे	யாவரும்
शूद्राः	சூத்தர்களும்	धर्मपरायणाः	அறநெறி வழுவாத வர்கள்.

दश वर्षसहस्राणि दश वर्षशतानि च । भ्रातृभिः सहितः श्रीमात्रामो राज्यमकारयन् ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	दश वर्षसहस्राणि	{ பதினோராயிரம்
रामः	ஸ்ரீராமர்	दशवर्षशतानि च	{ வருஷங்கள்
भ्रातृभिः	தம்பிமரர்களோடு	राज्यं	நோகபரிபாலனத்தை
सहितः	கூட இருந்துகொண்டு	अकारयन्	செய்தருகினார்.

धन्यं यशस्यमायुष्यं राक्षாं च विजया महम् । आदिकान्यमिदं त्वार्थं पुरा वाल्मीकिना कृतम् ॥
यः पठेच्छृणुयः लोके नरः पापादिमुच्यते ॥ १०५ ॥

புரா பூர்வீகத்தில்
வால்மீகிபகவானால்
கூதி இயற்றப்பட்டதும்
தனயம் பொருளையளிக்கவல்ல
யசர்ய புகழையளிக் தும்
கவல்லதும்
ஆயுஷ்யம் நோயற்ற நீண்ட ஆயு
ளையளிக்கவல்லதும்
ராஜா மன்னர்களுக்கும்
விஜயாவஹ் ச விசேஷவெற்றினை
யளிக்கவல்லதும்

பு இப்படி யாய்
ஆய் அமரனுஷ்யபயனைத்
இத் [தரும்
காய்யங்களில் முதல்
உலகில் [காய்யத்தை
எந்த ஒரு மனிதன்
படிக்கின்றானோ
நேட்டின்றானோ அவன்
தெரிவிப்பயனிலிய
விடுபடுகிறான். [ந்த

पुत्रकामस्तु पुत्रान्वै धनकामो धनानि च । उभते मनुजो लोके श्रुत्वा रामाभिषेचनम् ॥
महीं विजयते राजा रिपूंश्चाप्यधितिष्ठति । राघवेण यथा माता सुमित्रा लक्ष्मणेन च ॥
भरतेनैव कैकेयी जीवपुत्रास्तथा स्त्रियः ॥ १०७ ॥

லோக உலகில்
மனுஜ மனிதன்
ராமாபிஷேகம் ஸ்ரீராமரது பட்டாபி
சுர்தா கேட்டு [வேதகத்தை
பு தனால்
புலகாமம் புத்திரபாக்யத்தை
பிரார்த்திக்கிறவன்
புலாந் வை புதல்வர்களுக்கும்,
தனகாமம் பொருளைப் பிரார்த்
திக் கிறவன்
தனானி ச செல்வங்களையும்
உமதே அடைகிறான்;
ராஜா அபி அரசனும்
மहीं பூமியை
விஜயதே வெற்றிகொள்கிறான்;

ரீபுந் ச சத்ருக்களையும்
அதிகிததி அடக்கியாளுகிறான்.
ஸ்திரீகள்,
மாதா தாய், கௌஸல்ய
தேவி
ராகவேண யதா ஸ்ரீராமரால் போதும்
சுமித்ரா தேவி
லக்ஷ்மணேன ச ஸ்கந்தமணரால்போதும்
கைகேயி தேவி
மரதேன இவ பாதரால் போதும்
ஜீவபுத்ரா: } தீர்க்காயுஷ்யுடைய
ததா } புதல்வர்களுடைய
வர்களைத் திருத்தின்
ர்கன்.

श्रुत्वा रामायणमिदं दीर्घमायुश्च विन्दति । रामस्य विजयं चैव सर्वमहिष्कर्मणः ॥ १०८ ॥

அஹிஷ்கர்மண: குற்றமற்ற செயலை
உடைய
ராமஸ்ய ஸ்ரீராமருடைய
விஜயம் ச வெற்றியைப் பற்றிய
இத் இத்த

ராமாயண் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை
சர்வ் எவ முழுமையுமே
சுர்தா கேட்டு
ரீண்ட
ஆயு: ச ஆயுடையும்
விந்ததி அடைகிறான்.

शृणोति य इदं काव्यमार्थं वाल्मीकिना कृतम् । श्रद्धानो जितक्रोधो दुर्गाण्यतितरत्यसौ ॥
समागमं प्रवासान्ते लभते चापि बान्धवैः । प्रार्थितांश्च वरान्सर्वान्माप्नुयादिह राघवात् ॥

यः	எவன்	अतितरति	எளிதில்கடக்கின்றான்.
वाल्मीकिना	வால்மீகிபகவானால்	अपि च	அன்றியும்
कृतं	இயற்றப்பட்ட	प्रवासान्ते	தூரதேசயாத்திரை
इदं	இந்த		யின் முடிவில்
आर्थं	புராதனமான	बान्धवैः	பந்துக்களோடு
काव्यं	காவ்யத்தை	समागमं	சேர்க்கையை
श्रद्धानः	மிகுந்த சிரத்தையுடையவனாய்	लभते	அடைகிறான்.
शृणोति	கேட்கிறானே	राघवात्	ஸ்ரீராமரிடமிருந்து
असौ	அவன்	प्रार्थितान्	பிரார்த்திக்கப்படும்
जितक्रोधः	கோபத்தையென்றவனாகி	वरान्	மனோரதங்கள்
दुर्गाणि	பேரபத்துகளையும்	सर्वान् च	எல்லாவற்றையும்
		इह	இவ்வுலகில்
		माप्नुयात्	அடைவான்.

श्रवणेन सुराः सर्वे प्रीयन्ते संप्रशृण्वताम् । विनायकाश्च शाम्यन्ति गृहे तिष्ठन्ति यस्य वै ॥

सुराः	தேவர்கள்	प्रीयन्ते	அருள்புரிகின்றார்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்	यस्य	எவனது
श्रवणेन	{ ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமா பணத்தைச் சீரவ ணம் செய்வதால்	गृहे	மீட்டில்
संप्रशृण्वतां	சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களுக்கு	विनायकाः	இடையூறுகள்
		तिष्ठन्ति वै च	இருக்கின்றனவோ அவைகள்
		शाम्यन्ति	ஒழிகின்றன.

विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान्व्रजेत् । स्त्रियो रजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान्मयुरनुत्तमान् ॥

श्रुत्वा	ராமபணத்தைக்	व्रजेत्	செல்வான்.
राजा	அரசன் [கேட்டு	रजस्वलाः	புத்திரர்களைப்பெற
महीं	பூமியை		ஏற்றவயதிலிருக்கும்
विजयेत	வெற்றிகொண்டு ஆளுவான்.	स्त्रियः	ஸ்த்ரீகள்
प्रवासी	யாத்திரை செய்பவன்	अनुत्तमान्	சிறத்த
स्वस्तिमान्	சேஷமரகவே	पुत्रान्	புத்திரர்களை
		सूयुः	பெறுவார்கள்.

पूजयंश्च पठंश्चेममितिहासं पुरातनम् । सर्वपापात्प्रमुच्येत दीर्घमायुरवामुयात् ॥ ११३ ॥

इमं	இந்த	पठन् च	பராயணம் செய்கிறவனும்
पुरातनं	புராதனமான	सर्वपापात्	சகல கஷ்டத்திலின்
इतिहासं	உண்மையான சரித் திரத்தை	प्रमुच्येत	விடுபடுவான். [மூர்
पूजयन् च	பூஜைசெய்கிறவனும்	दीर्घ आयुः	நீண்ட ஆயுடையும்
		अवाप्नुयात्	அடைவான்.

मणम्य शिरसा नित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्दिजात् । ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः ॥

क्षत्रியை: சுத்திரியர்களால்
 நித்யம் பிரதிதினமும்
 शिरसा முடிதாழ்த்தி
 मणम्य கமஸ்கரித்து
 दिजात् பிராமணனிடமிருந்து

श्रोतव्यं கேட்கத்தக்கது.
 ऐश्वर्यம் ஐசுவர்யம்
 भविष्यति உண்டாகும்;
 पुत्र लाभ: புத்திரப்பேறும்
 च உண்டாகும்.
 संशयः न இதற்கையயில்லை.

रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा । प्रीयते सततं रामः स हि विष्णुः सनातनः ॥

आदिदेवो महाबाहुर्हरिर्नारायणः प्रभुः

॥ ११५ ॥

विष्णुः விஷ்ணுவும்
 हरिः ஹரி என்கிற காமம்
 பூண்டவரும்

नारायणः { பாற்கடலில் பள்ளி
 கொண்டதால் நாரா
 யணனென திருநா
 மங்கொண்டவரும்

सनातनः ஆதியில்லாதவரும்,
 प्रभुः சர்வேசுவரரும்,
 महाबाहुः புருஷோத்தமரும்,

आदिदेवः ஆதிதேவருமாகிய
 सः அந்த
 रामः दि ஸ்ரீராமரே,
 हद् இந்த
 रामायणं ராமாயணத்தை
 कृत्स्नं முழுமையும்
 सदा எப்பொழுதும்
 शृण्वतः கேட்கிறவனுக்கும்
 सततं எப்பொழுதும்
 पठतः படிக்கின்றவனுக்கும்
 प्रीयते அருள்புரிகின்றார்.

कुटुम्बवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च ।

श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं प्राप्नोति सर्वा भुवि चार्थसिद्धिम् ॥ ११६ ॥

इदं இந்த
 महार्थं பெரும் பொருளுடங்
 शुभं புண்பமான [கிய
 काव्यं காவ்யத்தை
 श्रुत्वा கேட்டு,
 भुवि च இவ்வுலகிலேயே
 कुटुम्बवृद्धिं வம்சவிருத்தியையும்
 धनधान्यवृद्धिं தனதான்யவிருத்தி
 யையும்

मुख्याः குணவதிகளான
 स्त्रियः மனைவிகளையும்
 उत्तरं உத்தமமான
 सुखं च மனத்திருப்தியையும்
 सर्वा சகல
 अर्थसिद्धिं च மனோதங்கனின்
 சித்தியையும்
 प्राप्नोति அடைகெடுவர்.

आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं सौभ्रातृकं बुदिकरं सुखं च ।

श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्भिराख्यानमोजस्करमृद्धिकामैः

॥ ११७ ॥

अर्द्धिकामैः சம்பத்தைக் கோரும்
 सन्निः புண்பாத்மாக்களால்
 आयुष्यं தீர்க்காபுனை
 आयुष्यம் அளிக்கவல்லதும்
 आरोग्यकरं ஆரோக்யத்தையளிக்
 கவல்லதும்

यशस्यं புகழையளிக்கவல்ல
 தும்
 सौभ्रातृकं ப்ராதாக்களின் கட
 னை அளிக்கவல்லதும்
 बुदिकरं உத்புத்தி புகட்டவல்ல
 தும்

सुखं	செவிக்கினியதும்	आख्यानं	ஆக்யானம்
ओजस्करं च	தேஜஸையளிப்பது	नियमेन	சீரத்தையுடன்
एतत्	இந்த [மரண]	श्रोतव्यम्	கேட்கத்தக்கது.

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः । प्रव्याहरत विसृज्य वलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥

एवं	இந்தப்பிரகாரம்	भद्रं	மங்களம்
पुरावृत्तं	முன்நடந்த	अस्तु	உண்டாகட்டும்.
एतत्	இந்த	विष्णोः	மகாவிஷ்ணுவின் அணு
आख्यानं	சரித்திரத்தை		காக்கத்தானுண்டாகும்
विसृज्य	நம்பிக்கையாய்	वलं	பலமானது
प्रव्याहरत	சொல்லுங்கள்.	प्रवर्धताम्	லோகத்தில் விருத்தி
वः	உங்களுக்கு		அடையட்டும்.

देवाश्च सर्वे तुप्यन्ति ग्रहणाच्छ्रवणात्तथा । रामायणस्य श्रवणात्तुप्यन्ति पितरस्तथा ॥

सर्वे	எல்லா	तुप्यन्ति	திருப்தியடைகின்றார்
देवाः च	தேவர்களும்	रामायणस्य	ராமாயணத்தை [கள்.
ग्रहणात्	சரிபாய் அறிதலா	श्रवणात्	கேட்பதால்
	லும்	पितरः	பித்ருதேவதைகளும்
तथा	அப்படியே	तथा तुप्यन्ति	மிகவும் திருப்தியடை
श्रवणात्	கேட்பதாலும்		கின்றார்கள்.

भक्त्या रामस्य ये चेमां संहितामृषिणा कृताम् । लेखयन्तीह च नरास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे॥

ऋषिणा	ரிஷிபினால்	ये नराः	எந்த மனிதர்கள்
कृतां	இயற்றப்பட்ட	भक्त्या	பத்திமையுடன்
इमां	இந்த	लेखयन्ती च	எழுதுகிறார்களோ
रामस्य	ஸ்ரீராமாது	तेषां	அவர்களுக்கு
संहितां	சரித்திரகாவ்யத்தை	त्रिविष्टपे	ஸ்வர்க்கத்தில்
इह	இவ்வுலகில்	वासः च	வாஸம்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

युद्धकाण्डे एकत्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 20724

युद्धकाण्डे आदितः श्लोकः 6049

इत्यापि श्रीमद्रामायणे पञ्चविंशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः ॥

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸந்திதியில் அச்வமேத யாகசாலையில் கானம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருபத்தைந்தாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

श्री गोमतीतीरे नैमिशारण्ये अश्वमेधश्रावगतमुनीन्द्रदिनेन्द्रनरेन्द्रकशमोपुच्छवानरेन्द्राक्षसेन्द्रपरिवृत्तस्य सुनिवृत्तारकवृन्दवन्द्यमानकोरकाकारवाद्युगलस्य अयोध्यापुराधीशस्य राजाधिराजस्य क्राजस्य सकललोकशरण्यस्य सकलजगदक्षणागारुकस्य लोकाभिरामस्य श्रीरामवन्द्यस्य निकटे गायतोः श्रीरामारामजयोः कुशलवयोः आख्याने श्रीमद्रामायणे वर्तमानकथाप्रसङ्गः

